

قوانين

قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی

جمهوری اسلامی ایران^(۱)

مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ با اصلاحات و الحالات بعدی

قسمت اول - اهداف

ماده ۱ - به منظور تسريع در انجام امور زیربنایی ، عمران و آبادانی ، رشد و توسعه اقتصادی، سرمایه‌گذاری و افزایش درآمد عمومی، ایجاد اشتغال سالم و مولد، تنظیم بازار کار و کالا، حضور فعال در بازارهای جهانی و منطقه‌ای، تولید و صادرات کالاهای صنعتی و تبدیلی و ارائه خدمات عمومی، به دولت اجازه داده می‌شود مناطق ذیل را به عنوان مناطق آزاد تجاری و صنعتی براساس موازین قانونی و این قانون اداره نماید:

الف - منطقه آزاد جزیره کیش طبق نقشه پیوست^(۲).

ب - منطقه آزاد قسم^(۳) حداکثر به وسعت سیصد کیلومتر مربع به هم پیوسته در ضلع شمال شرق جزیره در محدوده‌ای که هیأت وزیران تعیین خواهد نمود.^(۴)

۱ - قبل از این قانون به موجب تبصره ۱۹ قانون برنامه اول توسعه... مصوب ۱۳۶۸/۱۱/۱ به شرح زیر، به دولت اجازه تأسیس مناطق آزاد تجاری - صنعتی داده شده بود:

تبصره ۱۹ - به دولت اجازه داده می‌شود که حداکثر در سه نقطه از نقاط مرزی کشور، مناطق آزاد تجاری - صنعتی تأسیس نماید.

۲ - به قانون الحق جزایر هندورابی و فارور کوچک و بزرگ به محدوده منطقه آزاد کیش مصوب ۱۳۸۹/۹/۲۸ مندرج در این مجموعه رجوع شود.

۳ - جزیره قشم قبلاً به موجب تصویب‌نامه مصوب ۱۳۶۹/۱۱/۷، به عنوان منطقه آزاد تجاری - صنعتی تعیین شده بود.

۴ - این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۷۵/۴/۱۸ و ۱۳۷۶/۴/۳۰ تصویب و در همین مجموعه درج شده است.

ج - منطقه آزاد چاه بهار^(۱) (طبق نقشه پیوست).

تبصره ۱ - مناطق آزاد از تسهیلات و امتیازات موضوع این قانون برخوردار خواهند بود.

تبصره ۲۵ (الحقی ۲۰/۴/۱۳۷۸) - محدوده آبی مجاور ر مناطق آزاد که قلمرو آن به

تصویب هیأت وزیران^(۲) خواهد رسید ، منحصراً درخصوص فعالیت‌های مربوط به سوخت‌رسانی کشته‌ها از امتیازات این قانون برخوردار خواهد بود.

تبصره ۳^(۳) - ایجاد مناطق جدید و تعیین محدوده آن‌ها بنا به پیشنهاد دولت و تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد بود.

ماده ۲ - درآمد سازمان‌های مناطق آزاد صرفاً بایستی در چارچوب بودجه سالیانه که به تصویب هیأت وزیران می‌رسد هزینه گردد. کمک‌های سازمان جهت عمران و آبادانی سایر نواحی (با اولویت نواحی هم‌جوار) صرفاً با تصویب هیأت دولت امکان‌پذیر بوده و هرگونه کمک دیگری تصرف غیرقانونی در اموال عمومی محسوب خواهد شد.^(۴)

قسمت دوم - تعاریف

ماده ۳ - در این قانون واژه‌های زیر به جای عبارت‌های مشروح مربوط به کار می‌رود:
کشور: کشور جمهوری اسلامی ایران.

منطقه: منطقه آزاد تجاری- صنعتی.

سازمان: سازمان هر منطقه آزاد تجاری- صنعتی.

مجلس: مجلس شورای اسلامی

قسمت سوم - وظایف

ماده ۴ - هیأت‌وزیریان مسؤولیت:^(۵)

۱ - قبل از موجب تصویبنامه مصوب ۱۳۷۰/۲/۱۸ منطقه واقع در اراضی شرق خلیج چابهار به عنوان منطقه آزاد تعیین گردیده بود.

۲ - به تصویبنامه تعیین قلمرو آبی منطقه آزاد قسم درخصوص فعالیت‌های مربوط به سوخت‌رسانی کشته‌ها مصوب ۱۳۷۸/۱۱/۲۴ هیأت‌وزیران در همین مجموعه رجوع شود.

۳ - به موجب قانون اصلاحی ۱۳۷۸/۴/۳۰ شماره تبصره به ۳ تبدیل گردیده است.

۴ - بودجه سالیانه هر منطقه آزاد سالانه به تصویب هیأت‌وزیران می‌رسد.

۵ - به تصویبنامه تشکیل شورایی به منظور ایجاد هماهنگی فیما بین سازمان‌های منطقه آزاد تجاری صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۸/۷/۱۵ هیأت‌وزیران با اصلاحات بعدی مندرج در این

- الف - تصویب آیین نامه ها و هماهنگ نمودن کلیه فعالیت های هر منطقه.
- ب - تصویب اساسنامه سازمان و شرکت های تابعه.
- ج - تصویب برنامه های عمرانی، فرهنگی، بودجه سالانه و عملکرد صورت های مالی سازمان های مناطق.
- د - تصویب مقررات امنیتی و انتظامی مناطق با تأیید فرماندهی کل قوا.
- ه - اعمال نظارت عالیه بر فعالیت های مناطق.
- را به عهده خواهد داشت.

ماده ۵ - هر منطقه توسط سازمانی که به صورت شرکت با شخصیت حقوقی مستقل تشکیل می گردد و سرمایه آن متعلق به دولت است اداره می شود. این شرکت ها و شرکت های وابسته از شمول قوانین و مقررات حاکم بر شرکت های دولتی و سایر مقررات عمومی دولت مستثنی بوده و منحصراً براساس این قانون و اساسنامه های مربوط اداره خواهند شد و در موارد پیش بینی نشده در این قانون و اساسنامه، تابع قانون تجارت خواهند بود.^(۱)

► مجموعه رجوع شود.

۱ - الف - قانون تفسیرشمول حکم موضوع ماده واحده قانون تعیین مرجع تصویب و یا اصلاح و تغییر اساسنامه شرکت ها و مؤسسات تابعه وزارت خانه ها به سازمان های مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب ۱۳۷۶/۸/۸ موضوع استفساریه:

با توجه به مفاد ماده (۵) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲ سازمان های مناطق آزاد تجاری - صنعتی نیز از مصادیق مؤسسات و شرکت های تابعه وزارت خانه ها که طبق مجوز های قانونی ایجاد شده یا می شوند، موضوع ماده واحده قانون تعیین مرجع تصویب و یا اصلاح و تغییر اساسنامه شرکت ها و مؤسسات تابعه وزارت خانه ها مصوب ۱۳۶۶ محسوب می شوند؟

نظر مجلس: ماده واحده - با توجه به صراحت ماده (۵) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲ که اعلام می دارد «هر منطقه توسط سازمانی که به صورت شرکت با شخصیت حقوقی مستقل تشکیل می گردد و سرمایه آن متعلق به دولت است اداره می شود و این شرکت ها و شرکت های وابسته از شمول قوانین و مقررات حاکم بر شرکت های دولتی و سایر مقررات عمومی دولت مستثنی بوده و منحصراً براساس این قانون و اساسنامه های مربوط اداره خواهند شد.» و با عنایت به این که قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب سال ۱۳۷۲ بوده و مؤخر و حاکم بر قانون «تعیین مرجع تصویب و یا اصلاح و تغییر اساسنامه شرکت ها و مؤسسات تابعه وزارت خانه ها مصوب ۱۳۶۶»^(۱) می باشد لذا سازمان مناطق آزاد از مصادیق ماده واحده مصوبه سال ۱۳۶۶ نمی باشد.

* - قانون تعیین مرجع تصویب و یا اصلاح و تغییر اساسنامه شرکت ها و مؤسسات تابعه و زارت خانه ها مصوب : ۱۳۶۶/۹/۲۲

ماده ۶ - سازمان توسط هیأت مدیره مشکل از سه یا پنج نفر اداره خواهد شد . اعضای هیأت مدیره توسط هیأت وزیران^(۱) انتخاب خواهند شد. مدیر عامل سازمان که ریاست هیأت مدیره را به عهده خواهد داشت، به موجب حکم ریاست جمهوری و از میان اعضای هیأت مدیره منصوب و بالاترین مقام اجرایی در زمینه های اقتصادی و زیربنایی منطقه می باشد . انتخاب مدیر عامل و اعضای هیأت مدیره برای مدت سه سال بوده و انتخاب مجدد آنان بلامانع است.

عزل مدیر عامل و اعضای هیأت مدیره با همان مراجع انتخاب کننده می باشد . هیأت وزیران^(۲) مسؤولیت و اختیار مجامع عمومی سازمان هر منطقه را به عهده دارد .

ماده ۷ - سازمان هر منطقه مجاز است با تصویب هیأت وزیران نسبت به تشکیل شرکت های لازم که طبق موازین قانون تجارت تشکیل می شود، اقدام نماید.

قسمت چهارم - مقررات عمومی

ماده ۸ - سازمان و شرکت های تابع آن مجاز هستند ق راردادهای لازم را با اشخاص حقیقی و حقوقی داخلی و خارجی منعقد نمایند و با سرمایه گذاران داخلی و خارجی با رعایت اصول قانون اساسی برای انجام طرح های عمرانی و تولیدی مشارکت کنند^(۳).

►
ماده واحده - به موجب این قانون، تصویب و یا انجام هرگونه تغییر اصلاح در اساسنامه مؤسسات و شرکت های تابعه وزاتخارع ها که طبق مجوزهای قانونی ایجاد شده یا می شوند، با کسب مجوز از مجلس شورای اسلامی در هر مورد بنا به پیشنهاد وزارت ذی ربط و تأیید سازمان امور اداری و استخدامی بر عهده هیأت وزیران خواهد بود.

ب ° نظریه ۴ - ۱۳۸۲/۱۱/۱۸ - ا.ح.ق: قانون نحوه پرداخت محکوم به دولت و عدم تأمین و توقيف اموال دولتی در مورد شرکت هایی که شخصیتی مستقل از وزارت خانه و مؤسسه دولتی دارند قابل اعمال نیست و با توجه به ماده ۵ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب سال ۱۳۷۲ و قانون تفسیر شمول حکم موضوع ما ده واحده قانون تعیین مرجع تصویب و یا اصلاح و تغییر اساسنامه شرکت ها و مؤسسات تابعه وزارت خانه ها به سازمانهای مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب سال ۱۳۷۶ سازمان منطقه آزاد کیش مشمول مقررات قانون نحوه پرداخت محکوم به دولت و عدم تأمین و توقيف اموال دولتی نیست.

۱ و ۲ - به پاورقی ماده (۴) همین قانون رجوع شود.

۳ - به مقررات سرمایه گذاری در مناطق آزاد تجاری صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۳/۲/۱۹ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد با اصلاحات بعدی مندرج در این مجموعه رجوع شود.

اختلافها و دعاوی ناشی از قراردادهای منعقدشده حسب توافق ها^(۱) و تعهدهای قراردادی دوطرف، رسیدگی و حل و فصل می‌شود.

ماده ۹ – وزارت‌خانه‌ها، سازمان‌ها، مؤسسه‌ها و شرکت‌های دولتی وابسته به دولت می‌توانند برای ارائه تسهیلات و خدمات در محدوده هر منطقه، قراردادهای لازم را در حدود مصوبهای هیأت‌وزیران با سازمان یا شرکت‌های تابع آن منعقد نمایند. شرایط این گونه قراردادها به نحوی خواهد بود که موجب حفظ موقعیت رقابتی منطقه در مقابل مناطق آزاد سایر کشورها گردد.

ماده ۱۰ (اصلاحی ۱۳۷۵/۸/۲۲) – سازمان هر منطقه می‌تواند با تصویب هیأت‌وزیران در مقابل انجام خدمات شهری و فراهم نمودن تسهیلات مواسلاتی، بهداشت، امور فرهنگی، آموزشی و رفاهی از اشخاص حقیقی و حقوقی منطقه عوارض اخذ نماید.^(۲)

ماده ۱۱ – صدور مجوز برای انجام هر نوع فعالیت اقتصادی مجاز، ایجاد بنا و تأسیسات و تصدی به انواع مشاغل توسط اشخاص حقیقی و حقوقی، درمورد مشاغلی که متصدی مستقیم ندارند در محدوده منطقه فقط در اختیار سازمان می‌باشد.^(۳)

۱ - به موافقتنامه‌های مندرج در این مجموعه مراجعه فرمایید.

۲ - دراجای این ماده، «آین نامه اجرایی اخذ عوارض در مناطق آزاد تجاری - صنعتی» مصوب ۱۳۷۲/۱۰/۲۷ و «دستورالعمل و روش اجرایی آین نامه اخذ عوارض در مناطق آزاد تجاری صنعتی» مصوب ۱۳۷۳/۷/۹ تصویب و در همین مجموعه درج شده است.

۳ - الف - در اجرای این ماده مقررات زیر تصویب و در همین مجموعه درج شده است.

۱ - مقررات اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی در مناطق آزاد تجاری صنعتی مصوب ۱۳۷۳/۲/۱۹

۲ - ضوابط مربوط به نقل و انتقال حق بیمه و کسور بازنشستگی، بیمه شدگان در مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب ۱۳۷۲/۱۰/۱۲

۳ - آین نامه اجرایی صدور روایید اتباع خارجی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۳/۱۰/۲۷

ب - نظریه ۷/۷۲۴۸-۱۳۸۸/۱۱/۱۸-۱.ح.ق: نظر به این که به موجب ماده ۱۱ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۷۲/۶/۲۱ در مناطق آزاد تجاری صنعتی صدور مجوز ایجاد بنا و تأسیسات توسط کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی با لحاظ اهداف مذکور در ماده یک قانون یادشده در اختیار سازمان منطقه آزاد تجاری صنعتی مربوطه می‌باشد، بنابراین صدور مجوز ایجاد بنا و تأسیسات در منطقه آزاد تجاری صنعتی قسم در صلاحیت سازمان منطقه آزاد مذکور است.

ماده ۱۲ - مقررات مربوط به استغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی و صدو رو ادید برای اتباع خارجی به موجب آیین نامه هایی خواهد بود که به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.^(۱)

ماده ۱۳ (اصلاحی ۱۳۸۸/۳/۶) - اشخاص حقیقی و حقوقی که در منطقه به انواع فعالیت های اقتصادی اشتغال دارند، نسبت به هر نوع فعالیت اقتصادی در منطقه آزاد از تاریخ بهره برداری مندرج در مجوز به مدت بیست سال از پرداخت مالیات بر درآمد و دارایی موضوع قانون مالیات های مستقیم^(۲) معاف خواهد بود و پس از انقضای بیست سال تابع مقررات مالیاتی خواهد بود که با پیشنهاد هیأت وزیران به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.^(۳)

۱ - به زیرنویس ماده ۱۱ همین قانون رجوع شود.

۲ - برای اطلاع از این قانون و اصلاحات بعدی آن به مجموعه قانون مالیات های مستقیم از انتشارات این معاونت مراجعه شود.

۳ - الف - قانون تفسیر راجع به ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۴/۱/۲۱

موضوع استفسار: آیا معافیت مالیاتی موضوع ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ - در فاصله زمانی میان ایجاد مناطق آزاد و شروع فعالیت تازمان تصویب قانون یاد شده قابل اعمال است یا خیر؟

نظر مجلس: ماده واحد - معافیت مالیاتی موضوع ماده ۱۳ قانون فوق الذکر در فاصله زمانی میان ایجاد مناطق آزاد و شروع فعالیت تازمان تصویب قانون یاد شده نیز قابل اعمال می باشد.

ب - رأی ۵۵۸۶/۵/۲۲ - ۳۰/۴ - ۱۳۷۶/۸/۸ ریاست شورای عالی مالیاتی عنوان معاونت محترم درآمدهای مالیاتی:

گزارش شماره ۱۳۷۵/۸/۸ مورخ ۳۰/۴/۸۵۷۶ ریاست شورای عالی مالیاتی عنوان معاونت محترم درآمدهای مالیاتی ، حسب ارجاع آن معاونت در جلسه مورخ ۱۳۷۶/۵/۷ هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی مطرح است.

- گزارش مذکور دایر بر پیشنهاد، طرح و بررسی چند سؤال راجع به معافیت مالیاتی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران و معافیت احتمالی مربوط به دوره انحلال در هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی می باشد که اهم آن ها به قرار زیر است:

۱ - آیا معافیت های مالیاتی موضوع فصل اول باب چهارم قانون مالیات های مستقیم مصوب اسفندماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه بعدی آن و همچنین معافیت های مالیاتی موضوع ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران شامل مأخذ محاسبه مالیات آخرین دوره عملیات اشخاص حقوقی که در دوره معافیت منحل می شوند (مالیات دوره انحلال) نیز می باشد یا خیر و اگر اشخاص حقوقی فعال در مناطق آزاد به شرح فوق از پرداخت مالیات دوره انحلال معاف هستند، آیا این معافیت شامل دارایی های آن ها که در نقاط خارج از مناطق آزاد وجود دارد خواهد بود یا خیر؟

۲- آیا در مواردی که صاحبان سهام یا سهم‌الشرکه اشخاص حقوقی فعال در مناطق آزاد تجاری - صنعتی و یا افرادی که خود به عنوان شخص حقیقی در مناطق مذکور فعالیت داشته و از معافیت ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد برخوردار بوده‌اند، فوت می‌نمایند، ماترک متعلق به آنان واقع در مناطق آزاد نیز معاف از پرداخت مالیات بر ارث می‌باشد یا خیر؟

۳- آیا فعالیت شرکت‌هایی که تمام یا قسمتی از سرمایه آن‌ها مستقیماً یا با واسطه متعلق به دولت است، در مناطق آزاد تجاری - صنعتی مشمول معافیت مالیاتی موضوع ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد می‌باشد؟ هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی در اجرای بند ۳ ماده ۲۵۵ قانون مالیات‌های مستقیم مصوب اسفندماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه بعدی پس از شور و برسی پیرامون مسایل مذکور به ترتیب سوواiat مطروحه به شرح ذیل اعلام رأی می‌نماید:

۱- اولاً در خصوص اشخاص حقوقی که در دوران معافیت موضوع فصل اول باب چهارم قانون مالیات‌های مستقیم منحل می‌شوند، باید درآمد ناشی از فعالیت‌های معاف را که احتمالاً در طی آخرین دوره عملیات تا تاریخ انحلال صورت گرفته، از کل مأخذ مشمول مالیات دوره مذکور کسر نموده و مابقی برابر مقررات مشمول مالیات خواهد بود. ثانیاً نظر به اینکه حسب ماده ۱۱۵ قانون مالیات‌های مستقیم مصوب اسفندماه ۱۳۶۶ و تبصره آن مأخذ محاسبه مالیات آخرین دوره عملیات اشخاص حقوقی که منحل می‌شوند، علاوه بر افزایش بهای دارایی‌ها شامل نتایج عملکرد آن دوره نیز می‌باشد و از طرفی مالیات دوره انحلال در فصل مالیات بر درآمد اشخاص حقوقی ذکر گردیده که در نتیجه این مالیات هم در گروه مالیات بر درآمد شناخته شده است، لذا معافیت مالیاتی موضوع ماده (۱۳) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ شامل آن بخش از دارایی‌هایی که به مناسب فعالیت اقتصادی، در تاریخ انحلال در مناطق فوق مستقر بوده نیز می‌شود اما دارایی‌های اشخاص مشمول ماده (۱۳) مزبور واقع در نقاط خارج از این مناطق و غیرمربوط با فعالیت‌های موضوع ماده (۱۳) اخیرالذکر در زمان انحلال مشمول این معافیت نخواهد بود.

۲- ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی معافیت مالیاتی را برای اشخاصی قائل شده است که در این مناطق مبادرت به سرمایه‌گذاری و یا فعالیت اقتصادی می‌نمایند بنابراین در موارد فوت اشخاص مشمول در حقیقت متوفی اقدام به سرمایه‌گذاری و یا فعالیت اقتصادی می‌نموده نه وراث وی، بالنتیجه و راث به مناسب اینکه اموال یا حقوق مالی مورث آن‌ها در مناطق آزاد تجاری صنعتی واقع است نمی‌توانند بابت اموال و حقوق مذکور از معافیت مالیاتی بهره‌مند گردند.

۳- ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی فوق الذکر که به منزله یک قانون خاص می‌باشد، تفاوتی بین شرکت‌های مختلف، خواه تمام یا قسمتی از سرمایه آن‌ها با واسطه یا بی‌واسطه متعلق به دولت باشد یا بخش خصوصی، قائل نشده است. علیه‌هذا شرکت‌ها بابت سهم دولت محروم از معافیت مقرر موضوع ماده ۱۳ نخواهند بود.

نظر اقلیت

به استناد ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ اشخاصی که مجوز هر نوع فعالیت اقتصادی در منطقه آزاد را داشته باشند از تاریخ بهره‌برداری مندرج در مجوز به مدت پانزده سال درآمد و دارایی مربوط به فعالیت آن‌ها در منطقه آزاد از تمام مالیات‌های مقرر در قانون مالیات‌های مستقیم

▶ منجمله مالیات بر اثر معاف می‌باشد.

رأی ۱۳۷۴/۳/۲۴ - ۳۰/۴/۲۰۹۰ هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی:

گزارش شماره ۱۳۷۲/۹/۱۶ - ۳۰/۵_۳۵۵۴ و ۱۳۷۲/۹/۱۰/۷_۳۰/۵_۳۵۵۴ دفتر فنی مالیاتی عنوان معاونت محترم درآمدهای مالیاتی در خصوص ابهامات مربوط به موارد شمول یا عدم شمول معافیت موضوع ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۲/۷ مجلس شورای اسلامی حسب ارجاع معافونت محترم مذکور در جلسه مورخ ۱۳۷۴/۳/۲۰ هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی که خلاصه موارد ابهام به شرح زیر می‌باشد مطرح است.

- آیا حقوق بگیران و صاحبان مشاغل که در منطقه آزاد تجاری به فعالیت اقتصادی اشتغال دارند مشمول معافیت مقرر در ماده قانونی یاد شده می‌باشند یا خیر؟

- در مورد شخص حقیقی که حائز شرایط به شرح مذکور در صدر ماده قانونی فوق است ، در صورت فوت آیا به دارایی‌های وی در این مناطق مالیات بر اثر تعلق می‌گیرد؟

- آیا شخص حقوقی حائز شرایط مذکور در صدر ماده ۱۳ قانون اشاره شده در صورت انحلال مشمول مالیات بر درآمد دوره انحلال خواهد شد؟

- سرمایه شرکت‌های سهامی و مختلط سهامی حائز شرایط به شرح مذکور در صدر ماده ۱۳ قانون فوق در موقع تأسیس شرکت یا افزایش سرمایه مشمول حق تمبر موضوع ماده ۴۸ قانو مالیات‌های مستقیم می‌گردد یا خیر؟

هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی پس از بحث و مشاوره نسبت به موارد یادشده به شرح آنی اعلام رأی می‌نماید:

توجه به مفاد ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مبنی بر معافیت هر نوع فعالیت اقتصادی در منطقه آزاد از تاریخ مندرج در مجوز به طور کلی هر نوع فعالیت اقتصادی اشخاص حقیقی یا حقوقی که صرفاً در حدود مجوزهای کسب و کار صادره مربوط اعم از شغلی یا استخدامی و یا بر اساس پروانه‌ها یا تأسیس و یا بهره‌برداری واحدهای تولیدی و صنعتی در مناطق مذکور انجام می‌پذیرد از پرداخت مالیات بر درآمد در مدت مقرر معاف می‌باشد. همچنین کلیه اموال و دارایی‌های اشخاص مذبور نیز که منحصرأ در ارتباط با فعالیت اقتصادی موضوع آن‌ها بوده و ضمناً در مناطق یاد شده مستقر باشند از معافیت مقرر برخوردار خواهند بود.

بخشنامه ۱۳۷۸/۱۱/۳۰ - ۴-۳۰/۵۹۹۰۸: همانطور که مطلع هستید، طبق ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ اشخاص حقیقی و حقوقی که در مناطق آزاد مذکور به انواع فعالیت‌های اقتصادی اشتغال دارند، نسبت به هر نوع فعالیت اقتصادی در منطقه از تاریخ بهره‌برداری مندرج در مجوز به مدت ۱۵ سال از پرداخت مالیات بر درآمد و دارایی موضوع قانون مالیات های مستقیم معاف می‌باشند. حال مشاهده می‌شود که برخی اشخاص حقوقی اقامتگاه قانونی خود را در مناطق آزاد تعیین و یا شعبه‌ای از شرکت را در منطقه مستقر اما در عمل تمام یا بخشی از فعالیت‌های اقتصادی را در تهران یا سایر نقاط کشور و خارج از مناطق انجام می‌دهند و همچنین عده‌ای از اشخاص حقیقی محلی را به عنوان شعبه، نمایندگی، دفتر و نظایر آن‌ها در منطقه دایر و آن‌ها نیز کلاً و جزوً در خارج از منطقه به فعالیت اقتصادی می‌پردازند و در این راستا اشخاص مذکور اعم از حقیقی و حقوقی سعی دارند به لحاظ برخورداری از معافیت ، تمامی درآمد حاصله را ناشی از اقامتگاه ، شعبه ، نمایندگی، دفتر و غیره واقع در منطقه آزاد قلمداد نمایند. در این میان ممکن است اشخاص حقیقی و حقوقی فعال در

ماده ۱۴ - مبادلات بازارگانی مناطق با خارج از کشور پس از ثبت گمرکی از شمول مقررات صادرات و واردات مستثنی هستند و مقررات صدور و ورود کالا و تشریفات گمرکی در محدوده هر منطقه به تصویب هیأت وزیران^(۱) خواهد رسید مبادلات بازارگانی مناطق با سایر

رشته نمایندگی فروشنده‌گان خارجی هم پایگاه فعالیت خود را در مناطق آزاد به ثبت برساند. اما علاوه بر بازاریابی و تبلیغ از طریق جراید، صدا و سیما و وسائل دیگر فروش محصول را نیز در تهران و یا به هر حال خارج از مناطق انجام و حاصل این فعالیت‌ها را به حساب پایگاه ثابت ثبت و ارائه نمایند. در چنین مواردی باید توجه داشته باشد که وفق ماده ۱۳ یاد شده تنها درآمد حاصل از فعالیت اقتصادی در منطقه و دارایی‌های مرتبط با درآمد مزبور واقع در آن منطقه مشمول معافیت می‌باشد. به عبارت دیگر معافیت مقرر مورد بحث ناظر به درآمدهای است که منحصراً به سبب فعالیت اقتصادی در منطقه آزاد در همان منطقه تحصیل شده باشد و گرنه صرف دایر نمودن یک محل به عنوان فوق الذکر و یا تعیین اقامتگاه یا پایگاه به نشانی مناطق آزاد موجب شمول معافیت نخواهد بود و اگر فعالیت‌های اقتصادی به صورت مختلط بین منطقه و خارج از منطقه صورت گیرد، بایستی معافیت را به نسبت حجم فعالیت در داخل منطقه منظور نمود. مفاد این بخشنامه به تأیید هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی رسیده است.

بخشنامه ۳۷۷۵۶/۳۷۷۵۶-۲۰/۴-۹۲۴۶/۹/۲؛ نظر به اینکه در خصوص معافیت مالیاتی اشخاصی که اقامتگاه قانونی آن‌ها در مناطق آزاد قرار داشته ولیکن در خارج از مناطق مذکور نیز دارای فعالیت اقتصادی و انتفاعی بوده و همچنین اشخاصی که اقامتگاه قانونی آن‌ها خارج از مناطق آزاد می‌باشد ولی در داخل مناطق آزاد هم فعالیت اقتصادی و انتفاعی دارند اینها مطرح گردیده. لذا به منظور رفع هرگونه ابهام و ایجاد رویه واحد اعلام می‌دارد: چون با توجه به مفاد ماده ۱۳ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۴ هر نوع فعالیت اقتصادی اشخاص در مناطق آزاد به مدت ۱۵ سال از تاریخ بهره‌برداری مندرج در مجوز فعالیت در مناطق مورد بحث از پرداخت مالیات بر دارایی و درآمد معاف می‌باشد. لذا توجه خواهند داشت که معافیت مالیاتی یاد شده فارغ از محل اقامتگاه قانونی اشخاص، صرفاً ناظر به آن قسمت از فعالیت اقتصادی انتفاعی مؤدیان خواهد بود که با رعایت مقررات مربوط در محدوده مناطق مزبور صورت می‌پذیرد و نیز بدیهی است که این معافیت مالیاتی شامل آن قسمت از درآمد اشخاص که از فعالیت در خارج از مناطق یاد شده حاصل می‌شود، ولو آنکه اقامتگاه قانونی آن‌ها در مناطق آزاد باشد، نخواهد بود.

مفاد این بخشنامه مورد تأیید هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی نیز می‌باشد.

ج - نظریه ۷/۷۲۹۵-۱۱/۱۶-۱۳۷۳/۱۱/۱۶ اح.ق: نظر به اینکه قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری جمهوری اسلامی ایران به ویژه در مواد ۵، ۸، ۱۰، ۱۱ و ۲۴ اجازه اخذ عوارض و همچنین صدور مجوز برای انجام هر نوع فعالیت اقتصادی مجاز و ایجاد بنا و اعمال کلیه حقوق مربوط به اراضی مشمول قانون زمین شهری و قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگلهای اراضی مستحدث ساحلی را به سازمان مربوط دانسته است، از جهات یادشده و آنچه در تبصره ذیل ماده ۸ آینین نامه آمده است، برای شهرداری اختیاری در مقام حدوث اختلاف باقی نمانده است.

۱ - در اجرای مواد ۱۴، ۱۵، ۱۶ و ۱۷، «مقررات صادرات، واردات و امور گمرکی مناطق آزاد تجاری - صنعتی» در تاریخ ۱۳۷۳/۲/۱۹ تصویب و در همین مجموعه درج شده است.

نقاط کشور اعم از مسافری و تجاري تابع مقررات عمومی صادرات و واردات کشور می باشد.

ماده ۱۵ - واردات کالای تولیدشده در منطقه آزاد به سایر نقاط کشور ، تا حد ارزش

افزوده در آن منطقه با تصویب هیأت وزیران از پرداخت تمام یا قسمتی از حقوق گمرکی و سود بازرگانی معاف می باشند.^(۱)

ماده ۱۶ - ورود کالاهایی که تمام یا بخشی از مواد اولیه آن از داخل کشور تأمین و در

منطقه آزاد تولید می شود از تمام یا بخشی (متناوباً) از حقوق گمرکی و سود بازرگانی مربوط به مواد اولیه داخلی معاف خواهد بود.^(۲)

ماده ۱۷ - کالاهایی که برای به کارگیری و مصرف در منطقه از داخل کشور به مناطق حمل می گردند، از موارد نقل و انتقال داخلی کشور است ولی صادرات آنها از منطقه به

خارج تابع مقررات عمومی صادرات و واردات خواهد بود.^(۳)

ماده ۱۸ (اصلاحی ۱۳۷۸/۴/۳۰) - تأسیس بانک و مؤسسه اعتباری به صورت شرکت

سهامی عام یا خاص با سهام با نام و اشتغال به عملیات بانکی و استفاده از عنوان بانک و یا

مؤسسه اعتباری در مناطق منحصرآ طبق مفاد این قانون و آین نامه اجرایی آن که توسط بانک مرکزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید انجام می شود.^(۴)

تبصره ۱ (الحاقی ۱۳۷۸/۴/۳۰) - تأسیس بانک و مؤسسه اعتباری ایرانی با سرمایه داخلی

و خارجی در مناطق، موكول به پیشنهاد سازمان و تصویب اساسنامه آنها توسط شورای پول و اعتبار و صدور مجوز از طرف بانک مرکزی است.

تبصره ۲ (الحاقی ۱۳۷۸/۴/۳۰) - افتتاح شعبه توسط بانکها و مؤسسات اعتباری اعم

از ایرانی و خارجی موكول به پیشنهاد سازمان و تأیید بانک مرکزی است.

تبصره ۳ (الحاقی ۱۳۷۸/۴/۳۰) - نظام حاکم بر برابری ریال ایران با اسعار مختلف در

۱ ، ۳ و ۵ - در اجرای مواد ۱۴، ۱۵، ۱۶ و ۱۷، «مقررات صادرات، واردات و امور گمرکی مناطق آزاد تجاري - صنعتی» در تاریخ ۱۳۷۳/۲/۱۹ تصویب و در همین مجموعه درج شده است.

۲ و ۴ - به بند ب ماده «۱۱۲» قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۱۵ مندرج در این مجموعه رجوع شود.

۶ - به «آین نامه اجرایی عملیات پولی و بانکی در مناطق آزاد تجاري - صنعتی مصوب ۱۳۷۸/۹/۹» و به دستورالعمل اجرایی عملیات پولی و بانکی در مناطق آزاد تجاري - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۹/۶/۱۳ شورای پول و اعتبار مندرج در همین مجموعه مراجعه فرماید.

مناطق آزاد توسط هیأت وزیران تعیین می شود.^(۱)

تبصره ۴ (الحاقی ۱۳۷۸/۴/۳۰) - معاملات واحدهای بانکی در مناطق آزاد با ریال ایران

مشمول مقررات بانکداری اسلامی خواهد بود. واحدهای بانکی که مجوز انجام بانکداری برو ن مرزی اخذ نموده‌اند از انجام معاملات به ریال ایران ممنوع هستند.

ماده ۱۹ - سازمان می‌تواند برای اجرای طرح‌های زیربنایی و تولیدی در قالب برنامه و

بودجه مصوب خود نسبت به تأمین و تضمین اعتبار از منابع داخلی و خارجی با تصویب هیأت وزیران اقدام نماید. باز پرداخت این اعتبارات فقط از محل درآمدهای سازمان انجام خواهد شد.

ماده ۲۰ - ورود و خروج سرمایه و سود حاصل از فعالیت‌های اقتصادی در هر منطقه ،

آزاد می‌باشد. مقررت لازم برای جلب و حمایت سرمایه‌گذاری در هر منطقه و چگونگی و میزان مشارکت خارجیان در فعالیت‌های هر منطقه به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.^(۲)

ماده ۲۱ (اصلاحی ۱۳۷۸/۴/۳۰) - حقوق قانونی سرمایه گذاران خارجی که پذیرش

سرمایه آنها به تصویب هیأت وزیران رسیده است، مورد تضمین و حمایت است . سرمایه

سرمایه‌گذاران مزبور چنانچه در مواردی به وسیله قانون به نفع عموم ملی شود یا اینکه از سرمایه‌گذاران یاد شده سلب مالکیت شود، جبران عادلانه خسارت به عهده دولت می‌باشد .

مقررات مربوط به نحوه پذیرش سرمایه‌ها مذکور و طریق جبران خسارت به موجب

آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.^(۳)

ماده ۲۲ (اصلاحی ۱۳۷۸/۴/۳۰) - ثبت شرکت‌ها و مالکیت‌های صنعتی و معنوی ،

همچنین ثبت کشتی‌ها، شناورها و هواپیماها در هر منطقه با رعایت اصل هشتاد و یکم (۸۱)^(۴)

قانون اساسی طبق ضوابط مصوب هیأت وزیران^(۵) انجام می‌شود.

۱ - تا زمان تهیه این مجموعه مصوبه‌ای درخصوص تبصره ۳ ماده ۱۸ به تصویب نرسیده است.

۲ و ۳ - «مقررات سرمایه‌گذاری در مناطق آزاد تجاری - صنعتی» در تاریخ ۱۳۷۳/۲/۱۹ تصویب و در همین مجموعه درج شده است.

۴ - اصل هشتاد و یکم ق.ا.ج.۱.۱.۱۰۵۸/۹/۱۲ با اصلاحات بعدی:

دادن امتیاز تشکیل شرکت‌ها و مؤسسات در امور تجاری و صنعتی و کشاورزی و معادن و خدمات به خارجیان مطلقاً ممنوع است.

۵ - به تصویب‌نامه ضوابط ثبت شرکت‌ها و مالکیت‌های صنعتی و معنوی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۴/۲/۴ و ضوابط ثبت و اعطای تابعیت جمهوری اسلامی ایران به شناورها در مناطق آزاد

تبصره (اصلاحی ۳۰/۴/۱۳۷۸)- ثبت شرکت‌ها و مالکیت‌های صنعتی و معنوی در هر

منطقه توسط سازمان آن منطقه انجام می‌شود.

ماده ۲۳ - سازمان می‌تواند در محل‌های لازم دفتر نمایندگی تأسیس نماید.

ماده ۲۴ - نحوه استفاده از زمین و منابع ملی و ترتیب فروش یا اجاره آن به اتباع کشور

در محدوده هر منطقه که در مالکیت دولت باشد طبق مقررات مصوب هیأت وزیر ان و با رعایت برنامه‌های عمرانی هر منطقه تعیین می‌گردد.^(۱)

سازمان هر منطقه مسؤول اجرای مقررات مربوط خواهد بود.

تبصره ۱ - اجاره زمین به اتباع خارجی مجاز و فروش آن مطلقاً ممنوع است.

تبصره ۲ - ساکنین ایرانی جزایر موضوع مناطق آزاد همانند سایر نقاط کشور دارای کلیه حقوق مالکیت عرصه و اعیان می‌باشند. سازمان ثبت استناد و املاک مکلف است برابر قوانین و مقررات سند مالکیت به نام اشخاص صادر نماید.

ماده ۲۵ - رئیس و مدیران سازمان هر منطقه ، مدیران عامل و اعضای هیئت مدیره شرکت‌های تابعه، کلیه وزرا و رؤسای سازمان‌های دولتی، رؤسای قوه قضائیه و دیوان عالی کشور و دیوان عدالت اداری، دادستان کشور، رئیس سازمان بازرگانی کل کشور و معاف نان و مشاوران آنان و نمایندگان مجلس، استانداران، شهرداران و معاونان ایشان و وابستگان درجه یک آنان مجاز به داشتن سهام در شرکت‌هایی که بقسط سازمان هر منطقه ایجاد می‌شود و

تجاری - صنعتی مصوب ۱۱/۴/۱۳۸۸ مندرج در این مجموعه رجوع شود.

۱ - الف - به آینه نامه نحوه استفاده از زمین و منابع ملی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب ۱۳۷۲/۱۲/۲۳

شورای عالی مناطق آزاد تجاری ° صنعتی ندرج در همین مجموعه مراجعه شود.

ب - از بخش‌نامه ۱۰۶۰۰۱-۱۳۹۰/۵/۲۳ ریاست جمهوری:

۲- به موجب قانون حفظ کاربری اراضی زراعی و باغ‌ها اصل بر حفظ کاربری اراضی زراعی و باغی و عدم تغییر کاربری آنها است و مرجع تشخیص ضرورت برای تغییر کاربری در خارج از محدوده شهرها و شهرک‌ها، کمیسیون موضوع تبصره (۱) ماده (۱) قانون مزبور مرکب از رؤسای جهاد کشاورزی، راه و شهرسازی استان، مدیر امور اراضی استان و مدیر کل حفاظت محیط زیست و نماینده استاندار می‌باشد، بنابراین لحاظ حدائق مساحت در صدور مجوز تغییر کاربری الزامی می‌باشد.

تبصره - در مورد اراضی زراعی و باغ‌ها که جزء اراضی دولتی یا ملی متعلق به دولت در مناطق آزاد تجاری - صنعتی باشد مطابق ماده (۲۴) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی و آینه نامه اقدام خواهد شد.

همچنین شرکت‌های خصوصی که در محدوده منطقه فعالیت دارند نمی‌باشند.

ماده ۲۶ – آیین‌نامه‌های اجرایی این قانون به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۲۷(الحاقی ۱۳۷۵/۸/۲۲) – به منظور ایجاد هماهنگی در فعالیت‌های مناطق آزاد،

حسب مورد با تأیید وزیر ذی‌ربط به یکی از دو روش زیر عمل خواهد شد:^(۱)

الف – دستگاه‌های اجرایی (وابسته به قوه مجریه) اختیارات خود در منطقه را به رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل سازمان‌های مناطق آزاد تفویض نمایند.

ب – مدیران، رؤسا و سرپرستان دستگاه‌های اجرایی مستقر در مناطق آزاد به پیشنهاد رئیس

هیأت مدیره و مدیرعامل سازمان و با حکم بالاترین مقام دستگاه اجرایی منصوب می‌شوند.

ماده ۲۸(الحاقی ۱۳۷۸/۴/۳۰) – تأسیس و فعالیت مؤسسات بیمه ایرانی با سرمایه داخلی و خارجی و شعب و نمایندگی آنها و مؤسسات کارگزاری بیمه در مناطق آزاد تجاری – صنعتی جمهوری اسلامی ایران مجاز و صرفاً تابع مقرراتی است که به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.^(۲)

تصصه (الحاقی مصوب ۱۳۸۸/۵/۷ مجلس شورای اسلامی و ۱۳۸۸/۱۲/۱۵ مجمع

تشخیص مصلحت نظام) – حکم مذکور در این ماده شامل شعب و نمایندگی مؤسسات خارجی و مؤسسات کارگزاری بیمه خارجی نیز خواهد بود^(۳)

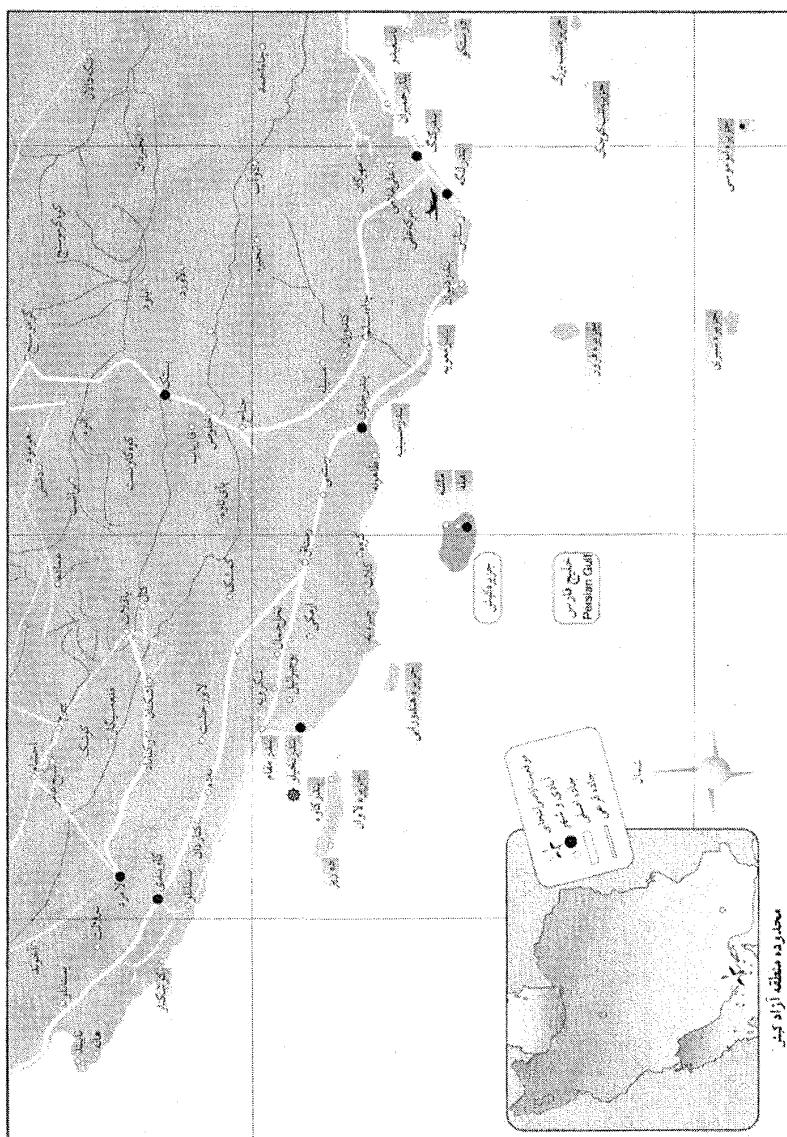
ماده ۲۹(الحاقی مصوب ۱۳۸۸/۵/۷ مجلس شورای اسلامی و ۱۳۸۸/۱۲/۱۵ مجمع

تشخیص مصلحت نظام) – تأسیس و فعالیت بورس‌ها با سرمایه داخلی و خارجی در مناطق آزاد بر اساس مقررات مجاز و تابع آیین‌نامه‌ای است که ظرف مدت شش ماه از تاریخ تصویب این قانون با پیشنهاد شورای عالی بورس و اوراق بهادر به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

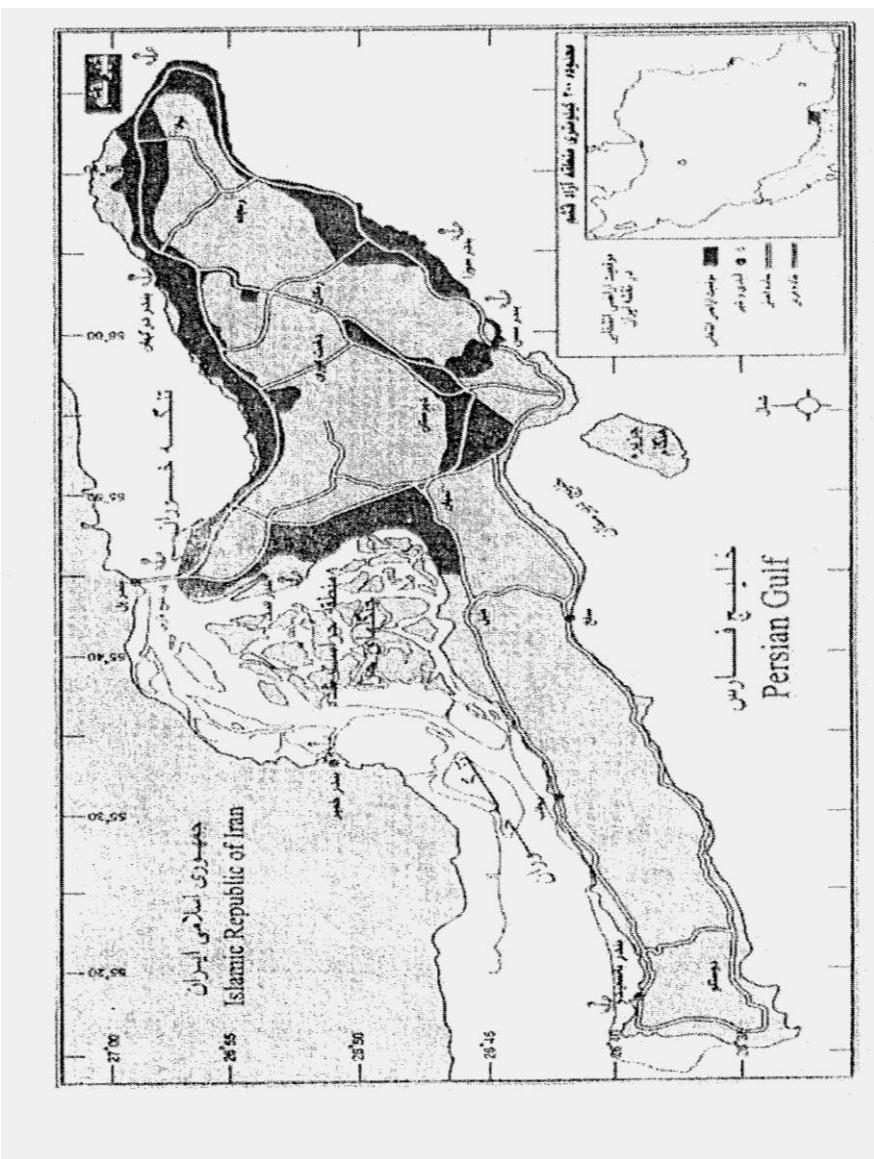
۱ – بحسب الف ماده ۱۱۲ قانون برنامه پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۱۵ مندرج در این مجموعه رجوع شود.

۲ و ۳ – به مصوبه راجع به مقررات تأسیس و فعالیت مؤسسات بیمه در مناطق آزاد تجاری – صنعتی مصوب ۱۳۷۹/۶/۲ هیأت وزیران و مصوبه ضوابط اعطای پروانه نمایندگی بیمه به اشخاص حقیقی در مناطق آزاد مصوب ۱۳۸۲/۴/۳ شورای عالی بیمه با اصلاحات بعدی مندرج در همین مجموعه مراجعت شود. ضمناً در خصوص شرکت‌های بیمه فعال در داخل کشور به مجموعه قوانین و مقررات بیمه از انتشارات این معاونت مراجعه نمایند.

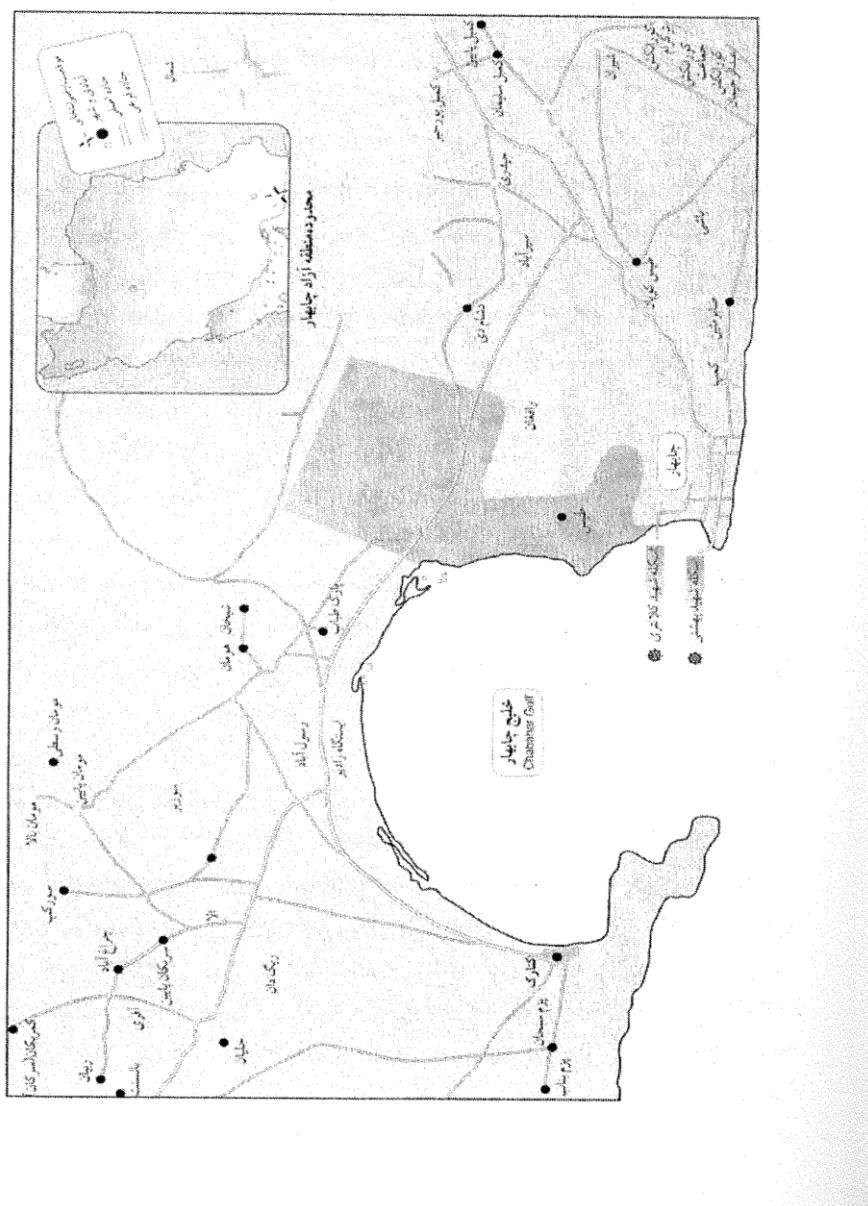
نقشه محدوده منطقه آزاد کیش

نقشه محدوده منطقه آزاد قشم

نقشه محدوده منطقه آزاد چابهار

قانون ایجاد مناطق آزاد تجاری - صنعتی آبادان و خرمشهر، جلفا و بندر انزلی

مصوب ۱۳۸۲/۶/۲

ماده واحده - محدوده‌ای از منطقه شهرستانهای آبادان و خرمشهر و محدودی از شهرستانهای جلفا و بندرانزلی کهیأتوزیران تعیین می‌کند به عنوان مناطق آزاد تجاری صنعتی شناخته‌شده است. مناطق یادشون در کلیه امور بر اساس قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب ۱۳۷۲/۶/۷^(۱) و اصلاحات بعدی آن اداره خواهد شد و کالای همراه مسافر از سه منطقه آزاد یادشده به سایر نقاط کشور به هر میزان ممنوع اسلیت قانون از تاریخ تصویب لازم‌جرا است.

از قانون نظام صنفی کشور

مصوب ۱۳۸۲/۱۲/۲۴

ماده ۸۸ (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) - دیرخانه هیأت عالی نظارت مکلف است با همکاری دیرخانه شورای عالی مناطق تجاری - صنعتی، نسبت به تهیه آیین نامه اجرایی حاکم بر تشکیل و فعالیت تشکل‌های صنفی در مناطق آزاد کشور اقدام کند تا پس از تصویب وزیر صنعت، معدن و تجارت به اجرا درآید.

قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران^(۲)

مصوب ۱۳۸۴/۳/۱۱

قسمت اول - هدف

ماده ۱ - به منظور پشتیبانی از فعالیت‌های اقتصادی و برقراری ارتباط تجاری بین‌المللی و

۱ - قانون مذکور در این مجموعه درج شده است.

۲ - مستندات چگونگی تأسیس و ایجاد مناطق ویژه اقتصادی به شرح زیراست:

الف - تبصره ۲۰ قانون برنامه اول توسعه مصوب ۱۳۶۸/۱۱ (که زمان اجرای آن منقضی شده است) به منظور پشتیبانی تولید، گمرک ایران و سازمان بنادر و کشتیرانی موظفند حداکثر ظرف شش ماه از تاریخ تصویب این قانون مناطق ویژه حراست شده‌ای را در مبادی ورودی و یا گمرکات داخلی جهت نگهداری به صورت امنی مواد اولیه و قطعات و ابزار و مواد تولیدی که بدون انتقال ارز وارد می‌شود تأسیس نمایند. ورود کالا از مناطق مذکور جهت مصرف داخلی، تابع مقررات صادرات و واردات خواهد بود. صاحبان کالای توانند بدون هیچ گونه تشریفات کالای وارداتی خود را از مبادی مذکور، از کشور خارج نمایند. آیین نامه اجرایی این تبصره به تصویب هیأت‌وزیران خواهد رسید.

ب - بند د تبصره ۲۵ قانون برنامه دوم توسعه مصوب ۱۳۷۳/۹/۲۰ (که زمان اجرای آن منقضی شده است) به

شرح زیر:

تحرک در اقتصاد منطقه‌ای و تولید و پردازش کالا، انتقال فناوری، صادرات غیرنفتی ، ایجاد اشتغال مولد و جلب و تشویق سرمایه گذاری^(۱) داخلی و خارجی ، صادرات مجدد ، عبور خارجی (ترانزیت) و انتقال کالا (ترانشیپ) به دولت اجازه داده می‌شود در شهرستان‌هایی که استعداد و بقان لازم برای تحقق اهداف مذکور را دارند منطقی را با عنوان منطقه و بیژه اقتصادی ایجاد نماید.

تبصره ۱^(۲) در مناطق ویژه اقتصادی که برای فعالیت‌های معین ایجاد شده اند ، تعیین محدوده جغرافیایی، طرح جامع و کالبدی، نوع و حدود فعالیت مجاز هریک از آن‌ها به موجب این قانون و با پیشنهاد دبیرخانه و تصویب هیأت‌وزیران خواهد بود.

تبصره ۲- ایجاد مناطق و بیژه اقتصادی جدید با تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد بود .

►
۱ - به منظور پشتیبانی از تولیدات داخلی و توسعه صادرات غیرنفتی و ایجاد تحرک در اقتصاد منطقه ای دولت می‌تواند مناطق ویژه حراست شده‌ای را در مبادی ورودی و یا گمرکهای داخلی ایجاد نماید.^(۱) ورود کالا از مناطق مذکور جهت مصرف داخلی، تابع مقررات صادرات و واردات خواهد بود و صدور کالا از این مناطق بدون هیچ گونه تشریفاتی انجام خواهد شد.

۲ - مناطق ویژه حراست شده که به موجب تبصره ۲۰ قانون برنامه اول توسعه ایجاد شده‌اند بایستی فعالیت خود را با مفاد این تبصره و آیین‌نامه اجرایی آن تطبیق دهند.

۳ - آیین‌نامه اجرایی این بند توسط هیأت‌وزیران به تصویب خواهد رسید.

ج - بند ۳۹ ماده ۲ مصوبه شورای عالی اداری در خصوص تعیین وظایف استانداران و فرمانداران و نحوه عزل و نصب آن‌ها مصوب ۱۳۷۷/۷/۲۸ مدرج در همین مجموعه.

(*) تعیین نام مناطق موضوع بند «د» تبصره ۲۵ قانون برنامه دوم مصوب ۱۳۷۴/۵/۲۳ شورای عالی مناطق آزاد : با عنایت به دلایل و توضیحات دبیر شورای عالی، عنوان پیشنهادی «منطقه ویژه اقتصادی» به منظور احلاف به مناطق موضوع بند «د» تبصره ۲۵ قانون برنامه دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران تعیین و به تصویب رسید.

۱ - از تصویبنامه مصوب ۱۳۸۹/۱/۲۵ ناماندگان ویژه ریسیس جمهور در کارگروه توسعه حمل و نقل عمومی و مدیریت مصرف سوخت: وزارت راه و ترابری موظف است به منظور افزایش ظرفیت حمل و نقل در استان هرمزگان نسبت به انجام موارد ذیل اقدام نماید: ...

۱۱ - تسری ضوابط، مقررات و تسهیلات برقرار شده برای سرمایه گذاری در مناطق آزاد به منطقه ویژه اقتصادی بندر شهید رجایی.

۲ - تبصره ۱ و ۲ ماده ۱، تبصره ۱ و ۲ ماده ۳ و ماده ۲۴ در تاریخ ۱۳۸۴/۹/۵ به تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام رسیده است.

قسمت دوم - تعاریف و کلیات

ماده ۲۵- در این قانون واژه‌های زیر به جای نامها یا عبارتها مذکور مربوط به کارمندی رود:

کشور: کشور جمهوری اسلامی ایران.

گمرک: گمرک جمهوری اسلامی ایران.

منطقه: منطقه ویژه اقتصادی.

سازمان: سازمان هر منطقه ویژه اقتصادی.

دبيرخانه: دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد.

ماده ۳۵- هیأت وزیران در اجرای این قانون، مسؤولیت‌های زیر را نیز بر عهده دارد:^(۱)

الف - تعیین و یا تغییر سازمان مسؤول منطقه اعم از دولتی و غیردولتی.

ب - نظارت بر فعالیت‌های مناطق در چارچوب برنامه‌ها و اهداف آنها.

تبصره ۱- هیأت وزیران می‌تواند در صورت نیاز، سازمانی دولتی را به منظور اداره منطقه

ویژه ایجاد نماید. اساسنامه این سازمان‌ها بنا به پیشنهاد دبیرخانه به تصویب هیأت وزیران

می‌رسد.^(۲)

تبصره ۲- تعیین سازمان مسؤول منطقه از بین اشخاص حقوقی غیردولتی منوط به تملک (یا واگذاری رسمی دستگاه‌های دولتی ذی‌ربط) و تصرف اراضی واقع در محدوده منطقه ویژه موردنظر توسط اشخاص حقوقی غیردولتی، قبل از صدور مجوز هیأت وزیران می‌باشد. ضابطه تغییر سازمان مسؤول منطقه در چنین صورتی تابع قراردادی می‌باشد که با رعایت این قانون فی‌ما بین دبیرخانه و سازمان منعقد می‌شود.

ماده ۴- سازمان می‌تواند مطابق آین نامه‌ای که به تصویب هیأت وزیران می‌رسد، علاوه بر

خدماتی که دستگاه‌های اجرایی ارائه می‌نمایند در قبال ارائه خدمات عمومی زیربنایی و مهندسی و تسهیلات موacialاتی، انبارداری، تخلیه، بارگیری، بهداشتی، فرهنگی، ارتباطات، آموزشی و رفاهی و جوهری را دریافت نماید. اشخاص حقیقی و حقوقی که در منطقه به کار

۱ - به تصویب‌نامه تشکیل شورایی به منظور ایجاد، هماهنگی فی‌ما بین سازمان‌های مناطق آزاد تجاری - صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۸/۷/۱۵ هیأت وزیران با اصلاحات بعدی مندرج در این مجموعه رجوع شود.

۲ - تا زمان تهیه این مجموعه، در اجرای این تبصره سازمانی تشکیل نشده است.

تولید کالا و خدمات فعالیت دارند، برای فعالیت در محدوده منطقه از پرداخت هرگونه عوارض معمول در کشور معاف می‌باشند.

ماده ۵ - فعالیت‌های سازمان منطقه صرفاً در حدود فعالیت‌های است که براساس این قانون مجاز می‌باشد.

ماده ۶ - بودجه سالانه هر منطقه که توسط سازمان دولتی اداره می‌شود در چارچوب سیاستگذاری و رعایت برنامه‌های دولت تهیه و طبق مفاد اساسنامه مربوط به تصویب خواهد رسید.

ماده ۷ - صدور مجوز برای انجام فعالیت‌های اقتصادی، عمرانی، ساختمانی و فرهنگی و آموزشی و خدماتی مطابق سیاست‌ها و مقررات دولت و در چارچوب طرح جامع و کالبدی مصوب هر منطقه در اختیار سازمان مسؤول آن منطقه می‌باشد.

تبصره - در موارد تخلف از سیاست‌ها و مقررات یاد شده در فوق دستگاه‌ها ذی‌ربط مراتب را به سازمان مسؤول منطقه اعلام می‌نمایند و سازمان مکلف به رفع تخلف می‌باشد.

قسمت سوم - مقررات ورود و صدور کالا^(۱)

ماده ۸ - مبادلات بازارگانی مناطق با خارج از کشور و یا با سایر مناطق ویژه اقتصادی و مناطق آزاد تجاری و صنعتی پس از ثبت در گمرک از حقوق گمرکی، سود بازارگانی و کلیه عوارض ورود و صدور تحت هر عنوان معاف بوده و مشمول محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های مقررات واردات و صادرات به استثنای محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های قانونی و شرعی نه شود و مبادلات بازارگانی مناطق با سایر نقاط کشور به استثنای مناطق یاد شده در فوق تابع مقررات صادرات و واردات می‌باشد.

تبصره ۱ - کالاهایی که برای به کارگیری و مصرف از سایر نقاط کشور به مناطق حمل می‌گردند از موارد نقل و انتقال داخلی کشور است. ولی صادرات آنها از مناطق به خارج از کشور تابع قانون مقررات صادرات و واردات مصوب ۱۳۷۲/۷/۴ می‌باشد.^(۲)

۱ - به آئین‌نامه اجرایی قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی ج.ا.ا. مصوب ۱۳۸۵/۳/۱ هیأت وزیران مندرج در این مجموعه رجوع شود.

۲ - برای ملاحظه قانون مذبور به سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران رجوع شود.

تبصره ۲۵- کالاهای صادراتی که تشریفات صدور (اعم از بانکی و اداری) آنها به طور کامل انجام شده پس از ورود به منطقه صادرات قطعی تلقی می‌گردد.

تبصره ۳۵- مواد اولیه و قطعات خارجی واردشده به مناطق که جهت پردازش ، تبدیل ، تکمیل یا تعمیر به داخل کشور وارد می‌شود تابع مقررات ورود موقت بوده پس از پردازش ، تبدیل یا تکمیل یا تعمیر جهت استفاده در منطقه بدون تنظیم اظهارنامه و پیوشه صادراتی یا حداقل تشریفات گمرکی به مناطق مرجع و تسویه می‌گردد.

ماده ۹۵- ورود کالا به صورت مسافری به هر میزان از منطقه به سایر نقاط کشور ممنوع می‌باشد.

ماده ۱۰- واردکنندگان کالا به مناطق می‌توانند تمام یا قسمتی از کالاهای خود را در مقابل قبض انبار تفکیکی معامله که توسط سازمان منطقه صادر خواهد شد به دیگران و اگذار نمایند. در این صورت دارنده قبض انبار تفکیکی، صاحب کالا محسوب خواهد شد.

تبصره - مدیریت هرمنطقه مجاز است حسب درخواست متقاضی نسبت به صدور گواهی مبدأ برای کالاهایی که از منطقه خارج می‌شوند با تأیید گمرک ایران اقدام نماید . بانک ها ی کشور مکلف به پذیرش گواهی موضوع این تبصره هستند.

ماده ۱۱- کالاهای تولید و یا پردازش شده در منطقه هنگام ورود به سایر نقاط کشور به میزان مجموع ارزش افزوده و ارزش مواد اولیه داخلی و قطعات داخلی به کاررفته در آن مجاز و تولید داخلی محسوب و از پرداخت حقوق ورودی معاف خواهد بود.

تبصره ۱- نحوه تعیین ارزش افزوده در آئین نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد.^(۱)

تبصره ۲- مواد اولیه و قطعات خارجی به کار رفته در کالاهای تولید یا پردازش شده

مشروعت به پرداخت حقوق ورودی، مجاز و در حکم مواد اولیه و قطعات داخلی می‌باشد. سود بازرگانی منظور شده در حقوق ورودی خودرو و قطعات مفصله آن با رعایت ماده (۷۲) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷^(۲) می‌باشد.

۱ - آئین نامه اجرایی مذکور مصوب ۱۳۸۵/۳/۱ هیأت وزیران در این مجموعه درج شده است.

۲ - از قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب (۱۳۸۰/۱۱/۲۷):

ماده ۷۲ - مبانی و فاصله طبقات محاسبه مالیات موضوع جز (۲) بند (ج) ماده و احده قانون چگونگی محاسبه و وصول حقوق گمرکی و سود بازرگانی و مالیات انواع خودروها و ماشین آلات راهسازی وارداتی و ساخت داخل و قطعات آنها مصوب ۱۳۷۱/۱۰/۲^(۱) به نسبت چهار برابر افزایش می‌یابد.

ماده ۱۲۵- گمرک جمهوری اسلامی ایران مکلف است تقاضای صاحبان کالا را ب رای ترانزیت کالا و حمل مستقیم از سایر مبادی و روودی به مناطق، پذیرفته و تسهیلات لازم را از این جهت فراهم نماید.

ماده ۱۳۵- مهلت توقف کالاهای واردشده به منطقه با تشخیص مدیریت منطقه است .

► **تبصره ۱** - از ابتدای سال ۱۳۸۱ مالیات فروش خودروهای سواری حذف می‌گردد و بار مالی ناشی از آن با تعديل نرخ سود بازرگانی مربوطه منظور شده در تبصره (۲) این ماده تأمین خواهد شد.

تبصره ۲ - دولت مکلف است سود بازرگانی را به گونه‌ای تنظیم نماید که موجبات تشویق افزایش ساخت داخلی قطعات خودرو سواری را فراهم آورد و حداقل سود بازرگانی به میزان شصت درصد (۶۰٪) برای مجموعه قطعات وارداتی (Pwh c.k.d) و حداقل ده درصد (۱۰٪) برای خودرو با پنجاه درصد (۵۰٪) ساخت داخلی منظور نماید.

تبصره ۳ - به میزان درصد سهم ساخت داخلی با تأیید وزارت صنعت، معدن و تجارت سود بازرگانی تعیین شده متناسبًا کاهش خواهد یافت.

* - جزء ۲ بند «ج» ماده واحده قانون چگونگی محاسبه..... مصوب ۱۰/۲ ۱۳۷۱: مالیات خودروها و ماشین‌آلات راهسازی ساخت داخل بر مبنای مجموع ارزش سیف قطعه‌های مفصل وارداتی آن‌ها برطبق مفاد تبصره ۷ این قانون: سواری: - تا ده میلیون ریال ارزش سیف به نرخ ۲۰ درصد.

نسبت به مازاد ده میلیون ریال تا سقف پانزده میلیون ریال به نرخ ۲۵ درصد.

نسبت به مازاد پانزده میلیون ریال تا سقف بیست میلیون ریال به نرخ ۳۵ درصد.

نسبت به مازاد بیست میلیون ریال تا سقف بیست و پنج میلیون ریال به نرخ ۵۰ درصد.

نسبت به مازاد بیست و پنج میلیون ریال تا سقف سی میلیون ریال به نرخ ۷۰ درصد.

نسبت به مازاد سی میلیون ریال به هر پنج میلیون ریال ۲۵ درصد به نرخ قبلی اضافه می‌شود.

وانت یک کابین: معاف.

وانت دو کابین و سواری کار: - تا ده میلیون ریال ارزش سیف به نرخ ۱۰ درصد.

نسبت به مازاد ده میلیون ریال تا سقف پانزده میلیون ریال به نرخ ۱۵ درصد.

نسبت به مازاد پانزده میلیون ریال تا سقف بیست میلیون ریال به نرخ ۲۵ درصد.

نسبت به مازاد بیست میلیون ریال تا سقف بیست و پنج میلیون ریال به نرخ ۴۰ درصد.

نسبت به مازاد بیست و پنج میلیون ریال تا سقف سی میلیون ریال به نرخ ۶۰ درصد.

نسبت به مازاد سی میلیون ریال به هر پنج میلیون ریال ۲۵ درصد به نرخ قبلی اضافه می‌شود.

مینیبوس: معاف.

اتوبوس: معاف.

شاسی کامیون، کامیون، کامیونت و تریلرکش: معاف.

موتور سیکلت: معاف.

دوچرخه: معاف.

ماشین‌آلات راهسازی: معاف.

ضوابط مربوط به توقف کالا در اماکن و محوطه های منطقه توسط سازمان تعیین و اعمال می گردد.

قسمت چهارم - مقررات سرمایه‌گذاری و ثبت^(۱)

ماده ۱۴۵- نحوه پذیرش و ورود و خروج سرمایه خارجی و سود حاصل از آن به منطقه و چگونگی و میزان مشارکت خارجیان در فعالیت‌های هر منطقه براساس قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰/۱۲/۱۹^(۲) انجام خواهد شد.

ماده ۱۵۵- سازمان ثبت اسناد و املاک کشور موظف است براساس درخواست سازمان منطقه و طبق آیین‌نامه مصوب هیأت وزیران اقدامات زیر را انجام دهد:

الف - ثبت شرکت و یا شعب نمایندگی شرکت‌هایی که قصد فعالیت در منطقه را دارند منصرف از میزان مشارکت سهام داخلی و یا خارجی آنها و همچنین ثبت مالکیت‌های مادی و معنوی در منطقه.

ب - تفکیک املاک و مستغلات واقع در منطقه با نظر سازمان منطقه و صدو ر اسناد مالکیت تفکیکی ذی‌ربط با رعایت قوانین جاری کشور.

قسمت پنجم - مقررات متفرقه

ماده ۱۶۵- امور مربوط به اشتغال نیروی انسانی و روابط کار، بیمه و تأمین اجتماعی در منطقه براساس مقررات مصوب و جاری در مناطق آزاد تجاری - صنعتی خواهد بود.^(۳)

۱ - به آیین‌نامه اجرایی قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی ج.ا.ا مصوب ۱۳۸۵/۳/۱ هیأت وزیران مندرج در این مجموعه رجوع شود.

۲ - برای ملاحظه قانون مزبور به سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران رجوع شود.

۳ - الف - به مقررات اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی در مناطق آزاد تجاری صنعتی مصوب ۱۳۷۳/۲/۱۹ مندرج در این مجموعه رجوع شود.

ب - نظریه ۷/۱۳۲۱ - ۱۳۸۸/۳/۲ - ۱.ج.ق: چون ماده ۱۶ قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴/۳/۱۱ و ماده ۱۷ آیین‌نامه آن مصوب جلسه مورخ ۱۳۸۵/۳/۱ وزیران عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی، امور مربوط به اشتغال نیروی انسانی و روابط کار و تأمین اجتماعی، قرارداد کار، شرایط کار و مراجع حل اختلاف آنها را بر اساس مقررات اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی در مناطق آزاد تجاری،- صنعتی، موضوع تصویب‌نامه شماره ۳۳۴۴۳۳ / ت ۲۵ ک مورخ ۱۳۷۳/۳/۱۶ و اصلاحات بعدی آن تعیین نموده‌اند. بنابراین مراجع حل اختلاف فصل نهم قانون کار جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۹/۱۲/۱۴ مجمع تشخیص مصلحت نظام صلاحیت رسیدگی به اختلافات کارگری و کارفرمایی در این مناطق را ندارند.

ماده ۱۷۵- هرگونه حقوق مکتبه اشخاص حقیقی و حقوقی قبل از ایجاد منطقه معتبر بوده و ادامه فعالیت آنان در چارچوب طرح جامع منطقه مجاز خواهد بود.

ماده ۱۸۵- وزارت توانمندی، سازمان‌ها، مؤسسه‌ها و شرکت‌های دولتی و وابسته به دو لت در حیطه وظایف قانونی، خدمات لازم از قبیل برق، آب، مخابرات، ساخت و سایر خدمات را در حدود امکانات و با نرخ‌های مصوب جاری در همان منطقه جغرافیایی به مناطق ارائه خواهند نمود.

ماده ۱۹۵- مناطق موجود تابع این قانون بوده و سازمان‌های مسؤول مناطق ویژه اقتصادی که تا تاریخ تصویب این قانون ایجاد گردیده‌اند جهت ادامه فعالیت خود مکلفند حداقل ظرف یک سال (از تاریخ تصویب این قانون) وضعیت خود را با این قانون تطبیق دهند.

ماده ۲۰- محدوده مناطق ویژه اقتصادی جزو قلمرو گمرکی جمهوری اسلامی ایران نفی باشد و گمرک مکلف است با رعایت مفاد ماده (۸) این قانون در مبادی و رودی و خروجی آن‌ها به منظور اعمال مقررات مربوط به صادرات و واردات استقرار یابد.

ماده ۲۱- فعالیت‌های درون هر منطقه به استثنای مواردی که در این قانون به آن اشاره شده است تابع سایر قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران است.^(۱)

ماده ۲۲- سازمان مسؤول دولتی می‌تواند مستحدثات و اراضی متعلق به خود در منطقه را براساس قیمت کارشناسی واگذار نماید.^(۲)

۱ - نظریه ۱۳۲۱/۷/۲ - حق: با عنایت به این که ماده ۲۱ قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴/۳/۱۱ تصویب نموده فعالیت‌های درون هر منطقه به استثنای مواردی که در این قانون به آن اشاره شده است تابع سایر قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران است بنابراین قانون مربوط به تعیین عیدی و پاداش سالانه کارگران شاغل در کارگاه‌های مشمول قانون کار مصوب ۱۳۷۰/۱۲/۶ که در قانون مرقوم به آن اشاره نشده است به کارگران شاغل در مناطق ویژه اقتصادی تسری دارد و می‌تواند مورد استناد قرار گیرد. مضافاً به این که در بند ۴ ماده ۱۰ آیین‌نامه حقوق و دستمزد کارکنان سازمان‌های مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۶/۴ اکثربت وزرای عضو شورای عالی مناطق تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران با توجه به اختیارات تفویضی هیأت وزیران موضوع تصویب‌نامه شماره ۶۱۲۵۴/۱۸۴۳۲ که مورخ ۱۳۷۶/۵/۱۱ تصویب شده عیدی کارکنان براساس مصوبات مربوط به عیدی کارکنان مشمول قانون کار و پاداش پایان سال به میزان یک ماه حقوق پایه و حق جذب پرداخت می‌شود.

* ۱ - لازم به یادآوری است آیین‌نامه مذکور به موجب تصویب‌نامه مصوب ۱۳۷۷/۱۲/۵ لغو شده است.

۲ لازم آیین‌نامه مالی شرکت هوایی پست و مخابرات (پیام) مصوب ۱۳۸۷/۲/۱۵:

تبصره ماده ۲۷۵ - فروش اراضی در منطقه ویژه اقتصادی پیام، تابع قوانین و مقررات مربوط به مناطق ویژه اقتصادی‌شامی

تبصره - نقل و انتقال اراضی موضوع این ماده توسط اشخاص حقیقی یا حقوقی بهره‌بردار با رعایت کاربری اراضی، موكول به ارائه گواهی پایان کار که از سوی سازمان هر منطقه صادر می‌گردد، خواهدبود.

ماده ۲۳۵- از تاریخ تصویب این قانون در مناطقی که سازمان مسئولانها دولتی یا وابسته به دولت باشد کلیه حقوق و اختیارات و تکالیف قانونی فارت جهاد کشاورزی و سازمان جنگلها و مرتع در امور اراضی و منابع طبیعی هر منطقه به عهده سازمان مسئول منطقه می‌باشد.^(۱)

ماده ۲۴۵- اعمال امور حاکمیتی طبق قوانین موضوعه بر عهده دولت می‌باشد.

ماده ۲۵۵- آیین‌نامه اجرایی این قانون با پیشنهاد وزارت‌تخانه‌های امور اقتصادی و دارایی و بازرگانی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور^(۲) و دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد به تصویب هیأت‌وزیران خواهد رسید.^(۳)

قانون توسعه محدوده منطقه آزاد ارس

مصوب ۱۳۸۵/۵/۲۹

ماده واحد - به دولت اجازه داده می‌شود محدوده فعلی منطقه آزاد ارس را در نقاط مشترک مرزهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری آذربایجان، جمهوری نخجوان و جمهوری ارمنستان توسعه دهد^(۴).

تبصره ۱- هزینه‌های مالی اجرای این قانون از محل درآمد منطقه آزاد تأمین می‌شود.

تبصره ۲- در محدوده توسعه یافته (موضوع این قانون) مواد (۵۱) الی (۷۱)^(۵) بخش چهارم فصل اول باب سوم و مواد (۳۰۶) الی (۳۱۸)، (۴۲۱) و (۵۶۲) قانون تجارت مصوب سال ۱۳۱۱^(۶) مجری نفی باشد و سایر مواد قانون مذکور مدامی که شورای نگهبان

- ۱- نظریه ۷/۲۵۸۴/۵/۲- اح.ق: با توجه به مقررات ماده ۲۶ قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی مصوب ۸۴/۵/۹ که کلیه حقوق و اختیارات و تکالیف قانونی وزارت جهکشاورزی و سازمان جنگلها و مرتع و امور اراضی و منابع طبیعی هر منطقه به مسؤول آن منطقه واگذار شده است و اقدام به طرح دعوى و دفاع از دعوى و سایر اقدامات مربوط به آن از جمله طرف دعوى قرار گرفتن مسؤول منطقه نیز از آن جمله است لذا پاسخ به هر دو سؤال مثبت است
- ۲- در حال حاضر معاونت برنایلوی و نظارت راهبردی ریس جمهور و معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی ریس جمهور
- ۳- آیین‌نامه اجرایی قانون در تاریخ ۱۳۸۵/۳/۱ به تصویب رسیده و در این مجموعه درج شده است.
- ۴- به تصویب‌نامه تعیین محدوده منطقه ارس مصوب ۱۳۸۷/۹/۱۴ هیأت‌وزیران مندرج در این مجموعه رجوع شود.
- ۵- به مجموعه قانون تجارت از انتشارات این معاونت رجوع شود.
- ۶- ماده ۳۰۴- خسارت تأخیر تأدیه مبلغ اصلی برات که بواسطه عدم تأدیه اعتراض شده است از روز اعتراض و خسارت تأخیر تأدیه مخارج اعتراض و مخارج برات رجوعی فقط از روز اقامه دعوى محسوب می‌شود.

آنها را خلاف موازین شرع اعلام نکرده است قابل اجرا خواهد بود.

تبصره ۳- تأسیس شعب بانکها و مؤسسات مالی و اعتباری خارجی در محدوده توسعه یافته منطقه آزاد ارس (موضوع این قانون) مجاز نفی باشد.

از قانون مالیات بر ارزش افزوده

مصوب ۱۳۸۷/۲/۱۷

ماده ۶- واردات در این قانون، ورود کالا یا خدمت از خارج از کشور یا از مناطق آزاد تجاری- صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی به قلمرو گمرکی کشور می باشد.

ماده ۷- صادرات در این قانون، صدور کالا یا خدمت به خارج از کشور یا به مناطق آزاد تجاری - صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی می باشد.

►
ماده ۳۰۵ - در مورد برواتی که در خارج ایران صادر شده شرایط اساسی برات تابع قوانین مملکت صدور است. هر قسمت از سایر تعهدات براتی (تعهدات ناشی از ظهرونیسی - ضمانت - قبولی و غیره) نیز که در خارجه بوجود آمده تابع قوانین مملکتی است که تعهد در آنجا وجود پیدا کرده است. مع ذلك اگر شرایط اساسی برات مطابق قانون ایران موجود و یا تعهدات براتی موافق قانون ایران صحیح باشد کسانی که در ایران تعهداتی کرده اند حق استناد به این ندارند که شرایط اساسی برات یا تعهدات براتی مقدم بر تعهد آنها مطابق با قوانین خارجی نیست.

ماده ۳۰۶ - اعتراض و بطور کلی هر اقدامی که برای حفظ حقوق ناشیه از برات و استفاده از آن در خارجه باید به عمل آید تابع قوانین مملکتی خواهد بود که آن اقدام باید در آنجا بشود.

فصل چهارم - در مرور زمان

ماده ۳۱۸ - دعاوی راجعه به برات و فته طلب و چک که از طرف تجار یا برای امور تجاری صادر شده پس از انقضای پنج سال از تاریخ صدور اعتراضنامه و یا آخرین تعقیب قضائی در محاکم مسموع نخواهد بود مگر اینکه در ظرف این مدت رسماً اقرار به دین شده باشد که در این صورت مبداء مرور زمان از تاریخ اقرار محسب است . در صورت عدم اعتراض مدت مرور زمان از تاریخ انقضای مهلت اعتراض شروع می شود.

تبصره - مفاد این ماده در مورد بروات و چک و فته طلبهایی که قبل از تاریخ اجرای قانون تجارت مصوب ۲۵ دلو ۱۳۰۳ و ۱۲ فروردین ۱۳۰۴ خرداد صادر شده است قابل اجرا نبوده و این استناد از حیث مرور زمان تابع مقررات مربوط به مرور زمان راجع به اموال منقوله است

ماده ۴۲۱ - همین که حکم ورشکستگی صادر شد قروض مؤجل با رعایت تخفیفات مقتضیه نسبت به مدت به قروض حال مبدل می شود.

ماده ۵۶۲ - طلبکارها نمی توانند از جهت تأخیری که در اداء طلب آنها شده است برای بیش از پنج سال مطالبه متفرعات و خسارت نمایند و در هر حال متفرعاتی که مطالبه می شود در سال ناید بیش از صدی هفت طلب باشد.

ماده ۸ - اشخاصی که به عرضه کالا و ارائه خدمت و واردات و صادرات آنها مبادرت می‌نمایند، به عنوان مؤدی شناخته شده و مشمول مقررات این قانون خواهند بود.

ماده ۱۱ - تاریخ تعلق مالیات به شرح زیر است:

...

ج - در مورد صادرات و واردات:

در مورد صادرات، هنگام صدور (از حیث استرداد) و در مورد واردات تاریخ ترخیص کالا از گمرک و درخصوص خدمت، تاریخ پرداخت مابه ازاء.

ماده ۱۲ - عرضه کالاها و ارائه خدمات زیر وهمچنین واردات آنها حسب مورد از پرداخت مالیات معاف می‌باشد:

....

۷ - کالاهایی که همراه مسافر و برای استفاده شخصی تا میزان معافیت مقرر طبق مقررات صادرات و واردات، وارد کشور می‌شود. مازاد بر آن طبق مقررات این قانون مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۵ - مأخذ محاسبه مالیات واردات کالا، عبارت است از ارزش گمرکی کالا (قیمت خرید، هزینه حمل و نقل و حق بیمه) به علاوه حقوق ورودی (حقوق گمرکی و سود بازرگانی) مندرج در اوراق گمرکی.

تبصره - مأخذ محاسبه مالیات واردات خدمت، عبارت است از معادل ارزش ریالی مربوطه به ما به ازاء واردات خدمت مزبور.

ماده ۱۶ - نرخ مالیات بر ارزش افزوده، یک و نیم درصد (۱/۵٪) می‌باشد.

تبصره - نرخ مالیات بر ارزش افزوده کالاهای خاص به شرح زیر تعیین می‌گردد:

۱- انواع سیگار و محصولات دخانی، دوازده درصد (۱۲٪);

۲- انواع بنزین و سوخت هوایپیما، بیست درصد (۲۰٪);

ماده ۱۷ -

تبصره ۴ - مالیات بر ارزش افزوده و عوارض پرداختی مؤدیان بابت کالاهای خاص موضوع تبصره ماده (۱۶) و بندهای (ب)، (ج) و (د) ماده (۳۸) این قانون، صرفاً در مراحل واردات، تولید و توزیع مجدد آن کالاها توسط واردکنندگان، تولیدکنندگان و توزیع کنندگان آن، قابل کسر از مالیاتهای وصول شده و یا قابل استرداد به آنها خواهد بود.

ماده ۲۰.....

تبصره ۱- گمرک جمهوری اسلامی ایران مکلف است مالیات موضوع این قانون را قبل از ترجیح از وارد کنندگان کالا وصول و در پروانه های گمرکی و یا فرم های مربوط حسب مورد درج نماید و اطلاعات مربوط به اشخاص حقیقی و حقوقی مشمول مقررات این قانون را حداکثر به صورت ماهانه به سازمان امور مالیاتی کشور ارائه نموده و امکان دسترسی همزمان سازمان امور مالیاتی کشور به پایگاه های اطلاعاتی ذی ربط را فراهم آورد.

گمرک جمهوری اسلامی ایران مکلف است مالیات وصولی هر ماه را تا پانزدهم ماه بعد به حساب مخصوصی نزد خزانه داری کل کشور که به این منظور توسط سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می گردد، واریز نماید.

ماده ۴۲- مالیات نقل و انتقال انواع خودرو به استثناء ماشین های راهسازی، کارگاهی، معدنی، کشاورزی، شناورها، موتورسیکلت و سه چرخه موتوری اعم از تولید داخل یا وارداتی، حسب مورد معادل یک درصد (۱٪) قیمت فروش کارخانه (داخلی) و یا یک درصد (۱٪) مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی آنها تعیین می شود. مبنای محاسبه این مالیات، به ازاء سپری شدن هر سال از سال مدل خودرو و حداکثر تا شش سال به میزان سالانه ده درصد (۱۰٪) و حداکثر تا شصت درصد (۶۰٪) تقلیل می یابد.

تبصره ۱- دفاتر استناد رسمی مکلفند قبل از تنظیم هر نوع سند بيع قطعی، صلح، هبه و وکالت برای فروش انواع خودرو مشمول مالیات، رسید و یا گواهی پرداخت عوارض تا پایان سال قبل از تنظیم سند، موضوع بند (ب) ماده (۴۳) این قانون و همچنین رسید پرداخت مالیات نقل و انتقال، موضوع این ماده را طبق جداول تنظیمی که توسط سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می شود، از معامل یا موکل اخذ و در استناد تنظیمی موارد زیر را درج نمایند:

الف - شماره فیش بانکی، تاریخ پرداخت، مبلغ و نام بانک دریافت کننده مالیات؛

ب - شماره فیش بانکی، تاریخ پرداخت مبلغ و نام بانک دریافت کننده عوارض یا شماره و تاریخ گواهی پرداخت عوارض؛

ج - مشخصات خودرو شامل نوع، سیستم، تیپ، شماره شاسی، شماره موتور و مدل؛

د- نام متعاملین، کد پستی و شماره ملی و یا شماره اقتصادی متعاملین؛

دفاتر استناد رسمی همچنین مکلفند که فهرست کامل نقل و انتقالات انجام شده در هر ماه را حداکثر تا پانزدهم ماه بعد طبق فرم یا روشهای توسط سازمان امور مالیاتی کشور

پیش‌بینی خواهد شد به اداره امور مالیاتی ذی‌ربط ارسال نمایند.

تبصره ۲ - دفاتر اسناد رسمی مکلفند در تنظیم و کالنامه‌های کلی در مورد انتقال اموال، فروش خودرو را تصریح نمایند.

تبصره ۳ - دفاتر اسناد رسمی در صورت تخلف از مقررات تبصره‌های (۱) و (۲) این ماده مشمول جریمه به شرح زیر خواهند بود:

الف - در صورتی که مالیات و عوارض متعلق پرداخت نگردیده و یا کمتر از میزان مقرر پرداخت شده باشد، علاوه بر پرداخت وجه معادل مالیات و عوارض و یا مابه التفاوت موارد مذکور، مشمول جریمه‌ای به میزان دو درصد (۰/۲) در ماه، نسبت به مالیات و عوارض پرداخت نشده و مدت تأخیر می‌باشد. جریمه مذکور غیر قابل بخسودگی است.

ب - تخلف از درج هریک از مشخصات و موارد مذکور در بندهای (الف)، (ب)، (ج) و (د) تبصره (۱)، در سند تنظیمی و ارسال فهرست طبق فرم یا روش موضوع تبصره (۱) در موعد مقرر قانونی، تخلف انتظامی محسوب می‌شود و مطابق قوانین و مقررات ذی‌ربط با آنان عمل خواهد گردید.

تبصره ۴ - فسخ و اقاله اسناد خودرو تا شش ماه بعد از معامله مشمول مالیات نقل و انتقال مجدد نخواهد بود. در صورتی که پس از پرداخت مالیات نقل و انتقال، معامله انجام نشود مالیات وصول شده با گواهی دفتر اسناد رسمی مربوط طبق ضوابطی که از طرف سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می‌شود، قابل استرداد به معامل یا موکل خواهد بود.

تبصره ۵ - اولین انتقال خودرو از کارخانجات سازنده و یا مونتاژ کننده داخلی و یا واردکنندگان (نمایندگی‌های رسمی شرکت‌های خارجی) به خریداران و همچنین هر گونه انتقال به صورت صلح و هبه به نفع دولت، نهادهای عمومی غیر دولتی، دانشگاه‌ها و حوزه‌های علمیه مشمول پرداخت مالیات نقل و انتقال موضوع این ماده نخواهد بود.

تبصره ۶ - قیمت فروش کارخانه (داخلی) و یا مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی انواع خودروهای وارداتی که مبنای محاسبه مالیات و عوارض بندهای (ب) و (ج) ماده (۴۳) و مالیات نقل و انتقال قرار می‌گیرند، همه ساله براساس آخرین مدل توسط سازمان امور مالیاتی کشور تا پانزدهم ماه هرسال برای اجراء درسال بعد اعلام خواهد شد. مأخذ مذکور در مورد خودروهای وارداتی از تاریخ ابلاغ قابل اجراء می‌باشد. این مهلت زمانی برای انواع

جدید خودروهایی که بعد از تاریخ مزبور تولید آنها شروع یا به کشور وارد می‌شود لازم‌الرعایه نفی باشد. همچنین قیمت فروش یا مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی خودروهایی که تولید آنها متوقف می‌شود توسط سازمان یاد شده و متناسب با آخرین مدل ساخته شده تعیین می‌گردد.

تبصره ۷ - نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (ادارات راهنمایی و رانندگی) مکلف است هنگام نقل و انتقال خودروهای دولتی به اشخاص حقیقی و حقوقی غیر دولتی، نسخه پرداخت شده قبض مالیات نقل و انتقال مربوط را اخذ و سپس نسبت به ثبت انتقال در سوابق اقدام نماید.

..... ۴۳- ماده

ب - عوارض سالیانه انواع خودروهای سواری و وانت دو کابین اعم از تولید داخل یا وارداتی حسب مورد معادل یک در هزار قیمت فروش کارخانه (داخلی) و یا یک در هزار مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی آنها.

تبصره - عوارض موضوع بند (ب) این ماده در مورد خودروهای با عمر بیش از ده سال (به استثناء خودروهای گازسوز) به ازاء سپری شدن هر سال (تا مدت ده سال) به میزان سالانه ده درصد (۱۰٪) و حداقل تا صد درصد (۱۰۰٪) عوارض موضوع بند مزبور این ماده افزایش می‌یابد.

ج - شماره‌گذاری انواع خودروهای سواری و وانت دو کابین اعم از تولید داخل و یا وارداتی به استثناء خودروهای سواری عمومی درون شهری یا برون شهری حسب مورد سه درصد (۳٪) قیمت فروش کارخانه و یا مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی آنها (دو درصد (۲٪) مالیات و یک درصد (۱٪) عوارض). حکم ماده (۱۷) این قانون و تبصره های آن به مالیات و عوارض این ماده قابل تسری نفی باشد.

..... ۴۷- ماده

ب - مالکان خودروهای سواری و وانت دو کابین اعم از تولید داخل یا وارداتی مکلفند عوارض سالیانه خودروهای متعلق به خود، موضوع بند (ب) ماده (۴۳) این قانون را به نرخ یک در هزار قیمت فروش کارخانه (داخلی) و یا مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی (وارداتی) بر اساس قیمت‌های مندرج در جداولی که توسط سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می‌گردد، محاسبه و به حساب شهرداری محل واریز نمایند.

ج -

تبصره ۱- وارد کنندگان یا مالکان خودروهای سواری وانت دو کابین وارداتی (به استثناء خودروهای سواری که عنوان خودرو عمومی شماره گذاری می‌شوند) حسب مورد مکلفند قبل از شماره گذاری با مراجعت امور مالیاتی شهر محل شماره گذاری نسبت به پرداخت مالیات و عوارض موضوع این ماده اقدام نمایند.

تبصره ۲- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (معاونت راهنمایی و رانندگی) مکلف است قبل از شماره گذاری انواع خودروهای سواری و وانت دو کابین وارداتی به استثناء خودروهای سواری و عمومی درون شهری یا برون شهری، گواهی پرداخت مالیات و عوارض را از وارد کنندگان یا مالکان حسب مورد اخذ و ضریبمۀ اسناد مربوط نموده و از شماره گذاری خودروهای مزبور که مالیات و عوارض آن پرداخت نشده است، خودداری نماید. گواهی مزبور توسط اداره امور مالیاتی پس از وصول وجهه متعلق صادر خواهد شد.

ماده ۵۰- برقراری هر گونه عوارض و سایر وجوده برای انواع کالاهای وارداتی و تولیدی و همچنین ارائه خدمات که در این قانون، تکلیف مالیات و عوارض آنها معین شده است، همچنین برقراری عوارض به درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات، سود سهام شرکت‌ها، سود اوراق مشارکت، سود سپرده‌گذاری و سایر عملیات مالی اشخاص نزد بانکها و مؤسسات اعتباری غیر بانکی مجاز، توسط شوراهای اسلامی و سایر مراجع ممنوع می‌باشد.

....

ماده ۵۲- از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، قانون اصلاح موادی از قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و چگونگی برقراری و وصول عوارض و سایر وجوده از تولید کنندگان کالا، ارائه دهنده خدمات و کالاهای وارداتی مصوب ۱۳۸۱ و اصلاحیه بعدی آن و سایر قوانین و مقررات خاص و عام مغایر مربوط به دریافت هرگونه مالیات غیرمستقیم و عوارض بر واردات و تولید کالاهای و ارائه خدمات لغو گردیده و برقراری و دریافت هرگونه مالیات غیرمستقیم و عوارض دیگر از تولید کنندگان و وارد کنندگان کالاهای و ارائه دهنده خدمات ممنوع می‌باشد. حکم این ماده شامل قوانین و مقررات مغایری که شمول قوانین و مقررات عمومی بر آنها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام است، نیز می‌باشد.

موارد زیر از شمول حکم این قانون مستثنی می‌باشد:

....

- ۳- قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مطابع ۱۳۷۷؛
- ۴- قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴/۹/۵؛
- ماده ۵۳- تاریخ اجراء این قانون در رابطه با مواد (۱۸)، (۲۴)، (۲۵)، (۲۸)، (۳۱)، (۳۵)، (۳۶)، (۴۲) و (۴۸) از تاریخ تصویب و در مورد ماده (۵۱) از اول ماه پس از تصویب این قانون خواهد بود و سایر مواد آن از اول مهر ماه سال ۱۳۸۷ است. سازمان امور مالیاتی کشور موظف است طرف مهلت‌های مقرر در مواد مربوطه پس از تصویب قانون، آییننامه‌ها، دستورالعمل‌ها و ضوابط اجرایی مربوط را تهیه و به تصویب مراجع ذی‌ربط برساند.

قانون ایجاد یک منطقه آزاد تجاری - صنعتی و ییست و سه منطقه ویژه اقتصادی

۱۳۸۹/۷/۴ مصوب

ماده ۱- به دولت اجازه داده می‌شود در شهرستان ماکو منطقه آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران ایجاد نماید.

کلیه فعالیت‌های موضوع قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ و اصلاحات بعدی آن در منطقه آزاد تجاری - صنعتی ماکو که محدوده جغرافیایی آن برابر نقشه پیوست می‌باشد، مجاز است.^(۱)

تبصره - دولت مکلف است تمهدات لازم نسبت به یکسان‌سازی مقررات مربوط به ورود کالای همراه مسافر از مناطق آزاد به سایر نقاط کشور را فراهم نماید.

ماده ۲- به دولت اجازه داده می‌شود در استان‌های سیستان و بلوچستان (سیستان)، کردستان (مریوان)، خراسان جنوبی (بیرجند)، فارس (سه منطقه لامرد، نی‌ریز و کازرون)، خراسان‌رضوی (دوغارون)، آذربایجان غربی (سلماس)، اصفهان (کاشان)، چهارمحال و بختیاری (شهرکرد)، تهران (شهری)، همدان (جهان‌آباد)، گلستان (اترک)، بوشهر (منطقه

۱- به تصویب‌نامه تعیین محدوده منطقه آزاد تجاری صنعتی ماکو مصوب ۱۳۸۹/۲/۱۹ هیأت وزیران مندرج در این مجموعه رجوع شود.

اقتصادی شمال استان بوشهر)، سمنان (دو منطقه دامغان و سمنان)، کرمانشاه (اسلام آباد غرب)، اردبیل (نمین)، خوزستان (بندر امام خمینی (ره)، مازندران (نوشهر)، ایلام (مهران) و کرمان (دو منطقه جازموریان و رفسنجان) در محدوده هایی که به تصویب هیأت وزیران می رسد منطقه ویژه اقتصادی ایجاد نماید.^(۱)

مناطق یادشده براساس قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴/۳/۱۱ اداره خواهند شد.

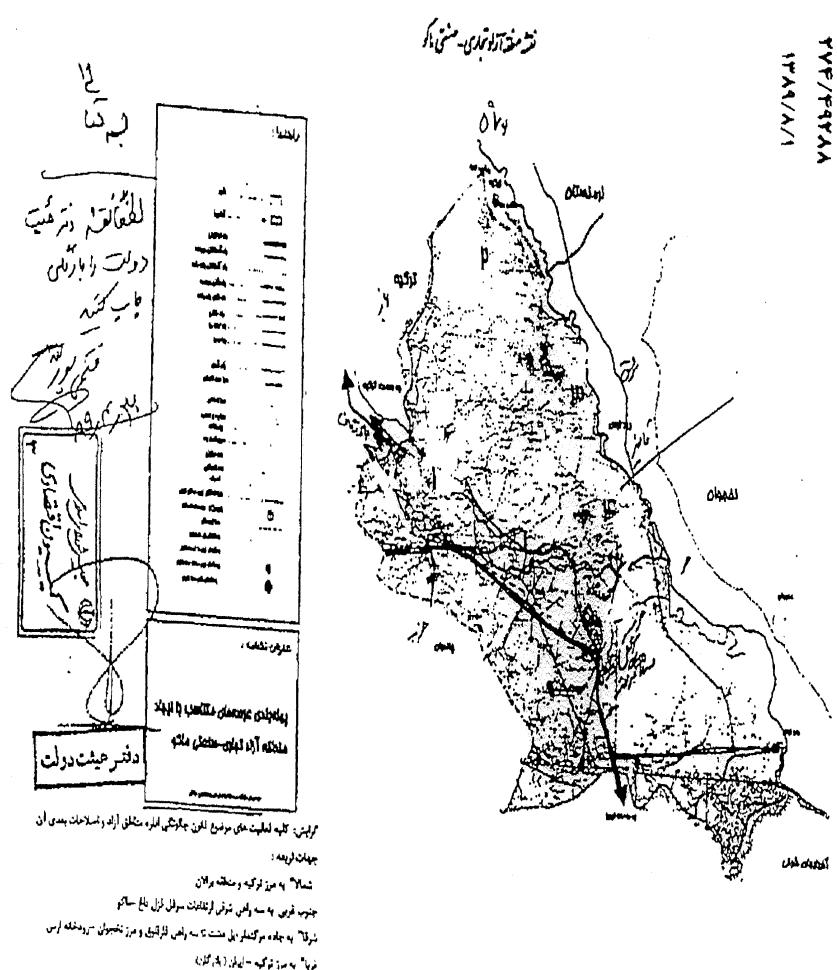
۱ - به تصویب‌نامه‌های ذیل مندرج در این مجموعه رجوع شود:

۱- تعیین سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت مناطق ویژه اقتصادی دوغارون، رفسنجان، جازموریان، بندر امام خمینی (ره) بندر نوشهر، شهر کرد، اسلام آباد غرب، مهران، سلماس، اترک، دامغان، سمنان و لامرد مصوب ۱۳۹۰/۱/۲۹.

۲[°] تعیین سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت مناطق ویژه اقتصادی سیستان (رامشار، نمین، کازرون، کاوه، بجنورد، لاوان، پارسیان و بانه مصوب ۱۳۹۰/۶/۲۲

۳- تعیین سازمان مسؤول، محدوده و گرایش مناطق ویژه اقتصادی بیргند، سبزوار، زرنده (ایرانیان) و چهرم مصوب ۱۳۹۰/۱۲/۲۰.

نقشه محدوده منطقه آزاد تجارتی - صنعتی ماکو

از قانون حمایت از شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان و تجاری‌سازی نوآوری‌ها و اختراعات

مصوب ۱۳۸۹/۸/۵

ماده ۱ - شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان، شرکت یا مؤسسه خصوصی یا تعاونی است که به منظور هم‌افزایی علم و ثروت، توسعه اقتصاد دانش محور، تحقق اهداف علمی و اقتصادی (شامل گسترش و کاربرد اختراع و نوآوری) و تجاری‌سازی نتایج تحقیق و توسعه (شامل طراحی و تولید کالا و خدمات) در حوزه فناوری‌های برتر و با ارزش افزوده فراوان به ویژه در تولید نرم‌افزارهای مربوط تشکیل می‌شود.

تبصره - شرکت‌های دولتی، مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی و نیز شرکت‌ها و مؤسساتی که بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) از مالکیت آنها متعلق به شرکت‌های دولتی و مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی باشد، مشمول حمایت‌های این قانون نیستند.

ماده ۲ - حمایت‌ها و تسهیلات قابل اعطاء به شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان موضوع این قانون عبارتند از:

.....

ج - اولویت استقرار واحدهای پژوهشی، فناوری و مهندسی و تولیدی شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان موضوع این قانون در محل پارک‌های علم و فناوری، مرکز رشد، مناطق ویژه اقتصادی و یا مناطق ویژه علم و فناوری.

از قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی

مصوب ۱۳۸۹/۱۲/۸

ماده ۱ - کلیه رانندگان، سرنیشیان و سایل نقلیه، متصدیان حمل و نقل زمینی، عابرین پیاده و فعالان در حوزه حمل و نقل و عبور و مرور مشمول این قانون می‌باشند.

ماده ۲ - به افسران کادر و پیمانی مورد وثوق راهنمایی و رانندگی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران که برای تشخیص تخلفات مربوط به حمل و نقل و عبور و مرور تعیین شده و آموزش لازم را دیده‌اند اجازه داده می‌شود، تخلفات مربوطه را وفق قانون تشخیص داده و قبض جریمه صادر نمایند.

تبصره ۱- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران برای مدت حداقل ده سال می‌تواند به درجه‌داران کادر مورد وثوق راهنمایی و رانندگی که دارای دپلم کامل متوسطه و گواهینامه رانندگی و نیز ده سال سابقه خدمت متولی در راهنمایی و رانندگی بوده و آموزش لازم را دیده باشند اختیارات و وظایف مندرج در این ماده را از لحاظ تشخیص تخلف و صدور قبض جرمیه تفویض نماید و در موارد خاص و ضروری از افسران کادر و پیمانی سایر بخش‌های نیروی انتظامی که آموزش لازم را دیده‌اند استفاده نماید.

تبصره ۲- به نیروی انتظامی اجازه داده می‌شود حداقل ده سال پس از تاریخ لازم الاجر اعشن این قانون تا جایگزینی افسران کادر و پیمانی از افسران وظیفه مورد وثوق آموزش دیده جهت اجراء این ماده بهره‌گیری کند.

تبصره ۳- راهنمایی و رانندگی مجاز است از گزارش داوطلبان مورد وثوق آموزش دیده که دارای حداقل مدرک تحصیلی کارشناسی بوده و دوره آموزشی لازم را دیده باشند به صورت رایگان در تشخیص تخلف و صدور قبض جرمیه توسط مأموران این ماده استفاده نماید.

ماده ۲۱۵ (اصلاحی ۳۱/۱۳۹۰) - جرمیه‌های تخلفات مربوط به حمل و نقل و عبور و مرور در کلیه نقاط کشور و مناطق آزاد تجاری - صنعتی، با توجه به مکان و زمان وقوع و نوع تخلفات و میزان تأثیر آن در آلودگی محیط زیست و ایمنی عبور و مرور و سایر عوامل موثر مندرج در ردیف های (۱) تا (۶) جدول موضوع ماده (۷) این قانون از یکصدهزار (۱۰۰/۰۰۰) ریال تا یکمیلیون (۱/۰۰۰/۰۰۰) ریال و در سایر موارد از سی هزار (۳۰/۰۰۰) ریال الى پانصد هزار (۵۰۰/۰۰۰) ریال می‌باشد و طبق جداولی که به پیشنهاد وزارت‌خانه‌های کشور، دادگستری و راه و شهرسازی به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید به اجرا گذارده می‌شود.^(۱)

۱- از قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی مصوب ۱۴۸۹/۱۲/۸:

ماده ۷- مأموران مذکور در ماده (۲) این قانون در حدود وظایف و اختیارات تعیین شده همزمان با صدور قبض جرمیه به صورت تسلیمی یا ثبت توسط دوربین، گزارش تخلفات مندرج در جدول ذیل این ماده را با ذکر شماره و نوع گواهینامه راننده به اداره راهنمایی و رانندگی مربوطه ارسال می‌دارند. اداره مزبور متناسب با نمرات منفی مندرج در جدول مذکور به شرح زیر با آنان رفتار می‌نماید:

۱- چنانچه متخلوف دارای (۳۰) نمره منفی باشد گواهینامه او به مدت سه ماه ضبط و در پایان مدت مزبور با پرداخت چهارصد هزار (۴۰۰/۰۰۰) ریال جرمیه نقدی به نفع خزانه عمومی مسترد می‌شود.

۲- پس از اعمال مقررات موضوع بند (۱) چنانچه در اثر ارتکاب تخلفات جدید (۲۵) نمره منفی به متخلوف تعلق گیرد

گواهینامه او به مدت شش ماه ضبط و پس از انقضاء مدت مزبور و پرداخت ششصدهزار (۶۰۰/۰۰۰) ریال به نفع خزانه عمومی مسترد می‌گردد.

۳- هرگاه پس از اعمال مقررات بند (۲) در اثر ارتکاب تخلفات جدید بیست نمره منفی به متخلطف تعلق گیرد گواهینامه او ابطال می‌گردد و بعد از یک سال می‌تواند برابر مقررات و پس از طی دوره آموزشی و پرداخت یک میلیون (۱/۰۰۰/۰۰۰) ریال به نفع خزانه عمومی گواهینامه جدید آخذ نماید.

تبصره ۱- به استثناء بندهای (۱) تا (۷) در بقیه موارد برای هر تخلف در هر بیست و چهار ساعت صرفاً یک بار نمره منفی محاسبه می‌شود.

تبصره ۲- در صورتی که متخلطف به مدت شش ماه از زمان ارتکاب آخرین تخلف منجر به نمره منفی در بندهای (۱) و (۲) و یک سال در بند (۳) این ماده، مرتكب هیچ یک از تخلفات راهنمایی و رانندگی نشود کلیه نمره های منفی ناشی از تخلفات ارتکابی گذشته بالآخر می‌گردد و تخلفات بعدی وی به عنوان تخلف اول او محسوب می‌گردد.

تبصره ۳- متخلطف مکلف است ظرف بیست روز پس از ابلاغ صورت وضعیت مربوط به نمرات منفی، گواهینامه خود را به اداره راهنمایی و رانندگی مربوطه تسليم نماید در صورت عدم تسليم در موعد مقرر راهنمایی و رانندگی پرونده مربوطه را به واحد رسیدگی به اعتراضات موضوع ماده (۵)^(*) این قانون ارسال تا پس از بررسی و عدم وجود عذر موجه علاوه بر جرایم فوق به تناسب، جرایم نقدی بندهای این ماده را تا دو برابر افزایش دهد . راهنمایی و رانندگی موظف است در هر نوبت که نمره منفی به متخلطف تعلق می‌گیرد به نحو مقتضی او را درخصوص مطلع شدن از نمرات منفی راهنمایی کند.

تبصره ۴- کسانی که در مدت ضبط گواهینامه مبادرت به رانندگی می‌کنند به مجازات مقرر برای رانندگی بدون گواهینامه محکوم می‌شوند.

تبصره ۵- ابطال گواهینامه و یا گرفتن آزمون مجدد صرفاً به موجب قانون ممکن است.

تبصره ۶- آئین نامه اجرایی این ماده توسط نیروی انتظامی تدوین و پس از تأیید وزیر کشور به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

جدول نمره منفی برای تخلفات رانندگی پرخطر

ردیف	عنوان تخلف رانندگی	وسایل نقلیه شخصی	وسایل نقلیه عمومی و سگین	نمره منفی
۱	هرگونه حرکات نمایشی مانند دور زدن درجا و یا حرکت موتورسیکلت بر روی یک چرخ	۸		۱۰
۲	سقاووز از سرعت مجاز (بیش از ۵۰ کیلومتر در ساعت)	۱۰		۱۵
۳	سیقت غیرمجاز در راههای دوطرفه	۵		۱۰
۴	عبور از چراغ قرمز راهنمایی و رانندگی	۵		۱۰
۵	حرکت به طور ماریج	۳		۵
۶	حرکت با دندنه عقب در آزادراهها و بزرگراهها	۵		۷

۲۰	۱۰	رانتدگی در حالت مستی و مصرف داروهای روان‌گردان و یا افیونی	۷
۱۰	۵	تحاوز از سرعت مجاز (بیش از ۳۰ تا ۵۰ کیلومتر در ساعت)	۸
۶	۴	عبور از محل ممنوع	۹
۹	۵	تحاوز به چپ از محور راه	۱۰
۷	۵	عبور وسایل نقلیه از پیاده رو	۱۱
۶	۴	عدم رعایت حق تقدم عبور	۱۲
۵	۳	دور زدن در محل ممنوع	۱۳
۵	۳	استفاده از تلفن همراه یا وسایل ارتباطی مشابه در حین رانتدگی در سرعت بالای ۶۰ کیلومتر	۱۴
۶	۳	نقص فنی مؤثر یا نقص در سامانه (سیستم) روشابی در شب	۱۵
۸	۸	عدم رعایت مقررات ایمنی حمل و نقل جاده‌ای مواد خطرناک	۱۶
۷	-	رانتدگی با وسایل نقلیه عمومی بیش از زمان مجاز	۱۷
۷	۳	عدم رعایت شرایط مندرج در گواهینامه از قبیل استفاده از عینک، سمعک یا تجهیزات خاص	۱۸
۵	۳	عدم توجه به فرمان ایست یا برچم مراقبین عبور و مرور محصلین یا پلیس مدرسه	۱۹
۸	۵	عدم رعایت مقررات حمل بار	۲۰

ماده ۱۰- مأموران راهنمایی و رانتدگی موضوع ماده(۲) این قانون موظفند در صورت مشاهده تخلفات زیر به شرح مقرر اقدام نمایند:

الف - چنانچه وسیله نقلیه دارای عیب و نقص فنی مؤثر بوده و احتمال ایجاد خطر یا وقوع تصادف وجود داشته باشد، وسیله نقلیه مذکور به تعمیرگاه اعزام می‌گردد.

ب - در مواردی که قرائن و شواهد حاکی از حالت مستی یا استفاده رانتدگی از مواد مخدر و روان‌گردان باشد مأموران موضوع ماده(۲) این قانون با استفاده از تجهیزات لازم نسبت به تشخیص این حالت اقدام می‌نمایند و در صورت اثبات حالت مستی و بی ارادگی حاصل از مصرف مسکرات و مواد مخدر و روان‌گردان از رانتدگی فرد موردنظر جلوگیری و ضمن صدور قبض جرمیه به مبلغ دومیلیون (۲۰۰۰/۰۰۰) ریال و ضبط گواهینامه به مدت شش ماه توسط نیروی انتظامی جهت اقدام قانونی به مرجع صالح قضائی معرفی می‌شود.

ج - در صورتی که رانتدگی بدون داشتن گواهینامه مبادرت به رانتدگی نماید وسیله نقلیه متوقف و رانتدگی به مرجع قضائی معرفی می‌گردد.

د - هرگاه رانتدگی به صورت همزمان مرتکب دو تخلف از تخلفات موضوع بندهای (۱)، (۲)، (۳)، (۴)، (۵) و (۱۰) جدول ماده (۷) این قانون گردد، وسیله نقلیه برای مدت حداقل هفتاد و دو ساعت توقیف می‌شود. آینه نامه اجرا یکی بندهای «الف» و «ب» این ماده طرف مدت شش ماه توسط وزارت کشور با همکاری وزارت دادگستری تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

۱* - ماده ۵ - متخلف موظف است طرف مدت شصت روز از تاریخ مندرج در قبض جرمیه یا تاریخ ابلاغ شده در قبض جرمیه‌ای که به اطلاع او می‌رسد جرمیه را به حسابی که از طرف خزانه داری کل تعیین و اعلام می‌شود پرداخت و

تبصره - جریمه مربوط به تخلف ردیف (۷) جدول موضوع ماده (۷) بر اساس بند «ب» ماده (۱۰) محاسبه خواهد شد.^(۱)

قانون ایجاد مناطق جدید ویژه اقتصادی

مصوب ۱۳۸۹/۹/۲۸

ماده واحده - به دولت اجازه داده می‌شود در استان‌های هرمزگان (پارسیان و لاوان)، یزد (فولاد اردکان و صدوچ)، مرکزی [کاوه، زرنده (ایرانیان) و زرنده ویژه مبلمان و دکوراسیون]، خراسان شمالی (جنورد)، خراسان رضوی (سبزوار و کاشمر)، لرستان (بروجرد)، گیلان (لاهیجان)، فارس (جهرم)، کرمانشاه (قصر شیرین)، اصفهان (شهرضا) سمنان (گرمسار)، کردستان (بانه)، آذربایجان شرقی (سراب و بستان آباد)، سیستان و بلوچستان (میرجاوه-زاوه)، همدان (ملایر) و خوزستان (شووش) منطقه ویژه اقتصادی ایجاد نماید. مناطق یادشده بر اساس قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴ اداره خواهند شد.^(۲)

رسید دریافت نماید یا مراتب اعتراض خود را ظرف مدت مذکور با ذکر دلایل به اداره اجرائیات راهنمایی و رانندگی تسليم نماید. اداره مذکور موظف است حداکثر ظرف بیست و چهار ساعت پس از وصول اعتراض بررسی لازم را انجام داده و در صورت غیر موجه دانستن اعتراض مراتب را به معتبر ابلاغ نماید، در صورت اصرار معتبر، اداره اجرائیات موضوع را جهت رسیدگی به واحد رسیدگی به اعتراضات ناشی از تخلفات رانندگی ارسال می‌نماید.

واحد فوق الذکر مشکل از یک قاضی با ابلاغ رئیس قوه قضائیه و یک کارشناس راهنمایی و رانندگی با معرفی رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی مربطه می‌باشد ریاست آن واحد با قاضی خواهد بود که پس ازأخذ نظر مشورتی عضو دیگر مبادرت به صدور رأی می‌نماید. رأی صادره قطعی است.

در صورتی که متخلف در مهلت قانونی مذکور اعتراض خود را تسليم ننماید یا ظرف بیست روز پس از ابلاغ رأی واحد جریمه را پرداخت ننماید، موظف است جریمه را به مأخذ دوبرابر مبلغ مندرج در قبض جریمه پردازد.

تبصره - در صورتی که ثابت شود مأموران و نیز داوطلبان مذکور در ماده (۲) حسب مورد به تحقیق قبض جریمه صادر کرده یا با علم و اطلاع گزارش خلاف واقع در مورد امور مربوط به این قانون داده‌اند، ضمن جبران خسارت وارد به مجازات بزه گزارش خلاف واقع محکوم می‌شوند.

۱ - برای ملاحظه موارد ۷ و ۱۰ به زیرنویس ماده (۲۱) همین قانون رجوع شود.

۲ - به زیرنویس قانون ایجاد یک منطقه آزاد تجاری - صنعتی و بیست و سه منطقه ویژه اقتصادی مصوب ۱۳۸۹/۷/۴ مندرج در این مجموعه رجوع شود.

قانون ایجاد مناطق ویژه اقتصادی سهند مراغه، آستارا و سهلان

مصوب ۱۳۸۹/۹/۲۸

ماده واحده - به دولت اجازه داده می شود در استان های آذربایجان شرقی (سهند، مراغه و سهلان) و گیلان (آستارا) در محدوده ای که به تصویب هیأت وزیران می رسد، مناطق ویژه اقتصادی ایجاد نماید.^(۱)

مناطق یادشده براساس قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴ اداره می شود.

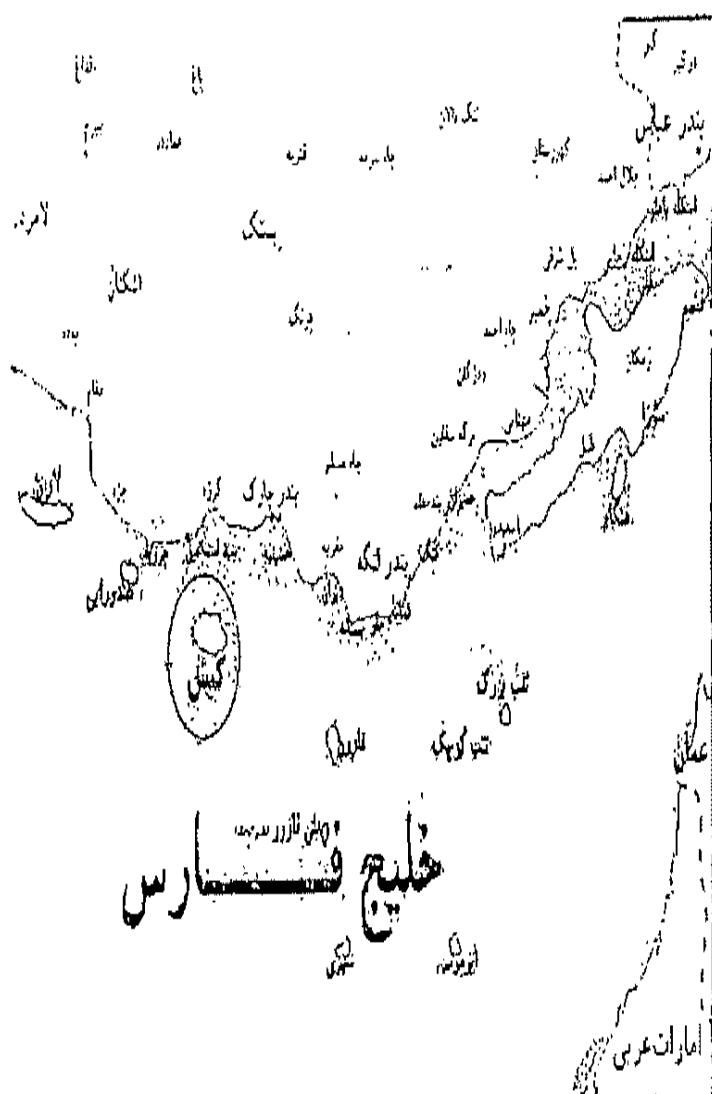
قانون الحاق جزایر هندورابی و فارور کوچک و بزرگ به محدوده منطقه آزاد کیش

مصوب ۱۳۸۹/۹/۲۸

ماده واحده - به دولت اجازه داده می شود با رعایت موازین زیست محیطی ، جزایر هندورابی فارور کوچک و بزرگ را طبق نقشه پیوست به محدوده منطقه آزاد کیش الحاق نماید.

۱ - به تصویب‌نامه تعیین سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت مناطق ویژه اقتصادی جهان آباد، ری و سهلان مصوب ۱۳۹۰/۱۲/۲۰ مندرج در این مجموعه رجوع شود.

نقشه مربوط به الحاق جزایر هندوراسی و افورو کوچک و بزرگ به محدوده منطقه آزاد کیش

از قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۱۵

ماده ۱۱۲ – به منظور ساماندهی مناطق آزاد و ویژه اقتصادی و ایفاء نقش مؤثر آنها در تحقق اهداف سند چشم انداز بیست ساله نظام، اعمال مدیریت یکپارچه و ایجاد رشد اقتصادی مناسب در این مناطق، هم پیوندی و تعامل اثربخش اقتصاد ملی با اقتصاد جهانی و ارائه الگوی توسعه ملی در بخش‌های مختلف:

الف – مدیران سازمان‌های مناطق آزاد به نمایندگی از طرف دولت، بالاترین مقام منطقه محسوب می‌شوند و کلیه وظایف، اختیارات و مسؤولیت‌های دستگاه‌های اجرایی دولتی مستقر در این مناطق به استثناء نهادهای دفاعی و امنیتی به عهده آنها است. سازمان‌ها ای مناطق آزاد منحصراً براساس قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری – صنعتی و اصلاحات بعدی آن و قانون کار اداره می‌شوند.

تبصره ۱ – واگذاری وظایف، اختیارات و مسؤولیت‌های دستگاه‌های تحت نظر مقام معظم رهبری، با موافقت ایشان صورت می‌پذیرد.

تبصره ۲ – اختیارات فرماندار در مورد مصوبات شوراهای اسلامی شهر و روستا در مناطق آزاد به مدیر سازمان منطقه آزاد واگذار می‌شود.

ب – کالاهای بقلید و یا پردازش شده در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی به هنگام ورود به سایر نقاط کشور به نسبت مجموع ارزش افزوده و ارزش مواد اولیه و قطعات داخلی به کار رفته در آن، تولید داخلی محسوب و از پرداخت حقوق ورودی معاف است

تبصره ۱ – مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای خارجی به کار رفته در تولید، مشروط به پرداخت حقوق ورودی، در حکم مواد اولیه و کالای داخلی محسوب می‌شود.

تبصره ۲ – مواد اولیه و قطعات خارجی به کار رفته در کالاهای تولید و یا پردازش شده در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی که در گذشته از سایر نقاط کشور به منطقه ارسال شده و در تولید و یا پردازش محصولی که به کشور وارد می‌شود، به کار گرفته شود در حکم مواد اولیه تلقی می‌گردد و از پرداخت حقوق ورودی معاف است.

ج – هزینه‌های بندری مربوط که طبق قوانین جاری از کشتی‌ها و شناورها بابت خدمات

بندری دریافت می شود در صورتی که این بنادر توسط بخش های خصوصی، تعاونی و مناطق آزاد تجاری - صنعتی در محدوده منطقه آزاد ایجاد شده باشند، توسط سازمان های مناطق آزاد مربوطه اخذ می گردد. مناطق آزاد مجاز نسبت به ثبت و ترخیص کشتی ها طبق قوانین جاری و بین المللی اقدام نمایند.

۵ - مبادلات کالا بین مناطق آزاد و خارج از کشور و نیز سایر مناطق آزاد از کلیه عوارض (به استثناء عوارض موضوع ماده (۱۰) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷^(۱)، مالیات و حقوق ورودی معاف می باشند.

۶ - به منظور گسترش ارتباطات علمی با مراکز و نهادهای آموزشی و تحقیقاتی معتبر بین المللی، ایجاد نمایندگی دانشگاه های داخلی و معتبر خارجی بر طبق اعلام وزارت توان از ذریعه و تأسیس دانشگاه های خصوصی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی با رعایت قوانین مربوط مجاز است.

۷ - محدوده آبی مناطق آزاد تجاری - صنعتی با رعایت ملاحظات امنیتی و دفاعی که به تأیید ستاد کل می رسد به فاصله هشتاد کیلومتر از قلمرو خاکی مناطق آزاد تعیین می گردد و از امتیازات قانون «چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی ایران » مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ و اصلاحات بعدی آن^(۲) برخوردار است.

۸ - به منظور زدودن فقر از چهره مناطق آزاد تجاری، سازمان های مناطق آزاد مؤ ظفند حداقل یک درصد (۱٪) از محل وصول عوارض ورود و صدور کالاهای و خدمات این مناطق را از طریق نهادهای حمایتی به محرومین و نیازمندان بومی این مناطق اختصاص دهند.^(۳)

ماده ۱۶۶ - به منظور تقویت موقعیت کشور در شبکه حمل و نقل هوایی بین المللی و افزایش درآمد ناشی از عبور (ترانزیت) و حمل و نقل کالا و مسافر و اشتغال مولد و تبدیل شدن فرودگاه بین المللی امام خمینی(ره) به قطب اول حمل و نقل بار منطقه و قطب دوم حمل و نقل مسافری منطقه با تأکید بر استقلال سازمانی، مالی و مدیریتی این فرودگاه و ایجاد جریان پایدار منابع مالی ذی نفعان، دولت اقدامات زیر را انجام دهد:

الف- ایجاد شهر فرودگاهی در محدوده فرودگاه بین المللی امام خمینی(ره) و ایجاد منطقه

۱ و ۲- قانون مذکور در این مجموعه درج شده است.

۳- به بند ۷۴ قانون بودجه سال ۱۳۹۱/۲/۳۰ مصوب مندرج در این مجموعه رجوع شود.

آزاد تجاری و منطقه ویژه اقتصادی در بخشی از اراضی فرودگاه جهت ارای خدمات بانکی و پیمه‌ای و سایر خدمات شهر فرودگاهی از قبیل گردشگری، پزشکی، رفاهی و مشابه آن تبصره (اصلاحی ۱۳۹۰/۳/۳۱) محدوده مناطق آزاد تجاری و ویژه اقتصادی به ترتیب از انتهای ضلع‌های جنوبی و غربی بخش هوایی فرودگاه امام خمینی (ره) به مساحت هزار و پانصد هکتار و دوهزار و پانصد هکتار خواهد بود. اداره شهر فرودگاهی موضوع این ماده که شامل مناطق آزاد تجاری و ویژه اقتصادی فوق نیز خواهد بود، در قالب شرکت دولتی وابسته به شرکت مادر تخصصی فرودگاه‌های کشور است که اساسنامه آن به پیشنهاد وزارت راه و شهرسازی و معاونت^(۱) به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ب - ایجاد و تکمیل زیربنایها و زیرساخت‌های لازم با اولویت احداث فاز دوم فرودگاه‌الیلی امام خمینی(ره)

از قانون امور گمرکی

مصوب ۱۳۹۰/۸/۲۲

ماده ۱ - مفاهیم اصطلاحات گمرکی به کار برده شده در این قانون، طبق تعریفی است که از طرف شورای همکاری گمرکی به صورت مجموعه برای کشورهای عضو منتشر شده و یا می‌شود مگر این که در بندهای ذیل یا در سایر مواد این قانون از آن تعریف دیگری به عمل آمده باشد:

الف - اظهار کالا: بیانیه‌ای کتبی یا شفاهی است که براساس مقررات این قانون اظهار کننده، رویه گمرکی مورد نظر خود را در بلوه کالا مشخص می‌کند و اطلاعات مورد نیاز برای اجرای مقررات گمرکی را ارائه می‌دهد.

.....

پ - اظهارنامه اجمالی: سندی است که به موجب آن شرکت حمل و نقل، فهرست کلی محمولاتی که باید تخلیه و یا بارگیری شود را هنگام ورود و یا خروج وسیله نقلیه از کشور اعلام می‌نماید.

.....

۵ - حقوق ورودی: حقوق گمرکی معادل چهار درصد (۴٪) ارزش گمرکی کالا به اضافه

۱ - منظور معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور است.

سود بازرگانی که توسط هیأت وزیران تعیین می‌گردد به علاوه وجوهی که به موجب قانون، گمرک مسؤول وصول آن است و به واردات قطعی کالا تعلق می‌گیرد ولی شامل هزینه‌های انجام خدمات نفی شود.

.....

ک - مرجع تحويل گیرنده: شخص حقوقی که به موجب قانون یا قراردادهای متکی به قانون مسؤولیت تحويل و نگهداری کالاهای مربوط به عموم اشخاص را که تشریفات گمرکی آن انجام نشده است در اماکن گمرکی بر عهده دارد. این اصطلاح شامل سازمان جمع آوری و فروش اموال تملیکی نیست.

ماده ۱۸- شرکت‌های حمل و نقل موظفند هنگام ورود وسیله نقلیه به قلمرو گمرکی، دو نسخه اظهارنامه اجمالی تنظیم و به هریک از آنها نسخه‌ای از فهرست کل بار و در صورت نیاز، بارنامه‌های (راهنمایی) هر ردیف از فهرست کل بار را ضمیمه و به گمرک و مرجع تحويل گیرنده کالا تسلیم کنند و در صورت خالی بودن وسیله نقلیه، اظهارنامه اجمالی با تصریح بر خالی بودن تسلیم نمایند. اظهارنامه اجمالی باید به زبان فارسی و طبق نمونه‌ای که گمرک ایران با هماهنگی مراجع تحويل گیرنده تهیه می‌نماید، بدون حک و اصلاح و قلم خوردگی تنظیم گردد.

تبصره ۱ - مسؤولیت شرکت‌های حمل و نقل به هنگام تنظیم و تسلیم اظهارنامه اجمالی از نظر محتويات بستهای آکبند محدود به مندرجات بارنامه‌ای مربوطه است بارگنجه‌ای (کانتینرهای) بارگیری و مهروموم شده از طرف فرستنده کالا در حکم بسلکبند تلقی می‌گردد.

تبصره ۲ - مقررات این ماده شامل کالاهای ورودی از مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی به قلمرو گمرکی نمی‌گردد.

ماده ۲۴ - ...

تبصره ۴ - تعیین مهلت توقف کالا در مناطق آزاد و مناطق ویژه اقتصادی بر اساس ضوابط قانونی مناطق مذکور در اختیار سازمان‌های مسؤول این مناطق است. کالاهایی که در این مناطق پس از انقضای مهلت‌های اعطایی توسط سازمان‌های مذکور مهلت منقضی، اعلام می‌شوند نیز مشمول مقررات کالای متروکه می‌گردند.

ماده ۶۰ - ...

تبصره ۵ - بهمنظور بهره‌برداری از ظرفیت‌های خالی گمرکها و مناطق ویژه اقتصادی و کاهش

رسوب کالا در مبادی ورودی، گمرک حسب درخواست سازمان مسؤول منطقه مکلف است با عبور کالاهای به گمرکها و مناطق ویژه موافقت نماید بدبیهی است منطقه مربوطه هزینه‌های انتقال را در ابتدا متقابل می‌شود تا در صورت مراجعته صاحب کالا از وی وصول نمایی مسئولیت حفظ و نگهداری کالا ببعده عبوردهنده و مرجع تحويلگیرنده ذیربط است.

ماده ۶۶ - حقوق ورودی اخذ شده از عین کالای وارداتی که از کشور صادر می‌گردد و مواد، کالاهای مصرفی و لوازم بسته بندی خارجی به کار رفته یا مصرف شده در تولید، تکمیل یا بسته بندی کالای صادر شده با رعایت مقررات این قانون و آیین نامه اجرایی آن با مأخذ زمان ورود کالا باید به صادرکننده مسترد گردد.

تبصره ۱ - کالاهایی که بمنظور صادرات، به مناطق آزاد یا مناطق ویژه اقتصادی حمل می‌گردد چنانچه برابر قوانین و مقررات از این مناطق صادر شود مشمول مقررات استردادگردد.

تبصره ۲ - حقوق ورودی تسریعکنندها (کاتالیستها) که لازمه واکنش شیمیایی است مشمول استرداد می‌گردد ولی ابزارآلات و مواد رواکننده و همانند آنها که فقط به عنوان کمک در تولید کالای صادراتی مورد استفاده و مصرف قرار گیرد شامل مقررات استرداد نیست

تبصره ۳ - استرداد می‌تواند توسط اشخاصی غیر از واردکننده کالاهای مذکور نیز درخواست شود.

تبصره ۴ - مهلت درخواست استرداد حقوق و عوارض ورودی مواد به کار رفته در کالاهای صادر شده سه سال از تاریخ امضای پروانه یا پته گمرکی کالای ورودی است . روز امضای پروانه یا پته گمرکی و روز تسلیم تقاضای استرداد به گمرک ایران جزء این ایام محسوب نمی‌شود.

ماده ۶۷ - به منظور تسهیل شناسایی و انطباق کالا و مواد وارداتی به کار رفته در کالای صادراتی، صادرکننده باید هم‌مان با تسلیم اظهارنامه صادراتی، موضوع استرداد را با قید شماره پروانه ورودی مربوطه بگمرک صدوری اعلام کند و گمرک موظف است تشریفات ارزیابی کالای صادراتی را بطور کامل انجام دهد و نتیجه را در ظاهر اظهارنامه صادراتی قید نماید

تبصره - اسناد و مدارک مورد نیاز گمرک جهت انجام مراحل استرداد حقوق ورودی در آیین نامه اجرایی این قانون مشخص می‌گردد.

ماده ۶۸ - استرداد براساس ارزش گمرکی و مأخذ حقوق ورودی مندرج در اسناد گمرکی در زمان ورود محاسبه می‌شود. درصورتی که بخشی از وجوده دریافتی بابت ورود

کالا توسط سازمان هایی غیر از گمرک وصول شود، گمرک مراتب را جهت استرداد به سازمان های مذکور اعلام می نماید. گمرک و سایر سازمان های وصول کننده باید همه ساله بودجه لازم برای استرداد را در بودجه سالانه منظور نمایند.

ماده ۶۹ - چنانچه کالای تولید داخلی به اشخاصی که در واردات کالای مشابه خارجی معافیت دارند فروخته شود، وجود پرداختی برای ورود کالا، مواد، اجزاء و قطعات به کار رفته در تولید آن نیز طبق مقررات این قانون به فروشنده مسترد می گردد.

ماده ۷۶ - منظور از مسافر در این قانون شخصی است که با گذرنامه یا اجازه عبور یا برگ تردد از راه های مجاز به قلمرو گمرکی وارد یا از آنها خارج می شود. اشخاص زیر مسافر تلقی می گردند:

الف - شخص غیر مقیم ایران که بطور موقت به قلمرو گمرکی وارد یا از آن خارج شود.

ب - شخص مقیم ایران که از قلمرو گمرکی کشور خارج (مسافر خروجی) یا به آن وارد (مسافر ورودی) می شود.

تبصره ۱ - مسافران خروجی از قلمرو گمرکی به مقصد مناطق آزاد و ویژه اقتصادی مشمول مقررات این ماده نیستند و در صورتی که از طریق مناطق مذکور از کشور خارج شوند، موظفند کالای همراه خود را به گمرک اظهار نمایند.

تبصره ۲ - شرایط، تشریفات اظهار و ارزیابی و میزان معافیت کالای شخصی همراه مسافر و امور مربوط به مسافر در حدود مقررات این قانون در آیین نامه اجرایی تعیین می گردد.

ماده ۹۹ - کرانبری (کابوتاژ) رویه ای است که براساس آن کالای داخلی از یک گمرک مرزی به گمرک مرزی دیگر در قلمرو گمرکی از راه دریا یا رودخانه های مرزی حمل می گردد. کالایی که از لحاظ نزدیکی راه با رعایت صرفه تجاری از یک نقطه به نقطه دیگر قلمرو گمرکی از راه های زمینی مجاز با عبور از خاک کشور خارجی و همچنین کالایی که از راه دریا یا رودخانه های مرزی به مناطق آزاد حمل می شود در صورتی که برای مصرف در این مناطق باشد نیز مشمول مقررات کرانبری (کابوتاژ) می شود. در این موارد هرگاه کالای کرانبرد (کالای کابوتاژی) با وسائل نقلیه داخلی حمل شود وسیله نقلیه نیز تابع رویه کالای کرانبرد (کالای کابوتاژی) است.

تبصره - نحوه تشریفات اظهار و اسناد مربوطه، ارزیابی و میزان تضمین در حدود مقررات این قانون در آیین نامه اجرایی تعیین می گردد.

ماده ۱۰۰ - کالایی که صدور آن از کشور مجاز است و صدور آن مشمول پرداخت هیچگونه وجهی نیست را می‌توان با انجام تشریفات و مقررات مربوطه به عنوان کران بر (کابوتاز) حمل نمود. گمرک ایران می‌تواند با کرانبری (کابوتاز) کالای ممنوع الصدور یا کالایی که به موجب قانون و مقررات مجاز مشروط است با اخذ تضمین یا تعهد یا قیود دیگر موافقت نماید.

ماده ۱۰۱ - هرگاه مدت اعتبار پروانه کرانبری (کابوتاز) برای رسیدن کالا به گمرک مقصد منقضی گردد و تا سه ماه بعد از انقضای آن از طرف صاحب کالا گواهینامه گمرک مقصد مبنی بر ورود کالا ارایه نشود آن کالا مانند کالایی به مقصد نرسیده تلقی و به نحو زیر عمل می‌شود:

...

بصরه - در مواردی که با ارایه مدارک و مستندات معتبر مورد تأیید گمرک، محرز شود کالای کرانبرد (کالای کابوتازی) در اثنای حمل به علل قوه قهریه (فورس ماژور) ازبین رفته است گمرک ایران مجاز است آن را به مقصود رسیده تلقی کند و علاوه بر دستور ابطال تضمین یا تعهد از تعقیب موضوع نیز خودداری نماید.

ماده ۱۱۷ - اسناد مثبته گمرکی که در موارد احتمالی قاچاق می‌توان به آن استناد نمود عبارت از اصل اسناد زیر است:

الف - پروانه ورود گمرکی

ب - پته گمرکی

پ - قبض سپرده موجب ترجیح کالا

ت - قبض خرید کالای متروکه، ضبطی و بلاصاحب

ث - پروانه عبور

ج - پروانه مرجعی

چ - پروانه ورود موقت

ح - پروانه ورود موقت برای پردازش

خ - پته عبور

د - پروانه کرانبری (کابوتاز)

ذ - پروانه صادراتی

ر- پروانه صدور موقت

ز- کارت مسافری صادره توسط مناطق آزاد تجاری و صنعتی

ژ- کارت هوشمند تکمیل و تأیید شده توسط گمرک

ماده ۱۱۹ - علاوه بر معافیت‌های مذکور در جدول تعرفه گمرکی ضمیمه آین نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات و معافیت‌های دیگری که به موجب قوانین، تصویب‌نامه‌ها، موافقتنامه‌ها و قراردادهای مصوب مجلس شورای اسلامی برقرار شده است، موارد زیر نیز از پرداخت حقوق ورودی معاف می‌باشد:

....

ح - لوازم خانه و لوازم شخصی ایرانیان مقیم خارج که مدت اقامت آنان در خارج یک سال یا بیشتر باشد و لوازم خانه و اشیاء اتباع خارجی دارای اجازه اقامت که به ایران وارد می‌شوند مشروط بر این که:

۱- لوازم و اشیاء مزبور از یک ماه قبل تا نه ماه بعد از ورود شخص به قلمرو گمرکی وارد شود موارد قوه قهریه (فورس مازور) به تشخیص گمرک ایران مستثنی است.

۲- لوازم و اشیای مزبور به تشخیص گمرک با وضع و شؤون اجتماعی آنان متناسب بوده و جنبه تجاری نداشته باشد.

۳- در پنج سال گذشته، از چنین معافیتی استفاده نکرده باشند.

تبصره ۱ - کارمندان دولت که برای انجام مأموریت یکساله یا بیشتر به خارج از کشور اعزام می‌شوند در صورتی که قبل از پایان مأموریت و توقف یکساله از خارج احضار شوند همچنین ایرانیانی که به تشخیص وزارت امور خارجه به ناحق از کشور محل سکونت اخراج می‌شوند مشمول شرط مدت یک سال توقف مذکور در این بند نیستند.

تبصره ۲ - منظور از لوازم خانه اشیائی است که به طور عرفی مورد استفاده شخص و یا خانواده صاحب آن اشیاء هنگام اقامت در یک محل قرار می‌گیرد.

تبصره ۳ - اشخاصی که با رعایت مقررات مربوطه از منطق آزاد به سرزمین اصلی وارد می‌گردند نیز مشمول تسهیلات این بند می‌شوند.

ماده ۱۵۸ - به استثنای موارد مصريحه در این قانون نحوه ورود و صدور کالا، تحويل و تحول، نگهداری، محدودیت‌ها و ممنوعیت‌ها در منطق آزاد و مناطق ویژه اقتصادی، حسب مورد تابع قوانین مربوطه است.

از قانون بودجه سال ۱۳۹۱ کل کشور

مصوب ۱۳۹۱/۲/۳۰

۷۴- در اجرای بند (ز) ماده (۱۱۲) قانون^(۱) برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران، سازمان‌های مناطق آزاد تجاری و صنعتی موظفند منابع موضوع این بند را به حساب خاصی نزد خزانه‌داری کل کشور واریز نمایند. خزانه‌داری کل کشور موظف است تا مبلغ یکصد میلیارد (۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال از محل منابع واریزی را به نسبت مساوی برای اجرای مفاد بند یادشده به کمیته امداد امام خمینی (ره) و سازمان بهزیستی همان مناطق پرداخت نماید.

۱- به قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۱۵ مندرج در این مجموعه رجوع شود

توافق‌های بین‌المللی

از قانون قرارداد اقامت و دریانوری بین دولت ایران

و دولت فرانسه

مصوب ۱۳۴۵/۲/۱۸

ماده ۱۳ - مساعدترین رفتاری که طرفین معظمن متعاهدین متقابلاً در قرارداد حاضر

برای یکدیگر قابل می‌شوند شامل موارد زیرنحوه دارد:

الف: امتیازات ناشی از اتحاد گمرکی یا پولی یا ناشی از وجود منطقه آزاد یا ناشی از موافقنامه‌های ناحیه‌ای که یکی از طرف متعاهدین آنها را امضاء کرده است یا از این پس امضای خواهد کرد.

ب: مزايا و امتيازاتي که يكى از طرفين قرارداد به علت داشتن روابط خاص با دول ديگر برای آنها منظور داشته است یا خواهد داشت. اين روابط خاص ناشی از اين است که اين دول به اتحاديه‌اي تعلق دارند یا تعلق داشته‌اند که در يك يا چند رشته امور توليدی يا بازرگانی يا امور مربوط به امنیت مشترکاً سازمانی بوجود آورده‌اند.

از قانون الحق دولت ایان به معاهده واحد مواد مخدر ۱۹۶۱ نیویورک

مصوب ۱۳۵۱/۴/۱۸

ماده ۳۱ - مقررات مخصوص درباره تجارت بین‌المللی

۱ - طرف‌های این معاهده صدور مواد مخدر را يك کشور یا سازمانی عالم‌آجا زه نخواهد داد مگر:

الف - طبق قوانین و مقررات آن کشور یا سازمانی - و

ب - در حدود کل برآوردهای مربوط به آن کشور یا سازمانی به طوریکه در بند ۲ ماده

۱۹ تعریف شده بضافه مقادیری که باید صدور مجدد یابد.

۲ - طرفهای این معاهده در بنادر آزاد و مناطق آزاد همان مراقبت‌ها و نظارتی را که در قسمت‌های دیگر سرزمین‌های خود اعمال می‌نمایند اجرا خواهند نمود. در عین آنکه گاهی اوقات خواهند توانست روش شدیدتر هم بکار برند.

۳ - الف - طرفهای این معاهده بوسیله پروانه ورود و صدور مواد مخدر را نظارت خواهند نمود مگر در مواردی که ورود و صدور مزبور وسیله بنگاه یا بنگاه‌های دولت انجام گرفته باشد.

ب - متعاهدین در مورد کلیه اشخاص و بنگاه‌هایی که ورود و صدور مذکور را انجام می‌دهند یا در این امر مداخله دارند مراقبت لازم مرعی خواهند داشت.

۴ - الف - هر طرف متعاهدی که ورود یا صدور یک ماده مخدر را اجازه میدهد مقرر خواهد نمود که پروانه ورود یا صدور جداگانه برای هر نوبت ورود یا صدور اعم از آنکه یک یا چند ماده مخدر باشد گرفته شود.

ب - این پروانه شامل نام ماده مخدر - و نام غیر اختصاصی بین‌المللی اگر داشته باشد مقداری که باید وارد یا صادر شود - نام و آدرس واردکننده و صادرکننده و نیز مدتی که طی آن باید ورود یا صدور انجام گیرد خواهد بود.

ج - در پروانه صدور بعلاوه شماره و تاریخ گواهینامه ورود (بند ۵) همچنین مقامی که آنرا داده قید خواهد شد.

د - پروانه ورود ممکنست ارسال بدفعات را اجازه دهد.

۵ - قبل از اعطای پروانه صدور طرفهای این معاهده یک گواهینامه ورود مطالبه خواهند نمود که بوسیله مقامات صلاحیت دار کشور یا سرزمین واردکننده داده شده و تصدیق کرده باشند که ورود ماده یا مواد مخدر موضوع آن مورد تصویب می‌باشد - گواهینامه مزبور وسیله شخص یا مؤسسه‌ای که درخواست پروانه صدور می‌نماید ارائه خواهد شد. طرفهای این معاهده تا جایی که عملی باشد از نوع گواهینامه ورود مصوب کمیسیون پیروی خواهند نمود.

۶ - یک نسخه از پروانه صدور همراه هر محموله خواهد بود و دولتی که پروانه صدور را می‌دهد یک نسخه آن را برای دولت کشور یا سرزمین واردکننده خواهد فرستاد.

۷ - الف - وقتی که ورود انجام گرفت یا وقتی که مدت مقرر برای ورود منقضی شد حکومت کشور یا سرزمین واردکننده پروانه صدور را با ظهernoیس این امر برای حکومت

کشور یا سرزمین صادرکننده اعاده خواهد داد.

ب - ظهرنویس مذکور در فوق مقدار واقعی واردہ را مشخص خواهد نمود.

ج - اگر مقدار واقعی صادر شده کمتر از مقداری باشد که در پروانه صدور ذکر گردیده مقامات صلاحیتدار مقدار صادره واقعی را در پروانه صدور و کلیخ آنها ذکر خواهند نمود

۸ - صادرات به صورت محمولات به آدرس یک بانک به حساب شخصی غیر از آنکه نامش در پروانه صدور ذکر شده یا یک صندوق پستی منوع خواهد بود.

۹ - صادرات به شکل محمولات به شکل یک انبار گمرک منوع خواهد بود مگر اینکه حکومت کشور واردکننده در گواهینامه ورود که وسیله شخص یا مؤسسه ای که درخواست جواز صدور می‌نماید ارائه خواهد شد تصریح نماید که ورود محموله برای آنکه در یک انبار گمرک گذاشته شود مورد تصویب او می‌باشد. در اینصورت پروانه صدور تصریح خواهد نمود که محموله بدین منظور فرستاده شده است. هر بار پس گرفتن از انبار گمرک تابع ارائه یک اجازه که از طرف مقامات مسؤول انبار داده می‌شود خواهد بود و در صورت ارسال به مقصد خارج از کشور مانند یک صدور جدید طبق مفادین قرارداد عمل خواهد شد.

۱۰ - محمولات مواد مخدوش که بدون پروانه صدور وارد سرزمین یک طرف متعاهد شده و یا از آن خارج شود وسیله مقامات صلاحیت دار توقيف خواهد شد.

۱۱ - یک طرف متعاهد عبور ترانزیت یک محموله مواد مخدوش را از سرزمین خود بسوی یک کشور دیگر اجازه نخواهد داد خواه محموله از وسیله نقلیه‌ای که آن را حمل می‌کرده پیاده شده یا پیاده نشده باشد مگر اینکه یک نسخه از پروانه صدور برای این محموله به مقامات صلاحیت دار آن کشور ارائه گردد.

۱۲ - مقامات صلاحیت دار کشور یا سرزمینی که عبور یک محموله مواد مخدوش از طریق آن اجازه داده شده است کلیه اقدامات لازم را برای جلوگیری از انحراف محموله مذکور به مقصد دیگری جز آنچه در نسخه پروانه صدور ضمیمه محموله قید شده معمول خواهند داشت. مگر اینکه حکومت کشور یا سرزمین که محموله از طریق آن عبور می‌نماید اجازه این انحراف را بدهد.

حکومت کشور یا سرزمین ترانزیت درباره هر انحرافی که تقاضا شود به همان نحوی عمل خواهند کرد که انحراف در حکم یک صدور از کشور یا قلمرو ترانزیت به کشور یا سرزمین مقصد جدید تلقی گردد. اگر انحراف اجازه داده شد مقررات قسمت‌های (الف) و (ب) بند ۷

بین کشور یا سرزمین ترانزیت و کشور یا سرزمین که در اصل محموله را صادر نموده است نیز اعمال خواهد شد.

۱۳ - هیچ محموله مواد مخدر در حال ترانزیت یا گذارده شده در یک انبار گمرک نمی‌تواند در معرض عملی قرار گیرد که ماهیت مواد مخدر مذکور را تغییر دهد. بسته‌بندی نیز بدون اجازه مقامات صلاحیت‌دار نمی‌تواند تغییر پیدا کند.

۱۴ - مقررات بندهای ۱۱ تا ۱۳ مربوط به ترانزیت مواد مخدر در سرزمین یک طرف متعاهد قابل اجرا نخواهد بود اگر این محموله از راه هوائی حمل شود مشروط بر آنکه هوایپما در کشور یا سرزمین ترانزیت بر زمین ننشیند، در صورتیکه هوایپما در آن کشور یا سرزمین فرود آید مقررات مزبور تاحدودی که مقتضیات ایجاد نماید اجرا خواهد شد.

۱۵ - مقررات این ماده بر مقرراتی لطمه نمی‌زنند که مربوط باشد به هر گونه موافقت بین‌المللی درباره محدود کردن نظارتی که می‌توان وسیله هر طرف متعاهد در مورد مواد مخدر ترانزیت اعمال نمود.

۱۶ - اعمال هیچ یک از مقررات این ماده به غیر از مفاد بندهای یک (الف) و ۲ در مورد ترکیبات مندرج در فهرست شماره ۳ ضروری نیست.

از قانون موافقتنامه بازارگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت مالزی

مصوب ۱۳۶۷/۱۲/۲۸

ماده ۵ - مفهود ماده‌های فوق الذکر ^(۱) در این موافقتنامه شامل آن دسته از امتیازات ،

۱ - مواد مزبوریه شرح زیراست:

ماده ۱ - طرفین متعاهد براساس قوانین، مقررات و رویه جاری در کشورهای خود کلیه اقدامات لازمه به منظور تسهیل، تحکیم و تنوع بخشیدن به تجارت بین دو کشور را بالاخص در مورد کالاهای مندرج در فهرست «الف» (الصادرات جمهوری اسلامی ایران به مالزی) و فهرست «ب» (الصادرات مالزی به جمهوری اسلامی ایران) که پیوست این موافقتنامه می‌باشد، به عمل خواهد آورد.

ماده ۲ - طرفین متعاهد به منظور گسترش و توسعه روابط تجاری موجود بین دو کشور دیدار بازارگانان و هیأت‌های تجاری را تشویق و تسهیلاتی در این مورد به عمل خواهند آورد و همچنین تسهیلاتی را در مورد شرکت طرف دیگر در نمایشگاه‌های تجاری خود و نمایشگاه‌های بازارگانی که در کشور طرف دیگر برگزار می‌شود، به وجود خواهند آورد.

- ترجیحات و استثنائی نفی شود که توسط یکی از طرفین متعاهد به کشورها یا موارد مشروطه ذیل اعطاشده یا خواهدشد:
- الف - کشورهای مجاور و همسایه به منظور اصلاح عبور و مرور مرزی.
 - ب - کشورهایی که عضو یکی از اتحادیه‌های گمرکی یا یک منطقه آزاد تجاری که یکی از طرفین متعاهد عضو آن بوده یا خواهد شد.
 - ج - براساس عضویت گات (GATT).
 - ه - شرکت در ترتیبات چندجانبه به منظور یکپارچگی اقتصادی.
 - و - در نتیجه ترتیباتی به منظور تجارت تهاتری با کشورهای ثالث.

از قانون الحق به کنوانسیون سازمان ملل متعدد برای مبارزه با قاچاق مواد مخدر و داروهای روانگردن

مصوب ۱۳۷۰/۹/۳

ماده ۱۸ - منطقه‌های آزاد تجاری و بنادر آزاد

۱ - به منظور از بین بردن قاچاق مواد مخدر، داروهای روانگردن و اقلام مذکور در

طرفین متعاهد، شرکتها و سازمان‌های مربوطه کشور خود را به منظور بررسی اقدامات درازمدت و کوتاه‌مدت تشویق خواهند نمود تا در صورت لزوم قراردادهایی که مورد توافق طرفین خواهدبود، معقد نمایند.

ماده ۳ - کالاهای صادره از یکی از طرفین متعاهد به طرف متعاهد دیگر این موافقتنامه باید صرفاً تولیدات آن کشور صادرکننده باشد.

از نظر این موافقتنامه، کالاهای تولید و یا ساخته شده در جمهوری اسلامی ایران و صادره از جمهوری اسلامی ایران به عنوان کالاهای ایرانی و کالاهای تولید و یا ساخته شده در مالزی و صادره از مالزی به عنوان کالاهای مالزیابی نامیده می‌شوند.

ماده ۴ - کلیه پرداخت‌ها و هزینه‌ها در رابطه با هرگونه معامله بازارگانی بین طرفین متعاهد می‌باید از طریق ارز قابل تبدیل و مطابق با قوانین و مقررات مربوط به کنترل ارز خارجی دو کشور و همچنین برطبق یادداشت تفاهم منعقده در تاریخ ۸ اوت ۱۹۸۸ بین بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران (BMJII) و بانک نگارا مالزی (BNM) در مورد ترتیبات بانکی و پرداخت و در صورت لزوم در چارچوب ترتیبات بانکی و پرداختهایی که به حسب مورد توسط طرفین متعاهد مورد توافق قرار می‌گیرد، صورت پذیرد.

از نظر این موافقتنامه، منظور از «ارز قابل تبدیل» دلار ایالات متحده، لیره استرلینگ، مارک آلمان، فرانک فرانسه، بن ژلپ و یا هر ارز دیگری است که به طور گسترده در پرداخت‌های مربوط به معاملات بین المللی و در بازارهای ارزی بین‌المللی مورد استفاده واقع می‌شود.

جداول ۱ و ۲ اعضاء اقداماتی را که از تدبیر متذکر در سایر بنادر سرزمنی آنها خفیف تر نخواهد بود، در مناطق آزاد تجاری و بنادر آزاد اعمال خواهد نمود.

۲ - اعضاء تلاش خواهند نمود تا:

الف - حرکت کالاهای و اشخاص را در منطقه های آزاد تجاری و بنادر آزاد کنترل و نظارت نموده و برای این منظور به مقامات صالحه اجازه خواهند داد تا محموله ها و کشتی های وارد و خارجه از جمله کشتی های تفریحی و ماهیگیری و نیز هواپیماها و وسایط نقلیه و در صورت اقتضاء خدمه، مسافران و بار آنها را تفییش نمایند.

ب - برای کشف محموله های مشکوک به داشتن مواد مخدر، داروهای روانگردان و اقلام مذکور در جداول ۱ و ۲ که در منطقه های آزاد تجاری و بنادر آزاد تردد می نمایند سیستمی را ایجاد و ثبیت نمایند.

پ - سیستم های مراقبتی را در مناطق بندری، باراندازها، فرودگاهها و پاسگاه های مرزی منطقه های آزاد تجاری و بنادر آزاد برقرار و ثبیت کنند.

**از قانون موافقنامه بازرگانی بین دولت جمهوری
اسلامی ایران و جمهوری چک**

مصوب ۱۳۷۴/۶/۱۵

ماده ۲ - مطلوبیت حقوق گمرکی و دیگر هزیع های اعمال شده توسط طرفین متعاهد درخصوص صادرات و واردات کالاهای نبایستی کمتر از مطلوبیتی باشد که در این خصوص به هر کشور دیگر اعطای شود.

لیکن مقررات فوق الاشاره شامل موارد ذیل نفی شود:

الف - مزایا، امتیازات و معافیت هایی که هر یک از طرفین متعاهد در حال حاضر یا در آینده به هریک از کشورهای همسایه جهت تسهیل در امر رفت و آمد اعطای می نماید.

ب - مزایا، امتیازات و معافیت هایی که توسط هریک از طرفین متعاهد در نتیجه مشارکتش در مناطق آزاد تجاری و اتحادیه های گمرکی اعطای شده است یا در آینده اعطای خواهد شد.

**از قانون موافقنامه بازرگانی بین دولت جمهوری
اسلامی ایران و دولت جمهوری اسلواک**

مصوب ۱۳۷۵/۷/۱۱

ماده ۲ - طرفهای متعاهد از کالاهای و ارداداتی و صادراتی ، حقوق گمرکی و سایر

هزینه‌ها، بیشتر از آنچه که برای سایر کشورها تعیین شده است دریافت نخواهند کرد. مقاد این ماده شامل موارد زیر نخواهد شد:

الف - مزايا، مساعدت‌ها، امتيازها و معافيت‌هایي که هريک از طرف‌های متعاهد به هريک از کشورهای همسایه جهت تسهيل در امر رفت و آمد مرزی اعطا نموده يا در آينده اعطا خواهد نمود.

ب - مزايا، مساعدت‌ها، امتيازها و معافيت‌هایي که توسط هريک از طرف‌های متعاهد در نتيجه مشاركت در مناطق آزاد تجاري يا اتحادیه‌های گمرکی اعطا شده يا در آينده اعطا خواهد شد.

از قانون موافقنامه بازارگانی بین دولت جمهوری

اسلامی ایران و دولت جمهوری فیلیپین

مصوب ۱۳۷۵/۸/۱۳

ماده ۲ - طرف‌های متعاهد درمورد کالاهای مشابهی که مبدأ آن کشور ثالث بوده و یا به آن کشور صادر می‌شود و همچنین کشتی‌هایی که درانجام اين فعالیت‌ها دخیل می‌باشند رفتاری نامساعدتر اعمال نخواهند نمود و اين رفتار به‌ویژه درموراد ذيل نسبت به يكديگر اعمال خواهد شد:

الف - هرگونه حقوق گمرکی، سود بازارگانی و هزينه‌ها ازجمله شيوه و ضع آنها بر صادرات يا واردات يا دررابطه با آن.

ب - قواعد و تشریفات مربوط به ترجیح کالا.

ج - صدور مجوزهای صادرات و واردات.

د - اقدامات غير تعرفه‌ای همچنین موانع فنی قانونی درارتباط با تجارت مانند قرنطينه ، شرایط سلامت و بهداشت و موارد مشابه.

ه - کشتی‌ها و هواپیماهای حامل کالای تجاري در مورد و رود، توقف و خروج آنها از بندر يا فرودگاه کشور طرف مقابل براساس قوانین، قواعد و مقررات جاري در کشور ياد شده.

و - کشتی‌ها و هواپیماهای حامل کالای تجاري هريک از طرف‌های متعاهد ديگر که درعرض خطر قرار می‌گيرند باید اجازه پناه گرفتن در نزدیکترین بندر يا فرودگاه طرف متعاهد ديگر را داشته و اينگونه وسائل حمل و نقل از رفتار دو ستانه ، مساعدت و حمایت بربط قوانین، قواعد و مقررات و کنوانسیون‌های بین‌المللی جاري در کشورهای طرف های متعاهد

برخوردار گردند.

ماده ۳- مفاد ماده (۲) در موارد ذیل نافذ نفی باشد.

- الف - ترجیحات ویژه یا سایر امتیازات اعطای شده به وسیله هریک از طرفها به واسطه الحق آن در ترتیبات منطقه‌ای یا ناحیه‌ای، اتحادیه‌ها ی گمرکی یا منطقه آزاد تجاری یا اقداماتی که منجر به تشکیل اتحادیه گمرکی یا منطقه آزاد تجاری می‌شود.
- ب - تعریف ترجیحی یا سایر امتیازاتی که هریک از طرفهای متعاهد برای تسهیل تردد مرزی اعطای می‌نمایند یا ممکن است اعطای نمایند.
- ج - تعریف ترجیحی ویژه یا سایر امتیازاتی که هریک از طرفها برای کشورهای در حال توسعه تحت هر نوع برنامه گسترش تجاری یا همکاری اقتصادی که طرف دیگر متعاهد عضو آن نباشد اعطای می‌کند.

از قانون موافقنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین

دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ارمنستان

مصوب ۱۳۷۵/۸/۱۵

ماده ۴- حمایت از سرمایه‌گذاری‌ها

- ۱- سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران یک طرف متعاهد که در قلمرو طرف متعاهد دیگر براساس قوانین و مقررات طرف اخیر انجام گرفته، از حمایت کامل قانونی و رفتار عادلانه ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران هرکشور ثالثی که در شرایط قابل قیاسی قرار دارند نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.
- ۲- اگریک طرف متعاهد به موجب یک موافقنامه مربوط به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، یا یک سازمان منطقه‌ای مشابه یا به موجب یک موافقنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، به سرمایه‌گذاران هرکشور ثالثی امتیازات ویژه‌ای بدهد، ملزم به اعطای چنین امتیازاتی به سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر نخواهد بود.

از قانون موافقنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی

ایران و دولت جمهوری ارمنستان

مصوب ۱۳۷۵/۸/۲۰

ماده ۵- تسهیلاتی که بر اساس این موافقنامه اعطا شود، شامل موارد زیر نخواهد بود

- الف - امتیازهایی که یکی از دو طرف به منظور تسهیل در ایجاد تجارت مرزی به یک کشور همسایه اعطا نموده یا خواهد نمود.
- ب - امتیازهایی که در منطقه آزاد تجاری، اتحادیه‌های گمرکی یا در موافقتنامه‌های منطقه‌ای به کشور دیگری اعطا شده یا خواهد شد.

از قانون موافقتنامه همکاری‌های تجاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بوسنی و هرزگوین

مصوب ۱۳۷۶/۳/۱۸

ماده ۱۳ - گسترش و تنوع روابط بازارگانی دو طرف به منظور توسعه روابط بازارگانی اشخاص حقیقی و حقوقی کشور خود را به اجرای روشهای تجارت بین الملل و برقراری مشارکت‌های تجاری، سرمایه‌گذاری‌های مشترک و همکاری‌های بلند مدت تجاری و تجارت خدمات تشویق خواهند نمود. دو طرف همکاری در زمینه تبادل فنون و پژوهه‌های دانش فنی، برقراری و استفاده از مناطق آزاد تجاری خود و نیز همکاری مشترک در بازارهای سوم را تشویق و مساعدت خواهند نمود.

از قانون موافقتنامه بازارگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه

مصوب ۱۳۷۹/۱۲/۳

ماده ۲ -

۱ - طرفین در مورد حقوق گمرکی و سایر عوارض مربوطه و همچنین کلیه موضوعات مرتبط با تجارت بین المللی طبق تعهدات بین المللی خود رفتار ملل کامله الوداد را اعمال خواهند نمود.

۲ - مفاد این ماده شامل امتیازات و مزایای موجود یا آتی که هر یک از دو طرف متعاهد به کشورهای ثالث در چارچوب مناطق آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، تجارت مرزی و سایر موافقتنامه‌های منطقه‌ای و ترتیبات ویژه منعقده با کشورهای در حال توسعه اعطاء می‌کند، نخواهد بود.

**از قانون موافقنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت جمهوری آفریقای جنوبی**

مصوب ۱۳۸۰/۳/۲۲

**ماده ۴ - مقررات مواد (۲) و (۳) به گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که موجب پیش‌بینی اعطاء
یا استمرار موارد ذیل گردد :**

**الف - امتیازاتی که هر یک از طرفین متعاهد به کشورهای همسایه خود جهت تسهیل
مبادلات مرزی، اعطاء نموده یا ممکن است اعطاء نماید .**

**ب - امتیازات یا ترجیحاتی که توسط هر یک از طرفین متعاهد براساس موافقنامه
ترجیحات تجاری دو جانبه به هر کشور ثالث اعطاء شده است .**

**ج - امتیازات یا ترجیحاتی که هر یک از طرف‌ها براساس طرح گسترش همکاری های
اقتصادی، تجاری بین کشورهای در حال توسعه - که شرکت در این طرح برای کشورهای در
حال توسعه آزاد بوده و هر کدام از طرف‌ها عضو آن بوده یا ممکن است عضو آن گردد - ،
اعطاء نموده یا ممکن است اعطاء نماید .**

**د - امتیازات یا ترجیحاتی که از فعالیت اتحادیه گمرکی یا مناطق آزاد تجاری، یا هر دو
آنها که هر یک از طرف‌های متعاهد عضو آنها بوده یا ممکن است عضو آنها شود حاصل
می‌گردد.**

**از قانون موافقنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت جمهوری اوکراین^(۱)**

مصوب ۱۳۸۱/۲/۸

**ماده ۵ - هر یک از طرف‌های متعاهد درخصوص واردات و صادرات به طرف
دیگر بهترین رفتار را که در موارد زیر عیناً درمورد هر کشور ثالثی اعمال می‌دارد، اعمال
خواهد نمود:**

- تشریفات مربوط به امر صادرات و واردات

- میزان، شیوه و معیار وضع حقوق گمرکی و سود بازرگانی

^۱ - ماده ۹ این موافقنامه در تاریخ ۱۳۸۱/۵/۱۲ به تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام رسیده است.

- هرگونه وجود لازم التأديه که در حال حاضر اعمال می‌شود یا اعمال خواهد شد
مفاد فوق الذکر این ماده در موارد زیر اعمال نخواهد شد:
- الف - منافع، مزایا، امتیازات و معافیت‌هایی که هر یک از طرف‌های متعاهد به هر یک از کشورهای مجاور جهت تسهیل تردد مرزی اعطاء می‌کند یا در آینده اعطاء خواهد نمود.
- ب - منافع، مزایا، امتیازات و معافیت‌هایی که توسط هر یک از طرف‌های متعاهد به دلیل مشارکت در مناطق آزاد تجاری و اتحادیه‌ی گمرکی اعطاء شده یا در آینده اعطاخواهد شد

**از قانون موافقنامه همکاری‌های بلند مدت اقتصادی، بازارگانی، علمی،
فنی و فرهنگی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ترکمنستان**
مصوب ۱۳۸۲/۲/۲۳

۲ - زمینه‌های اصلی همکاری:

اقتصادادی - بازارگانی: طرفین با ابراز رضایت از همکاری‌های موجود اقتصادی و تجاری و این که گسترش همکاری‌ها در این بخش می‌تواند در روند توسعه روابط فی‌ماابین نقش مؤثری داشته باشد، نسبت به موارد ذیل توافق نمودند:

۱ - ...

۴ - طرفین آمادگی خود را جهت همکاری و مشارکت فعال در مناطق آزاد اقتصادی - تجاری دو کشور اعلام نمودند.

۵ - طرف ایرانی موافقت نمود تمامی ترتیبات لازم برای بهبودی طرف ترکمنی از ظرفیتها و امکانات مناطق آزاد تجاری و مناطق پژوه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران به صورت تأسیس دفاتر و شبکه‌های اقتصادی ترکمنستان، مشارکت در تأسیس شرکت‌های حمل و نقل، مراکز دائمی نمایشگاهها و نیز تأسیس شرکت‌های مستقل و یا مشترک سرمایه‌گذاری ترکمنستان در زمینه فعالیت‌های تولیدی، تجاری و خدماتی در مناطق مذکور را فراهم راهم

**از قانون موافقنامه همکاری‌های اقتصادی، بازارگانی و فنی بین دولت جمهوری
اسلامی ایران و دولت پادشاهی بحرین**

مصوب ۱۳۸۲/۱۰/۲۳

ماده ۲ - مفاد این موافقنامه شامل مورد ذیل نمی‌گردد:

امتیازاتی که به موجب عضویت هر یک از طرفهای متعاهد در اتحادیه‌های گمرکی، مسلط آزاد تجاری یا سازمان‌های تجاری موجود، یا امتیازاتی که با هدف ایجاد چنین اتحادیه‌ها، مناطق یا سازمان‌ها کسب یا اعطاء شده است.

از قانون موافقنامه همکاری تجاری و اقتصادی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مقدونیه

مصوب ۱۳۸۲/۱۰/۲۳

قانون موافقنامه همکاری تجاری و اقتصادی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مقدونیه

ماده واحده - موافقنامه همکاری تجاری و اقتصادی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مقدونیه مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تیصره - ارجاع اختلافات موضوع این موافقنامه به داوری، توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوطه است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقنامه همکاری تجاری و اقتصادی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مقدونیه

مقدمه دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری مقدونیه (که از این پس به عنوان طرفهای متعاهد نامیده می‌شوند) با در نظر گرفتن منافع دوجانبه در زمینه تحکیم و بسط تجارت و توسعه و تنوع بخشیدن به مناسبات اقتصادی و تجاری و ارتقاء سطح همکاری تجاری بر پایه برابری، عدم تبعیض و حفظ منافع دوجانبه در موارد زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - اهداف

۱ - مناسبات تجاری و اقتصادی بین طرفهای متعاهد و قراردادهای منعقده بین اشخاص حقیقی و حقوقی دو کشور در چارچوب این موافقنامه و منطبق با قوانین و مقررات جاری هر یک از طرفهای متعاهد به اجرا درخواهد آمد.

۲ - طرفهای متعاهد در چارچوب مسؤولیت‌های خود و مطابق با قوانین کشور خود به ارتقاء و توسعه تجارت و بهبود همکاری تجاری کمک خواهند نمود.

ماده ۲ - رفتار صادراتی و وارداتی هر یک از طرفهای متعاهد در خصوص واردات و صادرات به طرف دیگر بهترین رفتار را در موارد زیر مطابق با همان رفتاری که در مورد هر کشور ثالث بکار می‌گیرد اعمال خواهد نمود:

- تشریفات مربوط به امر صادرات و واردات

- میزان، شیوه و معیار وضع حقوق گمرکی، سود بازرگانی

- هرگونه وجوده لازم التأديهای که در حال حاضر اعمال می‌شود یا در آینده خواهد شد.

مفاد فوق الذکر این ماده در موارد زیر اعمال نخواهد شد:

الف - منافع، مزايا، امتيازات و معافيات هایی که هر یک از طرفهای متعاهد به هر یک از کشورهای مجاور جهت تسهیل تردد مرزی اعطاء می‌کنند یا در آینده اعطای خواهند کرد.

ب - منافع، مزايا، امتيازات و معافيات هایی که به دلیل مشارکت در مناطق آزاد تجاري و اتحادیهای گمرکی توسط هر یک از طرفهای متعاهد اعطاء شده یا در آینده اعطای خواهد شد

ماده ۹ - همکاری اقتصادي

....

۲ - طرفهای متعاهد همکاری در زمینه مبادله تکنولوژي و پروژه های دانش فني جهت ایجاد و استفاده از مناطق تجاري آزاد خود و همچنین همکاری مشترک در بازارهای کشور ثالث را تشویق خواهند نمود.

....

از قانون تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت

جمهوري اسلامي ايران و دولت جمهوري بوليفاري ونزوئلا

مصوب ۱۳۸۴/۱۱/۹

ماده ۴ - حمایت از سرمایه‌گذاری

۱ - سرمایه‌گذاری های سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر از حمایت كامل قانونی طرف متعاهد سرمایه پذير و رفتار منصفانه‌اي برخوردار خواهد شد که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران خود و يا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث (هر کدام که برای سرمایه‌گذار مساعدتر باشد) نامساعدتر نباشد

۲ - چنانچه یک طرف متعاهد به موجب موافقتنامه ایجاد مناطق آزاد تجاري، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک يا موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف مزايايي به سرمایه‌گذاران

هر کشور ثالث اعطاء نماید ملزم به اعطای آن مزایا به سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر نخواهد بود.

از قانون موافقنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری بولیواری ونزوئلا

مصوب ۱۳۸۴/۱۱/۹

ماده ۲ - حقوق گمرکی، سود بازرگانی و هزینه‌ها

هیچ یک از طرف‌های متعاهد نباید در مورد محصولات طرف متعاهد دیگر حقوق گمرکی، سود بازرگانی و مالیات‌ها به میزان بیش از محصولات مشابه سایر کشورها اخذ کند. میزان حقوق گمرکی، سود بازرگانی و مالیات‌ها طبق قوانین و مقررات جاری هریک از دو طرف متعاهد خواهد بود.

مفاد این ماده در مورد آن دسته از امتیازاتی که طرف‌های متعاهد در چارچوب اتحادیه گمرکی یا منطقه آزاد یا موافقنامه‌های ترجیحی منطقه‌ای و دوچانبه که بوسیله هر یک از دو طرف منعقد شده و یا خواهد شد به یکدیگر اعطاء می‌کنند، اعمال نمی‌گردند.

از قانون موافقنامه کمک متقابل اداری برای اجرای صحیح قانون گمرکی و جلوگیری، تحقیق و مبارزه با تخلفات گمرکی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قرقیزستان

مصوب ۱۳۸۵/۱/۱۶

ماده ۳ - دامنه شمول مساعدت

۱ - گمرکات طبق درخواست یا به ابتکار خود، اطلاعات خام و تحلیلی را که به حصول اطمینان از اجرای صحیح قانون گمرکی و جلوگیری، تحقیق و مبارزه با تخلفات گمرکی کمک می‌کند، برای یکدیگر در موارد زیر فراهم خواهند کرد:

الف - تعیین ارزش گمرکی و تأیید صحت اسناد تسلیم شده در خصوص واردات یا صادرات، همچنین تأیید صحت اطلاعات مندرج در آنها.

ب - طبقه بندی کالا براساس تعریفه گمرکی، همچنین انجام تجزیه و تحلیل آزمایشگاهی به منظور تعیین تعریفه کالا طبق شماره تعریفه آنها.

ج - تعیین مبدأ کالا و کنترل گواهی مبدأ ارائه شده در خصوص صادرات و کنترل رویه

گمرکی که کالاها تحت آن رویه در کشوری که کالا به آن صادر می‌شود قرار دارد. (ترانزیت تحت نظارت گمرک، انبارداری گمرکی، ورود موقت، مناطق آزاد تجاری، صادرات پس از فرآوری کالا در داخل و غیره).

۲ - هر یک از گمرکات در انجام تحقیقات به نیابت از طرف گمرک دیگر، رفتاری را خواهد داشت که در چنین تحقیقاتی از جانب خود یا به درخواست مرجع ذی صلاح از کشور متبع خود انجام می‌دهد.

از قانون موافقنامه همکاری‌های بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت گرجستان

مصوب ۱۳۸۵/۸/۳۰

ماده ۴ - هریک از طرف‌های متعاهد رفتار ملل کامل «الوداد را که در مورد تشریفات واردات و صادرات و نیز در مورد میزان، نحوه و ملاک وضع یا اخذ حقوق گمرکی، سود بازرگانی و هرگونه وجه لازم‌التأدیه دیگر نسبت به واردات و صادرات هر کشور ثالثی اعمال می‌دارد و یا در آینده اعمال خواهد داشت، عیناً در مورد واردات و صادرات دولت متعاهد دیگر معمول خواهد داشت. مقررات فوق‌الذکر این ماده شامل موارد زیر نخواهد شد:

- مزايا، امتيازات و معافيات‌هایي که هر یک از طرف‌های متعاهد به منظور تسهيل رفت و آمدھای مرزی به هریک از کشورهای همسایه اعطاء نموده یا در آینده اعطاء خواهد کرد.
- مزايا، امتيازات و معافيات‌هایي که هر یک از طرف‌های متعاهد در نتیجه مشارکت در مناطق آزاد تجاری و اتحادیه‌های گمرکی اعطاء کرده یا در آینده اعطاء خواهد نمود.

ماده ۱۴ - طرف‌های متعاهد به منظور توسعه روابط تجاری، اشخاص حقیقی و حقوقی کشور خود را به اجرای روش‌های تجارت بین‌المللی و تشکیل مشارکت‌های بازرگانی با هدف همکاری‌های بلندمدت تجاری و تجارت خدمات تشویق خواهند نمود.

از قانون موافقنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری شرقی اروگوئه

مصوب ۱۳۸۵/۸/۳۰

ماده ۲ - هریک از طرف‌ها درمورد واردات و صادرات طرف دیگر بهترین رفتاری را که در موارد زیر عیناً درمورد هر کشور ثالثی اعمال می‌دارد، اعمال خواهند نمود:

- تشریفات مربوط به صادرات و واردات.
- میزان، شیوه و معیار وضع حقوق گمرکی و سود بازرگانی.
- هرگونه وجود لازملوایی که در حال حاضر اعمال شود یا در آینده اعمال خواهد شد مفاد فوق الذکر این ماده در موارد زیر اعمال نخواهد شد:
 - الف - منافع، مزایا، امتیازات و معافیت‌هایی که هریک از طرف‌ها به هریک از کشورهای مجاور جهت تسهیل تردد مرزی اعطاء می‌کند یا در آینده اعطاء خواهد نمود.
 - ب - منافع، مزایا، امتیازات و معافیت‌هایی که توسط هریک از طرف‌ها به دلیل مشارکت در مناطق آزاد تجاری و اتحادیه‌های گمرکی و موافقنامه‌های دوجانبه تجارت ترجیحی اعطاء شده یا در آینده اعطاء خواهد شد.

از قانون موافقنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران

و دولت جمهوری آذربایجان

مصوب ۱۳۸۵/۹/۷

- ماده ۵** - هیچ‌یک از طرف‌های متعاهد نباید درمورد محصولات طرف متعاهد دیگر نرخ‌های حقوق گمرکی و سود بازرگانی و مالیات‌هایی به میزانی بیش از محصولات مشابه سایر کشورها اخذ کند. در هر حال مفاد این ماده درمورد زیر اعمال نخواهد شد:
- الف - امتیازات و معافیت‌هایی که هریک از طرف‌های متعاهد به هر یک از کشورهای مجاور جهت تسهیل تجارت و تردد مرزی اعطاء می‌کند و یا اعطاء خواهد نمود.
 - ب - امتیازات و معافیت‌های پذیرفته شده در قوانین ملی هر یک از طرف‌های متعاهد به دلیل مشارکت آنها در ایجاد مناطق آزاد تجاری و اتحادیه های گمرکی یا براساس موافقنامه‌های تجارت آزاد که تماماً یا جزئیاً به مالیات مربوط باشد

از قانون موافقنامه دو جانبی درمورد کمک متقابل اداری برای اجراء صحیح قانون گمرکی و برای جلوگیری، تحقیق و مبارزه با تخلفات گمرکی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری تاجیکستان

مصوب ۱۳۸۶/۴/۳۱

فصل سوم - دامنه شمول مساعدت

- ماده ۳-۱** - ادارات گمرک، طبق درخواست یا به ابتکار خود اطلاعات خام و تحلیلی را

- که به حصول اطمینان از اجراء صحیح قانون گمرکی و جلوگیری، تحقیق و مبارزه با تخلفات گمرکی کمک می‌کند، برای یکدیگر فراهم خواهند کرد.
- ۲- تعیین ارزش گمرکی و تأیید صحت استناد تسلیم شده درخصوص واردات یا صادرات، همچنین تأیید صحت اطلاعات مندرج در آنها.
- ۳- طبقه بندي کالا براساس تعریف گمرکی، همچنین اعلام نتیجه آزمایش و تجزیه کالا در آزمایشگاه به منظور تعیین تعریف کالا طبق شماره تعریف آنها.
- ۴- تعیین مبدأ کالا و کنترل گواهی مبدأ ارائه شده درخصوص صادرات و کنترل رویه گمرکی که تحت آن رویه در کشوری که کالا به آن صادر می‌شود. (ترانزیت تحت نظرارت گمرک، انبارداری گمرکی، ورود موقت، مناطق آزاد تجاری، صادرات پس از فرآوری کالا در داخل وغیره).

از قانون موافقنامه بازارگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دمکراتیک فدرال اتحادیه آن

مصوب ۱۳۸۶/۵/۷

- ماده ۵- هیچ یک از طرفهای متعاهد نباید در مورد محصولات صادراتی طرفتعاهد دیگر حقوق گمرکی و سود بازارگانی به میزان بیش از محصولات مشابه‌ییر کشورهاخذ کند مقررات این ماده در مورد مزايا، امتيازات و معافيات‌هایي که يكى از طرفهای متعاهد در موارد زیر اعطاء نموده است یا ممکن است در آينده اعطاء نماید، اعمال نمی‌گردد:
- الف - به کشورهای همسایه به منظور تسهیل تجارت مرزی.
- ب - به کشورهای عضو اتحادیه گمرکی یا مناطق آزاد تجاری که يكى از طرفهای متعاهد در آنها عضویت دارد یا ممکن است به عضویت آنها درآید.

از قانون موافقنامه بازارگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کوبا

مصوب ۱۳۸۷/۲/۲۹

- ماده ۵- رفتار ملل کامله الوداد طرفهای متعاهد باید در خصوص تمامی موارد مربوط به مبادله کالاهای خدمات و

همچنین سایر اشکال روابط تجاری، استانداردهای بین‌المللی جاری و آنچه را که در عرف تجارت بین‌الملل متدائل است و در این موافقنامه پیش‌بینی شده ملحوظ نموده و طبق آنها رفتار ملل کامله‌الوداد را به یکدیگر اعطاء کنند که عاری از هرگونه تبعیض و مبنی بر تساوی در فرصت‌های تجارتی باشد.

رفتار ملل کامله‌الوداد در کلیه زمینه‌های مربوط به اعطاء مجوز واردات و صادرات، امور کنسولی، حقوق گمرکی و هر گونه مالیات دیگر که به واردات، صادرات، گذر کالا و انبارداری تعلق می‌گیرد یا خواهد گرفت بر حسب اجراء و حقوق و تشریفات گمرکی اعمال خواهد گردید.

طرف‌های متعاهد همچنین موافقت می‌نمایند در تمامی زمینه‌های مربوط به حمل و نقل کالاها رفتار ملل کامله‌الوداد را به یکدیگر اعطاء کنند و با رعایت قوانین و مقررات ذی ربط خود گذر محصولات از قلمرو طرف متعاهد دیگر به کشورهای ثالث و نیز محصولات کشورهای ثالث به مقصد طرف متعاهد دیگر را در سرزمین خود تسهیل نمایند.

رفتار ملل کامله‌الوداد به مزايا و امتيازات زير قابل تسرى نخواهد بود:

- ناشی شده از شركت هر يك از طرف‌های متعاهد در اتحاديه‌های گمرکی، مناطق آزاد یا هر نوع تشکل‌های منطقه‌ای - اقتصادی دیگر؛

- اعطاء شده توسط هر يك از طرف‌های متعاهد به کشورهای همسایه به منظور توسعه تجارت؛

- اعطاء شده توسط هر يك از طرف‌های متعاهد به کشورهای در حال توسعه براساس

موافقنامه‌های تجارت ترجیحی دو جانبه یا بین‌المللی.

آیین‌نامه‌ها

**آیین نامه اجرایی اخذ عوارض در مناطق آزاد تجاری - صنعتی
جمهوری اسلامی ایران**

مصوب ۱۳۷۲/۱۰/۲۲ هیأت وزیران با اصلاحات بعدی

ماده ۱ (اصلاحی ۹/۲۴) - در این آیین نامه واژه های زیر به جای عبارات مشروط

مربوط به کار می روند:

کشور: کشور جمهوری اسلامی ایران

منطقه: هر یک از مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

سازمان: سازمان هر منطقه آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

ماده ۲ - عوارض مشروح زیر توسط سازمان حسب مورد از اشخاص ساکن اخذ می شود:

**الف: عوارض شماره گذاری: وجوهی است که سازمان در قبال شماره گذاری و سایل
نقلیه زمینی، متناسب با نوع وسیله اخذ می نماید.**

**ب: عوارض سالانه: وجوهی است که سازمان سالانه از دارندگان و سایل نقلیه زمینی
متناسب با نوع وسیله اخذ می نماید.**

**پ: عوارض تردد: وجوهی است که سازمان از رانندگان و سایل نقلیه زمینی که با
پلاک های سایر نقاط کشور در منطقه تردد می کنند، اخذ می نماید. این عوارض ممکن است در
هر بار تردد یا در قالب صدور کارت تردد و سایل نقلیه اخذ گردد.**

**ت: عوارض خروج: وجوهی است که سازمان از اشخاصی که به مقصد خارج از کشور از
مرزهای منطقه خارج می شوند، به هنگام خروج دریافت می دارد.**

ث (اصلاحی ۱۳۷۶/۱۰/۲۴)^(۱) - عوارض ورود: وجودی است که سازمان از اشخاصی که قصد ورود به منطقه را دارند دریافت می‌دارد.

تبصره - به موجب تصویب‌نامه مصوب ۱۳۸۲/۵/۸ هیأت وزیران لغو گردیده است.^(۲)

ج - عوارض مواصلاتی: وجودی است که سازمان از دارندگان وسائل نقلیه یا مؤسسات حمل و نقل بابت استفاده از پایانه‌ای مواصلاتی ایجاد شده در منطقه اخذ می‌نماید.

ج - عوارض بندری: وجودی است که سازمان در قبال ارائه تسهیلات بندری برای حمل و نقل دریایی از اسپاهاده کنندگان آن‌ها دریافت می‌دارد.

ح - عوارض فرودگاهی: وجودی است که سازمان در قبال ارائه تسهیلات فرودگاهی برای حمل و نقل هوایی و تردد هوایی از صاحبان کالا یا مؤسسات حمل و نقل هوایی اخذ می‌نماید.

خ (اصلاحی ۱۳۷۴/۵/۹) - عوارض کالا: وجودی است که سازمان از اشخاصی که قصد واردات کالا از خارج به منطقه و یا قصد حمل کالا از منطقه به سایر نقاط کشور را دارند اخذ می‌نماید.

د (اصلاحی ۱۳۷۴/۵/۹) - عوارض کالا: وجودی است که سازمان از اشخاصی که قصد واردات کالا از خارج به منطقه و یا قصد حمل کالا از منطقه به سایر نقاط کشور را دارند اخذ می‌نماید.

تبصره (اصلاحی ۱۳۷۵/۹/۲۴) - اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از مسافران، گردشگران و افراد ساکن (دایم یا موقت) از پرداخت هر گونه عوارض معمول کشور به استثنای موارد فوق الذکر در محدوده منطقه آزاد معاف می‌باشند.

ماده ۳ - عوارض موضوع ماده (۲) این آیین نامه به حساب درآمد منطقه منظور می‌گردد.

ماده ۴ - میزان عوارض موضوع ماده (۲) این آیین نامه از طرف هیأت مدیره هر منطقه تعیین خواهد شد و به تصویب شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی خواهد رسید.^(۳)

۱ - بند (ث) اصلاحی به موجب تصویب‌نامه مصوب ۱۳۷۶/۱۰/۲۴ اضافه گردیده و بند ث قبلی به ج تبدیل و عنوان بندۀای بعدی به ترتیب تغییر پیدا کرده است.

۲ - تبصره قبلی به شرح زیر می‌باشد:

تبصره (اصلاحی ۱۳۷۷/۲/۷) - موارد مستثنی از شمول این بند را سازمان هر منطقه تعیین می‌کند.

۳ - دستورالعمل و روش اجرایی آیین نامه اخذ عوارض در مناطق آزاد تجاری - صنعتی در تاریخ ۹/۷/۱۳۷۳ تصویب و

آین‌نامه اجرایی صدور روادید اتباع خارجی در مناطق آزاد

تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۱۳۷۲/۱۰/۲۲ هیأت وزیران با اصلاحات بعدی

ماده ۱- در این آین‌نامه واژه‌های زیر به جای عبارت‌های مشروح مربوط به کار می‌رود:

کشور: کشور جمهوری اسلامی ایران

مناطق: مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

سازمان: سازمان هر منطقه آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

ماده ۲- اتباع خارجی برای ورود مستقیم به مناطق از طریق مبادی و رودی و خروجی مجاز مناطق، نیاز به تحصیل قبلی روادید نخواهند داشت.

تبصره ۱ (اصلاحی ۱۳۷۴/۲/۴)- برای افراد مذکور در این ماده، نمایندگان نیروی انتظامی

در مبادی و رودی مناطق، اجازه اقامت مربوط را بروی استناد مس افرتی معتبر آنان مهر می‌نمایند. اجازه اقامت مذکور به مدت دو هفته صادر می‌شود و طبق تقاضای سازمان تا شش ماه قابل تمدید است.

تبصره ۲ (اصلاحی ۱۳۸۲/۲/۱۰) - برای اقامت تا یک سال مطابق مقررات مندرج در

اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران، موضوع تصویب‌نامه شماره ۳۳۴۳۳/۲۵ ت ۱۶ مورخ ۱۳۷۳/۳/۱۶^(۱) عمل خواهد شد. همچنین برای اقامت طولانی‌تر از یک سال اتباع خارجی سرمایه‌گذار در منطقه، اجازه اقامت با اعتبار دو تا پنج سال بنا به تشخیص و اعلام کتبی سازمان، توسط دفتر نمایندگی دایره امور اتباع خارجی منطقه ویژه انتظامی صادر می‌گردد.^(۲)

در همین مجموعه درج شده است.

۱- تصویب‌نامه مذکور راجع به مقررات اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب ۱۳۷۳/۲/۱۹ می‌باشد که در همین مجموعه درج گردیده است.

۲- تبصره قبلی به شرح زیر می‌باشد:

تبصره ۲ (اصلاحی ۱۳۷۴/۲/۴)- برای اقامت طولانی‌تر از شش ماه مطابق مقررات مندرج در آیین‌نامه اجرایی اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران عمل خواهد شد.

تبصره ۳ - صدور اجازه اقامت برای مناطق، جهت کلیه ممنوع الورودین به کشور ممنوع است.

ماده ۳ (اصلاحی مصوب ۱۳۸۲/۲/۱۰) - اتباع خارجی می‌توانند علاوه بر مبادی ورودی مستقیم مناطق، همچنین از سایر مبادی ورودی کشور به مناطق وارد و یا خارج شوند، در این صورت باید از نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور و یا نمایندگان نیروی انتظامی مستقر در مبادی و رودی کشور، روادید تحصیل نمایند. نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور بدون نیاز به استعلام از مرکز و همچنین نمایندگان نیروی انتظامی مستقر در مبادی ورودی کشور بدون نیاز به استعلام از سایر دستگاه‌های اجرایی، روادید عبور دو بار ورود با اعتبار چهار روزه در هر بار صادر می‌نمایند. ورود اتباع خارجی به طریق فوق الذکر به مناطق آزاد، خروج از کشور تلقی می‌شود و آنان پس از ورود به مناطق آزاد می‌توانند طبق مفاد ماده (۲) این آینینه و تبصره‌ها ای آن اجازه اقامت دریافت نمایند.^(۱)

ماده ۴ (اصلاحی ۱۳۷۴/۲/۴) - اتباع خارجی که پس از ورود به مناطق، قصد مسافرت به سایر نقاط کشور را داشته باشند باید طبق مقررات تقاضای خود را به نمایندگی و زارت امور خارجه مستقر در منطقه تسلیم نمایند.

تبصره ۱ (اصلاحی ۱۳۷۴/۲/۴) - نمایندگی وزارت امور خارجه در منطقه حداقل ظرف ۴۸ ساعت تقاضای مربوط را بررسی و مطابق قوانین و مقررات مربوط روادید صادر خواهد نمود.

تبصره ۲ (الحاقی ۱۳۷۴/۲/۴) - در صورتی که نمایندگی و زارت امور خارجه در منطقه مستقر نباشد صدور روادید مذکور در ماده فوق طبق مفاد تبصره (۲) ماده (۴) اصلاحی مقررات ورود و اقامت اتباع خارجی در مناطق آزاد تجاری صنعتی جمهوری اسلامی ایران^(۲) انجام

۱ - ماده ۳ قبلی به شرح زیر می‌باشد:

ماده ۳ (اصلاحی ۱۳۷۴/۲/۴) - اتباع خارجی برای ورود به مناطقی که فاقد مبادی مستقیم ورودی مورد نظر (هوایی - دریایی - زمینی) می‌باشند باید از نمایندگی‌های کشور در خارج، روادید اخذ نمایند. نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور براساس مقررات و بلیت رفت و برگشت متضادی، بدون استعلام از مرکز، روادید عبوردوباره ورود با اعتبار سه روزه در هر بار صادر می‌نمایند.

۲ - به مقررات ورود و اقامت اتباع خارجی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب ۱۳۷۳/۷/۹ مندرج در همین

خواهد شد

ماده ۵- اتباع خارجی مقیم مجاز، برای مسافرت به مناطق نیاز به تحصیل روادید جداگانه نخواهند داشت. این افراد می‌توانند با رعایت مقررات داخلی کشور و ارائه مدارک اقامت معتبر، به مناطق مسافرت نمایند.

آیین نامه نحوه استفاده از زمین و منابع ملی در مناطق آزاد تجاری- صنعتی جمهوری اسلامی ایران
مصطفوی ۱۳۷۲/۱۲/۲۳ شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی
فصل اول- تعاریف

ماده ۱- در این آیین‌نامه واژه‌های زیر به جای عبارات مشروح مربوط به کار می‌رود:
کشور: کشور جمهوری اسلامی ایران
منطقه: هر یک از مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران
سازمان: سازمان هر منطقه آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران
آیین‌نامه: آیین‌نامه نحوه استفاده از زمین و منابع ملی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

فصل دوم- مالکیت

ماده ۲- کلیه اراضی واقع در محدوده هر منطقه که در مالکیت و یا در اختیار دولت است مشمول این آیین‌نامه می‌باشند.

تبصره - اراضی و مستحداثات سازمان عمران کیش به سازمان منطقه آزاد کیش منتقل شده و مشمول این آیین‌نامه خواهند بود.

ماده ۳- اشخاصی که بعد از اجرای ثبت عمومی و یا حسب قراردادهای منعقد شده با سازمان، تا تاریخ اجرای این آیین‌نامه اقدام به احداث اعیانی در عرصه نموده اند، برای خرید یا اجاره عرصه مربوطه به همان اعیانی مقدم بر سایرین می‌باشند.

ماده ۴- تجاوز به عرصه‌ای که ملک دولت شناخته شده در حکم تجاوز به اراضی دولتی

تلقی و سازمان به نمایندگی از طرف دولت موظف است با طرح دعوا در دادگاه یا از طریق مأمورین انتظامی موضوع را تعقیب کند.

ماده ۵ - کلیه حقوق مربوط به اراضی مشمول قانون زمین شهری و قانون ملی شدن جنگلها و مراتع کشور و نیز قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع کشور و قانون اراضی مستحدث و ساحلی، واقع در محدوده هر منطقه به موجب این آیین نامه از طریق سازمان اعمال می‌شود.^(۱)

ماده ۶- در مورد کلیه اراضی موضوع ماده (۵) آیین نامه ، اداره ثبت اسناد و املاک مربوط، در دفتر املاک، اراضی دولتی را به نام دولت و به نمایندگی سازمان منطقه آزاد مربوط تنفیذ و اخبار می‌نماید و اسناد صادره قبلی را بر این اساس اصلاح خواهد نمود.

ماده ۷- از تاریخ تصویب این آیین نامه کلیه دیوون و حقوق و تکالیف سازمان ملی زمین و مسکن و سازمان جنگل‌ها و مراتع و واحدهایی که شمول این مقررات مستلزم ذکر نام آنهاست در امور اراضی منابع طبیعی در هر منطقه به عهده سازمان محول می‌شود.

ماده ۸- هر گونه استفاده از زمین در چارچوب طرح جامع مصوب و آیین نامه‌های داخلی سازمان امکان‌پذیر است.

تبصره - تا تصویب طرح جامع توسط شورای عالی مناطق آزاد، سازمان مجاز به صدو ر مجوز استفاده از زمین بر اساس نقشه‌های کاربری زمین می‌باشد.

ماده ۹- فروش و انتقال قطعی زمین به اتباع خارجی و همچنین شرکت‌هایی که تمام یا بخشی از سرمایه آن‌ها متعلق به اتباع خارجی باشد ممنوع است.

ماده ۱۰- هر گاه سازمان ملی زمین و مسکن قبل از قرارداد مبنی بر و اگزاری زمین به منظور احداث مسکن با اشخاص منعقد کرده باشد، سازمان مکلف است از مفاد قرارداد مذبور متابعت و در صورت امکان همان زمین و در صورتی که کاربری آن زمین غیر مسکونی باشد زمین معرض به متقاضی و اگزار نماید. وجوهی که بابت پیش قسط از طرف متقاضی به سازمان ملی زمین و مسکن پرداخت شده است ، به حساب پرداختی متقاضی منظور و بقیه

۱ - به مجموعه قانون زمین شهری از انتشارات این معاونت ، لایحه قانونی ملی کردن جنگل‌ها مصوب ۱۳۴۱/۱۰/۲۷ مندرج در صفحه ۵۰ مجموعه قوانین روزنامه رسمی سال ۱۳۴۲، قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراتع مصوب ۱۳۴۶/۵/۲۵ مندرج در صفحه ۱۸۷ مجموعه قوانین روزنامه رسمی سال ۱۳۴۶ و قانون اراضی مستحدث و ساحلی مصوب ۱۳۵۴/۴/۲۹ مندرج در صفحه ۳۳۴ مجموعه قوانین روزنامه رسمی سال ۱۳۵۴ مراجعة شود.

بهای زمین بایستی به سازمان پرداخت شود.

فصل سوم- سایر مقررات

ماده ۱۱- بهای فروش هر مترمربع زمین با در نظر گرفتن موقعیت اقتصادی و کاربری زمین به علاوه هزینه آماده‌سازی از قبیل تفکیک، تسطیح، خاکبرداری، خیابان‌بندی و زهکشی توسط سازمان تعیین می‌شود.

ماده ۱۲- موضوع قراردادهای فروش یا اجاره زمین با کسب مجوز از سازمان قابل انتقال به غیر می‌باشد. انتقالات قهری از این قاعده مستثنی می‌باشد
تبصره - انتقال موضوع قراردادهای واگذاری زمینهای مسکونی پس از احداث ساختمان و صدور سند رسمی مجاز است.

ماده ۱۳- در قراردادهای واگذاری زمین مدت زمان لازم برای شروع و احداث ساختمان تعیین می‌شود و در صورت عدم اقدام در زمان مذکور در قرارداد، سازمان می‌تواند قرارداد مربوط را فسخ نماید.

ماده ۱۴^(۱)- قراردادهای منعقده بین سازمان و متقاضیان در حکم سند رسمی است ، کلیه بانک‌ها موظفند قراردادهای مزبور را هم ردیف اسناد رسمی پذیرفته و تسهیلات اعتباری و حقوقی مربوط را اعطای نمایند.

ماده ۱۵- کلیه اختیاراتی که در رابطه با تجاوز و تصرف و تخریب اراضی دولتی و ملی و اراضی ساحلی و حریم آن بر اساس قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگلها و مراعع کشور - مصوب سال ۱۳۴۸^(۲) و اصلاحات بعدی آن و قانون اراضی مستحدث و ساحلی - مصوب ۱۳۵۴^(۳) به وزارت‌خانه‌های مسؤول محول شده و همچنین اختیارات موضوع مواد (۱۱) تا (۱۵) ماده

۱ - نظریه شماره ۸۳۷ / ب مورخ ۱۰/۱۸/۱۳۷۳ رییس مجلس شورای اسلامی: نظر به اینکه به موجب ماده ۱۲۸۷ قانون مدنی اسناد رسمی احصاء شده و محدود است به اسنادی که در اداره ثبت اسناد و املاک و یا دفاتر اسناد رسمی یا در نزد سایر مأمورین رسمی در حدود صلاحیت آنها و بر طبق مقررات قانونی تنظیم شده باشند لذا ماده ۱۴ آیین‌نامه موضوع تصویب‌نامه شماره ۱۶۴۴۸ ک مورخ ۱۳۷۳/۲/۱۰ که قراردادهای منعقده بین سازمان و متقاضیان را در حکم سند تلقی کرده مغایر قانون است.

۲ - برای ملاحظه قانون اصلاح قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگل‌ها و مراعع مصوب ۱۳۴۸/۱/۲۰ در سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران رجوع شود.

۳ - به قانون اراضی مستحدثات و ساحلی مصوب ۱۳۵۴/۴/۲۹ در سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران

قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست - مصوب ۱۳۵۳^(۱) - که به سازمان حفاظت محیط زیست تفویض شده است و نیز اختیارات خاصی که در این مورد به سایر نهادهای دو لتی محول گردیده است، از تاریخ تصویب این آیین نامه در محدوده مناطق آزاد به سازمان تفویض می شود.

▶ رجوع شود.

۱- از قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست مصوب ۱۳۵۳/۳/۲۸:

ماده ۱۱- سازمان با توجه به مقررات و ضوابط مندرج در آیین نامه های مذکور در ماده ۱۰^(*) کارخانجات و کارگاه های که موجبات آلودگی محیط زیست را فراهم می نماید مشخص و مراتب را کتاباً باذکر دلائل برحسب مورد به صاحبان یا مسؤولان آن ها اخطار می نماید که ظرف مدت معینی نسبت به رفع موجبات آلودگی مبادرت یا از کار و فعالیت خودداری کنند.

درصورتی که در مهلت مقرر اقدام ننمایند به دستور سازمان از کار و فعالیت آن ها ممانعت به عمل خواهد آمد. درصورتی که اشخاص ذی نفع نسبت به اخطار یا دستور سازمان معتبرض باشند می توانند به دادگاه شهرستان محل شکایت نمایند دادگاه فوراً و خارج از نوبت به موضوع رسیدگی می کند و در صورتی که اعتراض را وارد تشخیص دهد رأی به ابطال اخطار یا رفع ممانعت خواهد داد. رأی دادگاه قطعی است. تبصره - رئیس سازمان می تواند در مورد منابع و عواملی که خطرات فوری در برداشته باشند بدون اخطار قبلی دستور ممانعت از ادامه کار و فعالیت آن ها را بدهد.

ماده ۱۲- صاحبان یا مسؤولان کارخانجات و کارگاه های موضوع ماده ۱۱ مکلفند به مختص ابلاغ دستور سازمان، کار یا فعالیت ممنوع شده را متوقف و تعطیل نمایند. ادامه کار یا فعالیت مزبور منوط به اجازه سازمان یا رأی دادگاه صلاحیت دار خواهد بود. درصورت تخلف به جلس جنحه ای از شصت و یکروز تا یکسال و یا پرداخت جزای نقدی از پنج هزارویک تا پنجاه هزار ریال یا به هردو مجازات محکوم خواهد شد.

ماده ۱۳- کسانی که از مقررات و ضوابط مذکور در آیین نامه های موضوع ماده ۱۰ تخلف نمایند برحسب مورد که در آیین نامه های مزبور تعیین خواهد شد به جزای نقدی از پانصد ریال تا پنجاه هزار ریال محکوم خواهد شد.

ماده ۱۴- در مورد جرائم مذکور در این قانون سازمان حسب مورد شاکی یا مدعی خصوصی شناخته می شود.

ماده ۱۵- مأمورین سازمان که از طرف سازمان مأمور کشف و تعقیب جرائم فوق الذکر می شوند در صورتی که وظایف ضایعیت دادگستری را در کلاس مخصوص زیرنظر دادستان شهرستان تعلیم گرفته باشند از لحاظ اجرای این قانون و

قانون شکار و صید در ردیف ضایعیت دادگستری محسوب می شوند.

تبصره - در مواردی که سازمان های دیگر به موجب قوانین مربوط مأمور تعقیب جرائم مذکور در این قانون باشند سازمان نظر خود را به آن سازمان ها اعلام خواهد کرد.

* ۱۰- ماده ۱۰- مقررات جلوگیری از آلودگی یا تخریب محیط زیست و جلوگیری از پخش و ایجاد صدای زیان آور به محیط زیست و همچنین ضوابط تعیین معیار و میزان آلودگی موضوع ماده (۹) این قانون و محدود دیت و ممنوعیت های مربوط به حفظ و بهبود و بهسازی محیط زیست به موجب آیین نامه هایی خواهد بود که به تصویب کمیسیون های کشاورزی و منابع طبیعی و بهداری و دادگستری مجلسین بررسد.

ماده ۱۶- واگذاری بهره برداری از منابع ملی به اشخاص حقیقی و حقوقی با رعایت کلیه قوانین موضوعه در این مورد، در اختیار این سازمان می باشد.

مقررات استغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی در مناطق

آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران^(۱)

مصوب ۱۹/۲/۱۳۷۳ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی

با اصلاحات بعدی

فصل اول - کلیات

ماده ۱- در این تصویب‌نامه واژه‌های زیر به جای عبارت‌های مشروح مربوط به کار می‌روند:
کشور: کشور جمهوری اسلامی ایران.

مناطق: مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران.

دبيرخانه: دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی.

سازمان: سازمان مناطق آزاد تجاری - صنعتی.

مقررات : مقررات موضوع ماده ۱۲ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی در مورد استغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی.^(۲)

کارگر: کسی که به هر عنوان در مقابل دریافت مزد یا حقوق به درخواست کارفرما کار می‌کند.

کارفرما: شخصی است حقیقی یا حقوقی که کارگر به درخواست و به حساب او در مقابل دریافت مزد یا حقوق کار می‌کند.

کارگاه: محلی است که کارگر به درخواست کارفرما یا نماینده او در آنجا کار می‌کند ، از قبیل مؤسسات صنعتی، کشاورزی، معدنی، ساختمانی، ترابری مسافری ، خدماتی ، تجاری ، تولیدی، اماكن عمومی و امثال آنها.

مزد: وجهه نقدی یا غیرنقدی و یا مجموع آنها که در مقابل انجام کار به کارگر

۱ - به موجب ماده ۱۷ آیین نامه اجرایی قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۵/۳/۱ مقررات استغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی در مناطق آزاد تجاری صنعتی ج. ا. ایران در مورد مناطق ویژه اقتصادی نیز مجری می باشد.

۲ - به قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی مندرج در همین مجموعه مراجعه شود.

پرداخت می شود.

مزد ثابت: مجموع مزد شغل و مزایای ثابت پرداختی به تبع شغل.

حقوق: هرگاه مزد به طور ماهانه تعیین و پرداخت شود، حقوق نامیده می شود.^(۱)

مدت کار: مدت زمانی که کارگر نیرو یا وقت خود را به منظور انجام کار در اختیار کارفرما قرار می دهد.

ماده ۲- کلیه کارگران، کارفرمایان و کارگاههای واقع در مناطق آزاد مشمول مقررات ای ن تصویب‌نامه هستند.

تبصره - اشخاص مشمول قانون استخدام کشوری^(۲) یا سایر قوانین و مقررات خاص

۱- الف - در مورد حقوق و دستمزد کارکنان سازمان‌های مناطق آزاد، آئین نامه حقوق و دستمزد کارکنان سازمان‌های مناطق آزاد ابتدا در تاریخ ۱۳۷۵/۱/۱۹ و سپس در ۱۳۷۶/۴/۳۰ به تصویب رسید و نهایتاً به موجب تصویب‌نامه مورخ ۱۳۷۷/۱۲/۵، آئین نامه مزبور لغو و مقرر شد سازمان‌های مناطق آزاد دستورالعمل نحوه پرداخت حقوق و مزایای کارکنان خود را در چارچوب مقررات داخل کشور (باتأیید اداره کل طبقه بندی مشاغل وزارت کار و امور اجتماعی در تهران یا واحدهای ذی ربط در منطقه) تعیین و از اول فروردین ماه سال ۱۳۷۸ به مورد اجرا گذارند؛ سپس به بند ۱ تصویب‌نامه مصوب ۱۳۸۲/۱/۱۰ مجددًا تصویب‌نامه‌های مذکور لغو گردیده و مطابق بندهای ۲ و ۳ تصویب‌نامه مصوب ۱۳۸۲/۱/۱۰ به شرح زیر در مورد آن‌ها تعیین تکلیف گردید:

«۲- کلیه کارکنان سازمان‌های مناطق آزاد تجاری - صنعتی تابع مقررات قانون کار^(۱*) می‌باشند.

۳- کلیه کارکنانی که از سایر دستگاههای دولتی به این مناطق مأمور می‌شوند نیز در مدت مأموریت از لحاظ پرداخت حقوق و دستمزد مشمول مقررات فوق خواهندبود.»

سپس به موجب تصویب‌نامه مصوب ۱۳۸۵/۲/۲ و به منظور اجرای کامل تصویب‌نامه ۱۳۸۲/۱/۱۰، چنین مقرر گردید:

«سازمان‌های مناطق آزاد مکلفند دستورالعمل نحوه و میزان پرداخت حقوق و مزایای کارکنان، حق الزحمه مدیران عامل و اعضای هیأت مدیره و کارکنان خود را تعیین و پس از تأیید اداره کل نظامهای جبران مزد و زارت کار و امور اجتماعی اجرا نمایند.»

ب ° به بند الف ماده ۱۱۲ قانون برنامه پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۱۵ مندرج در این مجموعه رجوع شود.

۱*- به مجموعه «قوانين و مقررات کار» از انتشارات این معاونت مراجعه فرمایید.

۲- تصویب‌نامه شناخته شدن سازمان‌های منطقه آزاد قشم، کیش، چابهار جزء مؤسسات فهرست ضمیمه آئین نامه مأموریت موضوع بند ب ماده (۱۱) قانون استخدام کشوری مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۷؛ سازمان‌های منطقه آزاد قشم، کیش و چابهار جزء مؤسسات فهرست ضمیمه آئین نامه مأموریت موضوع بند «ب» ماده (۱۱) قانون استخدام کشوری^(۲*)

irsch مصوب ۱۳۵۲/۶/۲۴ - شناخته می‌شوند و مأموریت مستخدمان دستگاههای مشمول قانون استخدام کشوری به این سازمانها با رعایت آئین نامه مذکور مجاز است.

۱*- از قانون استخدام کشوری مصوب ۱۳۴۵/۳/۳۱ :

استخدامی و نیز کارگران کارگاه‌های خانوادگی که انجام کار آنها منحصرآ توسط صاحب کار و همسر و خویشاوندان نسبی درجه یک از طبقه اول وی انجام می‌شود ، مشمول مقررات این تصویب‌نامه نخواهد بود.

ماده ۳- نظارت بر اجرای مقررات این تصویب‌نامه و رعایت حقوق کارفرمایان و کارگران و انجام تعهدات پیش‌بینی شده در ارتباط با قرارداد کار بر عهده سازمان منطقه خواهد بود.
سازمان هرمنطقه می‌تواند برای انجام تعهدات کارفرمایان در قبال کارگرانشان ضمانت‌های لازم را اخذ نماید و در صورت عدم انجام تعهدات یادشده از سوی کارفرمایان از محل ضمانت‌نامه‌های اخذ شده، تعهدات کارفرمایان یا آرای مراجع و محکم قانونی را درمورد کارگران آن‌ها ایفا نماید.

ماده ۴- سازمان هرمنطقه با همکاری و مشارکت کارفرمایان و کارگران نسبت به تأ مین امکانات رفاهی موردنیاز کارگران آن منطقه از قبیل مسکن ، تأسیسات ورزشی ، خدمات بهداشتی و درمانی و تسهیلات لازم به منظور تهیه آذوقه و مایحتاج عمومی اقدام خواهد کرد.

ماده ۵ (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸)- وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با هماهنگی سازمان هرمنطقه، واحد کار و خدمات اشتغال را در هریک از مناطق آزاد ایجاد خواهد کرد این واحد نسبت به تنظیم امور بازار کار، نظارت بر مسائل حفاظت و بهداشت کار و سایر امور اقدام خواهد کرد.

تبصره ۱ (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸)- سرپرست واحد کار و خدمات اشتغال با پیشنهاد سازمان هرمنطقه و حکم وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی منصوب می‌شود.

تبصره ۲ (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸)- سرپرست واحد کار و خدمات اشتغال موظف است هر سه ماه یک‌بار گزارش عملکرد این واحد را به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی ارسال نماید.

► ماده ۱۱- مأموریت عبارت است از:

- الف - محول شدن وظیفه موقت به مستخدم غیراز وظیفه اصلی که در پست ثابت سازمانی خود دارد.
- ب - اعزام مستخدم به طور موقت به وزارت‌خانه‌ها و مؤسساتی که فهرست آن‌ها به تصویب هیأت‌وزیران می‌رسد و همچنین اعزام به سازمان‌های بین‌المللی که دولت ایران عضویت آن‌ها را پذیرفته یا سازمان‌هایی که دولت ایران شرکت در آنها را مقتضی بداند.

ماده ۶- بازرسان کاراز کارگاه‌های مشمول این تصویب‌نامه بازرسی به عمل می‌آورند.

کارفرمایان و سازمان هرمنطقه موظفند نسبت به رفع نواقص حفاظت و ایمنی محیط کار کارگران و انجام توصیه‌های قانونی بازرسان کار در فرسته‌های مقرر اقدام نمایند.

فصل دوم - قرارداد کار

ماده ۷- قرارداد کار عبارت است از قرارداد کتبی که به موجب آن کارگر در قبال دریافت مزد معین، کاری را برای مدت معین یا نامعین برای کارفرما انجام می‌دهد.

تبصره ۱- در صورت نامعین بودن مدت کار، با توجه به ماهیت و طبیعت کار، پایان و خاتمه طرح، پروژه یا فعالیت کارگاه، زمان خاتمه قرارداد تلقی می‌شود.

تبصره ۲۵- در مواردی که کار ماهیتاً دائمی است و در قرارداد نیز ذکر مدت نشده است قرارداد، دائمی تلقی می‌شود:

تبصره ۳- در مورد قراردادهای با مدت موقت و یا کارمعین، هیچ یک از طرفین مجاز نیست به طور یک‌جانبه مبادرت به فسخ قرارداد نماید (مگر در موارد پیش‌بینی شده در قرارداد کار). در صورت فسخ یک‌جانبه قرارداد از سوی هر یک از طرفین، طرف دیگر می‌تواند از طریق مرجع حل اختلاف مطالبه خسارت نماید.

ماده ۸- ماهیت استمراری کار در دائمی بودن قراردادهایی که مدت معین دارد مؤثر نمی‌باشد.

ماده ۹- رعایت شرایط زیر برای صحت قرارداد کار الزامی است:

الف - مشروعیت مورد قرارداد.

ب - معین بودن موضوع قرارداد.

ج - عدم ممنوعیت قانونی و شرعاً طرفین در تصرف اموال یا انجام کار موردنظر.

تبصره - اصل بر صحت کلیه قراردادهای کار است، مگر آن که بطلان آنها در مراجعتی صلاح به اثبات برسد.

ماده ۱۰- قرارداد کار علاوه بر مشخصات دقیق طرفین باید حاوی موارد زیر باشد:

الف - نوع کار، حرفه یا وظیفه‌ای که کارگر عهده‌دار خواهد شد.

ب - حقوق، مزد و مزايا.

ج - ساعت کار، تعطیلات و مرخصی‌ها.

د - محل انجام کار.

ه - تاریخ انعقاد قراردادکار.

و - مدت قرارداد، چنانچه کاربرای مدت موقت باشد.

ز - مزایای رفاهی و انگیزشی که به کارگر داده می‌شود.

ح - چگونگی حل و فصل اختلافات با توجه به مفاد این تصویبname.

ط - نحوه فسخ قرارداد با توجه به مفاد این تصویبname.

ی - دیگر مواردی که با شرایط و اوضاع و احوال ، طرفین درج آن را در قرارداد لازم بدانند.

تبصره ۱ - قرارداد کار در سه نسخه تنظیم می‌شود که یک نسخه آن نزد کارگر، یک نسخه نزد کارفرما و یک نسخه در اختیار سازمان منطقه خواهدبود.

تبصره ۲ - سازمان منطقه نمونه‌های قرارداد کار موردنیاز کارگاهها را به دوزبان - که یکی از آن‌ها فارسی خواهد بود - تهیه و در اختیار آنان قرار خواهد داد.

ماده ۱۱ - کارفرما می‌تواند مدتی را به نام دوره آزمایشی کار تعیین نماید، در خلال این دوره هریک از طرفین می‌تواند بدون اخطار قبلی و بی‌آن‌که الزام به پرداخت خسار ت داشته باشد، رابطه کار را قطع نماید.

مدت دوره آزمایشی با توجه دو طرف تعیین و در قرارداد ذکر می‌شود ولی در مورد کارگران نیمه ماهر و ساده بیش از یک ماه و کارگران ماهر بیش از سه ماه نخواهد بود.

در هر صورت مزد و مزایای ضمن کار کارگری که کار وی حین دوره آزمایشی یا پایان آن خاتمه می‌باید برای مدتی که به کار اشتغال داشته است پرداخت شود.

تبصره - انعقاد قرارداد آزمایشی بین یک کارگر و یک کارفرما برای یک شغل معین فقط برای یک بار صورت خواهد گرفت.

ماده ۱۲ - قرارداد کار به یکی از طرق زیر خاتمه می‌باید:

الف - فوت کارگر.

ب - بازنشستگی کارگر.

ج - از کارافتادگی کلی کارگر.

د - انقضای مدت در قراردادهای کار با مدت معین.

ه - پایان کار در قراردادهایی که منوط به کار معین است.

و - فسخ قرارداد کار از سوی کارفرما و کارگر در مواردی که در قرار داد کار مطابق این تصویب‌نامه پیش‌بینی شده است.

ز - استعفای کارگر.

ماده ۱۳ - هرگاه اخراج کارگر به دلیل عدم رعایت آیین نامه انضباطی کارباشد می‌تواند به مرجع حل اختلاف پیش‌بینی شده در این تصویب‌نامه مراجعه نماید. مرجع مذکور براساس این تصویب‌نامه و آیین نامه‌های انضباطی مورد عمل کارگاه تصمیم لازم را اتخاذ خواهد کرد.

ماده ۱۴ - هرگونه تغییر در شرایط کار منوط به پیش‌بینی آن در قرارداد کار و شرایط و قیماع واحوال کارگاه خواهد بود هرگاه کارفرما بدون توجه به قرارداد کار و عدم جلب موافقت کارگر شرایط کار را تغییر دهد به نحوی که لحاظ میزان مزد و یا حیثیت به او لطمہ و زیان اود سازد، کارگر می‌تواند به مرجع حل اختلاف شکایت کرده و تقاضای خسارت نماید.

فصل سوم - شرایط کار

ماده ۱۵ - به کار گماردن افراد کمتر از ۱۵ سال تمام ممنوع است.

ماده ۱۶ - مدت کار روزانه کارگر براساس توافق دو طرف و به موجب قرارداد کار تعیین خواهد شد ولی در هر حال از ۱۷۶ ساعت در چهار هفته تجاوز نخواهد کرد.

ماده ۱۷ - کار روز، کاری است که زمان انجام آن از ساعت (۶) تا (۲۲) و کارشب، کاری است که زمان انجام آن بین ساعت (۶) تا (۲۲) می‌باشد. کار مختلط، کاری است که بخشی از ساعت انجام آن در روز و قسمتی از آن در شب واقع می‌شود.

ماده ۱۸ - کارمناوب، کاری است که نوعاً در ساعت‌های متولی انجام نمی‌یابد، بلکه در ساعت‌های معینی از شباهنه روز صورت می‌گیرد.

ماده ۱۹ - کارنوبتی، کاری است، که در طول ماه گردش دارد، به نحوی که نوبت های آن در صبح یا عصریا شب واقع می‌شود.

ماده ۲۰ - هرگاه به موجب قرارداد منعقده، کار به صورت نوبتی و یا شب کاری انجام پذیرد مزایای پرداختی به این قبیل کارها براساس قرارداد کار و توافق کارگر و کارفرما و شرایط و اوضاع احوال کارگاه تعیین خواهد شد.

ماده ۲۱ - استفاده از تعطیل هفتگی (جمعه)، مرخصی استحقاقی سالانه و تعطیلات رسمی براساس توافق دو طرف خواهد بود و هرگاه با موافقت کارگر این مرخصی هابه رو ز دیگری

منتقل شود و یا استفاده نشود، مزایای پرداختی براساس توافق طرفین که قبلًاً اتخاذ شده باشد خواهد بود.

ماده ۲۲ - علاوه بر تعطیلات رسمی کشور، روز جهانی کارگر (۱۱ اردیبهشت) نیز جزو تعطیلات رسمی کارگران به حساب می آید.

ماده ۲۳ - در صورت فسخ یا خاتمه قرارداد کار یا بازنیستگی و از کارافتادگی کلی کارگر و یا تعطیل کارگاه مطالبات مربوط به مدت مرخصی استحقاقی کارگر به وی و در صورت فوت او به ورثه اش پرداخت می شود.

ماده ۲۴ - مرخصی استحقاقی سالانه کارگران با احتساب روزهای جمعه جماعت روز است، سایر روزهای تعطیل جزو ایام مرخصی محسوب نخواهد شد. برای کار کمتر از یک سال، مرخصی مزبور، نسبت به کار انجام یافته، محاسبه می شود.

ماده ۲۵ - هرگونه اضافه کار در چهار هفته بیش از (۱۷۶) ساعت مذکور در ماده (۱۶) این تصویب نامه انجام یابد مستلزم پرداخت مزایایی است که قبلًاً در قرارداد کار پیش بینی شده است.

ماده ۲۶ - حداقل مزد پرداختی در مناطق، کمتر از حداقل مزد قانونی کشور نخواهد بود.

ماده ۲۷ - برای انجام کار مساوی که در شرایط مساوی در یک کارگاه انجام می گیرد باید به زن و مرد مزد مساوی پرداخت شود. تبعیض در تعیین میزان مزد براساس سن، جنس، نژاد و قومیت و اعتقادات سیاسی و مذهبی ممنوع است.

ماده ۲۸ - در مواردی که با تفاوت طرفین قسمتی از مزد به صورت غیرنقدی پرداخت می شود، باید ارزش نقدی تعیین شده برای این گونه پرداخت ها منصفانه و معقول باشد.

فصل چهارم - مرجع حل اختلاف

ماده ۲۹ - هرگونه اختلاف ناشی از اجرای مقررات این تصویب نامه و قرارداد کار که بین کارگر و کارفرما رخ دهد بدواناً از طریق سازش حل خواهد شد.

هرگاه اختلاف از طریق سازش حل نشود، موضوع ظرف (۱۰) روز از سوی هر یک از طرفین به هیأت رسیدگی ارجاع خواهد شد.

ماده ۳۰ - هیأت مذکور در ماده فوق مرکب است از:
- کارفرمای ذی ربط یا نماینده تام الاختیار وی.

- کارگر ذی ربط یانماینده تام الاختیار وی.

- نماینده سازمان منطقه.

تبصره - هیأت رسیدگی ظرف ده روز از تاریخ دریافت شکایت موظف است به موضوع رسیدگی و نظر خود را اعلام دارد.

ماده ۳۱(اصلاحی ۱۳۷۶/۴/۳۰) - تصمیمات هیأت رسیدگی ظرف (۱۰) روز از تاریخ ابلاغ به طرفین، قطعی و لازم الاجرا بوده و به وسیله دایره اجرای احکام دادگستری اجرا می شود.^(۱)

ماده ۳۲ - کارگری که قرارداد کارش از سوی کارفرما فسخ می شود می تواند ظرف (۱۵) روز به هیأت مراجعت و تقاضای رسیدگی نماید.

ماده ۳۳ - هرگاه اخراج کارگر از سوی هیأت رسیدگی موجه تشخیص داده شود هیأت، اخراج وی را تأیید نموده و کارفرما را ملزم خواهد ساخت که درقبال هرسال خدمت حقوق (۱۵) روز کارگر را به وی پردازد.

ماده ۳۴ - هرگاه اخراج کارگر از سوی هیأت رسیدگی موجه شناخته نشود، کارفرما را مخير خواهد کرد تا کارگر را به کار برگردانده و حقوق ایام بلا تکلیفی وی را پردازد و یا آن که درقبال هرسال خدمت حقوق (۴۵) روز وی را به عنوان خسارت اخراج پردازد.

ماده ۳۵(اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) - دبیرخانه شورای عالی مکلف است با توجه به شرایط و اوضاع و احوال اقتصادی - اجتماعی، آیین نامه نمونه انضباط کار را با هماهنگی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و سازمان هر منطقه نهیه و برای اجرا در اختیار سازمانها می مناطق

۱ - نظریه ۷/۳۲۱ - ۷/۳۲۲ - ۱۳۸۸/۳/۲ - ماده ۳۱ مقررات اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی در مناطق آزاد تجارتی - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۲/۱۹ موضوع تصویب‌نامه شماره ۱۳۳۴۳۳ ت ۲۵ ک مورخ ۱۳۷۳/۲/۱۶ مندرج در صفحه ۱۹۷ مجموعه قوانین سال ۱۳۷۳ دو بار اصلاح شده است در مرحله اول شرح اصلاحیه مندرج در صفحه ۲۳۸ مجموعه قوانین سال ۱۳۷۴ عبارت «در صورت عدم اعتراض» حذف شده است و در مرحله دوم به شرح تصویب‌نامه شماره ۶/۱۳۷۹ ت ۱۸۴۳۴ ک مورخ ۱۳۷۶/۵/۱۱ راجع به تعییر متن ماده ۳۱ مقررات اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی در مناطق آزاد تجارتی - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مندرج در صفحه ۴۳۷ مجموعه قوانین سال ۱۳۷۶ تصریح شده تصمیمات هیأت رسیدگی ظرف (۱۰) روز از تاریخ ابلاغ به طرفین، قطعی و لازم الاجرا بوده و به وسیله دایره احکام دادگستری اجرا می شود. ثانیاً - به نظر می رسد منظور از ماده ۳۱ آن است که تصمیمات هیأت برای اینکه قطعی و لازم الاجراء باشد باید ابلاغ شود و از تاریخ ابلاغ ده روز سپری شود، اما اعتراض به آن در دیوان عدالت اداری محدود به این مهلت نیست.

آزاد قرار دهد.

ماده ۳۶ - کارفرمای هر کارگاه مستقر در منطقه، آیین‌نامه انصباطی کار خاص آن کارگاه را تهیه و پس از تأیید سازمان منطقه به مرحله اجرا خواهد نهاد.

فصل پنجم - آموزش و کاریابی

ماده ۳۷ (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) - وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، آمار و اطلاعات مورد نیاز مربوط به نیروی انسانی را با هماهنگی سازمان هر منطقه حسب مورد از کارگاه‌ها و مؤسسات واقع در مناطق آزاد تهیه می‌نماید.

ماده ۳۸ - سازمان منطقه با صدور مجوز برای مراکز مشاوره شغلی و کاریابی غیر دولتی در مناطق آزاد خدمات لازم را از این طریق ارائه خواهد داد.

ماده ۳۹ (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) - سازمان منطقه با هماهنگی و همکاری و زارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی (سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای) و با عنایت به ماده (۹) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی^(۱) متناسب با نیاز بازار کار نسبت به ایجاد مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای در منطقه اقدام خواهد کرد.

ماده ۴۰ - سازمان منطقه با هماهنگی واحد کار و خدمات اشتغال و کارفرمایان نسبت به معرفی افرادی که نیاز به آموزش دارند به مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای اقدام خواهد کرد.
تبصره - ضوابط مربوط به اعزام این قبیل افراد برای آموزش و چگونگی تشکیل دوره‌های آموزشی و غیره از سوی سازمان منطقه با همکاری واحد کار و خدمات اشتغال تنظیم خواهد شد.

فصل ششم - اشتغال اتباع خارجی

ماده ۴۱ - کلیه کارفرمایان کارگاه‌های واقع در مناطق موظفند حتی الامکان نیروی کار مورد نیاز خود را از میان کارگران ایرانی تأمین نمایند. با این حال در کارگاه‌ها ای مذکور می‌توان از خدمات، تخصص‌ها و مهارت‌های متخصصان تبعه کشورهای خارجی تحت شرایط مندرج در این تصویب‌نامه استفاده کرد.

تبصره - در هر صورت نسبت کارگران خارجی نباید از ده درصد (۱۰٪) کل شاغلان

۱ - به قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ مندرج در همین مجموعه مراجعه شود.

هر منطقه بیشتر باشد.

ماده ۴۲ - پروانه اشتغال برای اتباع خارجی با رعایت ماده (۴۱) و تبصره آن به تشخیص و درخواست سازمان مناطق و توسط واحد کار و خدمات اشتغال درمنطقه صادر می‌شود.

ماده ۴۳ - اتباع خارجی که در مناطق آزاد به کاراًشتغال می‌ورزند تعهد خواهند کرد که طی مدت اشتغال، به کارگران ایرانی تخصص‌های خود را آموزش دهند . چگونگی انتقال تخصص تبعه خارجی به کارگران ایرانی را سازمان هرمنطقه تعیین خواهد کرد.

ماده ۴۴ - هر کارفرمایی که قرارداد کار با تبعه کشورهای خارجی منعقدساخته، به هنگام پایان قرارداد کار و همچنین تبعه‌ای که قراردادش پایان پذیرفته موظفند مراتب را به واحد کار و خدمات اشتغال سازمان هرمنطقه اطلاع دهند.

ماده ۴۵ - کارگاه‌های مستقر درمنطقه ملزم هستند فهرستی شامل فلکت ، تخصص ، شغل و مزد دریافتی کارگران خود را هر شش‌ماهی مکبار تهیه و به واحد کار و خدمات اشتغال سازمان هرمنطقه اعلام دارند

فصل هفتم - تأمین اجتماعی

ماده ۴۶ - سازمان هرمنطقه آزاد مکلف است رأساً یا با مشارکت سازمان تأمین اجتماعی و یا شرکت‌های بیمه نسبت به تأسیس «صندوق یا صندوق قهابی» به منظور ارائه خدمات درمانی، غرامت دستمزد ایام بیماری، بارداری، از کارافتادگی جزئی و کلی، بازنثستگی، فوت و سایر موارد مربوط برای کارکنان مشمول این مقررات درمناطق آزاد اقدام نماید.

تبصره (الحقی ۱۳۷۴/۹/۱۳) - سازمان تأمین اجتماعی^(۱) می‌تواند به طور مستقل نیز نسبت به ارایه خدمات مختلف بیمه حسب مورد به شاغلان داخلی و خارجی واحدهای مستقر در مناطق آزاد براساس قوانین و مقررات تأمین اجتماعی اقدام کند.

ماده ۴۷ - آن دسته از کارگران شاغل در واحدهای واقع درمناطق آزاد که درگذشته مشمول قانون تأمین اجتماعی بوده و حق بیمه به سازمان تأمین اجتماعی پرداخته اند و نیز کارگران مشمول مقررات این تصویب‌نامه که حق بیمه به صندوق ق پرداخته اند سوابق آنها محفوظ بوده و در موارد اشتغال بعدی می‌توانند سوابق خود را منتقل سازند.

تبصره - ضوابط و دستورالعملهای مربوط به سوابق این گونه افراد و احتساب آن توس ط

۱ - در حال حاضر صندوق تأمین اجتماعی.

سازمان مناطق و سازمان قُلْن اجتماعی^(۱) تهیه و به تأیید شورای عالی مناطق آزاد خواهد رسید
ماده ۴۸ - اتباع خارجی که درمناطق آزاد به کاراشتغال دارند می توانند همانند اتباع
ایرانی از مزایای صندوق مربوط استفاده کنند.

ماده ۴۹ - اتباع خارجی مجاز به کار یا اقامت درمناطق آزاد از حیث خدمات درمانی
مشمول مقررات «بیمه‌گر» خواهند بود. به هر حال بیمه اتباع خارجی با توجه به قراردادهای
متقابل انجام پذیر خواهد بود.

ماده ۵۰(اصلاحی ۲۵/۱۰/۱۳۷۳) - ضوابط و دستورالعمل‌های مربوط به تعیین سرانه
حق بیمه اتباع خارجی و نحوه تشکیل صندوق یا صندوق‌ها و مقررات حاکم بر آن و رو ابط
صندوق‌ها و سازمان تأمین اجتماعی^(۲) و یا دیگر شرکت‌های بیمه و چگونگی انتقال سوابق
بیمه کارگران خارجی به کشور و سایر مسائل مربوط توسط دیپرخانه شورای عالی و سازمان
تأمین اجتماعی^(۳) تهیه و به تصویب اکثریت وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد خواهد رسید.

فصل هشتم - متفرقه

ماده ۵۱ - مقاوله‌نامه‌ها و توصیه‌نامه‌های سازمان بین‌المللی کار درمناطق آزاد لازم‌الرعايه
می باشد.^(۴)

مقررات سرمایه‌گذاری درمناطق آزاد تجاری - صنعتی

جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۱۳۷۳/۲/۱۹ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی
با اصلاحات بعدی

ماده ۱ - در این تصویب‌نامه واژه‌های زیر به جای عبارت‌های مشروح مربوط به کارمی‌رود:
سرزمین‌اصلی: کشور جمهوری اسلامی ایران به استثنای مناطق آزاد تجاری - صنعتی.
سازمان: سازمان هریک از مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران . منطقه:
هریک از مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران.
سرمایه‌گذاری: به کارگیری سرمایه در اشکال مختلف در هریک از فعالیت‌های اقتصادی به

۱ و ۲ و ۳ - در حال حاضر صندوق تأمین اجتماعی.

۴ - به مجموعه قوانین و مقررات کلو از انتشارات این معاونت رجوع شود.

منظور تولید کالا و یا خدمت.

سرمایه خارجی: کلیه سرمایه‌های موضوع ماده (۳) این مقررات (به استثنای وجوده ریالی) که توسط سرمایه‌گذار خارجی به مناطق وارد شود.

سرمایه ارزی: سرمایه‌های موضوع ماده (۳) این مقررات (به استثنای وجوده ریالی) که توسط اتباع ایرانی از سرزمین اصلی به مناطق وارد شود.

سود ویژه: مازاد درآمد تحقق یافته یک بنگاه بر هزینه‌های واقع شده دریک دوره مالی که از فعالیت‌هایی که به قصد انتفاع صورت گرفته است ناشی و طبق اصول پذیرفته شده حسابداری شناسایی و اندازه‌گیری شود.

ماده ۲- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی و مؤسسات اعم از ایرانی و خارجی و سازمان‌های بین‌المللی طبق این مقررات می‌توانند مستقلأً و یا با مشارکت سازمان و شرکت‌های تابع آن یا با مشارکت یکدیگر در مناطق آزاد سرمایه‌گذاری نمایند و سرمایه‌پذیرفته شده آنان مشمول این مقررات می‌شود.

ماده ۳- سرمایه از لحاظ این مقررات عبارت است از:

الف - وجوده ریالی و ارزهای قابل تبدیل در منطقه (هر منطقه)

ب - ماشین‌آلات، تجهیزات، لوازم وابزار کار.

ج - حقوق مالکیت صنعتی شامل حق اختراع، دانش فنی و علایم و نام‌های تجاری.

د - وسایل حمل و نقل زمینی، هوایی و آبی مربوط به موضوع سرمایه‌گذاری.

ه - تمام یا قسمتی از سود ویژه قابل انتقال که در مناطق آزاد حاصل و به سرمایه اصلی اضافه شده یا در فعالیت مجاز دیگری که مشمول این مقررات باشد به کار انداخته شود.

تبصره (اصلاحی ۱۹/۳/۱۳۸۰)- در موارد خاص قبول مواد اولیه و قطعات نیمه ساخته به تشخیص سازمان مناطق به عنوان بخشی از سرمایه خارجی امکان پذیر است.

ماده ۴- سرمایع‌ها تحت شرایط زیر پذیرفته شده و مشمول این مقررات خواهند بود:

الف - در فعالیت‌های مجاز در هر منطقه به کاربرده شود.

ب - مراحل کامل اخذ مجوز سرمایه‌گذاری و ثبت سرمایه موضوع موارد ۷ و ۸ را طی کند.

ج (اصلاحی ۱۹/۳/۱۳۸۰)- مستلزم اعطای امتیاز یا حقوق انحصاری به سرمایه‌گذار توسط سازمان نباشد.

ماده ۵ (اصلاحی ۱۹/۳/۱۳۸۰)- سرمایه‌گذاران خارجی می‌توانند در فعالیت‌های اقتصادی

منطقه به هر نسبتی سرمایه‌گذاری نمایند.

ماده ۶ و تبصره‌های آن (اصلاحی ۱۹/۳/۱۳۸۰) – سرمایه‌گذاران موضوع ماده (۲)

مقررات که می‌خواهند سرمایه خود را به هریک از مناطق آزاد وارد کنند باید درخواست خود را به همراه پرسشنامه‌ای که توسط دبیرخانه و سازمان‌ها ای مناطق تهیه و در اختیار آن‌ها قرار خواهد گرفت به سازمان هرمنطقه تسلیم نمایند. درخواست‌های واصله در هرمنطقه توسط سازمان همان منطقه مورد بررسی قرار می‌گیرد و مجوز سرمایه‌گذاری توسط سازمان همان منطقه صادر می‌شود.

تبصره ۱ – درخواست‌های سرمایه‌گذاران خارجی که متقاضی تضمین و حمایت (موضوع ماده (۲۱) قانون اصلاح قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری – صنعتی جمهوری اسلامی ایران^(۱)) می‌باشد، توسط کمیته‌ای مرکب از نمایندگان دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد (ریس کمیته)، سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی (وزارت امور اقتصادی و دارایی) و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور^(۲) بررسی خواهد شد و براساس پیشنهاد کمیته مذکور و تصویب اکثریت وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد، مجوز سرمایه‌گذاری برای آن‌ها صادر می‌شود.

تبصره ۲ – هرگونه تغییر در مشخصات درج شده در پرسشنامه و مجوز سرمایه‌گذاری با اطلاع سازمان و حسب تشخیص، با موافقت مرجع صادرکننده مجوز، صورت می‌گیرد.

تبصره ۳ – بهره‌برداری از فعالیت موضوع مجوز سرمایه‌گذاری منوط به صدو ر مجوز بهره‌برداری توسط سازمان می‌باشد.

ماده ۷ – دارنده مجوز سرمایه‌گذاری موظف است ظرف مدتی که در مجوز سرمایه‌گذاری تعیین می‌شود در صد معینی از سرمایه را برای شروع عملیات اجرایی موضوع مجوز سرمایه‌گذاری به منطقه وارد نماید.

ماده ۸ – ورود و ثبت سرمایه در مناطق آزاد به ترتیب زیر صورت می‌گیرد:

۱ – سرمایه‌های موضوع بند (الف) ماده (۳) این مقررات به حساب واحد مورد

۱ - قانون مذکور مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ در این مجموعه درج شده است.

۲ - در حال حاضر معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریس جمهور و معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی ریس جمهور

سرمایه‌گذاری نزد بانک‌ها (یا مؤسسات اعتباری مجاز) واریز می‌گردد با احتساب معادل ریالی یا ارزی حسب مورد درستیخ واریز طبق گواهی بانک (یا مؤسسه اعتباری مجاز) به عنوان سرمایه‌گذار در دفاتر سازمان هر منطقه ثبت می‌شود.

۲- سرمایه‌های موضوع بندی‌های (ب) و (د) ماده (۳) این مقررات در حدود مندرج در مجوز سرمایه‌گذاری براساس ارزش سیف آن‌ها به موجب اسناد و صورتحساب های مربوط پس از رسیدگی توسط سازمان هرمنطقه مجموعاً به یکی از ارزهای قابل تبدیل ، در تاریخ ترجیح تعیین و ضمن نثبت ارزش ارزی، معادل ریالی آن به نرخ روز بازار ارز منطقه، از همان تاریخ به عنوان سرمایه‌گذار در دفاتر سازمان هرمنطقه ثبت می‌شود.

۳- سرمایه‌های موضوع بند (ج) ماده (۳) این مقررات پس از تأیید ارزش آن‌ها توسط سازمان هرمنطقه قابل ثبت به عنوان سرمایه در دفاتر هرسازمان می‌باشد. چگونگی زمان بندی اختصاص ارزش دانش فنی به حساب سرمایه به موازات انتقال دانش فنی صورت می‌گیرد.

۴- سرمایه‌های موضوع بند (ه) ماده (۳) این مقررات پس از تأیید مؤسسه حسابرسی مورد وثوق سازمان هرمنطقه به ترتیب زیربه عنوان سرمایه‌گذار، در دفاتر سازمان هرمنطقه ثبت می‌شود.

الف - با هدف افزایش سرمایه به منظور توسعه سرمایه‌گذاری در همان واحد، پس از کسب موافقت سازمان هرمنطقه.

ب - با هدف افزایش سرمایه برای سایر موارد در همان واحد، با اطلاع سازمان هرمنطقه.

ج - با هدف سرمایه‌گذاری در فعالیت دیگری غیر از فعالیتی که برای آن مجوز صادر شده است، پس از طی مراحل موضوع ماده (۶) این مقررات.

۵ - هرگاه تمام یا قسمی از سرمایه غیرنقدی وارد طبق تشخیص سازمان ناقص، معیوب و یا غیرقابل استفاده باشد و یا با مشخصات اظهارشده در تقاضا منطبق نباشد و یا بیش از ارزش واقعی آن اظهارشده باشد، آن قسمت از بها که مورد تأیید سازمان قرارنگرفته است در حساب سرمایه منظور نفی شود.

۶ - چنانچه کالاهای سرمایه‌ای موضوع بندی‌های (ب) و (د) ماده (۳) این مقررات که متعلق به سرمایه‌گذاران خارجی بوده و قبل از سرزمین اصلی به کارانداخته شده است با اخذ مجوز از مراجع ذی ربط در سرزمین اصلی به مناطق انتقال یابند، انتقال این کالاهای از موارد نقل و انتقال سرمایه داخلی محسوب می‌شود و تابع ضوابط این تصویب‌نامه خواهد بود.

ماده ۹ - سرمایه‌گذار می‌تواند سرمایه‌ای را که به منطقه و ارد می‌کند، بیمه نماید.
در صورتی که به دلیل وقوع حادثه، مؤسسه بیمه مزبور طبق مقررات بیمه نامه جانشین سرمایه‌گذار شود، این جانشینی به واسطه پرداخت خسارت به بیمه‌گذار به رسمیت شناخته می‌شود اما انتقال سرمایه محسوب نهی شود.

ماده ۱۰ (اصلاحی ۱۹/۳/۱۳۸۰) - سرمایه‌گذاران خارجی که طبق ماده (۶) این مقررات به مناطق وارد می‌شود مورد حمایت این مقررات بوده و از مزايا و تسهیلات آن برخوردار می‌باشد.

تبصره (اصلاحی ۱۹/۳/۱۳۸۰) - سرمایه‌گذاران خارجی که پذیرش آنها مطابق تبصره (۱) ماده (۶) این مقررات به تصویب اکثریت وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد رسیده باشد، چنانچه در مواردی به و سیله قانون به نفع عموم ملی شود یا اینکه از سرمایه‌گذاران یاد شده سلب مالکیت شود جبران عادلانه خسارت به عهده دولت جمهوری اسلامی ایران می‌باشد. پرداخت خسارت به مأخذ ارزش بازاری سرمایه‌گذاری بلا فاصله قبل از ملی شدن و یا سلب مالکیت خواهد بود و سرمایه‌گذار خارجی باید ظرف مدت سه ماه از تاریخ ملی شدن یا سلب مالکیت، تقاضای جبران خسارت را به سازمان منطقه تسلیم نماید.

ماده ۱۱ - کلیه واحدهایی که به موجب مجوز سرمایه‌گذاری، در منطقه ایجاد می‌شوند مکلفند همه ساله گزارش عملکرد و صورت‌های مالی خود را به سازمان ارسال نمایند، صورت‌های مالی باید به تأیید مؤسسه حسابرسی مورد وثوق سازمان رسیده باشد.

ماده ۱۲ - خروج سود ویژه و مبالغ مربوط به اصل و منافع حاصل از فعالیت‌های اقتصادي سرمایه‌های خارجی و سرمایه‌های ارزی ایرانیان و همچنین مبالغ ناشی از فروش یا و اگذاری این گونه سرمایه‌ها از مناطق مجاز است. سازمان هرمنطقه به درخواست این گونه سرمایه‌گذاران و پس از احراز این که مبالغ مورد درخواست برای خروج از مناطق، حاصل به کاراندختن سرمایه ثبت شده سرمایه‌گذاران در موضوع مجوز سرمایه‌گذاری می‌باشد و حصول اطمینان از موارد مندرج در تبصره - زیر، تأییدیه لازم را ظرف یک هفته از تاریخ وصول درخواست صادر می‌نماید.

تبصره - سازمان هرمنطقه باید در بررسی‌های خود، ملاحظات مربوط به برخورداری

سرمایه‌گذار از معافیت‌های مالیاتی موضوع ماده (۱۳) قانون^(۱) چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی و نیز خالص بودن مبالغ مورد درخواست برای خروج راموردتوجه قراردهد.

ماده ۱۳ - پرداختهای مربوط به اقساط اصل ام و هزیمه‌های متعلقه قراردادهای حق اختراع، دانش فنی کمک‌های فنی و مهندسی، علائم تجاری، مدیریت و قراردادهای مشابه در چارچوب طرح‌های سرمایه‌گذاری براساس قراردادهای مربوط و صویه‌ای مالی با اطلاع سازمان مجتمع باشد

ماده ۱۴ - سرمایه‌گذاران می‌توانند سهام یا سهم الشرکه خود را با موافقت سازمان منطقه به سرمایه‌گذاران دیگر واگذار نمایند. در این صورت انتقال گیرنده از هر نظر جانشین سرمایه‌گذار اول می‌شود.

ماده ۱۵ - انتقال سرمایه از یک منطقه به منطقه دیگر تابع مقررات سرمایه‌گذاری در مناطق مبدأ و مقصد می‌باشد.

ماده ۱۶ - موارد اختلاف بین سرمایه‌گذار خارجی و طرف ایرانی براساس قراردادها و توافق‌های کتبی حل خواهد شد.

ماده ۱۷ (الحقی) (۱۳۸۰/۳/۱۹) - در صورتی که سرمایه خارجی متعلق به دولت یا دولت‌های خارجی باشد، این گونه سرمایه‌ها خصوصی تلقی خواهد شد و تابع قوانین و مقررات تجاری بوده و از مصنوبیت دولتی و دیپلماتیک برخوردار نفی باشد.

مقررات صادرات، واردات و امور گمرکی مناطق آزاد

تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۱۳۷۳/۲/۱۹ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد با اصلاحات بعدی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - در این تصویب‌نامه از اوههای زیر به جای عبارتهای مشیح مربوط به کار می‌وند: منطقه هریک از مناطق آزاد تجاری صنعتی است که به موجب قانون اساسی شده‌یا می‌شوند

قانون: قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران -

مصوب ۱۳۷۲ - وسایر قوانینی که در این زمینه در آینده تصویب خواهد شد.

قلمرو گمرکی: کشور جمهوری اسلامی ایران، آبهای سرزمینی و حیریم هوایی آن است که در آنجاقوانین گمرکی و صادرات و واردات کشور به طور کامل اجرا می‌شود.

شورای عالی: شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

۱ - به قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ مندرج در همین مجموعه رجوع شود.

سازمان: سازمان هرمنطقه آزاد تجاري - صنعتي.

عوارض بندری و فرودگاهی: وجودی است که سازمان درقبال ارائه تسهیلات بندری و فرودگاهی برای حمل و نقل دریایی، هوایی و تردد هواییما از صاحبان کالا و یا مؤسسات حمل و نقل هوایی دریافت می‌کند.

هزینه‌های خدماتی: وجودی است که بابت خدمات انبارداری، تخلیه، باربری، بارگیری، صفائی، خنکاری، خدمات فوق العاده، آزمایش و تعریفه‌بندی، صدور گواهی مبدأ و خدمات دیگری که هنگام صادرات، واردات قطعی و موقت، ترانزیت، ترانس شیپ و مرجوع کردن (اعاده به خارج) کالا انجام و توسط سازمان هرمنطقه وصول می‌شود.

ارزش افزوده: مابهالتفاوت قیمت کالا پس از کسرارزش موادی که در تولید آن به کار رفته است ارزش: درخصوص کالای واردہ به مناطق آزاد عبارت است از بهای سیف کالا.

مقررات صادرات واردات و امورگمرکی مناطق آزاد مقرراتی است که در چارچوب قانون چگونگی اداره مناطق آزاد با تصویبشورای عالی و توسط سازمان درمناطق آزاد اجرا شود. گمرک سازمان: واحدی از زیرمجموعه سازمان منطقه می‌باشد که مجری مقررات صادرات و واردات در هر منطقه است.

اداره گمرک مستقر درمنطقه: واحدی از زیرمجموعه گمرک ایران است که مجری مقررات صادرات و واردات می‌باشد.

فصل دوم - فعالیت‌ها و عملیات مجاز گمرکی در منطقه و مقررات مربوط به آن^(۱)

الف - ورود کالا به مناطق آزاد تجاري - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

ماده ۲(اصلاحی ۱۳۷۶/۴/۳۰)- ورود هر نوع کالا به هریک از مناطق مجاز است . به

۱ - به ماده ۱۱۲ قانون برنامه پنجماله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۱۵ مندرج در این مجموعه مراجعه شود.

۲ - تبصره الحاقی به ماده ۸ آیین نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات مصوب ۱۳۷۳/۶/۲۳:

واردات کالاهای تولید شده در مناطق آزاد تجاري - صنعتی در موارد زیر مشمول شرط غیر مجاز نخواهد شد:

۱ - در مواردی که در زمان ایجاد صنعت در منطقه آزاد، شرط ورود کالای محصول این صنعت، مجاز بوده است.

۲ - در سایر موارد که مجموع ارزش افزوده و مواد اولیه داخلی به کار رفته در تولید کالا بیش از (۶۰٪) است، در صورتی که به تأیید کمیته موضوع ماده (۱)^{(۱)*} آیین نامه برسد.

۱* - ماده ۱ آیین نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات اصلاحی ۱۳۸۵/۳/۲۸ و ۱۳۹۰/۴/۸ :

کمیته دائمی مقررات صادرات و واردات مشتمل از وزارت صنعت، معدن و تجارت، وزارت امور اقتصادی و دارایی ، (گمرک جمهوری اسلامی ایران) و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران و

استثنای کالاهایی که به موجب شرع مقدس اسلام یا قوانین کشور که در آنها نام مناطق آزاد تصریح شده باشد، ممنوع، یا بر اساس مقررات ویژه منطقه غیر مجاز می‌شود.

تبصره - ورود کالا بامبدأ ساخت اسرائیل به منطقه ممنوع است.

ماده ۳ (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) - سازمان مکلف است آمار ماهانه کلیه کالاهای واردہ به منطقه را برای ثبت آماری گمرکی به وزارت صنعت، معدن و تجارت و گمرک ایران، بفرستد.

ماده ۴ - ترتیب ورود کالا به منطقه تابع ضوابط تعیین شده به وسیله سازمان منطقه است که با کمترین تشریفات انجام می‌شود، ولی در هر حال رعایت مقررات و ضوابط بهداشتی، امنیتی، فرهنگی و استاندارد براساس ضوابط مورد عمل در منطقه الزامی است.

تبصره - ضوابط بهداشت انسانی را سازمان با هماهنگی و زارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تعیین خواهد نمود.

ماده ۵ - ورود کالا به منطقه از راههای زیر مجاز و تابع این مقررات می‌باشد:

۱- کالاهایی که از خارج یا سایر نقاط کشور و یا دیگر مناطق آزاد تجاری - صنعتی

نماینده اتاق مرکزی تعاون جمهوری اسلامی ایران، تهییه پیش‌نویس لوایح قانونی، مصوبات هیأت دولت، شورای اقتصاد و کمیسیون اقتصاد هیأت دولت را در موارد زیر به عهده خواهد داشت:

۱- لایحه مقررات صادرات و واردات، لوایح موردي برای انجام اصلاحات و تغییرات لازم در قانون مقررات صادرات و واردات.

۲- لایحه برای لغو انحصاراتی که مانع رشد تولید یا تجارت است.

۳- آئین نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات، اصلاحات و تغییرات موردي روی آئین نامه اجرایی قانون مذکور.

۴- اصلاحات و تغییرات مندرجات جدول تعریفه گمرکی ضمیمه مقررات صادرات و واردات.

۵- طرح تصویبناههای هیأت وزیران، شورای اقتصاد و کمیسیون اقتصاد هیأت وزیران در رابطه با مقررات صادرات و واردات.

۶- کمیته مذکور همچنین بررسی و اظهارنظر و اقدام روی پیشنهاد مربوط به مقررات صادرات و واردات نیز به عهده خواهد داشت.

تبصره ۱ - کمیته موضوع این ماده در وزارت صنعت، معدن و تجارت و به ریاست معاون وزیر بازرگانی تشکیل می‌گردد. دبیرخانه کمیته مذکور در وزارت صنعت، معدن و تجارت خواهد بود. نظر کمیته به مراجع ذی ربط منعکس خواهد گردید.

تبصره ۲ - در مواردی که وزارت خانهای دیگری در ارتباط با موضوع باشند نماینده وزارت خانه ذی ربط با حق رأی به جلسه دعوت خواهد شد.

کشور، وارد منطقه می‌شوند، چنانچه از نوع مصالح، ابزار و لوازم ساختمانی برای احداث واحد تولیدی، تجاری، خدماتی، مسکونی و فعالیت‌های زیربنایی (به استثنای وسایل ترئینی و مبل) باشند، با تشخیص سازمان منطقه و به میزان مورد نیاز از پرداخت عوارض بندری و فرودگاهی معاف هستند ولی مشمول پرداخت هزینه‌های خدماتی می‌باشند.

۲- ماشین‌آلات، مواداولیه، اجزا و قطعات مورد نیاز تولید، تجهیزات و ابزارآلات تولیدی، قطعات یدکی ماشین‌آلات تولیدی وسایل نقلیه سرمایه‌ای (به استثنای اتومبیل سواری و قایق نفریحی) از پرداخت عوارض بندری و فرودگاهی معاف، ولی مشمول پرداخت هزینه‌های خدماتی می‌باشند.

۳- کالاهایی که از خارج یا سایر مناطق آزاد کشور، (به استثنای کالاهای موضوع بندی ۱ و ۲ این ماده) به منطقه وارد و ترخیص قطعی می‌گردد، مشمول پرداخت عوارض بندری و فرودگاهی می‌باشند و در صورتی که کالاهای مذکور صدو ر مجدد شوند صرفاً عوارض بندری و فرودگاهی اخذ شده، قابل استرداد خواهد بود.

۴- ورود کالا به منظور نگهداری امنی در اینبارهای زیرکلید منطقه برای مهلت معین مجاز است. انتقال کالای مذکور به این اینبارها تابع تشریفات ترانزیت داخلی منطقه است و استفاده و نقل و انتقال کالا از این اینبارها بدون اطلاع و کسب مجوز یا انجام تشریفات به هر منظور تخلف از این مقررات محسوب می‌شود.

۵- به استثنای مواردی که سازمان هرمنطقه، ترتیب دیگری مقرر دارد، ورود کالا از خارج، سایر مناطق آزاد کشور یا از قلمرو گمرکی ، برای عرضه در نمایشگاه ، صادرات مجدد ، بسته‌بندی مجدد، تفکیک، درجه‌بندی، پاک کردن، مخلوط کردن و عملیات مشابه به صورت موقت و با پرداخت هزینه‌های خدماتی تحت نظارت سازمان هرمنطقه مجاز است. استفاده یا فروش این کالاهایی که از خارج وارد شده در منطقه بر اساس ارزش کالا هنگام و رود به منطقه مشمول پرداخت عوارض بندری و فرودگاهی و انجام تشریفات ترخیص قطعی می‌باشد.

تبصره - کالاهایی که به منظور تکمیل یا تعمیر از خارج یا از دیگر مناطق آزاد کشور یا از سایر نقاط کشور وارد منطقه می‌شوند به صورت ورود موقت و براساس ضوابط منطقه و با معافیت از عوارض بندری و فرودگاهی ولی با پرداخت هزینه‌های خدماتی مجاز است . مهلت نگهداری این کالاهایی به صورت موقت در مناطق حداقل دو سال خواهد بود.

۶- ورود و تخلیه کالا در بنادر منطقه که سازمان منطقه ، اعلام می‌دارد، به منظور

ترانشپرمنت و ترانزیت خارجی، با پرداخت هزینه خدماتی انجام تشریفات مقرر مجاز است.

۷- کلیه کالاهایی که از خارج کشور به مقصد مناطق آزاد یا از مناطق آزاد به مقصد کشورهای خارجی از طریق سرزمین اصلی حمل می شود تابع مقررات و تشریفات ترانزیت خارجی موضوع فصل هفتم آین نامه اجرایی قانون امور گمرکی بوده و در نهایت سادگی و با کمترین تشریفات انجام خواهد شد.

تبصره - ترانزیت خارجی کالاهای متنوعه قانونی مستلزم اخذ مجوز از شورای عالی مناطق آزاد می باشد.

ب - صدور و خروج کالا از مناطق آزاد تجاری صنعتی جمهوری اسلامی ایران^(۱)

ماده ۶- سازمان مجاز است بارعايت مقررات مربوط نسبت به صدور گواهی مبدأ برای

۱ - **الف** - از تصویبناهه راجع به تعیین مقررات مربوط به مبادرات مرزی و واردات کالا توسط کارگران ایرانی شاغل در خارج از کشور و مسافران واردہ به کشور مصوب ۱۵/۱۰/۱۳۷۲ هیأت وزیران:

ماده ۵- دارندگان کارت پیله وری می توانند بدون حق توکیل، ظرف یکسال اعتبار کارت خود، کالاهایی را که صادرات آنها موافقت کلی شده است، با رعایت مقررات مربوط به کشور یا کشورهای مقابل محل سکونت خود، صادرکرده و در مقابل کالاهای مجاز یا مشروط مورد نیاز خود را - که فهرست آن توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت تهیه و اعلام می گردد - با کسب مجوزهای مربوط در جداول مقررات صادرات و واردات و پرداخت حقوق گمرکی و سودبارگانی متعلقه، از کشورهای مذکور و مناطق آزاد تجاری و صنعتی یا مناطق ویژه حراست شده گمرکی وارد و ترجیح نمایند.

ماده ۸- کارگران و ایرانیان خارج کشور که دارای کارنامه شغلی از و ابسته کار جمهوری اسلامی ایران در کشور متوقفه یا و زارت کار و امور اجتماعی هستند ، مجازند سالانه جمعاً تا سقف ارزشی بیست میلیون (۲۰/۰۰۰) ریال ماشین آلات صنعتی، ابزارآلات و مواد او لیه به استثنای اقلام موضوع فهرست شماره دو پیوست این تصویبناهه را با کسب مجوز وابسته کار یا وزارت کار و امور اجتماعی و بدون انتقال از طریق مناطق آزاد تجاری، صنعتی یا مناطق ویژه حراست شده گمرکی و با استفاده از (%۴۰) معافیت سود بازرگانی در مورد ماشین آلات و ابراز و (%۲۰) معافیت سود بازرگانی در مورد مواد او لیه، بدون ارائه کارت بازرگانی و اخذ مجوزهای مقرر در جداول مقررات صادرات و واردات و با رعایت سایر مقررات مربوط از گمرک ترجیح نمایند. برای ترجیح ارائه کارنامه شغلی و مجوز وابسته کار یا وزارت کار و امور اجتماعی کافی است و حضور دارنده کارنامه شغلی الزامی نباشد.

تبصره ۱ - کارگران و ایرانیان شاغل در خارج کشور که مشمول این ماده می باشند می توانند عاملیت واردات کالا را به تعاونی کارگران شاغل در خارج کشور یا در صورت نبودن تعاونی به اشخاص دیگر واگذار کنند.

تبصره ۲ - واردات کالا توسط کارگران یاد شده و ایرانیان شاغل در خارج کشور مازاد بر سقف مندرج در این ماده مطابق مقررات عمومی کشور خواهد بود.

ماده ۹ - مسافران ایرانی یا غیر ایرانی که از خارج کشور یا مناطق آزاد تجاری صنعتی به کشور می آیند علاوه بر اسیاب سفر و اشیای شخصی مستعمل که به شرط غیر تجاری بودن از حقوق گمرکی و سود بازرگانی معاف است، می توانند

کالاهایی که از منطقه خارج می‌شود، اقدام نماید. مراجع رسمی ذی ربط در داخل کشور موظف هستند گواهی مبدأ صادره را پذیرند.

ماده ۷- صدور کالا از مناطق تابع ضوابط تعیین شده به وسیله سازمان منطقه در چارچوب این مقررات است که در نهایت سادگی و با کمترین تشریفات خواهد بود.

تبصره - مانیفست وسائل نقلیه‌ای که به مقصد کشورهای خارجی، دیگر مناطق کشور و یا سایر نقاط کشور از منطقه خارج می‌شوند با تأیید سازمان معتبر خواهد بود.

ماده ۸ (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) - سازمان مکلف است آمار ماهانه کلیه کالاهای صادره از منطقه را برای ثبت آماری به وزارت صنعت، معدن و تجارت و گهرک ایران ارسال نماید.

ماده ۹ - صدور و خروج کالا از منطقه طبق مقررات و به روش زیر مجاز است:

۱- صدور کالای ساخته شده درمنطقه به خارج از کشور یا دیگر مناطق آزاد کشور اعم از آنکه مواد اولیه به کار رفته در آن از داخل کشور و یا از خارج یا از دیگر مناطق کشور تأمين شده باشد مجاز و مستلزم تنظیم اظهارنامه صادراتی به منظور ثبت آماری می‌باشد.

(اصلاحی ۱۳۷۳/۵/۳۱) - ورود کالای تولید شده درمنطقه به سایر نقاط کشور ^(۱) در حد ارزش افزوده به اضافه مواد اولیه داخلی به کار رفته در آن از پرداخت حقوق گمرکی و سود

►
یک بار در سال تا سقف ارزشی معادل (۸۰) دلار کالا وارد و با استفاده از معافیت حقوق گمرکی و سود بازرگانی و در دفعات بعد تا سقف ارزشی معادل (۸۰) دلار بدون معافیت، ترخیص نمایند. مشروط بر اینکه کالاهای وارد از نوع کالاهای ممنوع شرعی و قانونی نبوده و جنبه تجاری نیز نداشته باشد.

تبصره ۱ - یک دستگاه کامپیوتر دستی یا کیفی همراه مسافر جزو لوازم شخصی وی تلقی می‌گردد.

تبصره ۲ - یخچال، فریزر، کولر، ماشین لباسشوئی، ماشین ظرفشوئی، اجاق گاز، تلویزیون، ویدئو دوربین ویدئو و سرویس ظروف همراه مسافران مذکور، مشمول حقوق گمرکی و دو برابر سود بازرگانی بوده همچنین آن قسمت از کالاهای همراه مسافر که مازاد تشخیص می‌گردد به استثنای کالاهای ممنوع شرعی و قانونی، به شرط غیرتجاری بودن با پرداخت حقوق گمرکی و دو برابر سود بازرگانی قابل ترخیص است.

تبصره ۳ - کالاهایی که براساس فهرست کالاهای مسافری وزارت صنعت، معدن و تجارت قابل ترخیص نباشند، مشمول تسهیلات این ماده نخواهند بود.

ب - به زیرنویس فصل دوم همین تصویبینامه رجوع شود.

۱ - از آیین نامه اجرایی بندج تبصره ۱۴ قانون بودجه کل کشور مصوب ۱۳۸۶/۷/۸ هیأت وزیران:

تبصره ۱ ماده ۵ - تولید محصولات دخانی مناطق آزاد تجاری و صنعتی که وارد کشور می‌شود واردات محسوب می‌گردد.

بازرگانی معاف می‌باشد و تنها حقوق گمرکی و سود بازرگانی مواد اولیه و قطعات و ارادتی بکار رفته در کالای یاد شده دریافت خواهد شد.^(۱)

۳- ورود کالاهای خارجی (اعم از کالای مصرفی ، مواد او لیه و ماشین آلات و سایر کالاهای) که عیناً از منطقه به سایر نقاط کشور ارسال می شود ، مجاز است و لی ترخیص آن موکول به رعایت مقررات عمومی صادرات و واردات و مقررات گمرکی کشور خواهد بود.

۴- صدور کالاهای داخلی از منطقه به خارج کشور که عیناً صادر می‌شوند موکول به رعایت مقررات عمومی صادرات و واردات کشور است.

۵- خروج کالاهایی که از سایر نقاط کشور، به منظور تعمیر یا تکمیل به صورت موقت به منطقه وارد می‌شوند و پس از تکمیل یا تعمیر به کشور اعاده می‌شوند مجاز و تابع تشریفات مقرر در قانون امور گمرکی^(۲) می‌باشند و بابت ارزش دستمزد عملیات تعمیر یا تکمیل از حقوق گمرکی و سود بازرگانی معاف بوده ولی قطعات و قسمت‌ها و لوازم تعویض یا اضافه شده که منشأ خارجی داشته باشند مشمول حقوق گمرکی و سود بازرگانی بر اساس مقررات عمومی صادرات و واردات کشور می‌باشند.

۶- اعاده عین کالای وارد خارجی به خارج از کشور یا اعاده کالای وارد از سایر نقاط کشور به داخل کشور، با اجازه سازمان منطقه مجاز است.

۷- خروج موقت کالا از منطقه به منظور تعمیر یا تکمیل در خارج یا در سایر نقاط کشور (به استثنای کالاهایی که از سایر نقاط کشور به منطقه وارد شده است). با مجوز قبلی سازمان مجاز و هنگام بازگشت به منطقه از عوارض بندری و فیودگاهی معاف است.^(۳)

ماده ۱۰- صدور یا خروج کالا از اماکن منطقه تحت هریک از عنوانین مذکور در بندهای ماده (۹)، در صورت استفاده از خدمات و امکانات منطقه، مشمول پرداخت هزینه‌های خدماتی

۱ - به تصویب‌نامه اجازه واردات درصدی از کالاهای تولید شده... مصوب ۱۱/۱۴ ۱۳۷۷/۱۱ مدرج در همین مجموعه نیز مراجعه شود.

۲ - الف - به قانون امور گمرکی مصوب ۸/۲۲ ۱۳۹۰ در این مجموعه رجوع شود.
ب - برای ملاحظه متن کامل قانون امور گمرکی مصوب ۸/۲۲ ۱۳۹۰ به مجموعه قانون امور گمرکی از انتشارات این معاونت رجوع شود.

۳ - به موجب مصوبه اصلاح مقررات صادرات و واردات و امور گمرکی مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۰/۳ ۱۳۷۵، تبصره ماده ۹ حذف گردیده است.

به منطقه خواهد بود.

ج- مقررات کالای همراه مسافر

ماده ۱۱- مسافرانی که از کشورهای خارج یا سایر مناطق، از طریق فرودگاهها یا بنادر مجاز مستقیماً وارد منطقه می‌شوند اعم از ایرانی و یا خارجی مجازند کالا در حدی که جنبه تجاری نداشته باشد (به استثنای کالای ممنوعه شرعاً و قانونی) به منطقه وارد و با معافیت از عوارض بندری و فرودگاهی ترخیص نمایند.

تبصره - اشخاص حقیقی یا حقوقی که قصد اقامت بیش از یک سال در منطقه را دارند واقامت آنان به تأیید سازمان برسد می‌توانند برای یک بار لوازم خانه و محل کار خود را در حد متعارف و با معافیت از عوارض بندری و فرودگاهی به منطقه وارد نمایند.

ماده ۱۲- مسافرانی که مستقیماً از طریق منطقه، از کشور خارج می‌شوند مجازند کلیه کالاهای (به استثنای کالاهای ممنوعه شرعاً یا قانونی) را مشروط به اینکه جنبه تجاری نداشته باشد بدون نیاز به اخذ مجوز با خود خارج نمایند.

تبصره - خروج اشیای عتیقه، کتاب‌های خطی و قدیمی، آثار فرهنگی اصیل و انواع سکه مجاز نیست.

ماده ۱۳- کالای همراه مسافرانی که قصد دارند از منطقه خارج و به سایر نقاط کشور سفر نمایند مشمول مقررات عمومی صادرات و واردات کشور خواهد بود.

د- مقررات مربوط به تخلفات

ماده ۱۴(اصلاحی ۱۳۷۶/۴/۳۰)- کالایی که ورود آن ممنوع یا برابر مقررات منطقه قابل ترخیص نباشد به استثنای کالاهای ممنوعه شرعاً (به اعتبار خرید، فروش و یامصرف) یا کالاهای ممنوعه قانونی که در آنها نام مناطق آزاد تصریح شده باشد، هرگاه به منظور و رود قطعی با نام و مشخصات کامل و صحیح اظهار شود سازمان باید از ترخیص آن خودداری و به صاحب کالا یا نماینده وی کتابخانه اخطر کند که حداقل ظرف مدتی که سازمان تعیین می‌کند کالا را از منطقه خارج نماید. کالاهای ممنوعه شرعاً و قانونی که در آنها نام مناطق آزاد تصریح شده باشد مشمول مقررات مربوط خواهد بود.

ه- مقررات متفرقه

ماده ۱۵- هرگاه پس از ترخیص کالا معلوم شود و جوهری که وصول آن به عهده سازمان می‌باشد بیشتر یا کمتر از آنچه مقرر بوده دریافت شده است سازمان و صاحب کالا می‌تواند

ظرف چهارماه از تاریخ امضای سند ترجیح کالای مورد بحث، حسب مورد مابه التفاوت را از یکدیگر مطالبه و دریافت کنند.

ماده ۱۶ - مؤسسات حمل و نقل هوایی و دریایی و صاحبان یا دارندگان و سایل نقلیه مکلفند هنگام ورود وسیله نقلیه به فرودگاه، بندر و یا راه زمینی مجاز یک نسخه فتوکپی یا رونوشت از برنامه هر قلم از محصولات خود را به ضمیمه فهرست کل بار به سازمان تسلیم نمایند.

ماده ۱۷ - کنترل و نظارت بر ورود و صدور کالا از مناطق آزاد به سایر نقاط کشور توسط گمرک جمهوری اسلامی ایران صورت می‌گیرد. سرپرست گمرک مستقر در منطقه با معرفی سازمان و حکم ریس کل گمرک منصوب می‌شود.
تبصره - کنترل و نظارت بر ورود و صدور کالا از مناطق آزاد به سایر کشورها توسط گمرک سازمان بر مبنای این مقررات و دستورالعمل‌های اجرایی مربوط انجام می‌پذیرد.

مقررات ورود و اقامت اتباع خارجی در مناطق آزاد تجاري - صنعتي

جمهوري اسلامي ايران

مصوب ۱۳۷۳/۷/۹ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاري - صنعتي
با اصلاحات و الحالات بعدی

ماده ۱ - تعاريف

در این تصویب‌نامه واژه‌های زیر به جای عبارت‌های مشروح مربوط بکار می‌رود:
کشور: کشور جمهوری اسلامی ایران.

مناطق: مناطق آزاد تجاري - صنعتي جمهوری اسلامی ایران.

سازمان: سازمان مناطق آزاد تجاري - صنعتي جمهوری اسلامی ایران.

ماده ۲ - اتباع خارجی برای ورود مستقیم به مناطق از طریق مبادی ورودی و خروجی مجاز مناطق، نیاز به تحصیل قبلی روایید نخواهند داشت.

تبصره ۱ - برای افراد مذکور در این ماده، نمایندگان نیروی انتظامی در مبادی و رودی مناطق اجازه اقامت مربوط را بر روی استناد مسافرتی معتبر آنان ممهور می‌نمایند.

تبصره ۲ - صدور اجازه اقامت برای اشخاص زیر ممنوع می‌باشد:

الف - اتباع کشورهایی که وارد آن‌ها به جمهوری اسلامی ایران توسط دولت ممنوع

اعلام شده است.

ب - ممنوع‌الورودین به کشور.

ج - ممنوع‌الورودین به مناطق آزاد.

تبصره ۳ - اجازه اقامت مذکور به مدت دوهفته صادر می‌شود و طبق تقاضای سازمان تاشیش ماه قابل تمدید خواهد بود.

ماده ۳ - اتباع خارجی برای ورود به مناطق متصل به سایر نقاط کشور که امکان و رود مستقیم به آن‌ها مقدور نفی باشد باید از نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران درخارج از کشور تحصیل روادید نمایند.

تبصره ۱ - نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران درخارج از کشور با رعایت مقررات براساس دعوتنامه صادر شده از سوی سازمان و بلیت رفت و برگشت، بدون استعلام از مرکز، روادید عبور دوبار ورود با اعتبار سه روزه درهربار صادر می‌نمایند.

تبصره ۲ - پس از ورود تبعه خارجی موضوع این ماده شرایط مندرج درتبصره‌های (۱) و (۳) ماده (۲) این تصویب‌نامه به وی تسری داده می‌شود.

ماده ۴ (اصلاحی ۱۳۷۴/۲/۴) - اتباع خارجی که پس از ورود به مناطق قصد عبور از کشور را داشته باشند باید طبق مقررات، تقاضای خود را به دفتر نمایندگی دایره اموراتبع خارجی منطقه ویژه انتظامی تسلیم کنند.

تبصره ۱ (اصلاحی ۱۳۷۴/۲/۴) - دفتر مذکور حداکثر ظرف ۴۸ ساعت تقاضای مربوط را بررسی و پاسخ خواهد داد.

تبصره ۲ (الحقی ۱۳۷۴/۲/۴) - در صورتی که نمایندگی و وزارت امور خارجه موضوع ماده (۴) آیین‌نامه اجرایی^(۱) صدور روادید اتباع خارجی در منطقه مستقر نباشد اتباع خارجی موضوع ماده (۴) آیین‌نامه مجبور برای مسافرت به سایر نقاط کشور باید تقاضای خود را به دفتر نمایندگی دایره امور اتباع خارجی منطقه یوپه انتظامی تسلیم نمایند این دفتر ضمن هماهنگی با وزارت امور خارجه مکلف است پاسخ تقاضا را حداکثر ظرف ۴ ساعت از تاریخ دریافت به مقاضی اعلام نماید.

ماده ۵ - اتباع خارجی مقیم مجاز، برای مسافرت به مناطق نیاز به تحصیل روادید

۱ - به آیین‌نامه اجرایی صدور روادید اتباع خارجی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب ۱۰/۲۷ / ۱۳۷۲ هیأت وزیران مندرج در همین مجموعه مراجعه شود.

جداگانه نخواهند داشت. اين افراد می توانند بارعايت مقررات داخلی کشور و ارائه مدارک اقامت معتبر به مناطق مسافرت نمايند.

ماده ۶ - صدور رواديد ترانزيت و اجازه اقامت موضوع تبصره ۱ ماده (۲) اين تصويبنامه بروئي برگه جداگانه درصورت درخواست متقاضي و تشخيص مأموران مربوط بالامانع است.

ماده ۷ - هرخارجى که بخواهد درمناطق مذكور اقامت نماید مکلف است طرف مدت

اقامت، اجازه ورود و برگهای درخواست صدورپروانه اقامت را تنظيم و تكميل و امضاء نموده به انضمام سايرمدارک لازم به دaireه اموراتباع خارجي محلی که می خواهد درآنجا اقامت کند تسلیم نماید، Daireه اموراتباع خارجي محل پس از رسیدگی به مدارك ارائه کننده ، پروانه اقامت صادر يا از صدور پروانه اقامت امتناع میورزد.

تبصره - درخواست صدور پروانه اقامت جهت اتباع خارجي باید از طريق سازمان مناطق آزاد به عمل آيد.

ماده ۸ - مسئولان اماكن عمومي موظفند ظرف ۲۴ ساعت پس از ورود اتباع خارجي ،

هويت و تاريخ ورود آنان رادرفرمهاي مخصوص اعلاميه ورود درج و به Daireه امور اتابع خارجي ناجا منطقه ويزه انتظامي تسلیم نمايند.

تبصره ۱ - از لحاظ اين تصويبنامه اماكن عمومي به هتل ها ، مسافرخانه ها، پانسيونها و به طور کلي همه اماكنی که به نحوی مسافر میپذيرند، اطلاق میشود.

تبصره ۲ - فرمهاي مخصوص اعلاميه ورود مسافران توسيط مناطق با هماهنگی دفتر اموراتباع خارجي محل تهيي و دراختيار صاحبان اماكن عمومي گذارده میشود.

ماده ۹ - برای اشتغال اتباع خارجي درمناطق رعایت «مقررات مربوط به اشتغال نیروی انسانی، بيمه و تأمین اجتماعي درمناطق آزاد تجاري - صنعتي جمهوري اسلامي ايرن^(۱) الزامي است.

دستورالعمل و روش اجرائي آين نامه اخذ عوارض

درمناطق آزاد تجاري - صنعتي

مصوب ۱۳۷۳/۷/۹ وزرای عضو شورای عالي مناطق آزاد با اصلاحات بعدی

۱ - عوارض شماره گذاري

عوارض شماره گذاري وسايطي نقلیه درمناطق آزاد به شرح زير است:

۱ - به مقررات اشتغال نیروی انسانی، بيمه و تأمین اجتماعي درمناطق آزاد تجاري ° صنعتي مصوب ۱۳۷۳/۲/۱۹ مندرج در اين مجموعه رجوع شود..

- ۱- خودروهای سواری شخصی ۱/۰۰۰/۰۰۰ ریال.
- ۲- خودروهای سواری عمومی (تاكسی) ۷۰۰/۰۰۰ ریال.
- ۳- انواع کامیون ۵۰۰/۰۰۰ ریال.
- ۴- وانتهای یک کابین ۱/۵۰۰/۰۰۰ ریال.
- ۵- وانتهای دوکابین ۲/۵۰۰/۰۰۰ ریال.
- ۶- مینی بوس با کولر ۲۰۰/۰۰۰ ریال و بدون کولر ۷۰۰/۰۰۰ ریال.
- ۷- اتوبوس با کولر ۴۰۰/۰۰۰ ریال و بدون کولر ۱/۳۰۰/۰۰۰ ریال.
- ۸- کامیونت ۷۰۰/۰۰۰ ریال.
- ۹- موتورسیکلت دندای ۸۰۰/۰۰۰ ریال.
- ۱۰- موتور سیکلت گازی بدون دنده ۴۰۰/۰۰۰ ریال.
- ۱۱- دوچرخه از هرنوع بطور مقطوع ۱۰/۰۰۰ ریال.
- ۱۲- لیفتراک ۵۰/۰۰۰ ریال.
- ۱۳- خودروهای راهسازی به استثنای کامیون و کمپرسی ۲۰۰/۰۰۰ ریال.
- ۱۴- خودروهای کشاورزی از هرنوع ۲۰۰/۰۰۰ ریال.
- ۱۵- عوارض شماره گذاری به شرح بندهای فوق درآغاز هرسال بر حسب شرایط تصویب هیأت مدیره سازمان هرمنطقه تا پنجاه درصد نسبت به سال قبل قابل تغییر است.

۲ - عوارض سالانه خودروها

عوارض سالانه وسایط نقلیه موتوری که در مناطق آزاد شماره گذاری شده اند به استثنای موتورسیکلت، جرثقیل، لیفتراک و خودروهای راهسازی و کشاورزی به شرح زیر است:

- ۱- انواع خودروی سواری ۵۰/۰۰۰ ریال.
- ۲- انواع وانتهای دوکابین ۱۰۰/۰۰۰ ریال.
- ۳- انواع وانتهای یک کابین ۸۰/۰۰۰ ریال.
- ۴- انواع اتوبوس ۶۰/۰۰۰ ریال.
- ۵- انواع مینی بوس ۳۰/۰۰۰ ریال.
- ۶- سایر ۵۰/۰۰۰ ریال.

- ۷- (الحقی ۱۳۷۴/۶/۶) - عوارض سالانه خودروها به شرح مفاد بندهای ۱-۶ - ۲ درآغاز هر سال بر حسب شرایط و با تصویب هیأت مدیره سازمان هرمنطقه تا پنجاه درصد

نسبت به سال قبل قابل تغییر است.

۳ - عوارض تردد

عوارض یکبار تردد و سایط نقلیه موتوری که در مناطق آزاد شماره گذاری نشده‌اند برای حداکثر ده روز تردد در هر منطقه به شرح زیر است و در صورت تردد و یا توقف بیش از ده روز مشمول عوارض تردد سالانه خواهد بود:

۱-۳-۱ - انواع خودروی سواری ۱۰/۰۰۰ ریال.

۲-۳-۱ - انواع وانهای دوکاین ۲۰/۰۰۰ ریال.

۳-۱-۳ - انواع وانهای یک کاین ۱۰/۰۰۰ ریال.

۴-۳-۱ (اصلاحی ۱۳۷۴/۶/۶) - انواع کامیون ۱۰/۰۰۰ ریال.

۵-۳-۱ (اصلاحی ۱۳۷۴/۶/۶) - انواع کامیونت ۵/۰۰۰ ریال.

۶-۳-۱ - انواع اتوبوس ۱۰۰/۰۰۰ ریال.

۷-۳-۱ - انواع مینی بوس ۵۰/۰۰۰ ریال.

۸-۳-۱ - سایر به ازای هرسیلندر ۲/۵۰۰ ریال.

۲-۳-۲ - عوارض تردد سالانه و سایط نقلیه موتوری که در مناطق آزاد شماره گذاری نشده‌اند برای حداکثر یکسال تردد در هر منطقه به شرح زیر است و در صورت تردد و یا توقف بیش از یکسال مشمول عوارض شماره گذاری خواهد شد:

۱-۲-۳ - انواع خودروی سواری ۱۰۰/۰۰۰ ریال.

۲-۲-۳ - انواع وانهای دوکاین ۲۰۰/۰۰۰ ریال.

۳-۲-۳ - انواع وانهای یک کاین ۱۶۰/۰۰۰ ریال.

۴-۲-۳ - انواع اتوبوس ۱۲۰/۰۰۰ ریال.

۵-۲-۳ - انواع مینی بوس ۶۰/۰۰۰ ریال.

۶-۲-۳ - انواع کامیون ۱۲۰/۰۰۰ ریال.

۷-۲-۳ - انواع کامیونت ۶/۰۰۰ ریال.

۸-۲-۳ - سایر به ازای هرسیلندر ۲۵/۰۰۰ ریال.

۳-۳ - عوارض تردد به شرح بندهای ۱ - ۱ - ۳ - ۲ - ۳ - ۸ - ۲ - ۳ - فوق در آغاز هرسال

بر حسب شرایط و با تصویب هیئت مدیره سازمان هر منطقه تا پنجاه درصد نسبت به سال قبل قابل تغییر است.

۴- عوارض خروج

عوارض خروج در هر بار ۵۰/۰۰۰ ریال است که در آغاز هرسال بر حسب شرایط و با تصویب هیأت مدیره سازمان هر منطقه تا پنجاه درصد نسبت به سال قبل قابل تغییر است.

۵- عوارض فعالیت (پذیره)

عوارض سالانه انواع فعالیتها به شرح زیر است:

- ۱- ۵ - خدماتی به ازای هر متر مربع زیربنا ۱۰۰۰ ریال.
- ۲- ۵ - صنعتی به ازای هر متر مربع زیربنا ۱۵۰۰ ریال.
- ۳- ۵ - سیاحتی به ازای هر متر مربع زیربنا ۵۰۰ ریال.
- ۴- ۵ - تجاری به ازای هر متر مربع زیربنا ۱۰۰۰۰ ریال.
- ۵- ۵ - هتل داری به ازای هر متر مربع زیربنا ۵۰۰ ریال.
- ۶- ۵ - ابزارداری به ازای هر متر مربع زیربنا ۲۰۰۰ ریال.
- ۷- ۵ - حمل و نقل به ازای هر متر مربع زیربنا ۱۰۰۰ ریال.
- ۸- ۵ - دفاتر مهندسی و پیمانکاری به ازای هر متر مربع زیربنا ۱۰۰۰ ریال.
- ۹- ۵- بانکداری به ازای هر متر مربع زیربنا ۱۰۰۰۰ ریال.
- ۱۰- ۵ - دریایی و هوایی به ازای هر متر مربع زیربنا ۱۰۰۰ ریال.
- ۱۱- ۵ - عوارض فعالیت در آغاز هرسال بر حسب شرایط و با تصویب هیأت مدیره سازمان هر منطقه تا پنجاه درصد نسبت به سال قبل قابل تغییر است.

۶(اصلاحی ۱۰/۲/۱۳۸۵)- عوارض کالای همراه مسافر

از صفر تا یکصد و پنجاه هزار ریال حسب تشخیص هیأت مدیره سازمان هر منطقه تعیین می شود.

۷- عوارض کالای دخانی

عوارض واردات کالای دخانی به منطقه آزاد کیش ۴۰ درصد و به مناطق آزاد قشم و چابهار ۵۰ درصد است.

۸(الحاقی ۶/۱۳۷۴، اصلاحی ۲۶/۱۲/۱۳۷۴)- عوارض واردات کالا

عوارض واردات کالا به هر یک از مناطق آزاد به شرح زیر است:

- ۱- مواد اولیه و ماشین آلات، صفر تا ده درصد ارزش سیف.
- ۲- کالاهای واسطه ای و مواد کمکی، سه تا چهل درصد ارزش سیف.

۸-۳- کالاهای مصرفی با دوام، پنج تا چهل و پنج درصد ارزش سیف.

۸-۴- کالاهای و لوازم مستعمل، پانزده تا چهل و پنج درصد ارزش سیف.

۸-۵- سایر کالاهای کالاهای تزیینی، پنج تا پنجاه درصد ارزش سیف.

تبصره ۱- به میزان عوارض کالاهایی که اسناد و مدارک آنها حاکی ازو ارادات کالا از کشور مبدأ باشد، تاییست درصد (۰٪۲۰) عوارض متعلق، تخفیف داده می شود.

تبصره ۲- به میزان عوارض کالاهایی که دارای نمایندگی و خدمات بعد از فروش باشند، معادل ده درصد (۰٪۱۰) عوارض متعلق، تخفیف داده می شود.

تبصره ۳(الحاقی ۱۳۷۷/۷/۱۸، اصلاحی ۹/۹)- واردات کالاهای تولیدشده در مناطق آزاد یا مناطق ویژه اقتصادی کشور به هر یک از مناطق آزاد تجاری - صنعتی با پیشنهاد سازمان هر منطقه و تصویب هیأت وزیران، از پرداخت تمام یا قسمتی از عوارض مقرر معاف می باشد گواهی صادره توسط کمیسیون تعیین ارزش افزوده کالاهای تولید شده در مناطق یاد شده (موضوع تصویب‌نامه شماره ۵۲۱۷۳/ت ۱۶۰۰۳ ک مورخ ۱۳۷۴/۱۰/۴^(۱) ملاک تعیین محل تولید محصولات مذکور خواهد بود.

۹(الحاقی ۹/۱۳)- عوارض مواصلاتی^(۲)- عوارض استفاده از پایانه های مواصلاتی وسایط نقلیه موتوری برای یک بار استفاده به شرح زیر تعیین می شود و برحسب شرایط و با تصویب هیأت مدیره سازمان هر منطقه می تواند از تخفیف حداقل تا پنجاه درصد (۰٪۵۰) برخوردار باشد.

(میزان عوارض مواصلاتی)	نوع وسیله نقلیه
۱۰۰۰ ریال	۱- انواع اتومبیل سواری
۲۰۰۰ ریال	۲- انواع وانت
۳۰۰۰ ریال	۳- انواع مینی بوس و کامپیونت
۵۰۰۰ ریال	۴- انواع اتوبوس

۱- منظور «تصویب‌نامه راجع به اجازه واردات درصدی از کالاهای تولید شده در مناطق آزاد تجاری صنعتی به داخل کشور» مصوب ۹/۱۳ ۱۳۷۴/۹ است که به موجب تصویب‌نامه شماره ۷۳۵۷۷/ت ۲۰۶۲۸ ه مورخ ۱۳۷۷/۱۱/۲۰ هیأت وزیران مندرج در این مجموعه نسخ شده است.

۲- در متن تصویب‌نامه مصوب ۹/۱۳ ۱۳۷۴/۹، این بند به عنوان بند ۸ تصویب والحق شده است ولی با توجه به الحاق بند ۸ در تاریخ ۱۳۷۴/۶/۶، به عنوان بند ۹ منظور گردید.

۵۰۰۰ ریال	۵- انواع کامیون
۱۰۰۰۰ ریال	۶- انواع تریلی (اعم از تریلرکش و پدک کش)
۱۰۰۰ ریال	۷- لیفتراک
۱۰۰۰۰ ریال	۸- انواع خودروهای راهسازی
۵۰۰۰ ریال	۹- انواع خودروهای کشاورزی
۲۰۰۰۰ ریال	۱۰- تریلی بوژی
۲۵۰ ریال	۱۱- سایرسایط نقلیه به ازای هرسیلندر
۵۰۰ ریال	۱۲- انواع موتورسیکلت

عوارض مواصلاتی در آغاز هر سال بر حسب شرایط و با تصویب هیأت مدیره سازمان هر منطقه تا پنجاه درصد (۵۰٪) نسبت به سال قبل قابل تغییر است.

۱۰ (الحقیقی) ۱۳۷۶/۱۰/۲۴ - عوارض ورود

عوارض ورود در هر بار از پنج هزار (۵۰۰۰) ریال تا پنجاه هزار (۵۰۰۰۰) ریال حسب تشخیص سازمان هر منطقه است.^(۱)

آینین نامه راهنمایی و رانندگی مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۱۳۷۳/۷/۹ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد بلاصلاحات بعدی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - اصطلاحات و کلماتی که در این آینین نامه به کار برده شده ، دارای معانی زیر

است:

- ۱) وسیله نقلیه غیرمоторی: وسیله نقلیه زمینی که نیروی محرکه آن از موتور نباشد.
- ۲) وسیله نقلیه موتوری: وسیله نقلیه زمینی که نیروی محرکه آن به وسیله موتور تأمین شود.
- ۳) وسیله نقلیه برقی: وسیله نقلیه زمینی که نیروی محرکه آن به وسیله موتور برقی تأمین

۱ - بند ۱۰ ابتدا به موجب مصوبه شماره ۱۳۸۲/۶/۲ ت/۲۱۸۰۸۶ مورخ ۱۳۸۲/۵/۱ مورد گردید و سپس به موجب بند ۲ مصوبه ۱۳۸۲/۵/۱۵ مورخ ۱۳۸۲/۵/۲۹۰۷۵ هـ مذکور ملغی الاثر گردیده است.

می شود.

۴) وسیله نقلیه ریلی: وسیله نقلیه زمینی که بر روی ریل حرکت کند.

۵) یدک: وسیله نقلیه‌ای که توسط وسیله نقلیه دیگر که دارای نیروی محرکه و سیستم

فرمان و هدایت است، کشیده می شود.

۶) شبه یدک: یdk کی که قسمتی از وزن آن روی کشنده قرار دارد.

۷) راننده: شخصی که وسیله نقلیه را هدایت می کند.

۸) عابر پیاده: شخصی که بدون استفاده از وسیله نقلیه در راه حرکت کند.

۹) مسافر: شخصی که به منظور جابجایی از نقطه‌ای به نقطه دیگر از انواع و سایر نقلیه

استفاده می کند.

۱۰) سواری: وسیله نقلیه موتوری زمینی دارای چهار چرخ که برای جابجایی حداکثر شش

مسافر (با راننده) ساخته شده باشد.

۱۱) استیشن: نوعی سواری که ظرفیت آن با راننده حداقل ۷ نفر و حداکثر ۹ نفر باشد.

۱۲) مینیبوس: وسیله نقلیه موتوری زمینی مسافربری که ظرفیت آن با راننده حداقل ۱۰

نفر و حداکثر ۲۱ نفر باشد.

۱۳) اتوبوس: وسیله نقلیه موتوری زمینی مسافربری که ظرفیت آن با راننده حداقل ۲۲ نفر

باشد.

۱۴) اتوبوس چند کابینه: اتوبوسی که چند کابین را به صورت شبه یدک می کشد.

۱۵) سرویس مدارس: وسیله نقلیه موتوری زمینی که با دارا بودن علائم مشخصه برای

رفت و آمد دانش آموزان مدارس اختصاص می یابد.

۱۶) وسیله نقلیه آموزشی: وسیله نقلیه موتوری زمینی که برای تعلیم رانندگی اختصاص

داده شود و دارای دو کلاچ و دو ترمز و دو آینه باشد.

۱۷) وسیله نقلیه امدادی: وسیله نقلیه موتوری زمینی مخصوص خدمات انتظامی ،

آتش نشانی، بهداشتی، درمانی و تعمیرات اضطراری برق، گاز و آب و سایر موارد با کسب

مجوز قبلی.

۱۸) موتورسیکلت: وسیله نقلیه زمینی که دارای دو یا سه چرخ با اطافک پهلو (ساید کار) یا

بدون آن و مجهز به یک موتور محرکه باشد.

۱۹) دو چرخه: وسیله نقلیه زمینی که لااقل دارای دو چرخ باشد و منحصراً با نیروی

عضلانی شخصی که سوار آن است، به وسیله پدال یا اهرم‌های دستی حرکت نماید.

۲۰) خانه سیار (کاروان): وسیله نقلیه غیرموتوری که بیای سکونت و یا استفاده به عنوان محل کار استفاده شده و عرض آن از ۲/۵ متر و طول آن از ۱۱ متر بیشتر نباشد.

۲۱) آمبولانس: وسیله نقلیه موتوری با تجهیزات امدادی درمانی که برای جابجایی بیمار و یا مصدوم ساخته شده است.

۲۲) ماشین آتش نشانی: وسیله نقلیه موتوری زمینی با علائم و تجهیزات و رنگ ویژه که برای امداد و نجات و اطفای حریق ساخته شده است.

۲۳) وزن مجاز: مجموع وزن وسیله نقلیه و بار آن.

۲۴) وسیله نقلیه باربری: وسیله نقلیه موتوری زمینی که برای حمل بار ساخته شده و کابین راننده از قسمت بار بوسیله دیواره‌ای مقاوم مجزا باشد.

۲۵) وانت: وسیله نقلیه باربری باحداکثر ظرفیت بارگیری ۲ تن.

۲۶) کامیونت: وسیله نقلیه باربری باظرفیت بارگیری بین ۲ تن الی ۳/۵ تن.

۲۷) کامیون: وسیله نقلیه باربری باظرفیت بارگیری بین ۳/۵ تن الی ۱۶ تن.

۲۸) کامیون اطاقدار: کامیونی که حداقل ارتفاع دیواره مقاوم اطاق بار آن از کف اطاق ۱/۵ متر باشد.

۲۹) کامیون لبه دار: کامیونی که حداقل ارتفاع دیواره مقاوم اطاق بار آن از کف اطاق ۸۰ سانتی متر باشد.

۳۰) کامیون تیغه دار: کامیونی که قسمت بار آن به وسیله تیغه‌ای طولی به دو نیمه مساوی مجزا شده باشد.

۳۱) کامیون کفی: کامیونی که قسمت بار آن فاقد دیواره باشد.

۳۲) کامیون مسقف: کامیونی که قسمت بار آن به صورت محفظه فلزی سرپوشیده ساخته شده است.

۳۳) کامیون یخچالدار: کامیون مسقف که قسمت بار آن دارای تجهیزات برودتی باشد.

۳۴) کامیون تانکر: کامیونی که قسمت بار آن به صورت مخزن بسته و برای حمل انواع مایعات ساخته شده است.

۳۵) کامیون بونکر: کامیونی است که قسمت بار آن به صورت مخزن بسته و برای حمل انواع مایعات ساخته شده است.

(۳۶) کامیون میکسر: کامیونی که قسمت بار آن به صورت مخزن بسته و دارای دستگاه مخلوط کن باشد.

(۳۷) کامیون کمپرسی: کامیون اطاقداری که تخلیه بار آن به وسیله دستگاه کمپرس انجام می‌شود.

(۳۸) وسیله نقلیه جرثقیل دار: وسیله نقلیه باربری که قسمت بار آن مجهز به دستگاه جرثقیل باشد.

(۳۹) تراکتور بارکش: وسیله نقلیه موتوری زمینی که برای کشیدن یدک بارکش ساخته شده است.

(۴۰) تراکتور کشاورزی: وسیله نقلیه موتوری زمینی که برای کارهای کشاورزی روزی ساخته شده است.

(۴۱) کشنده: وسیله نقلیه موتوری زمینی که انواع یدک و شبیه یدک بارگیر به آن متصل و بانیروی آن کشیده می‌شود.

(۴۲) تریلر: وسیله نقلیه باربری بلطفیت بارگیری ۲۴ تن که از مجموع کشنده و شبیه یدک تشکیل شده باشد.

(۴۳) راه: کلیه معابری که برای عبور و مرور اختصاص یابد.

(۴۴) سواره رو: قسمتی از سطح راه که برای تردد یا توقف وسائل نقلیه اختصاص یابد.

(۴۵) پیاده رو: قسمتی از سطح راه درامتداد سواره رو که بر ای عبور عابرین پیاده مجاز شده باشد.

(۴۶) گذرگاه عبور عابر پیاده: قسمتی از عرض سواره رو که بوسیله عالیم مخصوص برای عبور عابر پیاده مشخص شده باشد.

(۴۷) کوچه: راهی درمناطق مسکونی که حداقل عرض آن ۶ متر باشد.

(۴۸) خیابان: راهی درمناطق مسکونی که عرض آن بیش از ۶ متر باشد.

(۴۹) جاده: راهی است درخارج از محدوده شهرها.

(۵۰) خیابان اصلی: خیابانی که دربرخورد با خیابان دیگر عریض تر باشد یا بانصب عالیم راهنمایی، اصلی تلقی شود.

(۵۱) خیابان فرعی: خیابانی که دربرخورد با خیابان دیگر کم عرض تر باشد یا با نصب عالیم راهنمایی، فرعی تلقی شود.

(۵۲) جاده‌ای: جاده‌ای که دربرخورد با جاده دیگر عریض تر باشد یا با نصب عالیم راهنمایی، اصلی تلقی شود.

(۵۳) جاده فرعی: جاده‌ای که دربرخورد با جاده دیگر کم عرض تر باشد یا با نصب عالیم راهنمایی، فرعی تلقی شود.

(۵۴) بزرگ راه: راهی که مسیر رفت و برگشت آن از یکدیگر مجزا و در هرسمت حرکت حداقل دارای دو خط عبور باشد.

(۵۵) اتوبان (شهرهای): راهی بدون تقاطع هم سطح که اطراف آن محصور و مسیر رفت و برگشت آن از یکدیگر مجزا و در هرسمت حرکت حداقل دارای دو خط عبور و شانه باعرض سه متر یا بیشتر باشد.

(۵۶) پارکومتر: دستگاهی که به کارگیری آن در زمان معین به وسایل نقلیه اجازه توقف می‌دهد.

فصل دوم - شماره گذاری و نقل و انتقال مالکیت

ماده ۲ - هر وسیله نقلیه موتوری زمینی و یدک و شبه یدک متصل که براساس مقررات مناطق آزاد وارد شده و در منطقه به کارگرفته می‌شود، باید دارای پلاک مخصوصی باشد که در منطقه مربوط ارائه می‌شود.

راندن و یا به کارگیری وسیله نقلیه‌ای که شماره گذاری نشده و یا شماره آن غیرمجاز است همچنین گذاردن این قبیل وسایل نقلیه در اختیار اشخاص دیگر ممنوع است ، مگر آنکه قبل از راهنمایی و رانندگی منطقه مربوط مجوز دریافت شده باشد.

ماده ۳ - مالکین وسایل نقلیه مذکور در ماده ۲ یا نماینده قانونی آنان موظفندجهت شماره گذاری و اخذ پلاک و برگ تأیید مالکیت وسیله نقلیه خود به راهنمایی و رانندگی مربوط مراجعه و فرم‌های مخصوص را تنظیم و امضا نمایند و به ضمیمه مدارک مورد نیاز تسلیم کنند. مأمورین راهنمایی و رانندگی منطقه از حرکت اتومبیل هایی که در موعد مقرر شماره گذاری نشده‌اند جلوگیری به عمل خواهند آورد.

ماده ۴ - پلاک صرفاً به اشخاص حقیقی و با حقوقی مالک وسایل نقلیه تعلق می‌گیرد و کلیه مسؤولیت‌های ناشی از استفاده غیرمجاز از آن نیز به عهده آنان می‌باشد.

ماده ۵ - نقل و انتقال مالکیت و سیله نقلیه و اطلاعات موردنیاز بوسیله متصلی شماره گذاری در برگ تأیید مالکیت اتومبیل ثبت می‌شود.

ماده ۶ - فروشنده مکلف است در هنگام فروش وسیله نقلیه خود، پلاک و فرم مخصوص تنظیم شده را جهت استفاده مجدد خود به واحد شماره‌گذاری تحويل دهد.

ماده ۷ - در صورت نقل و انتقال مالکیت وسیله نقلیه خریدار موظف است بلافاصله پس از خریداری برابر مفاد ماده ۲ نسبت به شماره‌گذاری وسیله نقلیه و اخذ پلاک جدید و برگ تأیید مالکیت به نام خود اقدام نماید.

ماده ۸ - اشخاصی که وسایل نقلیه آنان درخارج از محدوده مناطق آزاد شماره گذاری شده، می‌توانند برابر دستورالعملی که ازطرف سازمان اعلام می‌شود، برای وسیله نقلیه خود مطابق مفاد این آیین نامه پلاک اخذ نمایند، پلاک قبلی این قبیل وسایل نقلیه مادام که درمنطقه بکارگرفته می‌شوند درسازمان منطقه نگهداری می‌شود و اطلاعات آنها به نیروی انتظامی منتقل می‌گردد.

ماده ۹ - سازمان منطقه درموارد زیر می‌تواند از انجام شماره‌گذاری خودداری نماید:

۱) درصورتی که وسیله نقلیه معیوب بوده، یا به جهات فنی بکارگیری آن درمنطقه خطرناک باشد.

۲) چنانچه اصالت وسیله نقلیه احراز نشود.

۳) هرگاه حقوق و عوارضی که به موجب مقررات سازمان منطقه به وسیله نقلیه تعلق می‌گیرد، پرداخت نشده باشد.

۴) چنانچه وسیله نقلیه دارای علایم و تجهیزات پیش بینی شده دراین آیین نامه نباشد.

۵) هرگاه بیش از پنج سال از زمان ساخت وسیله نقلیه گذشته باشد، مگر با اجازه سازمان منطقه.

۶) موتورسیکلت‌هایی که موتور آنها دو زمانه باشد.

ماده ۱۰ - شماره‌گذاری وسیله نقلیه از طریق تحويل پلاک و برگ تأیید مالکیت به مالک وسیله نقلیه و یا نماینده قانونی وی انجام خواهد شد. انواع پلاک‌ها و ابعاد و رنگ‌های آنها برای وسایل نقلیه مختلف همچنین مدارک موردنیاز برای شماره گذاری و چگونگی ارائه سرویسهای مربوط به شماره‌گذاری به وسیله دستورالعملی که باهمانگی سازمان مربوط و راهنمایی و رانندگی تهیه خواهد شد تعیین می‌شود.

ماده ۱۱ - راهنمایی و رانندگی پس از شماره‌گذاری و سیله نقلیه سندي که حاوی اطلاعات مربوط به مشخصات وسیله نقلیه و نقل و انتقالات مالکیت آن و مشخصات خریدار و

فروشنده باشد، صادر و در اختیار مالک یا نماینده قانونی وی می‌گذارد.

ماده ۱۲- هرگاه برگ مالکیت یا پلاک وسیله نقلیه مفقود یا ضایع شود، مالک وسیله نقلیه موظف است حداقل ظرف ۴۸ ساعت شخصاً یا به وسیله نماینده قانونی خود جهت اخذ المتنی برگ تأیید مالکیت و یا پلاک جدید به واحد شماره‌گذاری مراجعته و برابر دستورالعمل مربوط اقدام کند.

ماده ۱۳- راهنمایی و رانندگی می‌تواند به سازندگان و فروشندگان و حمل کنندگان و وارد کنندگان و صادر کنندگان وسایل نقلیه فقط جهت عرضه نمودن و یا حمل و نقل آنها از محلی به محل دیگر بدون انجام تشریفات شماره‌گذاری پلاک موقت با مدت اعتبار تعیین شده تحويل دهد.

ماده ۱۴- اشخاصی که به عنوان وسیله نقلیه تحت مالکیت خود پلاک اخذ نموده اند، صرفاً مجاز به استفاده از آن روی همان وسیله نقلیه خواهندبود.

ماده ۱۵- وسیله نقلیه با پلاک ترانزیت که از طریق مبادی و رودی، وارد مناطق آزاد می‌شود، چنانچه راننده یا مالک آن تمایل به استفاده از وسیله را داشته باشد، پس از انجام تشریفات لازم از طریق سازمان، برای مدت زمان معین پلاک موقت دریافت می‌نماید.

ماده ۱۶- وسیله‌هایی که در مناطق آزاد شماره‌گذاری شده پس از تشریفات گمرکی به مدت مربوط به ورود اتومبیل‌های خارجی مجوز تردد موقت سایر نقاط کشور دریافت خواهدکرد.

تبصره ۱- وسایل نقلیه شماره‌گذاری شده در منطقه آزاد چابهار می‌توانند تاسعاع ۳۰ کیلومتری از مرز منطقه آزاد تردد نمایند (محور چابهار - ابرانشهر تا پلیس راه).^(۱) سازمان منطقه با هماهنگی گمرک و نیروی انتظامی نحوه اجرای صحیح این تبصره را تدوین خواهند نمود.^(۲)

تبصره ۲۵ (الحاقی ۱۳۸۴/۹/۲۴)- خودروهای سواری که از طریق منطقه آزاد چابهار و کشور

۱- نظریه ۷/۵۴۶- ۱۳۹۰/۲/۳- اح.ق: استفاده و تردد اتومبیل‌های دارای پلاک ویژه مناطق آزاد در خارج از محدوده تعیین شده فقد وصف کیفری است وجز برخورد انتظامی برابر مقررات مربوط اقدامی متصور نیست.

۲- به تصویب‌نامه اجازه تردد خودروهای به شماره منطقه آزاد تجاری ° صنعتی ارس برای اشخاص حقیقی و حقوقی مستقر در محدوده منطقه تا مرکز استان آذربایجان شرقی مصوب ۱۳۹۰/۱۰/۴ مندرج در این مجموعه رجوع شود.

می‌شوند تا سقف یکصد دستگاه بایست نیروی انتظامی می‌توانند تا منطقه نیک شهر ترد نمایند^(۱) تبصره ۳ (الحقی ۲۷/۹/۲۷) – با عنایت به اتصال منطقه آزاد تجاری – صنعتی ارونده به سرزمین اصلی خودروهای پلاک گذاری شده مجازند تا شعاع چهل کیلومتری مطابق محدوده نقشه پیوست که تأیید شده به مهر «پیوست تصویب‌نامه هیأت وزیران» است و ماشین آلات سنگین راه سازی از جمله لودر، فینیشر، گریدر، بولدرز، غلطک، ترینچر و اسکوی پیر در حد نیاز استان تا پلیس راههای ورودی به استان ترد نمایند.^(۲)

فصل سوم - گواهینامه رانندگی

ماده ۱۷ – هر کس بخواهد با هر نوع وسیله نقلیه موتوری در محدوده مناطق آزاد رانندگی نماید باید دارای گواهینامه معتبر رانندگی مربوط به آن وسیله باشد.

ماده ۱۸ – گواهینامه‌های رانندگی معتبر عبارتنداز:

۱ – گواهینامه‌های صادرشده در داخل کشور.

۲ – گواهینامه‌های خارجی معتبر مورد تأیید مناطق آزاد.

فصل چهارم - معاینه وسائل نقلیه

ماده ۱۹ – کلیه وسائل نقلیه موتوری باید دارای برگ معتبر معاینه فنی (تأیید صحت فنی) که به وسیله راهنمایی و رانندگی هرمنطقه آزاد صادر می‌شود باشد. راندن وسائل نقلیه موتوری فاقد برگ معتبر معاینه فنی ممنوع است. برگ معاینه فنی باید همواره در دسترس و قابل ارائه باشد. مدت اعتبار برگ معاینه فنی را راهنمایی و رانندگی معین می‌نماید.

ماده ۲۰ – هرگاه در وسیله نقلیه عیب و نقص فری بروز نماید و یا از وضعیت استاندارد خارج شود و یا تردد و بکارگیری آن خطرناک و ناامن تشخیص داده شود ، راهنمایی و رانندگی هرمنطقه ضمن اخذ برگ معاینه فنی، وسیله نقلیه را به تعمیرگاه هدایت می‌کند و تا

۱ و ۲ – به زیرنویس تبصره ۱ ماده ۱۶ همین آیین‌نامه رجوع شود.

۳ – به موجب تصویب‌نامه مصوب ۱۳۹۰/۱۰/۴ هیأت‌وزیران مندرج در این مجموعه تردد خودروهای به شماره منطقه آزاد تجاری صنعتی ارونده برای ساکنان شهرستان‌های آبادان و خرمشهر و اشخاص حقوقی مستقر در شهرستان‌های یاد شده تا مرکز استان خوزستان مجاز شده است.

زمانی که صحت فنی وسیله نقلیه تأیید نشده باشد تردد و بکارگیری آن مجاز نخواهد بود.

ماده ۲۱ - راهنمایی و رانندگی هر منطقه می تواند موارد معاینه فنی و استانداردهای هر قسمت را مشخص و اعلام نماید.

ماده ۲۲ - چنانچه سازمان هریک از مناطق آزاد برای اینمی تردد و یا جلوگیری از آلودگی محیط زیست نصب تجهیزاتی را برروی وسایل نقلیه ضرور ری اعلام نماید همگان موظف به رعایت آن می باشند.

ماده ۲۳ - راهنمایی و رانندگی هر منطقه بر حسب ضرورت می تواند صدور برگ معاینه فنی را برای مدت یک سال به اشخاص حقیقی و یا حقوقی و اگذار نماید و تمدید آن برای دوره های یکساله بلا مانع است.

ماده ۲۴ - برگ و برچسب معاینه فنی در مرکز مجاز معاینه فنی و سایل نقلیه که برای بازدید صحت قسمت های مختلف وسیله نقلیه و رعایت مقررات و استانداردهای مربوط به آن آماده شده بوسیله بازدید کننده فنی صادر می شود. بازدید کننده فنی شخصی است که تمام مقررات و استانداردهای معاینه فنی را می داند.

ماده ۲۵ - در موارد زیر راهنمایی و رانندگی هر منطقه می تواند از صدو رمجوز انجام معاینه فنی برای تعمیرگاه ها و یا اشخاص خودداری کرده و یا مجوز صادره را باطل نماید:

- ۱) در صورتی که مسؤول مرکز معاینه و یا بازدید کننده فنی دارای سابقه محکومیت کیفری مؤثرباشد.

۲) در صورتی که مرکز معاینه فنی در وضعیت و شرایط استاندارد نباشد.

۳) در صورتی که مرکز معاینه فنی بدون رعایت ضوابط، برگ معاینه صادر نموده باشد.

۴) در صورتی که بازدید کننده فنی بدون بازدید از وسیله نقلیه برگ معاینه فنی صادر کرده باشد.

ماده ۲۶ - مجوز صدور برگ معاینه فنی و سایل نقلیه قابل انتقال به دیگران نیست.

ماده ۲۷ - برای هر مرکز مجاز معاینه فنی و بازدید کننده فنی از طرف راهنمایی و رانندگی هر منطقه معرفی نامه صادر خواهد شد.

ماده ۲۸ - مراکز مجاز معاینه فنی بوسیله یک تابلو مخصوص مشخص می شوند که در هنگام ابطال مجوز باید آن را عوتد دهند.

ماده ۲۹ - بازرسان راهنمایی و رانندگی هر منطقه در هر زمان می توانند از نحوه عمل مراکز

معاینه فنی و دفاتر و مدارک مربوط بازدید به عمل آورند و مسؤولین مراکز ملزم به همکاری می‌باشند.

ماده ۳۰ - بوسیله مناطق آزاد برای بازدید فنی (بازدید بوسیله نیروی انتظامی انجام می‌شود) و صدور برگ معاینه فنی ویرچسب، مبلغی (طبق آینه نامه اجرایی اخذ عوارض درمناطق آزادتجاری - صنعتی^(۱) به عنوان تعرفه تعیین می‌شود که هنگام مراجعت باید پرداخت شود.

ماده ۳۱ - مشخصات دستگاه‌های لازم برای بازدید فنی ازسوی راهنمایی و رانندگی هرمنطقه تعیین و اعلام می‌شود و مراکز معاینه فنی باید دستگاه‌های مذکور را در مدت زمان تعیین شده تهیه و مورد استفاده قرار دهند.

ماده ۳۲ - هر مرکز مجاز معاینه فنی باید دفتری را به منظور ثبت مشخصات وسائل نقلیه مورد بازدید اختصاص دهد.

فصل پنجم - تصادفات

ماده ۳۳ - راننده هر وسیله نقلیه که مرتکب تصادف منجر به جرح یا فوت شود، موظف است صحنه تصادف را حفظ کرده و مراتب را در اسرع وقت به راهنمایی و رانندگی منطقه اطلاع دهد و مدام که تشریفات مربوط به رسیدگی به تصادف و سیله کارشناسان خاتمه نیافته از تغییر وضعیت صحنه تصادف خودداری کند، لیکن در تصادفات منجر به خسارت چنانچه وسیله نقلیه قابل حرکت باشد راننده ملزم است آن را در نزدیکترین محلی که موجب سدمبر نشود برای رسیدگی و بازدید متوقف سازد.

تبصره- چنانچه راننده وسیله نقلیه مراتب وقوع تصادف را اطلاع ندهد، مالک وسیله نقلیه و سایر سرنشیان موظف به دادن اطلاع می‌باشند.

ماده ۳۴ - رسیدگی به کلیه تصادفات رانندگی درمناطق آزاد بوسیله کارشناسان راهنمایی و رانندگی هرمنطقه که برای این منظور آموزش دیده اند، با تنظیم فرم های مربوط انجام پذیرفته و به مراجع صلاحیتدار ارسال می‌شود.

ماده ۳۵ - رانندگان و سرنشیان وسیله نقلیه‌ای که تصادف نموده‌اند در صورت و قوع جرح موظفند کمک‌های موردنیاز را به مجرو حین نموده نسبت به اعزام آنان به مراکز درمانی

۱ - آینه نامه مذکور مصوب ۱۳۷۲/۱۰/۲۷ با اصلاحات بعدی در همین مجموعه درج شده است.

اقدام نمایند.

ماده ۳۶ - چنانچه راندگان و سرنشینان وسیله نقلیه ای که تصادف نموده قادر به رساندن مصدومین به مراکز درمانی نباشد سایر افراد حاضر به شرط داشتن توانایی موظفند ضمن انجام کمک های لازم در صورت نیاز، مصدومین را به مراکز درمانی منتقل کنند. در این گونه موارد مأمورین فقط اجازه دارند مشخصات کمک دهنده را ثبت نهایند.

ماده ۳۷ - مراکز درمانی در هر صورت ملزم به پذیرش مصدومین ناشی از تصادفات و انجام اقدامات لازم در این زمینه می باشند.

ماده ۳۸ - مراکز درمانی و پزشکان ملزم به تکمیل فرم گزارش رجوع مصدومین تصادفات و شرح اقدامات انجام شده برای هر یک از آنان و ارسال به راهنمایی و رانندگی منطقه می باشند.

ماده ۳۹ - چنانچه در هنگام معالجه مصدومین یا سایر بیماران مشخص شود رانندگی آنان در آینده سبب خطر برای خود و سایرین خواهد شد پزشک معالج باید مراتب را به راهنمایی و رانندگی منطقه اطلاع دهد.

ماده ۴۰ - راننده هر وسیله نقلیه ای که با وسایل نقلیه در حال توقف ، حیوانات ، عالیم راهنمایی، چراغ برق، درخت و سایر اجسام تصادف نماید، باید مراتب را به راهنمایی و رانندگی منطقه اطلاع دهد.

ماده ۴۱ - تعمیرگاهها و توقف گاهها موظفند طرف ۲۴ ساعت پس از رویت و سیله نقلیه ای که آثار تصادف و برخورد در آن وجود دارد مراتب را به راهنمایی و رانندگی منطقه اطلاع دهند.

ماده ۴۲ - راهنمایی و رانندگی هر منطقه می تواند به منظور کاهش میزان تصادفات راندگان مقصص را تحت آموزش مجدد قرار دهد.

فصل ششم - تجهیزات

ماده ۴۳ - اشخاص حق ندارند هیچ نوع وسیله نقلیه ای را که قادر لوازم و تجهیزات مذکور در این فصل، یا دارای لوازم و تجهیزات مخالف مقررات باشد، در راهها براند یا برای رانندگی در اختیار دیگری بگذارند.

ماده ۴۴ - کلیه وسایل نقلیه موتوری دارای چهار چرخ یا بیشتر ، حداقل باید دارای

چراغهایی به شرح زیر باشند:

- ۱ - دو چراغ با نور سفید در طرفین جلو که نور آنها قابل تبدیل به سمت بالا و پایین باشد، به نحوی که بوسیله نور بالا اشخاص و یا اشیا از فاصله ۱۵۰ متری و بوسیله نور پایین از فاصله ۳۵ متری تشخیص داده شوند.
- ۲ - دو چراغ کوچک با نور زرد یا سفید برای تشخیص عرض وسیله نقلیه درمنتهی الیه طرفین جلو، نور این چراغها باید از فاصله ۱۵۰ متری دیده شود.
- ۳ - دو چراغ بانور قرمز جهت تشخیص عرض وسیله نقلیه درمنتهی الیه طرفین عقب، نور این چراغها باید از فاصله ۱۵۰ متری دیده شود.
- ۴ - دو چراغ کوچک بانور قرمز برای ترمز در طرفین عقب که به محض گرفتن ترمز روشن شود، نور این چراغها باید از فاصله ۱۵۰ متری دیده شود.
- ۵ - یک چراغ به رنگ سفید برای روشن نمودن پلاک عقب.
- ۶ - یک چراغ کوچک به رنگ زرد یا سفید در عقب که فقط هنگام استفاده از دندنه عقب روشن شود.
- ۷ - دونور تاب قرمز در طرفین عقب.

ماده ۴۵ - موتورسیکلت باید حداقل یک چراغ و حداقل دو چراغ بانور سفید در جلو که تا فاصله ۱۵۰ متری را روشن نماید و یک چراغ قرمز با شیشه نورتاب قابل رویت از فاصله ۱۵۰ متری در عقب و دو آیینه روی فرمان داشته باشد.

ماده ۴۶ - هر دو چرخه باید یک چراغ بانور سفید در جلو که تامسافت ۱۵۰ متری را روشن نماید و یک چراغ قرمز و نور تاب قابل رویت از فاصله ۲۰ متری در عقب و یک زنگ یا بوق که صدای آن از فاصله ۳۰ متری شنیده شود، داشته باشد.

ماده ۴۷ - هیچ وسیله نقلیه موتوری نباید بیش از چهار چراغ نور سفید و زرد در جلو داشته باشد که نوری بیش از ۳۰۰ شمع تولید کنند و نور هر چراغ عقب نیز نباید از ۳ شمع کمتر باشد.

ماده ۴۸ - وسایل نقلیه موتوری سنگین که حداقل ۲۰۵ سانتی متر عرض و حداقل ۹ متر طول داشته باشند می توانند علاوه بر چراغهای مذکور در ماده ۴۵ دو چراغ بانور زرد در جلو و سه چراغ بانور قرمز در عقب داشته باشند. استفاده از این چراغها تنها در راه های فاقد روشنایی مجاز است.

ماده ۴۹ - وسایل نقلیه موتوری با طول ۶ متر یا بیشتر باید در هر پهلو حداقل چهار چراغ کوچک با نور زرد یا قرمز یا به همین تعداد نور تاب داشته باشد.

ماده ۵۰ - کلیه وسایل نقلیه موتوری بایدارای حداقل چهار چراغ چشمک زن با نور زرد باشند که دو چراغ در طرفین جلو و دو چراغ در طرفین عقب به عنوان راهنمای کار کنند.

ماده ۵۱ - وسایل نقلیه راهنمایی و رانندگی، آمبولانس، نیروی انتظامی و آتش نشانی باید دو چراغ قرمز گردان در مرتفع ترین نقطه خود داشته و مجهز به آژی و بلندگو باشند. سایر وسایل نقلیه امدادی فقط از یک چراغ زرد و آژیر استفاده می نمایند.

سرویس مدارس باید یک چراغ گردان زرد و آژیر در مرتفع ترین نقطه خود داشته باشد.

ماده ۵۲ - در مواردی که بکار گیری چراغ های الکتریکی، با این منی محموله وسایل نقلیه، مغایرت داشته باشد، باید از چراغ های این منی و نور تاب استفاده شود.

ماده ۵۳ - هروسیله نقلیه موتوری دارای چهار چرخ یا بیشتر باید، حداقل دارای دوسیستم جداگانه ترمز باشد که یک سیستم برای متوقف ساختن و سیله نقلیه و سیستم دیگر برای نگهداری وسیله نقلیه در حالت توقف بکار گرفته شود.

ماده ۵۴ - هر دو چرخه موتور دار و موتور سیکلت بایدارای دوسیستم ترمز باشد که یکی بر روی چرخ جلو و دیگری بر روی چرخ عقب اثر نماید.

ماده ۵۵ - هر دو چرخه باید حداقل دارای یک سیستم ترمز باشد که بر روی چرخ عقب یا هر دو چرخ اثر نماید.

ماده ۵۶ - یدکها و شبیدکهایی که ظرفیت آنها از ۱۴۰۰ کیلو گرم بیشتر است باید دارای سیستم ترمز باشند.

نحوه ساختمان این سیستم ترمز باید به صورتی باشد که در صورت قطع ناگهانی اتصال ترمز خود بخود گرفته شود و یدک یا شبیدک را متوقف سازد.

ماده ۵۷ - هروسیله نقلیه موتوری چهار چرخ یا بیشتر باید حداقل دارای یک آینه مخصوص در داخل اطاق و یک آینه مخصوص در بیرون اطاق سمت راننده باشد. به نحوی که عبور وسایل نقلیه از پشت سر و پهلو برای راننده قابل رویت باشد.

ماده ۵۸ - کلیه وسایل نقلیه موتوری دارای شش چرخ یا بیشتر باید در پشت تمام چرخها دارای گل پخش کن باشند.

ماده ۵۹ - هروسیله نقلیه موتوری دارای شیشه جلو باید مجهز به دستگاهی برای پاک

کردن باران، برف و رطوبت شیشه باشد که بطور خودکار یا به دلخواه راننده کارکند.

ماده ۶۰ - تمام شیشه‌های وسایل نقلیه موتوری باید از نوع ایمنی باشد.

ماده ۶۱ - نصب شیشه‌های رنگی که دید راننده را بسیار محدود کند یا استفاده از اسپری‌هایی که این محدودیت را ایجاد نماید ممنوع است.

ماده ۶۲ - نصب شیشه‌هایی که نور را کاملاً "منعکس نماید (با استفاده از اسپری یا عامل دیگر) روی وسایل نقلیه ممنوع است.

ماده ۶۳ - کلیه وسایل نقلیه موتوری باید دارای منبع اگزو ز باشند که مانع از ایجاد صدای ناهنجار شود. مستقیم کردن خروجی اگزو ز ممنوع است.

ماده ۶۴ - تمام صندلی‌های وسایل نقلیه موتوری باید مجهز به کمربند ایمنی باشند.

ماده ۶۵ - راننده و ترک نشین موتورسیکلت باید از کلاه ایمنی استفاده نمایند.

ماده ۶۶ - کلیه وسایل نقلیه موتوری باید یک مثلث نورتاب قابل رؤیت از فاصله ۱۵۰ متری همراه داشته باشند.

اتوبوس‌ها، کامیون‌ها و تریلی‌ها باید حداقل دارای دو مثلث نورتاب باشند.

ماده ۶۷ - کلیه وسایل نقلیه مسافربری باید دارای جعبه کمک‌های اولیه و کپسول آتش نشانی مناسب باشند.

ماده ۶۸ - وسایل نقلیه موتوری که راهنمایی و رانندگی اعلام نماید باید مجهز به دستگاه سرعت نگار باشند.

ماده ۶۹ - عاج لاستیک چرخ‌های وسایل نقلیه در ساییده‌ترین قسمت نباید کمتر از ۲ میلی‌متر باشد.

فصل هفتم - مقررات حمل و نقل بار و مسافر

ماده ۷۰ - حمل مسافر و بار بیش از ظرفیت مجاز وسیله نقلیه ممنوع است.

ماده ۷۱ - نصب باربند و حمل بار روی سقف اتوبوس و مینی بوس ممنوع است.

ماده ۷۲ - حمل هرگونه مواد محترقه و آتش زا و سریع الاشتعال توسط و سایل نقلیه مسافربری ممنوع است.

ماده ۷۳ - وسایل نقلیه مسافری به تناسب فصل باید دارای تجهیزات گرم کننده و سرد کننده باشند.

ماده ۷۴ - رانندگان وسایل نقلیه مسافربری مکلفند در ساعت‌های شب و باتاریک شدن هوا

چراغ داخل وسیله نقلیه را روشن نگهدارند.

ماده ۷۵ – اتوبوس‌ها و سرویس‌های مدارس ملزم به داشتن یک نفر خدمه می‌باشند.

ماده ۷۶ – رانندگان وسایل نقلیه باربری موظفند در هنگام بارگیری با استفاده از وسایل مناسب بار وسیله نقلیه خود را کاملاً مهار نمایند و در صورت لزوم به وسیله پوشش آنرا محفوظ نمایند هرگاه محموله یا قسمتی از آن سقوط کند راننده مسؤول است.

ماده ۷۷ – طول و عرض بار وسایل نقلیه باربری نباید از افق بار آن بیرون باشد.

ماده ۷۸ – راننده یا مالک وسیله نقلیه باربری مسؤول خسارت وارد به راه در اثر حمل بار غیرمجاز می‌باشد.

ماده ۷۹ – توزین وسایل نقلیه باربری در مکان‌هایی که باسکول نصب گردیده انجام می‌شود رانندگان وسایل نقلیه باربری موظفند وسایل نقلیه خود را در جهت توزین به روی باسکولها هدایت کنند.

ماده ۸۰ – هرگاه در موقع توزین معلوم شود که بیش از زن مجاز بارگیری شده، باراضافی تخلیه می‌شود.

مسئولیت انبار کردن و حفظ باراضافی به عهده راننده مالک وسیله نقلیه می‌باشد.

ماده ۸۱ – مناطق آزاد می‌توانند جهت حمل محمولاتی که قابل تجزیه و تفکیک نبوده بیش از ظرفیت یا بزرگتر از حجم معین است، پروانه مخصوص که حاوی مشخصات و ظرفیت وسیله نقلیه حمل کننده و وزن و ابعاد بار و مسیر و تعداد دفعات رفت و برگشت یا مدت حمل مستمر است صادر کنند.

این پروانه باید تا پایان مدت اعتبار آن نزد راننده موجود باشد و هنگام مراجعته مأمورین راهنمایی و رانندگی ارائه شود.

ماده ۸۲ – حمل مایعات باید بوسیله تانکر انجام شود و حمل مایعات در مخازن نیمه خالی ممنوع است.

ماده ۸۳ – حمل مواد محترقه و آتش‌زا فقط با وسایل نقلیه مخصوص مجاز است.

ماده ۸۴ – طول و عرض وسایل نقلیه باربری همان است که بر طبق مشخصات کاتالوگ کارخانه سازنده تعیین شده ولی ظرفیت آن به وسیله شماره گذاری تعیین می‌شود.

فصل هشتم - مقررات مختلف

ماده ۸۵ – عابرین پیاده هنگام حرکت در طول راه‌هایی که پیاده رو دارد حق ندارند از سواره‌رو عبور کنند.

ماده ۸۶ - در راههایی که پیاده رو وجود ندارد و یا در صورت وجود به جهاتی قابل استفاده نباشد عابرین پیاده موظفند هنگام حرکت در طول سواره رو از منتهی الیه سمت چپ خود به نحوی عبور نمایند که حرکت و سایل نقلیه مقابله در خلاف جهت ایشان انجام گیرد.

ماده ۸۷ - عابرین پیاده موظفند برای گذشتن از عرض راه حتماً از گذرگاه عابر پیاده عبور نمایند.

ماده ۸۸ - در تقاطع های فاقد گذرگاه عابر پیاده هم سطح، عابرین پیاده موظفند هنگام عبور از گذرگاه عابر پیاده از چراغ راهنمایی نیز متابعت نمایند.

ماده ۸۹ - عابرین پیاده برای عبور از عرض راه مکلفند بعطور ناگهانی از پیاده رو داخل سواره رو نشده ضمن توجه به مسیر عبور و سایل نقلیه با احتیاط از کوتاهترین مسیر از عرض راه عبور نمایند.

ماده ۹۰ - اشخاصی که به هر عنوان بروی راهها کار می کنند قبل از شروع به کار باید علایم ایمنی عبور و مرور را در محل و به لباس های کارگران و وسائل نقلیه خود نصب نمایند. در غیر این صورت مأمورین موظف به جلوگیری از فعالیت آنان می باشند.

ماده ۹۱ - به غیر از مأموران راهنمایی و رانندگی هیچ کس حق ندارد برای هدایت و حفاظت وسائل نقلیه در سواره رو و خیابان باشد یا قدم بزند.

ماده ۹۲ - اشخاصی که به وسیله چرخ معلولین (ویلچر) حرکت می کنند و یا کودکانی که به وسیله کالسکه حمل می شوند در حکم عابر پیاده می باشند.

ماده ۹۳ - رانندگان وسائل نقلیه در حال حرکت موظفند برای جلوگیری از تصادف فاصله مناسبی را نسبت به وسیله نقلیه جلویی خود حفظ نمایند. در راههایی که سرعت مجاز بیش از ۶۰ کیلومتر در ساعت است فاصله مجاز بین وسائل نقلیه یک متر به ازای هر کیلومتر سرعت می باشد.

ماده ۹۴ - وسائل نقلیه موتوری با طول بیش از ۱۲ متر موقع عبور در راههای غیر مسکونی باید فاصله بیشتری با وسائل نقلیه جلویی خود داشته باشند به نحوی که وسیله نقلیه دیگری که از آنها سبقت می گیرد بتواند پس از سبقت مجدداً در جلوی آنها وارد مسیر او لیه شود.

ماده ۹۵ - وسائل نقلیه ای که به صورت کاروان و دسته جمعی در راهی عبور می کنند نیز مشمول ماده ۹۲ می باشند.

ماده ۹۶ - حرکت با دنده خلاصی در سرازیری ها ممنوع است.

ماده ۹۷ - امتناع از قبول مسافر و همچنین نرساندن مسافر به مقصد برای و سایل نقلیه مسافربری عمومی در حال سرویس ممنوع است.

ماده ۹۸ - رانندگان هنگام رانندگی حق صحبت یا استعمال دخانیات و یا خوردن و آشامیدن را نداشته و باید صرفاً به هدایت وسیله توجه داشته باشند.

ماده ۹۹ - اشخاصی که مواد مخدر یا مشروبات الکلی و یا داروهای آرام بخش و خوابآور مصرف نمایند تا رفع کامل آثار آن حق رانندگی ندارند.

ماده ۱۰۰ - وسایل نقلیه امدادی جهت انجام مأموریت فوری درصورت به کاربردن چراغ گردان مخصوص یا آذیر تاحدو دی که موجب تصادف نشوند مجاز به انجام اعمال زیر می باشند:

۱ - توقف در محل ممنوعه.

۲ - تجاوز از سرعت مجاز.

۳ - سبقت از سمت راست وسیله نقلیه دیگر.

۴ - عهر از طرف چپ راه.

۵ - دور زدن در نقاط ممنوعه.

۶ - گذشتن از چراغ قرمز یا عدم رعایت علائم دیگر ایست، مشروط به اینکه از سرعت وسیله نقلیه در این گونه محلها تاحد امکان کاسته شود.

ماده ۱۰۱ - وسایل نقلیه امدادی که مجاز به داشتن آذیر می باشند فقط در موقعی که برای انجام مأموریت فوری در حرکتند باید از آنها استفاده نمایند.

ماده ۱۰۲ - اتومبیل های مدارس فقط درموقع سوار و پیاده کردن دانش آموزان حق استفاده از علایم مخصوص را دارند.

ماده ۱۰۳ - رانند وسیله نقلیه ای که بیش از ظرفیت مجاز بار یا مسافر گرفته باشد ممنوع است.

ماده ۱۰۴ - راندن وسایل نقلیه در پیاده رو یا از وسط دستجات ممنوع است.

ماده ۱۰۵ - سوارشدن یا سوار کردن اشخاص در قسمت خارجی وسیله نقلیه ممنوع است.

ماده ۱۰۶ - سوارشدن یا سوار کردن اشخاص در قسمت بار و یا روی بار و سایل نقلیه باربری ممنوع است.

ماده ۱۰۷ - دربهای هر وسیله نقلیه در حال حرکت باید کاملاً بسته باشد و باز کردن آنها

قبل از توقف کامل مجاز نیست.

ماده ۱۰۸ - چنانچه درب وسیله نقلیه به گونه‌ای بازشود که برای عابرین یا وسایل نقلیه

دیگر خطر به وجود آورد سرنشین یا راننده مسؤول خواهد بود.

ماده ۱۰۹ - رانندگان وسایل نقلیه هنگام عبور از معابر و گذرگاه‌های تنگ یا پر جمعیت

و یادربواردی که بیشتر از ۵۰ متر مقابل آنها مرئی نیست مکلفند آهسته حرکت کنند و

در صورت احتمال حادثه یا اخلال نظم و مزاحمت بر حسب مورد و سیله نقلیه را کند و یا آن را متوقف سازند.

ماده ۱۱۰ - هیچ کس حق ندارد وسیله نقلیه‌ای که متعلق به او نیست یا برای رانندگی

در اختیار او گذاشته نشده را بدون اجازه کسی که آن را در اختیار دارد از محل خود حرکت

دهد یا با آن رانندگی کند مگر مأموران انتظامی آن هم در حدود مقررات و وظایف قانونی.

ماده ۱۱۱ - هیچ کس نمی‌تواند به شخص فاقد گواهینامه رانندگی لازم اجازه رانندگی با

وسیله نقلیه خود را بدهد.

ماده ۱۱۲ - هنگامی که وسیله نقلیه بخواهد از تقاطع بدون راه بند راه آهن بگذرد، راننده

باید در پنج متری تقاطع توقف کند درب وسیله نقلیه را باز کرده و به صدای احتماً لی عبور

قطارگوش کند، چنانچه از عدم عبور قطار مطمئن شدو و سیله نقلیه را در دندنه قرار داده ، بدو ن

عرض کردن دندنه از تقاطع عبور کند.

ماده ۱۱۳ - چنانچه مأموران راهنمای در محل تقاطع راه آهن حضور داشته باشند عبور

وسایل نقلیه از تقاطع باید با فرمان آنان انجام گیرد.

ماده ۱۱۴ - مأموران مسؤول راه مکلفند از عبور و مرور در راههایی که به واسطه خرابی

یا علل دیگر خطرناک می‌باشند تاتعمیر و دفع علل خطر جلوگیری به عمل آورند یا از حرکت

برخی از انواع وسایل نقلیه و یا از وسایل نقلیه‌ای که مجهز به وسایل لازم نیستند ممانعت به

عمل آورند.

ماده ۱۱۵ - حمل جنازه باید با وسایل نقلیه مخصوص انجام گیرد مگر با اجازه راهنمایی

و رانندگی.

ماده ۱۱۶ - هیچ کس حق ندارد درحالی که سوار بر دوچرخه باشد به و سایل نقلیه

در حال حرکت تکیه نماید و آنها را وسیله حرکت خود قرار دهد.

ماده ۱۱۷ - تکیه نمودن و آویزان شدن اشخاص به وسایل نقلیه ممنوع است.

ماده ۱۱۸ - هیچ کس حق ندارد درحالی که سوار بر کفسهای چرخدار یا اتومبیل های اسباب بازی یا چرخهای بلبرینگی باشد در سواره روح حرکت کند.

ماده ۱۱۹ - هیچ کس حق ندارد بروی سواره رو زباله یا شیشه یا قطعات فلزی و مایعات لزج بریزد و به طور کلی هر چیزی که باعث سدره و یا ایجاد خطر و انحراف و سایل نقلیه از مسیر حرکت باشد ممنوع است.

ماده ۱۲۰ - هر راننده باید از علایم راهنمایی و رانندگی اطاعت نماید.

ماده ۱۲۱ - راهنمایی و رانندگی می تواند استفاده از لوازم یا تجهیزات مشخصی را برای رانندگان یا وسیله نقلیه ممنوع سازد.

ماده ۱۲۲ - راهنمایی و رانندگی می تواند با هماهنگی سازمان منطقه آزاد شکل ظاهری و رنگ و نوار رنگی و تجهیزات هر نوع وسیله نقلیه را بسته به نوع استفاده از آن تعیین و اعلام نماید.

ماده ۱۲۳ - دروسایل نقلیه باربری اطاق خواب جزو اطاق راننده محسوب می شود.

ماده ۱۲۴ - موتورسیکلت ها نباید از نیم ساعت قبل از غروب تا نیم ساعت پس از طلوع آفتاب در راههایی که حداقل سرعت مجاز در آنها بیش از ۸۰ کیلومتر در ساعت است حرکت نمایند.

ماده ۱۲۵ - راهنمایی و رانندگی می تواند در صورتی که به سلامت جسمی یا رو حی دارنده گواهینامه برای کترول وی بر وسیله نقلیه، تردید کند وی را به مراجع پزشکی ذی صلاح معتمد جهت آزمایش و ارسال نتیجه، معرفی نماید.

ماده ۱۲۶ - هیچ کس حق ندارد به علایم راهنمایی و رانندگی صدمه بزند.

ماده ۱۲۷ - راهنمایی و رانندگی می تواند استفاده از خط عبوری در منتهی الیه سمت چپ راه را برای پاره ای و سایل نقلیه ممنوع سازد مشروط براینکه هر مسیر راه حداقل دارای سه خط عبور باشد.

ماده ۱۲۸ - حمل سرنشین در داخل خانه سیار هنگام یدک کشی آن ممنوع است.

ماده ۱۲۹ - راهنمایی و رانندگی هرگونه اطلاعیه یا اخطاریه را به آخرین آدرس مالکین وسیله نقلیه خواهد فرستاد، پانزده روز پس از ارسال آنها تلقی بر اطلاع مالک خواهد بود.

ماده ۱۳۰ - در صورتی که پارک وسیله نقلیه موجب سدمعبور شود و یا برای تردد سایر وسایل نقلیه ایجاد خطر نماید به وسیله عوامل راهنمایی و رانندگی و با امکانات لازم به محل مناسب انتقال می یابد.

در این صورت هزینه جابجایی و نگهداری وسیله نقلیه علاوه بر پرداخت جریمه تخلف به عهده مالک خواهد بود.

ماده ۱۳۱ - مسابقه گذاردن بین دویا چند وسیله نقلیه یا حرکت در موازات یکدیگر و راه ندادن بوسایل نقلیه دیگر برای سبقت مجاز منوع است.

فصل نهم - علائم راهنمایی و رانندگی

ماده ۱۳۲ - علایم راهنمایی و رانندگی که برای کنترل و تنظیم عبور و مرور در راهها مناطق آزاد به کار می‌رود به وسیله راهنمایی و رانندگی تعیین و در محل‌های مناسب نصب می‌گردد. کلیه رانندگان وسایل نقلیه و عابرین پیاده موظفند از علایم مذکور تبعیت نمایند.

ماده ۱۳۳ - کنترل و تنظیم عبور و مرور به وسیله چراگها، تابلوها، خطوط، نوشته‌ها، مأموران انتظامی و یا هرسیله دیگری که بر حسب مورد مقتضی باشد به عمل می‌آید. در هر حال فرمان مأموران راهنمایی و رانندگی بر تمام علایم دیگر مقدم است.

ماده ۱۳۴ - در محل‌هایی که عبور و مرور به وسیله چراگ راهنمایی کنترل می‌شود رنگ‌های زیر برای مقاصدی که معین شده به کار می‌رود:

۱ - چراگ سبز برای حرکت: وسایل نقلیه‌ای که با چراگ سبز رو برو می‌شوند حق عبور یا گردش را دارند مگر آن که گردش به وسیله علامت دیگری منوع شده باشد در حال وسایل نقلیه در حال گردش باید حق تقدم و سایل نقلیه‌ای که مستقیماً می‌روند و حق تقدم عابرین پیاده‌ای که از گذرگاه پیاده‌رو در حرکتند رعایت نمایند.

۲ - چراگ زرد برای احتیاط: وسایل نقلیه‌ای که با چراگ زرد رو برو می‌شوند باستی قبل از خط ایست گذرگاه عابر پیاده توقف نمایند و اگر قبل وارد تقاطع شده‌اند موظفند به حرکت خود ادامه دهند و از تقاطع و گذرگاه عابر، عبور نمایند.

۳ - چراگ قرمز برای ایست کامل: وسایل نقلیه‌ای که با چراگ قرمز رو برو می‌شوند باید قبل از خط ایست گذرگاه عابر پیاده توقف کامل نمایند و در صورت نبودن خط ایست در فاصله پنج متری چراگ راهنمایی باشند و تا روشن شدن چراگ سبز منتظر بمانند.

۴ - چراگ چشمک زن زرد برای عبور با احتیاط: وسایل نقلیه مکلفند با مشاهده این چراگ از تقاطع و گذرگاه پیاده با احتیاط کامل و سرعت کم عبور نمایند.

۵ - چراگ چشمک زن قرمز برای ایست و عبور: وسایل نقلیه در صورت برخورد با این

چراغ باید قبل از ورود به تقاطع یا گذرگاه پیاده توقف کامل کنند و پس از اطمینان از عدم وجود خطر تصادف عبور نمایند.

ماده ۱۳۵ - انواع خطوطی که روی راهها باید کشیده شود مطابق نمونه های منضم به آیین نامه راهنمایی و رانندگی است.

ماده ۱۳۶ - تابلوها باید مطابق نمونه بین المللی که ضمیمه آیین نامه راهنمایی و رانندگی است تهیه و نصب شود.

ماده ۱۳۷ - در محل هایی که چراغ قرمز یا هرنوع علایم ایست دیگر و جوددارد ممکن است به وسیله پیکان سبزی که در کنار چراغ قرمز تعییه می شود یا با نصب تابلو به و سایل نقلیه اجازه داده شود که در مسیر معینی حرکت نمایند در این مورد رعایت حق تقدم پیادگان و وسایل نقلیه که با چراغ سبز جهت دیگر اجازه عبور داشته اند الزامی است.

ماده ۱۳۸ - نصب آگهی یا علامت یا تابلو یا وسایلی که دارای شباهت با علایم راهنمایی و رانندگی باشد یا از آنها تقلید شود یا منظور از آن، هدایت و کنترل وسایل نقلیه باشد و یا به طریقی باعث جلوگیری از رؤیت علایم راهنمایی و رانندگی گردد همچنین نص ب چراغ های رنگی تبلیغاتی در مجاورت چراغ های راهنمایی به طوری که موجب اشتباہ رانندگان گردد ممنوع است. مقامات انتظامی می توانند در صورت مشاهده چنین اشیایی جهت برداشتن آنها اقدام و هزینه های متعلقه را دریافت نمایند.

ماده ۱۳۹ - هیچ کس حق ندارد در علایم راهنمایی و رانندگی و دیگر وسایل تنظیم عبور و مرور وسایل نقلیه تغییراتی بدهد و یاد رمتن آن تصرفاتی نماید.

ماده ۱۴۰ - علایم راهنمایی و رانندگی که به صورت نوشته به کار می رود و نوشته های متن تابلوهای راهنمایی و رانندگی باید به دوزبان فارسی و لاتین باشد.

ماده ۱۴۱ - رانندگانی که قصد گردش به راست یا چپ یا توقف را دارند مکلفند از فاصله یکصد متری محل گردش یا توقف به وسیله چراغ راهنمایی سمت راست زیر علامت بدھند:

۱ - برای گردش به راست: چراغ راهنمایی سمت راست را روشن کنند.

۲ - برای گردش به چپ: چراغ راهنمایی سمت چپ را روشن کنند.

۳ - برای توقف: چراغ راهنمایی سمت راست را روشن نمایند.

ماده ۱۴۲ - رانندگان وسایل نقلیه غیر موتوری فاقد چراغ راهنمایی باید با دست به ترتیب

زیر علامت بدھند:

۱ - برای گردش به راست: دست چپ را به طرف بالا نگاهدارند.

۲ - برای گردش به چپ: دست چپ را بطور افونی نگاهدارند.

۳ - برای توقف: دست چپ را به طرف پایین نگاهدارند.

۴ - برای کاستن سرعت: دست چپ را بطور افقی از بالا به پایین و متناوباً حرکت دهند.

ماده ۱۴۳ - علایم اخباری همچنین علایم سبقت گرفتن به شرح زیر است:

۱ - در روز بوق کوتاه.

۲ - در شب چندبار خاموش و روشن کردن چراغ بزرگ جلوی وسیله نقلیه یا تعویض

استپ هنگام سبقت گرفتن، همچنین درروز و شب برای جلب توجه وسایل نقلیه پشت سر ، استفاده از چراغ راهنمای ضروری است.

ماده ۱۴۴ - رانندگان وسایل نقلیه‌ای که مواد خطرناک حمل می‌کنند باید در طرفین و عقب وسیله نقلیه تابلوهایی که روی آن کلمه خطر باحروف درشت به رنگ قرمز نوشته شده باشد نصب کنند.

ماده ۱۴۵ - هرگاه وسیله نقلیه‌ای شب در کنار راه توقف کند و نور کافی در محل برای تشخیص اشیا از فاصله ۱۵۰ متری وجود نداشته باشد راننده (اعم از اینکه داخل وسیله نقلیه باشد یا خارج آن) مکلف است چراغ‌های کوچک جلو و خطرعقب وسیله را روشن نگهدارد.

ماده ۱۴۶ - هرگاه در راه‌ها، نقصی برای هرنوع وسیله نقلیه موتوری ایجاد شود راننده مکلف است آن را از مسیر عبور و مرو ر خارج و در محل مناسبی که موجب سد راه و مزاحمت سایر وسایل نقلیه و عابرین پیاده نباشد متوقف سازد، در این موارد و در سایر مواردی که وسیله نقلیه قادر به حرکت نباشد و انتقال آن به محل مناسب مقدور نشود به منظور اخبار به سایر رانندگان علایم ایمنی به ترتیب زیر در محل قراردهد:

یک مثلث نورتاب قرمز به ابعاد ۳۰ سانتی‌متر در فاصله هفتادمتری عقب و در مسیر موافق

عبور کامیون‌ها و تریلی‌ها و اتوبوس‌ها، مثلث مشابه دیگری در فاصله هفتادمتری جلو و سیله نقلیه به نحوی که کاملاً قابل رؤیت باشد.

ماده ۱۴۷ - اگر وسیله نقلیه‌ای که مواد خطرناک حمل می‌کنند در ساعت و شرایط مندرج

در ماده ۱۴۵ در راه‌های خارج شهر از کلریفیتد راننده موظف است که علاوه بر استفاده از مثلث نورتاب یک چراغ الکتریکی قرمز با باطری در فاصله هفتادمتری جلو و یکی در فاصله هفتادمتری عقب و یکی در پهلوی وسیله از کارافتاده بگذارد.

ماده ۱۴۸ – رانندگان کلیه وسایل نقلیه موظفند که از منتهی الیه سمت راست راه، حرکت

نمایند مگر در موارد زیر:

الف – در موقع سبقت گرفتن از وسیله نقلیه جلو.

ب – موقعی که سمت راست راه به هر علتی مسدود و غیرقابل عبور باشد.

ج – هنگام گردش به چپ.

ماده ۱۴۹ – در بزرگراه‌ها و اتوبان‌هایی که در هر مسیر حرکت سه خط عبور یا بیشتر داشته

باشند حرکت به صورت مستمر در مسیر حرکت سمت چپ ممنوع است مگر برای سبقت یا گردش به چپ.

ماده ۱۵۰ – در راه‌هایی که به وسیله موانع مخصوص یا سکو به دو قسم تقسیم شده رانندگان موظفند از قسمت راست حرکت کنند و حق ندارند از قسمت چپ استفاده نمایند و یا از روی موانع بگذرند.

ماده ۱۵۱ – در راه‌های یک طرفه راننده وسایل نقلیه باید در جهت مجاز عبور کند و حرکت خلاف جهت مزبور ممنوع است.

ماده ۱۵۲ – در میادین و تقاطع‌های سکودار رانندگان وسایل نقلیه موظفند از طرف راست میدان و یا سکو گردش نمایند.

ماده ۱۵۳ – وسایل نقلیه چرخ لاستیکی کنдро (یا سرعت کمتر از ۳۰ کیلومتر) در هنگام تردد در راه‌هایی که مجاز اعلام شده مکلفند از منتهی الیه سمت راست و یا محل هایی که برای عبور آنها تعیین شده حرکت نمایند.

ماده ۱۵۴ – در مواقعي که وسیله نقلیه‌ای از رو بروی وسیله نقلیه دیگری در جهت مخالف حرکت می‌کند راننده هر یک از آنها بایستی حتی المقدور در طرف راست خود حرکت نماید و مخصوصاً در راه‌هایی که از هر طرف فقط یک وسیله نقلیه می‌تواند عبور کند رانندگان باید سعی نمایند که در هنگام عبور فاصله کافی بین دو وسیله وجود داشته باشد.

ماده ۱۵۵ – در راه‌ها و مناطقی که میزان سرعت رانندگی به وسیله تابلو و یا علایم دیگر راهنمایی معین نگردیده حداقل سرعت مجاز برای رانندگان وسایل نقلیه به قرار زیر می‌باشد:

الف – در شهرها

۱ – در خیابان‌ها پنجاه کیلومتر در ساعت.

۲ – در کوچه‌ها و میدان‌ها و پیچ‌ها بیست کیلومتر در ساعت.

ب - در راههای خارج شهر و مناطق غیرمسکونی روزها ۹۵ کیلومتر و شبها ۸۰ کیلومتر در ساعت.

ماده ۱۵۶ - راهنمایی و رانندگی می‌تواند درموقع یا محل‌های ضروری از طریق نصب تابلو یا علایم دیگر حداقل سرعت را نیز معین و اعلام نماید . در این صورت رانندگی با سرعت کمتر از حداقل مجاز نخواهد بود.

ماده ۱۵۷ - رانندگان حق ندارند در راه‌ها آنقدر با سرعت کم حرکت نمایند که باعث کندی عبور و مرور یا اختلال در آن بشوند مگر آنکه برای احتراز از خطر و تصادف ضروری باشد.

ماده ۱۵۸ - رانندگان وسایل نقلیه موظفند در تقاطع هایی که فاقد چراغ راهنمای ای یا مأمور انتظامی یا تابلوی ایست می‌باشد، در سرپیچ‌ها، جاده‌های تنگ و تپه‌ها بطور کلی در محل‌هایی که موانعی در مسیر حرکت آنان وجود داشته باشد همچنین در موقع بارندگی یا مهیاکولاک و امثال آن‌ها از سرعت وسیله نقلیه تاحدی که بر حسب مورد برای احتراز از خطر یا تصادف ضرورت دارد بکاهند.

ماده ۱۵۹ - رانندگانی که قصد سبقت گرفتن از وسایل نقلیه ای را که درجهت آنان حرکت می‌کنند دارند باید پس از دادن علایم لازم فقط از سمت چپ آن‌ها سبقت گرفته و پس از سبقت و طی مسافت کافی مجدداً به طرف راست خود متوجه شوند به نحوی که راه وسیله نقلیه‌ای که از آن سبقت گرفته شده مسدود نگردد یا موجب تصادف نشود، سبقت گرفتن از طرف راست وسیله نقلیه‌ای که در حال گردش به چپ می‌باشد مجاز است.

ماده ۱۶۰ - رانندگان وسایل نقلیه‌ای که از آن‌ها سبقت گرفته می‌شود، بایستی راه را برای وسیله نقلیه‌ای که درحال سبقت گرفتن است بازکنند و بر سرعت خود نیفزایند.

ماده ۱۶۱ - سبقت گرفتن درموارد زیر ممنوع است:

- ۱ - در سرپیچ‌هایی تند و سربالایی‌هایی که میدان دیدکم است.
- ۲ - از پنجاه متر مانده به پیچ‌ها تا پنجاه متر بعد از آن یا در تقاطع راه‌ها یا در تقاطع راه آهن.
- ۳ - در موقعی که میدان دید به هر علتی کافی نباشد.
- ۴ - سبقت از وسیله نقلیه‌ای که خود درحال سبقت گرفتن است مگر در راه‌هایی که سه خط عبور و یا بیشتر داشته باشد.
- ۵ - برای اتوبوس‌ها و کامیون‌ها و تریلی‌ها در معابر شهری.

۶ - ازیک صد متر مانده به مدخل تونل‌ها و پل‌ها تا انتهای آنها.

۷ - در تقاطعی که با نصب عالیم مخصوص سبقت گرفتن ممنوع اعلام شده باشد.

ماده ۱۶۲ - رعایت مقررات مربوط به حق تقدم عبور برای همه اجباری است مگر در مواردی که به موجب مقررات خاص یا عالیم مخصوص راهنمایی خلاف این حکم اجازه داده شده باشد.

ماده ۱۶۳ - حق تقدم عبور وسایل نقلیه در تقاطع و میدان‌هایی که هیچ گونه علامت و چراغ راهنمای وجود نداشته باشد به ترتیب زیر است:

۱ - در تقاطع‌های هم عرض اگر دو وسیله نقلیه ای که رو بروی یکدیگر در حرکتند بخواهند با هم داخل خیابان مجاور واحدی شوند حق تقدم عبور با وسیله‌ای است که به سمت راست گردش می‌کند.

۲ - هرگاه دو یا چند وسیله نقلیه از دو یا چند راه مختلف به مدخل تقاطع هم عرض یا میدانی برسند، حق تقدم عبور با وسیله‌ای است که در طرف راست وسیله دیگر قرار دارد.

۳ - در سه راه‌ها حق تقدم عبور با وسیله نقلیه‌ای است که مستقیم حرکت می‌کند و لو اینکه عرض خیابانی که مسیر آن است از عرض خیابان تلاقي کننده کمتر باشد.

ماده ۱۶۴ - در برخورد راه اصلی با راه فرعی حق تقدم با وسیله‌ای است که از راه اصلی عبور می‌کند. رانندگانی که از راه فرعی وارد راه اصلی می‌شوند باید قبل از ورود به راه اصلی توقف کامل نمایند و پس از اطمینان از عدم برخورد با وسایل نقلیه‌ای که احتمالاً در راه اصلی حرکت می‌کنند وارد این راه بشوند.

ماده ۱۶۵ - رعایت حق تقدم برای وسیله نقلیه‌ای که از راه خصوصی یا گاراژ یا کوچه یا تعمیرگاه و امثال آنها به معابر عمومی وارد می‌شود لازم است.

ماده ۱۶۶ - وسیله نقلیه‌ای که در حرکت است به وسایل نقلیه متوقفی که در حال حرکت کردن یا جلو و عقب یا دور زدن هستند حق تقدم دارد.

ماده ۱۶۷ - در گذرگاه عابر پیاده حق تقدم عبور با عابرین پیاده است.

ماده ۱۶۸ - در راه‌های دو طرفه هرگاه وسیله نقلیه‌ای بخواهد گردش به چپ کند حق تقدم با وسیله نقلیه‌ای است که مستقیم عبور می‌کند.

ماده ۱۶۹ - در محل پارک کنار خیابان حق تقدم برای پارک کردن با وسیله نقلیه‌ای است که ضمن حرکت به عقب مشغول پارک کردن است.

ماده ۱۷۰ - راننده وسیله نقلیه‌ای که در حرکت است هنگام شب یا هر موقع دیگری که به علت کمی روشنایی نتواند اشیا و اشخاص را از فاصله ۱۵۰ متری به خوبی تشخیص دهد باید چراغ‌های آن را به ترتیب مقرر در مواد بعدی روشن نماید.

ماده ۱۷۱ - در خیابان‌ها و جاده‌هایی که نور کافی وجوددارد، باید فقط از چراغ‌های کوچک و در صورت خرابی ناگهانی چراغ‌های کوچک جلو از نور پایین چراغ‌های بزرگ استفاده شود.

ماده ۱۷۲ - در ساعتی که چراغ‌ها روشن باشند اگر چند وسیله نقلیه متصل به هم حرکت کنند روشن کردن چراغ‌هایی که به لحاظ محل نصبشان پوشیده می‌شوند ضرورت ندارد و لی در هر حال چراغ‌های جلو وسیله اول و چراغ‌های عقب وسیله آخر باید روشن باشند.

ماده ۱۷۳ - رانندگان وسایل نقلیه موتوری موظفند که در جاده‌ها از نور بالا استفاده نمایند مگر در موارد زیر:

۱ - در موقع روپرو شدن با وسیله نقلیه‌ای که درجهت مخالف حرکت می‌کند ، در این صورت راننده بایستی از فاصله ۱۵۰ متری از نور پایین استفاده کند.

۲ - هنگامی که وسیله نقلیه از فاصله ۱۵۰ متری عقب وسیله نقلیه دیگری که در حال حرکت عبور می‌کند مگر وقتی که در حال سبقت گرفتن باشد.

ماده ۱۷۴ - قواعد گردش در تقاطع راه‌ها به شرح زیر است:

۱ - برای گردش به راست باید وسیله نقلیه را به منتهی‌الیه سمت راست هدایت کرده و کاملاً از کنار تقاطع گذشت.

۲ - برای گردش به چپ بایستی از فاصله یکصد متری تقاطع با دادن علامت و ارد مسیر سمت چپ شد به طوری که پس از ورود به تقاطع وسیله در حدود مرکز تقاطع قرار گیرد و سپس بر عایت حق تقدم عبور و سایل نقلیه‌ای که مستقیم در حرکتند با حداقل سرعت به چپ گردش نماید بنحوی که پس از ورود به خیابان موردنظر در مجاورت محور وسط آن خیابان قرار گیرد.

ماده ۱۷۵ - در راه‌های یک طرفه برای گردش به چپ رانندگان موظفند وسیله نقلیه را به منتهی‌الیه طرف چپ راه هدایت و سپس به چپ گردش کنند.

ماده ۱۷۶ - دور زدن در فاصله یکصد و پنجاه متری پیچ‌ها و سربالایی‌ها که میدان دید کافی نیست همچنین از روی خط ممتد ممنوع است.

ماده ۱۷۷ - عقب راندن وسیله نقلیه هنگام ضرورت باید با احتیاط کامل برای احتراز از وقوع هرگونه حادثه و انسداد راه عبور وسایل نقلیه صورت گیرد.

ماده ۱۷۸ - رانندگان وسایل نقلیه همگانی که مسافر ندارند باید در ایستگاه‌ها یی که از طرف راهنمایی و رانندگی علامت گذاری شده متوقف شوند مگر اینکه واحد مذکور مقررات دیگری اعلام کند.

ماده ۱۷۹ - کلیه رانندگان وسایل نقلیه برای سوار و پیاده کردن سرنشینان خود بایستی فقط در محل‌های مجاز و در منتهی‌الیه سمت راست سواره رو توقف نمایند.

ماده ۱۸۰ - در نقاط غیرمسکونی و خارج از شهر توقف کوتاه یا طولانی حتماً باید در پارکینگ‌هایی که در حاشیه راه احداث شده انجام شود.

ماده ۱۸۱ - هیچ راننده‌ای مجاز نیست وسیله نقلیه‌ای را که موتور آن روشن است و لو در محل مجاز متوقف سازد و خود از آن پیاده و دور شود. در سرشاری‌بیی باید پس از توقف چرخ‌های جلوی وسیله نقلیه به سمت راست کنار راه استقرار یابد.

ماده ۱۸۲ - رانندگان وسایل نقلیم در موارد زیر موظفند به ترتیبی که در زیر مقرر می‌شود توقف نمایند:

۱ - در موقع برخورد با وسیله نقلیه امدادی که دستگاه‌های اخبار صوتی یا بصری خود را بکار اندخته باشند باید وسیله نقلیه را به منتهی‌الیه سمت راست راه هدایت و عنداللزو م تا گذشتن وسایل نقلیه امدادی متوقف شوند.

۲ - قبل از ورود به تقاطعی که فاقد علایم یا مأمور راهنمایی است باید توقف کنند و سپس با احتیاط کامل از تقاطع بگذرند.

۳ - قبل از رسیدن به گذرگاه عابر پیاده و در صورت عبور اشخاص باید وسیله نقلیه خود را متوقف سازند و با حرکت دادن دست چپ رانندگان پشت سر را نیز به توقف دعوت نمایند.

۴ - هنگام برخورد با اتومبیل‌های مدارس که برای سوار و پیاده کردن دانش آموزان در حال توقف می‌باشند.

ماده ۱۸۳ - توقف در محل‌های زیر ممنوع است:

۱ - پیاده رو و گذرگاه عابر پیاده.

۲ - مقابل مدخل خیابان‌ها و جاده‌ها و کوچه‌ها یا مدخل اتومبیل رو ساختمان‌ها.

۳ - داخل تقاطع.

۴ - در فاصله پانزده متری میدان یا تقاطع یا سه راهها یا تقاطع راه آهن.

۵ - پنج متری شیرهای آب منصوب در راهها.

۶ - پانزده متری اطراف چراغ راهنمایی تابلوی راهنمایی که در کنار جاده‌ها نصب شده است.

۷ - کوچه‌ها.

۸ - از ابتدا تا انتهای پیچ‌ها.

۹ - در فاصله پانزده متری مدخل گاراژ‌های آتش نشانی، پلیس و بیمارستان‌ها.

۱۰ - کنار وسایل نقلیه‌ای که خود متوقف می‌باشند. (توقف دوبله)

۱۱ - روی پل‌ها و داخل تونل‌ها و معابر هوایی (راه‌هایی که بر روی پایه قرار دارند)

۱۲ - در خیابان‌هایی که پیاده رو آن‌ها قابل عبور نبوده و پیاد ها اجباراً از قسمتی از سواره‌رو عبور می‌کنند.

۱۳ - در ایستگاه‌های وسایل نقلیه عمومی و حریم آن‌ها که با عالیم راهنمایی مشخص است.

۱۴ - در محل‌هایی که تابلوهای توقف مطلقاً ممنوع نصب شده است.

۱۵ - در هر نقطه از معابر به منظور تعمیر وسیله نقلیه جز در مرور ماده ۱۴۶ که باید به ترتیب مقرر در همان ماده عمل شود.

۱۶ - در محل‌هایی که دستگاه پارکومتر نصب شده در کنار راه به علت نیازداختن سکه در داخل آن با پایان یافتن زمان معین و یا از کارافتادن دستگاه که علامت پارکینگ ممنوع را نشان دهد.

۱۷ - در سطح آسفالت جاده‌های دوپاره.

۱۸ - در خطوط عبور بزرگراه‌ها و اتوبان‌ها.

ماده ۱۸۴ - رانندگان موتورسیکلت بایستی در موقع رانندگی فقط روی زین موتور بشیستند و حق ندارند شخص دیگری را برترک سوار کنند مگراینکه در ترک نیز یک زین کامل نصب شده یا موتور سیکلت دارای ساید کار باشد.

ماده ۱۸۵ - رانندگی با دوچرخه رکابدار بدون داشتن زین محکم در محل مخصوص ممنوع است.

ماده ۱۸۶ – دو ترکه سوار کردن اشخاص روی دو چرخه ممنوع است.

ماده ۱۸۷ – دو چرخه سواران مکلفند:

۱ – هنگام حرکت کاملاً از طرف راست راه عبور نمایند.

۲ – در صورت تعدد دو چرخه سواران در یک ردیف حرکت کنند مگر آنکه معتبر و بیژه برای آن‌ها اختصاص داده شده باشد در این صورت حق ندا رند از خارج معتبر و بیژه و مخصوص عبور نمایند.

ماده ۱۸۸ – عبور دو چرخه سوار از پیاده رو و وسط دسته جات، بازار و نقاط شلوغ و پر تردد ممنوع است.

ماده ۱۸۹ – رانندگان موتورسیکلت و دو چرخه حق ندارند در راه‌ها حین رانندگی بار و اشیای دیگری حمل کنند یا حرکت و رزشی نمایند یا اعمالی انجام دهند که مستلزم برداشتن دست‌های آنان از روی فرمان باشد.

ماده ۱۹۰ – در سایر موارد پیش‌بینی نشده در این آیین‌نامه، ملاک عمل آیین‌نامه راهنمایی و رانندگی جاری در کشور است.

ماده ۱۹۱ – جداول^(۱) جرایم رانندگی در مناطق آزاد براساس ماده ۴۵ قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین – مصوب ۱۳۶۹^(۲) بنابه پیشنهاد دیرخانه شورای عالی مناطق آزاد و تصویب وزارت کشور خواهد بود.

آیین‌نامه چگونگی اداره اماکن عمومی مناطق آزاد تجاری – صنعتی جمهوری اسلامی ایران

مصطفی ۱۳۷۳/۷/۹ وزیر ای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری – صنعتی

ماده ۱ – اداره اماکن عمومی منطقه و بیژه انتظامی منطقه آزاد در اجرای و ظایف محوله ،

۱ – به تصویب‌نامه درخصوص جریمه‌های تخلفات مربوط به حمل و نقل و عبور و مرور در کلیه نقاط کشور و مناطق آزاد تجاری – صنعتی مصوب ۱۳۹۰/۷/۳ مندرج در این مجموع رجوع شود.

۲ – ماده ۴۵ قانون نحوه وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین مصوب ۱۳۶۹/۲/۸ با تصویب قانون وصول برخی از درآمدهای دولت... مصوب ۱۳۷۳/۱۲/۲۸ منسوخه و ماده ۳۲ قانون اخیرالذکر نیز به موجب ماده ۳۵ قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی مصوب ۱۳۸۹/۱۲/۸ منسوخه شده است. ضمناً به مجموعه قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی از انتشارات این معاونت رجوع شود.

نظرارت و اجرای مقررات مربوط به اماکن عمومی منطقه آزاد را بر اساس این آیین نامه بر عهده دارد.

ماده ۵- اماكن و مؤسسات موضوع اين آيin نامه به شرح زير است:

- هتل‌ها ۲- مسافرخانه‌ها ۳- رستوران‌ها ۴- پانسيون‌ها ۵- سلف سرويس‌ها ۶-
- قهوه‌خانه‌ها ۷- اغذيه فروشی‌ها ۸- چلوکبابی‌ها ۹- بوفه سینماها و ثنا擦ها ۱۰- کافه ترياهها ۱۱- کافه قنادي‌ها ۱۲- آرایشگاه‌ها ۱۳- آموزشگاه‌های رانندگی ۱۴- فروشگاه‌ها ی جرايد و نشريات داخلی و خارجي ۱۵- مؤسسات بارکشی شهری ۱۶- عکاسی‌ها ۱۷- فروشگاه‌ها ی اتومبيل ۱۸- مؤسسات تبلیغاتی و تولیدکنندگان فيلم‌های تبلیغاتی ۱۹- تعمیرگاه‌های اتومبيل و اتوسرвис‌ها ۲۰- پارکينگ‌ها ۲۱- مؤسسات توريستي و کرايه دهی اتومبيل‌ها (آزانس‌ها) ۲۲- بنگاه‌های مسافري ۲۳- كتاب فروشی‌ها ۲۴- بنگاه‌ها ی معاملاتي ۲۵- کارگاه‌ها ی تعويض روغن و پنج‌رگيري و لاستيك ۲۶- مؤسسات تاكسي بار ۲۷- كليشه و گراورسازی‌ها ۲۸- فروشگاه‌های لوازم يدکی اتومبيل ۲۹- چایخانه‌ها ۳۰- سمساري و امانت فروشی‌ها ۳۱- تالارهای پذيرايی ۳۲- محل فروش اشيای عتيقه و مصنوعات دستي ۳۳- سوبر ماركت‌ها و محل عرضه مواد پروتئيني ۳۴- اوزاليد و فتوکپي ۳۵- خياطان و فروشندگان لباس، پوشак و بوتيك‌ها ۳۶- مؤسسات کرايه جراثقال‌های ثابت بندري و متحرک ۳۷- شركت‌های خصوصي ۳۸- مهدکودک‌ها ۳۹- چلوخورشتی‌ها ۴۰- طباخي‌ها ، ۴۱- تعمیرگاه‌ها ی موتورسيكلت و دوچرخه ۴۲- سينماها و تماشاخانه‌ها ۴۳- کارگاه‌ها ی اوراق اتومبيل ۴۴- کارگاه‌های نقاشي اتومبيل باربری ۴۵- استوديوها ۴۶- طلا و جواهر فروشی‌ها ۴۷- مؤسسات نشر و طبع.^(۱)

تبصره - هر نوع امکنه یا مؤسسات مشابه دیگر که در آينده داير شود ، بنابه تشخيص

سازمان هر منطقه آزاد مشمول مقررات اين آيin نامه خواهد بود.^(۲)

ماده ۶- مرجع صادرکننده پروانه واحدهای صنفی درمنطقه آزاد سازمان همان منطقه می‌باشد که پس از تشکيل پرونده نسبت به موارد مندرج درماده (۲) از اداره اماكن عمومي منطقه ویژه انتظامي استعلام نظر نموده و پس از تعیين صلاحیت نسبت به صدور پروانه اقدام

۱ و ۲- به آيin نامه اجرائي قانون جامع كنترل و مبارزه ملي با دخانيات مصوب ۱۳۸۶/۷/۱ هيأت وزيران مندرج در اين مجموعه رجوع شود.

می‌کند.

تبصره - بررسی صلاحیت فردی اتباع خارجی هنگام صدو رمجوز، توسط سازمان انجام خواهد شد.

ماده ۴ - اداره اماکن عمومی منطقه موظف است از زمان دریافت تقاضای واحد صنفي ظرف ۱۵ روز امور مربوط به بررسی صلاحیت فردی را انجام و نظریه قطعی راکتاً، به سازمان منطقه آزاد اعلام کند.

ماده ۵ - چنانچه صاحبان پروانه اماکن عمومی مندرج درماده ۲ بخواهند اداره امور داخلی واحد خود را به دیگری واگذار نمایند بایستی فرد مزبور را با ذکر مشخصات برای تعیین صلاحیت فردی به اداره اماکن منطقه ویژه معرفی کنند.

ماده ۶ - درصورتی که هریک از صاحبان امتیاز و یامدیران اماکن عمومی مندرج درماده (۲) آیین‌نامه درمدت اعتبار پروانه از ضوابط و مقررات اداره اماکن عمومی تحلف کند مراتب به مرجع صدور پروانه اعلام خواهد شد تا سازمان با توجه به نوع عمل و براساس سیاستهای منطقه آزاد نسبت به لغو وقت یا دائم پروانه اقدام کرده و سایر اقدامات مقتضی را به عمل آورد.

ماده ۷ - صاحبان پروانه‌های اماکن عمومی مندرج درماده ۲ باید مشخصات کامل کارکنان خود را همراه با مدارک لازم به اداره اماکن عمومی منطقه اعلام کنند.

ماده ۸ - کلیه کارکنان و مستخدمان اماکن عمومی مندرج درماده ۲ بایستی دارای کارت بهداشت از مرجع ذی‌صلاح باشند.

ماده ۹ - صاحبان پروانه‌های هتل‌ها و مسافرخانه‌ها، پانسیون‌ها و سایر اماکن مشابه موظفند در قبال اموالی که از طرف واردین و مسافرین به مکان‌های مزبور ، به آنان سپرده می‌شود رسید کتبی بدھند.

ماده ۱۰ - صاحبان پروانه‌های کلیه اماکن عمومی مکلفند آن دسته از مواد این آیین نامه و اعلامیه‌های اداره اماکن عمومی منطقه آزاد راکه درارتباط با نوع کار آن مکان می‌باشد برای واردین در محل مناسب به زبان فارسی و خارجی نصب کنند.

ماده ۱۱ - در صورتی که میافری دراماکن فوت کند صاحب امتیاز یامدیر مؤسسه باید بلاfacسله مراتب را کتبیاً ذکر مشخصات شخص متوفی و شماره اتفاق به اداره اماکن عمومی منطقه آزاد اعلام کند وتا ورود مأموران ذی‌صلاح اتفاق متوفی باید بسته باشد وکسی وارد آن نشود

ماده ۱۲۵ - به منظور تأمین بهداشت محیط منطقه صاحبان پروانه‌های اماکن عمومی مکلفند درصورتی که مسافر یا مستخدمی مشکوک به دارابودن امراض واگیر و عفونی ازقبل و با طاعون، جذام، ایدز و امثال آن باشد، مراتب را با ذکر مشخصات بیمار به نزدیکترین مرکز بهداشتی منطقه آزاد و اماکن منطقه اطلاع دهند.

ماده ۱۳ - صاحبان پروانه‌های اماکن مسافری و پانسیون‌ها باید دفتری طبق نمونه اداره اماکن عمومی منطقه آزاد برای ورود و خروج مسافران تهیه و نام و نشانی کامل آنان را در آن دفتر قید نموده و مشخصات و تاریخ ورود و خروج آنان را مطابق نمونه اعلامیه‌ای که ازطرف اداره اماکن عمومی منطقه داده می‌شود تنظیم و اول وقت روز بعد به اداره مذکور تسلیم کنند.

ماده ۱۴ - صاحبان پروانه‌های اماکن عمومی و پانسیون‌ها مکلفند تابلوی شماره اتاق‌ها را در محل مناسبی درمدخل امکنه خود نصب نمایند.

ماده ۱۵ - صاحبان امتیاز هتل‌ها و مسافرخانه‌ها و پانسیون‌ها موظفند درصورت مراجعت اطفال و اشخاصی که به سن قانونی نرسیده و بدون سرپرست هستند و قصد اقامت دراماکنه مزبور را دارند بلافضله مراتب را به اماکن عمومی منطقه آزاد اعلام کنند.

ماده ۱۶ - پروانه کسانی که مرتکب یکی از موارد زیر شده یا درانجام آن معاو نت یا مشارکت داشته باشند اخذ و به مرجع صدور پروانه ارسال می‌شود تا نسبت به ابطال موقت یا دائم آن اقدام شود.

الف - تشکیل جلسات در محل امکنه عمومی برای مقاصد سوء و خلاف قانون علیه دولت و امنیت کشور.

ب - تهیه و فراهم کردن موجبات تسهیل خرید و فروش مواد افیونی و مواد مخدر و استعمال آن‌ها و سایر امور غیرمشروع.

ج - طرح ریزی و توطئه برای انجام مقاصد سوء و خلاف قانون مانند سرقت ، خرید و فروش و نگهداری اموال مسروقه.

ماده ۱۷۵ - قبول و اسکان اشخاص شرور و بدسابقه در محل امکنه عمومی ممنوع می‌باشد.

ماده ۱۸ - به منظور آسایش عمومی و رعایت حال دیگران ایجاد صدای ناهنجار و ادای الفاظ رکیک و انجام اعمال زشت و حرکاتی که موجب سلب آسایش دیگران و یا ضرر به اموال عمومی شود ممنوع است و صاحبان پروانه‌های اماکن عمومی مکلفند متخلف را به مأموران انتظامی معرفی کنند.

ماده ۱۹ - درجه بندی و تعریف هریک از اماکن عمومی بوسیله سازمان هرمنطقه انجام و ابلاغ خواهد شد.

ماده ۲۰- برای اماکن عمومی منطقه حتی الامکان باید نام یا مضامین مناسب انتخاب و با زبان فارسی و در صورت لزوم با زبان خارجی درزیر آن روی تابلو نوشته شود.

ماده ۲۱ - نگهداری و انبار کردن مواد ناریه در اماکن عمومی ممنوع است.

ماده ۲۲ - در کلیه اماکن عمومی و سایل مقدماتی آتش نشانی طبق استاندارد آتش نشانی منطقه باید مهیا باشد تابه موقع مورد بهره برداری قرار گیرد.

ماده ۲۳ - از تاریخ لازم الاجرا شدن این آیین نامه، کلیه مقررات و ضوابط مغایر با آن ملغی است.

مقررات امنیتی و انتظامی مناطق آزاد تجاری - صنعتی

جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۹/۷/۱۳۷۳ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد با اصلاحات بعدی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- در این تصویب‌نامه واژه‌های زیر به جای عبارتهای مشروح مربوط به کار می‌روند: کشور: کشور جمهوری اسلامی ایران .

شورای عالی: شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران .

منطقه: هریک از مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران .

سازمان: سازمان هرمنطقه آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران.

شورای تأمین: شورای تأمین ویژه منطقه آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران.

نیروی انتظامی: نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران.

دبیرخانه: دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران.

فصل دوم - مقررات امنیتی

ماده ۲- به منظور بررسی اتفاقات، جریان‌ها و رویدادهای عمدی و اساسی امنیتی و گرفتن تصمیم‌ها و اندیشیدن تدبیرهای هماهنگ برای پیش گیری و رویارویی با موارد مربوط، شورای تأمین ویژه مناطق آزاد تجاری - صنعتی به مسوولیت مدیر عامل سازمان و رئیس هیأت مدیره منطقه آزاد زیرنظر شورای تأمین استان تشکیل می‌شود و عهده دار و ظایف مذکور در ماده (۳)

این تصویب‌نامه خواهد بود.

ماده ۳- شرح وظایف شورای تأمین:

- الف - جمع بندی و بررسی خبرها و گزارش‌ها و تجزیه و تحلیل‌های مربوط به و قایع حساس امنیتی، سیاسی و اجتماعی منطقه آزاد برای بهره‌برداری سریع، به منظور ترسیم و ضع موجود و پیش‌بینی تحول‌های آینده.
- ب - گزارش وضع امنیتی، سیاسی و اجتماعی منطقه به شورای تأمین استان.
- ج - تبیین حدود وظایف و اختیارات هریک از ارگان‌ها و نهادها در رابطه با امنیت داخلی منطقه در چارچوب وظایف تعیین شده آنها.
- د - پی‌گیری و ارزیابی نتایج به دست آمده از اجرای تصمیم‌های گرفته شده در شورای تأمین.
- ه - ایجاد هماهنگی و ارتباط نزدیک با شورای تأمین شهرستان هم جوار.

تبصره - هر منطقه که از لحاظ جغرافیایی قسمتی از یک شهرستان را تشکیل می‌دهد، باید با شورای تأمین شهرستان موردنظر ارتباط نزدیک داشته باشد . موارد اختلاف برای تصمیم‌گیری به شورای تأمین استان مربوط ارجاع خواهد شد.

ماده ۴- اعضای شورای تأمین:

- الف - مدیر عامل سازمان و رئیس هیأت مدیره منطقه، که ریاست شورای تأمین را به عهده دارد.
 - ب - نماینده استاندار (معاون سیاسی یا فرماندار مربوط)
 - ج - فرمانده منطقه ویژه انتظامی.
 - د - فرمانده نیروی نظامی مستقر در منطقه (در صورت استقرار در منطقه آزاد)
 - ه - مسؤول اداره اطلاعات منطقه.
- ۱ - ۴ - شورای تأمین تنها به منظور مشورت در امور امنیتی تشکیل می‌شود و تصمیم‌گیری در امور مذکور به عهده مدیر عامل سازمان و رئیس هیأت مدیره منطقه است.
- ۲ - ۴ - تشکیل شورای تأمین، به دعوت مدیر عامل سازمان و رئیس هیأت مدیره منطقه ، ماهی یکبار، الزامی است. جلسات فوق العاده، به پیشنهاد رئیس شورای تأمین یا دونفر از اعضای تشکیل می‌شود.
- ۳ - ۴ - چنانچه موضوع مورد بررسی در جلسه شورای تأمین به دستگاه اجرایی خاصی

ارتباط داشته باشد، دعوت از بالاترین مقام اجرایی آن دستگاه مستقر در منطقه الزامی است.

۴ - دبیرخانه شورای تأمین در محل ستاد مستقر در منطقه زیرنظر مدیرعامل سازمان و رئیس هیأت مدیره منطقه تشکیل می‌شود و شرح وظایف آن در اولین جلسه شورای تأمین تنظیم و تصویب خواهد شد. رئیس دبیرخانه با حکم مدیرعامل سازمان و رئیس هیأت مدیره منطقه تعیین می‌شود.

ماده ۵- استاندار جلسات شورای تأمین استان را که مربوط به منطقه آزاد می‌باشد با حضور مدیرعامل سازمان و رئیس هیأت مدیره منطقه تشکیل می‌دهد.

جلسات فوق العاده شورای تأمین استان که مربوط به منطقه آزاد می‌باشد، به تشخیص استاندار یا پیشنهاد رئیس شورای تأمین تشکیل می‌شود.

فصل سوم - مقررات انتظامی

ماده ۶- تأمین امنیت و آسایش عمومی و ایجاد نظم در قلمرو مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران به عهده نیروی انتظامی است.

تبصره - نیروی انتظامی برای انجام مأموریت فوق موظف به تشکیل منطقه ویژه انتظامی برای هر منطقه خواهد بود.

۱ - ۶ - منطقه ویژه انتظامی از نظر سلسله مراتب و تشکیلات سازمانی زیرنظر فرمانده نیروی انتظامی می‌باشد.

۲ - ۶ - فرمانده منطقه ویژه انتظامی بنای پیشنهاد مدیرعامل سازمان و رئیس هیأت مدیره منطقه و تصویب فرماندهی نیروی انتظامی منصوب می‌شود.

۳ - ۶ - فرمانده منطقه ویژه انتظامی در اجرای قوانین و مقررات با هماهنگی مدیرعامل سازمان منطقه انجام وظیفه می‌نماید.

۴ - ۶ - فرمانده منطقه ویژه انتظامی موظف به ایجاد ارتباط و هماهنگی لازم با فرماندهی ناحیه انتظامی محل می‌باشد.

۵ - ۶ - کلیه نیروهای منطقه ویژه انتظامی تابع مقررات استخدامی و انضباطی و کیفری نیروی انتظامی می‌باشند.

تبصره - پرسنل منطقه ویژه انتظامی از تسهیلات و مزایای هزارهای برخوردار خواهند بود که به موجب آییننامه‌ای که توسط دبیرخانه و نیروی انتظامی تهیه و تنظیم خواهد شلت تعیین می‌شود.

ماده ۷- کلیه امکانات منطقه ویژه انتظامی از لحاظ تأسیساتی، تجهیزاتی و تدارکاتی، پشتیبانی و غیره توسط سازمان تأمین و نگهداری خواهد شد.

تبصره- تهیه و تأمین تجهیزات خاص نظامی انتظامی به عهده نیروی انتظامی است.

۱ - ۷ - آموزش‌های عمومی و تخصصی درستوطح مختلف با توجه به درجات و

پست‌های پرسنل منطقه ویژه انتظامی که ازسوی نیروی انتظامی تعیین می‌شود و نیز سایر آموزش‌های اضافی که مورد درخواست ریس منطقه می‌باشد، بعداز تأمین اعتبارات موردنیاز ازسوی منطقه، در حداقل زمان ممکن توسط نیروی انتظامی انجام خواهد شد.

۲ - ۷ - کلیه امکانات تجهیزات و سایل، ساختمانها و تأسیلاتی که توسط سازمان تهیه و در اختیلر منطقه ویژه انتظامی قرارداده می‌شود، اموال مناطق آزاد است و تنها باید در محدوده جغرافیایی همان منطقه و برای اجرای هماریت‌های محول شده مورد استفاده قرار گیرد^(۱)

ماده ۸- شرح وظایف و تشکیلات منطقه ویژه انتظامی مناطق آزاد:

۱ - ۸ - انجام همه کارهایی که به موجب قوانین و مصوبات مربوط مناطق آزاد و دستور مدبر عامل به عهده منطقه ویژه انتظامی، محول می‌شود.

۲ - ۸ - اجرای مقررات مربوط به ورود و خروج اتباع بیگانه، راهنمایی و رانندگی، اماكن عمومی و مرزبانی در مناطق آزاد برابر آیین‌نامه‌های مربوط.

۳ - ۸ - سازمان و تشکیلات و ترکیب پرسنل منطقه ویژه انتظامی، براساس نیاز و خواسته منطقه، توسط نیروی انتظامی تأمین می‌شود.

۴ - ۸ - نیروی انتظامی پرسنل موجود حفاظتی - انتظامی مناطق آزاد را دوراکز آموزشی خود می‌پذیرد و پس از طی دوهای لازم در منطقه ویژه انتظامی همان منطقه به خدمت می‌گمارد

آیین‌نامه مرزبانی مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۱۳۷۳/۷/۹ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی

ماده ۱- فرمانده منطقه ویژه انتظامی هر منطقه آزاد، مرزبان کشور جمهوری اسلامی ایران محسوب گردیده و با سمت مرزبان درجه ۱ یا درجه ۲ منصوب خواهد شد.

۱ - به موجب تصویبنامه حذف بند ۳ ماده ۷ مقررات امنیتی و انتظامی مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب ۱۳۷۵/۱۲/۱۳، بند ۳ ماده ۷ حذف شده است.

ماده ۲- تعیین مرزبان درجه ۱ یا مرزبان درجه ۲ بنابر اهمیت و حساسیت و سعت منطقه مرزی و قراردادهای مشترک با درنظرگرفتن ضوابط سازمان مرکزی مرزبانی نیروی انتظامی خواهد بود.

ماده ۳- برای هریک از مناطق ویژه انتظامی که درمرزهای دریایی واقع شده باشند یک یگان دریایی منظور و زیرنظر مرزبان خواهد بود.

الف - استعداد سازمانی و پرسنلی و نوع تجهیزات یگان دریایی متناسب با سعت و حساسیت حوزه مرزی و مأموریت های محوله ویژه منطقه آزاد خواهد بود.

ب - فرم لباس پرسنل و رنگ و آرم تجهیزات دریایی همانند سایر پرسنل یگان های دریایی ناجا خواهد بود.

ج - کلیه امکانات از قبیل اماکن، شناورها و غیره که مورد نیاز باشد توسط سازمان هر منطقه متناسب با استانداردهای نیروی انتظامی تهیه خواهد شد.

ماده ۴- مرزبانان و پاسگاههای مرزی و یگان های دریایی از نظر امور فنی مرزی تابع سازمان مرکزی مرزبانی ناجا می باشند.

ماده ۵- در صورت ضرورت ایجاد امکانات تفریحی، سیاحتی، خدمات ویژه و مشابه در آبهای داخلی و ساحلی متصل به مناطق آزاد بایستی قبل محدود ده این مناطق با هماهنگی سازمان مناطق آزاد و سازمان بنادر و کشتیرانی^(۱) و نیروی انتظامی و سایر سازمان های ذی ربط تعیین و مراتب به سازمان مرکزی مرزبانی ناجا اعلام شود.

ماده ۶- سایر وظایف عمومی مرزبانان به شرح زیر می باشد:

۱ - دریافت استوارنامه از سازمان مرکزی مرزبانی .

۲ - ملاقات با مرزبان کشور مقابل (همتای خود) و اعلام رسمیت و شروع به کار خود با ارائه استوارنامه .

۳ - تحويل و تحول علائم مرزی و توجیه کامل به نحوه عبور خط مرز و ویژگی های موجود در مرز .

۴ - اجرای مفاد معاهدات و پروتکلهای بین دو کشور و قوانین بین المللی.

۵ - اجرای قوانین و مقررات داخلی کشور و مناطق آزاد، مربوط به مرزبانی.

۱ - در حال حاضر سازمان بنادر و دریانوردی.

- ۶- اعمال سیاستهای دولت جمهوری اسلامی ایران در مرفاهمانگی سازمان مرکزی مرزبانی
- ۷- انجام اقدامات لازم درجهت مراقبت از حدود و ثغور کشور.
- ۸- استیفای حقوق دولت و مرزنشینان.
- ۹- انجام مکاتبات و شرکت در ملاقات‌های متناوب در خاک یکدیگر با دعوت قبلی مرزبانان به منظور رسیدگی و حل و فصل مسائل مرزی .
- ۱۰- سرپرستی اعضای شرکت کننده در ملاقات‌های مرزی اعم از اعضای ثابت و کارشناسان تخصصی (بر حسب ضرورت و نوع حادثه با انتخاب مرزبان براساس معاهدات مرزی
- ۱۱- دریافت و جمع آوری اخبار و اطلاعات و گزارش‌ها و رویدادهای سیاسی ، مرزی نظامی، امنیتی، اقتصادی، فرهنگی و تجزیه و تحلیل و انعکاس سریع آن‌ها به سازمان مرکزی مرزبانی و مراجع ذی‌ربط ضمن اقدام لازم در هر مورد.
- همکاری در حل و فصل دعاوی حقوقی و اختلافات ایلی و عشیرتی بین اتباع دو کشور که در منطقه مرزی سکونت داشته یا منشأ وقوع آن در عمق نوار مرزی می‌باشد.
- ۱۳- بررسی مشکلات، نارسایی‌ها و مسائل مرزنشینان و اقدام درجهت رفع آن‌ها و انعکاس به سازمان مرکزی مرزبانی در صورت باقی ماندن مشکلات .
- ۱۴- همکاری و هماهنگی لازم با سازمان‌های دولتی و نظامی و سایر ارگان‌ها و نهادها در جهت تسهیل اجرای وظایف قانونی آن‌ها که در ارتباط با مرز می‌باشند.
- ۱۵- اقدام در مورد استرداد مجرمین و متهمین فراری دو کشور برابر قراردادهای فی‌ما بین به شرط اینکه محل وقوع جرم در عمق نوار مرزی باشد در صورتی که با کشور مقابل قراردادی وجود نداشته باشد، ضمن توقيف احتیاطی متهم یا مجرم فراری از سازمان مرکزی مرزبانی کسب تکلیف خواهد نمود.
- ۱۶- اقدام در مورد صدور پروانه‌های گذرمرزی با عنایین (برگ راهداری - پاساو ان- پروانه گذر - گذرنامه مرزی - برگ عبور - گواهی عبور) که در هر یک از معاهدات مشترک مرزی و تصویب‌نامه هیأت وزیران (مرزهای جنوبی کشور) پیش‌بینی گردیده ضمن ایجاد تسهیلات لازم و هماهنگی با مرزبان کشور مقابل جهت تردد اتباع دو کشور از نقاط مرزی تعیین شده است.
- ۱۷- اقدام در مورد صدور گواهینامه‌های ویژه جهت تردد کارشناسان و کارکنان فنی برابر معاهدات دو جانبه بین‌المللی و ایجاد هماهنگی با مرزبان مقابل و فراهم نمودن تسهیلات لازم

جهت کارشناسان دوطرف.

۱۸- جلوگیری از هرگونه اقدام فیزیکی درنوار مرز و حاشیه آن قبل از اخذ مجوز از سازمان مرزبانی مرکزی.

۱۹- انجام بازدیدهای مشترک متناوب از کلیه علائم مرزی به منظور حصول اطمینان از پایداربودن آنها در محل اولیه و خارج نشدن از حال استاندارد.

۲۰- تهیه و تنظیم آمارهای نوبه‌ای مرزی و تجزیه و تحلیل آنها و انعکاس به موقع به سازمان مرکزی مرزبانی و سازمان مناطق آزاد.

۲۱- گزارش فوری کلیه رویدادهای مهم مرزی به سازمان مرکزی مرزبانی و سازمان مناطق آزاد و حضور در محل و انجام اقدامات اولیه در محل.

۲۲- اجرای دستورهای سازمان مرکزی مرزبانی در کلیه امور مرزی.

۲۳- نظارت فنی مرزبانی بر نحوه اجرای کلیه کارهای عمرانی و طرح‌های مرزی در مرز و اطمینان از عدم تضییع حقوق و منافع دولت و مرزنشینان و جلوگیری از ادامه کار در صورت مغایرت با منافع کشور و اعلام به سازمان مرکزی مرزبانی.

۲۴- نظارت فنی مرزبانی بر فعالیت‌های فیزیکی و طرح‌های اجرایی حاشیه مرز در کشور مقابل و اطمینان از عدم تضییع حقوق و منافع دولت و مرزنشینان و اعتراض یا جلوگیری از ادامه کار (برحسب وضعیت) در صورت مغایرت با معاهدات دوجانبه و قوانین بین‌المللی.

۲۵- برآورد نیازمندی‌های فنی با ارائه راهکارهای مناسب جهت بالابردن توان رزمی یگان‌های مرزی و بهینه کردن کنترل مرز و اعلام به سازمان مرکزی مرزبانی.

۲۶- اجرای قوانین جاری کشور در آب‌های داخلی.

۲۷- اجرای قوانین بین‌المللی یا داخلی (حسب مورد) در دریای سرزمینی (آبهای ساحلی).

۲۸- اعمال نظارت به منظور پیشگیری از نقض قوانین و مقررات کشور از جمله مصوبات مربوط به مناطق آزاد مقررات امنیتی، گمرکی، مالی، مهاجرتی، بهداشتی، زیست محیطی و اقدام لازم در مورد تعقیب و مجازات متخلفین (یا هماهنگی سازمانهای مرتبه) در آبهای منطقه

۲۹- نظارت به منظور عدم انجام فعالیت‌های غیرقانونی و هرگونه بهره برداری مغایر با حقوق دولت جمهوری اسلامی ایران و اقدام درمو رد تخلفات (با هماهنگی سازمان‌های مربوط) در منطقه انحصاری اقتصادی و فلات قاره.

۳۰- نظارت به منظور عبور بی ضرر شناورها از آبراههای بین‌المللی و افع در آبهای

درباری متعلق به ایران.

۳۱- جلوگیری از هرگونه بهره‌برداری غیرمجاز در منطقه اختصاصی ماهیگیری دوریای خزر.

۳۲- اعمال فرماندهی بر پاسگاه‌های مرزی به منظور حسن انجام وظایف محله.

ضوابط مربوط به نقل و انتقال حق بیمه و کسور بازنیستگی بیمه‌شدگان

در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۱۰/۱۳۷۳ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی

ماده ۱- اشخاصی که قبل از اشتغال در مناطق آزاد تجاری - صنعتی مشمول قانون تأمین اجتماعی بوده و حق بیمه مربوط را پرداخته باشند پس از اشتغال در واحدهای واقع در مناطق آزاد می‌توانند درخواست انتقال حق بیمه سهم خود را پس از کسر حق درمان متعلقه به صندوقی که نزد آن بیمه شده اند بنمایند.

ماده ۲- اشخاصی که در مناطق آزاد به کار اشتغال داشته و مشمول مقررات بیمه آن مناطق باشند در صورت اشتغال در کارگاه‌های مشمول قانون تأمین اجتماعی در سایر نقاط کشور ، می‌توانند تقاضای انتقال سوابق بیمه خود را به سازمان تأمین اجتماعی^(۱) تسلیم دارند و سازمان مذکور نیز مکلف به انتقال حق بیمه آنان بارعايت مقررات مربوط می‌باشد.

ماده ۳- سازمان‌های مناطق آزاد و سازمان تأمین اجتماعی^(۲) ضمن ایجاد تسهیلات لازم به منظور نقل و انتقال سوابق مشمولین خود از صندوق سازمان‌های مناطق آزاد به سازمان تأمین اجتماعی^(۳) و به عکس، مقررات قانون نقل و انتقال حق بیمه و بازنیستگی - مصوب ۱۳۶۵^(۴) - واصلاحات آن را رعایت می‌کنند.

ماده ۴- مستخدمان مستعدی، اخراجی و باخرید خدمت و زارتخاره‌ها، سازمان‌ها و شرکت‌های دولتی و مؤسسه‌ای که شمول قانون برآنها مستلزم ذکر نام است در صورت اشتغال در مناطق آزاد به شرطی که وجود حق بیمه و کسور بازنیستگی مربوط را دریافت نکرده باشند از حیث نقل و انتقال وجود مذکور تابع ضوابط این آیین نامه خواهد بود.

۱ و ۲ و ۳- در حال حاضر صندوق تأمین اجتماعی.

۴- به قانون نقل و انتقال حق بیمه یا بازنیستگی مصوب ۱۳۶۵/۳/۲۷ در سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران رجوع شود.

ماده ۵ - نقل و انتقال حق بیمه اشخاصی که دریکی از مناطق آزاد اشتغال دارند

در صورت اشتغال در دیگر مناطق آزاد به صندوق مربوط بلامانع است. نحوه انتقال کسور و حق بیمه حسب ضوابط صندوق مبدأ خواهد بود.

تبصره - هرگاه بیمه شده در هردو منطقه آزاد و نزد یک صندوق بیمه شده باشد تنها سوابق

وی به صندوق محل اشتغال جدید منتقل خواهد شد در غیراین صورت سوابق خدمت و حق بیمه پرداخت شده کلاً به صندوق جدید منتقل می‌شود.

ماده ۶ - سوابق اشتغال شاغلین در مناطق آزاد در صورت انتقال به سازمان تأمین اجتماعی

در صورتی پذیرفته می‌شود که صندوق حمایتی مشمول در قبال اخذ حق بیمه، متعهد را نه کلیه حمایت‌های موضوع قانون تأمین اجتماعی باشد در غیراین صورت بیمه شده باید مابه التفاوت نرخ حق بیمه مربوط تا حق بیمه مقرر در قانون تأمین اجتماعی را از حیث برخورداری از مزایای قانونی پرداخت کند.

ماده ۷ - در صورت انتقال مشمولین تأمین اجتماعی به مناطق آزاد و به عکس تنها حق

بیمه و یا کسور بازنیستگی مربوط به آن قسمت از سوابقات اشتغال که حق بیمه و کسور بازنیستگی مربوط به آن پرداخت گردیده جزو سوابق خدمت آنان محسوب خواهد شد.

ضوابط ثبت شرکت‌ها و مالکیت‌های صنعتی و معنوی در مناطق آزاد

تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران^(۱)

مصوب ۱۳۷۴/۲/۴ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد با اصلاحات بعدی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - در این تصویب‌نامه واژه‌های زیر به جای عبارت‌های مشروح مربوط به کار می‌روند:

۱- کشور: کشور جمهوری اسلامی ایران.

۲- منطقه: هریک از مناطق آزاد تجاری- صنعتی.

۳- سازمان: سازمان هریک از مناطق آزاد تجاری- صنعتی است که به موجب قانون

۱- به موجب ماده ۱۵ آینین نامه اجرایی قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی ج.ا.ا.ا. مصوب ۱۳۸۵/۳/۱ ضوابط ثبت شرکت‌ها و مالکیت‌های صنعتی و معنوی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی ج.ا.ا.ا. در مورد مناطق ویژه اقتصادی نیز مجری می‌باشد.

تأسیس شده‌اند.

۱-۴ - قانون: قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ مجلس شورای اسلامی.^(۱)

۱-۵ - شورای عالی: شورای عالی مناطق آزاد تجاری- صنعتی جمهوری اسلامی ایران.

۱-۶ - واحد ثبتی: مرجع ثبت شرکت‌ها و مالکیت‌های صنعتی و معنوی هریک از سازمان‌های مناطق آزاد تجاری- صنعتی.

۱-۷ - شعبه شرکت یا مؤسسه: شعبه یک شرکت یا مؤسسه، شخص حقوقی است که در منطقه توسط شرکت یا مؤسسه اصلی که درخارج از منطقه ایجاد شده تشکیل شده است و اکثریت سهام آن متعلق به شرکت یا مؤسسه مذکور می‌باشد و این شخص حقوقی تازه تأسیس، شرکت یا مؤسسه فرعی آن محسوب می‌شود.

۱-۸ (اصلاحی ۱۳۷۵/۴/۱۸) - نماینده شرکت یا مؤسسه: نماینده یک شرکت یا مؤسسه، شخص حقوقی یا حقيقة است که آن شرکت یا مؤسسه به آن اختیارات لازم را داده است و تعهدات آن در سمت نمایندگی شرکت یا مؤسسه، تعهدات شرکت یا مؤسسه اختیاردهنده محسوب می‌شود.

فصل دوم - ایجاد و وظایف واحد ثبتی

ماده ۲ - سازمان هر منطقه به منظور انجام امور ثبتی شرکت‌ها و مالکیت‌های صنعتی و معنوی در آن منطقه، واحدی را به نام واحد ثبت شرکت‌ها و مالکیت‌های صنعتی و معنوی تأسیس می‌کند.

ماده ۳ - وظایف واحد ثبتی عبارتند از:

۳-۱ - ثبت شرکت‌ها و مؤسسات غیرتجاری ایرانی و خارجی.

۳-۲ - ثبت علائم و اسامی تجاری و صنعتی.

۳-۳ - ثبت اختراعات و اشکال و ترسیمات صنعتی.

۳-۴ - ثبت دفاتر تجاری بازرگانان.

۳-۵ - پلمپ دفاتر تجاری و غیرتجاری واقع در حوزه هر منطقه.

۳-۶ - ثبت بانک‌ها و مؤسسات اعتباری با رعایت آیین‌نامه اجرایی عملیات پولی و بانکی

۱ - این قانون در همین مجموعه درج شده است.

در مناطق آزاد.

۳-۷ - ثبت شرکت‌های بیمه طبق مقررات حاکم در مناطق آزاد.

فصل سوم- تشریفات قانونی ثبت شرکت‌ها و مالکیت‌های صنعتی و معنوی

ماده ۴ - هر شرکت یا مؤسسه‌ای که در منطقه ثبت شود و مرکز اصلی آن نیز در همان منطقه باشد شرکت ایرانی و ثبت شده در منطقه محسوب می‌شود.

تبصره ۱ - از تاریخ اجرای این تصویب‌نامه هر شرکت یا مؤسسه خارجی برای اینکه بتواند به وسیله شعبه یا نمایندگی در منطقه به فعالیت‌های اقتصادی مبادرت نماید باید در کشور متبوع خود مطابق قوانین و مقررات جاری آن کشور - به تصدیق نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در آن کشور - شرکت قانونی محسوب شود و در واحد ثبتی منطقه نیز به ثبت رسیده باشد.

تبصره ۲ - هر شرکت یا مؤسسه خارجی که در تاریخ اجرای این تصویب‌نامه در منطقه به وسیله شعبه یا نمایندگی به فعالیت‌های اقتصادی اشتغال داشته باشد باید در ظرف سه ماه از تاریخ اجرای این تصویب‌نامه تقاضای ثبت نماید. در غیر این صورت شرکت مذکور اعتبار قانونی نداشته و مؤسسین آن در قبال اشخاص ثالث متضامناً مسؤول جبران خسارت وارد شده خواهند بود.

ماده ۵ - انواع شرکت‌ها و مؤسسات غیرتجاری مذکور در قانون تجارت و سایر قوانین ایران می‌توانند در واحد ثبتی منطقه به ثبت برسند مشروط برآنکه موضوع فعالیت آن‌ها قانونی باشد. در هر حال تأسیس و فعالیت شرکت‌ها تحت قوانین موضوعه امکان‌پذیر است.

ماده ۶(اصلاحی ۱۳۷۵/۴/۱۸) - تمامی اشخاص حقوقی که در منطقه فعالیت اقتصادی دارند، موظفند ظرف سه ماه از تاریخ اعلام واحد ثبتی وضعیت خود را با مفاد این تصویب‌نامه و دستورالعمل‌های اجرایی آن تطبیق دهند. در غیر این صورت مرجع صالح به تقاضای سازمان از ادامه فعالیت اشخاص مذکور جلوگیری خواهد نمود.

دستورالعمل اجرایی این ماده توسط سازمان هر منطقه تهیه و به اجرا گذاشته می‌شود.

تبصره (الحاقی ۱۳۷۵/۴/۱۸) - سازمان ثبت اسناد و املاک کشور کلیه سوابق و مدارک مربوط به اشخاص حقوقی که قبل از تاریخ ایجاد واحد ثبتی منطقه در سایر نقاط کشور به ثبت رسیده‌اند و به موجب اسناد مربوط مرکز اصلی (اقامتگاه) آنها ، منطقه است و از

سازمان مجوز فعالیت دریافت کرده اند بنا به تقاضای واحد ثبیتی های آن واحد ارسال می کند، همچنین سازمان ثبت استناد و املاک کشور به منظور پیشگیری از تعیین نامهای مشابه برای شرکت های در حال ثبت با واحدهای ثبیتی مناطق همکاری خواهند نمود.

ماده ۷ - ثبت شرکت و مؤسسه در منطقه با ارائه مدارک و استناد زیر به واحد ثبیتی منطقه

بعمل خواهد آمد:

۱ - اظهارنامه ثبت.

۲ - اساسنامه شرکت.

۳ - صورتجلسه مجمع عمومی مؤسسين.

۴ - صورتجلسه اولين جلسه هيأت مدیره.

۵ - گواهی بانکی از يكى از بانک های منطقه مبنی بر توديع حداقل ۳۵٪ سرمایه نقدی.

۶ - مجوز فعالیت در منطقه که توسط سازمان صادر شده باشد.

تبصره ۱- در مورد اشخاص حقوقی خارجی تهیه و ارائه اصل اختیارنامه نمایندگی و مجوز تأسیس شعبه اشخاص مذکور در ایران که شرایط تنظیم و صدور آنها مطابق قوانین و مقررات کشور متبع اشخاص حقوقی خارجی (به تصدیق نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در آن کشور) رعایت شده باشد ضرورت دارد، همچنین لازم است برای ثبت شعبه یا نمایندگی در ایران اشخاص حقوقی خارجی اظهارنامه ثبت شرکت و رو نوشت مصدق سند ثبت شرکت در کشور متبع را به زبان فارسی نیز ضمیمه نمایند.

تبصره ۲ - کلیه استناد و مدارک موضوع ماده (۸) این تصویئنامه توسط اشخاص حقوقی خارجی باید به صورت رسمی به زبان فارسی نیز تسلیم شود.

تبصره ۳- در کلیه موارد پس از دریافت رسید حق الثبت ، اقدامات مربوط به ثبت و صدور گواهی مربوط صورت خواهد گرفت.

ماده ۸- اظهارنامه ثبت شب و نمایندگی های اشخاص حقوقی خارجی علاوه بر قيد

تاریخ و امضای باید حاوی نکات زیر باشد:

۱ - نام کامل شرکت یا مؤسسه به زبان فارسی با علائم اختصاری و مشخصات آن.

۲ - نوع شرکت یا مؤسسه و موضوع فعالیت آن.

۳ - مرکز اصلی و اقامتگاه شرکت یا مؤسسه در خارج از ایران.

۴ - تابعیت شرکت یا مؤسسه.

- ۵ - میزان سرمایه شرکت یا مؤسسه.
- ۶ - آخرین بیلان مالی شرکت یا مؤسسه.
- ۷ - مرجع ثبت، شماره محل (شهر و کشور) و تاریخ ثبت شرکت یا مؤسسه در خارج از ایران.
- ۸ - فعالیت موردنظر شرکت یا مؤسسه جهت اشتغال در منطقه.
- ۹ - سایر شعب و نمایندگی‌های شرکت یا مؤسسه در ایران و اسمی مدیران هر کدام (در صورت تأسیس).
- ۱۰ - اقامتگاه شرکت یا مؤسسه جهت اشتغال در ایران و منطقه و تعیین افراد صلاحیتدار دریافت‌کننده ابلاغ‌ها و اخطاری‌ها.
- ۱۱ - قبولی مدیر یا مدیران شعب و نمایندگی‌ها ذیل مجوز تأسیس یا اختیارنامه نمایندگی موضوع تبصره (۱) ماده (۷) این تصویب‌نامه.
- ۱۲ - نام و نام خانوادگی، اقامتگاه مدیران یا اداره‌کنندگان شرکت یا مؤسسه تبصره - نام و نام خانوادگی، اقامتگاه و تابعیت و کیل، همچنین نسخه اصلی یا رونوشت مصدق و کالتنامه در صورتی که اظهارنامه و تقاضای ثبت به و سیله و کیل داده شده باشد تسلیم شود.
- ماده ۹** - اشخاص حقوقی پس از ثبت دارای شخصیت حقوقی خواهند بود و براساس قوانین و مقررات حاکم در منطقه، فعالیت می‌نمایند. واحد ثبتی سازمان موظف است سندی مشعر بر ثبت اشخاص حقوقی یا شعبه یا نمایندگی آن‌ها که ممکن است به مهر واحد ثبتی است به تقاضاکننده ثبت بدهد.
- ماده ۱۰** - اشخاص حقوقی مکلفند به منظور ثبت هرگونه تغییرات در اساسنامه و ترکیب هیأت مدیره، بازرسان، صاحبان امضای مجاز، کاهش یا افزایش سرمایه و انحلال شرکت یا مؤسسه ظرف یک هفته مراتب را به صورت کتبی به واحد ثبتی منطقه اطلاع دهند. عدم اطلاع به موقع رافع مسؤولیت مدیران اشخاص حقوقی مذکور نخواهد بود.
- ماده ۱۱** - هر ذی‌نفعی می‌تواند از مندرجات پرونده‌های ثبتی مربوط اطلاع یافته تقاضای دریافت رونوشت مصدق نماید.
- ماده ۱۲** - واحد ثبتی موظف است مراتب تأسیس شرکت یا مؤسسه و تغییرات آن را حداقل ظرف ۱۰ روز از تاریخ ثبت به منظور درج در روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

و روزنامه محلی به هزینه متقاضی به آن روزنامه اعلام نماید.

ماده ۱۳ - تقاضای ثبت علامت و اسمی تجاری - صنعتی و ثبت اختراعات و اشکال و ترسیمات صنعتی در منطقه به موجب اظهارنامه صورت می‌گیرد و شرایط ثبت آن در واحد ثبته طبق دستورالعمل اجرایی مصوب سازمان هر منطقه خواهد بود.

ماده ۱۴ - کلیه اشخاص حقیقی ایرانی که طبق قانون تجارت به امور بازرگانی در منطقه مبادرت دارند موظفند نام خود یا مدیران خود را مطابق مقررات این تصویب‌نامه حداقل ظرف سه ماه از تاریخ اعلام واحد ثبته در دفتر ثبت تجاری واحد ثبته به ثبت برسانند.

ماده ۱۵ - ثبت اسمی اشخاص حقیقی ایرانی و خارجی در دفاتر ثبت با تنظیم و تسلیم سه نسخه اظهارنامه که حداقل ظرف سه ماه از تاریخ اعلام واحد ثبته انجام می‌گیرد و حاوی نکات زیر می‌باشد به عمل می‌آید:

۱ - نام و نام خانوادگی بازرگان.

۲ - تاریخ و محل تولد، شماره شناسنامه و محل صدور شناسنامه بازرگان و تصویر اوراق شناسنامه برای اشخاص حقیقی ایرانی و گذرنامه برای اشخاص حقیقی خارجی.

۳ - تابعیت اصلی و فعلی افراد مزبور در صورت تحصیل تابعیت دیگر و تاریخ و چگونگی اخذ تابعیت مزبور.

۴ - تاریخ ورود به منطقه و شماره و محل صدو پروانه اقامت و محل اقامات اتباع خارجی
۵ - اقامتگاه قانونی اشخاص حقیقی.

۶ - شماره ثبت منگنه و پلیمپ دفاتر تجاری که به موجب بند (۵) ماده (۳) این تصویب‌نامه به عمل آمده است.

۷ - رشته فعالیت تجاری داخلی یا خارجی یا هر دو در هر مورد.

۸ - سایر مشخصات تجاری بازرگانان از جمله شماره ثبت، علام تجاری ، کتاب رمز تجاری و غیره.

ماده ۱۶ - واحد ثبته مکلف است پس از ثبت مفاد اظهارنامه در دفتر ثبت تجاری ظرف حداقل ده روز از تاریخ تسلیم، یک نسخه امضا شده از اظهارنامه ثبت را ممهور به مهر واحد به اظهار کننده تسلیم نماید و نسخه دیگر را به واحد ذی‌ربط در سازمان ارسال کند.

ماده ۱۷ - اظهار کننده موظف است ظرف مدت یک هفته هرگونه تغییراتی را در مفاد اظهارنامه، طی اظهارنامه جدیدی که در سه نسخه تنظیم می‌شود تهیه و به واحد ثبته سازمان

تسلیم کند تا در دفتر ثبت تجاری واحد ثبته قید گردد.

ماده ۱۸ - اشخاص حقیقی و حقوقی که طبق مقررات این تصویب‌نامه اسم خود را ثبت می‌نمایند مکلفند در سر برگ اوراق تجاری و برگ‌های فروش و سفارش و هر نوع استناد و مدارک تجاری که به کار می‌برند ضمن درج عنوان تجاری شماره ثبت خود را نیز قید نمایند.

فصل چهارم - سایر مقررات

ماده ۱۹ - پلمپ دفاتر تجاری اشخاص حقیقی و حقوقی طبق دستورالعملی که توسط سازمان هر منطقه تعیین می‌شود صورت گرفته و پس از امضای نماینده واحد ثبته به مهر واحد مذکور ممهور خواهد شد.

ماده ۲۰ (اصلاحی ۱۳۷۸/۱۲/۱۸) - هزینه‌های مربوط به ثبت شرکت، مؤسسه و تغییرات آن همچنین ثبت علامت و اسامی تجاری و صنعتی و اختراعات و اشکال و ترسیمات صنعتی و نیز ثبت دفاتر تجارتی و پلمپ دفاتر تجاری و غیرتجارتی به موجب دستورالعملی که با رعایت قوانین مربوطه توسط سازمان هر منطقه تهیه می‌شود، دریافت می‌گردد.

ماده ۲۱ - از ادامه فعالیت متخلفین از اجرای مفاد این تصویب‌نامه، بنا به تقاضای سازمان، توسط نیروی انتظامی منطقه جلوگیری بعمل خواهد آمد. در هر صورت این گونه اقدامات رافع مسؤولیت مدیران شرکت یا مؤسسه و اشخاص حقیقی مخالف در قبال اشخاص ثالث نخواهد بود.

ماده ۲۲ - دستورالعمل‌های اجرایی این تصویب‌نامه و فرهای چاپی مربوط توسط سازمان هر منطقه حداقل ظرف یک ماه از تاریخ تصویب‌نامه تهیه و به اجرا گذاشته خواهد شد.

از آیین نامه اجرایی بهینه سازی مصرف آب کشاورزی

مصوب ۱۳۷۵/۶/۱۱ وزیران

ماده ۱۷ - از تاریخ تصویب این آیین نامه در مورد اراضی زیر پوشش بهره برداری از چاه‌های عمیق و نیمه عمیق که روی آنها کنتور حجمی نصب شده است، حجم آب ثبت شده توسط کنتورهای نصب شده ملاک محاسبه حق النظاره‌ها خواهد بود. از زارعینی که حجم آب مصرف آنها برابر کنتور مطابق الگوی مصرف بهینه آب مندرج در پروانه‌های صادر شده باشد، فقط حق النظاره مندرج در آیین نامه اجرایی قانون توزیع عادلانه آب - مصوب ۱۳۶۱ - اخذ

خواهد شد. در مورد زارعینی که مصارف آنها بیش از الگوی مصرف مندرج در پروانه های صادر شده باشد، علاوه بر حق النظاره ها مبالغی به شرح زیر برای هزینه های جبرانی اخذ خواهد شد.

الف -

ب - در مناطق آزاد تا ده درصد(۱۰٪) الگوی مصرف بهینه نسبت به مازاد بر حج م تعیین شده در الگوی مصرف بهینه آب یک درصد(۱٪) و برداشت(۱۰٪) تا حداقل بیست و پنج درصد (۲۵٪) الگوی مصرف بهینه آب نسبت به مازاد چهار درصد(۴٪) ارزش تولیدات اراضی تحت پوشش،

آیین نامه معاملاتی سازمان های مناطق آزاد قشم، چابهار و کیش مصوب ۱۳۷۶/۱۰/۲۴ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی

فصل اول - کلیات

ماده ۱ - کلیه معاملات سازمان های مناطق آزاد که در این آیین نامه به اختصار «سازمان» نامیده می شوند، اعم از خرید و فروش، اجاره، استجاره، پیمانکاری و اجرت کار طبق مفاد این آیین نامه انجام می شود.

نتصره - موارد مشمول مقررات آیین نامه استخدامی و پرداخت های پرسنلی همچنین خرید کالا به منظور فروش (فعالیت های تجاری و بازرگانی) از شمول مقررات این آیین نامه مستثنی خواهند بود.

ماده ۲ - مفاهیم و واژه های بکار رفته در این آیین نامه به ترتیب طبق تعاریف ذکر شده در قانون، اساسنامه ها، آیین نامه ها و مقررات مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران و مقررات عمومی کشور می باشند.

فصل دوم - نصاب معاملات

ماده ۳ - معاملات سازمان از نظر مبلغ و نحوه انجام آن به سه دسته کوچک ، متوسط و عمده تقسیم می شوند:

الف - معاملات کوچک: معاملاتی است که مبلغ آنها از پنج میلیون ریال تجاوز نکند.

ب - معاملات متوسط: معاملاتی است که مبلغ آنها از پنج میلیون ریال بیشتر باشد و از یکصد میلیون ریال تجاوز نکند.

ج - معاملات عمدۀ معاملاتی است که مبلغ آن‌ها از یکصد میلیون ریال بیشتر باشد.

- ماده ۴**- مبنای نصاب در خرید برای معاملات کوچک و متوسط مبلغ معامله و در معاملات عمدۀ مبلغ بر آورده طبق نظر بالاترین مسؤول واحد خرید است و مبنای نصاب در فروش، مبلغ ارزیابی کارشناس منتخب کمیسیون معاملات است.
- تبصره** - تقسیم و تجزیه مبلغ خرید کالا توسط مأمور خرید و انجام آن به دفعات به منظور استفاده از حد نصاب کمتر منوع است.

فصل سوم - روش انجام معاملات

ماده ۵- در معاملات کوچک مأمور خرید باید حداقل به سه نفر فرو شنده یا خریدار یا انجام دهنده کار مراجعت نموده و پس از تحقیق کامل در مورد بهای کالا یا اجرت انجام کار، معامله را با رعایت صرفه و صلاح سازمان انجام دهد و مراتب را طی گزارش کتبی مبتنی بر نام و نشانی کامل پیشنهاد دهنده‌گان قیمت و قیمت‌های پیشنهادی و باذکر نام و نام خانوادگی خود تأیید و امضانماید.

ماده ۶- در معاملات متوسط مأمور خرید باید از فرو شنده‌گان کالا یا انجام دهنده‌گان کار مورد احتیاج که عده آن‌ها کمتر از سه نفر نباشد از هر کدام روی برگ جداگانه استعلام بهای کتبی به عمل آورد به این ترتیب که مأمور خرید نوع کالا یا کار مورد معامله و مقدار و مشخصات آن را بطور کامل در برگ استعلام بها تعیین و فرو شنده کالا یا انجام دهنده کار بهای پیشنهادی را با قید مدت اعتبار بهای اعلام شده در آن تصویری و باذکر کامل نشانی خود و تاریخ امضا نماید ، مأمور خرید باید ذیل برگ‌های استعلام بها اعلام نماید که استعلام به و سیله او به عمل آمده با قید تاریخ و نام و نام خانوادگی و سمت خود امضا کند و پس از امضا به بالاترین مسؤول واحد خرید ارایه نماید ، مقام مذکور پس از بررسی انجام معامله با کمترین بهای اعلام شده و رعایت صرفه و صلاح سازمان طرف معامله را تعیین می‌نماید.

تبصره - در مواردی که فرو شنده یا انجام دهنده کار در محل کمتر از سه نفر باشد ، مأمور خرید باید ضمن اخذ استعلام بها از اشخاص موجود در محل ، مراتب را به صورت کتبی به مسؤول خود گزارش دهد و در صورت تأیید موضوع توسط مدیر عامل یا فرد تعیین شده

توسط وی نسبت به انجام معامله با رعایت صرفه و صلاح سازمان اقدام نماید.

ماده ۷- معاملات عمدۀ سازمان باید تا مبلغ دو میلیارد ریال بنا به تشخیص مدیر عامل و از مبلغ دو میلیارد ریال به بالا با تشخیص مدیر عامل و تصویب هیأت مدیره و در هر دو صورت از طریق مناقصه یا مزایده عمومی، مناقصه یا مزایده محدود و یا ترک تشریفات مناقصه یا مزایده و ارجاع آن به کمیسیون موضوع ماده (۲۶) این آینه نامه انجام گردد.

الف - مناقصه عمومی:

مناقصه عمومی مستلزم انتشار آگهی در یکی از روزنامه های کثیرالانتشار بوده و بر حسب اهمیت با تشخیص کمیسیون معاملات باید در یک یا چند نوبت منتشر شود.

ماده ۸- در آگهی مناقصه باید نکات زیر تصریح گردد:

۱- نوع و میزان و محل تحويل کالا یا خدمات.

۲- مدت قبول پیشنهادها از تاریخ انتشار آگهی یا تاریخ دعوتنامه که در مورد معاملات داخلی حداقل ده روز و حداکثر یک ماه و در مورد معاملات بین المللی حداقل بیست روز و حداکثر دو ماه می باشد.

۳- محل اخذ برگ شرایط و مشخصات معامله و محل تسلیم پیشنهادها.

۴- ذکر اینکه معامله طبق شرایط مندرج در برگ شرایط و مشخصات معامله صورت خواهد گرفت.

ماده ۹- در برگ شرایط و مشخصات معامله درج موارد زیرالزامی است:

۱- ذکر اینکه به پیشنهادهای مشروط، مبهم و فاقد سپرده، همچنین پیشنهادهایی که بعد از مدت مقرر در آگهی واصل شود ترقیب اثر داده تخواهد شد.

۲- ذکر اینکه سازمان در رد یا قبول هر یک از پیشنهادها یا تمام آنها مختار است.

۳- قید مبلغ سپرده شرکت در مناقصه که در صورت استنکاف پیشنهاد دهنده از انجام معامله به نفع سازمان ضبط خواهد شد. میزان مبلغ سپرده مذکور توسط کمیسیون معاملات تعیین می شود که باید به صورت وجه نقد یا ضمانته بانکی بدون قید و شرط باشد.

۴- تصریح نسبت به مبلغ سپرده حسن انجام معامله که میزان و نوع آن توسط کمیسیون معاملات تعیین و به تأیید مدیر عامل خواهد رسید.

۵- قید میزان سپرده حسن انجام کار که معادل ده درصد مبلغ معامله بوده و باید از کلیه

پرداخت ها کسر گردد.

۶- قيد اينکه سازمان مجاز خواهد بود تا يبيست و پنج درصد از ميزان کالا یا خدمات موضوع معامله را بدون تغيير ساير شرایط کسر یا اضافه نماید.

۷- قيد ميزان پيش پرداخت در خريد کالا یا خدمات که نباید از يبيست و پنج درصد مبلغ کل معامله تجاوز نماید و در قبال ضمانتنامه بانکی پرداخت گردد. ميزان پيش پرداخت و نوع تضمین که باید از طرف معامله اخذ شود با تصويب هيأت مدیره قابل تغيير است.

۸- در مواردي که احتياج به نمونه کالا باشد، لازم است موضوع ارایه قبلی نمونه که باید مورد تأييد قرار گيرد در برگ شرایط و مشخصات معامله تصریح گردد.

۹- ذکر نکات ديگر از قبيل حداکثر مدت بررسی پيشنهادها و ابلاغ نتيجه به برنده که نباید در معاملات داخلی از يك ماه و در معاملات خارجي از دو ماه يبيشتر باشد و همچنين روش و نحوه پرداخت بهای کالا یا خدمت، ترتیب پرداخت مالیات و بیمه و عوارض مربوط به معامله و هزیوهای ثبی و آگهی، لزوم مهر و امضای کلیه مدارک توسط مقام یا مقامات مسؤول پيشنهاد دهنده و هر نکته ديگری که به نظر سازمان درج آن در برگ شرایط و مشخصات ضروري باشد.

۱۰- ذکر مدت ضمانت فروشندۀ نسبت به کالا یا خدمت در مورد کالاهای فنی و یا تعمیراتی که باید در نظر گرفته شود.

۱۱- ذکر مشخصات کالا یا خدمت مورد نیاز با قيد نحوه تحويل آن و ميزان خسارت در مواردي که طرف معامله در تحويل کلاً یا بعضاً تأخیر داشته و یا اصولاً از تحويل خودداری نماید.

۱۲- ذکر اينکه بهای پيشنهادی با مبلغ مشخص و در پاکت لاك و مهر شده تحويل شود.

ماده ۱۰- مسؤول بازرگانی سازمان در صورت درخواست کميسیون معاملات باید نرخ یا نرخ های عادله کالا یا خدمات موضوع معامله را به وسائل مطمئن استعلام نموده و در رو ز تشکيل جلسه کميسیون معاملات با توجه به نرخ های عادله مذکور نسبت به پيشنهادهای رسیده اظهار نظر کند و تصمیم مقتضی را اتخاذ نماید.

ماده ۱۱- کميسیون معاملات باید در روز و ساعت مقرر در آگهی مناقصه یا مرايده یا دعوتنامه، پيشنهادهای رسیده را مفتوح کند و مورد بررسی قرار دهد و ضمن تعیین برندهان

اول تا سوم، مشخصات عمدۀ پیشنهادها را در صورت جلسه قید نماید . چنانچه تعداد پیشنهادها از سه مورد کمتر باشد باید پیشنهادهای رسیده طی نامه به پیشنهاددهندهان مسترد شده و مناقصه یا مزايدة تجدید گردد.

در صورت عدم تمايل فروشنده به استرداد سپرده در تجدید مناقصه و در شرایط مساوی اولويت با ايشان خواهد بود. در مرحله بعدی هر چند تعداد پیشنهادها کمتر از سه فقره باشد تصميم لازم اتخاذ مي گردد.

تبصره - اگر در نتيجه انتشار آگهي، پیشنهادی نرسد یا قيمت هاي پیشنهادی به نظر کميسيون معاملات از حدود اعتدال خارج باشد، کميسيون می تواند ضمن تنظيم صورتجلسه مجوز انجام معامله را به طريق دیگر پس از تأييد مدیرعامل صادر نماید.

ماده ۱۲- کميسيون معاملات موظف است چنانچه پیشنهادی فاقد يکی از شرایط مندرج در آگهي یا برگ شرایط و مشخصات یا مغایر با مفاد اين آيین نامه باشد به آن ترتيب اثر ندهد مگر آنکه شرط مذبور به تشخيص کميسيون تأثير اساسی و مهمی در انجام معامله نداشته باشد

ماده ۱۳- پس از اعلام نتيجه و تعين برنده مناقصه یا مزايدچنانچه به علیع برندۀ حاضر به انجام معامله نشود یا ظرف مدت مقرر کالا یا خدمات مورد معامله تحويل نگريلجه هر طريق دیگر برندۀ مزايدة از انجام تعهد خودداری كند سپرده و به نفع سازمان ضبط خواهد شد و معامله با برنده ده مناقصه یا مزايدة انجام‌شود. خريد کالا یا خدمات از نفر دو م در صورتى ميسر است که تفاوت بهای پیشنهادی نفر ده با نفراول زيادتر از مبلغ سپرده برنده نباشد و همین ترتيب در رابطه با نفر سوم در صورت استنكاف نفر هم‌هزار انجام معامله قللباراست.

ماده ۱۴- پیشنهادهای نفرات چهارم به بعد پس از خاتمه جلسه کميسيون معاملات مسترد خواهد شد ولی سپرده نفرات ده و سوم نباید قبل از انعقاد قرارداد با برنده‌للوو حصول اطمینان از تحويل و تحول بهای مورد معامله و اجناس یا شعوانجام خدمات مسترد گود.

ب - مناقصه محدود:

ماده ۱۵- دعوتنامه شركت در مناقصه محدود حداقل برای پنج مورد از اشخاصی ارسال می شود که صلاحیت آنها در رشتۀ موضوع معامله قبلًا توسيط سازمان برنامه و بودجه (۱) تشخيص داده شده و نام آنها در فهرست واجدين صلاحیت درج شده باشد.

۱- در حال حاضر معاونت برنامه‌ريزي و نظارت راهبردي ريس جمهور.

ماده ۱۶- مقررات مربوط به مناقصه عمومی در صورتی که با مقررات منا قصه محدود دغایر نباشد، در مناقصه محدود نیز لازم الرعایه است.

فصل چهارم - کمیسیون معاملات

ماده ۱۷- به منظور تصمیم گیری در خصوص معاملات عمدہ کمیسیونی به عنوان «کمیسیون معاملات» مرکب از نماینده مدیرعامل ، معاون اداری و مالی سازمان یا کسی که این وظیفه را بر عهده دارد و یک نفر از مسؤولین سازمان به انتخاب مدیرعامل تشکیل می شود . اعضای کمیسیون معاملات باید ترجیحاً و اجد صلاحیت و اطلاعات کافی در رشته های مالی ، بازرگانی و فنی باشند.

ماده ۱۸- رئیس کمیسیون معاملات از بین سه نفر عضو کمیسیون و با حکم مدیرعامل انتخاب می شود و دارای مسؤولیت های زیراست:

۱- دعوت و تشکیل و اداره جلسات کمیسیون معاملات.

۲- ابلاغ مصوبات کمیسیون معاملات به مسؤولین ذی ربط در سازمان.

۳- نگهداری و ضبط اسناد و صور تجلیسه کمیسیون معاملات.

ماده ۱۹- کمیسیون معاملات می تواند از هر یک از مسؤولان ذی ربط تقاضا نماید شخصاً یا نماینده وی در جلسات مربوط شرکت نموده و اظهار نظر نمایند. همچنین هر یک از واحدها یا نماینده گان مجاز آنها می توانند در مورد معاملات مربوط به حوزه مسؤولیت خود در کمیسیون حضور یافته و توضیحات لازم را ارایه نمایند.

واحدهایی که با تصمیم کمیسیون معاملات موافقت نداشته باشند می توانند به صورت کتبی دلایل عدم موافقت خود را به کمیسیون معاملات اعلام کنند و چنانچه کمیسیون معاملات متلاعنه نشود باید موضوع را برای اخذ تصمیم نهایی به مدیرعامل گزارش دهند.

تصمیمات یا مصوبات کمیسیون معاملات در مواردی که مبلغ پیشنهادی برنده بیش از بیست و پنج درصد(۲۵٪) نسبت به مبلغ برآورده شده معامله کاهش یا افزایش دارد و نیز برای معاملات تا سقف دو میلیارد ریال پس از تأیید مدیرعامل سازمان و برای معاملات بیش از مبلغ مذکور پس از تأیید مدیرعامل و تصویب هیأت مدیره سازمان قابل اجراست.

ماده ۲۰- تصمیمات کمیسیون معاملات با اکثریت آراء معتبر و قابل اجراست. عضوی که

در اقلیت قرار می‌گیرد باید نظر خود را مستدلاً در صورت جلسه کمیسیون درج نموده و امضا نماید و چنانچه لازم بداند می‌تواند از رئیس کمیسیون تقاضا نماید که موضوع به مدیر عامل گزارش شود.

فصل پنجم - مزایده

ماده ۲۱- قبل از انجام مزایده، مورد معامله باید توسط کارشناس منتخب کمیسیون معاملات ارزیابی گردد. مبلغ ارزیابی شده مبنای نصاب در فروش خواهد بود.

ماده ۲۲- در مورد معاملات کوچک مأمور فروش مکلف است به داو طلبان معامله مراجعة و پس از تحقیق کامل از بها با رعایت صرفه سازمان معامله را انجام دهد و سند مربوط را با قید اینکه معامله با بیشترین بهای ممکن انجام شده است و با ذکر نام و نام خانوادگی و سمت و تاریخ امضا کند.

ماده ۲۳- در مورد معاملات متوسط حراج و یا به تشخیص کمیسیون معاملات، مزایده به شرح زیر انجام خواهد شد:

الف - اطلاعات کلی در مورد نوع و مشخصات و مقدار مورد معامله و رو ز و ساعت و محل حراج و سایر شرایطی که لازم باشد باید با آگهی در رو زنامه یا به و سایل و طرق انتشاراتی دیگر یا از طریق صدا و سیما یا الصاق آگهی در معابر به اطلاع عموم برسد.

ب - مورد معامله باید قبله و سیله کارشناس منتخب کمیسیون معاملات ارزیابی شود و حراج از بها تعیین شده شروع گردد و به خریداری که بالاترین بها را پیشنهاد کند و اگذار شود و اگر حداقل به قیمت ارزیابی شده داطلب پیدا نشود، مجدداً باید ارزیابی شود.

ماده ۲۴- در مورد معاملات عمدۀ انتشار آگهی مزایده به شرح زیر به عمل می‌آید:

الف - در آگهی مزایده شرایطی که طبق این آیین نامه برای آگهی مناقصه پیش بینی شده، در صورتی که با عمل مزایده منطبق باشد باید رعایت شود.

ب - مقرراتی که در این آیین نامه در مورد مناقصه معین شده در صورتی که با عمل مزایده منطبق باشد باید اجرا شود.

فصل ششم - ترک تشریفات مناقصه یا مزایده

ماده ۲۵- در موارد زیر سازمان می‌تواند معاملات را بدون رعایت تشریفات مناقصه یا

مزایده یا استعلام بهای کتبی با حراج انجام دهد:

- ۱- خریداموال و خدمات حقوقی که به تشخیص مدیرعامل سازمان منحصر به فرد باشد.
- ۲- خرید و استجاره اموال غیر منقول که طبق نظر کارشناس منتخب مدیرعامل سازمان و تصویب کمیسیون معاملات انجام خواهد شد.
- ۳- خرید خدمات هنری و صنایع مستظرفه و خدمات کارشناسان که پس از گزارش واحد تقاضاکننده با تأیید کمیسیون معاملات و تصویب مدیرعامل سازمان انجام خواهد شد.
- ۴- خرید کالاهای انحصاری دولتی و کالاهایی که دارای فرو شنده انحصاری است و برای آنها از طرف مراجع ذیربط نرخهای معینی تعیین و اعلام شده است.
- ۵- خرید کالاهای ساخت کارخانه‌های داخلی و کرایه حمل و نقل بار از طریق زمینی که از طرف دستگاه‌های دولتی ذیرربط برای آنها نرخ تعیین شده باشد.
- ۶- کرایه حمل و نقل هوایی، دریایی، هزینه مسافرت و نظایر آن در صورت وجود نرخ ثابت و مقطوع.
- ۷- معاملاتی که طرف معامله وزارت خانه یا مؤسسه دولتی یا شهیداری‌ها و مؤسسات وابسته به آنها و نهادهای انقلاب اسلامی و شرکت‌های تابع سازمان باشند. در مورد معاملات موضوع این بند فروشنده باید مورد معامله را در اختیار داشته و تولیدکننده یا انجام دهنده آن باشد یا اینکه وظیفه تهیه و فروش مورد معامله را بر عهده داشته باشد.
- ۸- در مورد تعمیر ماشین‌آلات ثابت و متحرک به تشخیص و مسؤولیت مدیرعامل سازمان
- ۹- در مورد خرید قطعات یدکی برای تعویض یا تکمیل لوازم و تجهیزات ماشین آلات ثابت و متحرک موجود ، همچنین ادو ات و ابزار و سایل اندازه گیری دقیق و لوازم آزمایشگاه‌های علمی و فنی و نظایر آن با تعیین بهای مورد معامله حداقل به و سیله یک نفر خبره و متعهد رشته مربوط به انتخاب مدیرعامل سازمان.
- ۱۰- در رابطه با چاپ و صحافی.

ماده ۲۶- در مواردی که انجام مناقصه یا مزایده به تشخیص مدیرعامل میسر یا به مصلحت نباشد، با پیشنهاد مدیرعامل و با رعایت صرفه و صلاح سازمان ، نحوه انجام این گونه معاملات را هیأتی سه نفره متشكل از مدیرعامل و یکی از اعضای هیأت مدیره هر سازمان و یک نفر منتخب شورای عالی (دبیرخانه) تعیین و اعلام خواهند نمود. جلسات هیأت با حضور تمام اعضاء رسمیت دارد و ملاک تصمیم اتفاق نظر اعضاء می‌باشد.

فصل هفتم - شرایط انعقاد قرارداد

ماده ۲۷- معاملات عمدۀ در رابطه با پیمانکاری بطور اعم و در رابطه با سایر موارد به تشخیص کمیسیون معاملات باید از طریق انعقاد قرارداد صورت گیرد.

ماده ۲۸- در متن قراردادهای منعقد شده مربوط به معاملات عمدۀ درج نکات ذیل

ضروری است:

۱- نوع و مقدار و میزان کالا یا خدمات مبتنی بر مشخصات کامل.

۲- مدت قرارداد و پیش‌بینی جریمه تأخیر در انجام تعهدات طرف قرارداد.

۳- در مواردی که احتیاج به نمونه جنس باشد لزوم تحويل موضوع قرارداد طبق نمونه مهر و امضا شده توسط طرف قرارداد و کمیسیون معاملات در قرارداد تصریح گردد.

۴- در قرارداد باید تصریح شود که طرف قرارداد، از مشخصات کالا یا کار مورد معامله و مقتضیات و شرایط محل تحويل کالا یا انجام خدمات اطلاع کافی داشته و نمی‌تواند تحت عنوان عدم اطلاع از انجام تعهدات خود متذر شود.

۵- در قرارداد باید تصریح گردد که سازمان مخیر است تا بیست و پنج درصد از میزان کالا یا خدمات موضوع معامله را بدون تغییر سایر شرایط کسر یا اضافه نماید.

۶- در قرارداد باید بطور صریح مبلغ کل مورد معامله و ترتیب پرداخت آن قید گردد و چنانچه مبلغ کل قرارداد متکی به اجزای اساسی از قبیل هزینه کار یا قیمت مصالح و غیره باشد، نسبت هر یک از اجزا و مبلغ تخمینی آن قید گردد و در مواردی که معامله براساس واحد بها صورت می‌گیرد واحد بها تصریح شود و در رابطه با قراردادهای پیمانکار مدیریتی و یا قراردادهای امنی باید درصد حق الزحمه و حداکثر هزینه موضوع قرارداد ذکر گردد.

۷- با توجه به مقتضیات کار و چنانچه در آگهی یا برگ شرایط و مشخصات معامله لزوم لئدیه پیش پرداخت قید شده باشد باید میزان پیش پرداخت و نحوه استهلاک و تصفیه آن در قرارداد درج گردد.

۸- نوع و مبلغ سپرده حسن انجام معامله و نحوه آزادسازی سپرده یاد شده.

۹- میزان سپرده حسن انجام کار و نحوه آزادسازی سپرده مذکور.

۱۰- قید این مطلب که پرداخت مالیات، بیمه و هرگونه عوارض طبق قوانین و مقررات مربوط بر عهده طرف ذی‌ربط خواهد بود.

۱۱- حق ارجاع به حکمیت در هیچ یک از قراردادها مجاز نیست مگر آنکه موضوع به تصویب هیأت مدیره سازمان رسیده باشد.

۱۲- تعیین مدت یا فاصله زمانی برای دوره تضمین حسن انجام کار در معاملاتی که این امر ضرورت دارد مانند کارهای ساختمانی و تأسیساتی.

۱۳- افراد طرف معامله به عدم شمول ممنوعیتهای مقرر در اصل یکصد و چهل و یکم^(۱) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و لایحه قانونی راجع به منع مداخله و زرا و نمایندگان مجلسین و کارمندان دولت در معاملات دولتی و کشوری - مصوب ۱۳۳۷^(۲).

۱۴- سایر شرایط و مشخصاتی که در آنکه مناقصه یا شرایط مناقصه یا معامله مطرح بوده است با توجه به اینکه متضمن هیچ نوع امتیاز، اضافه بر شرایط اولیه اعلام شده نباشد.

۱۵- حدود اختیارات دستگاه نظارت درصورتی که ماهیت کار، نظارت بر اجرا یا تحويل را ایجاب کند.

۱۶- تصریح به اینکه طرفین قرارداد از مقررات حاکم براین قرارداد اطلاع کامل داشته و مكاف بجز اجرای آن می‌باشند و مسؤولیت‌های ناشی از آن مقررات را می‌پنیرند.

فصل هشتم - ترتیب تحويل کالا یا خدمت

- ماده ۲۹- تحويل مورد معامله به شرح زیر باید انجام شود:**
- الف - در مورد معاملات کوچک، به وسیله و مسؤولیت انباردار یا تحويل گیرنده کار و نماینده قسمت تقاضاکننده.
- ب - در مورد معاملات متوسط، به وسیله و مسؤولیت انباردار یا تحويل گیرنده کار و نماینده قسمت تقاضاکننده.

۱- اصل یکصد و چهل و یکم ق.ا.ج.ا. مصوب ۱۳۵۸/۹/۱۲ با اصلاحات بعدی: رئیس جمهور، معاونان رئیس جمهور، وزیران و کارمندان دولت نمی‌توانند بیش از یک شغل دولتی داشته باشند و داشتن هر نوع شغل دیگر در مؤسساتی که تمام یا قسمی از سرمایه آن متعلق به دولت یا مؤسسات عمومی است و نمایندگی مجلس شورای اسلامی و وکالت دادگستری و مشاوره حقوقی و نیز ریاست و مدیریت عامل یا عضویت در هیأت مدیره انواع مختلف شرکت‌های خصوصی، جز شرکت‌های تعاونی ادارات و موسسات برای آنان ممنوع است. سمت‌های آموزشی در دانشگاه‌ها و مؤسسات تحقیقاتی از این، حکم مستثنی است.

۲- لایحه قانونی راجع به منع مداخله وزرا و نمایندگان مجلسین و کارمندان دولت در معاملات دولتی و کشوری مصوب ۱۳۳۷/۱۰/۲۲ در مجموعه جرایم و مجازات‌ها (جلد دوم) از انتشارات این معاونت درج شده است.

ج - در مورد معاملات عمدۀ، به وسیله و مسؤولیت انباردار یا تحويل گیرنده کار و

نماینده قسمت تقاضاکننده و نماینده دیگری که از طرف سازمان تعیین خواهد شد.

ماده ۳۰- برای کالاهای تحويل شده در تمام موارد باید قبض انبار که دارای شماره

مسلسل باشد صادر گردد و به امضای انباردار برسد و در دفتر انبار ثبت و شماره ثبت

دفتر انبار روی قبض قید گردد.

تبصره - در مواردی که کالا به انبار تحويل نمی گردد، حسب مورد باید به وسیله تحويل

گیرنده تکالیف مربوط به انباردار انجام شود و رسید یا صورتمجلس مربوط مبنای صدو ر

قبض و حواله انبار خواهد شد.

ماده ۳۱- در صورتی که در شرایط معامله یا شرایط عمومی پیمان برای تحويل مورد

معامله علاوه بر آنچه که در مواد (۲۸) و (۲۹) این آیین نامه تعیین شده، تکالیف دیگری نیز

پیش بینی شده باشد، باید اجرآشود.

ماده ۳۲- در مواردی که بین مسؤولان تحويل مورد معامله مذکور در بندهای (ب) و

(ج) ماده (۲۹) این آیین نامه از لحاظ مشخصات و سایر مسائل مربوط به کار یا کالاهایی که

باید تحويل گرفته شود اختلاف نظر باشد، هر یک از مسؤولان یادشده نظر خود را در

صورتمجلس قید خواهند کرد و موضوع جهت اتخاذ تصمیم نهایی در مورد تحويل یا عدم

تحويل به کمیسیون معاملات ارایه می شود و کمیسیون مکلف است در اسرع وقت نسبت به

موضوع اعلام نظر نماید.

فصل نهم - سایر مقررات

ماده (۳۳) (اصلاحی ۱۴۷۸/۱۲/۱۸)- الف - خریدها و معاملات خارجی تا سقف یک

میلیون دلار پس از اخذ حداقل سه فقره استعلام بها از فروشندهان یا خریداران خارجی با

درج کامل شرایط معامله، مشخصات کالا یا خدمت و نحوه حمل، همچنین مدارک مربوط -

شامل تلکس، دورنگار (فاکس) و نامه - توسط مدیر بازرگانی سازمان برسی و جدول

مقایسه قیمت توسط نامبرده تهیه و جهت اتخاذ تصمیم به کمیسیون معاملات ارسال می شود و

پس از تصویب کمیسیون مذکور و تأیید مدیر عامل انجام می گردد.

ب - خریدها و معاملات خارجی بیشتر از مبلغ یک میلیون دلار از طریق مناقصه

بین المللی، با رعایت بند (ج) تبصره (۲۹) قانون بودجه سال ۱۴۷۷ کل کشور و احکام

مشابهی که در سال‌های آتی وضع می‌شود. پس از تصویب کمیسیون معاملات و تأیید مدیر عامل و هیأت مدیره انجام می‌شود.

ماده ۳۴- فروش اموال و خدمات از طرف سازمان منوط به تأیید کمیسیون معاملات و تصویب هیأت مدیره سازمان است.

ماده ۳۵- هیأت مدیره سازمان می‌تواند با رعایت مفاد این آیین‌نامه، نمونه پیمان، شرایط پیمان، دعوتنامه و شرایط شرکت در مناقصه و مزایده، جداول مشخصات و مقادیر و اقلام و دیگر استناد مورد نیاز در معاملات سازمان را تهیه و به مرحله عمل بگذارد.

ماده ۳۶ (اصلاحی ۱۲/۱۸/۱۳۷۸)- سایر مسائل مربوط به معاملات با رعایت قوانین و مقررات مربوط در جهت صرفه و صلاح سازمان صورت می‌گیرد.
این متن جایگزین تصویب‌نامه شماره ۴۵۷۸۵/ت ۱۵۴۸۳ ک مورخ ۱۳۷۴/۷/۱۰^(۱) می‌شود.

آیین‌نامه اجرایی عملیات پولی و بانکی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۹/۹/۱۳۷۸ هیأت وزیران با اصلاحات و الحالات بعدی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- در این آیین‌نامه اسامی ذیل به جای عبارات مربوط بکار خواهد رفت:
قانون: قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران و اصلاحیه‌های آن.

آیین‌نامه: آیین‌نامه اجرایی ماده (۱۸) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران.

بانک مرکزی: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران.
شورای عالی: شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران.
سازمان: سازمان هریک از مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران.
منطقه: هر یک از مناطق آزاد طبق قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی

۱- منظور آیین‌نامه معاملاتی سازمان‌های مناطق آزاد قشم، چابهار و کیش مصوب ۱۳۷۴/۵/۲۳ می‌باشد که با تصویب آیین‌نامه فوق نسخ شده است.

جمهوری اسلامی ایران و اصلاحیه‌های آن.

بانک: بانک‌هایی که دارای اجازه فعالیت در منطقه می‌باشند.

شعبه: واحدی از یک بانک یا مؤسسه اعتباری فعال در منطقه یا خارج از آن است که طبق اساسنامه بانک یا مؤسسه اصلی و در چارچوب قوانین و مقررات منطقه به عملیات مجاز بانکی مبادرت می‌ورزد.

مؤسسه: مؤسسات اعتباری که دارای اجازه فعالیت در منطقه می‌باشند.

واحدهای بانکی: بانک‌ها و مؤسسات و شعب بانک‌ها و مؤسسات اعتباری ایرانی یا خارجی که در منطقه مجاز به فعالیت می‌باشند.

بانکداری برون مرزی: انجام انواع عملیات بانکی منحصرآ با پول‌های خارجی.

دفتر نمایندگی: دفتر نمایندگی بانک‌ها و مؤسسات اعتباری که در منطقه تأسیس می‌شود.

فصل دوم - شرایط تأسیس بانک و مؤسسه

ماده ۲- تأسیس بانک و مؤسسه و اشتغال به عملیات بانکی و استفاده از نام بانک یا مؤسسه در منطقه تنها با رعایت مفاد قانون و این آیین نامه سویور العمل‌های مربوط مجاز است

تبصره - واحدهای بانکی که مجوز فعالیت بانکداری برون مرزی را دریافت می‌کنند مکلفند واژه «برون مرزی» را همراه نام خود بکار برند.

ماده ۳- بانک‌ها و مؤسساتی که با سرمایه ایرانی یا خارجی و یا با مشارکت ایرانی و خارجی در منطقه به ثبت برستند و مرکز اصلی آنها نیز در همان منطقه باشد بانک یا مؤسسه ایرانی ثبت شده در منطقه محسوب می‌شوند.

ماده ۴- تأسیس بانک و مؤسسه و افتتاح شعب بانک‌ها و مؤسسات اعم از ایرانی یا خارجی در مناطق موکول به پیشنهاد سازمان و صدور مجوز توسط بانک مرکزی است .

تبصره ۱- اساسنامه بانک‌ها و مؤسسات و هرگونه تغییرات بعدی در اساسنامه آنها باید پس از پیشنهاد سازمان به تأیید شورای پول و اعتبار برسد.

تبصره ۲- تأسیس بانک و مؤسسه به صورت شرکت سهامی عام یا خاص با سهام با نام طبق مفاد قانون و این آیین نامه و مقررات مندرج در لایحه اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷ امکانپذیر است .

تبصره ۳ (الحقی) (۱۳۸۸/۲/۲۳) - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است

ترتیبی اتخاذ نماید که در مدت یک ماه از زمان دریافت پیشنهاد سازمان برای تأسیس بانک و مؤسسه، مجوز تأسیس بانک صادر گردد و یا در صورتی که امکان تأسیس بر اساس قوانین و مقررات مربوط وجود نداشته باشد، مراتب را به سازمان اعلام نماید . مدت زمانی که از تاریخ اعلام بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران صرف تأمین و واریز سرمایه اولیه توسط مقاضی تأسیس می‌گردد، در محاسبه مهلت یادشده لحاظ نخواهد شد.

ماده ۵- ثبت بانک یا مؤسسه و یا شعبه بانک خارجی در منطقه منوط به صدور مجوز موضوع ماده (۴) این آیین نامه می‌باشد. مرجع ثبت در منطقه مکلف است قبل از ثبت واحدهای بانکی مزبور مجوز مربوطه را مطالبه کند.

تبصره - تأسیس دفتر نمایندگی بانک‌ها و مؤسسات ایرانی یا خارجی منوط به تأیید سازمان و ثبت در منطقه است. این دفاتر مجاز به انجام هیچ‌گونه معاملات و عملیات بانکی نمی‌باشند.

ماده ۶- شعب بانک‌هایی که پیش از تصویب این آیین نامه در منطقه ایجاد شده‌اند، نیازی به اخذ مجوز جدید ندارند لیکن فعالیت آنان باید مطابق با مفاد این آیین نامه و دستورالعمل‌های مربوط انجام شود.

ماده ۷- حداقل سرمایه واحدهای بانکی در منطقه به شرح زیر تعیین می‌شود:

الف - بانک: حداقل سی و پنج میلیارد (۳۵/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال که صدرصد آن باید به صورت نقد نزد بانک مرکزی سپرده شود.

ب - مؤسسه: حداقل پانزده میلیارد (۱۵/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال که صدرصد آن باید به صورت نقد نزد بانک مرکزی سپرده شود.

ج - شعبه بانک یا مؤسسه خارجی: حداقل ده میلیارد (۱۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال که صدرصد آن باید به صورت نقد نزد بانک مرکزی سپرده شود.

د - واحدهای بانکی برونو مرزی:

۱- بانک: حداقل ۱۰ میلیون (۱۰/۰۰۰/۰۰۰) دلار که صد درصد آن باید به صورت نقد نزد بانک مرکزی سپرده شود.

۲- مؤسسه: حداقل پنج میلیون (۵/۰۰۰/۰۰۰) دلار که صد درصد آن باید به صورت نقد نزد بانک مرکزی سپرده شود.

۳- شعبه بانک یا مؤسسه خارجی: حداقل ۳ میلیون (۳/۰۰۰/۰۰۰) دلار که صد درصد آن

باید به صورت نقد نزد بانک مرکزی سپرده شود.

- تبصره ۱** - صدور مجوز تأسیس واحدهای بانکی موضوع بندهای (الف)، (ب) و (ج) با سرمایه خارجی موكول به ارایه اعلامیه فروش ارز به یکی از واحدهای بانکی در مناطق به میزان سرمایه متعلق به اتباع خارجی، خواهد بود.
- تبصره ۲** - وجود سپرده شده نزد بانک مرکزی پس از ثبت واحدهای بانکی و ارایه مدارک ثبت شده شرکت، مورد استفاده واحدهای مذکور قرار می‌گیرد.
- تبصره ۳ - (اصلاحی ۱۳۸۸/۲/۲۳)** - تغییر حداقل سرمایه واحدهای بانکی با پیشنهاد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به تصویب شورای پول و اعتبار خواهد رسید.
- ماده ۸** - بانک‌ها و مؤسسات فعال در منطقه می‌توانند با موافقت سازمان و تأیید بانک مرکزی به تأسیس شعبه اقدام نمایند.

فصل سوم - نظام ارزی مناطق آزاد

- ماده ۹** - خرید و فروش کلیه ارزها در مقابل ریال یا سایر ارزها و کلیه معاملات و نقل و انتقالات ارزی در مناطق توسط اشخاص حقیقی و حقوقی آزاد است.
- ماده ۱۰** - نقل و انتقال کلیه ارزها از خارج از کشور به مناطق و از مناطق به خارج از کشور توسط اشخاص حقیقی و حقوقی آزاد است.
- تبصره** - نقل و انتقال ارز از سایر نقاط کشور توسط اشخاص حقیقی و حقوقی به مناطق و بالعکس، تابع قوانین و مقررات ارزی کشور خواهد بود.
- ماده ۱۱** - نرخ خرید و فروش ارزها در مناطق و تبدیل آنها به ریال براساس عرضه و تقاضا در بازار آزاد تعیین می‌شود.

فصل چهارم - شرایط فعالیت

- ماده ۱۲** - بانک‌ها و مؤسسات و شعب پس از گرفتن مجوز تأسیس موضوع ماده (۴) این آیین‌نامه و ثبت در واحد ثبت منطقه، با رعایت مفاد این آیین‌نامه و ارایه مدارک مسروح ذیل به سازمان، می‌توانند فعالیت خود را شروع کنند:
- آگهی ثبت در روزنامه رسمی
 - یک نسخه اساسنامه ثبت شده

– اعلام نشانی محل قانونی

ماده ۱۳ – ضوابط فعالیت واحدهای بانکی در منطقه به ترتیب ذیل خواهد بود:

الف – کلیه واحدهای بانکی در مناطق، تابع مقررات این آیین نامه و دستورالع مل های مربوط می باشند.

ب – معاملات کلیه واحدهای بانکی در مناطق به ریال ایران مشمول مقررات بانکداری اسلامی خواهد بود. این واحدها در معاملات خود به ارز مجاز به رعایت رویه های بانکی بین المللی هستند.

ماده ۱۴ – در مقررات پولی و اعتباری که توسط بانک مرکزی جهت واحدهای بانکی در مناطق وضع می گردد هدف تسهیل و تشویق سرمایه گذاری در این مناطق و نیز حفظ موقعیت رقابتی بین المللی مناطق رعایت خواهد شد.

تبصره ۱ (الحاقی ۱۳۸۸/۲/۲۳) – بانک های تجاری کشور مکلفند تمهیداتی اتخاذ نمایند تا حداقل یکی از شعب خود در مناطق آزاد را در حد شعبه مستقل و با درجه بالا ارتقا داده و حداکثر اختیارات ممکن را به آنها برای ارائه بیشترین خدمات به سرمایه گذاران داخلی و خارجی اعطای نمایند.

سازمان مکلف است گزارش اجرای این ماده را هر شش ماه یک بار به دولت ارائه نماید.

تبصره ۲ (الحاقی ۱۳۸۸/۲/۲۳) – سازمان در قراردادهای مربوط به واگذاری زمین به عنوان شرط ضمن عقد تصريح می نماید که در صورت اعلام بانک تسهیلات دهنده مبنی بر عدم ایفای تعهدات خریدار (تسهیلات گیرنده)، سازمان نسبت به فسخ قرارداد و انتقال ملک به بانک به منظور استیفاده حقوق بانک اقدام خواهد نمود.^(۱)

وقتیبات اجرای این تبصره مطابق تفاهم نامه ای خواهد بود که حسب مورد بین سازمان و بانک ذی ربط تنظیم می گردد.

ماده ۱۵ – واحدهای بانکی برون مرزی مجاز به انجام عملیات بانکی به ریال ایران بگذرند.

ماده ۱۶ – واحدهای بانکی برای انجام معاملات ارزی باید مجوز بانک مرکزی را دریافت

۱ - از آیین نامه نحوه واگذاری دارایی های غیر ضرور و اماکن رفاهی بانک ها مصوب ۱۳۸۶/۱۰/۳۰ هیأت وزیران:
تبصره ۳ ماده ۳ - خرید هرگونه ملک مسکونی به استثنای مناطق محروم و آزاد از تاریخ ابلاغ این آیین نامه توسط بانک ها ممنوع می باشد.

نمایند. واحدهای مزبور می‌توانند در تقاضای خود جهت تأسیس واحد مورد نظر مجوز انجام عملیات ارزی را نیز درخواست نمایند.

ماده ۱۷- واحدهای بانکی که دارای مجوز انجام عملیات ارزی هستند بر حسب نوع مجوز دریافتی می‌توانند با رعایت مفاد این آیین نامه و دستورالعمل‌های آن به ارایه خدمت و عملیات ذیل مبادرت کنند:

- ۱- برقراری روابط کارگزاری با سایر بانک‌ها
- ۲- انجام انواع نقل و انتقالات پولی برای خود یا مشتریان
- ۳- انجام کلیه معاملات خرید و فروش ارزها به صورت نقدی به حساب خود یا مشتریان
- ۴- نگاهداری حساب‌های جاری و پس انداز
- ۵- نگاهداری انواع سپرده‌های مدت دار با سرسیدهای مختلف
- ۶- دریافت انواع تسهیلات اعتباری
- ۷- انتشار، خرید، فروش، پذیره نویسی و نگاهداری اوراق مشارکت و اوراق قرضه
- ۸- اعطای انواع تسهیلات اعتباری
- ۹- خرید و تضمین انواع اوراق تجاری
- ۱۰- انجام کلیه امور مربوط به اعتبارات اسنادی، بروات و سفته‌ها و ضمانتنامه
- ۱۱- مدیریت دارایی‌ها و انجام خدمت سرمایه‌گذاری به حساب مشتریان
- ۱۲- انجام کلیه خدمات امنی و سایر امور مدیریتی
- ۱۳- سایر عملیات بانکی مجاز

تبصره - مؤسسات مجاز به نگهداری حسابهای جاری به ارزبرای مشتریان خود نمی‌باشند.

ماده ۱۸- در عملیات بانکداری بین المللی کارمزد عملیات بانکی، سود تسهیلات اعتباری دریافتی سپرده‌های مختلف و سود تسهیلات اعطایی براساس شرایط بازار آزاد تعیین می‌شود.

ماده ۱۹- واحدهای بانکی به جز واحدهای بانکی برون مرزی می‌توانند طبق ضوابط قانون عملیات بانکی بدون ربا و سایر قوانین و مقررات جاری منابع مالی مورد نیاز خود را به ریال، به طرق ذیل تأمین نمایند:

- ۱- قبول سپرده‌های قرض‌الحسنه جاری و پس انداز
- ۲- قبول سپرده‌های سرمایه‌گذاری مدت دار
- ۳- انتشار اوراق مشارکت

۴- دریافت تسهیلات اعتباری از اشخاص حقیقی و حقوقی

تبصره - مؤسسات اعتباری مجاز به دریافت سپرده‌های قرض الحسن جاری به ریال از مشتریان نمی‌باشند.

ماده ۲۰- واحدهای بانکی به جز واحدهای بانکی برون مرزی می‌توانند در چارچوب

قانون عملیات بانکی بدون ربا تسهیلات اعتباری به ریال اعطانمایند.

ماده ۲۱- واحدهای بانکی به جز واحدهای بانکی برون مرزی در منطقه می‌توانند طبق

مقاد اساسنامه خود به سایر عملیات بانکی مجاز به ریال مبادرت نمایند.

ماده ۲۲- بانک‌ها و مؤسسات در مناطق مجاز به افزایش سرمایه از محل تجدید ارزیابی

دارایی‌های خود نمی‌باشند.

ماده ۲۳- بانک‌ها و مؤسسات و شعب بانک‌ها و مؤسسات خارجی در مناطق همواره باید

بخشی از سپرده‌های تودیع شده نزد خود را به میزان و نوع ارزی که بانک مرکزی تعیین

می‌کند به عنوان سپرده قانونی نزد بانک مرکزی تودیع کنند. میزان و نوع ارز سپرده‌های قانونی

می‌تواند بر حسب نوع سپرد و حدود فعالیت بانک‌ها و مؤسسات متفاوت باشد.

تبصره - بانک مرکزی نسبت به سپرده‌های قانونی دریافتی به ارز سود ارزی مناسب به

تشخیص خود پرداخت می‌نماید.

ماده ۲۴- بانک‌ها و مؤسسات و شعب بانک‌ها و مؤسسات خارجی در مناطق باید بخشی

از سود ویژه سالیانه خود را به صورت اندوخته قانونی نگهداری کنند. میزان این اندوخته

حداقل پانزده درصد(۱۵٪) سود ویژه خواهد بود. ایجاد این اندوخته پس از آن که مبلغ به

میزان سرمایه بالغ شد، اختیاری است.

ماده ۲۵- دارایی‌ها و بدھی‌های ارزی واحدهای بانکی در مناطق بایبرمبانی نرخهای بازار

آزاد در پایان هر دوره مالی تعییر شوهای التفاوت حاصل ایتعییر دارایی‌ها و بدھی‌های با

سررسید یک سال و کمتر از یک سال در زمان تعییر بایستی به حساب سووفیلان منظور شود

ماده ۲۶- واحدهای بانکی در مناطق مجاز به قبول سهام خود به عنوان وثیقه تسهیلات

اعطایی نمی‌باشند.

ماده ۲۷- بانک‌ها و مؤسسات در مناطق مجاز به انجام عملیات ذیل نمی‌باشند:

الف - خرید و فروش کالا به حساب خود به منظور تجارت مگر در جهت اجرای قانون

عملیات بانکی بدون ربا و در جهت رفع احتیاجات خود.

ب - معلاملات غیر منقول جز برای بانک‌ها و مؤسساتی که هدف اصلی آنها انجام معاملات غیر منقول است بیش از سقف مصوب بانک مرکزی.

پ - خرید سهام و مشارکت در سرمایه یک یا چند شرکت یا خرید سایر اوراق بهادرار به حساب خود به میزانی بیش از سقف مصوب بانک مرکزی.

ت - اعطای تسهیلات اعتباری به مدی عامل و اعضای هیأت مدیره و شرکت‌هایی که اشخاص مذکور در آن ذی نفع هستند بیش از سقف مصوب بانک مرکزی.

ث - اعطای تسهیلات اعتباری به اعضای هیأت مدیره و مدیران سازمان واعضای ارکان و مدیران و بازرسان بانک مرکزی، مگر با رعایت مقررات خاص که به همین منظور به تصویب بانک مرکزی می‌رسد.

ماده ۲۸ - در صورتی که سرمایه بانک یا مؤسسه بر اثر زیانهای وارد شده از حداقل مقرر در ماده (۸) این آیین نامه کمتر شود، باید حداقل طرف شش ماه سرمایه خود را تکمیل کند.

فصل پنجم - مقررات مربوط به نظارت بر واحدهای بانکی منطقه

ماده ۲۹ - کلیه بانک‌ها و مؤسسات و شعب بانک‌ها و مؤسسات خارجی در مناطق تحت نظارت بانک مرکزی خواهند بود و باید ضمن مرااعات ضوابط و مقررات ذیل و در جهت رفع احتیاجات خود کلیه اطلاعات مورد نیاز بانک مرکزی را ارایه نمایند:

۱ - سیاست‌های پولی و اعتباری که از طرف بانک مرکزی تعیین می‌گردد رعایت نمایند.

۲ - سپرده‌های قانونی خود را برای مقاطعی که بانک مرکزی تعیین خواهد کرد در قالب فرم‌های تعیین شده نزد بانک مرکزی تودیع کنند.

۳ - سرفصل حساب‌ها و صورت‌های مالی خود را به ترتیبی که مورد تأیید بانک مرکزی باشد تنظیم و نگهداری کنند.

۴ - استانداردها و ضوابط بانک مرکزی از جمله در مورد کفایت سرمایه را رعایت کنند.

۵ - آمار و اطلاعات موردنظر را مطابق فرم‌ها و برای مقاطع تعیین شده به شرح زیر برای بانک مرکزی ارسال کنند:

- خلاصه دفتر کل و صورت محاسبه سپرده‌های قانونی .

- صورت‌های مالی از جمله ترازنامه و حساب سود و زیان که به گواهی حساب‌سان مستقل مورد تأیید بانک مرکزی رسیده است .

۶- سایر اطلاعات مورد نیاز بانک مرکزی را در هر زمان که بانک مرکزی تعیین می‌کند، ارایه یا در اختیار آن بانک قرار دهند. این اطلاعات محرومانه تلقی شده و به صورت موردي یا فردی انتشار نخواهد یافت.

۷- با بازرسان اعزامی بانک که با حکم کتبی در محل حضور می‌یابند همکاری کنند و اطلاعات لازم را در اختیار آنان بگذارند.

ماده ۳۰- در صورتی که بنا به تشخیص بانک مرکزی ادامه فعالیت واحد بانکی در منطقه با مخاطره همراه باشد بانک مرکزی می‌تواند نسبت به استقرار ناظردر واحد بانکی اقدام نماید.

فصل ششم - مقررات متفرقه

ماده ۳۱- اعضای هیأت مدیره و مدیر عامل و قائم مقام و یا اعضاء هیأت عامل بانک‌ها و مؤسسات و همچنین رؤسای شعب بانک‌ها و مؤسسات ایرانی و خارجی در مناطق از نظر تخصصی و حرفه‌ای باید مورد تأیید بانک مرکزی قرار گیرد.

ماده ۳۲- واحدهای بانکی در منطقه بابت خساراتی که در اثر عملیات آنها متوجه مشتریان می‌شود مسؤول و معهود جبران خسارات وارد شده‌می‌باشند. مدیر عامل و اعضای هیأت مدیره هر بانک یا مؤسسه در منطقه نیز در مقابل صاحبان سهام و مشتریان مسؤول خسارتی می‌باشند که در نتیجه تحلف هر یک از آنان از این مقررات یا اساسنامه خود به صاحبان سهام یا مشتریان وارد می‌شود.

ماده ۳۳- به منظور تسهیل در مبالغه چک‌ها و استناد بانکی، اتفاق پایاپای استناد بانکی توسط واحدهای بانکی با تأیید بانک مرکزی در منطقه تأسیس می‌شود که هزینه عملیاتی آن از طرف واحدهای یادشده تأمین می‌شود.

ماده ۳۴- نحوه نگهداری اوراق و استناد و دفاتر، نحوه رسیدگی به تخلفات، ترتیب انحلال و ورشکستگی واحدهای بانکی و سایر مواردی که در این آیین نامه پیش‌بینی نشده است طبق قانون پولی و بانکی مصوب سال ۱۳۵۱ می‌بلشد.

ماده ۳۵ (اصلاحی ۲۲۳/۲۸۸)- دستورالعمل‌ها و بخشنامه‌های مربوط به امور پولی و بانکی مناطق آزاد توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران با هماهنگی دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی تهیه و ابلاغ خواهد شد. این متن جایگزین تصویبname^(۱) شماره ۵۱۸۶۶ ت ۱۷۹۹۲ هـ مورخ ۱۳۷۶/۲/۳۱ می‌شود.

۱- منظور آیین نامه اجرایی عملیات پولی و بانکی در مناطق آزاد تجاری ° صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب

**مقررات تأسیس و فعالیت مؤسسات بیمه در مناطق آزاد
تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران**
مصوب ۱۳۷۹/۶/۲ هیأت وزیران با اصلاحات و الحاقات بعدی

فصل اول - تعاریف

- ماده ۱ -** در این آیین نامه واژه های زیر به جای عبارت های مشروح مربوط به کار می رود:
- الف -** مناطق آزاد: مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران.
 - ب -** سایر نقاط کشور: کشور جمهوری اسلامی ایران به استثنای مناطق آزاد.
 - پ -** منطقه: هر یک از مناطق آزاد.
 - ت -** سازمان: سازمان هر یک از مناطق آزاد.
 - ث -** مؤسسات موضوع این آیین نامه: کلیه مؤسسات مذکور در ماده (۲) این آیین نامه.
 - ج -** مؤسسات بیمه: مؤسسات بیمه ای که طبق مقررات این آیین نامه مجاز به فعالیت در منطقه می باشند.
 - چ -** مؤسسات بیمه متقابل: مؤسسات بیمه ای که خدمات خود را به صورت بیمه متقابل تنها به اعضا ارایه می نمایند.
 - ح -** مؤسسه کارگزاری بیمه: شخص حقوقی که در مقابل دریافت کارمزد ، واسطه انجام معاملات بیمه و یا بیمه اتکایی بین طرف ها بوده و شغل او تنها ارایه خدمات بیمه ای باشد.
 - خ -** شعبه: واحد تابعه یکی از مؤسسات بیمه ایرانی که در چارچوب موضوع و وظایف مؤسسه اصلی تحت نام و مسؤولیت آن در منطقه فعالیت می کند.
 - د -** نمایندگی بیمه: شخص حقیقی یا حقوقی که بر اساس قرارداد نمایندگی با یکی از مؤسسات بیمه ایرانی و مقررات این آیین نامه، انجام بخشی از موضوع و وظایف مؤسسه طرف قرارداد در امر بیمه را در منطقه به عهده گرفته است.
 - ذ (الحقی) مصوب ۱۳۸۲/۶/۵ -** دفتر ارتباطی: دفتر مؤسسات بیمه ثبت شده در مناطق آزاد که به منظور تسهیل ارتباط با بیمه مرکزی ایران و دیگر سازمان های ذی ربط در سایر نقاط کشور ایجاد می شود.

فصل دوم - تأسیس

ماده ۲- عملیات بیمه و بیمه اتکایی در مناطق آزاد به وسیله مؤسسه ای ایجاد شد.

سازمان، طبق مقررات این آئین نامه از بیمه مرکزی ایران مجوز دریافت داشته و به یکی از

صورتها زیر به ثبت بررسنده انجام خواهد شد:

۱ - شرکت سهامی یا تعاونی بیمه ایرانی با مشارکت سهامداران حقیقی و حقوقی ایرانی

و یا خارجی که کلیه سهام آن با نام باشد.

۲ - مؤسسه نمایندگی و یا کارگزاری بیمه.

تبصره ۱ - تأسیس شعبه توسط مؤسسه بیمه با رعایت مقررات این آئین نامه و ثبت در

منطقه بلامانع است.

تبصره ۲ - اعطای نمایندگی بیمه به اشخاص حقیقی با رعایت ضوابطی که به تصویر و بب

شورای عالی بیمه می‌رسد امکان پذیر است.^(۱)

تبصره ۳ (اصلاحی مصوب ۱۳۸۲/۶/۵) - مؤسسه بیمه ایرانی مشمول مقررات قانون

تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گردی^(۲) (اعم از دولتی و غیردولتی) مجاز به فعالیت در مناطق

آزاد به یکی از اشکال زیر می‌باشد:

الف - تأسیس شعبه و ایجاد نمایندگی با رعایت قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گردی.

ب - تأسیس مؤسسه بیمه با مشارکت اشخاص حقیقی و حقوقی داخلی و خارجی در

چارچوب مقررات این آئین نامه.^(۳)

تبصره ۴ (الحاقی مصوب ۱۳۸۲/۶/۵) - ضوابط ایجاد و محدوده فعالیت دفاتر ارتبا طی

مؤسسه بیمه از سوی بیمه مرکزی ایران تعیین و اعلام خواهد شد.

ماده ۳ - مؤسسه ای ایجاد اجازه فعالیت در منطقه دریافت می‌نمایند،

مجاز به عرضه بیمه برای اشخاص مقیم، موضوعات و موارد بیمه موجود در سایر نقاط کشور

۱ - به آئین نامه ضوابط اعطای پروانه نمایندگی بیمه به اشخاص حقیقی در مناطق آزاد مصوب ۱۳۸۲/۴/۳ شورای عالی بیمه مندرج در این مجموعه رجوع شود.

۲ - به قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گردی با اصلاحات بعدی مصوب ۱۳۵۰/۳/۳۰ مندرج در مجموعه قوانین و مقررات بیمه از انتشارات این معاونت مراجعه فرمایید.

۳ - تبصره قبلی به شرح زیر می‌باشد:

تبصره ۳ - فعالیت شعبها و نمایندگی‌های مؤسسه بیمه سایر نقاط کشور در هر یک از مناطق آزاد با رعایت مقررات قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گردی در چارچوب این آئین نامه و سایر ضوابط حاکم مؤسسه مذبور بلامانع است

و بیمه حمل و نقل کالای وارداتی به سایر نقاط کشور که قرارداد خرید آن در ایران منعقد یا اعتبار اسنادی آن در ایران باز شده است نمی‌باشد.
عملیات بیمه اتکایی از شمول حکم این ماده مستثناست.

تبصره ۱ - مؤسستی که تنها اجازه فعالیت بیمه‌ای مستقیم در منطقه را دارند نمی‌توانند از مؤسسات بیمه سایر نقاط کشور بیمه اتکایی قبول نمایند.

تبصره ۲ - مؤسسات بیمه می‌توانند نسبت به بیمه‌موال و مسؤولیت (غیر بیمه اشخاص) در چارچوب این آییننامه و رعایت قوانین و مقررات مربوط در مناطق پیشوای اقتصادی فعالیت کنند

تبصره ۳ - صدور بیمه‌نامه توسط مؤسسات بیمه‌ای مناطق آزاد برای آن دسته از موضوعات و موارد بیمه‌ای که از طرف مؤسسات بیمه‌ای ایرانی فعال در سایر نقاط کشور عرضه نفی شود از شمول این ماده مستثناست و فهرست این قبیل موضوعات و موارد بیمه مجاز در سرزمین اصلی، برای مؤسسات بیمه، توسط بیمه مرکزی ایران حداقل طرف ۳ ماه از تاریخ تصویب این مقررات، تهیه و به سازمان‌ها اعلام می‌شود.^(۱)

۱ - مصوبه رییس بیمه مرکزی ایران در خصوص فهرست موضوعات و موارد بیمه مجاز در سرزمین اصلی برای مؤسسات بیمه:

جناب آقای نصیری

مشاور محترم رییس جمهور و دبیر شورای عالی مناطق آزاد

احتراماً، در اجرای تبصره ۳ ماده ۳ مقررات تأسیس و فعالیت مؤسسات بیمه در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۹/۸/۶ هیأت وزیران، فهرست موضوعات و موارد بیمه مجاز در سرزمین اصلی، برای مؤسسات بیمه، جهت استحضار به شرح زیر اعلام می‌گردد:

۱- درمان انفرادی

۲- مسؤولیت حرفا‌ای مدیران ارشد

۳- آلودگی محیط زیست

۴- بیمه کامپیوتر (رایانه)

۵- از کارافتادگی دست هنرمندان (نقاشان، خطاطان، نوازندهان،...) و صنعت‌کاران

۶- سرقت آثار هنری

۷- بیمه بیکاری

۸- مرگ و میر طیور و آبزیان

۹- مرگ و میر زنبور عسل و کرم ابریشم

۱۰- بیمه محصولات کشاورزی

۱۱- بیمه اعتبار انفرادی

- ماده ۴ - حداقل سرمایه برای مؤسسات بیمه نمایندگی و کارگزاری بیمه به قرار زیر است**
- ۱ - مؤسسات بیمه مستقیم با سرمایه حداقل پانزده میلیارد (۱۵/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تشکیل می شوند که باید حداقل پنجاه درصد (٪۵۰) آن به صورت نقد پرداخت شده باشد.
 - ۲ - مؤسسات بیمه متقابل با سرمایه حداقل دویست میلیون (۲۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تشکیل می شوند که باید حداقل پنجاه درصد (٪۵۰) آن به صورت نقد پرداخت شده باشد.
 - ۳ - مؤسسات بیمه انتکایی با سرمایه حداقل هشتاد و پنج میلیارد (۸۵/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تشکیل می شوند که باید حداقل پنجاه درصد (٪۵۰) آن به صورت نقد پرداخت شده باشد.
 - ۴ - مؤسسات نمایندگی و یا کارگزاری بیمه با سرمایه حداقل سیصد میلیون (۳۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تشکیل می شوند که باید حداقل پنجاه درصد (٪۵۰) آن به صورت نقد پرداخت شده باشد.

تبصره ۱ - هرگونه تبدیل در ارقام مندرج در این ماده هر ۲ سال یکبار موکول به پیشنهاد مشترک دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد و بیمه مرکزی ایران و تصویب هیأت وزیران است.

تبصره ۲ - سهامداران خارجی مؤسسات موضوع این آیین نامه سهم الشرکه ریالی خود را باید به ارزهای مورد قبول بانک مرکزی ایران پرداخته و یا گواهی تبدیل ارز را ارایه نمایند.

تبصره ۳ - وجود سرمایه موضوع این ماده باید نزد یکی از بانک های مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران که ترجیحاً در مناطق آزاد دارای شعبه باشند واریز شود.

فصل سوم - مجوز ثبت و پروانه فعالیت

ماده ۵ (اصلاحی مصوب ۱۳۸۲/۶/۵) - ثبت مؤسسات موضوع این آیین نامه در منطقه، موکول به ارایه مجوز ثبت که توسط بیمه مرکزی ایران صادر می شود و ثبت هر گونه تغییرات بعدی در اساسنامه مدیران، میزان سرمایه و سهام مؤسساتی که به ثبت رسیده باشند موکول به ارایه موافقت بیمه مرکزی ایران است.

ماده ۶ - برای تحصیل مجوز ثبت، مدارک و اطلاعات زیر باید به بیمه مرکزی ایران

تسلیم شود:

- الف - اساسنامه مؤسسه.
- ب - میزان سرمایه مؤسسه، رسید یا گواهینامه تعهد پرداخت آن.
- پ - سهام نقدی و غیر نقدی و نحوه پرداخت آنها.

ت - صورت اسامی سهامداران بازرسان و مدیران و تابعیت و تعداد سهام هر یک از آنها
ث - استناد و مدارک و اطلاعات دیگری که معرف صلاحیت مالی و فنی مؤسسه و حسن شهرت مدیران آن باشد.

تبصره - مجوز ثبت صادر شده برای مدت ۶ ماه اعتبار دارد. در صورت عدم ثبت مؤسسه ظرف مهلت مذکور باید مجدداً مجوز ثبت تحصیل شود.

ماده ۷ - بیمه مرکزی ایران موظف است حداقل ظرف ۳۰ روز از تاریخ تسلیم آخرین مدارک و اطلاعات خواسته شده با رعایت ماده (۲۸) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صریحتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲^(۱) و مقررات این آینین نامه نظر خود را اعم از قبول یا رد تقاضا به طور کتبی به سازمان اعلام نماید.

تبصره - در صورتی که متقاضی به نظر اعلا م شده اعتراض داشته باشد می تواند ظرف ۳۰ روز اعتراض خود را به مجمع عمومی بیمه مرکزی ایران تسلیم کند.
تصمیم مجمع مذبور قطعی و لازم الاجراست.

ماده ۸ - بیمه مرکزی ایران با دریافت گواهی ثبت مؤسسه در منطقه، پروانه فعالیت برای بیمه اتکایی، یک یا چند رشته بیمه مستقیم و یا هر دو صادر خواهد کرد.

فصل چهارم - لغو پروانه و محدود نمودن فعالیت

ماده ۹ - پروانه فعالیت صادر شده توسط بیمه مرکزی ایران برای تمام رشقاتها یا رشقات معین در موارد زیر لغو خواهد شد:

الف - در صورت تقاضای دارنده پروانه.

ب - در صورتی که مؤسسه تا یکسال پس از صدور پروانه عملیات خود را در منطقه شروع نکرده باشد.

پ - در صورت ورشکستگی مؤسسه.

ت - در صورتی که به تشخیص بیمه مرکزی ایران و تأیید شورای عالی بیمه، وضع مالی مؤسسه طوری باشد که نتواند به تعهدات خود عمل نماید یا ادامه فعالیت مؤسسه به زیان بیمه شدگان و بیمه‌گذاران و صاحبان حقوق آنها باشد.

۱ - قانون مذکور مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ در این مجموعه درج شده است.

ث - سایر موارد پیش‌بینی شده در این آیین‌نامه.

- ماده ۱۰** - در مواردی که مؤسسات موضوع این آیین‌نامه برخلاف اساسنامه خود یا مقررات این آیین‌نامه یا حسب اعلام سازمان برخلاف سایر مقررات حاکم بر این مؤسسات در منطقه رفتار نمایند، به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و تصویب شورای عالی بیمه از فعالیت یا رشته‌های معین یا بیمه‌های انتکایی به طور موقت یا دائم ممنوع خواهد شد.
- ماده ۱۱** - صدور و لغو پروانه فعالیت مؤسسات موضوع این آیین‌نامه یا ممنوعیت آن‌ها از فعالیت به طور موقت و اطلاعاتی که از لحاظ حفظ منافع بیمه گذاران و صاحبات حق آن‌ها لازم باشد، به هزینه خود مؤسسه توسط بیمه مرکزی ایران در رو زنامه رسمی کشور و یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار تهران و منطقه در دو نوبت به فاصله یک ماه آگهی خواهد شد.
- ماده ۱۲** - در صورتی که پروانه فعالیت مؤسسه بیمه‌یاری برای یک یا چند رشته بیمه اتک ای بطور دائم لغو شود بنا به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران و تصویب شورای عالی بیمه، ترتیبی اتخاذ خواهد شد که متضمن منافع بیمه گذارانیمیه شدگان و صاحبان حقوق آن‌ها باشد.
- از جمله این ترتیبات، انتقال پرتفوی مؤسسه با کلیه سوابق و استناد مربوط به حقوق و تعهدات آن به مؤسسه دیگری که مجاز به فعالیت در منطقه باشد خواهد بود.

فصل پنجم - نحوه فعالیت

- ماده ۱۳** - مؤسسات بیمه موضوع این آیین‌نامه موظفند حساب اندوخته‌ها ی قانونی و ذخایر فنی خود را نگهدارند و نحوه بکار افتدن آن‌ها را به صورت مشخص منعکس نمایند.
- انواع اندوخته‌های قانونی و ذخایر فنی برای هر یک از رشته‌های بیمه و میزان و طرز محاسبه، همچنین ترتیب بکار انداختن این اندوخته‌ها و ذخایر و نیز سرمایه مؤسسه و نحوه ارزیابی اموال منتقل و غیر منتقل که نماینده منابع مالی مؤسسات مذکور است به موجب دستورالعمل‌هایی است که بتصویب شورای عالی بیمه می‌رسد.
- ماده ۱۴** - مؤسسات بیمه موضوع این آیین‌نامه موظفند ده درصد (۱۰٪) از کلیه معاملات بیمه‌ای مستقیم خود را نزد بیمه مرکزی ایران بیمه انتکایی نمایند.
- بیمه مرکزی ایران در قبول یا رد انتکایی مزبور مجاز می‌باشد.
- تبصره - نرخ کارمزد و سایر شرایط به موجب دستورالعملی است که به تصویب شورای عالی بیمه خواهد رسید.

ماده ۱۵ - اموال مؤسسات بیمه موضوع این آیین نامه همچنین اندوختها و ذخایر مذکور در ماده (۱۳) تضمین حقوق و مطالبات بیمه گذاران و بیمه شدگان و صاحبان حقوق آنان است و در صورت انحلال یا ورشکستگی مؤسسه، بیمه گذاران و بیمه شدگان و صاحبان حقوق آنان نسبت به سایر بستانکاران حق تقدم دارند.

تبصره ۱ - در میان رشته‌های مختلف بیمه حق تقدم با بیمه عمر است.

تبصره ۲ - مؤسسات مذکور در این ماده نمی‌توانند بدون موافقت قبلی بیمه مرکزی ایران اموال خود را صلح حقوق نمایند و یا به رهن واگذار کنند و یا موضوع هر نوع معامله با حق استرداد قرار دهند.

تبصره ۳ - دفاتر استاد رسمی موظفند هنگام انجام معاملات موضوع تبصره (۲) این ماده، مطابق بخش اخیر ماده (۶۰) قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری^(۱) موافقنامه بیمه

۱ - از قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری مصوب ۱۳۵۰/۳/۳۰:
ماده ۶۰ - اموال مؤسسات بیمه همچنین ودایع مذکور در ماده (۳۶ و ۴۶)^(*) تضمین حقوق و مطالبات بیمه گذاران، بیمه شدگان و صاحبان حقوق آنان است و در صورت انحلال یا ورشکستگی مؤسسه بیمه، بیمه گذاران و بیمه شدگان و صاحبان حقوق آنان نسبت به سایر بستانکاران حق تقدم دارند. در میان رشته‌های مختلف بیمه حق تقدم با بیمه عمر است. مؤسسات بیمه نمی‌توانند بدون موافقت قبلی بیمه مرکزی ایران اموال خود را صلح حقوق نمایند و یا به رهن واگذار کنند و یا موضوع هر نوع معامله با حق استرداد قرار دهند. دفاتر استاد رسمی موظفند هنگام انجام این قبیل معاملات موافقنامه بیمه مرکزی ایران را مطالبه و مقاد آن را در سند منعکس کنند.

۱* - ماده ۳۶ - مؤسسات بیمه ایرانی با سرمایه حداقل یکصد میلیون ریال تشکیل می‌شود که باید ۵۰٪ آن نقداً پرداخت شده باشد، میزان ودیعه‌ای که عنداً لاقضاً برای هریک از رشت ۵ ها ی بیمه درنظر گرفته خواهد شد در آیین نامه‌ای که از طرف بیمه مرکزی ایران تهیه و به تصویب شورای عالی بیمه می‌رسد تعیین خواهد شد. لازم به یادآوری است حداقل سرمایه مندرج در ماده ۳۶ فوق به شرح ذیل در تاریخ ۱۳۸۵/۹/۱۲ تغییر یافته است: حداقل سرمایه مؤسسات بیمه موضوع ماده (۳۶) قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گری - مصوب ۱۳۵۰- برای

مؤسسات بیمه غیردولتی به شرح زیر تعیین می‌شود:

۱ - شرکت بیمه زندگی (۱۶۰) میلیارد ریال

۲ - شرکت بیمه غیرزندگی (۱۶۰) میلیارد ریال

۳ - شرکت بیمه مختلط (زندگی و غیر زندگی) (۲۸۰) میلیارد ریال

۴ - شرکت بیمه اتکایی (۴۰۰) میلیارد ریال

شرکت‌های بیمه غیردولتی موظفند ظرف دو سال حداقل سرمایه خود را با این تصویبنامه منطبق نمایند.

ماده ۴۶ - مؤسسات بیمه خارجی باید طبق آیین نامه‌ای که به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران به تصویب شورای عالی بیمه می‌رسد مبلغی برای هریک از دو رشته بیمه‌های زندگی و سایر انواع بیمه نزد بیمه مرکزی ایران تودیع نمایند. مبلغ این ودیعه در هریک از دو مورد مذکور از پانصدهزار دلار یا معادل آن از ارزهای موردن قبول بانک مرکزی ایران

مرکزی ایران را مطالبه و مقاد آن را در سند منعکس نمایند.

ماده ۱۶ - مؤسسات بیمه موضوع این آیین نامه موظفند ترازنامه و صورت سود و زیان

خود را در یکی از روزنامه های کثیرالانتشار تهران و منطقه درج نمایند.

ماده ۱۷ - مؤسسات موضوع این آیین نامه موظفند هر گونه تغییر در سهامداران عمدہ ، مدیران و بازرسان (حسابرسان) مؤسسه را ظرف دو هفته به اطلاع بیمه مرکزی ایران برسانند.

ماده ۱۸ - اشخاصی که در ایران یا در خارج از کشور به یکی از جرایم قتل ، سرقت ،

خیانت در امانت ، کلاهبرداری ، صدور چک بی محل و اختلاس یا معاونت در جرایم مذکور

محکوم شده باشند ، همچنین ورشکستگان به تقصیر و تقلب نمی توانند جزو مؤسسات یا مدیران

مؤسسات موضوع این آیین نامه باشند.

ماده ۱۹ - مؤسسات بیمه موضوع این آیین نامه از نظر ادغام و انتقال عملیات ، انحلال و

ورشکستگی ، تابع مقررات این آیین نامه و مواد (۵۱) الی (۵۹)^(۱) قانون تأسیس بیمه مرکزی

▶
کمتر نخواهد بود.

هریک از مؤسسات بیمه خارجی باید درآمدهای خود را سال به سال به وديعه مزبور اضافه کند تا در هر مورد مبلغ وديعه حداقل به دو برابر مبلغ مصوب شورای عالی بیمه برسد. افزایش وديعه مازاد بر مبالغ فوق اختياری است.

۱ از قانون تأسیس بیمه مرکزی ایران و بیمه گردی مصوب ۱۳۵۰/۳/۳۰:

ماده ۵۱ - در صورتی که ورشکستگی یک مؤسسه بیمه اعلام بشود دادگاه مکلف است قبل از اتخاذ هرگونه تصمیم ، نظر بیمه مرکزی ایران را جلب نماید. بیمه مرکزی ایران از تاریخ وصول استعلام دادگاه باید ظرف ۱۵ روز نظریه خود

را کتابی به دادگاه اعلام دارد. دادگاه با توجه به نظریه بیمه مرکزی ایران تصمیم مقتضی اتخاذ خواهد کرد.

ماده ۵۲ - ابطال پروانه یک مؤسسه بیمه برای کلیه عملیات بیمه ای از موارد انحلال مؤسسه است و در این صورت مفاد ماده (۴۴) این قانون اجرا خواهد شد.

ماده ۵۳ - تصمیم مؤسسه بیمه ورشکسته طبق قانون تجارت به عمل می آید . در نطاچی که اداره تصمیم امور ورشکستگی وجود ندارد و دادگاه بیمه مرکزی ایران را به عنوان قائم مقام اداره تصمیم تبیین می نماید و در حوزه دادگاه های شهرستانی که اداره تصمیف درآجا تأسیس گردیده است اداره تصمیف با معاونت بیمه مرکزی ایران امر تصمیم را انجام خواهد داد.

قسمت سوم- انتقال عملیات و ادغام:

ماده ۵۴ - مؤسسات بیمه می توانند با موافقت بیمه مرکزی ایران و تصویب شورای عالی بیمه تمام یا قسمتی از پرتفوی (Portefeuille) خود را با کلیه حقوق و تعهدات ناشی از آن به یک یا چند مؤسسه بیمه مجاز دیگر و اکنون کنند.

ماده ۵۵ - تقاضای انتقال پرتفوی (Portefeuille) یک مؤسسه بیمه به مؤسسات دیگر بیمه دوبار به فاصله ده روز در روزنامه رسمی کشور و در یکی از روزنامه های کثیرالانتشار تهران و عنداللزوم در یکی از روزنامه های محلی به

ایران و بیمه‌گری می‌باشد.

فصل ششم - نظارت

ماده ۲۰ - بیمه مرکزی ایران طبق مقررات این آیین نامه بر فعالیت مؤسسات موضوع این آیین نامه در منطقه نظارت خواهد کرد.

ماده ۲۱ - مؤسسات موضوع این آیین نامه حسب مورد موظفند:

الف - حسابها و صورت‌های مالی خود را طبق نمونه‌ای که به پیشنهاد بیمه مرکزی ایران به تأیید شورای عالی بیمه می‌رسد تنظیم و نگهداری نمایند.

ب - یک نسخه از صورت‌های مالی خود را که مورد رسیدگی و اظهار نظر حسابرسان تأیید شده توسط سازمان حسابرسی یا حسابرسان معترض بین‌المللی قرار گرفته است حداقل ۶ ماه از پایان دوره مالی به بیمه مرکزی ایران تسلیم کنند.

پ - صورت وضعیت عملیات بیمه‌ای سالانه خود را طبق نمونه‌ای که بیمه مرکزی ایران تهیه می‌کند، تنظیم و ظرف ۳ ماه از پایان دوره مربوط به بیمه مرکزی ایران تسلیم نمایند.

ت - سایر اطلاعات و آمار دوره‌ای یا موردي را که بیمه مرکزی ایران به منظور نظارت بر

هزینه متقاضی از طرف بیمه مرکزی ایران آگهی خواهد شد.

ماده ۵۶ - پس از انقضای سه ماه از تاریخ آخرین آگهی بیمه مرکزی ایران در صورت حصول اطمینان از اینکه در این انتقال هیچ‌یک از حقوق بیمه‌شدگان و بیمه‌گذاران و صاحبان حقوق آن‌ها تضییغ خواهد شد موافقت خودرا با انتقال پرتفوی کتابی به مؤسسه بیمه متقاضی اعلام خواهد داشت.

ماده ۵۷ - در صورت موافقت بیمه مرکزی ایران با انتقال پرتفوی این انتقال برای کلیه بیمه‌شدگان و بیمه‌گذاران و صاحبان حقوق آن‌ها از تاریخ انتقال معتبر خواهد بود.

ماده ۵۸ - یک یا چند مؤسسه بیمه می‌توانند با رعایت مواد (۵۵، ۵۶ و ۵۷) با موافقت بیمه مرکزی ایران و تصویب شورای عالی بیمه در یک مؤسسه بیمه دیگر ادغام شوند.

ماده ۵۹ - بیمه مرکزی ایران به منظور حفظ حقوق بیمه‌گذاران و بیمه‌شدگان و صاحبان حقوق آن‌ها یا به ملاحظات اقتصادی و حمایت امر بیمه می‌توانند با تأیید شورای عالی بیمه و تصویب مجمع عمومی بیمه مرکزی ایران مؤسسه بیمه‌ای را که وضع مالی یا اداری آن‌ها رضایت‌بخش نیست مکلف نماید که در یکی از مؤسسه‌ای بیمه دیگری که موافق باشند ادغام شوند و در صورتی که ادغام صورت نگیرد پرونده مؤسسه‌ای که وضع مالی یا اداری آن رضایت‌بخش نیست طبق مقررات این قانون لغو خواهد شد. تصمیم بیمه مرکزی ایران علاوه بر ابلاغ کتبی به مؤسسه موردنظر در روزنامه رسمی کشور و در یکی از روزنامه‌های کمی‌انتشار تهران و عندالزوم در یکی از روزنامه‌های محلی به اطلاع عموم خواهد رسید.

* - برای ملاحظه قوانین و مقررات کامل مربوط به بیمه، به مجموعه بیمه از انتشارات این معاونت مراجعه شود.

حسن اجرای این آیین‌نامه لازم تشخیص دهد در اختیار این سازمان قرار دهنده.

ث - با بازرسان اعزامی که با حکم کتبی یکی از اعضای هیأت عامل بیمه مرکزی ایران و با اطلاع دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد در محل حضور پیدا می‌کنند همکاری نمایند و اطلاعات لازم را در اختیار آنان قرار دهند.

تبصره - مؤسسات بیمه‌ای که بیمه‌نامه‌های بلند مدت زندگی عرضه می‌نمایند، علاوه بر

رعایت ترتیبات فوق موظفند ترتیبی اتخاذ کنند تا حساب‌ها و ذخایر فنی مربوط مورد رسیدگی و تأیید محاسب فنی مورد قبول بیمه مرکزی ایران قرار گیرد.

ماده ۲۲ - حسابرسان مؤسسات بیمه موضوع این آیین‌نامه علاوه بر و ظایف قانونی و حرفة‌ای مکلفند در گزارش نهایی خود نسبت به حسن اجرای مقررات این آیین نامه نیز اظهارنظر نمایند.

ماده ۲۳ - بیمه مرکزی ایران در صورت مشاهده هرگونه تخلف مؤسسات موضوع این آیین‌نامه از مقررات مربوط، مراتب را به طور کتبی به مؤسسه و سازمان اعلام و مهلت مناسبی را برای رفع ایراد تعیین و ابلاغ می‌نماید.

در صورت عدم رفع به موقع تخلف یا تکرار تخلف، بیمه مرکزی ایران حسب مورد و با اخطار کتبی مطابق ماده (۱۰) این آیین‌نامه عمل خواهد کرد.

ماده ۲۴ - ارزش خالص دارایی‌ها (حقوق صاحبان سهام) در مؤسسات بیمه موضوع این آیین‌نامه هیچگاه نباید از بزرگترین رقم حاصل از بندهای زیر کمتر باشد:

الف - نود درصد (٪۹۰) حداقل سرمایه پرداخت شده طبق مقررات این آیین‌نامه.

ب - ده درصد (٪۱۰) حق بیمه‌های صادر شده ناخالص آخرین سال مالی ضربدر نسبت نگهداری خسارت دوره.

ج - چهارده و سه دهم (٪۱۴/۳) درصد میانگین سالانه کل خسارات ایجاد شده در سه دوره مالی قبل ضربدر نسبت نگهداری خسارت دوره.

تبصره - نسبت نگهداری خسارت دوره عبارت است از:

(کل خسارت ایجاد شده دوره مربوط/کل خسارت‌های ایجاد شده پس از کسر خسارت سهم بیمه‌گران اتکایی)

ماده ۲۵ - در صورت عدم حصول نصابهای مندرج در ماده (۲۴) این آیین‌نامه، مؤسسه بیمه موظف است طرح خود درخصوص نیل به نصاب‌های مذکور را ظرف ۳ ماه از پایان

مهلت مقرر برای ارایه صورت‌های مالی، به تأیید بیمه مرکزی ایران برساند در غیر این صورت بیمه مرکزی ایران طبق مقررات این آیین نامه نسبت به محدود کردن فعالیت یا لغو پروانه مؤسسه بیمه حسب مورد اقدام خواهد کرد.

در هر حال زمان اجرای طرح ارایه شده نباید بیشتر از یکسال باشد.

ماده ۲۶ - مؤسسات موضوع این آیین نامه مکلفند کلیه دارایی‌های معرف بدھی‌ها و ذخایر عملیات بیمه‌ای، همچنین سرمایه و اندوختهای خود را تنها در مناطق آزاد یا سایر ایر نقاط کشور نگهداری و سرمایه‌گذاری نمایند.

تبصره - نگهداری بخشی از دارایی‌های موضوع این ماده در خارج از کشور با تأیید سازمان و موافقت بیمه مرکزی ایران مجاز است.

فصل هفتم - سایر مقررات

ماده ۲۷ - مؤسسات بیمه و نمایندگان و کارگزاران رسمی بیمه مسؤولیت خساراتی می‌اشند که در اجرای ظایف‌شان به سبب تقصیر و یا مسامع‌لکھها یا کارکنانشان به دیگران ایجاد آید هر مؤسسه بیمه در رشتہ یا رشقات معینی که پروانه بیمه ندارد رأساً یا به و سیله نمایندگان خود قبول بیمه نماید، مکلف به جبران خسارت زیان دیده خواهد بود.

ماده ۲۸ - از عملیات اشخاصی که بدف تحصیل پروانه مبادرت به عملیات بیمه و یا بیمه اتکایی موضوع این آیین نامه نمایند به درخواست بیمه مرکزی ایران توسط سازمان جلوگیری به عمل آمده و به علاوه در صورت لزمه، بیمه مرکزی ایران اشخاص مذبور را بر اسن مقررات ماده (۲۱) ضوابط ثبت شرکتها و مالکیت‌های صنعتی و معنوی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۷۴/۲/۴ شورای عالی مناطق آزاد^(۱) و سایر قوانین و مقررات مربوط از طریق مراجع ذیصلاح تحت پیگرد قرار خواهد داد

ماده ۲۹ - رئیس شورای عالی بیمه در کلیه مواردی که اعضای شورای عالی بیمه را به منظور اتخاذ تصمیم نسبت به موضوعات مربوط به تأسیس یا فعالیت مؤسسات بیمه در مناطق آزاد دعوت می‌نماید، از دبیر شورای عالی مناطق آزاد یا نماینده وی نیز برای شرکت در جلسه دعوت می‌کند.

۱ - تصویبنامه مذکور در این مجموعه درج شده است.

در این جلسات دبیر شورای عالی مناطق آزاد یا نماینده وی نیز حق رأی خواهد داشت.

ماده ۳۰ – فعالیت مؤسسات موضوع این آیین‌نامه تنها تابع مقررات این آیین‌نامه است و

در موارد پیش بینی نشده از حیث اداره امور مؤسسه، تابع قانون تجارت و قانون اصلاح قسمتی از قانون تجارت^(۱) خواهد بود.

ماده ۳۱ – از تاریخ تصویب این آیین‌نامه، کلیه مقررات مغایر با آن در منطقه لغو می‌شود.

دستورالعمل اجرایی عملیات پولی و بانکی در مناطق آزاد تجاری – صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۹/۶/۱۳ شورای پول و اعتبار

بر اساس قانون پولی و بانکی کشور مصوب سال ۱۳۵۱، قانون عملیات بانکی بدو ن ربا مصوب سال ۱۳۶۲^(۲) و در اجرای آیین‌نامه اجرایی موضوع ماده ۱۸ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری – صنعتی جمهوری اسلامی ایران که در تاریخ ۱۳۷۸/۹/۹ به تصویب هیأت وزیران رسیده است، دستورالعمل اجرایی عملیات پولی و بانکی در مناطق آزاد تجاری – صنعتی جمهوری اسلامی ایران در جلسه مورخ ۱۳۷۹/۶/۱۳ شورای پول و اعتبار شامل ۱۰۵ ماده و ۴۱ تبصره به شرح ذیل مورد تصویب قرار گرفت:

بخش اول – تعاریف

ماده ۱ – معانی عبارت‌های مذکور در این دستورالعمل به شرح زیر می‌باشد.

ایران: جمهوری اسلامی ایران.

قانون: قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری – صنعتی جمهوری اسلامی ایران.^(۳)

آیین‌نامه: آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۸ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری – صنعتی

جمهوری اسلامی ایران.^(۴)

۱ – برای ملاحظه قوانین مزبور به «مجموعه تجارت» از انتشارات این معاونت مراجعه شود.

۲ – برای اطلاع از قوانین مزبور به «مجموعه پولی و بانکی» از انتشارات این معاونت مراجعه شود.

۳ – به قانون چگونگی مناطق آزاد تجاری – صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ مندرج در همین مجموعه مراجعه فرمایید.

۴ – به آیین‌نامه اجرایی عملیات پولی و بانکی در مناطق آزاد مصوب ۱۳۷۸/۹/۹ مندرج در همین مجموعه مراجعه فرمایید.

دستورالعمل: دستورالعمل اجرایی عملیات پولی و بانکی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران.

بانک مرکزی: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران.

شورای عالی: شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران.

سازمان: سازمان هریک از مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران.

منطقه: هریک از مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران.

مؤسسه: مؤسسه اعتباری که دارای اجازه فعالیت در منطقه می‌باشد.

بانک: بانکی که دارای اجازه فعالیت در منطقه می‌باشد.

شعبه: واحدی از یک بانک یا مؤسسه اعتباری فعال در منطقه یا خارج از آن است که

طبق اساسنامه بانک یا مؤسسه اصلی و در چارچوب قوانین و مقررات منطقه به عملیات مجاز

بانکی مبادرت می‌ورزد.

واحدهای بانکی: بانک‌ها و مؤسسات و شعب بانک‌ها و مؤسسات ایرانی و خارجی که

دارای اجازه فعالیت در منطقه هستند.

بانکداری برون مرزی: انجام انواع عملیات بانکی منحصرآ با پول خارجی.

صرافی: اشتغال به خرید و فروش و انتقال انواع پول و مسکوکات طلا و نقره.

دفتر نمایندگی: دفتر نمایندگی بانک‌ها و مؤسسات اعتباری که در منطقه تأسیس می‌شود.

موافقت اصولی: موافقت اولیه بانک مرکزی با تأسیس بانک یا مؤسسه و یا افتتاح شعب

بانک‌ها و مؤسسات خارجی پس از تأیید شرایط احراز متقاضیان و تودیع ۵۰ درصد سرمایه

نزد بانک مرکزی به منظور تشکیل پرونده ثبتی و تکمیل سرمایه.

مجوز تأسیس: موافقت نهایی بانک مرکزی با تأسیس بانک یا مؤسسه یا اف تناح شعب

بانک‌ها و مؤسسات خارجی پس از تودیع ۱۰۰ درصد سرمایه نزد بانک مرکزی و طی مراحل

پیش‌بینی شده در آیین‌نامه و دستورالعمل به منظور ثبت واحد بانکی در منطقه.

بخش دوم - شرایط تأسیس

ماده ۲- بانک‌ها و مؤسسات می‌توانند با سرمایه ایرانی یا خارجی و یا با مشارکت ایرانی و خارجی در منطقه به ثبت برستند.

ماده ۳- بانک‌ها و مؤسساتی که در منطقه به ثبت می‌رسند و مرکز اصلی آنها نیز همان

منطقه باشد بانک یا مؤسسه ایرانی محسوب می شوند.

ماده ۴- تأسیس بانک، مؤسسه و افتتاح شعب بانکها و مؤسسات ایرانی یا خارجی در منطقه موکول به پیشنهاد سازمان، صدور مجوز تأسیس از طرف بانک مرکزی و ثبت در منطقه است. مرجع ثبت شرکت ها در منطقه مکلف است قبل از ثبت واحدهای بانکی مجوز تأسیس را مطالبه کند.

تبصره - اساسنامه بانکها و مؤسسات و هرگونه تغییرات بعدی در اساسنامه آنها باید پس از پیشنهاد سازمان به تأیید شورای پول و اعتبار برسد.

ماده ۵- تأسیس دفاتر نمایندگی بانکها و مؤسسات ایرانی یا خارجی موکول به موافقت سازمان، اخذ تأییدیه بانک مرکزی در مورد مسؤول دفتر نمایندگی و ثبت در منطقه است.

تبصره - دفتر نمایندگی قبل از شروع فعالیت ملزم به ارسال یک نسخه از آگهی ثبت دفتر نمایندگی در روزنامه رسمی و ارائه آدرس دقیق محل فعالیت خود به بانک مرکزی می باشد.

ماده ۶- شعب بانک های ایرانی که پیش از تصویب آیین نامه با اجازه بانک مرکزی در منطقه ایجاد شده اند نیازی به اخذ مجوز تأسیس مجدد ندارند.

ماده ۷- سرمایه بانکها و مؤسسات می تواند تا ۱۰۰ درصد متعلق به اتباع خارجی یا ایرانی و یا ترکیبی از این دو باشد از نظر دستور العمل اتابع حقیقی خارجی افراد تابع دولت های مورد شناسایی دولت ایران و اتابع حقوقی خارجی شرکت ها و بانک های ثبت شده در کشورهای مورد شناسایی دولت ایران هستند که حداقل سه سال سابقه فعلی داشته باشند

تبصره - در موارد استثناء و در رابطه با اتابع حقوقی خارجی به تشخیص بانک مرکزی عمل خواهد شد.

ماده ۸- واحدهای بانکی در منطقه می توانند بر حسب مجوز دریافتی به بانکداری برو ن مرزی اشتغال ورزند. واحدهای بانکی برون مرزی از انجام عمليات و معاملات به ریال ایران ممنوع هستند و باید معاملات و عمليات خود را منحصرآ با پول های خارجی انجام دهند.

تبصره - واحدهای بانکی که مجوز فعالیت بانکداری برو نمرزی را دریافت می کنند مکلفند عبارت «برون مرزی» را همراه نام خود بکار برند.

ماده ۹- تأسیس بانک یا مؤسسه در منطقه به صورت شرکت سهامی عام یا خاص با

سهام با نام طبق مقررات متدرج در لایحه^(۱) اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب سال ۱۳۴۷ مجاز است.

ماده ۱۰- حداقل سرمایه واحدهای بانکی در منطقه به شرح زیر تعیین می‌گردد:^(۲)

۱- واحدهای بانکی غیربرونمرزی:

۱-۱- بانک: حداقل سی و پنج میلیارد (۳۵/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال که صدرصد آن باید به صورت نقد نزد بانک مرکزی سپرده شود.

۱-۲- مؤسسه: حداقل پانزده میلیارد (۱۵/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال که صدرصد آن باید به صورت نقد نزد بانک مرکزی سپرده شود.

۱-۳- شعبه بانک یا مؤسسه خارجی: حداقل ده میلیارد (۱۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال که صدرصد آن باید به صورت نقد نزد بانک مرکزی سپرده شود.

۱-۴- واحدهای بانکی برون مرزی:

۱-۲-۱- بانک: حداقل ۱۰ میلیون (۱۰/۰۰۰/۰۰۰) دلار که صدرصد آن باید به صورت نقد نزد بانک مرکزی سپرده شود.

۱-۲-۲- مؤسسه: حداقل پنج میلیون (۵/۰۰۰/۰۰۰) دلار که صدرصد آن باید به صورت نقد نزد بانک مرکزی سپرده شود.

۱-۲-۳- شعبه بانک یا مؤسسه خارجی : حداقل ۳ میلیون (۳/۰۰۰/۰۰۰) دلار که صدرصد آن باید به صورت نقد نزد بانک مرکزی سپرده شود.

تبصره ۱- صدور موافقت اصولی موكول به تأمین و توديع ۵۰ درصد سرمایه واحد بانکی مربوط، و صدور مجوز تأسیس موكول به تأمین و توديع ۱۰۰ درصد سرمایه واحد بانکی مربوط نزد بانک مرکزی طبق مفاد این ماده است.

تبصره ۲- صدور مجوز تأسیس واحدهای بانکی با سرمایه خارجی موكول به ارائه

اعلامیه فروش ارز به یکی از بانکها به میزان سرمایه متعلق به اتباع خارجی و در مورد واحدهای بانکی برون مرزی توديع ارز نزد بانک مرکزی خواهد بود.

۱- به مجموعه قانون تجارت این معاونت رجوع شود.

۲- به موجب تصویبname مصوب ۱۳۸۷/۶/۲۰ هیأت وزیران سرمایه لازم برای تأسیس بانک خصوصی در مناطق آزاد تجاری ° صنعتی به میزان هزار میلیارد (۱/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال تعیین شده است.

تبصره ۳- شعب بانک‌ها و مؤسسات داخلی در منطقه الزامی به تودیع سپرده سیماندارند
تبصره ۴- بانک مرکزی به تشخیص خود می‌تواند حداقل سرمایه نقدی واحدهای بانکی را تغییر دهد.

ماده ۱۱- استفاده از وجوده تودیع شده بانک مرکزی منوط به ارائه مدارک ثبت شرکت شامل اساسنامه و اظهارنامه ثبت شده، آگهی ثبت در روزنامه رسمی و اعلام اسامی مدیران و صاحبان امضاء مجاز می‌باشد.

ماده ۱۲- متقاضیان تأسیس بانک و مؤسسه باید به همراه تقاضای خود مدارک و اطلاعات ذیل را به سازمان ارائه نمایند:

- ۱۲-۱- تعیین نوع شرکت سهامی موردنظر به صورت خاص یا عام.
- ۱۲-۲- تعیین نوع فعالیت.

۱۲-۳- میزان سرمایه موردنظر با تعیین درصد پرداخت شده و تعهد شده.

۱۲-۴- اساسنامه پیشنهادی.

۱۲-۵- ارائه برنامه عملیاتی بانک یا مؤسسه در منطقه.

۱۲-۶- نام و مشخصات و سابقه فعالیت مؤسسین با ذکر میزان تعهد سهام توسط هر یک از آنها

۱۲-۷- نام و مشخصات، میزان تحصیلات، سابقه فعالیت و سمت‌های قبلی اعضای هیأت مدیره، اعضای هیأت عامل و مدیرعامل و قائم مقام پیشنهادی برای بانک یا مؤسسه.

۱۲-۸- ارائه یک نسخه از اساسنامه، گواهی ثبت و صورت‌های مالی حسابرسی شده و گزارش مدیران برای ۳ سال گذشته (با لحاظ نمودن تبصره ذیل ماده ۷) در مورد مؤسسه که شخص حقوقی بوده و بیش از ۵ درصد سرمایه را تعهد می‌نماید و در صورتی که این مؤسسه یا مؤسسین مالک بیش از ۵۰ درصد سهام شرکت‌های دیگر باشند صورت‌های مالی حسابرسی شده تلفیقی با ذکر نام و مشخصات و نوع فعالیشرکت‌های تابعه برای سه ملل گذشته.

۱۲-۹- ارائه گواهی‌های مذکور در ذیل برای اعضای هیأت مدیره، هیأت عامل و مدیرعامل و قائم مقام وی:

۱۲-۹-۱- اظهارنظر در مورد صلاحیت مالی توسط یک بانک معتبر.

۱۲-۹-۲- گواهی حسن شهرت به تأیید سه شخص حقوقی یا حقیقی.

۱۲-۹-۳- گواهی عدم سوء سابقه از پلیس محل اقامت.

۱۲-۹-۴- تعهدنامه از هریک از اشخاص مذکور در بند ۱۲-۹ فوق مبنی بر اینکه شخص

- مربوطه در هیچ نقطه از دنیا سابقه ورشکستگی نداشته و در هیچ شرکتی که متوقف یا ورشکست شده سمتی نداشته و محکومیت کیفری در موارد تخلفات مالی از هیچ نوع و در هیچ کشوری ندارد. چنانچه بجلیل وجود مواردی، ارائه تعهدنامه کامل به شرح فوق مقدور نباشد، اطلاعات لازم برای ارزیابی به بانک مرکزی ارائه خواهد شد.
- ۱۰- نام و نشانی حسابرس منتخب برای حسابرسی صورت‌های مالی.
- ۱۱- تعهد مؤسسین مبنی بر درج مقادیر متن زیر در اساسنامه بانک یا مؤسسه : تأ مین سرمایه بانک یا مؤسسه به مقادیر مذکور در ماده ۱۰ دستورالعمل اجرایی عملیات پولی و بانکی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی ج.ا.ا. در صورت تقلیل حقوق صاحبان سهام برادر زیان‌های وارد.
- ۱۲- در صورتی که مؤسسین، بانک‌ها و یا مؤسسات خارجی باشند ارائه مجوز از طرف مراجع ذی‌ربط کشور متبوع مبنی بر تأسیس بانک یا مؤسسه در منطقه.
- ۱۳- در صورتی که مؤسسین، بانک‌ها و یا مؤسسات خارجی باشند ذکر نام مرجع نظارت کننده بر آن‌ها در کشور متبوع.
- ۱۴- تعهدنامه مبنی بر انجام معاملات بانکی در منطقه طبق مجوز دریافتی و اساسنامه و رعایت مقررات قانون، آیین‌نامه و دستورالعمل.
- ۱۵- حداقل ۳ نفر از اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل و قائم مقام وی باید تجربه کافی در بانکداری داشته و حداقل ۵ سال از تجربه آنان در سمت‌های مدیریتی بانکی (ریاست شعبه درجه یک یا مشاغل همطراز ستادی) بوده باشد.
- ۱۶- بانک‌ها و مؤسسات خارجی متقاضی افتتاح شعبه مکلفند به ضمیمه تقاضای خود مدارک و اطلاعات ذیل را به سازمان ارائه نمایند:
- ۱- تعیین نوع فعالیت.
- ۲- میزان سرمایه شعبه.
- ۳- ارائه برنامه عملیاتی برای افتتاح شعبه.
- ۴- اساسنامه و گواهی ثبت، صورت‌های مالی حسابرسی شده و گزارش مدیریت برای ۳ سال گذشته.
- ۵- ارائه مشخصات سهامدارانی که بیش از ۱۰ درصد سهام بانک و مؤسسه متعلق به آنان است.

- ۱۴-۶** - ارائه اطلاعات در مورد کلیه شرکت ها و بانک هایی که متقارضی دارای بیش از ۱۰ درصد سهام آنان بوده و یا دارای عضو هیأت مدیره در آنها باشد.
- ۱۴-۷** - نام و مشخصات و میزان تحصیلات ریس پیشنهادی برای شعبه و معاونین وی با ذکر سابقه فعالیت و سمت های قبلی آنان در ۵ سال گذشته.
- ۱۴-۸** - تأییدیه مدیر عامل بانک یا مؤسسه در مورد صلاحیت مالی، حسن شهرت و عدم سابقه محکومیت کیفری در مورد ریس شعبه.
- ۱۴-۹** - موافقت هیأت مدیره بانک یا مؤسسه متقارضی با تأسیس شعبه در منطقه همراه با مجوز مراجع ذی ربط.
- ۱۴-۱۰** - ذکر نام مرجع نظارت کننده بر بانک یا مؤسسه متقارضی.
- ۱۴-۱۱** - تعهدنامه برای جبران خسارت ناشی از عملیات شعبه.
- ۱۴-۱۲** - تعهدنامه در مورد تأمین حداقل سرمایه شعبه، در صورتی که سرمایه برابر زیان های واردہ به کمتر از حداقل مقرر در ماده ۱۰ کاهش یابد.
- ۱۴-۱۳** - تعهدنامه در مورد اجرای عملیات بانکی در منطقه طبق مجوز دریافتی و اساسنامه و رعایت مقررات قانون، آیین نامه و دستور العمل.
- ۱۴-۱۴** - نام و نشانی حسابرس منتخب برای حسابرسی صورت های مالی شعبه.
- ماده ۱۵** - سازمان مکلف است پس از رسیدگی به تقاضای تأسیس بانک، مؤسسه یا شعبه بانک و مؤسسه خارجی، نظر خود را به همراه کلیه مدارک و اطلاعات دریافتی از متقارضی به بانک مرکزی ارسال دارد.
- تبصره** - سازمان مکلف است دلایل رد یا قبول تقاضای مربوطه را جهت اطلاع به بانک مرکزی اعلام نماید.
- ماده ۱۶** - در صورت تأیید اساسنامه پیشنهادی، برنامه عملی اتی و مشخصات هیأت مؤسس، هیأت مدیره، هیأت عامل و مدیر عامل و قائم مقام و احراز سایر شرایط و همچنین تأیید تقاضای افتتاح شعبه توسط بانک یا مؤسسه خارجی، بانک مرکزی ابتدا موافقت اصولی خود را با تقاضای تأسیس بانک یا مؤسسه و افتتاح شعبه بانک های خارجی اعلام می نماید.
- ماده ۱۷** - در صورتی که تقاضای تأسیس بانک یا مؤسسه به صورت شرکت سهامی عامل باشد، طرح پذیره نویسی سهام قبل از انتشار باید به تأیید بانک مرکزی برسد.

تبصره - حداقل شرایط تنظیم اظهارنامه و پذیره نویسی، طبق مقررات قانون تجارت^(۱) و اصلاحیه مورخ سال ۱۳۴۷ آن خواهد بود.

ماده ۱۸- مجوز تأسیس واحدهای بانکی به منظور ثبت در منطقه ، پس از تودیع صدرصد سرمایه و انجام سایر ترتیبات موضوع آیین نامه و دستورالعمل، توسط بانک مرکزی صادر می شود.

تبصره - بانک مرکزی پس از ثبت واحد بانکی در منطقه و دریافت مدارک ثبیتی از قبیل اساسنامه ثبت شده و آگهی ثبت در روزنامه رسمی از مقاضیان و انطباق مفاد آن با مدارک و اطلاعات ارائه شده قبلی به بانک مرکزی ، تأییدیهای مبنی بر بلامانع بودن فعالیت واحد بانکی صادر می نماید.

ماده ۱۹- موافقت اصولی و مجوز تأسیس صادره از طرف بانک مرکزی قابل انتقال به غیر نفی باشد.

ماده ۲۰- مدت اعتبار موافقت اصولی و مجوز تأسیس صادره از طرف بانک مرکزی حداقل ۶ ماه از تاریخ صدور است مگر آنکه به دلایل خاص ، مدت دیگری در مجوز قید شده باشد.

ماده ۲۱- انتقال بیش از ۱۰ درصد سهام بانک یا مؤسسه دفتاً واحده و یا به تدریج به اشخاص دیگر و همچنین تغییر در ترکیب اعضای هیأت مدیره، هیأت عامل، مدیر عامل و قائم مقام بانک یا مؤسسه موکول به موافقت و تأیید قبلی بانک مرکزی است.

ماده ۲۲- افتتاح شعبه توسط بانک یا مؤسسه، در منطقه و سایر مناطق آزاد ایران یا کشورهای دیگر منوط به پیشنهاد سازمان و تأیید بانک مرکزی است. مقاضیان باید به همراه تقاضای خود، گزارش توجیهی افتتاح شعبه در نقاط مورد نظر را ضمیمه نمایند.

ماده ۲۳- افتتاح شعب بانکها یا مؤسسات اعتباری کشور در منطقه منوط به پیشنهاد سازمان و تأیید بانک مرکزی است.

تبصره ۱- بانکها یا مؤسسات اعتباری فعال در ایران که مقاضی افتتاح شعبه در منطقه هستند، باید برنامه های عملیاتی خود را در مورد افتتاح شعبه به سازمان ارائه نمایند.

تبصره ۲- صلاحیت رئیس شعبه پیشنهادی باید به تأیید بانک مرکزی برسد . بانک ها و

۱ - به مجموعه قانون تجارت از انتشارات این معاونت رجوع شود.

مؤسسات اعتباری فعال در کشور که متقاضی افتتاح شعبه در منطقه هستند باید به همراه تقاضای خود، مدارک و اطلاعات زیر را به بانک مرکزی ارائه نمایند:

- نام و مشخصات، میزان تحصیلات ریس شعبه پیشنهادی ، سابقه فعالیت حرفه ای و سمت های قبلی وی طی ۵ سال گذشته.
- تأییدیه مدیر عامل بانک یا مؤسسه در مورد صلاحیت مالی، حسن شهرت و عدم سابقه محکومیت کیفری.

ماده ۲۴- تأسیس صرافی در منطقه منوط به پیشنهاد سازمان و صبله جوز بانک مرکزی است تبصره - سازمان مدارک موضوع ماده ۲۷ دستورالعمل را بررسی و به همراه نظرات خود به بانک مرکزی ارائه می نماید.

ماده ۲۵- تأسیس صرافی منحصراً به صورت شرکت تضامنی مجاز است. صرافی هایی که قبل از تصویب دستورالعمل در مناطق تأسیس شده اند مکلفند ظرف مدت ۶ ماه شرایط خود را با مفاد آن تطبیق دهند.

ماده ۲۶- حداقل سرمایه پرداخت شده صرافی ها معادل پانصد میلیون (۵۰۰/۰۰۰) ریال می باشد.

ماده ۲۷- متقاضیان تأسیس صرافی باید به همراه تقاضای خود مدارک و اطلاعات ذیل را به سازمان ارائه نمایند:

۱- میزان سرمایه.

۲- اساسنامه پیشنهادی.

۳- نام و مشخصات و سابقه فعالیت مؤسسین با ذکر میزبانهم الشرکه هر یک از آنان

۴- نام و مشخصات، میزان تحصیلات، سابقه فعالیت و سمت های قبلی مدیران و مدیر عامل.

۵- اسم و آدرس بازرس قانونی موردنظر.

۶- ارائه گواهی های مذکور در ذیل برای مدیران و مدیر عامل.

۷- گواهی مربوط به صلاحیت مالی از یک بانک معتر.

۸- گواهی حسن شهرت، حداقل به تأیید سه شخص حقیقی یا حقوقی معتر.

۹- گواهی عدم سوء سابقه از پلیس محل اقامت.

۱۰- تعهدنامه هر یک از مدیران و مدیر عامل مبنی بر اینکه در هیچ زمانی تحت تعقیب

قضایی در موارد تخلفات مالی قرار نگرفته و یا محکومیت کیفری از هیچ نوع و در هیچ کشوری ندارد.

۲۷-۶-۵- تعهدنامه مبنی بر انجام عملیات صرافی طبق مقررات دستورالعمل.

ماده ۲۸- بانک مرکزی در صورت تأیید تقاضا و پس از دریافت گواهی تودیع سرمایه، نسبت به صدور مجوز تأسیس صرافی جهت ارائه به ثبت منطقه، اقدام می‌نماید.

ماده ۲۹- پس از ثبت واحد صرافی در منطقه و ارائه آدرس دقیق محل فعالیت به بانک مرکزی، واحد صرافی می‌تواند فعالیت خود را شروع نماید.

ماده ۳۰- مجوز صادره برای صرافی، قابل انتقال به غیرنفعی باشد.

ماده ۳۱- واحدهای صرافی باید مجوز تأسیس صرافی را در معرض دید عموم قرار دهند

بخش سوم - نظام ارزی مناطق آزاد

ماده ۳۲- کلیه معاملات و نقل و انتقالات ارزی در مناطق منحصراً تحت شمول آیین نامه و دستورالعمل خواهد بود.

ماده ۳۳- خرید و فروش کلیه ارزها در مقابل ریال یا سایر ارزها و کلیه معاملات و نقل و انتقالات ارزی در مناطق توسط اشخاص حقیقی و حقوقی آزاد است.

تبصره - بانک مرکزی مکلف است فهرست ارزهای معتبر را در مقاطع زمانی معین تهیه و در اختیار واحدهای بانکی دارای مجوز انجام عملیات ارزی قرار دهد تا واحدهای م ذکور منحصراً به خرید و فروش ارزهای معتبر اقدام نمایند.

ماده ۳۴- نقل و انتقال کلیه ارزها از خارج از کشور به مناطق و از هر منطقه به سایر مناطق و خارج از کشور آزاد است.

تبصره - نقل و انتقال ارز به هر شکلی از مناطق به سایر نقاط کشور و بالعکس تابع ضوابط و مقررات ارزی کشور خواهد بود.

ماده ۳۵- نرخ خرید و فروش ارزها و همچنین تبدیل آنها به ریال در مناطق براساس عرضه و تقاضا در بازار آزاد تعیین می‌گردد.

بخش چهارم - شرایط و نحوه فعالیت

ماده ۳۶- بانکها و مؤسسات و شعب بانکها و مؤسسات خارجی می‌توانند ب ا ارائه

مدارک مشروح زیر به سازمان فعالیت خود را شروع نمایند:

۳۶-۱- تأییدیه بانک مرکزی موضوع تبصره ذیل ماده ۱۸.

۳۶-۲- یک نسخه از اساسنامه مورد تأیید ثبت.

۳۶-۳- یک نسخه از آگهی ثبت در روزنامه رسمی کشور.

۳۶-۴- یک نسخه از اجاره نامه و یا سند مالکیت محل استقرار.

ماده ۳۷ - شعب موجود بانکها و مؤسسات اعتباری ایرانی در منطقه موظفند از تاریخ ابلاغ دستورالعمل ظرف مدت ۶ ماه فعالیت خود را با آین نامه و دستورالعمل منطبق و تأیید بانک مرکزی را دریافت نمایند.

ماده ۳۸- معاملات کلیه واحدهای بانکی در منطقه به ریال ایران مشمول مقررات قانون عملیات بانکی بدون ربا خواهد بود. این واحدها در معاملات ارزی خود مجاز به رعایت رویه های بین المللی بانکی هستند.

ماده ۳۹- مؤسسات، مجاز به افتتاح حساب های قرض الحسن جاری و یا حساب های دیگر، به ریال و ارز، که برداشت از آنها با چک امکان پذیر است نمی باشند.

ماده ۴۰- واحدهای بانکی به جز واحدهای بانکی برون مرزی برای انجام عملیات ارزی باید از بانک مرکزی مجوز جداگانه دریافت نمایند.

ماده ۴۱- واحدهای بانکی برون مرزی در منطقه مجاز به انجام عملیات بانکی به ریال نمی باشند.

ماده ۴۲- واحدهای بانکی به استثنای مواردی که در مواد ۳۹ و ۴۱ مجاز شناخته نشده اند، می توانند طبق ضوابط قانون عملیات بانکی بدون ربا منابع مالی مورد نیاز خود را به طرق ذیل تأمین نمایند:

۴۲-۱- قبول سپرده های قرض الحسن جاری.

۴۲-۲- قبول سپرده های قرض الحسن پس انداز و سپرده های مشابه غیر دیداری.

۴۲-۳- قبول سپرده های سرمایه گذاری مدت دار.

۴۲-۴- انتشار اوراق مشارکت.

۴۲-۵- دریافت تسهیلات اعتباری از اشخاص حقیقی و حقوقی.

۴۲-۶- استفاده از سایر ابزارهای تأمین منابع.

تبصره - ضوابط مربوط به بندهای ۴۲-۴، ۴۲-۵ و ۴۲-۶ در صورت تأمین منابع به ریال

باید به تأیید بانک مرکزی برسد.

ماده ۴۳- واحدهای بانکی می‌توانند براساس ضوابط قانون عملیات بانکی بدو ن ربا و طبق اساسنامه خود به اعطای تسهیلات اعتباری در هریک از بخش‌های اقتصادی کشاورزی، صنعت و معدن مسکن و ساختمان، خدمات و بازرگانی و صادرات مبادرت نمایند.

ماده ۴۴- واحدهای بانکی می‌توانند سود علی الحساب سپرده‌های سرمایه گذاری را به تشخیص خود تعیین و براساس قراردادهای منعقده با سپرده‌گذاران، در فواصل زمانی م عین پرداخت نمایند.

ماده ۴۵- واحدهای بانکی در منطقه مکلفند ترتیبی اتخاذ نمایند که اموال و ثیقه تسهیلات اعطایی در طول مدت اجرای قرارداد مربوط، همه ساله حداقل به میزان مانده این تسهیلات به نفع واحد بانکی طبق ضوابط و مقررات منطقه بیمه شوند.

ماده ۴۶- واحدهای بانکی برونو مرزی و واحدهایی که مجوز عملیات ارزی را از بانک مرکزی دریافت کرده‌اند می‌توانند براساس رویه‌های بین‌المللی بانکی به ارائه خدمات و انجام معاملات به ارز به شرح ذیل مبادرت نمایند:

۱- برقاری روابط کارگزاری با سایر بانک‌ها.

۲- انجام انواع نقل و انتقالات پولی برای خود با مشتریان.

۳- انجام کلیه معاملات مربوط به خرید و فروش ارز به صورت نقدی به حساب خود یا مشتریان.

۴- نگاهداری حساب‌های جاری (به استثناء مؤسسات).

۵- نگاهداری حساب‌های پس انداز.

۶- نگاهداری انواع سپرده‌های مدت‌دار با سررسیدهای مختلف.

۷- دریافت انواع وام و اعتبار.

۸- انتشار، خرید، فروش، پذیره‌نویسی و نگاهداری اوراق مشارکت و اوراق قرضه.

خرید یا پذیره‌نویسی این اوراق و شرایط انتشار آن‌ها به تأیید بانک مرکزی خواهد رسید.

۹- اعطای انواع وام و اعتبار.

۱۰- خرید، تنزیل و تضمین انواع اوراق تجاری.

۱۱- انجام کلیه امور مربوط به اعتبارات استنادی، برووات و سفقاتها و ضمانتنامه‌ها.

۱۲- مدیریت داراییها و انجام خدمات سرمایه‌گذاری در اوراق بهادرانه حساب مشتریان

۴۶-۱۳- انجام کلیه خدمات امانی و سایر امور مدیریتی.

۴۶-۱۴- انجام سایر عملیات و خدمات بانکی مجاز به ارز.

تبصره - واحدهای بانکی برون مرزی می‌توانند به هریک از انواع عملیات بانکی طبق اساسنامه خود اشتغال ورزند.

ماده ۴۷- معاملات ارزی واحدهای بانکی در منطقه تابع مقررات ارزی سایر نقاط کشور نبوده و کارمزد عملیات بانکی، نرخ‌های خرید و فروش ارز، سود تسهیلات اعتباری دریافتی و سپرده‌های مختلف و همچنین سود تسهیلات اعطایی، براساس شرایط عرضه و تقاضا در بازار و به طور آزادانه تعیین می‌شود.

ماده ۴۸- واحدهای بانکی در منطقه همواره در اعطای تسهیلات ارزی بایستی ثائق و یا تضمین‌های مطمئن دیگری به تشخیص خود به ارز و یا با قابلیت تبدیل به، اوذیافت نمایند
تبصره - در صورتی که وثائق دریافتی در سایر نقاط کشور باشد، قابلیت تبدیل و انتقال و جه آن به منطقه تابع مقررات ارزی کشور خواهد بود.

ماده ۴۹- صدور ضمانت نامه به استثناء ضمانت نامه‌ها می‌شود در مناقصه و مزايدة منوط به دریافت سپرده، حداقل معادل ۱۰ درصد، خواهد بود.

تبصره - حداقل فوق در مورد ضمانت نامه‌ها مربوط به صادرات خدماتی فنی و مهندسی به شرح ذیل تعیین می‌گردد:

- تا ۱۰ میلیون دلار از مبلغ ضمانت نامه، معادل ۳ درصد.

- مازاد ۱۰ میلیون دلار تا ۵۰ میلیون دلار از مبلغ ضمانت نامه، معادل ۵ درصد.

- مازاد بیش از ۵۰ میلیون دلار از مبلغ ضمانت نامه، معادل ۳ درصد.

ماده ۵۰- واحدهای بانکی در منطقه مجاز به قبول سهام خود به عنوان وثیقه تسهیلات اعطایی نمی‌باشند.

ماده ۵۱- واحدهای بانکی مکلفند برنامه‌های سالانه خود در مورد مدیریت ریسک

عملیات ارزی از جمله ریسک وضعیت باز را به تأیید بانک مرکزی برسانند.

ماده ۵۲- مانده تسهیلات اعطایی قطعی هر واحد بانکی به هر مشتری (شخص حقیقی و یا حقوقی) اعم از اینکه تسهیلات رأساً به آنها و یا همسر و فرزندان تحت تکفل آنها اعطای شده باشد و یا اینکه تسهیلات به مؤسسات و شرکت‌های اعطای شده باشد که این مشتریان جمعاً بیش از ۲۰٪ سهام آنها را داشته بشنند، جمعاً نمی‌تواند از ۱۵٪ مبلغ حساب سرمایه

تجاوز نماید.

تبصره ۱- جمع تعهدات ناشی از اعتبارات استنادی، ضمانت‌نامه‌ها، پذیره‌نویسی‌ها و ... و مانده تسهیلات موضوع این ماده نمی‌تواند از ۲۵٪ مبلغ حساب سرمایه تجاوز نماید.

تبصره ۲- حساب سرمایه بانک یا مؤسسه شامل سرمایه پرداخت شده، اندوختها و مانده سود و زیان انباسته می‌باشد.

ماده ۵۳- در صورتی که منابع تسهیلات اعطایی شعب بانک‌ها و مؤسسات ایرانی و خارجی، توسط بانک به مؤسسه مادر تأمین شود این نوع از تسهیلات مشمول محدود دید مذکور در ماده ۵۲ نخواهد بود.

ماده ۵۴- در صورتی که تسهیلات اعتباری به وثیقه سپرده‌های متاضری اعطای شود تا مبلغ پوشش داده شده در سقف اعتباری مذکور در ماده ۵۲ منظور نخواهد شد.

ماده ۵۵- بانک‌ها و مؤسسات در منطقه مکلفند ضوابط مربوط به نسبت کفایت سرمایه را که از طرف بانک مرکزی و باوجه به معیارهای متداول بین‌المللی اعلام می‌گردد، رعایت نمایند

تبصره - شعب بانک‌ها و مؤسسات خارجی در منطقه موظف به رعایت نسبتی بین سرمایه و کل دارایی‌ها می‌باشند که از جانب بانک مرکزی برای آنان تعیین می‌گردد . همچنین در بررسی وضعیت مالی شعب یادشده، اطلاع از وضعیت مالی بانک مادر به ویژه نسبت کفایت سرمایه آن‌ها مورد دقت نظر قرار خواهد گرفت.

ماده ۵۶- واحدهای بانکی در منطقه موظفند به طور هفتگی و حداقل تا پایان وقت اداری آخرین روز هفته بعد، سپرده قانونی خود را براساس فرم‌هایی که بانک مرکزی در اختیار آن‌ها قرار می‌دهد محاسبه و نزد بانک مرکزی تودیع نمایند.

تبصره ۱- سپرده دریافتی از بانک‌ها و مؤسسات و همچنین در مورد شعب بانک‌ها و مؤسسات ایرانی و خارجی در منطقه، سپرده دریافتی از بانک یا مؤسسه مادر و یا هر نوع بدھی به آن‌ها مشمول پرداخت سپرده قانونی نفی باشد.

تبصره ۲- متوسط مانده حساب‌های سپرده در پایان آخرین روز کاری هفته مبنای محاسبه سپرده قانونی قرار می‌گیرد.

تبصره ۳- با تأیید بانک مرکزی، سپرده قانونی نسبت به سپرده‌های ارزی می‌تواند به نوع ارز سپرده‌های دریافتی، نزد بانک مرکزی تودیع شود.

ماده ۵۷- بانک مرکزی نسبت به سپرده قانونی ریالی، سود ریالی براساس نرخ های

تصویب و نسبت به سپرده قانونی ارزی ، سود ارزی به تشخیص خود، مناسب با بازارهای بین المللی تعیین و پرداخت می نماید. سود مذکور براساس مدت و مانده سپردهها در پایان هر ۶ ماه محاسبه و پرداخت می گردد.

ماده ۵۸- واحدهای بانکی در منطقه مجاز به خرید و فروش کالا به حساب خود و به منظور تجارت نمی باشند.

تبصره - خرید و فروش کالا به منظور تجارت و همچنین انجام معاملات غیرمنتقل توسط بانکهایی که هدف آنها انجام معاملات غیرمنتقل نیست در چارچوب قانون عملیات بانکی بدون ربا مجاز بوده و مشمول محدودیت مذکور در این ماده نمی باشد.

ماده ۵۹- کلیه استناد عمليات واحدهای بانکی در منطقه به ریال تنظیم و در دفاتر حسابداری ثبت می گردد. در مورد معاملات ارزی واحدهای بانکی، مبلغ ارزی نیز در استناد مربوطه درج می گردد.

ماده ۶۰- مانده مستهلك نشده اموال غیرمنتقل و واحدهای بانکی در پایان هر سال نمی تواند از ۳۰ درصد مبلغ حساب سرمایه آنها تجاوز نماید.

تبصره - واحدهای بانکی در صورت خرید واحدهای مسکونی سازمانی برای سکونت کارکنان خود و عدم تکافوی حد مذکور در این ماده، بایستی مجوز لازم را از بانک مرکزی اخذ نمایند.

ماده ۶۱- اموالی که در جهت وصول مطالبات واحدهای بانکی به تملک بانک در می آید بایستی حداکثر ظرف مدت یک سال به فروش رسد. در موارد استثناء با تأیید بانک مرکزی ، مهلت مذکور قابل تمدید است.

ماده ۶۲- مانده مجموع داراییهای ناشی از خرید سهام و شرکت در سرمایه شرکتها و سایر اوراق بهادر هیچگاه نباید از ۳۰ درصد مبلغ حساب سرمایه لوحدهای بانکی تجاوز نماید.

ماده ۶۳- بانکها و مؤسسات در منطقه نمی توانند بیش از یک درصد مبلغ حساب سرمایه به هریک از اعضاء هیأت مدیره یا هیأت عامل، مدیر عامل، قائم مقام بانک و مؤسسه و همسر و فرزندان تحت تکفل آنان تسهیلات اعتباری اعطائے نمایند . به هر حال مجموع تسهیلات اعطایی به اشخاص مذکور نباید از ۵ (پنج) درصد مبلغ حساب سرمایه تجاوز نماید.

ماده ۶۴- بانکها و مؤسسات در منطقه می توانند طبق شرایط تعیین شده در زیر به شرکت هایی که اعضاء هیأت مدیره و مدیر عامل بانک یا مؤسسه در آنها سهیم بوده و یا عضو

هیأت مدیره آن‌ها باشند تسهیلات اعتباری اعضاء نمایند.

۱-۶۴-۱- اعطای تسهیلات به هر شخص حقوقی که یکی از سهامداران مؤثر بانک یا مؤسسه یا یکی از اعضاء ارکان آن (هیأت مدیره، مدیرعامل و قائم مقام مدیرعامل) یا همسر و فرزندان تحت تکفل آنان بیش از پنج درصد سهام آنان را دارا باشند و یا چند نفر از اشخاص فوق الذکر جمعاً بیش از ده درصد سهام آن را دارا باشند، نباید از ده درصد مانده حساب سرمایه بانک یا مؤسسه تجاوز نماید.

۱-۶۴-۲- اعطای تسهیلات توسط بانک یا مؤسسه به هر شخص حقوقی که مدیرعامل (یا قائم مقام) و یا هر یک از اعضاء هیأت مدیره آن‌ها در همان بانک یا مؤسسه دارای سمت موظف یا غیر موظف به عنوان عضو هیأت مدیره و یا مدیرعامل (یا قائم مقام) باشند، نیز تابع شرایط مذکور در بند ۱-۶۴ می‌باشد.

تبصره ۱- محدودیت‌های مذکور در این ماده در مورد شرکت‌هایی که سهام آن‌ها در بورس اوراق بهادار پذیرفته شده، اعمال نمی‌گردد و اعطای تسهیلات به این‌گونه شرکت‌ها، محدود به سقف فردی اعطای تسهیلات (حداکثر ۱۵ درصد مانده حساب سرمایه بانک یا مؤسسه) می‌باشد.

تبصره ۲- شرایط اعطای تسهیلات مذکور در این ماده می‌بایست مشابه شرایط سایر تسهیلات اعطایی بانک و مؤسسه باشد.

ماده ۶۵- دارایی‌ها و بدھی‌های ارزی واحدهای بانکی در منطقه باید بر مبنای نرخ ارز مربوط و براساس نرخ اعلام شده فروش نقدی ارز در شعبه مرکزی بانک ملی ایران در منطقه، در پایان هر دوره مالی تعییر شود. در مورد دارایی‌ها و بدھی‌های با سرسید کمتر از یک سال، مابه التفاوت حاصل از تعییر به حساب سود و زیان منتقل خواهد شد.

در مورد دارایی‌ها و بدھی‌های بلند مدت ارزی، در پایان هر سال مالی مابه التفاوت حاصل از تعییر محاسبه می‌گردد. چنانچه این محاسبه حاکی از آن باشد که در اثر تغییرات نرخ برابری ارزها، دارایی‌ها بیشتر و یا بدھی‌ها کمتر از واقع نشان داده شده است، برای زیان حاصل، ذخیره‌ای برابر زیانی که در اثر تعییر اقلام مزبور ایجاد می‌شده در حساب‌های واحدهای بانکی منظور خواهد گردید. در سال مالی بعد چنانچه تغییرات نرخ برابری ارزها به نحوی باشد که نیازی به نگاهداری تمام یا قسمی از ذخیره ایجاد شده نباشد ذخیره مذکور به میزانی که مورد نیاز نیست به حساب سود و زیان برگشت داده خواهد شد.

ماده ۶۶- واحدهای بانکی در منطقه مکلفند هر سال حداقل ۱۵ درصد از سود ویژه خود را به حساب اندوخته قانونی منتقل نمایند. پس از آنکه میزان اندوخته قانونی معادل سرمایه شود ایجاد این اندوخته اختیاری است.

ماده ۶۷- استهلاک دارایی‌های ثابت به نرخ‌های ذیل و به رو ش مستقیم در هر سال محاسبه و به حساب سود و زیان منتقل خواهد شد.

ساختمان به نرخ ۱۰ درصد

تأسیلات به نرخ ۲۰ درصد

وسایط نقلیه به نرخ ۲۰ درصد

اثاث و لوازم اداری به نرخ ۲۰ درصد

دستگاه‌های الکترونیکی به نرخ ۳۳/۳۳ درصد

دستگاه‌های خودکار پرداخت و دستگاه‌های مخابراتی به نرخ ۲۰ درصد
هزینه‌های تأسیس و هزینه‌های نرمافزاری حداقل ۳ سال

ماده ۶۸- هزینه‌های تأسیس باید قبل از تقسیم هرگونه سود مستهلاک شوند.

ماده ۶۹- واحدهای بانکی در منطقه موظفند همه ساله برای پوشش زیان‌های ناشی از عدم وصول مطالبات به ترتیب ذیل ذخایر کافی در حساب‌ها ایجاد نمایند.

۱-۶۹- ایجاد ذخیره لازم در مورد هر یک از تسهیلات اعطایی در مورد کفایت این ذخایر، بانک مرکزی نظر حسابرس مستقل را مورد توجه قرار خواهد داد.

۲-۶۹- ایجاد ذخیره حداقل معادل ۲ درصد جمع کل مانده تسهیلات اعطایی پس از کسر تسهیلات مذکور در بند ۱-۶۹.

ماده ۷۰- در صورتی که در اثر زیان‌های وارد سرمایه واحدهای بانکی و صرافی‌ها از حددهای مقرر در مواد ۱۰ و ۲۶ دستورالعمل کمتر شود واحدهای بانکی و صرافی‌ها مکلفند حداقل ظرف مدت ۶ ماه سرمایه خود را تکمیل نمایند.

ماده ۷۱- دفاتر نمایندگی منحصرأ به عنوان دفتر رابط و پیگیر روابط بانکی بانک متبع خود در منطقه اقدام می‌کنند و از انجام هرگونه معامله بانکی و ارائه خدمات بانکی از هر نوع ممنوع هستند.

ماده ۷۲- واحدهای صرافی منحصرأ به امور خرید و فروش و نقل و انتقال انواع پول‌ها به صورت نقدی و حواله و مسکوکات طلا و نقره اشتغال می‌ورزند و کلیه عملیات خود را در

دفاتر روزنامه و کل به ثبت می‌رسانند.

ماده ۷۳- واحدهای صرافی از اعطای هر نوع تسهیلات اعتباری و نگاهداری حساب جهت مشتریان خود منوع هستند.

تبصره - واحدهای صرافی می‌بایست در مقابل کلیه معاملات و خدماتی که برای مشتریان انجام می‌دهند رسید رسمی با ذکر جزئیات ارائه دهند. نرخ ارزها به ریال و نرخ ارزها در مقابل یکدیگر باید در محل صرافی برای اطلاع عموم آگهی شود.

بخش پنجم - مقررات مربوط به نظارت بر واحدهای بانکی، دفاتر نمایندگی و صرافی‌ها در منطقه

ماده ۷۴- واحدهای بانکی و دفاتر نمایندگی در منطقه موظفند کلیه مقررات و ضوابط مذکور در قانون، آیین‌نامه، دستورالعمل و دستورات بانک مرکزی که در چارچوب قوانین و مقررات صادر می‌شود را مراجعات نمایند.

تبصره - رعایت کلیه مقررات و ضوابط مرتبط با فعالیت صرافی‌ها در این دستورالعمل برای صرافی‌های منطقه‌الزامی می‌باشد.

ماده ۷۵- واحدهای بانکی باید در تابلوی خود عبارت «با مجوز رسمی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران» را ذکر نموده و در سربرگ فرم‌های چاپی بانک ، شماره و تاریخ مجوز صادره مذبور را درج نمایند.

ماده ۷۶- واحدهای بانکی باید ترتیباتی اتخاذ نمایند تا حسابرسان آنان در رسیدگی‌های خود علاوه بر رعایت اصول و ضوابط حرفه‌ای حسابرسی طبق استانداردهای لازم الرعایه ، نسبت به رعایت ضوابط و مقررات ناظر بر فعالیت واحدهای بانکی در منطقه نیز به طور صریح اظهارنظر نمایند.

ماده ۷۷- کلیه واحدهای بانکی و صرافی‌ها موظفند همواره اسناد و مدارک فعالیت خود و دفاتر حسابداری را در اقامت گاه قانونی برای بازرگانی توسط بازرگانی بانک مرکزی در دسترس نگاهدارند.

ماده ۷۸- واحدهای بانکی در منطقه باید سرفصل حساب‌ها، دفاتر و صورت‌های مالی خود را طبق عناوین و فرم‌های تعیین شده از طرف بانک مرکزی تنظیم و نگهداری نمایند.

ماده ۷۹- واحدهای بانکی غیربرون مرزی موظفند آمار و اطلاعات مشروطه زیر را در

فواصل زمانی تعیین شده به بانک مرکزی ارسال نمایند.

تبصره - بانک مرکزی عنداللزوم فرم‌های مربوط را به واحدهای بانکی غیربرو ن مرزی ارسال می‌نماید.

۷۹-۱- آمار و اطلاعات هفتگی:

۷۹-۱-۱- صورت محاسبه سپرده قانونی.

۷۹-۱-۲- صورت دارایی‌ها و بدھی‌های ارزی بر حسب بخش‌های اقتصادی.

۷۹-۲- آمار و اطلاعات ارسالی به طور ماهانه که بایستی تا دهم ماه بعد ارائه شود:

۷۹-۲-۱- خلاصه دفتر کل.

۷۹-۲-۲- صورت دارایی‌ها و بدھی‌های ارزی طبقه‌بندی شده بر حسب نوع ارز.

۷۹-۳- اطلاعات ارسالی در پایان هر ۳ ماه که بایستی تا پانزده روز بعد از پایان هر ۳ ماه

ارائه شود:

۷۹-۳-۱- صورت محاسبه کفایت سرمایه.

۷۹-۳-۲- صورت طبقه‌بندی شده وام‌ها و تسهیلات مصوب و استفاده شده اعطایی بر

حسب مدت، نوع وثایق و نرخ سود.

۷۹-۳-۳- صورت مانده ضمانت‌نامه‌ها و اعتبارات اسنادی بر اساس طبقه‌بندی موردنظر

بانک مرکزی.

۷۹-۳-۴- مانده وام‌ها و تسهیلات ارزی دریافتی به تفکیک گروه‌های اشخاص حقیقی ، حقوقی و بانک‌ها، بر حسب کشورها.

۷۹-۴- اطلاعات ارسالی در پایان هر ۶ ماه از هر سال مالی که بایستی حداقل تا ۳۰ روز بعد از پایان ۶ ماه ارائه شود:

۷۹-۴-۱- ترازنامه.

۷۹-۴-۲- صورت حساب سود و زیان.

۷۹-۴-۳- صورت گردش وجوده نقد.

۷۹-۴-۴- مشخصات رؤسا و مدیران ارشد و احدها (از رئیس شعبه به بالا) و معامله گران ارزی .

تبصره - مشخصات اشخاص مذکور، در پایان ۶ ماهه او ل فعالیت و احد بانکی به طور کامل و در دوره‌های بعدی فقط صورت تغییرات ارسال می‌گردد.

۷۹_۴_۵- تسهیلات اعطایی به اشخاص موضوع مواد ۶۳ و ۶۴ دستورالعمل.

۷۹_۵- آمار و اطلاعات سالانه که بایستی حداقل گلا ماه پس از پایان سال مالی ارسال شود

۷۹_۵_۱- صورت‌های مالی حسابرسی شده (شامل صورت‌های مالی بانک و مؤسسات

مادر شعب خارجی).

۷۹_۵_۲- یک نسخه از گزارش بازرگانی قانونی.

۷۹_۵_۳- گزارش هیأت مدیره به مجتمع عمومی سالانه در مورد بانک‌ها و مؤسسات.

۷۹_۵_۴- یک نسخه از مصوبه مجمع عمومی در مورد بانک‌ها و مؤسسات.

ماده ۸۰- واحدهای بانکی برونو مرزی موظفند آمار و اطلاعات مشروطه زیر را در

فواصل زمانی تعیین شده به بانک مرکزی ارسال نمایند.

تبصره - بانک مرکزی عنداللزو م فرم‌های مربوط را به واحدهای بانکی برونو مرزی

ارسال می‌نماید.

۱- آمار و اطلاعات هفتگی:

۱-۱- صورت محاسبه سپرده قانونی.

۱-۲- صورت دارایی‌ها و بدھی‌های ارزی بر حسب بخش‌های اقتصادی.

۱-۳- آمار و اطلاعات ارسالی به طور ماهانه که بایستی تا دهم ماه بعد ارائه شود:

۱-۲- خلاصه دفترکل.

۱-۲-۱- صورت دارایی‌ها و بدھی‌ها بر حسب کشور و مشتری، به تفکیک گروه‌های

اشخاص حقیقی، حقوقی و بانک‌ها

۱-۲-۲- اطلاعات ارسالی در پایان هر ۳ ماه که بایستی تا پانزده روز بعد از پایان هر ۳ ماه

ارائه شود:

۱-۳-۱- صورت محاسبه کفایت سرمایه.

۱-۳-۲- صورت طبقه‌بندی شده وام‌ها و تسهیلات مصوب و استفاده شده اعطایی

بر حسب مدت، (کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلند‌مدت) نوع وثایق و نرخ سود.

۱-۳-۳- صورت مانده ضمانت‌نامه‌ها و اعتبارات اسنادی براساس طبقه‌بندی موردنظر

بانک مرکزی.

۱-۳-۴- مانده وام‌ها و تسهیلات و سپرده‌ها ای ارزی دریافتی به تفکیک گروه‌های

اشخاص حقیقی، حقوقی و بانک‌ها، بر حسب کشورها.

- ۴-۸۰-** اطلاعات ارسالی در پایان هر ۶ ماه از هر سال مالی که بایستی حداقل تا ۳۰ روز بعد از پایان ۶ ماه ارائه شود:
- ۱-۸۰-۴-۱- ترازنامه.
- ۲-۸۰-۴-۲- صورت حساب سود و زیان.
- ۳-۸۰-۴-۳- صورت گردش وجوه نقد.
- ۴-۸۰-۴-۴- مشخصات رؤسا و مدیران ارشد و احدها (از رئیس شعبه به بالا) و معامله گران ارزی.
- تبصره** - مشخصات اشخاص مذکور، در پایان ۶ ماهه اول فعالیت واحد بانکی به طور کامل و در دوره‌های بعدی فقط صورت تغییرات ارسال می‌گردد.
- ۵-۸۰-۴-۵- تسهیلات اعطایی به اشخاص موضوع مواد ۶۳ و ۶۴ دستورالعمل.
- ۵-۸۰-۴-۶- آمار و اطلاعات سالانه که بایستی حداقل تا ۴ ماه پس از پایان سال مالی ارسال شود:
- ۱-۸۰-۵-۱- صورت‌های مالی حسابرسی شده (شامل صورت‌های مالی بانک و مؤسسات مادر شعب خارجی).
- ۲-۸۰-۵-۲- یک نسخه از گزارش بازرگانی قانونی.
- ۳-۸۰-۵-۳- گزارش هیأت مدیره به مجتمع عمومی سالانه در مورد بانکها و مؤسسات.
- ۴-۸۰-۵-۴- یک نسخه از مصوبه مجمع عمومی در مورد بانکها و مؤسسات.
- ماده ۸۱**- واحدهای بانکی یک نسخه از صورت‌های مالی حسابرسی شده را به سازمان ارائه خواهند کرد.
- ماده ۸۲**- بانک مرکزی سایر اطلاعات مورد نیاز خود را بر حسب مورد از و احدهای بانکی منطقه دریافت خواهد نمود.
- ماده ۸۳**- آمار و اطلاعاتی که به ترتیب مذکور در مواد فوق توسط و احدهای بانکی منطقه تهیه و ارائه می‌شود، به جز صورت‌های مالی، در بانک مرکزی محترمانه تلقی می‌شود و فقط به صورت آمار جمعی واحدهای بانکی با طبقه‌بندی موردنظر بانک مرکزی قبل انتشار خواهد بود.
- ماده ۸۴**- هیأت مدیره و مدیر عامل بانکها و مؤسسات و نیز رؤسای شعب نسبت به صحبت آمار و اطلاعات ارائه شده به بانک مرکزی و مطابقت‌نامه با دفاتر خود مسئول می‌باشند.

ماده ۸۵- بانک مرکزی هر زمان که لازم تشخیص دهد، بازرسان خود را جهت رسیدگی

به حساب‌ها و نحوه فعالیت واحدهای بانکی، دفاتر نمایندگی و صرافی‌ها به منطقه اعزام خواهد نمود. مدیران و متصدیان امور در واحدهای بانکی، دفاتر نمایندگی و صرافی‌ها باید کلیه استناد، مدارک و دفاتر خود را جهت انجام این‌گونه رسیدگی‌ها ارائه نموده و امکان رسیدگی لازم و کافی را برای بازرسان اعزامی از طرف بانک مرکزی فراهم نمایند.

ماده ۸۶- چنانچه در رسیدگی‌های بانک مرکزی موارد اشکال یا تخلف از ضوابط دیده شود موارد به تشخیص بانک مرکزی به‌اوجد بانکی، دفتر نمایندگی و صرافی مربوط اعلامی شود.

ماده ۸۷- واحد بانکی ، دفتر نمایندگی و صرافی مربوط پس از دریافت نتیجه رسیدگی‌های بانک مرکزی، در صورت وجود موارد اشکال یا تخلف ، باید حداقل ظرف مهلتی که حسب مورد توسط بانک مرکزی تعیین می‌گردد توضیحات و توجیهات خود را به همراه استناد و مدارک لازم به بانک مرکزی ارسال نماید. در غیراین صورت موظف است قبل از پایان مهلت تعیین شده، نسبت به رفع اشکال یا تخلف اعلام شده اقدام و نتیجه اقدامات انجام شده در این زمینه را به بانک مرکزی اعلام نماید.

ماده ۸۸- تشخیص وقوع تخلف و لزوم اعمال مجازات طبق مقررات مربوط ، با بانک مرکزی است.

ماده ۸۹- صرافی‌ها مکلفند آمار ماهانه جمع کل معاملات خرید و فروش ارز براساس نوع ارز و مسکوکات طلا و نقره را طبق فرم‌هایی که از طرف بانک مرکزی ارائه می‌گردد حداقل تا دهم ماه بعد به بانک مرکزی ارسال دارند.

ماده ۹۰- صرافی‌ها مکلفند ترازنامه و صورت حساب سود و زیان خود را در پایان هر ۶ ماه از سال مالی خود حداقل تا ۲۰ روز بعد از پایان ۶ ماه به سازمان ارسال دارند.

ماده ۹۱- صرافی‌ها موظفند صورت‌های مالی سالانه حسابرسی شده خود را که شامل ترازنامه، صورت حساب سود و زیان و گردش و جوه نقد است حداقل تا ۴ ماه بعد از پایان سال مالی خود به بانک مرکزی و سازمان ارسال دارند.

ماده ۹۲- بانک مرکزی سایر اطلاعات مورد نیاز خود رجیب مورد از صرافی‌های منطقه دریافت خواهد نمود

بخش ششم - مقررات عمومی

ماده ۹۳- استفاده از نام بانک، مؤسسه، شعبه بانک و مؤسسه و دفتر نمایندگی در منطقه

تنها با رعایت مفاد ماده ۱۸ قانون و آیین نامه اجرایی آن و دستورالعمل مجاز می باشد.

تبصره ۱ - کلیه واحدهای بانکی و دفاتر نمایندگی در منطقه مشمول مقررات قانون ، آیین نامه، دستورالعمل و دستورات بانک مرکزی که براساس مقررات مربوط صادر می شود ، می باشند.

تبصره ۲ - استفاده از نام صرافی در منطقه تنها با رعایت مفاد دستورالعمل مجاز بوده و کلیه صرافی ها مکلفند مفاد دستورالعمل و دستورات بانک مرکزی که براساس قوانین و مقررات مربوطه صادر می شود را رعایت نمایند.

ماده ۹۴ - کلیه بانک ها و مؤسسات در مناطق بايستی قبل از تعیین هر یک از اعضای هیأت مدیر، هیأت عامل یا مدیرعامل و قائم مقام، تأییدیه بانک مرکزی را نسبت به اش خاص مذکور از نظر تخصصی و حرفه ای اخذ نمایند.

تبصره - رئسای شعب بانک ها و مؤسسات و رئسای دفاتر نمایندگی در منطقه نیز بايستی از نظر تخصصی و حرفه ای به تأیید بانک مرکزی برسند.

ماده ۹۵ - محکومین به سرقた، ارتشاء، اختلاس، خیانت در امانت، کلاهبرداری، جعل و تزویر، صدور چک بی محل و ورشکستگی به تقصیر یا تقلب ساعم از اینکه حکم از دادگاه های داخلی یا خارج کشور صادر شده یا محکوم، مجرم اصلی یا شریک یا معاون جرم بوده باشد - از تصدی اداره امور واحدهای بانکی به هر عنوان، ممنوع می باشند.

ماده ۹۶ - مدیران و اعضاء هیأت عامل یا مدیرعامل و قائم مقام بانک ها و مؤسسات و همچنین رئسای شعب بانک ها و مؤسسات نمی توانند بدون اجازه بانک مرکزی در بانک یا مؤسسه دیگر در مناطق، سهم یا سمتی داشته باشند.

ماده ۹۷ - ساعت کار واحدهای بانکی از طرف سازمان تعیین می گردد.

ماده ۹۸ - به منظور تسهیل در مبادله چک ها و اسناد بانکی، با تأیید بانک مرکزی اتفاق پایاپایی اسناد بانکی توسط واحدهای بانکی در منطقه تأسیس می شود که هزینه آن از طرف واحدهای یاد شده تأمین خواهد شد.

ماده ۹۹ - واحدهای بانکی در هریک از مناطق می توانند کانون بانک های منطقه تأسیس نموده و به عضویت آن در آیند. این کانون با شخصیت حقوقی و استقلال مالی و به موجب اساسنامه ای که به تأیید بانک مرکزی خواهد رسید، اداره خواهد شد.

ماده ۱۰۰ - بانک ها و مؤسسات منطقه باید حداقل تا ۴ ماه پس از پایان سال مالی ،

صورت‌های مالی خود را به گواهی حسابرسان و به تصویب مجمع عمومی برسانند و حداقل تا ۶ ماه پس از پایان سال مالی حداقل در یک روزنامه محلی (در صورت وجود) و یک روزنامه کثیرالانتشار کشور منتشر نمایند.

ماده ۱۰۱ - کلیه واحدهای بانکی و صرافی‌ها باستی حداقل ۱۰ روز قبل از تشکیل

مجمع عمومی خود تاریخ و موضوع دستورجلسه آن را به بانک مرکزی اعلام و پس از تشکیل مجمع عمومی نیز تصمیمات متخذه را جهت بانک مرکزی ارسال نمایند.

ماده ۱۰۲ - تخلف از مقررات قانون، آیین‌نامه، دستورالعمل و دستورات بانک مرکزی که

به موجب قوانین پولی و بانکی یا آیین‌نامه‌های متکی بر آن‌ها صادر می‌شود موجب اعمال مجازات‌های مطروحه در ماده ۴۴ قانون پولی و بانکی کشور^(۱) خواهد شد.

تبصره - مرجع رسیدگی به تخلفات موضوع این ماده و صدور حکم به مجازات‌های انتظامی، هیأت انتظامی بانک‌ها موضوع ماده ۴۴ قانون پولی و بانکی کشور^(۲) می‌باشد. احکام هیأت انتظامی ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ، قابل تجدیدنظر در شورای پول و اعتبار خواهد بود و رأی شورا قطعی است.

ماده ۱۰۳ - در موارد زیر ممکن است اداره امور بانک یا مؤسسه در منطقه به بانک

۱ و ۲ - ماده ۴۴ قانون پولی و بانکی کشور مصوب ۱۳۵۱/۴/۱۸ - تخلف از سایر مقررات این قانون و آیین‌نامه‌های آن و دستورات بانک مرکزی ایران که به موجب این قانون یا آیین‌نامه‌های آن صادر می‌شود موجب مجازات‌های انتظامی زیر خواهد بود:

۱ - تذکر کتبی به مدیران یا متصدیان متخلف.

۲ - پرداخت مبلغی روزانه تا حداقل دویست هزار ریال برای ایام تخلف.

۳ - منع ساختن بانک یا مؤسسه اعتباری غیر بانکی از انجام بعضی امور بانکی به طور موقت یا دائم.

مرجع رسیدگی به تخلفات موضوع این ماده و صدور حکم به مجازات‌های انتظامی هیأت انتظامی بانک‌ها خواهد بود که مرکب است از نماینده دادستان کل یک نفر نماینده کانون بانک‌ها و یک نفر از اعضای شورای پول و اعتبار به انتخاب شورا. دیگر کل بانک سمت دادستان هیأت را خواهد داشت.

احکام هیأت انتظامی ظرف ده روز از تاریخ ابلاغ قابل تجدیدنظر در شورای پول و اعتبار خواهد بود و رأی شورا قطعی است.

تبصره ۱ - وجود موضوع ماده ۴۳ و بند ۲ این ماده وسیله بانک مرکزی ایران از بانک یا مؤسسه مربوط وصول و به حساب درآمد عمومی منظور خواهد شد.

تبصره ۲ - ترتیب رسیدگی و تشخیص تخلفات و تعیین هر یک از مجازات‌های انتظامی برای تخلفات و ترتیب درخواست تجدیدنظر و طرز رسیدگی مجدد و اجرای تصمیمات هیأت رسیدگی و شورای پول و اعتبار مطابق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به تصویب شورای پول و اعتبار خواهد رسید.

مرکزی واگذار گردد یا ترتیب دیگری برای اداره بانک داده شود:

۱-۱۰۳- در صورتی که مقامات صلاحیت دار بانک یا مؤسسه تقاضا نمایند.

۲-۱۰۳- در صورتی که بانک یا مؤسسه ای برخلاف قانون ، آیین نامه و دستورالعمل فعالیت خود را برای مدتی متجاوز از یک هفته قطع کند.

۳-۱۰۳- در صورتی که بانک یا مؤسسه ای بر خلاف قانون ، آیین نامه ، دستورالعمل و مقررات بانک مرکزی و یا برخلاف اساسنامه مصوب خود عمل نماید.

۴-۱۰۳- در صورتی که قدرت پرداخت بانک یا مؤسسه ای به خطر افتاد یا سلب شود.

تبصره - واگذاری اداره بانک یا مؤسسه به بانک مرکزی و یا اداره آنها به ترتیب دیگر

مطابق مفاد مواد ۳۹ و ۴۰ قانون پولی و بانکی^(۱) انجام خواهد گرفت.

ماده ۱۰۴- واحدهای بانکی باید از تاریخ شروع فعالیت همواره از طرف حسابرسان ،

مستقل و مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مورد رسیدگی و حسابرسی قرار گیرند. بدین منظور بانک مرکزی صورت اسامی حسابرسان مورد تأیید خود را به و احدهای

بانکی اعلام می نماید تا هر یک از آنها حسابرس خود را انتخاب نمایند . در صورتی که

واحدهای بانکی در نظر داشته باشند حسابرس خارج از صورت حسابرسان اعلام شده از

طرف بانک مرکزی انتخاب نمایند باید حسابرس مورد نظر خود را با ذکر نام و مشخصات وی

۱- از قانون پولی و بانکی کشور مصوب ۱۳۵۱/۴/۱۸ :

ماده ۳۹- در موارد زیر ممکن است بنا به پیشنهاد رئیس کل بانک مرکزی ایران و تأیید شورای پول و اعتبار و تصویب هیأتی مرکب از نخست وزیر و وزیر دارایی و وزیر اقتصاد و وزیر دادگستری اداره امور بانک به عهده بانک مرکزی ایران واگذار شود یا ترتیب دیگری برای اداره بانک داده شود یا اجازه تأسیس بانک لغو شود.

الف - در صورتی که مقامات صلاحیت دار بانک تقاضا نمایند.

ب - در صورتی که بانک در مدت یک سال از تاریخ ابلاغ اجازه تأسیس عملیات خود را شروع نکند.

ج - در صورتی که بانکی بدون عذر موجه فعالیت خود را برای مدتی متجاوز از یک هفته قطع کند.

د - در صورتی که بانکی برخلاف این قانون و آیین نامه های متکی بر آن و دستورات بانک مرکزی ایران که به موجب این قانون یا آیین نامه های متکی بر آن صادر می شود و یا برخلاف اساسنامه مصوب خود عمل نماید.

ه - در صورتی که قدرت پرداخت بانکی به خطر افتاد یا سلب شود.

تبصره - بانکی که اجازه تأسیس آن لغو می شود از تاریخ الغاء اجازه تأسیس طبق دستور بانک مرکزی ایران عمل خواهد کرد.

ماده ۴۰- طرز اداره بانک در موارد مذکور در ماده ۳۹ و نحوه الغاء اجازه تأسیس به موجب آیین نامه های می باشد که به تصویب کمیسیون های دارایی مجلسین خواهد رسید.

به بانک مرکزی پیشنهاد نمایند. بانک مرکزی حداکثر ظرف یکماه از تاریخ دریافت پیشنهاد واحدهای بانکی، نظر خود را مبنی بر تأیید یا عدم تأیید حسابرس پیشنهادی اعلام می‌نماید.

ماده ۱۰۵ - نحوه نگهداری اوراق و استناد و دفاتر، نحوه رسیدگی به تخلفات ، ترتیب انحلال و ورشکستگی و لغو اجازه تأسیس واحدهای بانکی و سایر مواردی که در دستورالعمل پیش‌بینی نشده است طبق قانون پولی و بانکی^(۱) مصوب سال ۱۳۵۱ خواهد بود.

ضوابط اعطای پروانه نمایندگی بیمه به اشخاص حقیقی در مناطق آزاد

مصوب ۱۳۸۲/۴/۳ شورای عالی بیمه با اصلاحات بعدی

ماده ۱ - اشخاص حقیقی متقاضی نمایندگی مؤسسات بیمه مناطق آزاد باید واجد شرایط ذیل باشند:

الف - دارا بودن حداقل مدرک دیپلم و تجربه کافی در زمینه فعالیت های بیمه ای به تشخیص مؤسسه بیمه.

ب - انجام خدمت وظیفه عمومی و یا داشتن معافیت دائم برای اتباع ذکور ایرانی.

پ - عدم اعتیاد به مواد مخدر و سابقه محکومیت مؤثر کیفری به گواهی مراجع ذی‌ربط.

ت - عدم شهرت به نادرستی و نداشتن سوابق سوء حرفه‌ای.

ث - عدم استغال به کار در سایر مشاغل در مناطق آزاد و یا سایر مناطق کشور.

تبصره ۵ - تدریس در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی مستثنی می‌باشد.

ج (اصلاحی ۱۳۸۷/۱۱/۲) - مؤسسه بیمه می‌تواند برای پذیرش نماینده، هر نوع شرایط رقابتی برای انتخاب نمایندگان برتر، از جمله برگزاری آزمون را تعیین و اعمال نماید.

ماده ۲ - نحوه فعالیت نماینده در مناطق آزاد تابع قرارداد فی‌مایین وی و مؤسسه بیمه و با رعایت مقررات تأسیس و فعالیت مؤسسات بیمه در مناطق آزاد تجاری - صنعتی و سایر قوانین و مقررات مربوط خواهد بود.

ماده ۳ - قرارداد نمایندگی باید حداقل شامل موارد زیر باشد:

الف - مشخصات و نشانی طرفین قرارداد

ب - حدود اختیارات و وظایف متقابل نماینده و مؤسسه بیمه

۱ - به مجموعه پولی و بانکی از انتشارات این معاونت رجوع شود.

پ - نرخ کارمزد به تفکیک رشته‌های مختلف بیمه‌ای

ت - مدت قرارداد

ث - میزان و نوع تضمین دریافتی از نماینده به منظور تأمین و تضمین حقوق و مطالبات بیمه‌گذاران، بیمه‌شدگان، مؤسسه بیمه و یا ذی‌نفع بیمه‌نامه

ج - ممنوعیت انعقاد قرارداد نماینده با سایر مؤسسات بیمه در مدت اعتبار قرارداد

چ - موارد محدود نمودن فعالیت، تعلیق یا فسخ قرارداد

ح - در قرارداد نماینده باستی موارد ذیل مورد تأکید قرار گیرد:

نماینده مسؤول جبران خسارات مستقیم و یا غیر مستقیم ناشی از عمل، تقصیر، غفلت و یا قصور خود، کارکنان و بازاریاب‌های تابع در رابطه با عملیات بیمه ای موضوع قرارداد نماینده‌گی می‌باشد. در هر حال مفاد این ماده نافی مسؤولیت مؤسسه بیمه در برابر بیمه‌گذاران نخواهد بود.

نماینده بیمه باید از رقابت مکارانه و ناسالم با مؤسسات بیمه، دلالان رسمی و سایر نماینده‌گان بیمه و نیز انجام تبلیغات سوء علیه مؤسسات بیمه خودداری نماید.

پرداخت حق بیمه به نماینده در حکم پرداخت به مؤسسه بیمه بوده و امضای نماینده ذیل اسناد بیمه‌ای به منزله امضای مؤسسه بیمه می‌باشد.

مرجع رسیدگی به اختلاف مؤسسه بیمه و نماینده، بیمه مرکزی ایران می‌باشد.

در صورتی که شورای عالی بیمه مقررات جدیدی وضع نماید، مقررات مذکور از تاریخ تصویب بر شرایط قرارداد حاکم خواهد بود.

ماده ۴ - مؤسسه بیمه مکلف است حداکثر یک ماه پس از انعقاد قرارداد نماینده‌گی بیمه، یک نسخه رونوشت آن را به بیمه مرکزی ایران ارسال نماید.

ماده ۵ - مؤسسه بیمه موظف است برای نماینده‌گان خود پروانه نماینده‌گی صادر نماید. مدت اعتبار پروانه سه سال بوده و تمدید آن بلامانع است.

در هر صورت مدت اعتبار پروانه نماینده‌گی نمی‌تواند بیشتر از مدت اعتبار قرارداد نماینده‌گی باشد.

ماده ۶ - در صورت عدم رعایت ضوابط تعیین شده درنایصوبه از سوی مؤسسه بیمه و همچنین عدم رعایت مقررات تأسیس و فعالیت مؤسسات بیمه در مناطق آزاد از طرف نماینده بنا به اعلام بیمه مرکزی ایران، مؤسسه بیمه موظف است نسبت به تعلیق یا فسخ قرارداد نماینده اقدام نماید

آین نامه اجرایی قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۱۳۸۵/۳/۱ وزیران عضو شورای عالی مناطق آزاد
تجاری - صنعتی با اصلاحات بعدی

ماده ۱ - در این آین نامه، واژه‌ها و عبارت‌های زیر به جای عبارت‌های مشروح مربوط به کار می‌روند:

الف - کشور: کشور جمهوری اسلامی ایران

ب - گمرک: گمرک جمهوری اسلامی ایران

پ - شورای عالی: شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

ت - دبیرخانه: دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

ث - قانون: قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی^(۱)

ج - منطقه: منطقه ویژه اقتصادی

چ - سازمان منطقه: شخص حقوقی دولتی و یا غیردولتی که بنا به پیشنهاد دبیرخانه توسط شورای عالی تعیین می‌شود و مسئولیت اداره منطقه را عهده‌دار می‌باشد.

ماده ۲ - طرح‌های جامع و کالبدی منطق توسط سازمان منطقه تهیه می‌شود و با پیشنهاد دبیرخانه به تصویب شورای عالی خواهد رسید.

ماده ۳ - گزارش توجیهی و پیش‌نویس لایحه ایجاد مناطق ویژه اقتصادی جدید توسط دبیرخانه تهیه و پس از تأیید شورای عالی به هیأت وزیران ارائه می‌شود.

ماده ۴ - مدیر منطقه توسط سازمان منطقه منصوب می‌شود.

ماده ۵ - تعیین سازمان منطقه موکول به تملک و تصرف اراضی مورد نظر قبل از صدور مجوز هیأت وزیران می‌باشد.

ماده ۶ - سازمان منطقه می‌تواند علاوه بر خدماتی که دستگاه‌های اجرایی ارائه می‌کنند، بهای خدمات عمومی، زیربنایی و مهندسی و تسهیلات مواسلاتی، انبارداری، تخلیه، بارگیری، بهداشتی، فرهنگی، ارتباطات، آموزشی و رفاهی را که رأساً در منطقه ارائه می‌کند، از اشخاص

۱ - قانون مذکور مصوب ۱۳۸۴/۳/۱۱ در این مجموعه درج شده است.

حقیقی و حقوقی دریافت کند. تعریفه وجوه مذکور که باید متناسب با خدمات مربوط و با هدف حفظ موقعیت رقابتی هر منطقه باشد، توسط سازمان منطقه تنظیم و جهت تأیید به شورای عالی ارائه می‌شود. شورا ظرف یک ماه نسبت به بررسی و تأیید یا اصلاح تعریفه های مذبور اقدام کند، در غیر این صورت تعریفه های پیشنهادی تأیید شده تلقی خواهد شد.^(۱)

تبصره ۱- رعایت ضوابط نظام مهندسی و همچنین استفاده از خدمات مهندسان مشاور و پیمانکاران واجد صلاحیت فنی در مورد خدمات مهندسی لازم الرعایه است.

تبصره ۲- سازمان‌های مناطق مکلفند تمهیدها و فرصت‌های لازم را جهت ارائه خدمات یادشده توسط بخش غیردولتی فراهم کنند. در این صورت نرخ تعریفه خدمات مذکور توسط سازمان‌های مسؤول منطقه تعیین و اعمال می‌شود.

ماده ۷- سازمان مسؤول منطقه موظف است هنگام صدور مجوز فعالیت، سیاست ها و مقررات دولتی را رعایت و اعمال کند.

تبصره - در صورت عدم انطباق مجوزهای صادر شده توسط سازمان با سیاست ها و مقررات دولتی، مسؤولیت جبران خسارت‌های احتمالی به اشخاص حقیقی و حقوقی بر عهده سازمان خواهد بود.

ماده ۸- مبادلات بازارگانی مناطق با خارج از کشور و یا با سایر مناطق ویژه اقتصادی و مناطق آزاد تجاری - صنعتی مجاز و مستلزم ارایه اظهار نامه گمرکی بدون هیچگونه تشریفات دیگر می‌باشد.

تبصره - تضمین سازمان منطقه برای یکبار و یا سالیانه نیز مورد قبول گمرک ایران خواهد بود

ماده ۹- کالاهایی که از سایر نقاط کشور به منظور تعمیر یا تکمیل به منطقه وارد و پس از تکمیل یا تعمیر به کشور اعاده می‌شوند، به میزان ارزش قطعات و مواد تعویض یا اضافه شده که منشاء خارجی داشته باشند، مشمول حقوق ورودی براساس مقررات صادرات و واردات می‌باشند.

ماده ۱۰- اعاده عین کالای وارد شده از خارج به خارج از کشور یا اعاده کالای وارد شده از سایر نقاط کشور به داخل کشور در صورت ارائه اطلاعات مربوط به ورود کالاهای

۱ - به تصویب‌نامه تعیین نرخ هزینه‌های دریافتی در قبال خدمات ارائه شده در مناطق ویژه اقتصادی مصوب ۱۳۸۸/۶/۴ هیأت‌وزیران در سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران رجوع شود.

مذکور بدون هرگونه تشریفات با مجوز سازمان منطقه بلامانع است.

ماده ۱۱- مواد اولیه و قطعات خارجی وارد شده به مناطق که جهت پردازش، تبدیل، تکمیل یا تعمیر به داخل کشور وارد می‌شوند، تابع مقررات ورود موقت بوده و پس از پردازش، تبدیل یا تکمیل یا تعمیر جهت استفاده در منطقه با حداقل تشریفات گمرکی به مناطق مرجع و تسویه می‌شوند.

ماده ۱۲- مؤسسات حمل و نقل و صاحبان یا دارندگان وسائل نقلیه مکلفند هنگام ورود وسیله نقلیه به منطقه، یک نسخه تصویری یا رونوشت از برنامه هر قلم از محصولات خود را به ضمیمه فهرست کل بار به سازمان منطقه و گمرک مستقر در منطقه به منظور اعمال نظارت‌های قانونی تسلیم کنند.

ماده ۱۳ (اصلاحی ۸/۱۳۹۰)- تعیین ارزش افزوده موضوع ماده (۱۱) قانون^(۱) بر عهده کمیسیونی مرکب از نمایندگان وزارت صنعت، معدن و تجارت‌بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گمرک ایران، دبیرخانه و منطقه مربوطه است که در محلی خانه تشکیل می‌شود.

تبصره ۱ (اصلاحی ۸/۱۳۸۶)- مجموع ارزش افزوده ارزش مواد اولیه و قطعات داخلی به کار رفته در کالای و تولیدی که توسط کمیسیون فوق الذکر تعیین شود کالای داخلی محسوب و در هنگام ورود به سایر نقاط کشور از پرداخت کلیه حقوق ورودی معافی باشد. مواد اولیه و قطعات خارجی به کار رفته در کالاهای تولید یا پردازش شده مشروط به پرداخت حقوق ورودی، مجاز و در حکم مواد اولیه و قطعات داخلی می‌باشد.

تبصره ۲- ورود کالای مازاد بر ارزش افزوده تولید شده در منطقه به داخل کشور مجاز و حقوق ورودی صرفاً به مواد اولیه و قطعات خارجی بکار رفته در آنجا تعلق خواهد گرفت.

ماده ۱۴- مهلت توقف کالاهای وارد شده به منطقه توسط سازمان منطقه تعیین می‌شود.

سازمان می‌تواند در ظهر قبض انبار منطقه مهلت را به عنوان شرط ضمن عقد قید کند و به امضای صاحب کالا برساند و در این ضوابط ذکر کند که چنانچه صاحب کالا در مهلت تعیین شده کالای خود را خارج نسازد و یا تعیین تکلیف نکند، پس از گذشت یک ماه از اخطار کتبی به اقامتگاه قانونی صاحب کالا، سازمان مجاز است رأساً نسبت به اجرای ضوابط مورد عمل خود اقدام کند.

۱ - قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی ج.ا. مصوب ۱۳۸۴/۳/۱۱ در این مجموعه درج شده است.

تبصره - صاحب کالا شخص حقیقی و یا حقوقی و یا قائم مقام قانونی او و یا متصدی حمل است که مانیفست کالا یا قبض ابیار تفکیکی و یا ظهرنویس شده به نام او صادر شده است.

ماده ۱۵ - ثبت شرکت‌ها و یا شعب نمایندگی شرکت‌هایی که قصد فعالیت در منطقه ویژه اقتصادی را دارند صرفنظر از میزان مشارکت سهام داخلی و یا خارجی آنها و نیز ثبت مالکیت‌های مادی و معنوی در منطقه براساس درخواست سازمان منطقه بر عهده اداره ثبت استاد و املاک مربوط و طبق ضوابط ثبت شرکت‌ها و مالکیت‌های صنعتی و معنوی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران موضوع تصویب‌نامه^(۱) شماره ۲۱۴۵۳/ت ۱۵۰۱۱ ک مورخ ۱۳۷۴/۲/۳۰ و اصلاحات بعدی آن می‌باشد.

تبصره - در مناطق ویژه اقتصادی کلیه وظایف و اختیارات موضوع بندهای (۳) و (۶) ماده (۱) و مواد (۲) و (۳) تصویب‌نامه مذبور به اداره ثبت استاد و املاک مربوط محول می‌شود.

ماده ۱۶ - تفکیک املاک و مستغلات منطقه و صدور استاد مالکیت در منطقه صرفاً با درخواست سازمان منطقه توسط اداره ثبت استاد و املاک مربوط انجام می‌شود. انتقال املاک و مستغلات در منطقه بین اشخاص حقیقی و حقوقی در هر مرحله با اطلاع سازمان و رعایت مقررات مربوط امکان‌پذیر خواهد بود.

تبصره - صدور استاد مالکیت تفکیکی موقول به ارائه پایان کار صادر شده توسط سازمان منطقه می‌باشد.

ماده ۱۷ - امور مربوط به اشتغال نیروی انسانی و روابط کار و تأمین اجتماعی، قرارداد کار، شرایط کار و مراجع حل اختلاف آنها براساس مقررات اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی، موضوع تصویب‌نامه^(۲) شماره ۳۳۴۳۳/ت ۲۵ ک مورخ ۱۳۷۳/۳/۱۶ و اصلاحات بعدی آن می‌باشد.

تبصره - عبارت «مناطق آزاد تجاری - صنعتی» در تصویب‌نامه مذکور برای اجرا در مناطق ویژه اقتصادی با عبارت «مناطق ویژه اقتصادی» جایگزین می‌شود.

ماده ۱۸ (اصلاحی ۸/۴/۱۳۹۰) - سازمان‌های مناطق موظفند آمار صادرات و واردات

ماهانه خود را به وزارت صنعت، معدن و تجارت، گمرک، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و دبیرخانه ارسال کنند.

ماده ۱۹ - دبیرخانه موظف است درجهت تحقق اهداف و مأموریت‌ها بر عملکرد مناطق نظارت کامل نموده و گزارش آن را هر شش ماه یکباره به شورای عالی ارائه کند . مناطق نسبت به عملکرد خود در قبال شورای عالی پاسخگو می‌باشند.

تبصره - در اجرای این وظیفه قانونی، دبیرخانه مکلف به بررسی کلیه استناد و مدارک سازمان بدون هیچ‌گونه استثنا اعم از دفاتر، پرونده‌ها، قراردادها و مکاتبات می‌باشد و سازمان نیز موظف به همکاری با دبیرخانه است.

ماده ۲۰ - مواردی که در قانون^(۱) و این آینین نامه تعیین تکلیف نشده باشد، بر طبق مقررات صادرات و واردات و امور گمرکی عمل خواهد شد.

از آینین نامه اجرایی قانون جامع کنترل و مبارزه ملی با دخانیات

مصوب ۱۳۸۶/۷/۱ هیأت وزیران

ماده ۱۶ - کلیه محصولات دخانی باید در بسته‌بندی و با شماره سریال و برچسب ویژه شرکت دخانیات ایران عرضه یا بفروش برسد. درج عبارت «مخصوص فروش در ایران» بر روی کلیه بسته‌بندی‌های فرآورده‌های دخانی وارداتی الزامی است.

تبصره ۱ - فروش محصولات دخانی به صورت فله‌ای، باز و یا نخی ممنوع است.

تبصره ۲ - فروشگاه‌های واقع در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی نیز ملزم به رعایت این ماده هستند.

از دستورالعمل نحوه تشکیل و راه‌اندازی دادگاه‌های سیار

مصوب ۱۳۸۷/۵/۲۲ رئیس قوه قضائیه

ماده ۱ - دادگاه سیار در مرکز بخش، در محل ساختمان مرکزی شورای حل اختلاف و یا محل مناسب دیگر تشکیل خواهد شد.

ماده ۲ - صلاحیت دادگاه سیار مطابق ماده (۲) قانون تشکیل دادگاه های سیار مصوب

۱ - قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی ج.ا. مصوب ۱۳۸۴/۳/۱۱ در این مجموعه درج شده است.

۱۰/۶/۱۳۶۶ (۱) مجلس شورای اسلامی می باشد.

ماده ۳ - با عنایت به سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی^(۲) و بر اساس کمیت و کیفیت پرونده ها در مناطق آزاد تجاری، شهرک های صنعتی و مناطقی که فاصله آنها تا محل استقرار دادگاه زیاد است با پیشنهاد رئیس کل دادگستری استان و تصویب رئیس قوه قضاییه دادگاه سیار تشکیل می گردد.

ماده ۴ - نیروی انتظامی محل موظف به اجرای دستورات قضایی دادگاه سیار در مورد احضار، جلب، تحقیقات مقدماتی، ابلاغ و اجرای احکام و همچنین حفاظت از محل استقرار و تأمین امنیت قضات و کارکنان می باشد

ماده ۵ - مدت فعالیت، روزهای استقرار و محدوده صلاحیت براساس کمیت و کیفیت پرونده ها توسط رئیس کل دادگستری استان تعیین و به نحو مقتضی اطلاع رسانی خواهد شد

ماده ۶ - پرونده های مربوط به دادگاه سیار در ساختمان محل استقرار، نگهداری از پایان رسیدگی و اجرای حکم و همچنین پایغاییت به دادگستری شهرستان مربوط ارسال می گردد

ماده ۷ - دفتر تشکیلات و برنامویزی قوه قضاییه با هماهنگی ظسای کل دادگستری استان ها نسبت به تدوین ضوابط و شرایط ایجاد دادگاه سیار حداقل دو ماه اقدام خواهد نمود

ماده ۸ - آمار پرونده های مربوط به دادگاه سیار به صورت مستقل در سر جمع پرونده های دادگستری شهرستان مربوط محاسبه می گردد.

ماده ۹ - حق الزحمه روزانه و نیز حق اموریت قضات و کارمندان شاغل دادگاه سیار با عنایت به ماده ۱۴ قانون استخدام کشوری مصوب ۱۳۵۷/۶/۲۲ و اصلاحات بعدی آن پرداختی گردد

ماده ۱۰ - بودجه سالانه و اعتبارات مورد نیاز دادگاه های سیار توسط دفتر بودجه و تخصیص اعتبار قوه قضاییه پس از هماهنگی با دفتر تشکیلات و برنامه ریزی در اعتبارات

۱ - الف ° تاریخ صحیح تصویب قانون ۱۳۶۶/۱ می باشد.

ب ° برای ملاحظه متن قانون مذکور به مجموعه آیین دادرسی کیفری (جلد دوم) از انتشارات این معاونت رجوع شود.

۲ - اصل ۴۴ ق.ا.ج.۱.ا. مصوب ۱۳۵۸/۹/۱۲ با اصلاحات بعدی: نظام اقتصادی جمهور اسلامی ایران بر پایه سه بخش دولتی، تعاونی و خصوصی با برنامه ریزی منظم و صحیح استوار است. بخش دولتی شامل کلیه صنایع بزرگ، صنایع مادر، بازرگانی خارجی، معادن بزرگ، بانکداری، بیمه، تأمین نیرو، سدها و شبکه های بزرگ آبرسانی، رادیو و تلویزیون، پست و تلگراف و تلفن، هوایپیمایی، کشتیرانی، راه و راه آهن و مانند اینها است که به صورت مالکیت عمومی و در اختیار دولت است. بخش خصوصی شامل آن قسمت از کشاورزی، دامداری، صنعت، تجارت و خدمات می شود که مکمل فعالیتهای اقتصادی دولتی و تعاونی است. مالکیت در این سه بخش تا جایی که با اصول دیگر این فصل مطابق باشد و از محدوده قوانین اسلام خارج نشود و موجب رشد و توسعه اقتصادی کشور گردد و مایه زیان جامعه نشود مورد حمایت قانون جمهوری اسلامی است. تفصیل ضوابط و قلمرو و شرایط هر سه بخش را قانون معین می کند.

سالانه دادگستری استان منظور می‌گردد

ماده ۱۱- با توجه به ماده ۶ قانون تشکیل دادگاه های سیار^(۱)، فرمانداران و بخشداران موظفاند در تهیه محل استقرار دادگاه و اقامت قضات و کارمندان دادگاه سیار اقدامات لازم را به عمل آورند و روسای کل دادگستری‌ها استان قبل از شروع به کار دادگلهای سیار مقدمات راه اندازی آن را مهیا کنند وزارت دادگستری قبله‌ماهنه‌گی لازم را با وزارت کشور انجام خواهد داد

آیین نامه نحوه تعیین و میزان پرداخت حقوق و مزایای مدیران عامل و اعضای هیأت مدیره سازمان‌های مناطق آزاد^(۲)

مصطفوی ۱۳۸۸/۱۱/۴ وزیران عضو شورای هماهنگی

مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی

ماده ۱- نظام پرداخت حقوق و مزایای مدیران هل و اعضای هیأت مدیره سازمان‌های مناطق آزاد بر اساس امتیاز شغل، فوق العاده مدیریت و حق شاغل و سایر ویژگی‌های مندرج در این آیین‌نامه خواهد بود امتیاز حاصل از نتایج ارزشیابی عوامل مذکور ضرب در ضریب ریالی، مبنای تعیین حقوق و مزایای مدیران عامل و اعضای هیأت و هیئات‌سازمان‌های یاد شده خواهد بود

۱- ماده (۶) قانون تشکیل دادگاه‌های سیار مصوب ۱۳۶۶/۶/۱: قاضی دادگاه سیار به هر وسیله مطمئنی که ممکن باشد اشخاص را دعوت و احضار خواهد نمود به طوریکه برای قاضی علم حاصل شود که احضار شونده از دعوت دادگاه مطلع شده است.

۲- نظریه شماره ۲۵۹۴۶ هـ / ب مورخ ۱۳۸۹/۴/۱۵ رییس مجلس شورای اسلامی: با عنایت به ماده (۵ و ۱۱۷) قانون مدیریت خدمات کشوری، مصوب ۱۳۸۶ ناظر بر مصادیق دستگاه‌های اجرایی و شمول قانون مذکور بر مناطق آزاد تجاری و صنعتی، هم چنین نظر به ماده (۱۲۷) همین قانون مبنی بر لغو کلیه قوانین و مقررات عام و خاص مغایر با قانون از جمله لغو بخش‌هایی از بند «الف» ماده (۴) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران، مصوب ۱۳۷۲ مشعر به تصویب آیین‌نامه به منظور تعیین حقوق و مزایای مدیران عامل و اعضای هیأت مدیره سازمان‌های مناطق آزاد توسط مرجعی غیر از هیأت محترم وزیران و توجهًا به جزء «الف» بند (۷) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۹ کل کشور مبنی بر لغو کلیه مجوزها و مقررات پرداختی خارج از فصل دهم قانون مدیریت خدمات کشوری و نظر به ماده (۷۲ و ۸۰) قانون مدیریت خدمات کشوری که تصویب آیین‌نامه‌های اجرایی فصل دهم قانون از جمله آیین‌نامه‌های ناظر بر حقوق و مزایای مدیران عامل و اعضای هیأت مدیره شرکت‌های دولتی را منوط به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و تصویب آن در هیأت محترم وزیران می‌داند، علیهذا باقطع نظر از مفاد و محتوای آیین‌نامه، اقدام وزیران محترم عضو شورای هماهنگی مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی به تصویب آیین‌نامه در خصوص موضوع، مغایر با قوانین مذکور می‌باشد.

تبصره ۱- ضریب ریالی مذکور در این ماده برای سال ۱۳۸۸، ششصد ریال تعیین می‌گردد و برای سال‌های بعد بر اساس پیشنهاد رئیس مرکز یاد شده و تصویب وزیران شورای هماهنگی مناطق آزاد و ویژه اقتصادی خواهد بود.

تبصره ۲- امتیاز شغل و فوق العاده مدیریت مدیران عامل (۱۶۰۰۰) و اعضای هیأت مدیره (۱۴۰۰۰) تعیین می‌گردد.

تبصره ۳- امتیاز حق شاغل مطابق جدول زیر محاسبه می‌شود.

جدول شماره (۱)

ردیف	تحصیلات	امتیاز	امتیاز دوره‌های آموزشی مرتبط	امتیاز مهارت‌ها و توانایی‌ها	امتیاز سال	امتیاز سال	امتیاز تجربه مربوط و مشابه در هر سال
۱	لیسانس	۱۷۰۰	به ازای هر دوره آموزشی نیم امتیاز (حداکثر تا ۵۰۰ امتیاز)	۴۰۰	۲۵	۱۴	
۲	فوق لیسانس	۲۰۰۰		۶۰۰	۳۰	۱۶	
۳	دکترای تخصصی	۲۳۰۰		۸۰۰	۳۵	۱۸	

ماده ۲- علاوه بر پرداخت موضوع ماده (۱)، فوق العاده‌هایی به شرح زیر به مدیران عامل و اعضای هیأت مدیره قابل پرداخت می‌باشد:

۱- فوق العاده بدی آب و هوا تا بیست و پنج درصد امتیاز حقوق ثابت.

۲- فوق العاده ایشارگری متناسب با درصد جانبازی و مدت خدمت داوطلبانه در جبهه و

مدت اسارت تا (۱۵۰۰) امتیاز مطابق جدول شماره (۲).

جدول شماره (۲)

ردیف	درصد جانبازی	مدت اسارت	مدت خدمت داوطلبانه در جبهه	امتیاز
۱	۵ درصد	۳ ماه تا ۶ ماه	۳ ماه تا ۶ ماه	۴۰۰
۲	تا ۱۰ درصد	۱۲ ماه	۱۲ ماه تا	۵۰۰

مجموعه قوانین و مقررات مناطق آزاد تهران- صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

۶۰۰	تا ۱۸ ماه	تا ۱۸ ماه	تا ۱۵ درصد	۳
۷۰۰	تا ۲۴ ماه	تا ۲۲ ماه	تا ۲۰ درصد	۴
۸۰۰	تا ۳۰ ماه	تا ۳۰ ماه	تا ۲۵ درصد	۵
۹۰۰	تا ۳۶ ماه	تا ۳۶ ماه	تا ۳۰ درصد	۶
۱۰۰۰	تا ۴۲ ماه	تا ۴۲ ماه	تا ۳۵ درصد	۷
۱۱۰۰	تا ۴۸ ماه	تا ۴۸ ماه	تا ۴۰ درصد	۸
۱۲۰۰	تا ۵۴ ماه	تا ۵۲ ماه	تا ۴۵ درصد	۹
۱۳۰۰	تا ۶۰ ماه	تا ۶۰ ماه	تا ۵۰ درصد	۱۰
۱۴۰۰	تا ۷۸ ماه	تا ۷۸ ماه	تا ۶۰ درصد	۱۱
۱۵۰۰	۷۸ ماه و بالاتر	۷۸ ماه و بالاتر	۶۰ درصد و بالاتر	۱۲

۳- فوق العاده دارندگان نشان‌های دولتی تا (۸۰۰) امتیاز به شرح زیر:

الف - دارندگان نشان عالی ۸۰۰ امتیاز

ب - دارندگان نشان تخصصی و عمومی درجه یک ۶۵۰ امتیاز

ج - دارندگان نشان تخصصی و عمومی درجه دو ۵۰۰ امتیاز

د - دارندگان نشان تخصصی و عمومی درجه سه ۴۰۰ امتیاز

تبصره ۵ - در صورتی که فرد بیش از یک نشان دولتی داشته باشد، جمع امتیاز نشان های دولتی تا سقف ۸۰۰ امتیاز بلامانع است.

۴- کمک هزینه عائله‌مندی و اولاد، حق خوار و بار و مسکن برابر مصوبات قانونی کار

(بهره‌مندی فرزندان از نظر سنی تابع قوانین مربوط خواهد بود.)

۵- فوق العاده شغل متناسب با نوع وظایف و مسؤولیت ها تا ۲۰۰۰ امتیاز

۶- فوق العاده کارایی و عملکرد تا چهل درصد امتیازات حقوق ثابت در مقاطع سه ماهه

۷- هزینه سفر و مأموریت روزانه داخل و خارج کشور بر اساس مقر (پرداخت فوق العاده‌ها).

مأموریت و هزینه سفر موكول به تأیید رییس مرکز یا مقام مجاز از طرف وزیر شاهکار

۸- فوق العاده اضافه کار تا سقف یکصد و بیست ساعت در ماه بر بنای حقوق ثابت و

العادهـا (حقوق و فوق العادهـا ، ٤ × ساعت اضافـه کار) (١٩٢)

۹- فوق العاده ویژه تا پنجاه درصد امتیازات حقوق ثابت

(۱) ماده ۳- محاسبه و تعیین میزان قابل تخصیص امتیازهای موضوع جدول شماره

فوقالعادههای موضوع ماده (۲) برای تخصیص به هر یک از مدیران عامل و اعضای موظف

هیات های مدیریه با توجه به دارا بودن تخصص های خاص منطبق بر اهداف مناطق، وضعیت

منطقه، ميزان درامدها و كردىش مالى، عملکرد منطقه در جذب سرمایه

کروهی است که اعضای آن بواسطه رئیس مرکز تعیین می‌گردند.

ماده ۱- حقوق و مرايای اسحاصی که به هر يك از عناوين ماموریت، اسناف و يا فرارداد

به یکی از سمت‌های سدیر حامل یا حضو موظف می‌باشد مدیره اصحاب

مکالمہ میں اسی طرز سادگی اسی سیرت سستہ دریں ایں جیسے جو عالم بود.

آرزویان را در اینجا معرفی کنیم: اکبر شاهزاده افغانستان، پسر شاهزاده

ناتیجہ آئندہ نتائج کا دعویٰ ہے کہ اسکے باوجود اسکے مفہومی و تاریخی ایجاد کرنے والے ایسے ریکارڈ ریٹنگ کی طرح کوئی نہیں کر سکے گا۔

د. فتحي العسلي (الإدارية)

تتضمن هذه المعايير معايير تقييم الأداء، والتقييم الشفهي، والتقييم الشفهي الشفهي، والتقييم الشفهي الشفهي الشفهي.

عضویت غیر مهظف صفاتی از یک منطقه محاذ است.

از آئین نامه شورای نامه، بزرگ و توسعه استان

مصوب ۱۳۹۰/۷/۲۰ هیأت وزیران

ماده ۱- در این آشنایی نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروط معرفی شده کار می‌روند:

.....

د - شورا: شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان و کارگروه‌های تخصصی

ماده ۵ - به منظور پیشبرد اهداف و انجام وظایف شورا، هشت کارگروه تخصصی

مشورتی به شرح زیر در همه استان‌های کشور تشکیل می‌شود:

الف - کارگروه تخصصی امور اقتصادی

.....

ماده ۶ - اعضای کارگروه تخصصی امور اقتصادی به شرح زیر تعیین می‌شوند:

الف - معاون برنامه‌ریزی استانداری (ریس)

ب - مدیرکل دفتر هماهنگی امور اقتصادی استانداری (دبیر)

ج - ریس واحد استانی وزارت جهاد کشاورزی

د - ریس واحد استانی وزارت امور اقتصادی و دارایی

ه - (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) - ریس واحد استانی وزارت صنعت، معدن و تجارت

و (اصلاحی ۱۳۹۰/۳/۳۱) - ریس واحد استانی وزارت راه و شهرسازی

ز - ریس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان

ح - (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) - ریس واحد استانی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

ط - مدیرکل منابع طبیعی استان (بدون حق رأی)

ک - نماینده وزیر نیرو در استان به انتخاب وزیر

ل - مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی استان (بدون حق رأی)

م - مدیر کل گمرک استان (بدون حق رأی)

ن - سرپرست یکی از بانک‌های استان به انتخاب و معرفی شورای هماهنگی بانک‌ها (در

استان تهران به پیشنهاد استاندار و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی)

س - دو نفر از کارآفرینان برتر استان یا افراد صاحب نظر به پیشنهاد ریس اتاق بازرگانی

و صنایع و معادن و ریس اتاق تعاون استان و تأیید ریس کارگروه

ماده ۷ - وظایف کارگروه تخصصی امور اقتصادی، بررسی و ارایه پیشنهاد در موارد زیر

تعیین می‌شود:

.....

ط - استفاده از ظرفیت‌ها ای قانونی و اجرایی مناطق آزاد تجاری، ویژه اقتصادی و

بازار چه های مرزی در راستای سیاست های توسعه استان

ضوابط ثبت و اعطای تابعیت جمهوری اسلامی ایران به شناورها در مناطق آزاد تجاری - صنعتی

مصوب ۱۳۸۸/۱۱/۴ وزیران عضو شورای هماهنگی مناطق

آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی

فصل اول - کلیات

ماده ۱- اصطلاحات زیر در این آینین نامه در معانی مشروح مربوط بکار می روند:

۱- قانون: قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران-

مصوب ۱۳۷۲- و اصلاحات بعدی آن.

۲- سازمان سازمان بنادر و دریاندی معنوان مرجع ثبت شناورها در جمهوری اسلامی ایران

۳- مرکز: مراکز ثبت شناور که تحت مدیریت سازمان نسبت به ثبت شناورها در منطقه

آزاد اقدام می نمایند.

۴- منطقه آزاد: هریک از مناطق آزاد تجاری - صنعتی کشور که موجب تبصره ماده (۱)

قانون ایجاد و در یکی از بنادر، سواحل و جزایر جمهوری اسلامی ایران تأسیس گردیده یا خواهند گردید.

۵- شناور: وسیله ای که برای حمل بار، مسافر یا هردو یا ارائه خدمات دریایی، تحقیقاتی،

آموزشی، تفریحی و صیادی در دریا استفاده می شود.

ماده ۲- شناورها صرف نظر از نوع ساخت، فعالیت، ظرفیت های ناخالص و همچنین

شناورهای در حال ساخت به استثنای شناورهایی که برای مقاصد نظامی بکار گرفته می شوند،

می توانند در منطقه آزاد به ثبت برسند و از حقوق و مزایای شناورهای ثبت شده در سرزمین اصلی پیغور دار خواهند بود.

ماده ۳- متقارضیان ثبت شناور و کسب تابعیت جمهوری اسلامی ایران در منطقه آزاد باید

دارای یکی از شرایط زیر باشند:

۱- اشخاص حقیقی دارای تابعیت جمهوری اسلامی ایران.

۲- اشخاص حقیقی که اقامتگاه دائم آنها جمهوری اسلامی ایران می باشد.

۳- اشخاص حقوقی که در سرزمین اصلی جمهوری اسلامی ایران به ثبت رسیده اند و در

مناطق آزاد دارای شعبه یا نمایندگی می‌باشند.

۴- اشخاص حقوقی که در یکی از مناطق آزاد با ضوابط مربوط ثبت گردیده اند، بدون در نظر گرفتن میزان مالکیت سهام شرکت یا سهم مالکیت نسبت به شناور برای مالکان اعم از ایرانی و خارجی باتوجه به شرایط مقرر در این آیین نامه.

۴۵- ثبت شناور در منطقه آزاد منوط به احراز صلاحیت فنی و اینمی آن براساس گواهینامهای صادر شده توسط سازمان با یکی از مؤسسات ریکاهی مورد تأیید سازمانی باشد.

۴۶- شناورهای ثبت شده در منطقه آزاد باید قوانین و مقررات و استانداردهای ملی و همچنین مقررات بین‌المللی که جمهوری اسلامی ایران به آنها ملحق گردیده یا مطابق با عرف و اصول بین‌المللی می‌باشد را رعایت نمایند.

فصل دوم- ثبت شناور و اعطای تابعیت جمهوری اسلامی ایران

۴۷- ثبت شناورها در منطقه آزاد توسط مرکز ثبت شناور تحت مدیریت سازمان که در منطقه آزاد موضوع این آیین نامه ایجاد می‌گردد، انجام می‌شود. دفتری به نام دفتر ثبت شناور در این مرکز تنظیم و نگهداری می‌شود و تمام مشخصات ثبتی شناور، مالک یا مالکان، و اجاره‌کنندگان کامل شناور حسب مورد باید در دفتر ثبت شناور درج و این اطلاعات در مرکز ثبت شناور نگهداری شود.

۴۸- نمایندگان کنسولی جمهوری اسلامی ایران می‌توانند با کسب اجازه از سازمان و به استناد گواهینامه‌های فنی و اینمی قانونی شناور که توسط سازمان یا یکی از مؤسسات رده‌بندی مورد تأیید سازمان صادر گردیده است. گواهینامه ثبت وقت برای شناورهایی که در مناطق آزاد موضوع این آیین نامه به ثبت خواهد رسید، صادر کنند. مدت اعتبار این گواهینامه‌ها متناسب با مدت سفر شناور به یکی از بنادر سرزین اصلی ایران یا منطقه آزاد مربوط به منظور ثبت دائم بوده و نباید بیشتر از شش ماه باشد.

۴۹- هر شناور برای ثبت یا تجدید ثبت توسط بازرگان مجاز سازمان بازرگانی و گزارش بازرگانی به همراه مدارک مربوط به سازمان ارائه شود.

۵۰- اظهارنامه ثبت شناور باید توسط مالک یا مالکان شناور یا نماینده قانونی آنان تکمیل و به همراه دیگر مدارک لازم به سازمان ارائه شود. مسؤولیت صحت مندرجات فرم مذکور به عهده مالک بوده و بازرگان مجاز سازمان اطلاعات ارائه شده را در بازرگانی از شناور کنترل نموده و در صورت مشاهده موارد عدم انطباق، مراتب به مالک اعلام خواهد شد تا نسبت به رفع نقص اقدام نماید.

ماده ۱۰- گواهینامه اندازه گیری ظرفیت شناور که توسط سازمان یا یکی از م مؤسسه رده بندی مورد تأیید سازمان و مطابق با مقررات کنوانسیون بین المللی اندازه گیری ظرفیت شناورها صادر گردیده است. قبل از انجام مراحل ثبت ارائه شود.

ماده ۱۱- مدارک لازم برای ثبت شناور در منطقه آزاد به شرح زیر می باشد:

۱- اصل و تصویر مدارک شناسایی مالک حقیقی (شناستاره و کارت ملی)

۲- یک نسخه اساسنامه شرکت و گواهی ثبت شرکت در سرزمین اصلی یا منطقه آزاد

مربوط در مورد اشخاص حقوقی بر حسب مورد و روزنامه رسمی که آخرین تغییرات شرکت در آن درج شده است.

۳- اصل سند خرید شناور در صورتی که معامله در خارج کشور انجام شده است سند خرید باید به تأیید نزدیکترین نمایندگی جمهوری اسلامی ایران به محل خرید رسیده و ترجمه رسمی آن نیز ارائه شود.

۴- تصویر گواهینامه فنی و ایمنی قانونی شناور.

۵- اصل فرم های اظهارنامه و تعیین نام شناور.

۶- گزارش بازرگانی و گواهی صادر شده توسط بازرگان مجاز سازمان.

۷- اصل مدارک ابطال ثبت شناور و ارایه تأییدیه نزدیکترین نمایندگی رسمی جمهوری اسلامی ایران به کشور صاحب پرچم اولیه و ترجمه رسمی آن در رابطه با شناورهایی که قبلاً در کشور دیگری به ثبت رسیده اند.

۸- اصل گواهی ساخت شناور، در صورتی که شناور در خارج از کشور ساخته شده باشد، گواهینامه مذکور باید به تأیید نزدیکترین نمایندگی رسمی جمهوری اسلامی ایران رسیده و ترجمه رسمی آن نیز ارائه شود.

۹- گواهی کتبی سازمان منطقه آزاد مربوط مبنی بر بلا مانع بودن ثبت شناور در منطقه حسب مورد.

ماده ۱۲- شناوری که مطابق با این آیین نامه در منطقه آزاد به ثبت می رسد، مجاز به برافراشتن پرچم جمهوری اسلامی ایران بوده و علاوه بر حقوق متعلق به شناورهای ایرانی از امتیازات و تسهیلات قانونی منطقه آزاد نیز بهره مند خواهد بود.

ماده ۱۳- هرگونه تغییر اساسی یا تعمیراتی نسبت به شناور ثبت شده در منطقه آزاد که با مشخصات و مختصات مندرج در گواهینامه های فنی و ایمنی قانونی آن شناور مطابق نباشد،

باید علاوه بر مؤسسه رده‌بندی مربوط به اطلاع مرکز ثبت نیز رسیده و بازرس سازمان نیز باید علاوه بر بازرگانی‌های مؤسسه رده‌بندی مربوط نسبت به تغییرات یا تعمیرات مطابق با استانداردهای ملی و بین‌المللی نظارت داشته و مراتب را تأیید نماید و گواهینامه‌های مربوط در صورت لزوم و تأیید تغییرات اصلاح شود.

ماده ۱۴۵- معاملات، نقل و انتقال، احکام صادر شده قضایی و تغییرات اساسی شناور باید در دفتر ثبت شناور درج شود.

فصل سوم- ثبت شناورهای اجاره کامل (Bareboat Charter)

ماده ۱۵- ثبت شناورهای اجاره کامل در منطقه آزاد مشروط به آن که حداقل مدت اجاره دو سال کامل و حداقل سن شناور ده سال باشد، مجاز است.

ماده ۱۶- مدارک لازم برای ثبت شناور به صورت اجاره منطقه آزاد به شرح زیرمی‌باشد:

- ۱- قرارداد اجاره شناور و رضایت کتبی مالک یا مالکان یا نماینده قانونی آنان مبنی بر اجاره ثبت شناور به صورت اجاره کامل که به تأیید نزدیکترین نمایندگی جمهوری اسلامی ایران به کشور محل قرارداد رسیده باشد به انصمام ترجمه رسمی آنها.

۲- اصل و تصویر مدارک شناسایی اجاره کننده شناور (شناستامه و کارت ملی)

۳- یک نسخه از اساسنامه شرکت و گواهی ثبت شرکت‌ها در منطقه آزاد مربوط مبنی بر اینکه مرکز اصلی فعالیت شرکت در منطقه آزاد مربوط می‌باشد. (برای اجاره کننده دارای شخصیت حقوقی)

۴- تصویر گواهینامه‌های فنی و ایمنی معتبر شناور موضوع ماده (۴)

۵- گزارش بازرگانی و گواهی صادر شده توسط بازرس مجاز سازمان یا مؤسسه رده‌بندی مورد تأیید سازمان.

۶- گواهی تعلیق ثبت شناور در کشور اصلی ثبت.

ماده ۱۷- در مدت ثبت شناور به صورت اجاره کامل در منطقه آزاد، مس ۸۰ لیت انجمام اقدامات اداری، موارد فنی و ایمنی و امور اجتماعی شناور به عهده کشور جمهوری اسلامی ایران می‌باشد و امور مربوط به مالکیت رهن و سایر معاملات و نقل و انتقال شناور به عهده کشور صاحب پرچم اصلی و مستأجر شناور، سازمان با مرکز ثبت شناور را در خصوص امور مذکور مطلع کند.

ماده ۱۸- شناور ثبت شده به صورت اجاره کامل در منطقه آزاد مجاز به برافراشتن پرچم

جمهوری اسلامی ایران بوده و مشمول ماده (۱۲) خواهد بود.

فصل چهارم - ثبت شناورهای ایرانی ثبت شده در منطقه آزاد به صورت اجاره کامل در خارج از کشور

ماده ۱۹- شناورهای ثبت شده در منطقه آزاد می توانند مطابق با مفاد این آیین نامه برای مدت معین در کشوری دیگر به صورت اجاره کامل ثبت شوند.

ماده ۲۰- کشور ثبت کننده شناور به صورت اجاره کامل مطابق با قوانین ملی خود مجاز به ثبت شناور به صورت اجاره کامل بوده و توافق لازم بین پرچم دوم و پرچم (الهیللن) صورت پذیرد

ماده ۲۱- شناور در مدت ثبت به صورت اجاره کامل باید مفاد کتوانسیون هایی را که جمهوری اسلامی ایران به آنها ملحق گردیده است، علاوه بر مقررات پرچم دوم رعایت نماید.

ماده ۲۲- در مدت ثبت شناور به صورت اجاره کامل، ثبت شناور موردنظر در منطقه آزاد به حالت تعليق درخواهد آمد.

ماده ۲۳- در مدت ثبت شناور به صورت اجاره کامل در کشور ثالث، امور مربوط به مالکیت، رهن و سایر معاملات و نقل و انتقال شناور به عهده کشور صاحب پرچم اصلی خواهد بود

ماده ۲۴- مدارک لازم برای تعليق ثبت شناور به صورت اجاره کامل در خارج از کشور به شرح زیر می باشد:

۱- مدارک شناسایی اجاره کننده.

۲- اصل و تصویر قرارداد اجاره کامل که متضمن مدت بیش از دوسال باشد . در صورتی که قرارداد در خارج از کشور تنظیم و امضاء شده است، باید به تأیید نزدیکترین نمایندگی جمهوری اسلامی ایران رسیده و ترجمه رسمی آن نیز ارائه شود.

۳- اصل گواهی ثبت شناور در منطقه آزاد.

۴- تأییدیه مقام مجاز کشور ثبت دوم مبنی بر پذیرش ثبت اجاره کامل.

۵- تقاضای کتبی مالک یا مالکان یا نماینده قانونی آنان مبنی بر تعليق ثبت اصلی و ثبت به صورت اجاره کامل در کشور ثالث.

ماده ۲۵- تمدید گواهینامه ثبت اجاره کامل پس از دریافت تقاضای مالک و در صورت تأیید مرکز ثبت امکان پذیر خواهد بود.

ماده ۲۶- درخواست ها و اقدامات لازم مطابق با این آیین نامه باید توسط نماینده قانونی ایرانی اجاره کننده انجام شود.

فصل پنجم - نقل و انتقال و معاملات شناور

ماده ۲۷- ثبت انتقال و معاملات و اقاله راجع به عین شناورهای مشمول این آیینه نامه در داخل کشور الزامی است و فقط به وسیله دفاتر استاد رسمی که از طرف سازمان ثبت استاد و املاک کشور در منطقه آزاد مربوط اجازه مخصوص داشته باشند، انجام می شود و در دفتر ثبت شناورها و گواهینامه ثبت و تابعیت شناور درج خواهد شد.

ماده ۲۸- در صورتی که معاملات مذکور در ماده (۲۹) در خارج از کشور انجام شود، انجام معامله طبق مقررات کشور محل وقوع آن باید توسط نزدیکترین نماینده رسمی جمهوری اسلامی ایران به محل معامله گواهی شده و مراتب ظرف پانزده روز پس از انجام معامله به مرکز ثبت اعلام شود.

ماده ۲۹- فروش یا هر گونه معامله نسبت به تمام یا قسمتی از شناور ثبت شده در منطقه آزاد اعم از اینکه این انتقال ارادی یا قهری باشد، تغییری در تابعیت شناور ایجاد نمی کند، مشروط به اینکه مالک جدید مشمول ماده (۳) باشد.

ماده ۳۰- هرگونه قرار یارای لازم الاجراي صادرشده از مراجع ذیصلاح قضایی و ثبتی که در حقوق عینی شناور تغییر دهد (به استثنای حقوق ممتاز) باید در دفتر ثبت شناور و گواهینامه ثبت و تابعیت آن درج شود.

ماده ۳۱- مالک شناور ایرانی که شناور خود را در ایران یا خارج از کشور به رهن گذاشته است، نمی تواند قبل از فک رهن یا بدون اجازه مرتنهن یا بدون تأمین حق مرتنهن، شناور خود را بفروشد.

ماده ۳۲- در صورت فروش شناور یا انتقال مالکیت شناور، مرجع ثبت شناور در منطقه باید انجام معامله با یک نوبت در روزنامه رسمی کشور و یکی از روزنامه های کثیرالانتشار منطقه آزاد مربوط آگهی نماید. هزینه آگهی توسط مرجع ثبت شناور در منطقه آزاد و در هنگام انجام معامله و معرفی به دفتر استاد رسمی دریافت می شود.

فصل ششم - گواهینامه ثبت و تابعیت

ماده ۳۳- گواهینامه ثبت و تابعیت شناور در منطقه آزاد گواهینامه ای است که توسط سازمان در سه نسخه تنظیم و صادر می شود.

ماده ۳۴- مدت اعتبار گواهینامه ثبت و تابعیت حداکثر پنج سال خواهد بود و در پایان هر سال باید تمدید و در انقضای مدت اعتبار در صورت درخواست تجدید شود.

ماده ۳۵- گواهینامه ثبت و تابعیت همواره باید بر روی شناور نگهداری شود.

ماده ۳۶- در صورت مفقود شدن یا بی‌هر دلیل قابل استفاده نبودن گواهینامه ثبت و

تابعیت شناور، مالک یا نماینده وی با اجاره کننده شناور به صورت اجاره کامل بر حسب مورد باید فوراً مراتب را به مرکز اعلام و ضمن ادای توضیحات در این خصوص و ضمیمه نمودن مدارک مؤید این موضوع، تقاضای صدور المثنای گواهینامه ثبت و تابعیت شناور را نماید.

سازمان پس از بررسی و تأیید موضوع نسبت به صدور المثنای گواهینامه ثبت و تابعیت شناور اقدام و مراتب را در دفتر ثبت شناور منطقه آزاد درج می‌نماید.

ماده ۳۷- در صورت مفقود شدن گواهینامه ثبت و تابعیت شناوری که در خارج از قلمرو این قرار دارد، با درخواست مالک شناور یا نماینده قانونی او، نماینده کنسولی ایران در محل پس از کسب اجازه از سازمان گواهینامه ثبت موقع برای شناور صادمی نماید مهلت اعتبار این گواهینامه حداکثر تا زمان ورود به نخستین بندر ایران‌پیش‌ماه هریک زودتر به وقوع پنده، خواهد بود.

ماده ۳۸- گواهینامه ثبت اجاره کامل شناور با اعتبار دو سال در سه نسخه و قابل تمدید در طول دوره اجاره کامل مشروط به ارائه مدارک لازم صادر خواهد شد.

فصل هفتم- ابطال ثبت و سلب تابعیت شناور

ماده ۳۹- در موارد زیر ثبت شناور باطل و تابعیت آن سلب می‌شود:

۱- در صورتی که شرایط تحصیل تابعیت ایران مطابق با این آیین‌نامه از بین رفته باشد.

۲- در صورتی که شناور مفقود شده یا در نتیجه عملیات خصم‌مانه یا دزدی دریایی تصرف شده باشد.

۳- در صورتی که شناور متلاشی، غیرقابل استفاده یا به تشخیص سازمان، صلاحیت فنی و این‌نی آن برای تردد اینم از بین رفته باشد

ماده ۴۰- در صورت تحقیق ماده (۳۹) مراتب باید ظرف سی روز به مرکز ثبت شناور

اطلاع داده شود و گواهینامه ثبت و تابعیت شناور نیز به مرکز ثبت شناور مربوط تسلیم شود.

ماده ۴۱- مدارک لازم برای ابطال ثبت و سلب تابعیت شناور به شرح زیر می‌باشد:

۱- اصل مدرک فروش شناور در صورتی که به اتباع بیگانه فروخته شود. در صورتی که

معامله در خارج از کشور انجام شود، مراتب باید به تأیید نزدیکترین نماینده رسمی جمهوری اسلامی ایران به محل وقوع معامله رسیده و اصل و ترجمه رسمی آن نیز ارائه می‌شود.

۲- تقاضای مالک یا نماینده قانونی مالک مبنی بر ابطال ثبت شناور در سایر موارد.

ماده ۴۲- گواهی ابطال ثبت شناور توسط مرجع ثبت در منطقه آزاد مربوط به عمل

خواهد آمد، مشروط بر اینکه شناور در رهن نبوده یا اشخاص ثالث ادعایی نسبت به عین یا منافع شناور نداشته باشند یا سوابق شناور موردنظر نیز موارد فوق را تأیید ننماید، در غیر این صورت ابطال ثبت با تقاضای سازمان از دادگاه ذیصلاح به عمل خواهد آمد.

ماده ۴۳- پس از دریافت تقاضای ابطال ثبت و بررسی مدارک مربوط توسط سازمان یا مرکز ثبت شناور مربوط و احراز شرایط گواهی ابطال ثبت و سلب تابعیت توسط سازمان یا مرکز مربوط گواهینامه ابطال ثبت و سلب تابعیت تنظیم و به متقارضی تحويل می‌شود.

ماده ۴۴- تجدید ثبت شناور ابطال شده، مستلزم طی تشریفات قانونی مندرج در این آیین‌نامه خواهد بود.

فصل هشتم - هزینه ثبت

ماده ۴۵- هزینه ثبت اولیه و تجدید ثبت شناور و سایر خدماتی که برای صدور گواهینامه ثبت و تابعیت شناور باید به سازمان پرداخت شود، به شرح ذیل است:

خدمات	هزینه (ریال)
ثبت، تجدید ثبت، تغییر پرچم	۱۰/۰۰۰/۰۰۰
ثبت نقل و انتقال و معاملات	۳۰/۰۰۰/۰۰۰
صدور گواهینامه المثنی	۱۰/۰۰۰/۰۰۰
انجام بازرگانی جهت تأیید فرم اظهارنامه ثبت	۶/۰۰۰/۰۰۰
تغییر پارامترهای گواهینامه ثبت	۵/۰۰۰/۰۰۰
ثبت شناور به صورت اجاره کامل	۱۰/۰۰۰/۰۰۰
تمدید ثبت به صورت اجاره کامل	۳/۰۰۰/۰۰۰
ابطال ثبت	۵/۰۰۰/۰۰۰

تصویرنامه‌ها

از تصویب‌نامه اجازه اقدام نسبت به انجام بیمه خطرات جنگ

توسط شرکت سهامی بیمه ایران

مصوب ۱۳۶۴/۷/۲۴ هیأت وزیران با اصلاحات بعدی

۱- شرکت سهامی بیمه ایران می‌تواند با توجه به تضمین مقرر در بند (۳) این مصوبه نسبت به انجام بیمه خطرات جنگ موارد زیر اقدام کند:

الف -....

هـ (الحقی ۱۳۷۹/۱۰/۲۶) - کالاهای وارداتی به مناطق و یزه حراست شده گمرکی موضوع تبصره ۲۰ قانون برنامه اول توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۸^(۱).

۲- سازمانی که موارد بیمه را برای انجام بیمه ایران معرفی می‌کند در مقابل شرکت مذبور مسؤول پرداخت حق بیمه است.

۳ (اصلاحی ۱۳۶۹/۶/۴) - درصورتی که خسارات وارده به موارد بیمه شده مذکور در بند (۱) این تصویب‌نامه با احتساب ذخایر مربوط، در هر سال از ۹۵٪ حق بیم ها ای دریافتی همان سال تجاوز کند شرکت سهامی بیمه ایران مجاز خواهد بود مازاد آنرا از محل سپرده موضوع بند (۴) تصویب‌نامه به صورت علی الحساب برداشت نماید تا پس از منظور شدن مبلغ مذبور در قانون بودجه و پرداخت آن به شرکت سهامی بیمه ایران مبالغ برداشت شده، مسترد گردد. شرکت سهامی بیمه ایران مجاز است ضمانتنامه‌های لازم در مورد انجام بیمه موارد

۱- به بند د تبصره ۲۵ قانون برنامه دوم توسعه مصوب ۱۳۷۳/۹/۲۰ و مصوبه تعیین نام مناطق موضوع بند د تبصره

۲۵ قانون برنامه دوم توسعه مصوب ۱۳۷۴/۵/۲۳ شورای عالی مناطق آزاد مندرج در این مجموعه مراجعه شود.

مذکور در بند (۱) را از محل سپرده موضوع بند (۴) تصویب‌نامه، صادر نماید.

۴- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در صورت اعلام نیاز شرکت سهامی بیمه ایران سپرده موضوع تصویب‌نامه مورخ ۱۳۶۱/۹/۱۷ هیأت‌وزیران^(۱) را تا مبلغ سیصد میلیون دلار افزایش خواهد داد.

۷ (الحقی ۱۳۶۹/۶/۴) - شرکت سهامی بیمه ایران مجاز است نرخ بیمه خطر جنگ

موضوع این تصویب‌نامه را مشروط بر آنکه از (۳۰٪) نرخ بیمه مورد عمل در بازار بین المللی بیشتر و از نرخ بیمه معمول در زمان صلح نیز کمتر نباشد، تعیین نماید. در صورت موافقت وزیر امور اقتصادی و دارایی تعیین نرخ بیمه موضوع این تصویب‌نامه حداکثر تا (۵۰٪) نرخ مورد عمل در بازار بین المللی امکان‌پذیر است. شرکت سهامی بیمه ایران اجباری در واگذاری موارد بیمه شده موضوع این تصویب‌نامه به بیمه انتکایی نخواهد داشت.

ورود به کشور یا خروج از آن از طریق فرودگاه و بنادر جزیره کیش

مصوب ۱۳۷۰/۴/۹ هیأت‌وزیران

ورود به کشور یا خروج از آن از طریق فرودگاه و بنادر جزیره کیش مجاز می‌باشد.

ورود به کشور و خروج از آن از طریق بندر چابهار

مصوب ۱۳۷۱/۵/۱۱ هیأت‌وزیران

ورود به کشور و خروج از آن از طریق بندر چابهار، مجاز می‌باشد.

شناسایی فرودگاه و بندر بهمن در منطقه آزاد قشم به عنوان مرز هوایی و دریایی

مصوب ۱۳۷۳/۱۲/۱۴ هیأت‌وزیران

فرودگاه و بندر بهمن واقع در منطقه آزاد قشم، به عنوان مرز هوایی و دریایی شناخته شده و ورود به کشور و خروج از آن از طریق مرزهای یاد شده با گذرنامه معتبر مجاز است.

۱- منظور تصویب‌نامه بیمه خطر جنگ کشتی‌های تحت اجاره شرکت کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۱/۹/۱۷ هیأت‌وزیران است که با تصویب تصویب‌نامه بیمه خطرات جنگ مصوب ۱۳۶۴/۷/۲۴ فوق الذکر که جایگزین آن شده، نسخ شده است.

تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس

مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۶ هیأت وزیران با اصلاحات و الحالات بعدی

محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس به شرح نقشه پیوست تعیین و «آستان قدس رضوی» به عنوان سازمان مسؤول منطقه یادشده تعیین می‌شود.

عبارت الحقی ۱۳۷۵/۹/۲۴:

«حدود اختیارات سازمان مسؤول یاد شده بطبق تصویب‌نامه شماره ۱۵۰۰۳/۴۲۸۹۰ ت

مورخ ۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی^(۱) آن و با رعایت قوانین و مقررات جاری کشومی باشد.

- ۱ - منظور آیین نامه اجرایی بند «د» تبصره ۲۵ قانون برنامه دوم توسعه... مصوب ۱۳۷۴/۲/۴^(۱*) است که متن آن با اصلاحات بعدی به شرح زیر است:
- ماده ۱ (اصلاحی ۱۳۷۴/۹/۱۳) - درین آیین نامه واژه‌های زیر به جای عبارت‌های مشروح مربوط به کار می‌روند:
- شورای عالی: شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی
 - دیرخانه: دیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی
- منطقه: منطقه ویژه حراست شده بندری و غیر بندری که به موجب بند «د» تبصره ۲۵ قانون برنامه دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران ایجاد می‌شود یا طبق تبصره ۲۰ قانون برنامه اول ایجاد شده است.
- سازمان مسؤول منطقه: شخص حقوقی است که به موجب این آیین نامه تعیین و مسؤولیت اداره و مدیریت منطقه را عهده دارمی‌شود.
- ماده ۲ - فعالیت‌های مجاز در مناطق به شرح زیر است:

۱ - نگهداری امنی کالا

- ۲ - تسریع و تسهیل درستیابی به کالا، برای نزدیک کردن صحنه فعالیت صاحبان کالا اعم از مواد او لیه، ماشین آلات و سایر کالاهای ساخته شده با مصرف کنندگان داخلی به منظور پشتیبانی از تولید داخلی کشور.
- ۳ - پردازش کالا یا ایجاد تغییرات در آن برای تحصیل ارزش افزوده با استفاده از امکانات بالقوه.
- ۴ - فراهم نمودن تسهیلات لازم جهت دستیابی خریداران عمده داخلی و خارجی به کالاهای مورد نیاز خود در این مناطق، نزدیک کردن بازارهای تجاری منطقه‌ای و بسط و توسعه تجارت خارجی کشور.
- ۵ - ایجاد عرصه فعالیت‌های تجاری منطقه‌ای با توجه به بازارهای کشورهای آسیای میانه، قفقاز و ماو رای قفقاز، ارتباط با کشورهای آسیایی و اروپایی و سایر نقاط و بهره‌برداری مفید از این بازارها با استفاده از تمامی تسهیلات ترانزیت داخلی و خارجی، صادرات و صادرات مجدد.
- ۶ (اصلاحی ۱۳۷۴/۹/۱۳) - جذب سرمایه و امکانات داخلی و خارجی برای موارد فوق الذکر به منظور نیل به اهداف مورد نظر با رعایت قوانین و مقررات مربوط.

- ماده ۳ (اصلاحی ۱۳۷۴/۵/۹) - ورود کالا از خارج از کشور یا مناطق آزاد تجاری - صنعتی کشور به منطقه با کمترین تشریفات گمرکی انجام شده و ترانزیت داخلی کالاهای واردشده به منطقه براساس مقررات مربوط انجام خواهد شد.
- تبصره (الحقی ۱۳۷۶/۱۰/۲۴) - ورود کالای موضوع این ماده به مناطق واقع در مبادی ورودی کشور، بدون هرگونه

▶ تشریفات گمرکی انجام خواهد شد.

ماده ۴ - ترخیص کالا از منطقه به داخل کشور مستلزم رعایت مقررات صادرات و واردات است.

ماده ۵ - کالاهایی که از خارج از کشور یا کالاهای وارداتی که از مناطق آزاد تجارتی - صنعتی کشور یا مناطق دیگر موضوع این آئین نامه به منطقه وارد می‌شوند می‌توانند بدون هرگونه تشریفات از کشور خارج شوند.^(۲*)

ماده ۶(اصلاحی ۱۳۷۶/۴/۳۰) - مدیریت منطقه می‌تواند پس از طبقه‌بندی و ارزش گذاری منطقه ، حق استفاده از قسمتهایی از آن را به اشخاص حقیقی یا حقوقی اجد شرایط و اگذار نماید. نظارت بر نحوه بهره برداری این مناطق بامدیریت منطقه است.

ماده ۷ - مهلت توقف کالای واردشده به منطقه با تشخیص مدیریت منطقه است.

ماده ۸ - صاحبان کالاهای وارد شده به منطقه می‌توانند تمام یا قسمتی از کالای خود را به منظور ورود قطعی یا ورود موقت به داخل کشور، به گمرک اظهار و با انجام مقررات مربوط ترخیص نمایند.

ماده ۹(اصلاحی ۱۳۷۴/۵/۹) - در صورتی که پردازش کالاهای واردشده به منطقه به میزانی باشد که موجب تغییر تعریفه گمرکی کالاهای مذکور شود، میزان سود بازرگانی مربوط به کالاهای فوق برای ورود به سایر نقاط کشور تنها معادل سود بازرگانی مواد اولیه و قطعات وارداتی بکار رفته در آن محاسبه و دریافت خواهد شد.

تبصره (الحقیقی ۱۳۷۶/۱۰/۲۴)(اصلاحی ۱۳۷۶/۲/۷) - کالاهای تولید شده در منطقه میزان قابل وود به داخل کشور (در صورت صدو به خارج از کشور مستلزم تدبیح پیمان ارزی برای مولیه‌های قطعات داخلی به کار رفته در آن می‌شود) هزینه‌های تخلیه، بارگیری و انبارداری کالا در منطقه که توسط مدیریت دو لی اداره می‌شود براساس تعرفه‌هایی که توسط مدیریت منطقه تهیه و به تصویب اکثربت وزرای عضو شورای عالی می‌رسد، تعیین می‌شود.

ماده ۱۱ - واردکنندگان کالا به مناطق می‌توانند تمام یا قسمتی از کالای خود را در مقابل قبض انبار تفکیکی قابل معامله که توسط مدیریت منطقه صادرخواهد شد به دیگران و اگذار نمایند در این صورت دارنده قبض انبار تفکیکی صاحب کالا محسوب خواهد شد.

تبصره - مدیریت هر منطقه مجاز است حسب درخواست متقاضی نسبت به چکوله‌ی مبدأ برای کالاهایی که از منطقه خارج می‌شوند با تأیید گمرک ایران اقدام نمایند که کشور مکلف به پذیرش گواهی موضوع این تبصره هستند

ماده ۱۲ - خرده‌فروشی کالا در منطقه ممنوع است، سقف خرده‌فروشی توسط دبیرخانه مشخص می‌شود.

تبصره (الحقیقی ۱۳۷۴/۱۲/۲۶) - خرده فروشی کالا موضوع ماده فوق الذکر برای آن دسته از مسافران خارجی که قصد انتقال کالای مذکور به خارج از کشور را داشته باشند، با نظارت گمرک ایران بلا مانع است.

ماده ۱۳(اصلاحی ۱۳۷۶/۱۰/۲۴) - کلیه کالاهایی که برای تولید یا ارایه خدمات مورد نیاز منطقه از خارج به منطقه وارد می‌شوند، از شمول مقررات عمومی صادرات و واردات مستثنی می‌باشند. واردات کالاهای یادشده به سایر نقاط کشور تابع مقررات عمومی صادرات و واردات خواهد بود.

ماده ۱۴ - ایجاد منطقه و تعیین محدوده آن باتوجه به نیازها و اولویتها و پیشنهادهای رسیده براساس گزارش توجیهی دبیرخانه درامکن گمرکی با هماهنگی گمرک و درامکن بندری با هماهنگی گمرک و سازمان بنادر و کشتیرانی با تصویب اکثربت وزرای عضو شورای عالی انجام خواهد شد.

تبصره - سازمان مسؤول منطقه با پیشداد دبیرخانه و تصویب اکثربت وزرای عضو شورای عالی تعیین و مدیر منطقه توسط ریس سازمان مسؤول منطقه منصوب می‌گردد.

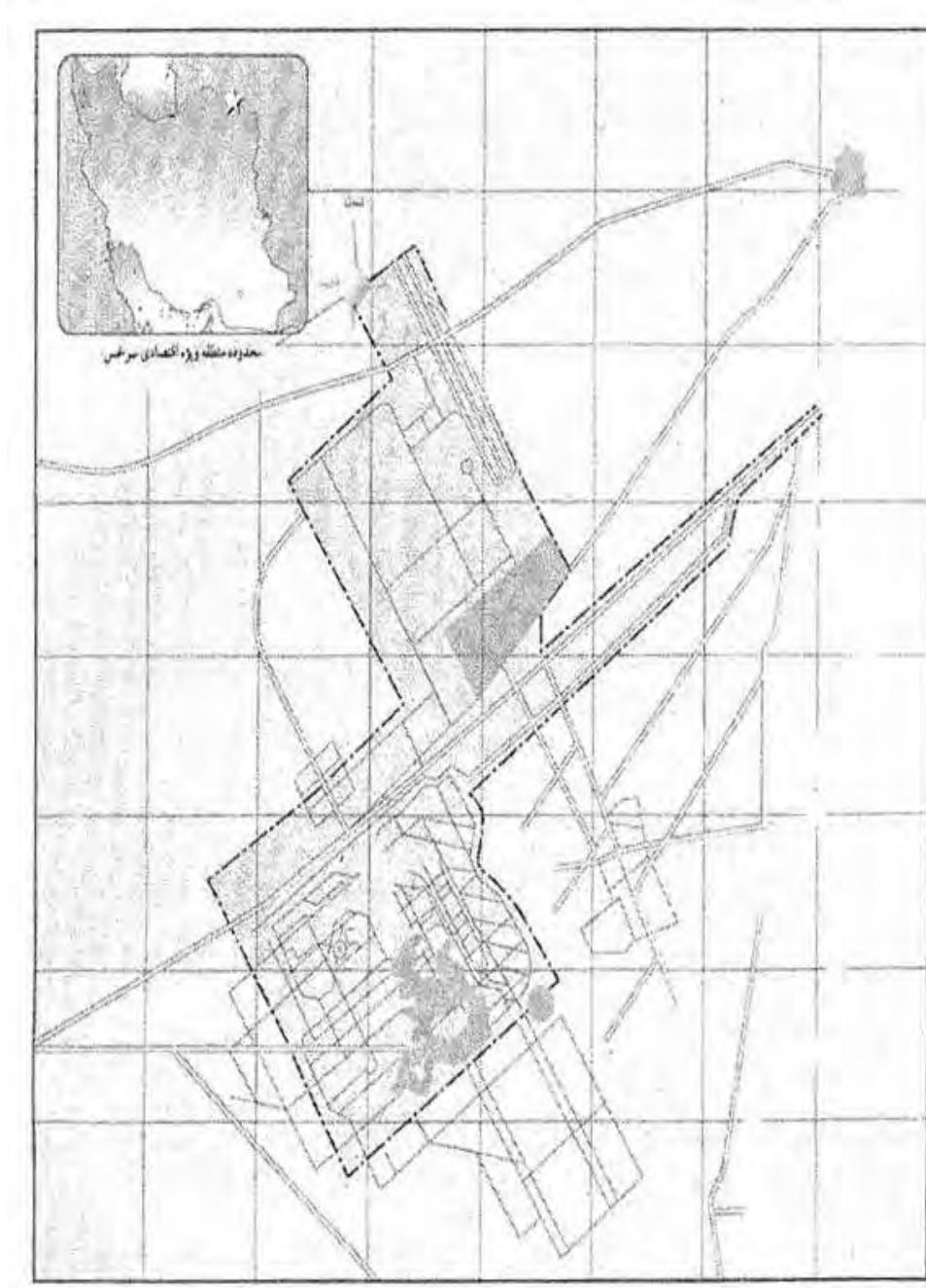
ماده ۱۵ (الحقی ۱۳۷۵/۴/۱۸) - برنامه ها و فعالیت های توسعه و طرح کالبدی زمین منطقه ، همچنین اصلاحات بعدی آن ها باید به تصویب شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی برسد.

ماده ۱۶ - دبیرخانه مسؤولیت نظارت بر حسن اجرای این آیین نامه را داشته و موظف است هر سه ماه یکبار گزارش عملکرد آیین نامه را به شورای عالی ارایه کند.

*- زمان اجرای قانون برنامه پنج ساله دوم به پایان رسیده و در حال حاضر برنامه پنج ساله چهارم توسعه ملاک عمل می باشد.

۲* - به موجب مصوبه شماره ۱۳۷۴/۵/۲۸ که مورخ ۱۵۰۰۳ تبصره ماده ۵ حذف شده است.

نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس

**تعیین بخشی از ساحل شمال شرقی جزیره قشم به عنوان قسمتی
از محدوده ۳۰۰ کیلومتری منطقه آزاد قشم^(۱)
صوب ۱۳۷۵/۴/۱۸ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی
با اصلاحات و احکامات بعدی**

۱- بخشی از ساحل شمال شرقی جزیره قشم به وسعت تقریبی ۱۳۰ کیلومتر مریع به عنوان قسمتی از محدوده ۳۰۰ کیلومتری منطقه آزاد قشم (طبق نقشه پیوست)^(۲) تعیین می شود. سازمان منطقه آزاد قشم بقیه اراضی مورد نیاز برای اجرای برنامه ها و طرح های آتی خود را با رعایت به هم پیوستگی محدوده مذکور و قرار گرفتن در ضلع شمال شرقی جزیره ، به تدریج برای تصویب به شورای عالی مناطق آزاد پیشنهاد می نماید.

۲- تمامی اراضی خارج از منطقه آزاد (به استثنای نقاط نظامی، امنیتی که به ترتیب مقرر در تبصره این بند مشخص می شود) به عنوان منطقه ویژه اقتصادی، تعیین و سازمان منطقه آزاد قشم به عنوان سازمان مسؤول منطقه ویژه اقتصادی مزبور تعیین می شود.
(الحقیقی ۱۳۷۵/۹/۲۴) «حدود اختیارات سازمان مسؤول یاد شده بطبق تصویبات شماره ۱۵۰۰۳/۴۲۸۹۰ ت ۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی^(۳) آن و بارعايت قوانین و مقررات جاری کشور می باشد.»

تبصره - نقاط نظامی و امنیتی با پیشنهاد ستاد فرماندهی کل قوای خانه شورای عالی امنیت ملی و دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد به تصویب شورای عالی امنیت ملی خواهد رسید

تعیین منطقه ویژه اقتصادی سیرجان
صوب ۱۳۷۵/۱۰/۳ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی
منطقه ویژه اقتصادی سیرجان به شرح نقشه پیوست تعیین و سازمان عمران کرمان به عنوان

- ۱- به تصویبات تعیین بخشی از ساحل شمال شرقی قشم به عنوان منطقه آزاد صوب ۱۳۷۶/۴/۳۰ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد مندرج در این مجموعه رجوع شود.
- ۲- به دومین نقشه پیوست قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری ° صنعتی صوب ۱۳۷۲/۶/۷ مندرج در این مجموعه رجوع شود.
- ۳- به آیین نامه اجرایی بند (د) تبصره (۲۵) قانون برنامه پحسانه دوم توسعه صوب ۱۳۷۴/۲/۴ شورای عالی مناطق آزاد مندرج در پاورقی تصویبات تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس صوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۶ هیأت وزیران در همین مجموعه رجوع شود.

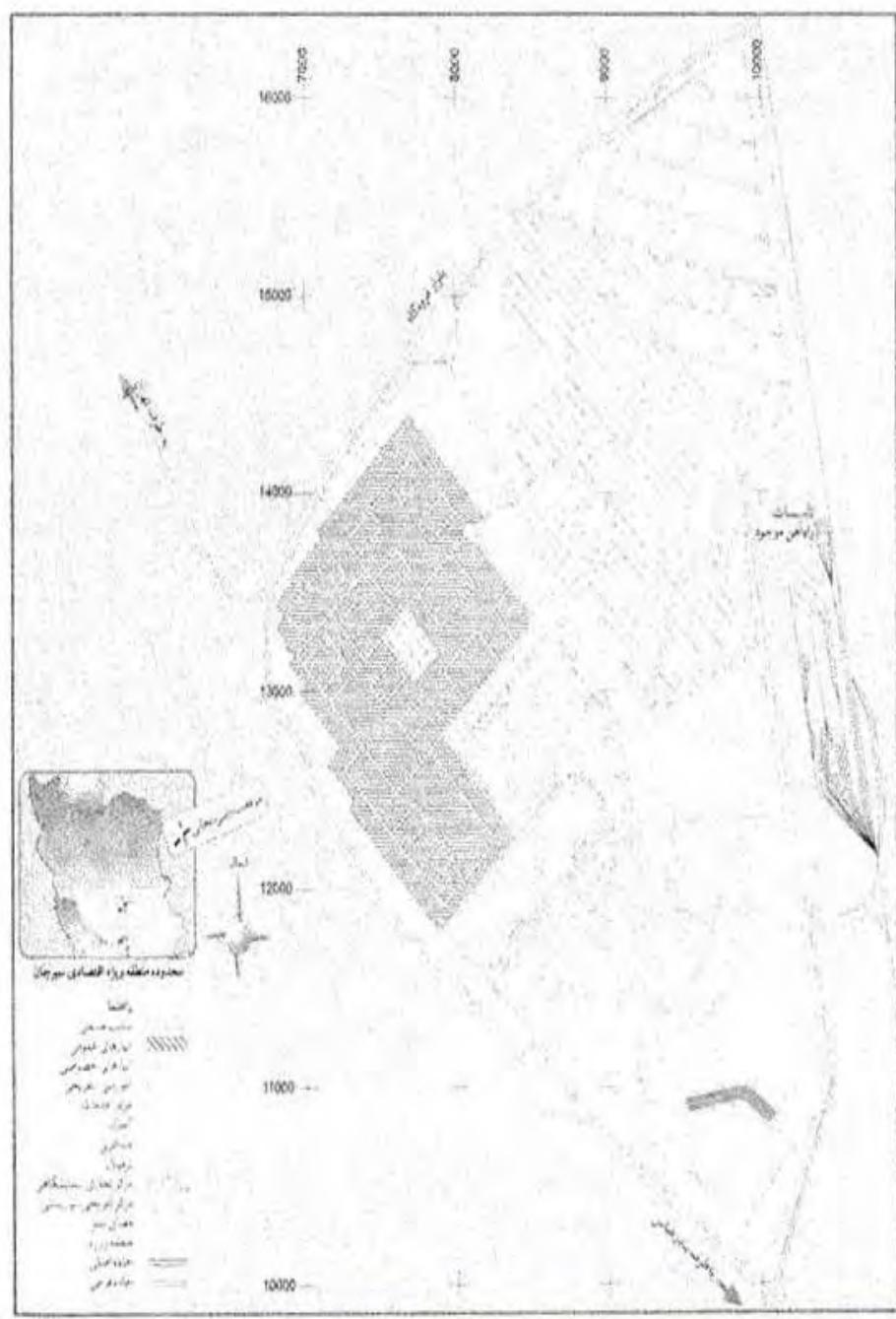
سازمان مسؤول منطقه تعیین می‌شود.

حدود اختیارات سازمان مسؤول یاد شده بر طبق تصویب‌نامه شماره ۴۲۸۹۰/ت ۱۵۰۰۳ ک مورخ

۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی^(۱) آن و با رعایت قوانین و مقررات جاری کشومی باشد.

۱ - به آینه‌نامه اجرایی بند د تبصره ۲۵ قانون برنامه دوم مندرج در زیرنویس تصویب‌نامه تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس مصوب ۱۲/۲۶ ۱۳۷۴/۱۲ هیأت‌وزیران در همین مجموعه مراجعه شود.

نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی سیرجان

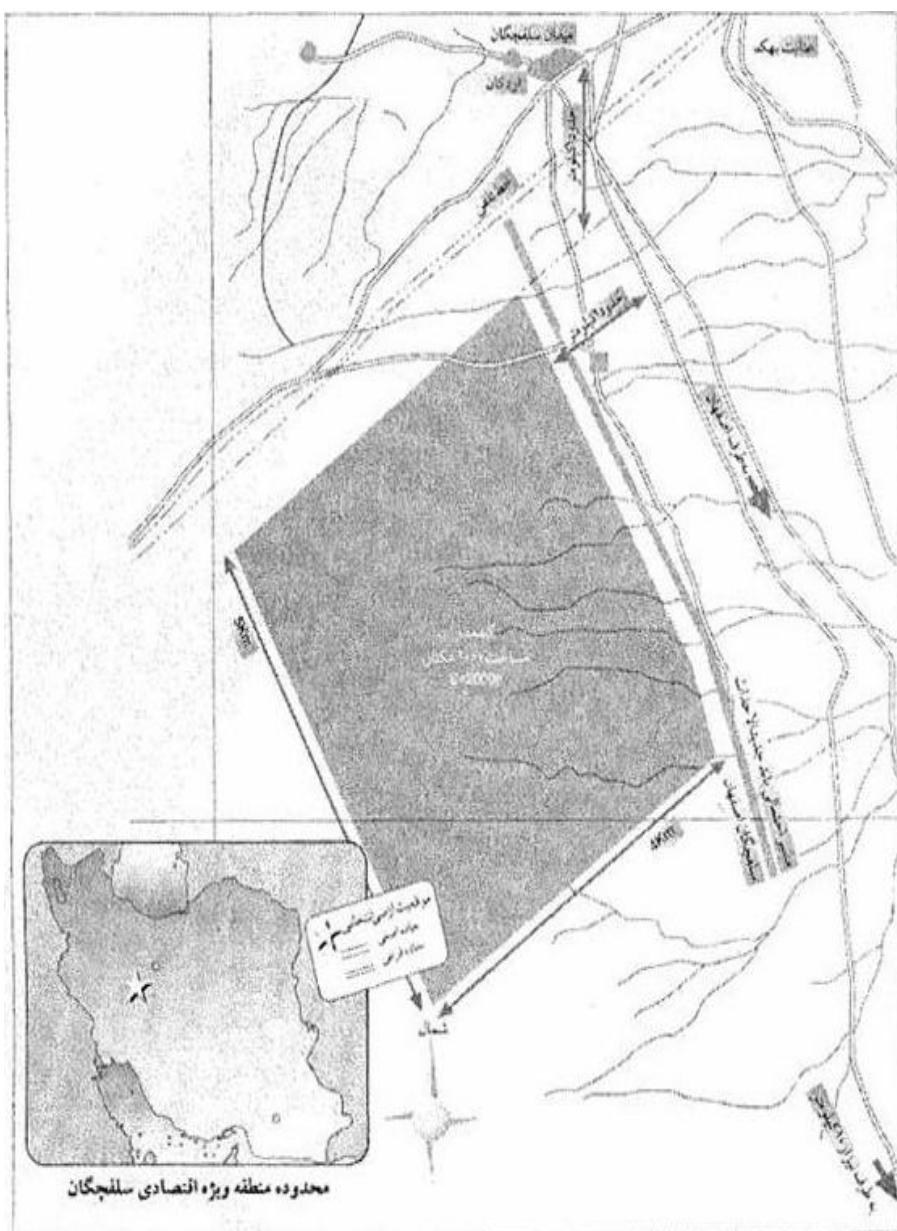
تعیین منطقه ویژه اقتصادی سلفچگان

مصوب ۱۳۷۵/۱۲/۱۳ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد با اصلاحات بعدی

(اصلاحی ۱۳۸۸/۱۱/۲۸) منطقه ویژه اقتصادی سلفچگان شامل پلاک های ثبتی (۱۲۶)، (۱۲۷) و (۶۸) اصلی، موسوم به زواریان و سرفچگان واقع در بخش (۹) قم، در محدوده‌ای به وسعت تقریبی دو هزار (۲۰۰۰) هکتار به شرح نقشه پیوست تعیین و سازمان «عمران و توسعه قم» وابسته به استانداری قم به عنوان سازمان مسؤول منطقه مذبور تعیین گردید.
حدود اختیارات سازمان مسؤول یاد شده بر طبق تصویب‌نامه شماره ۱۵۰۰۳/ت/۴۲۸۹۰ حدود اختیارات سازمان مسؤول یاد شده بر طبق تصویب‌نامه شماره ۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی آن و با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور می‌باشد.^(۱)

۱ - به آیین‌نامه اجرایی بند د تبصره ۲۵ قانون برنامه دوم مندرج در زیرنویس تصویب‌نامه تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۶ هیأت‌وزیران و قانون ایجاد مناطق آزاد تجاری - صنعتی آبادان و خرمشهر ، جلفا و بندر انزلی مصوب ۱۳۸۲/۶/۲ در همین مجموعه مراجعه شود.

نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی سلفچگان

ایجاد منطقه ویژه اقتصادی ارگ جدید

مصوب ۱۳۷۶/۳/۲۲ وزیر اعلیٰ مناطق آزاد تجاری - صنعتی

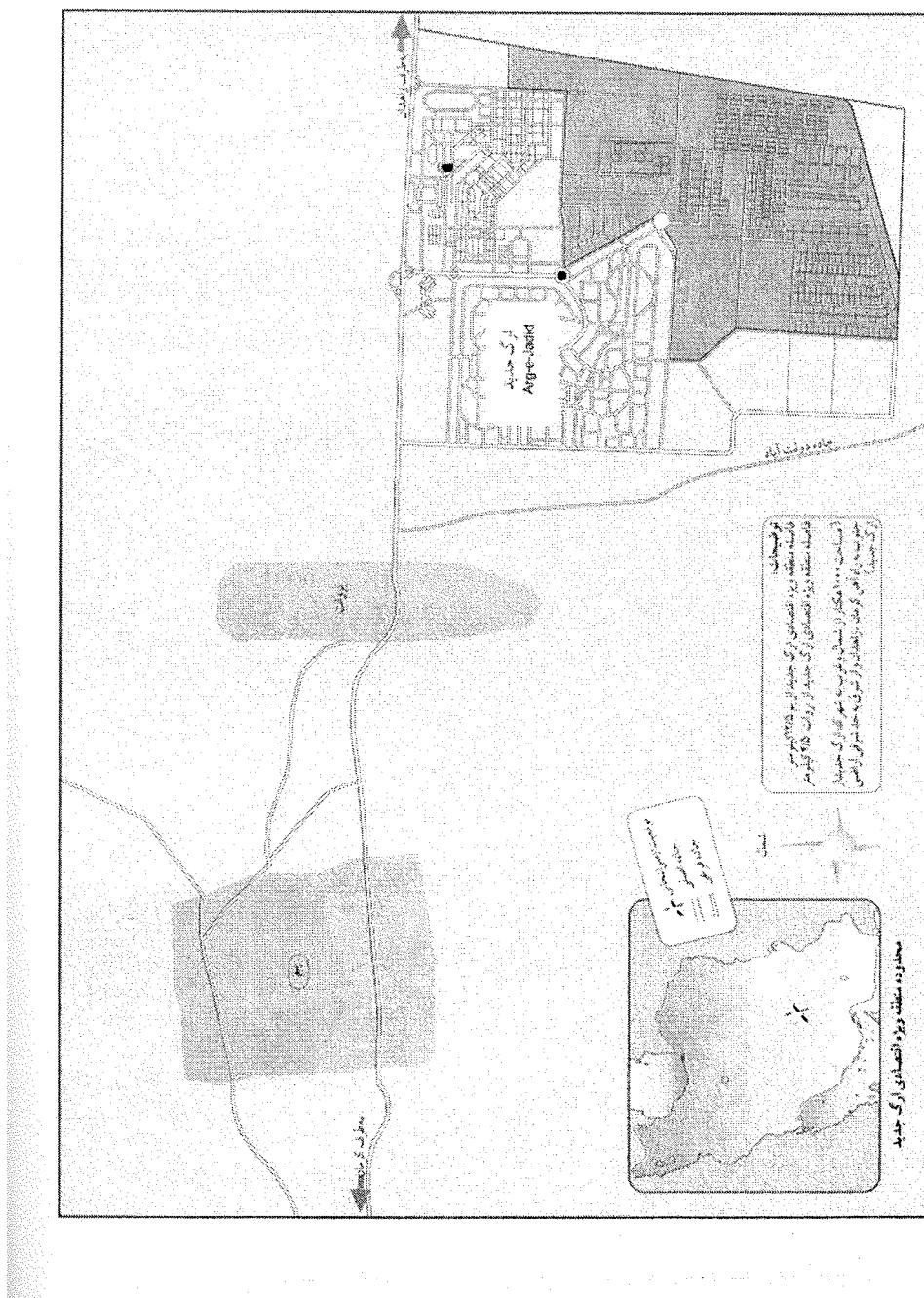
منطقه ویژه اقتصادی ارگ جدید تنها برای فعالیت‌های صنعتی و تولیدی به و سعت یک هزار (۱۰۰۰) هکتار که از شمال و غرب به امکانات شهری ارگ جدید ، از جنوب به راه آهن کرمان - زاهدان و از شرق به اراضی باع شهر ابل محدود است، به شرح نقشه پیوست، ایجاد و شرکت عمران ارگ به عنوان سازمان مسؤول منطقه مزبور تعیین می‌شود.

حدود اختیارات سازمان مسؤول یادشده بطبق تصویب‌نامه شماره ۱۵۰۰۳/۴۲۸۹۰ ت ۱۳۷۴/۳/۲۳

مورخ (۱) با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور می‌باشد.

۱ - به آیین‌نامه اجرایی بند (د) تبصره (۲۵) قانون برنامه پنجالله دوم توسعه مصوب ۱۳۷۴/۲/۴ شورای عالی مناطق آزاد مندرج در پاورقی تصویب‌نامه تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۶ هیأت وزیران در همین مجموعه رجوع شود.

نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی ارگ جدید

ایجاد منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی بندر امام خمینی

مصوب ۱۳۷۶/۳/۲۲ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی

منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی بندر امام خمینی به منظور فعالیت‌های پتروشیمیابی در منطقه‌ای به شرح نقشه پیوست، که از شمال به جاده اهواز - ماهشهر - سربندر، از شرق به محور بزرگراه در دست احداث پتروشیمی، از غرب به محور اصلی سربندر - بندر امام خمینی و از جنوب به کارخانجات پتروشیمی و جاده بزرگراه در دست احداث محدود است، ایجاد و شرکت ملی صنایع پتروشیمی به عنوان سازمان مسؤول منطقه یادشده تعیین می‌شود.^(۱) حدود اختیارات سازمان مسؤول یادشده بر طبق تصویب‌نامه شماره ۴۲۸۹۰/ت ۱۵۰۰۳ که مورخ ۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی آن^(۲) و با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور می‌باشد.

۱- تصویب‌نامه درخصوص محدوده منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی مصوب ۱۳۸۵/۱۲/۱۵:

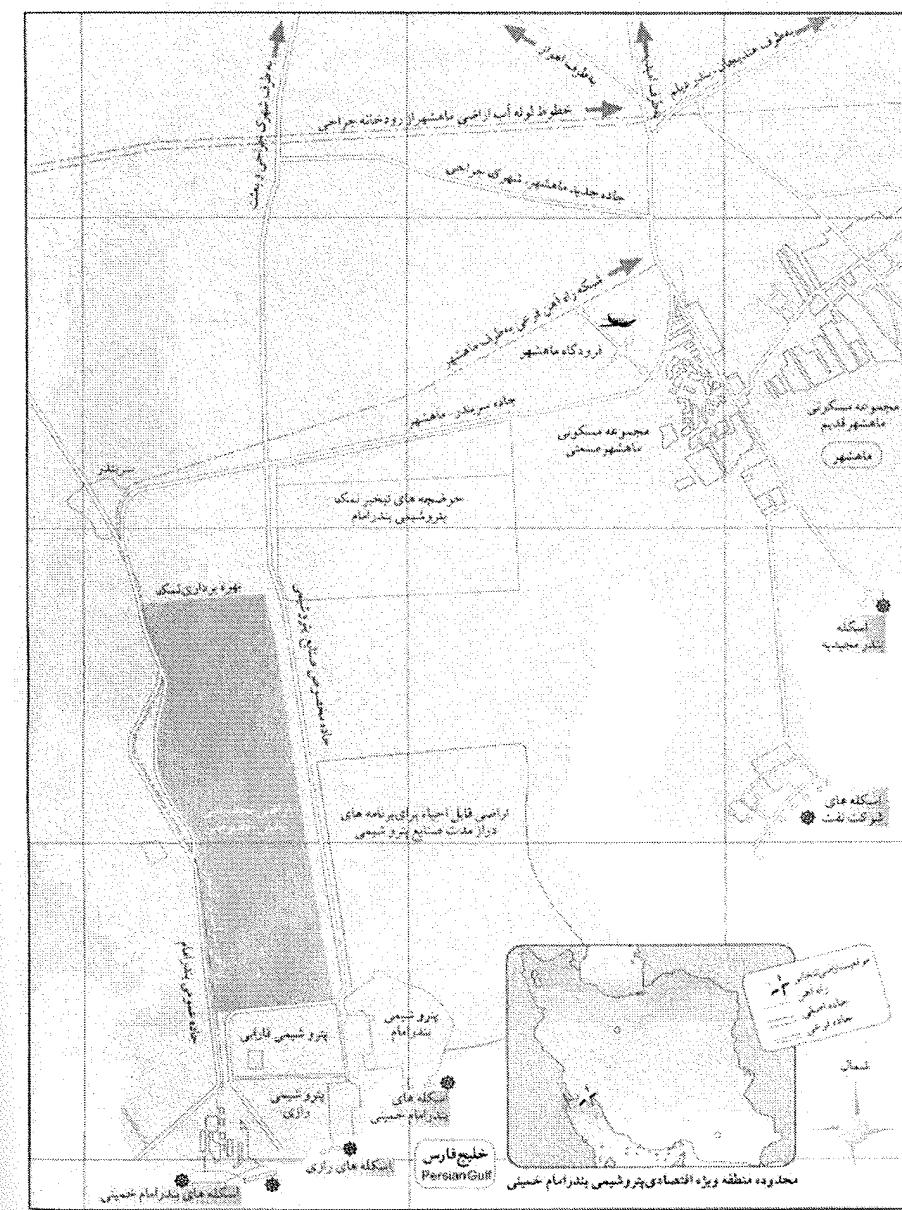
۱- محدوده منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی از شمال به جاده اهواز - ماهشهر - سربندر، از شرق به متنه‌ایه حریم شرقی بلوار اختصاصی پتروشیمی و تأسیسات احتمالی در حاشیه شرقی این بلوار و نیز خورهای شمال و شرق مجتمع پتروشیمی بندر امام، از غرب به محور اصلی سربندر - بندر امام - اسکله سیلو و از جنوب به خور موسی تا شرق تأسیسات اداره کل بنادر و کشتیرانی بندر امام افزایش می‌کند.

۲- مساحت منطقه الحاقی که در مجموع مساحت منطقه را به حدود ۲۶۰۰ هکتار افزایش خواهد داد، توسط شرکت ملی صنایع پتروشیمی و دیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی به طور دقیق تعیین می‌شود.

۳- کاهش احتمالی درآمدهای شهرداری‌های ماهشهر و بندر امام خمینی ناشی از این تصویب‌نامه توسط شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی بطور سالیانه تأمین و به شهرداری‌های یادشده پرداخت خواهد شد.

۲- به آیین نامه اجرایی بند (د) تبصره (۲۵) قانون برنامه پنجساله دوم توسعه مصوب ۱۳۷۴/۲/۴ مناطق آزاد مندرج در پاورقی تصویب‌نامه تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۶ هیأت‌وزیران در همین مجموعه رجوع شود.

نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی بندر امام خمینی

تعیین بخشی از ساحل شمال شرقی قشم به عنوان منطقه آزاد^(۱)
مصوب ۱۳۷۶/۴/۳۰ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی
 بخشی از ساحل شمال شرقی جزیره قشم به و سعت تقریبی یکصد و شصت (۱۶۰) کیلومتر مربع (طبق نقشه پیوست ^(۲)) - علاوه بر محدود ده موضوع تصویب‌نامه شماره ۱۶۸۷۶/ت ۱۳۷۵/۵/۱۶ ک مرخ ۴۵۳۹۹ - با رعایت به هم پیوستگی محدوده مذکور، به عنوان منطقه آزاد تعیین می‌شود.^(۳)

وصول دو درصد(٪۲) هزینه اقامت مسافر در هتل‌های مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصطفی ۱۳۷۶/۸/۲۵ هیأت وزیران

وصول دو درصد(٪۲) هزینه اقامت هر شب یک مسافر موضوع ماده (۵۵) قانون و صول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین^(۴) - مصوب ۱۳۷۳ - در مناطق آزاد تجاری - صنعتی نیز جاری است.

تعیین منطقه ویژه اقتصادی بوشهر
مصوب ۱۳۷۶/۹/۳۰ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی
 منطقه ویژه اقتصادی بوشهر در چهار محدوده جغرافیایی با سازمان مسؤول جداگانه به شرح زیر تعیین می‌شود:

- ۱ - به تصویب‌نامه تعیین بخشی از ساحل شمال شرقی جزیره قشم به عنوان قسمتی از محدوده ۳۰۰ کیلومتری منطقه آزاد قشم مصوب ۱۳۷۵/۴/۱۸ در این مجموعه رجوع شود.
- ۲ - به دومین نقشه پیوست قانون چگونگی مناطق آزاد تجاری ^۵ صنعتی مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ مندرج در این مجموعه رجوع شود.
- ۳ - به موجب تصویب‌نامه ۱۳۷۸/۱۱/۲۴ هیأت وزیران محدوده آبی منطقه آزاد قشم منحصراً در خصوص فعالیت‌های مربوط به سوخت رسانی کشتی‌ها تعیین شده است.
- ۴ - ماده ۵۵ قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین مصوب ۱۳۷۳: به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اجازه داده می‌شود وجوه ذیل را اخذ و به حساب خزانه‌داری کل واریز نماید:
 الف - ۱- دو درصد (٪۲) هزینه اقامت هر شب یک مسافر در هتل‌های یک الی پنج ستاره و پلازهای عمومی و مجتمع‌های ساحلی.

...

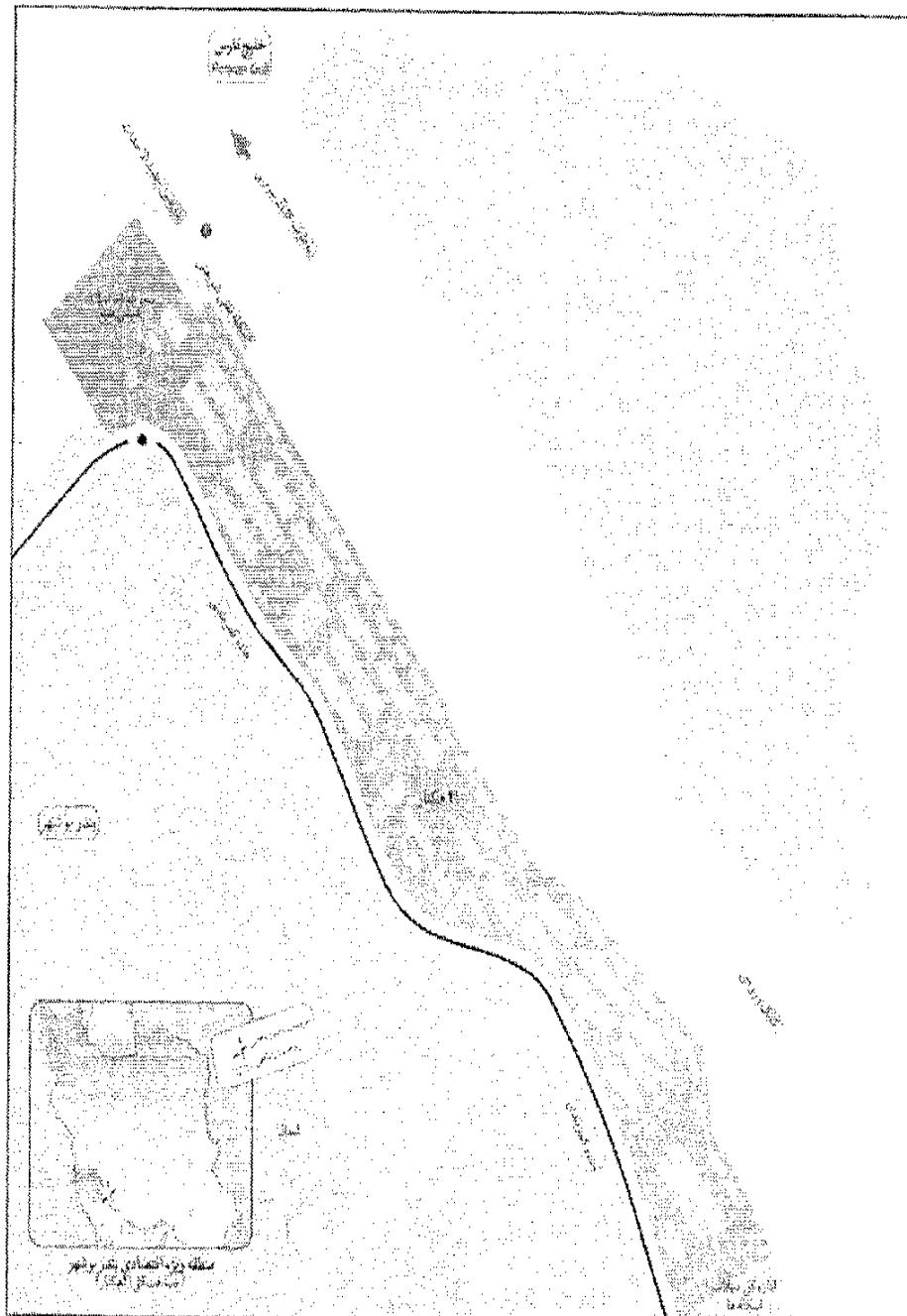
- الف - منطقه اول، منطقه ویژه اقتصادی بندر بوشهر به وسعت تقریبی چهل و یک (۴۱) هکتار در محوطه بندری که از شمال و شرق به دریا، از جنوب به اداره کل شیلات و از غرب به جاده کمربندی محدود است (طبق نقشه شماره یک پیوست) ایجاد و سازمان بنادر و کشتیرانی^(۱) به عنوان سازمان مسؤول منطقه یادشده تعیین می‌شود.^(۲)
- ب - منطقه دوم، در سه محوطه به شرح زیر (طبق نقشه شماره دو پیوست) ایجاد و شرکت عمران و توسعه بوشهر به عنوان سازمان مسؤول منطقه یادشده تعیین می‌شود:
- ۱ - زمینی به وسعت تقریبی یکصد و پنجاه و چهار (۱۵۴) هکتار که از شمال به بزرگراه بوشهر-برازجان، از جنوب به شهرک صنعتی، از شرق به جاده تصفیه خانه و از غرب به جاده ساحلی محدود است.
- ۲ - زمینی به وسعت تقریبی یکهزار و هشتصد و هشتاد (۱۸۸۰) هکتار در هشت (۸) کیلومتری جاده بوشهر به شیراز که از شمال به بزرگراه بوشهر-برازجان، از جنوب و غرب به باقیمانده پلاک (۳۷۶۸/۲۳۱-۲۳۳) و از شرق به جاده ساحلی و شهرک صنعتی محدود است.
- ۳ - زمینی مربوط به نمایشگاه دائمی و مرکز تجارت ایران و قطر که از شمال به خیابان چهارباندی، از جنوب به خیابان در دست احداث عاشوری، از شرق به فضای ورزشی پلاک (۶۴۶) و از غرب به جاده ساحلی محدود است.
- حدود اختیارات سازمان مسؤول یادشده بر طبق تصویینامه شماره ۱۵۰۰۳/ت۴۲۸۹۰ ک

- ۱ - در حال حاضر سازمان بنادر و دریانوردی.
- ۲ - الف - به موجب تصویینامه شماره ۱۴۷۲۲۱/ت۱۳۸۵۰۱ ک مصوب ۱۳۸۶/۴/۵ وزیران عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری-صنعتی ویژه اقتصادی حوضچه و اراضی هفده هکتاری پایانه کانتینری واقع در جنوب غربی و اراضی هفتاد هکتاری جزیره نگین واقع در شمال شرقی بندر بوشهر به محدوده منطقه ویژه اقتصادی بندر بوشهر (موضوع بند الف تصویینامه شماره ۱۹۲۵۵/ت۱۳۷۶/۱۲/۹) به شرح نقشه پیوست^(*) که تأیید شده به مهر دفتر هیأت دولت است الحقق شده است.
- ب - به موجب تصویینامه مصوب ۱۳۸۹/۱۱/۲۷ هیأت وزیران به مرکز امور مناطق آزاد تجاری صنعتی و ویژه اقتصادی اجازه داده شده با همکاری استانداری و رعایت قوانین و مقررات نسبت به بررسی الحقق محوطه بندرگناوه به محدوده منطقه ویژه اقتصادی شمال استان بوشهر اقدام و نتیجه را به هیأت وزیران ارائه نماید.
- * - نقشه مذکور با عنوان «محدوده الحققی به منطقه ویژه اقتصادی بندر بوشهر» در همین مجموعه درج شده است.

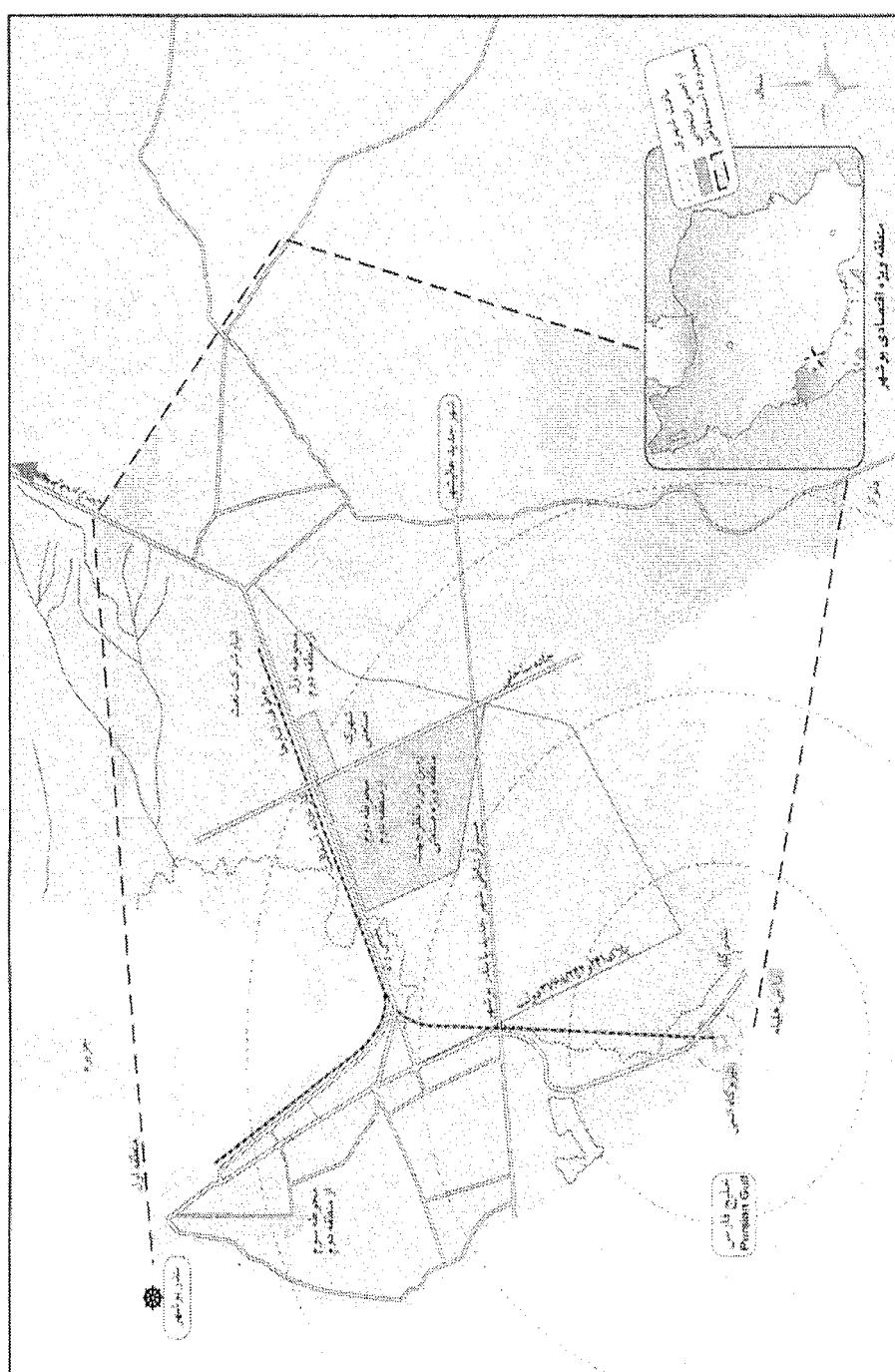
مورخ ۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی آن^(۱) و با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور می‌باشد.
 مناطق فوق الذکر به میزانی که حصارکشی شده و حراست آن مورد تأیید گمرک جمهوری اسلامی ایران قرار گیرد عملیاتی خواهد شد.

۱ - به آین نامه اجرایی بند (د) تبصره (۲۵) قانون برنامه پنجاهه دوم توسعه مصوب ۱۳۷۴/۲/۴ شورای عالی مناطق آزاد مندرج در پاورقی تصویب‌نامه تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۶ هیأت‌وزیران در همین مجموعه رجوع شود.

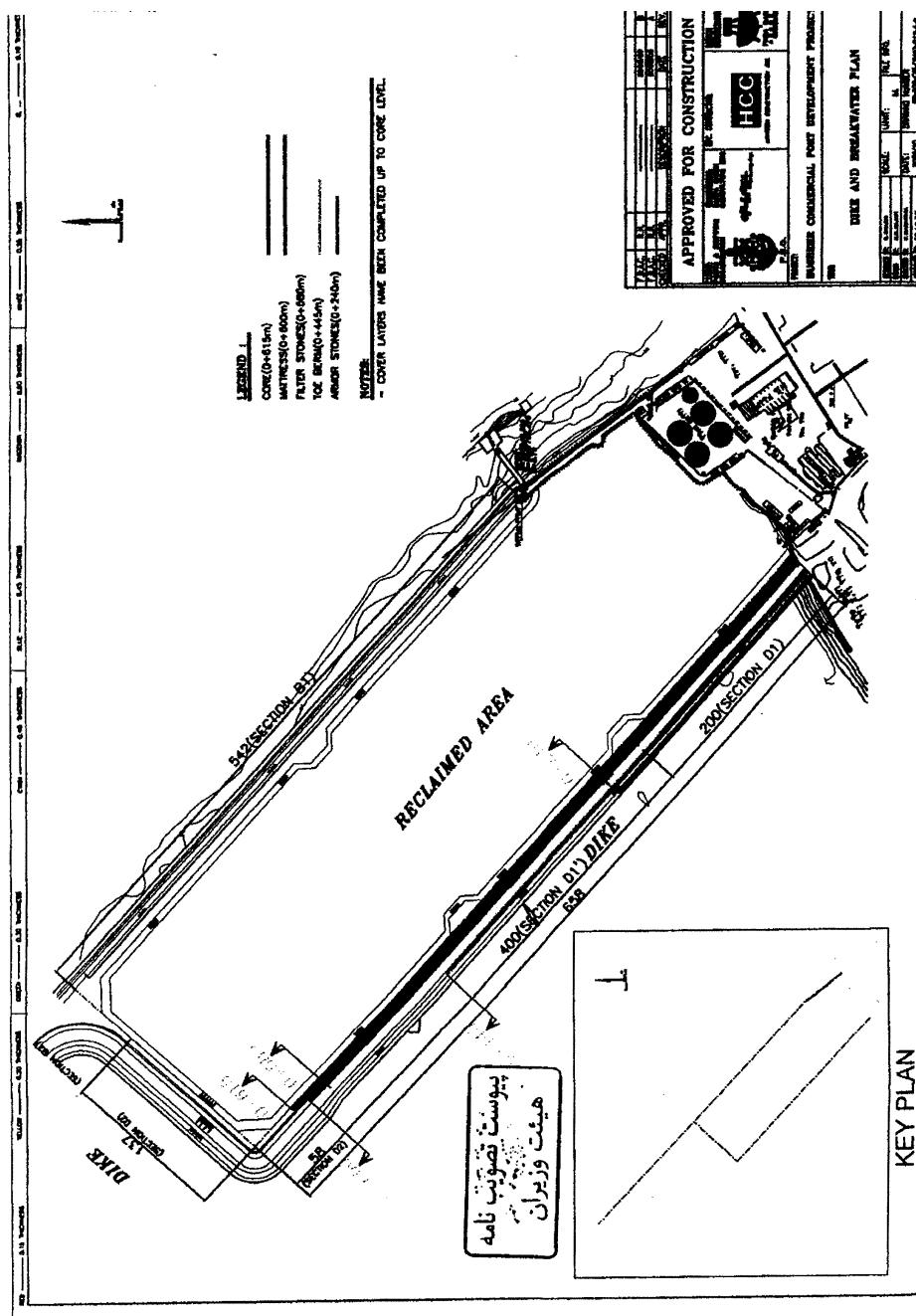
نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی بندر بوشهر

نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی بوشهر

نقشه الحاقی به محدوده منطقه ویژه اقتصادی بندر بوشهر

نقشه الحاقی به محدوده منطقه ویژه اقتصادی بندر بوشهر

ایجاد منطقه ویژه اقتصادی صنایع معدنی و فلزی خلیج فارس^(۱)

مصوب ۱۳۷۶/۱۰/۴ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد با اصلاحات بعدی

(اصلاحی ۱۳۸۳/۱۲/۱۶ و ۱۳۸۷/۱۲/۱۲) منطقه ویژه اقتصادی صنایع معدنی و فلزی خلیج

فارس، برای فعالیت‌های تولیدی، صنعتی و معدنی به وسعت تقریبی یک هزار و دو هكتار در دو قسمت که به وسیله مسیر زیرگذر جاده بندرعباس-شهید رجایی به هم متصل می‌شوند، طبق حدود مشروح زیر و نقشه پیوست، ایجاد و سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران به عنوان سازمان^(۲) مسؤول منطقه مذبور تعیین می‌شود:

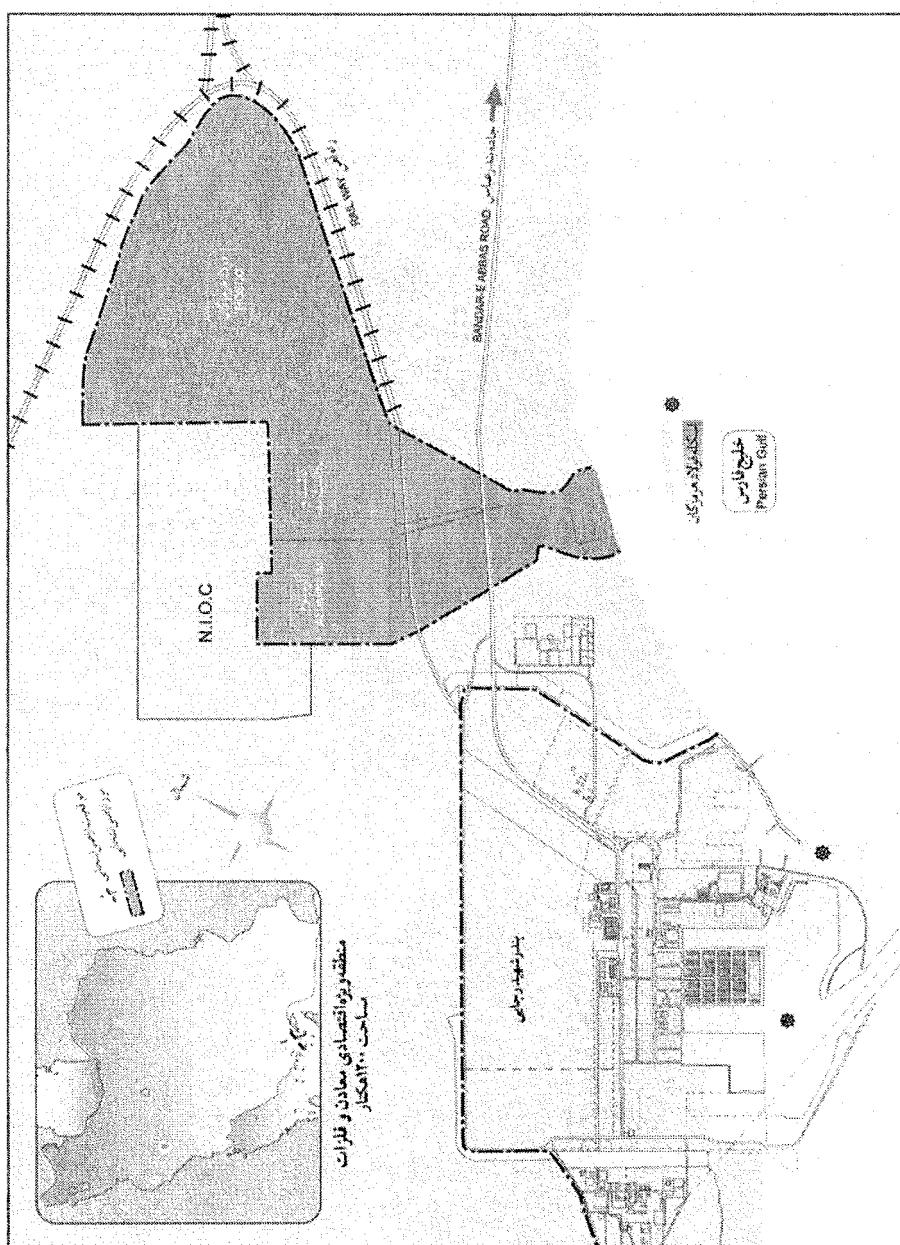
- قسمت اول از شمال به راه آهن و پالایشگاه بندرعباس، از جنوب به جاده بندر عباس - بندر شهید رجایی، از شرق به راه آهن و جاده انتسابی از جاده بندرعباس - بندر شهید رجایی و از غرب به پالایشگاه بندرعباس و جاده و روستای جمال‌احمد.
قسمت دوم از شمال به جاده بندرعباس - بندر شهید رجایی، از جنوب به اسکله فولاد هرمزگان، از شرق به نیروگاه توانیر و از غرب به روستای خون سرخ و اداره بندر.
منطقه یادشده به میزانی که حصارکشی شده و مورد تأیید گمرک جمهوری اسلامی ایران قرار گیرد، عملیاتی خواهد شد.

حدو د اختیارات سازمان^(۳) مسؤول منطقه یادشده بترتیب تصویین‌نامه شماره ۱۵۰۰۳/ت ۴۲۸۹۰ ک مورخ ۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی آن^(۴) و با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور می‌باشد.

۱ - ۳۶ - به موجب تصویین‌نامه مصوب ۱۳۸۳/۱۲/۱۶ هیأت‌وزیران منطقه ویژه اقتصادی معادن و فلزات به منطقه ویژه صنایع معدنی و فلزی خلیج فارس تغییرنام یافته و مسؤولیت اداره آن به سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدن ایران محول گردیده است. ضمناً به موجب نامه اصلاحی مورخ ۱۳۸۷/۱۲/۱۲ و ازه اقتصادی که قبل از عبارت صنایع معدن و فلزی تحریر نشده بود نیز اصلاح گردید.

۴ - به آیین‌نامه اجرایی بند (د) تبصره (۲۵) قانون برنامه پنجاه دور توسعه مصوب ۱۳۷۴/۲/۴ شورای عالی مناطق آزاد مندرج در پاورقی تصویین‌نامه تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۶ هیأت‌وزیران در همین مجموعه رجوع شود.

نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی صنایع معدنی و فلزی خلیج فارس

ایجاد منطقه ویژه اقتصادی بندر امیرآباد بهشهر

مصوب ۱۳۷۶/۱۰/۲۴ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجارتی - صنعتی

منطقه ویژه اقتصادی بندر امیرآباد بهشهر در زمینی به وسعت تقریبی شصت (۶۰) هکتار، که از شمال به دریا، از شرق به بندر شیلاتی، از غرب به اراضی بخش خصوصی و از جنوب به جاده ارتباطی محدود است، به شرح نقشه پیوست ایجاد و سازمان بنادر و کشتیرانی^(۱) به عنوان سازمان مسؤول منطقه مزبور تعیین می‌شود.^(۲)

حدود اختیارات سازمان مسؤول یادشده برطبق تصویباتنامه شماره ۱۵۰۰۳/۴۲۸۹۰ تاریخ ۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی آن^(۳) با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور می‌باشد.

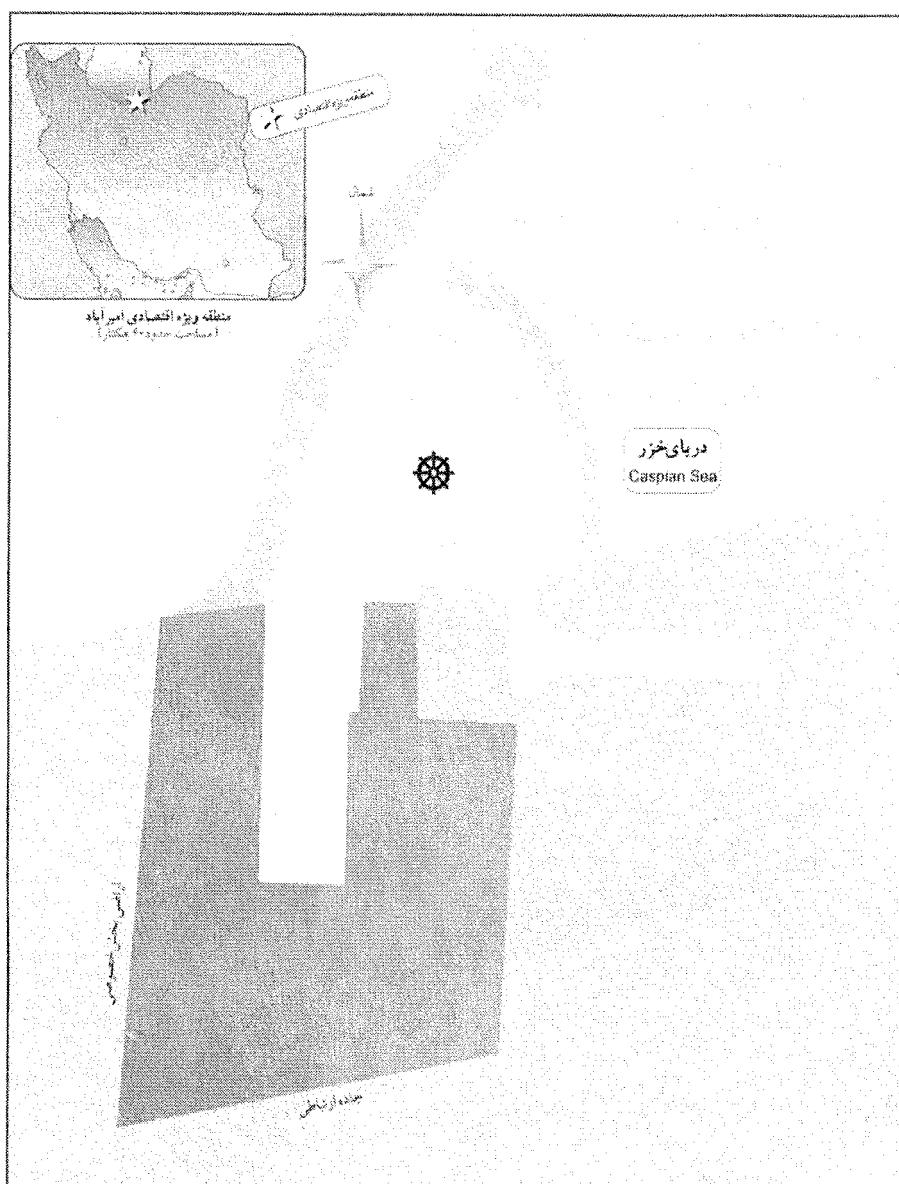
۱ - در حال حاضر سازمان بنادر و دریانوردی.

۲ - به موجب تصویباتنامه شماره ۱۴۷۲۲۰/ت ۳۸۵۰۱ مصوب ۱۳۸۶/۴/۵ وزیران عضو شورای عالی مناطق آزاد تجارتی - صنعتی و ویژه اقتصادی حوضچه و اراضی پشتیبانی بندر به مساحت تقریبی هزار هکتار (به شرح نقشه^(۴) پیوست) که تأیید شده به مهر دفتر هیأت دولت است) به محدوده منطقه ویژه اقتصادی بندر امیرآباد بهشهر (موضوع تصویباتنامه شماره ۷۶۶۰۶/ت ۱۹۲۰ ک) مورخ ۱۳۷۶/۱۲/۹ الحاق شده است.

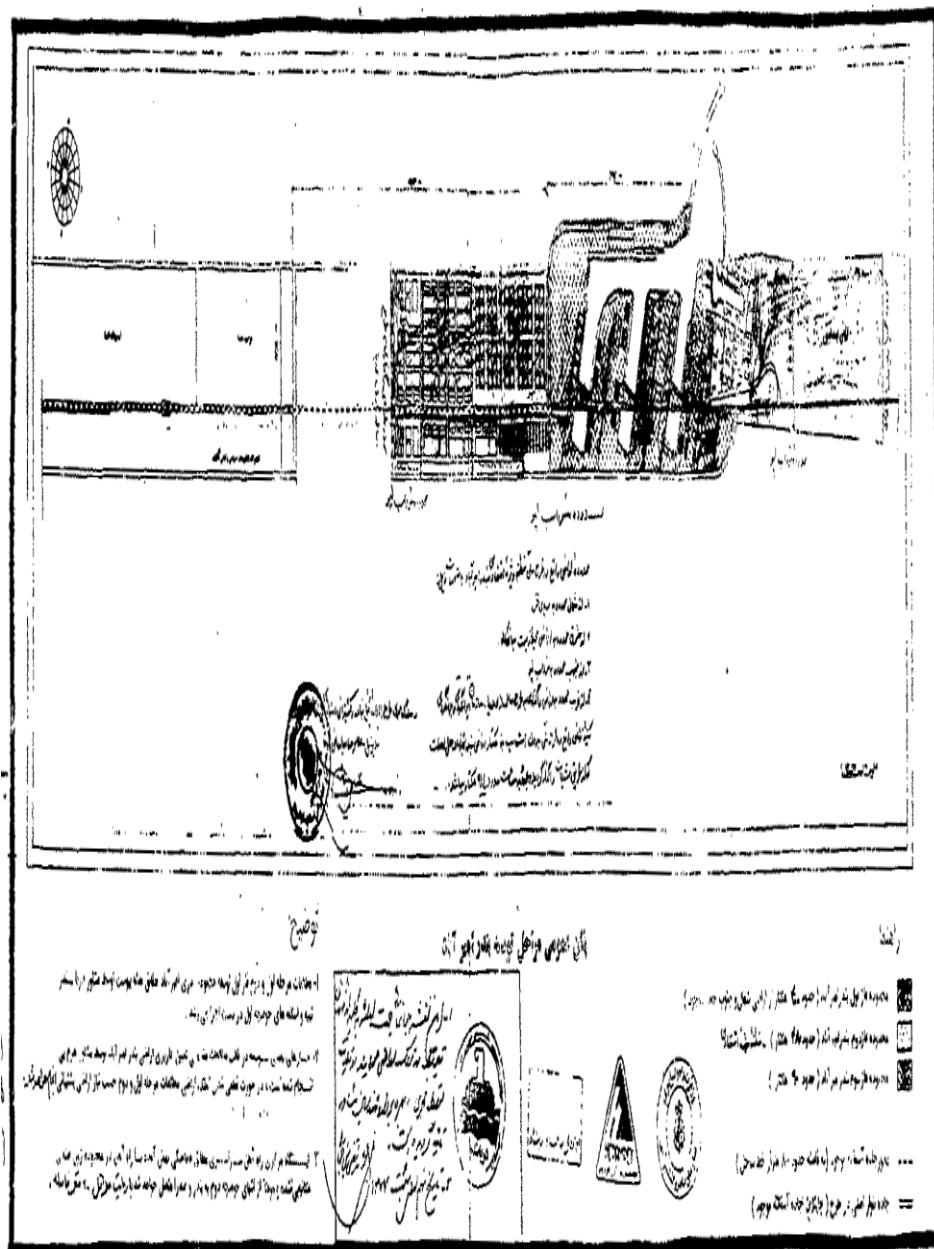
*۱ - نقشه ذکور با عنوان «محدوده الحاقی به منطقه ویژه اقتصادی بندر امیرآباد بهشهر» در همین مجموعه درج شده است.

۳ - به آیین نامه اجرایی بند (د) تبصره (۲۵) قانون برنامه پنجاهاله دوم توسعه مصوب ۱۳۷۴/۲/۴ شورای عالی مناطق آزاد مندرج در پاورقی تصویباتنامه تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۶ هیأت وزیران در همین مجموعه رجوع شود.

نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی بندر امیرآباد بهشهر

محدوده الحاقی به منطقه ویژه اقتصادی بندر امیرآباد بهشهر

ایجاد منطقه ویژه اقتصادی بندر شهید رجایی

مصوب ۱۳۷۶/۱۱/۶ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد با اصلاحات بعدی

منطقه ویژه اقتصادی بندر شهید رجایی در محوطه بندر شهید رجایی به مساحت تقریبی بیست (۲۰) کیلومتر مربع که از شمال به جاده کشتی سازی، از شرق به اول شهرک شهید رجایی (خانه‌های سازمانی اداره کل بندر و کشتیرانی هرمزگان)، از غرب به انتهای انبارهای ایتاكو (ابتدای کمپ کارگری) و از جنوب به دریا محدود است، به شرح نقشه پیوست ایجاد و سازمان بنادر و کشتیرانی^(۱) به عنوان سازمان مسؤول منطقه یادشده تعیین می‌شود.

حدود اختیارات سازمان مسؤول یادشده برطبق تصویب‌نامه شماره ۱۵۰۰۳/۴۲۸۹۰ تاریخ ۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی آن^(۲) و با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور می‌باشد.

(اصلاحی ۱۳۸۶/۴/۵) محدوده‌ای به وسعت یکصد هکتار واقع در فاز سوم و دو هکتار از اراضی ترافیک ساحلی منطقه ویژه اقتصادی بندر شهید رجایی (محدوده خط چین شده در نقشه‌های پیوست^(۳) که تأیید شده به مهر دفتر هیأت دولت است) جهت تسهیل در امور حمل و نقل کالا و ارائه خدمات بندری با حفظ حقوق مالکانه سازمان بنادر و کشتیرانی^(۴) و بدون اخذ اجاره بها به سازمان منطقه آزاد قسم واگذار می‌شود.

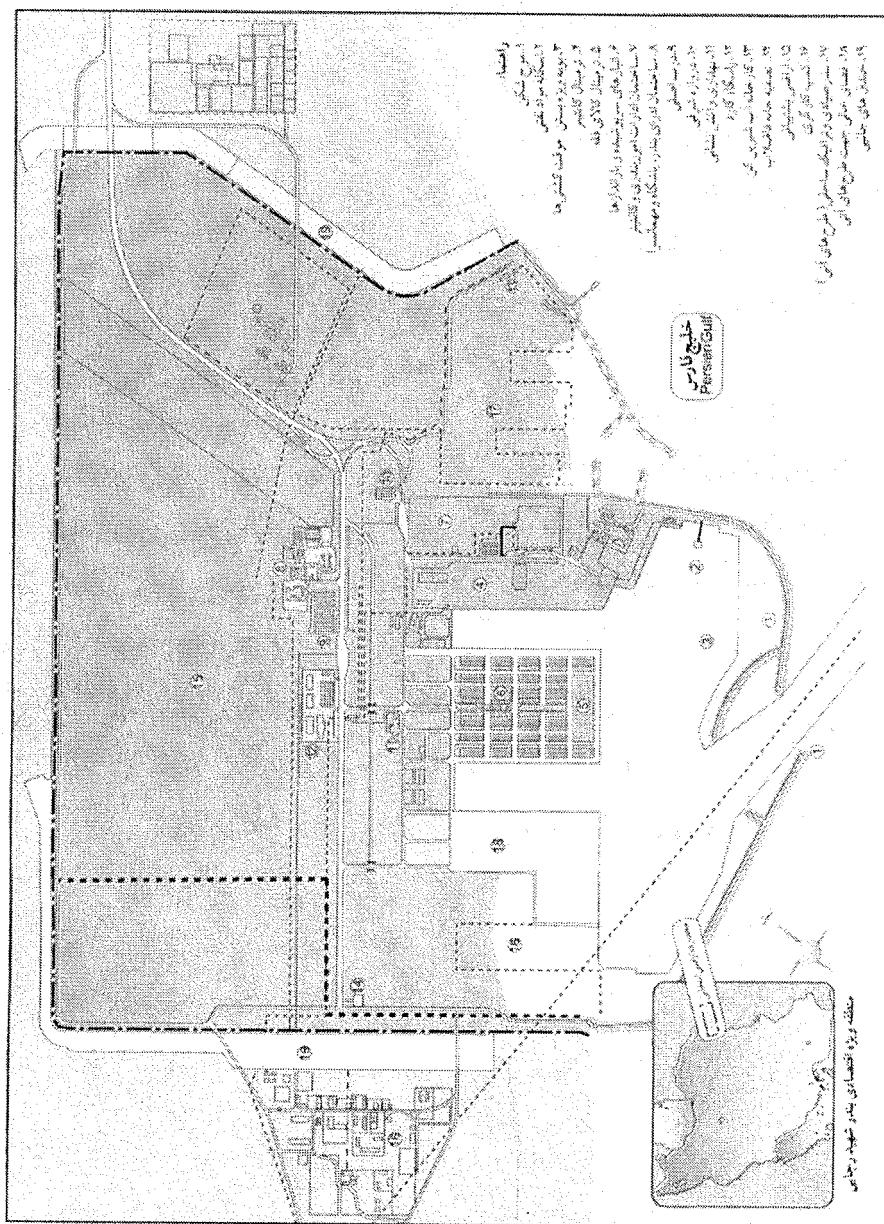
سازمان مذکور در بهره برداری از اراضی واگذار شده، مکلف به رعایت ضوابط منطقه ویژه اقتصادی بندر شهید رجایی می‌باشد.

۱ - در حال حاضر سازمان بنادر و دریانوردی.

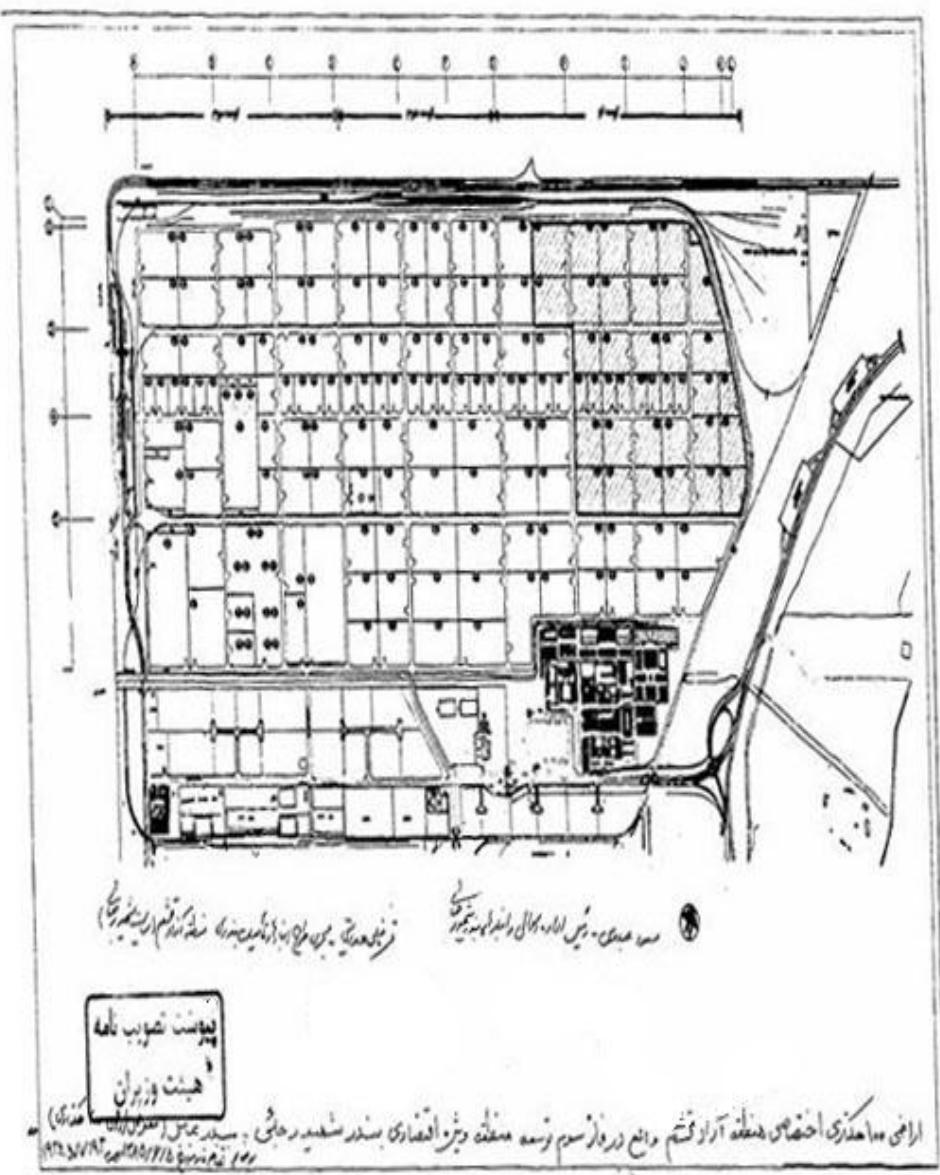
۲ - به آیین‌نامه اجرایی بند (د) تبصره (۲۵) قانون برنامه پنجالاه دور توسعه مصوب ۱۳۷۴/۲/۴ شورای عالی مناطق آزاد مندرج در پاورقی تصویب‌نامه تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۶ هیأت‌وزیران درهمین مجموعه رجوع شود.

۳ - نقشه‌های مذکور تحت عنوان «نقشه‌های مربوط به اختصاص محدوده یکصد هکتاری واقع در فاز سوم و دو هکتار از اراضی ترافیک ساحلی منطقه ویژه اقتصادی بندر شهید رجایی به سازمان منطقه آزاد قسم» در این مجموعه درج شده است.

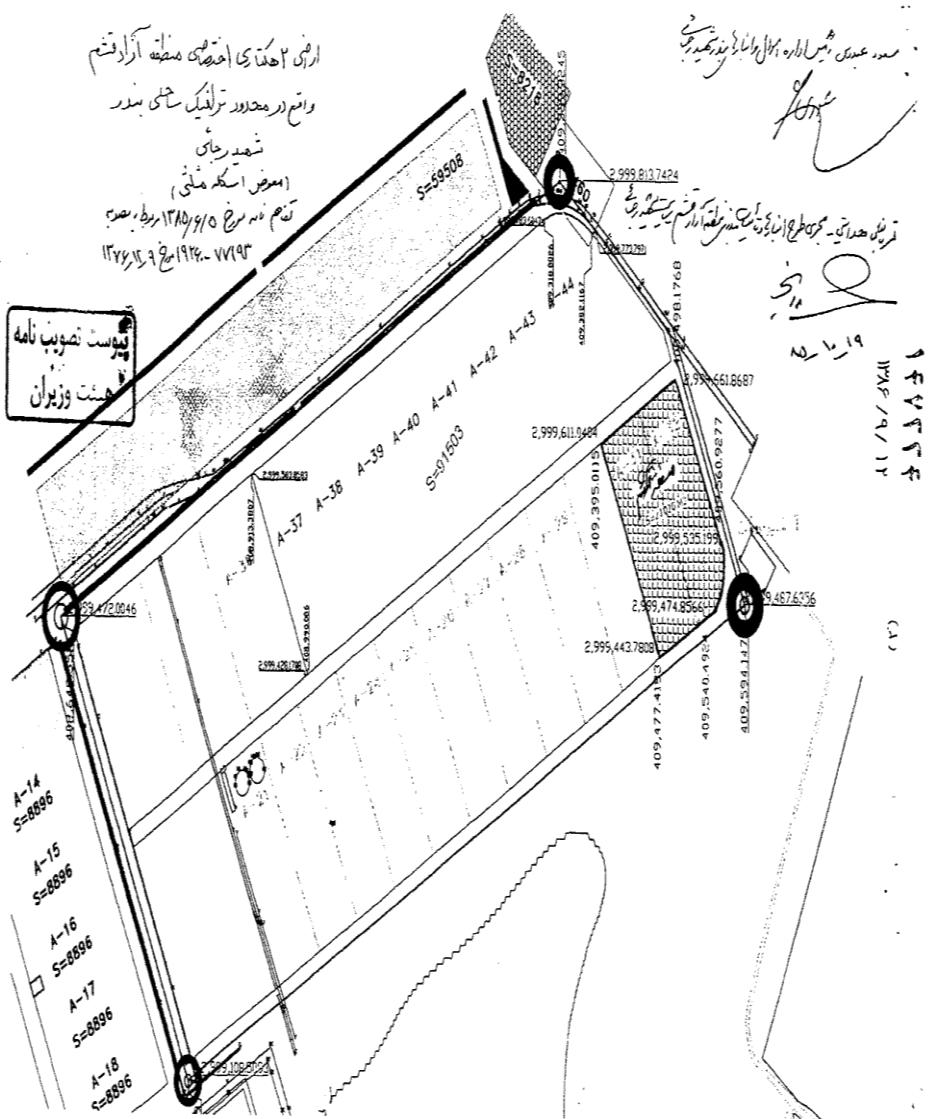
نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی بندر شهید رجایی

نقشه مربوط به اختصاص محدوده یکصد هکتاری واقع در فاز سوم منطقه ویژه اقتصادی
بندر شهید رجایی به سازمان منطقه آزاد قشم

نقشه مربوط به اختصاص اراضی ترافیک ساحلی منطقه ویژه اقتصادی بندر شهید رجایی به سازمان منطقه آزاد قشم

اجازه ورود مواد اولیه و قطعات منفصله از مناطق آزاد به داخل کشور توسعه واحدهای تولیدی کشور

مصوب ۱۳۷۷/۲/۷ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجارتی - صنعتی

ورود مواد اولیه و قطعات منفصله، رأساً توسعه واحدهای تولیدی کشور به صورت بدو ن انتقال ارز، از مناطق آزاد به داخل کشور در چارچوب سقف واردات سالانه هریک از مناطق آزاد مجاز می‌باشد.

اجازه انتقال صدرصد محصولات واحدهای تولیدی مستقر در مناطق آزاد تجارتی - صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی به داخل کشور

مصوب ۱۳۷۷/۷/۱۸ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجارتی - صنعتی

واحدهای تولیدی مستقر در مناطق آزاد تجارتی - صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی که بنابر سفارش، اقدام به تولید یا بازسازی با مشخصات فنی خاص نموده و این نوع محصولات به صورت سری وابوه قابل ساخت و عرضه به بازار مصرف نمی‌باشد، می‌توانند نسبت به انتقال صدرصد تولیع انجام شده به داخل کشور اقدام نمایند، مشروط بر آنکه کالاهای تولیدی آنان به تشخیص کمیسیون تعیین ارزش افزوده - موضوع تصویب‌نامه شماره ۵۲۱۷۳/۱۶۰۳ ک مورخ ۱۳۷۴/۱۰/۴^(۱) - حداقل معادل هفتاد درصد ، ارزش افزوده داشته باشد ، نوع و مشخصات تولیداتی که مطابق روش فوق اجازه ورود می‌باشد توسعه کمیسیون مذکور تعیین خواهد شد.

حقوق گمرکی و سود بازرگانی مواد اولیه و قطعات خارجی بکاررفته در تولیدات یادشده برابر مقررات مربوط وصول خواهد شد.^(۲)

۱ - تصویب‌نامه مصوب ۱۳۷۷/۱۱/۴ (مندرج در همین مجموعه) جایگزین مصوبه ۱۳۷۴/۱۰/۴ شده و آن را نسخ نموده است.

۲ - به بند ب ماده ۱۱۲ قانون برنامه پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۱۵ مندرج در این مجموعه رجوع شود.

اجازه واردات در صدی از کالاهای تولید شده در مناطق آزاد

تجاری - صنعتی و مناطق ویژه حراست شده^(۱)

مصوب ۱۴/۱۱/۱۳۷۷ هیأت وزیران با اصلاحات بعدی

۱(اصلاحی ۲۰/۲/۱۳۹۱) - واردات کالاهای تولید^(۲) یا پردازش شده در مناطق آزاد

تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی به داخل کشور، معادل در صد مجاز قابل ورود کالا که توسط کمیسیون تعیین ارزش افزوده براساس مجموع ارزش افزوده و مواد و قطعات داخلی به کار رفته به قیمت کل کالای تولیدی تعیین می شود، بدون هرگونه محدودیتی مجاز است و علاوه بر عدم نیاز به ثبت سفارش و گشايش اعتبار، مشمول شرط غیرمجاز و مجاز مشروط نيز نمی باشد.^(۳)

۲(اصلاحی ۱۱/۷/۱۳۸۰ و ۸/۴/۱۳۹۰) - نسبت مذکور در بند (۱) این تصویب‌نامه، توسط

کمیسیونی مرکب از نمایندگان وزارت‌خانه‌های تولیدی ذی ربط، وزارت صنعت، معدن و تجارت، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گمرک ایران، شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی (دیرخانه) و سازمان منطقه مربوط که در محل دیرخانه شورای یاد شده تشکیل می شود، تعیین می گردد.

۳(اصلاحی ۱۱/۷/۱۳۸۰) - به منظور ثبت گمرکی و ارادات و صادرات مناطق آزاد ،

سازمان‌های مناطق آزاد موظفند اطلاعات مورد نیاز گمرک را براساس جدولی که به همین منظور توسط گمرک ایران تهیه می شود، به گمرک اعلام نمایند.

۴(الحقی ۲۰/۲/۱۳۹۱) - حقوق ورودی قطعات و مواد خارجی (وارد شده از خارج

۱ - تعیین نام مناطق موضوع بند «د» تبصره ۲۵ قانون برنامه دوم مصوب ۱۳۷۴/۵/۲۳ شورای عالی مناطق آزاد : با عنایت به دلایل و توضیحات دیرخانه‌ای عالی، عنوان پیشنهادی «منطقه ویژه اقتصادی» به منظور اطلاع به مناطق موضوع بند «د» تبصره ۲۵ قانون برنامه دوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران تعیین و به تصویب رسید.

۲ - از آیین‌نامه اجرایی بند ج تبصره ۱۴ قانون بودجه کل کشور مصوب ۷/۸/۱۳۸۶ هیأت وزیران: تبصره ۱ ماده ۵ - تولید محصولات دخانی مناطق آزاد تجاری و صنعتی که وارد کشور می شود واردات محسوب می گردد.

۳ - به بند ب م ۱۱۲ قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۰/۱۵/۱۳۸۹ مندرج در این مجموعه رجوع شود.

- کشور به منطقه) به کار رفته در کالاهای تولید یا پردازش شده در مناطق آزاد تجاري
صنعتي و ويزه اقتصادي هنگام ورود به سرزمين اصلی پس از کسر معافيت حاصل از ارزش
افزوده (تعين شده توسيط کميسيون تعين ارزش افروده) محاسبه و اعمال می گردد.

ایجاد منطقه ويزه اقتصادي لرستان^(۱)

مصوب ۱۲/۵ ۱۳۷۷/۱۲/۵ وزرای عضوی شورای عالی مناطق آزاد با اصلاحات بعدی
 (اصلاحی ۱۳۸۶/۴/۵) منطقه ويزه اقتصادي لرستان^(۲) صرفاً به منظور فعالیت‌های صنعتي و
تولیدي در محدوده شهرک صنعتي ازنا به مساحت ۷۱ هكتار به شرح نقشه پيوست که از شمال
به منابع ملي پلاک زرنان، ازشرق به اراضي پلاک گرجي، ازجنوب به منطقه حفاظت شده
سفيدکوه و ازغرب به اراضي کشاورزي روستاي زرنان محدود است، ايجاد و شركت شهرک
صنعتي لرستان به عنوان سازمان مسؤول منطقه يادشده تعين می شود.^(۳)
 حدود اختيارات سازمان مسؤول ل ياد شده مطابق تصويبنامه شماره ۴۲۸۹۰/ت
 ۱۵۰۰۳ که مورخ ۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی آن^(۴) و با رعایت قوانین مقررات جاري کشور
مي باشد.

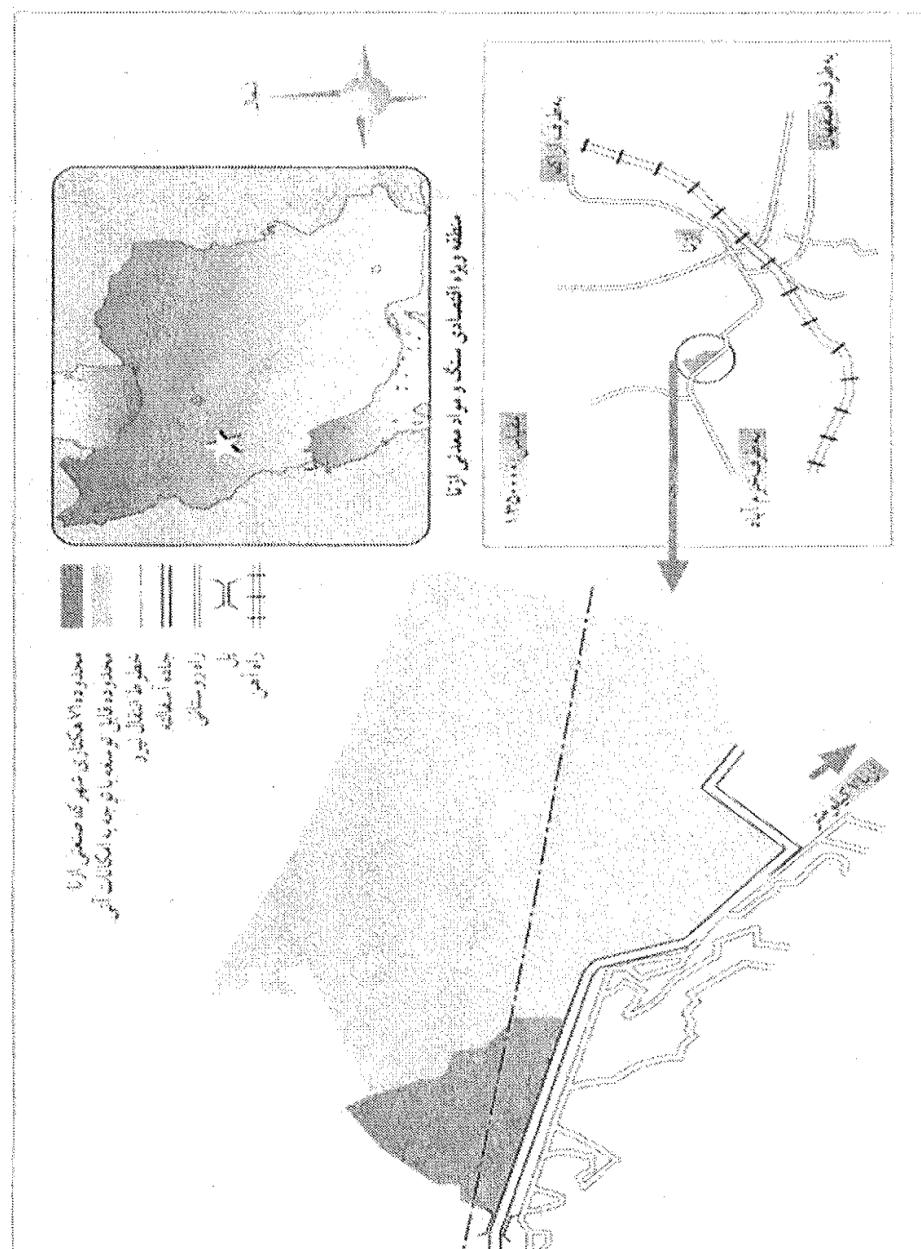
۱ و ۲ - به موجب تصويبنامه شماره ۱۴۷۲۲۳/۱/ت ۱۳۸۵/۴/۵ وزيران عضو شورای مناطق آزاد تجاري
- صنعتي و ويزه اقتصادي عنوان «منطقه ويزه اقتصادي سنگ و مواد معدني در شه رستان دورود» به «منطقه ويزه
اقتصادي لرستان» تغيير يافته است.

۳ - به موجب تصويبنامه شماره ۱۴۷۲۲۳/۱/ت ۱۳۸۵/۱/۱ که در جلسه مورخ ۱۳۸۶/۴/۵ برگزار شد مساحت محدود منطقه ويزه اقتصادي ياد شده از هفتاد و يك به
چهار صد و شصت و سه هكتار شامل اراضي پلاک ثبتي ۳۲ و اراضي ملي مستثنيات پلاک ثبتي ۳۲ به شرح نقشه
پيوست^(*) که تأييد شده به مهر دفتر هيأت دولت است) افزایش يافته است.

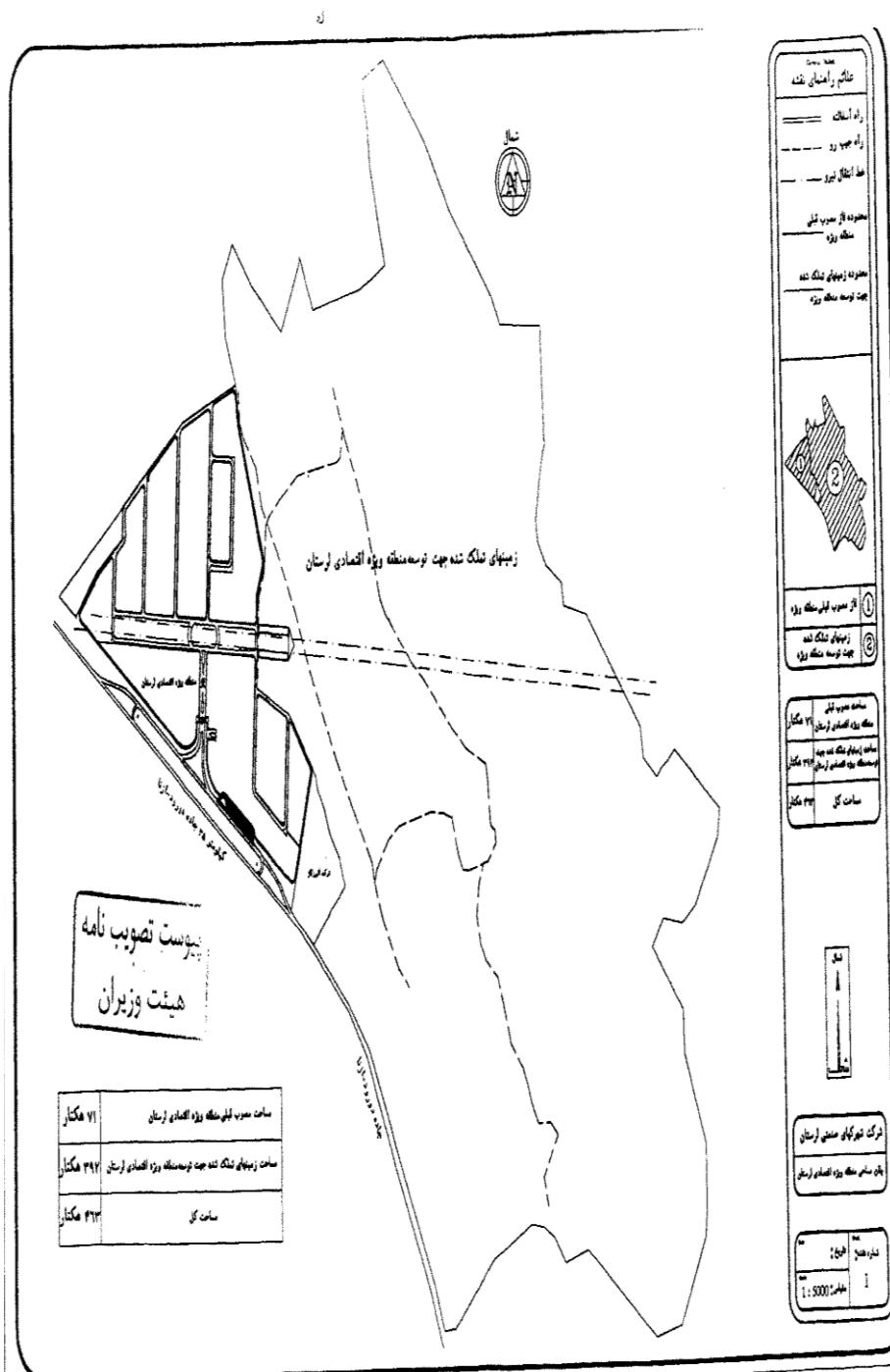
* - نقشه مذكور تحت عنوان نقشه الحاقی به منطقه ويزه اقتصادي لرستان در اين مجموعه درج شده است.

۴ - به آيین نامه اجرائي بند (د) تبصره (۲۵) قانون برنامه پحسانه دوم توسعه مصوب ۱۳۷۴/۲/۴ شورای عالي
مناطق آزاد مندرج در پاورقي تصويبنامه تعين محدوده منطقه ويزه اقتصادي سرخس مصوب
۱۳۷۴/۱۲/۲۶ هيأت وزيران در همین مجموعه رجوع شود.

نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی لرستان

نقشه الحاقی به منطقه ویژه اقتصادی لرستان

ایجاد منطقه ویژه اقتصادی یزد^(۱)

مصوب ۱۳۷۸/۱۱/۲۵ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد با اصلاحات بعدی

(اصلاحی ۱۳۸۶/۱/۲۹) منطقه ویژه اقتصادی یزد در مساحتی به میزان پانصد و هفتاد

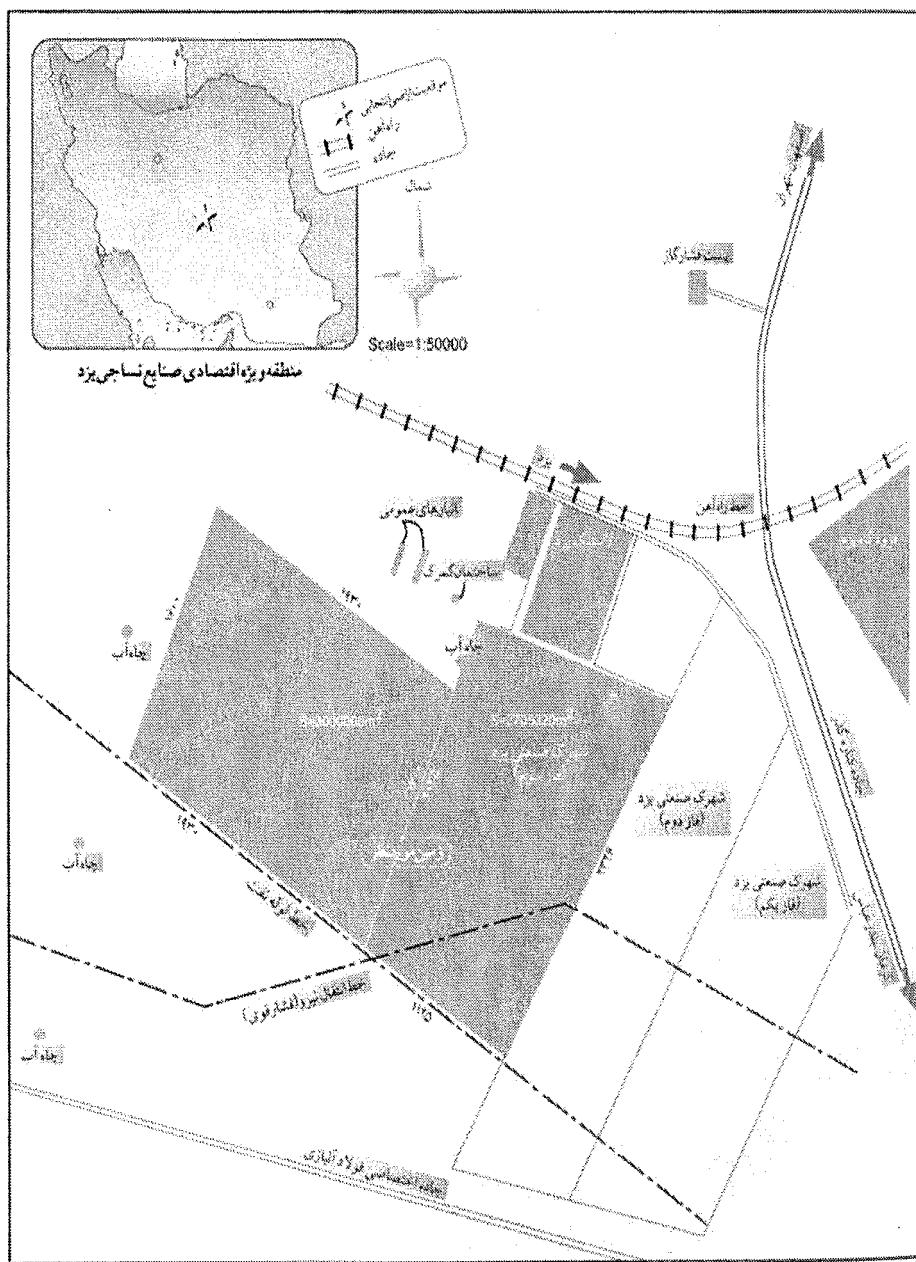
(۵۷۰) هکتار به شرح نقشه پیوست که از شمال به زمین انبارهای عمومی و کارخانه صنایع لاستیک یزد، از شرق به زمین شهرک صنعتی، از جنوب به خط لوله انتقال نفت به یزد و از غرب به باقیمانده پلاک یک فرعی (۶۶۴۶) از بخش (۹) یزد محدود است، ایجاد و شرکت شهرک‌های صنعتی یزد به عنوان سازمان مسؤول منطقه یاد شده تعیین می‌شود.^(۲)

منطقه یاد شده به میزانی که حصارکشی شده و مورد تأییدگیری ایران قرار گیرد، عملیاتی می‌شود . حدود اختیارات سازمان مسؤول منطقه یادشده برطبق تصویب شماره ۱۵۰۰۳/ت ۴۲۸۹۰ ک مورخ ۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی آن^(۳) و بارعايت قوانین مقررات کشور است.

۱ - به موجب تصویباتنامه ۱۳۸۶/۱/۲۹ هیأتوزیران عنوان «منطقه ویژه اقتصادی نساجی یزد» به «منطقه ویژه اقتصادی یزد» تغییر یافته است.

۲ - به آیین نامه اجرایی بند (د) تبصره (۲۵) قانون برنامه پنجاه و دوم توسعه مصوب ۱۳۷۴/۲/۴ شورای عالی مناطق آزاد مندرج در پاورقی تصویباتنامه تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۶ هیأتوزیران در همین مجموعه رجوع شود.

نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی یزد

تعیین قلمرو آبی منطقه آزاد قشم در خصوص فعالیت‌های

مربوط به سوخت رسانی کشتی‌ها

مصوب ۱۳۷۸/۱۱/۲۴ هیأت وزیران

قلمرو محدوده آبی منطقه آزاد قشم با مختصات به شرح زیر و نقشه پیوست ، منحصراً

در خصوص فعالیت‌های مربوط به سوخت رسانی کشتی‌های تعیین می‌گردد.

مختصات قلمرو محدوده آبی منطقه آزاد قشم:

A) 26 DEG34 N

55 DEG55 E

B) 26 DEG36 N

55 DEG43 E

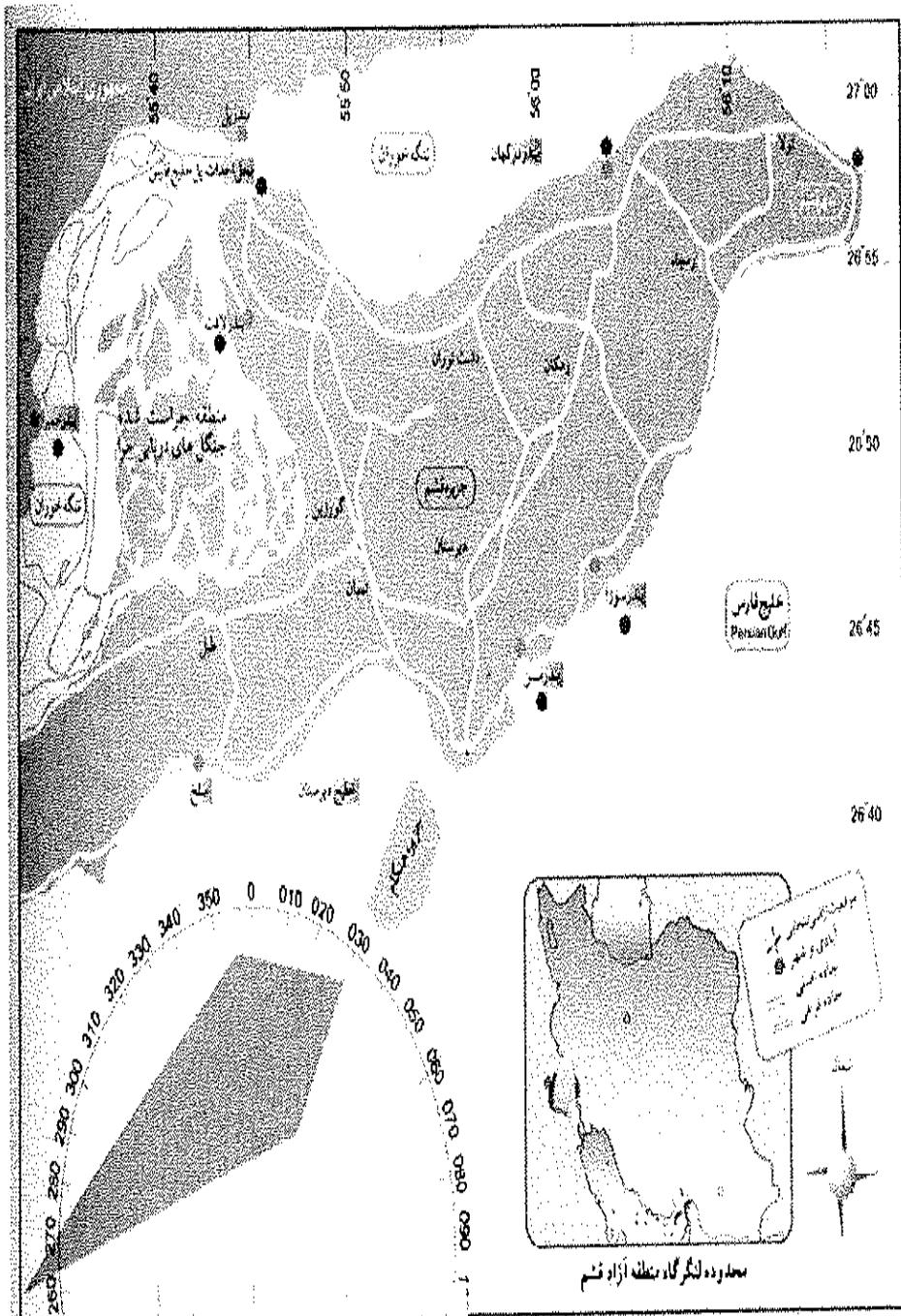
C) 26 DEG27 N

55 DEG36 E

D) 26 DEG32 N

55 DEG54 E

نقشه محدوده آبی منطقه آزاد قشم

ایجاد منطقه ویژه اقتصادی شیراز^(۱)

مصوب ۱۲/۲۵ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد با اصلاحات بعدی

(اصلاحی ۱۳۸۶/۱/۳۱) منطقه ویژه اقتصادی شیراز^(۲) در مساحتی به وسعت سیصد (۳۰۰)^(۳)

هکتار در نزدیکی شیراز به شرح نقشه پیوست که از شمال به مستثنیات پلاک ۲۱۹۰، از شرق به جاده اصلی تیروگاه و زهکش آب، از جنوب به اراضی پلاک ۲۱۸۷ (سنجانک) و اراضی پلاک ۲۱۸۸ (اسلاملو) و از غرب به اراضی هفت‌صد (۷۰۰) هکتاری مربوط به طرح توسعه منطقه ویژه اقتصادی متنه به پلاک ۲۲۰۰ (محمودآباد) محدود است، ایجاد و شرکت توسعه صنایع و صادرات فارس به عنوان سازمان مسئول منطقه یادشده، تعیین می‌شود.^(۴)

۱ و ۲ - به موجب تصویین‌نامه ۱۳۸۶/۱/۳۱ هیأت‌وزیران عنوان «منطقه ویژه اقتصادی برق و الکترونیک شیراز» به منطقه ویژه اقتصادی شیراز تغییر یافته است.

۳ - الف - این تصویین‌نامه به موجب تصویین‌نامه شماره ۱۸۷۰۶/ت/۳۷۱۹۲ که هیأت‌وزیران مصوب ۱۳۸۶/۱/۳۱ اصلاح شده و ضمناً متن ذیل نیز به موجب تصویین‌نامه شماره ۹۲۳۱۲/ت/۴۰۴۵۶ که مصوب ۱۳۸۷/۵/۲۰ به تصویین‌نامه اصلاحی مذکور الحقاق گردیده: این تصویین‌نامه در صورتی قابل اجرا است که سازمان مسؤول منطقه مطا بق ماده (۱۹) قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴ وضعیت خود را در مهلت مقرر در آن ماده با قانون یاد شده تطبیق داده باشد.

ب - تصویین‌نامه شماره ۱۳۸۷/۱۱/۲۳ مصوب ۱۳۸۷/۱۱/۱۶ (اصلاحی ۱۳۹۰/۱۱/۱۶) به شرح ذیل تصویین‌نامه‌های مصوب ۱۳۸۷/۱۲/۲۵ و ۱۳۸۶/۱/۳۱ را اصلاح نموده است:

۱ - هفت‌صد هکتار به شرح نقشه پیوست که تأیید شده به مهر پیوست تصویین‌نامه هیأت‌وزیران است به عنوان اراضی طرح توسعه به اراضی فعلی منطقه ویژه اقتصادی شیراز موضوع تصویین‌نامه های شماره ۱۰۲۴۲/ت/۲۲۷۷۶ که مورخ ۱۳۷۹/۲/۱۷ و شماره ۱۸۷۰۶/ت/۳۷۱۹۲ هـ مورخ ۱۳۸۶/۲/۱۱ الحق می‌شود.

۲ - شهرک دانشگاهی و شهرک سلامت در منطقه توسعه یافته استقرار یابد.

۳ - بین قسمت فعلی و بخش توسعه یافته فضای سبز ایجاد شود.

ج - تصویین‌نامه شماره ۴/۷۶۶۰/ت/۴۲۵۳۸ هـ مصوب ۱۳۸۸/۲/۱۰ هیأت‌وزیران در خصوص تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی شیراز - محدوده منطقه ویژه اقتصادی شیراز شامل پلاک‌های موضوع تصویین‌نامه شماره ۱۰۲۴۲/ت/۲۲۷۷۶ که مورخ ۱۳۷۹/۳/۱۷ به انضمام اراضی ۹۹۲ هکتاری چهل چشمde در پلاک ۴ بخش ۳ مشهور به کلستان در جنوب جاده اصلی شیراز-سپیدان و ۱۷۵۰ هکتار اراضی پلاک ۸ بخش ۳ منه و به گویم حدفاصل روستاهای گویم و قلات در ضلع شمالی محور شیراز-سپیدان که شمالاً به ملیع ملی، جنوباً به اراضی زراعی، شرقاً به شهر صدرا و غرباً به جاده بیضا محدود است، بر اساس نقشه‌های پیوست^{(۱)*} که تأیید شده به مهر پیوست تصویین‌نامه هیأت‌وزیران است، تعیین می‌شود.

* - نقشه‌های مذکور با عنوان «نقشه‌های الحقیقی به محدوده منطقه ویژه اقتصادی شیراز» در همین مجموعه درج

منطقه یادشده به میزانی که حصارکشی شده و مورد تأیید گمرک ایران قرار گیرد ، عملیاتی می شود. حدود اختیارات سازمان مسؤول منطقه یاد شده بر طبق تصویب‌نامه شماره ۱۵۰۰۳/ت ۴۲۸۹۰^(۱) و اصلاحات بعدی آن و با رعایت قوانین و مقررات کشور است.

شده است.

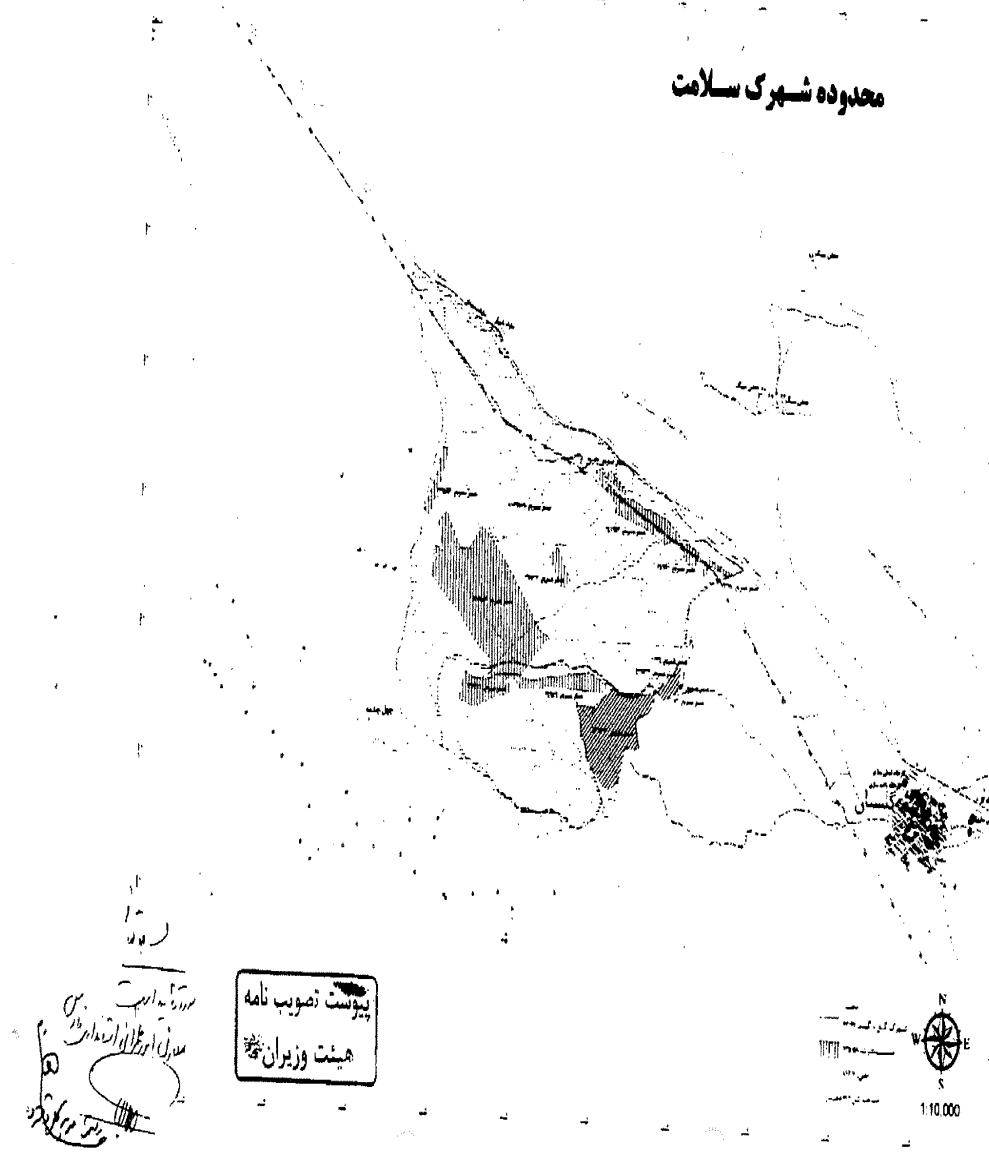
۱ - به آین نامه اجرایی بند (د) تبصره (۲۵) قانون برنامه پنجاهه دوم توسعه مصوب ۱۳۷۴/۲/۴ شورای عالی مناطق آزاد مندرج در پاورقی تصویب‌نامه تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۶ هیأت وزیران در همین مجموعه رجوع شود.

نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی شیراز

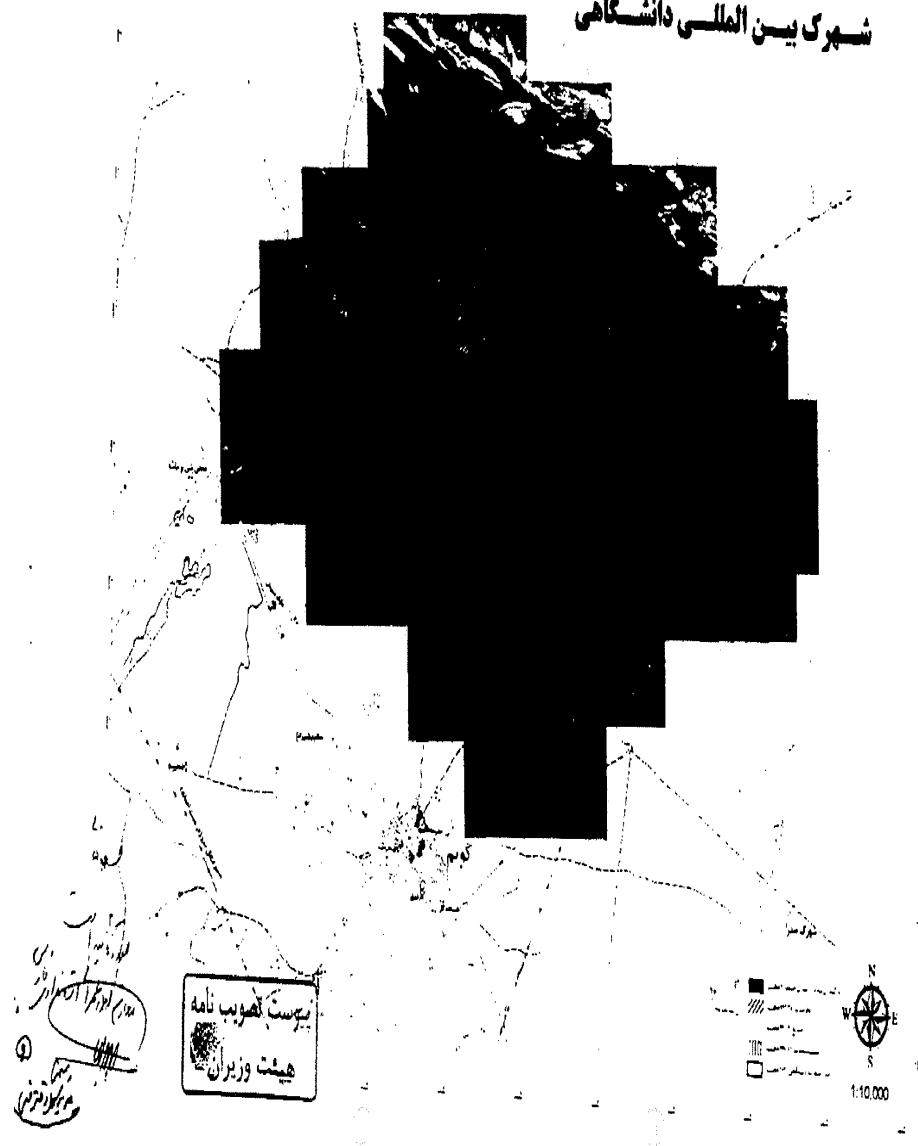
نقشه الحاقی به محدوده منطقه ویژه اقتصادی شیراز

محدوده شهرگ سلامت

نقشه الحاقی به محدوده منطقه ویژه اقتصادی شیراز

شهر گیلان‌الملکی داشگاهی

ایجاد منطقه ویژه اقتصادی کشتی سازی خلیج فارس
مصوب ۱۳۷۸/۱۲/۲۵ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجارتی - صنعتی
با اصلاحات بعدی

وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجارتی - صنعتی در جلسه مورخ ۱۳۷۸/۱۲/۲۵ با توجه به اختیار تفویضی هیأت وزیران، موضوع تصویبنامه شماره ۷۶۳۰۵/ت/۱۹۰۳۷-ه مورخ ۱۳۷۶/۱۰/۲۹ و در اجرای ماده (۱۴) آیین نامه اجرایی بند (د) تبصره ۲۵ قانون برنامه دو م توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران تصویب نمودند:

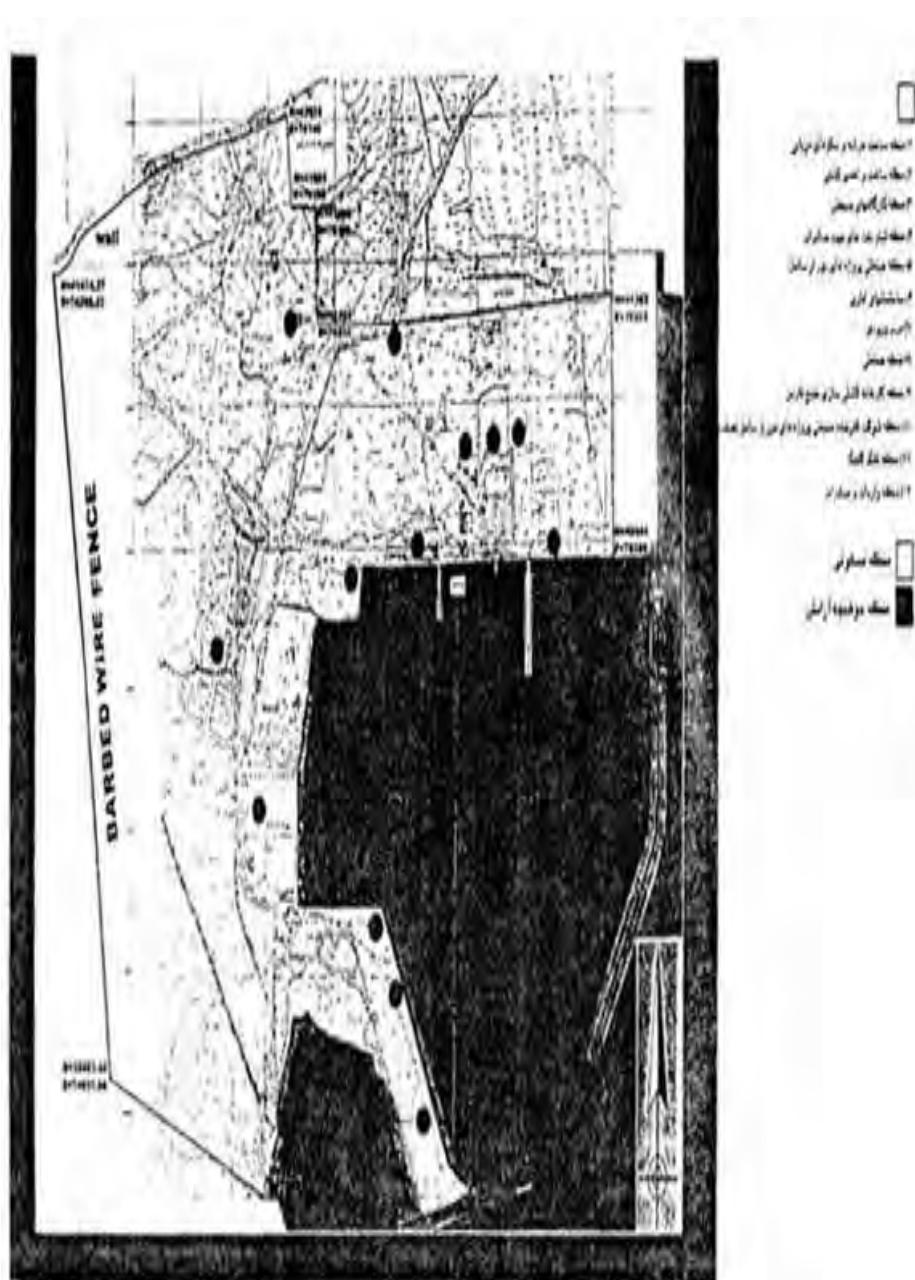
۱ (اصلاحی ۱۳۸۹/۷/۳) - منطقه ویژه اقتصادی کشتی سازی خلیج فارس به مساحت ۱۱۰۰ هکتار در محدوده شرکت مجتمع کشتی سازی و صنایع فراساحل ایران به شرح نقشه پیوست که از شمال به کوههای گلچین، از شرق به روستای بوستانو، از جنوب به آبهای خلیج فارس و از غرب به روستای گلچین محدود است. ایجاد و شرکت مجتمع کشتی سازی و صنایع فراساحل ایران به عنوان سازمان مسؤول منطقه یادشده تعیین می شود.

۲ - منطقه یاد شده به میزانی که حصارکشی شده و مورد تأیید گمرک ایران قرار گیرد ، عملیاتی می شود.

۳ - حدود اختیارات سازمان مسؤول منطقه مزبور بر طبق تصویبنامه شماره ۴۲۸۹۰/ت ۱۵۰۰۳ ک مورخ ۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی^(۱) آن و با رعایت قوانین و مقررات کشور می باشد.

۱ - به آیین نامه اجرایی بند (د) تبصره (۲۵) قانون برنامه پحسانه دوم توسعه مصوب ۱۳۷۴/۲/۴ شورای عالی مناطق آزاد مندرج در پاورقی تصویبنامه تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی سرخس مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۶ هیأت وزیران در همین مجموعه رجوع شود.

نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی کشتی سازی خلیج فارس

تعیین منطقه ویژه اقتصادی پیام

مصوب ۱۳۷۸/۱۲/۲۵ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد با اصلاحات بعدی^(۱)

۱ (اصلاحی ۱۴/۱۰/۱۳۸۹) – منطقه ویژه اقتصادی پیام به مساحت ۳۶۰۰ هکتار در

محدوده فرودگاه پیام به شرح نقشه پیوست که از شمال به شهرک کیان مهر و اراضی سلطان‌آباد و اراضی عرب‌آباد، از شرق به جاده مهرشهر و مردآباد، از جنوب به جاده اختصاصی مرکز ماهواره و جاده روستایی اسماعیل‌آباد و از غرب به روستای رامجین و روستای رونده و اراضی اسماعیل‌آباد پایین محدود است، ایجاد و شرکت خدمات هوایی پیام به عنوان سازمان مسؤول منطقه یاد شده تعیین می‌شود.

۲ – منطقه یاد شده به میزانی که حصارکشی شده و مورد تأیید گمرک ایران قرار گیرد، عملیات می‌شود.

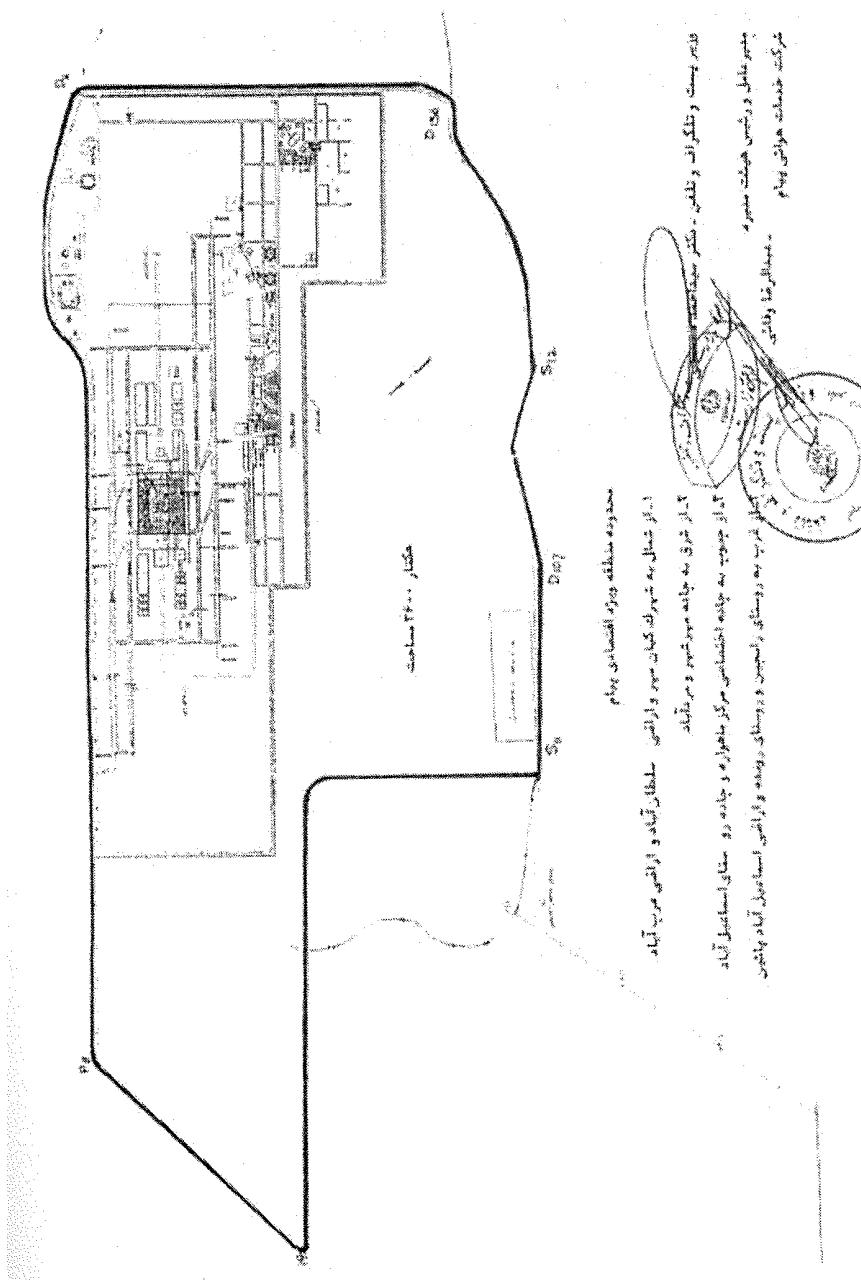
۳ – حدود اختیارات سازمان مسؤول منطقه مذبور مطابق تصویب‌نامه شماره ۱۵۰۰۳/۴۲۸۹۰ ت/۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی آن و با رعایت قوانین و مقررات کشور می‌باشد.

۴ (الحاقی ۱۴/۱۰/۱۳۸۹) – فعالیت‌های تولیدی و صنعتی این منطقه صرفاً پردازش صادرات و استقرار صنایع غیر آلاتی‌نده موسوم به سبز است.

۵ (الحاقی ۱۴/۱۰/۱۳۸۹) – ایجاد پایانه صادراتی و ارائه خدمات یکلپچه و همه جانبه به صادرکنندگان در اولویت برنامه‌های این منطقه خواهد بود.

۱ – به موجب بند ۲ تصویب‌نامه ۱۷/۴/۱۳۸۸ هیأت‌وزیران حوزه مشاورت رییس جمهور در امور مناطق آزاد و ویژه اقتصادی موظف شده است نسبت به اجرای تصمیم مربوط به تکمیل، مطالعه و تبدیل فعالیت منطقه ویژه پیام از حالت تخصصی به فعالیت‌های عمومی اقدام نماید.

نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی پیام

**معافیت کالاهای تولید شده در داخل کشور که به مناطق آزاد
تجاری - صنعتی حمل می‌شوند از سپردن پیمان ارزی
مصوب ۱۳۷۹/۱۰/۱۱ هیأت وزیران با اصلاحات بعدی**

(اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) کالاهای تولید شده در داخل کشور که برای مصرف داخلی به مناطق آزاد تجاری - صنعتی حمل می‌شوند از سپردن پیمان ارزی معاف هستند . تشخیص میزان و نوع کالاهای مذکور به عهده وزارت صنعت، معدن و تجارت و نظارت بر عهده گمرک ایران خواهد بود. دستگاههای فوق مکلفند هر سه ماه یک بار گزارش مربوط به نحوه اجرای این مصوبه را به دولت ارایه نمایند.

**معافیت از سپردن تعهد یا پیمان ارزی واردات مواد اولیه، قطعات
و لوازم ماشین آلات صنعتی برای انجام قراردادهای مناطق ویژه
اقتصادی پارس و پتروشیمی بندر امام
مصطفی ۱۳۸۰/۳/۲۳ هیأت وزیران**

مواد اولیه، قطعات و لوازم ماشین آلات صنعتی که در اجرای ماده (۱۲) قانون مقر رات صادرات و واردات^(۱) و ماده (۲۴) آیین نامه اجرایی آن^(۲) توسط تولیدکنندگان داخلی برای

۱ - از قانون مقررات صادرات و واردات ۱۳۷۲/۷/۴:

ماده ۱۲ - واردات قبل از صادرات مواد و کالاهای مورد مصرف در تولید، تکمیل، آماده سازی و بسته بندی کالاهای صادراتی بصورت ورود موقت با ارائه تعهد یا سفته معتبر به گمرک از پرداخت کلیه وجوده متعلقه به واردات، جز آنچه که جنبه هزینه یا کارمزد دارد، معاف است.

یادآور می‌شود این ماده به موجب ماده ۱۶۵ قانون امور گمرکی مصوب ۱۳۹۰/۸/۲۲ منسوبه شده است.

۲ - ماده (۲۴) اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱۱/۱۲ آیین نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات مصوب ۱۳۷۳/۱/۱۴: ورود موقت:

واردات قبل از صادرات مواد اولیه و کالاهای مورد نیاز در تولید، تکمیل، آماده سازی و بسته بندی کالاهای صادراتی موضوع ماده (۱۲) قانون، مستلزم رعایت موارد ذیل می‌باشد:

۱ - شرایط صدور مجوز واردات:

۱- اجازه ورود موقت موضوع این ماده فقط به کارخانجات، شرکتها و واحدهای تولیدی (اعم از صنعتی یا صنعتی) که دارای پروانه معتبر می‌باشند، داده خواهد شد. واحدهای لیزرگانی و تعاونی‌ها در صورتی می‌توانند از این مقررات استفاده نمایند که با واحدهای تولیدی دارای پروانه معتبر قرارداد منعقد نموده باشند.

انجام قراردادهای آنان در مناطق ویژه اقتصادی پارس و پتروشیمی بندر امام به منظور تولید ،

۱- حداکثر میزان واردات مواد اولیه و کالاهای مورد مصرف معادل ظرفیت اسمی سالانه واحدهای تولیدی سازنده یا تولیدکننده کالا می‌باشد.

۲- صادرکنندگانی که نسبت به ورود موقت مواد اولیه، قطعات و سایر ملزومات تولیدی اقدام می‌نمایند، موظفند حداقل به میزان یکصد و بیست و پنج درصد(۱۲۵٪) ارزش کالای وارداتی موقت، کالای ساخته شده صادر نمایند. چنانچه پس از انجام وظیفه یاد شده، بخشی از کالاهای و قطعات وارد شده برای تولیدکالا و مصرف در داخل کشور در نظر گرفته شود، آن بخش به عنوان واردات قطعی محاسب گردیده و مشمول پرداخت حقوق گمرکی و سود بازرگانی و سایر عوارض و مابهالتفاوت به مأخذ زمان تبدیل اظهارنامه از حالت ورود موقت «به حالت قطعی» خواهد بود.

تبصره - گمرک ایران موظف است ضرایب مورد عمل خود و ضرایبی را که از طریق وزارت‌خانه تولیدی ذی ربط به دست می‌آورد، از طریق مجازی مربوط به اطلاع عموم برساند.

۳- صادرکنندگانی که برای صدور کالاهای خود نیاز به ورود موقت لوازم مستهندی نظیر کارت‌ن، قوطی و گونی دارند، از شمول این مقررات مستثنی می‌باشند.

۴- مهلت صدور کالاهای ساخته شده از مواد اولیه یا کالاهای تکمیل، آماده یا مستهندی شده با کالاهای موضوع این ماده، یک سال پس از تاریخ ورود مواد می‌باشد. این مهلت در مورد کالاهایی که نیاز به زمان بیشتری دارند ، با تشخیص و موافقت گمرک ایران تا یک سال دیگر قابل تمدید است.

تبصره - گمرک ایران موظف است در پایان هر ماه فهرست مواد اولیه وارد شده حاوی شماره حکم ، شماره پرو انه ، تاریخ پروانه، مشخصات متقاضی، آدرس، نام کالا، میزان کالا، ارزش دلاری بر مبنای (سیف)، ردیف تعریف، ارزش ریالی نوع وثیقه و ضمانتنامه اخذ شده را تهیه و جهت بیوسی و نظارت به وزارت صنعت، معدن و تجارت و وزارت‌خانه تولیدی ذی ربط ارسال نماید.

۵- برای ورود موقت کالاهای موضوع این ماده، گمرک با رعایت قانون امور گمرکی و آین‌نامه اجرایی آن تعهد یا سفته به شرح زیر اخذ خواهد نمود:

۱- در مورد کارخانجات، شرکت‌ها و واحدهای تولیدی دولتی، سفته یا تعهد کتبی به تشخیص گمرک ایران.

۲- (اصلاحی ۱۳۸۰/۱۲/۲۲) - در مورد کارخانجات، شرکتها و واحدهای تولیدی غیردولتی، نمونه و خوشنام با اخذ تعهد یا سفته و بقیه واحدهای غیردولتی با اخذ سفته یا ضمانتنامه بانکی تا یک برابر حقوق ورودی به تشخیص گمرک ایران.

۳- (اصلاحی ۱۳۸۰/۱۲/۲۲) - در مورد بازارگانان و اصناف، سفته یا ضمانتنامه بانکی تا یک برابر حقوق و روایی به تشخیص گمرک ایران.

تبصره ۱ - اخذ وثایق یاد شده مانع از اجرای مفاد قانون امور گمرکی درخصوص کالاهایی که با استظهه از مزایای این ماده وارد، اما ظرف مهلت مقرر یا مهلت‌های تمدیدشده صادر نشده است، نخواهد شد.

تبصره ۲ - گمرک ایران موظف است حداکثر تسهیلات را برای صادرکنندگان نمونه و خوشنام ارایه نماید. دستورالعمل این بند توسط گمرک ایران تهیه و به اطلاع عموم خواهد رسید.

۴ - مرجوع نمودن عین مواد اولیه و کالاهای ورود موقت بلامانع است. تشخیص و انطباق مواد و کالاهای مرجعی با مواد و کالاهای ورود موقت با گمرک ایران است.

تکمیل و سوارکردن یا آماده‌سازی به طور موقت به کشور وارد می‌گردند به هنگام صدو ر به این مناطق پس از انجام عملیات فوق صادرات تلقی و به تشخیص گمرک از سپردن تعهد یا پیمان ارزی معاف می‌باشند.

تکلیف گمرک جمهوری اسلامی ایران به کنترل کالاهایی که به منظور استفاده و مصرف در مناطق ویژه اقتصادی انرژی پارس و پتروشیمی بندرآمام از طریق اعتبارات استنادی بانک‌های ایرانی وارد می‌شوند در مبادی ورود به مناطق و صدور گواهی مبنی بر مطابقت کالا با سفارش

تصویب ۱۳۸۱/۷/۲۸ هیأت وزیران

گمرک جمهوری اسلامی ایران کالاهایی را که به منظور استفاده و مصرف در مناطق ویژه اقتصادی انرژی پارس و پتروشیمی بندرآمام از طریق اعتبارات استنادی بانک‌های ایرانی وارد می‌شوند، در مبادی ورودی به مناطق کنترل نموده و جهت رفع تعهدات بانک‌ها ی بازگشته باشند. اعتبار، گواهی لازم مبنی بر مطابقت کالا با سفارش را صادر می‌نماید. کالاهایی که تاکنون با گشایش اعتبار استنادی توسط بانک‌های ایرانی به این مناطق وارد شده است نیز مشمول این تصویب‌نامه می‌شود.

تعیین نحوه تأمین مالی و راهکارهای اصلاحی برای بهبود عملکرد

مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

تصویب ۱۳۸۲/۲/۲۱ هیأت وزیران با اصلاحات بعدی

نحوه تأمین مالی و راهکارهای اصلاحی برای بهبود عملکرد مناطق یاد شده به شرح زیر

تعیین می‌شود:

الف - نحوه تأمین منابع:

برای تأمین مالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی سرمایه‌گذاری‌ها به لحاظ ماهیتی به سه

دسته تقسیم می‌شوند:

۱- سرمایه‌گذاری‌های تجاری و تولیدی دارای بازده اقتصادی که با بهره‌گیری از مزایای

قانونی توسط سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی صورت می‌پذیرند.

۲- پروژه‌های زیربنایی که با تعریف مجدد و تنظیم مقررات و ارایه تسهیلاتی از سوی

دولت حتی الامکان، به صورت پروژه‌های دارای بازده اقتصادی درآمده و از طریق بخش خصوصی (داخلی و خارجی) تأمین مالی می‌شوند.

۳- پروژه‌های زیربنایی و اعمال حاکمیتی که فقط توسط دولت و دستگاه‌های اجرایی باید اجرا شوند که به دو طریق خواهد بود:

الف (اصلاحی مصوب ۱۳۸۳/۴/۳) - پروژه‌های عمرانی و طرح‌های حاکمیتی که توسط دستگاه‌های اجرایی براساس بودجه سالانه تحت عنوان پروژه‌های عمرانی و طرح‌های حاکمیتی در مناطق آزاد طراحی می‌شوند در این خصوص مبنای اولیه، اجرای تکالیف تعیین شده برای دستگاه‌های اجرایی در پیوست شماره (۱) تصمیمات اتخاذ شده در کارگروه موضوع تصمیم نامه شماره ۱۲۵/۲۰/۲۱۷ مورخ ۱۳۸۰/۲/۲۶ هیأت وزیران پیش‌بینی اعتبارات مورد نیاز توسط سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور^(۱) در سرجمع اعتبارات دستگاه‌های اجرایی خواهد نمود.

ب - طرح‌های زیربنایی و حاکمیتی که توسط هیأت مدیره مناطق آزاد تجاری - صنعتی طراحی و از محل عوارض وصولی کالاها یا کمک‌های دولت با شرایط زیر تأثیر می‌شود:

۱- حداقل کالای وارد شده از مناطق به سرزمین اصلی به صورت مسافری در سال ۱۳۸۲ در حد سیصد و شصت میلیون (۳۶۰,۰۰۰,۰۰۰) دلار خواهد بود. سقف مذکور برای سالهای ۱۳۸۳ به بعد در قالب بودجه سالانه سازمان‌های مناطق به تصویب شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی خواهد رسید.

این سقف به موازات تأمین منابع از سایر طرق کاهش خواهد یافت.

۲ (اصلاحی ۱۳۸۳/۴/۳) - واردات مسافری به مناطق آزاد صرفاً محدود به مسافران واقعی بوده که مطابق قوانین و مقررات کشور انجام خواهد شد.

سایر روش‌های تأمین منابع مورد نیاز برای سرمایه‌گذاری‌های یاد شده در قالب برنامه و بودجه‌های سالانه به شرح زیر (مستقلأً یا ترکیبی) می‌باشد:

۱- استفاده از تسهیلات بانکی (مشابه شرایط داخل کشور) برای طرح‌هایی که از توجیه فنی و اقتصادی لازم برخوردار باشند.

۱- آئین‌نامه اجرایی قانون در تاریخ ۱۳۸۵/۳/۱ به تصویب رسیده و در این مجموعه درج شده است

- ۲- استفاده از تسهیلات خارجی از طریق فاینانس و در قالب بودجه سالانه و سایر روش‌های تأمین مالی نظری BRT، BOT، BOOT و ...
- ۳- صدور مجوز انتشار اوراق مشارکت.
- ۴- اختصاص بخشی از منابع حساب ذخیره ارزی به صورت وام به مناطق آزاد از طریق اصلاح قانون مربوط در مجلس شورای اسلامی.
- ۵- پیش‌بینی منابع مالی مورد نیاز سازمان‌های مناطق آزاد در قالب قوانین بودجه سالانه از سال ۱۳۸۳.

وزارت امور اقتصادی و دارایی مسؤولیت پیگیری تا تحقق روشهای تأمین مالی فوق را بر عهده خواهد داشت.

ب - راهکارهای اصلاحی برای بهبود عملکرد مناطق:

- ۱- دیپوخته شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی و هیأت مدیره‌های مناطق، به عنوان نماینده دولت در منطقه مکلفند از تصدی مستقیم و غیرمستقیم امور تولیدی و تجاری اجتناب نموده و این‌گونه امور را به بخش خصوصی واگذار نمایند.
- ۲- دیپرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی و هیأت مدیره سازمان‌های مناطق آزاد با همکاری دستگاه‌های ستادی، نسبت به تنظیم و تدوین مقررات و ضوابط حمایت از سرمایه‌گذاری‌های تولیدی در مناطق در دو مرحله به شرح زیر اقدام نمایند:
 - الف - در مرحله اول مقررات و ضوابط موجود جمع‌آوری و تنظیم مجدد شوند.
 - ب - در مرحله دوم نوافع و کمبودهای مقرراتی و تدابیر لازم برای رفع موانع و تسهیل امور سرمایه‌گذاری را تنظیم نموده و برای تصمیم‌گیری به مراجع ذی‌ربط ارایه کنند.
- ۳- سازمان‌های مناطق آزاد تجاری - صنعتی موظفند اصلاحات لازم در ساختار تشکیلاتی خود را، متناسب با وظایف و مأموریت‌های محول شده با نظر دیپرخانه شورای ياد شده و همکاری سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور^(۱) تنظیم و به شورای مزبور ارایه نمایند.
- ۴- درخصوص حجم واردات کالاهای تولیدی در مناطق به داخل کشور که در حال حاضر در قالب ارزش افزوده عمل می‌شود، مناطق مجازند به ترتیب اولویت، به یکی از سه

۱ - در حال حاضر معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور و معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور.

حالت زیر عمل نمایند:

الف - میزان و رود کالاها به سرزمین اصلی ضریبی از میزان صادرات آن کالا به خارج از کشور به شرح زیر باشد: (صدور کالا به سایر مناطق مشمول این بند نمی‌گردد)

۱- طی یک دوره سه ساله هر واحد تولیدی مجاز باشد به ازای یک واحد صادرات به خارج از کشور، سه واحد به سرزمین اصلی وارد کند.

۲- طی دوره سه ساله دوم به ازای هر واحد صادرات به خارج از کشور ، دو واحد واردات به سرزمین اصلی وارد شود.

۳- پس از طی دوره سه ساله دوم میزان واردات به ازای صادرات یک به یک شود و سپس به تدریج نسبت مذکور کاهش یابد.

ب - ورود محصولات تولید شده در مناطق آزاد به داخل کشور به میزان ارزش افزوده مجاز است و مازاد بر آن مطابق قوانین تجاری کشور عمل می‌شود.

تبصره (اصلاحی مصوب ۱۳۸۳/۴/۳) - تولیدات وارداتی به سرزمین اصلی موضوع

قسمت‌های «الف» و «ب» بند (۴) از پرداخت سودبازرگانی معاف می‌باشند.^(۱)

پ (اصلاحی مصوب ۱۳۸۳/۴/۳) - ورود محصولات تولید شده در مناطق آزاد به سرزمین اصلی، مشروط بر آن که کلیه حقوق و رودی، مواد اولیه و قطعات خارجی به کار رفته در کلای تولیدی وارده به سرزمین اصلی به خزانه دولت پرداخت شود، مجاز است. مواد اولیه و واسطه‌ای مصرفی که از سرزمین اصلی پس از اخذ حقوق و رودی به مناطق آزاد ارسال می‌شود، پس از تولید و صدور محصول نهایی از منطقه آزاد به سرزمین اصلی از پرداخت سودبازرگانی معاف می‌باشند.

شمول این بند بر مناطق آزاد و ویژه به طور یکسان اعمال خواهد شد.

۵ - فراهم کردن شرایط لازم برای فعال شدن یک یا چند شعبه از بانک‌های معتبر جهانی در مناطق و یا ایجاد بانک‌های مستقل غیردولتی در منطقه با مشارکت اشخاص داخلی و خارجی و انتقال بخشی از نقل و انتقالات ارزی دستگاه‌های دولتی به شب بانک‌های خارجی

۱ - تبصره قبلی به شرح زیر می‌باشد:

تبصره - تولیدات وارداتی به سرزمین اصلی موضوع قسمت‌های «الف» و «ب» بند (۴) از پرداخت هرگونه حقوق ورودی معاف می‌باشند.

تأسیس شده در منطقه.

به منظور ارتقای خدمات بانکی در مناطق آزاد کشور در جهت جذب سرمایه‌های داخلی و خارجی و رفع مشکلات احتمالی و متناسب نمودن این خدمات با انتظارات سرمایه گذاران، کلیه بانک‌های کشور که در مناطق آزاد فعالیت دارند مکلفند:

الف - کلیه فعالیت‌های پولی و بانکی خود را انحصاراً بر عایت موازین مقرر در آیین‌نامه پولی و بانکی مناطق آزاد تجاری - صنعتی^(۱) انجام دهند.

ب - شعب موجود در مناطق را در حد شعبه مستقل یا ممتاز ارتقاء دهند.

پ - کلیه شعب بانک‌های مستقر در مناطق آزاد تجاری در اجرای ماده (۱۴) آیین‌نامه نحوه استفاده از زمین و منابع ملی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران^(۲)، مکلفند قراردادهای منعقد شده و اگذاری اراضی بین سازمان و متقاضیان را در حکم سند رسمی پذیرفته و تسهیلات اعتباری مربوط را بر عایت آیین‌نامه پولی و بانکی مناطق آزاد^(۳) به متقاضیان اعطاء نمایند.

۶ (اصلاحی مصوب ۱۳۸۳/۴/۳) - دستگاه‌های دولتی مکلفند در ازای خدمات خود ، مناطق آزاد را نیز نظیر سایر نقاط کشور در پوشش خدمات اولویت‌دار خود قرار دهند به استثنی خدمات اولویت‌داری که به موجب قانون برای مناطق معینی وضع شده است.

۷- ارایه تسهیلات بیشتر به شرکت‌ها و فعالیت‌های بخش خصوصی مناطق از طریق حساب ذخیره ارزی.

۸- ایجاد تسهیلات بیشتر برای مناطق آزاد تجاری صنعتی جهت جایگزینی لردادات تجاری از مناطق آزاد به سرزمین اصلی با اودات تجاری از کشورهای هم‌جوار به سرزمین اصلی

۹- ایجاد شبکه اطلاع رسانی در محل استقرار گمرک سازمان مناطق و ارائه اطلاعات کالاهای وارد شده به مناطق به صورت هموسطه به گمرک جمهوری اسلامی ایران.

۱۰- تعیین تکلیف حساب‌های مانده از سال‌های قبل و تنظیم صورتهای مالی حسابرسی شده برای ارائه به شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی حداقل تا پایان سال ۱۳۸۲.

۱ و ۳ - به آیین‌نامه پولی و بانکی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب ۱۳۷۸/۹/۹ در همین مجموعه مراجعه شود.

۲ - به آیین‌نامه نحوه استفاده از زمین و منابع ملی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی مصوب ۱۳۷۲/۱۲/۲۳ در همین مجموعه مراجعه شود.

- ۱۱- کلیه شرکت‌های تحت پوشش مناطق آزاد مکلف هستند حداکثر ظرف شش ماه اساسنامه خود را به تصویب شورای عالی برسانند و فعالیت‌های خود را طبق اساسنامه تنظیم و اجرا نمایند.
- ۱۲- سازمان‌های مناطق آزاد کشور موظفند به منظور جلوگیری از قاچاق کالا از مناطق مذکور به داخل کشور، با همکاری دستگاه‌های ذی‌ربط اقدامات لازم را به عمل آورند. اعتبارات مورد نیاز از طریق پیش‌بینی در اعتبارات دستگاه‌های ذی‌ربط تأمین خواهد شد.
- ۱۳- به منظور نظارت بر حسن اجرای این تصویبات و سایر مصوبات شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی، دبیرخانه شورا مکلف است عملکرد مناطق آزاد و دستگاه‌های اجرایی موظف را به صورت مستمر به کارگروهی متشكل از نمایندگان دبیرخانه شورای عالی، وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور^(۱) ارائه نماید تا پس از بررسی، نتایج را به شورای عالی گزارش کنند.
- ۱۴- تا زمان اعمال اصلاحات پیش‌بینی شده و ایفای سایر تکالیف قانونی مناطق آزاد کنونی، ارایه هرگونه پیشنهاد جدیدی درخصوص تأسیس مناطق آزاد منوع است. پس از آن صرفاً پیشنهاداتی برای ایجاد مناطق جهت بررسی در هیأت دولت پذیرفته خواهد شد که مناطق پیشنهادی از زیرساختها و امکانات لازم و کافی برخوردار باشند.
- ۱۵- به منظور تسهیل مبادلات تجاری در سطح مرکز مبادلات تجاری و به منظور ارتقای سطح صادرات و تبدیل شدن این مناطق به پایگاه‌های پردازش صادرات، کلیه دستگاه‌های مستقر در مناطق آزاد مکلفند انحصاراً قوانین و مقررات مناطق را درخصوص صادرات از این مناطق مورد عمل قرار دهند.
- ۱۶- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور^(۲) موظف است برنامه توسعه مناطق آزاد و ویژه را در دو بخش آمایش سرزمین و همچنین برنامه چهارم توسعه کشور^(۳) به عنوان یک بخش مستقل در نظر گیرد.
- ۱۷- سازمان‌های مناطق آزاد تنها مرجع صدور مجوز فعالیت برای هر نوع فعالیت

۱- در حال حاضر معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور و معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور.

۲- به مجموعه قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی... از انتشارات این معاونت مراجعه شود.

اقتصادی مجاز در محدوده منطقه آزاد بوده و هرگونه دخالت یا اقدام موازی توسط دستگاه‌های دیگر ممنوع می‌باشد.

۱۸ (اصلاحی مصوب ۱۳۸۳/۴/۳) - مدیریت سازمان‌های مناطق آزاد تجاری - صنعتی در مناطق به نمایندگی دولت بالاترین مقام اجرایی منطقه در زمینه‌ها ای اقتصادی و زیربنایی محسوب شده و کلیه دستگاه‌ها و وزارت‌خانه‌ها و سازمان‌های دولتی مکلفه ضمن اجرای ماده (۲۷) ^(۱) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران ، با ارتقای پست مسؤولان دستگاه‌ها ای محلی در حد مدیرکلی ، از هرگونه فعالیت نامهانگ با سازمان‌های مناطق آزاد خودداری نموده و در اجرای مأموریت‌های سازمان‌ها هرگونه هماهنگی و همکاری را مراحت کنند.

۱۹ - حمایت دستگاه‌های دولتی از فعالیت‌های تولیدی، خدماتی در مناطق به دلیل شرایط مناسب‌تر قانونی مناطق آزاد.

۲۰ (اصلاحی ۱۳۹۰/۳/۳۱) - به منظور حمایت دولت از جذب و جلب جریان ترانزیت کالا از کلیه مناطق آزاد تا مرزهای خروجی کشور، عوارض ترانزیت حمل و نقل داخل کشور این قبیل کالاها با هماهنگی و همکاری وزارت راه و شهرسازی بخشوده می‌شود.

۲۱ (اصلاحی مصوب ۱۳۸۳/۴/۳) - ثبت شناورها و هوایپیماها در هر یک از مناطق آزاد با رعایت اصل هشتاد و یکم قانون اساسی ^(۲) براساس ضوابط مصوب هیأت‌وزیران طبق ماده (۲۲) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد ^(۳) مجاز می‌باشد.

شناورها و هوایپیماهای ثبت شده در مناطق آزاد به غیر از مواردی که قانون معین نموده است از پرداخت هرگونه وجهی تحت هر عنوان به دستگاه‌ای اجرایی کشور مستثنی می‌شند

۲۲ - اتباع خارجی شاغل در مناطق آزاد تجاری - صنعتی از معافیت مقرر در ماده (۱۳)

۱ و ۳ - به قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی مندرج در همین مجموعه مراجعه شود.

۲ - اصل هشتاد و یکم ق.ا.ج.۱.۱. مصوب ۱۳۶۸:

دادن امتیاز تشکیل شرکت‌ها و مؤسسات در امور تجاری و صنعتی و کشاورزی و معادن و خدمات به خارجیان مطلقاً ممنوع است.

۴ - به ضوابط ثبت و اعطای تابیت جمهوری اسلامی ایران به شناوره ا در مناطق آزاد تجاری [°] صنعتی مصوب ۱۳۸۸/۱۱/۴ مندرج در این مجموعه رجوع شود.

قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی^(۱) جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۷۲ در مدت مقرر قانونی برخوردار می باشند و به هنگام خروج از مناطق ملزم به ارائه مفاصیحساب مالیاتی نسبت به زمان اشتغال خود نمی باشند. سازمان‌ها مکلفند تاریخ شروع اشتغال افراد یاد شده را به مبادی ذی‌ربط اعلام نمایند.

متقابلًاً نیروی انتظامی مکلف است حسب اظهار رسمی سازمان‌ها ای مناطق آزاد، مجوز خروج اتباع خارجی را صادر نماید.

۲۳- آبهای ساحلی تا فاصله ۵۰۰ متر از قلمرو خاکی مناطق آزاد، جزء حریم مناطق آزاد محسوب می‌شوند.

۲۴ و ۲۵- ^(۲) به موجب بند ۸ تصویینامه مصوب ۱۳۸۳/۴/۳ حذف گردیده است.

از تصویینامه راجع به اتخاذ تصمیماتی در خصوص ورود کالا از مناطق آزاد تجاری - صنعتی به داخل کشور

مصطفی ۱۳۸۲/۱۱/۱۹ هیأت وزیران با اصلاحات بعدی

۲ (اصلاحی ۱۳۹۰/۷/۱۹ و ۱۳۹۰/۷/۱۹) - سود بازرگانی کالاهایی که به صورت تجاری از طریق مناطق آزاد تجاری - صنعتی به سرزمین اصلی وارد می‌شود، حداقل تا پانزده درصد ارزش سيف کالاهای مذکور کاهش می‌یابد. سازمان‌های مناطق آزاد موظفند معادل آن را مطابق آیین‌نامه^(۳) اخذ عوارض در مناطق آزاد به عنوان عوارض ورود آن کالاهای از خارج به منطقه آزاد دریافت و بر طبق بودجه سالیانه خود هزینه نمایند. میزان واردات کالا به این صورت سالانه حداقل سه میلیارد (۳/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) دلار خواهد بود. این تصویی‌بنلمه از تاریخ ابلاغ لازم‌الاجرا است^(۴)^(۵)

۱- قانون مذکور در این مجموعه درج شده است.

۲- بندهای ۲۴ و ۲۵ به شرح زیر بوده است:

۲۴- به منظور توسعه یکپارچه جزیره قشم کلیه اراضی موجود در منطقه ویژه قشم تبدیل به منطقه آزاد گردیده و سازمان منطقه آزاد مسؤول اداره کردن کل جزیره می‌باشد.

۲۵- به منظور توسعه سریع منطقه آزاد چابهار، بندر شهید بهشتی و بندر شهید کلانتری چابهار به منطقه آزاد ملحق می‌گردد.

۳- آیین‌نامه مذکور مصوب ۱۳۷۲/۱۰/۲۷ با اصلاحات بعدی در این مجموعه درج شده است.

۴- تصویینامه در خصوص کاهش سود بازرگانی کالاهایی که به صورت تجاری از طریق مناطق آزاد تجاری

۳- سازمان‌های مناطق آزاد تجاری - صنعتی مسؤولیت فراهم کردن جاذب‌ها را لازم برای تحقق امور فوق به عهده خواهند داشت.

۴- گمرک ایران از طریق استقرار در مبادی خروجی و ارتباط همزمان ماشینی با گمرک مناطق آزاد تجاری - صنعتی، نظارت بر حسن اجرای این تصویبیnam و را به عهده خواهد داشت.

► صنعتی به سرزمین اصلی وارد می‌شوند مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰ هیأت وزیران:

۱- سود بازرگانی کالاهایی که به صورت تجاری از طریق مناطق آزاد تجاری - صنعتی به سرزمین اصلی وارد می‌شود، تا پانزده درصد ارزش سیف کالاهای مذکور کاهش می‌یابد.

۲- میزان واردات کالا که مشمول کاهش سود بازرگانی مذکور می‌باشد، حداقل سه میلیارد (۳۰۰۰/۰۰۰) دلار در سال خواهد بود.

۳- این تصویبیnam از تاریخ ابلاغ لازم الاجرا است.

۵- درخصوص میزان معافیت سود بازرگانی در مناطق ویژه اقتصادی به تصویبیnamه‌های ذیل توجه فرمایید:
الف - از تصویبیnam در خصوص اعمال تخفیف و معافیت سود بازرگانی در بازارچه‌های مرزی و منطقه ویژه اقتصادی سرخس مصوب ۱۳۸۸/۸/۸:....

۲- مفاد تصویبیnam شماره ۷۰۴۶۶/ت/۳۰۳۶۶-ه مورخ ۱۳۸۲/۱۲/۲۷ به استثنای بند (۲) آن به منطقه ویژه اقتصادی سرخس تسری می‌یابد.

ب- تصویبیnam در خصوص میزان معافیت سود بازرگانی برای ورود کالا از طریق بنادر آبادان، خرمشهر، چوئیبده، بوشهر و جزیره هرمز مصوب ۱۳۸۷/۱۲/۲۴:....
تصویبیnam شماره ۷۰۴۶۶/ت/۳۰۳۶۶-ه مورخ ۱۳۸۲/۱۲/۲۷ و اصلاحات بعدی آن، موضوع تصویبیnamه‌های شماره ۱۳۸۷/ت/۳۱ و شماره ۷۰۷۳۲۹/ت/۳۹۲۴۶-ه مورخ ۱۳۸۲/۱۲/۲۰ برای اجرا در سال ۱۳۸۸ تنفيذ می‌گردد.

۲- میزان تخفیف سود بازرگانی برای ورود کالا از طریق بندر خرمشهر (موضوع تصویبیnamه شماره ۷۰۴۶۶/ت/۳۰۳۶۶-ه مورخ ۱۳۸۷/۱۲/۲۷) در سال ۱۳۸۸ بیست و پنج درصد می‌باشد.

۱*- تصویبیnam شماره ۷۰۴۶۶/ت/۳۰۳۶۶-ه مورخ ۱۳۸۲/۱۲/۲۷ هیأت وزیران:
۱- ورود کالا از طریق بنادر آبادان، خرمشهر و چوئیبده تا پایان سال ۱۳۸۳ مشمول بیست درصد (۲۰٪) معافیت سود بازرگانی می‌باشد.

۲- میزان تخفیف فوق برای ورود کالا از بندر بوشهر و جزیره هرمز پانزده درصد (۱۵٪) می‌باشد.

۳- پارچه و پوشاك موضوع فصول ۵۰ لغایت ۵۵ و ۶۰ جدول پیوست آیین نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات، انواع خودرو سواری، برنج و لوازم خانگی به ترتیب فهرست پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیأت دولت می‌باشد، از شمول تسهیلات موضوع این تصویبیnamه خارج می‌باشد.

۴- کالاهای ترانزیت اعم از داخلی و خارجی مشمول این تسهیلات نخواهند بود.

۲*- تصویبیnam شماره ۷۰۴۶۶/ت/۳۰۳۶۶-ه مورخ ۱۳۸۲/۱۲/۲۷ برای اجرا در سال ۱۳۸۸ تنفيذ شده است.

تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی خوزستان و جزیره مینو و شلمچه به عنوان

محدوده منطقه آزاد تجاری - صنعتی ارونده

مصوب ۱۳۸۴/۳/۸ هیأت وزیران با اصلاحات بعدی

- ۱ - محدوده فعلی منطقه ویژه اقتصادی خوزستان^(۱) و جزیره مینو و شلمچه به شرح نقشه پیوست که به مهر دفتر هیأت دولت تأیید می‌شود به عنوان محدوده منطقه آزاد تجاری - صنعتی ارونده (آبادان - خرمشهر) تعیین می‌شود.^(۲)
- ۲ - کلیه قوانین و مقررات حاکم بر آب‌ها و رودخانه‌ها در سرزمین و نظامات توسعه و بهره‌برداری از منابع آب رودخانه‌کلرون، بهمنشهر و ارونده رود همچنان لازم‌الرعايه می‌باشد.
- ۳ (اصلاحی ۱۳۸۵/۱۱/۴) - درآمدهای شهرداری آبادان ناشی از اخذ عوارض با رعایت مقررات مربوط کماکان برقرار می‌باشد.

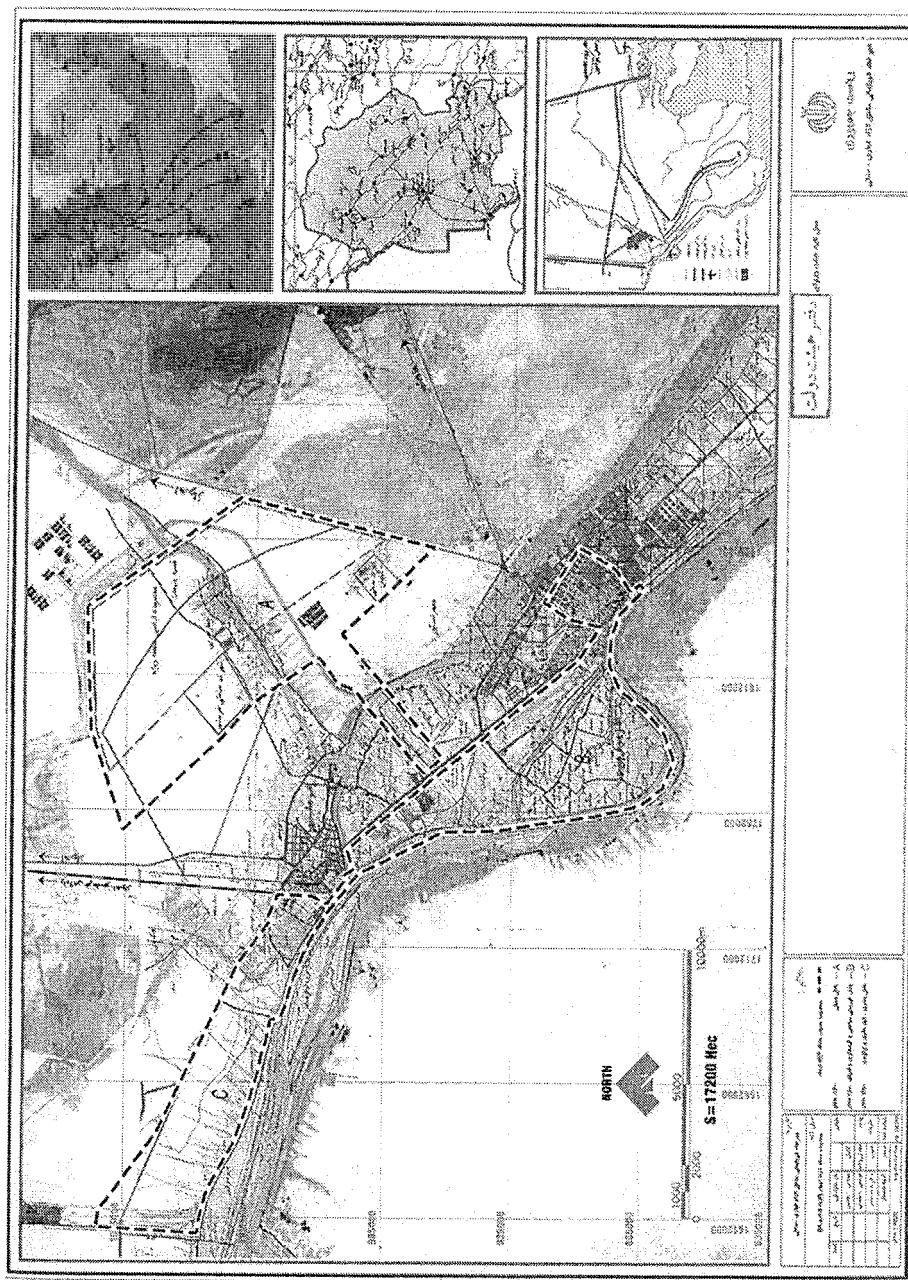
- ۱ - تصویباتنامه تعیین منطقه ویژه اقتصادی خوزستان مصوب ۱۳۷۵/۹/۲۴ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد : منطقه ویژه اقتصادی خوزستان واقع در ضلع شمالی شهرستان‌های خرمشهر و آبادان (به استثنای کانال ژیان) با وسعت تقریبی (۲۰۰۰) هکتار به شرح نقشه پیوست تعیین و شرکت «توسعه فرآگیر عمران خوزستان» به عنوان سازمان مسؤول منطقه مزبور تعیین می‌شود.
- ۲ - حدود اختیارات سازمان مسؤول یاد شده بر طبق تصویباتنامه شماره ۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی آن و با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور می‌باشد.
- ۳ - منطقه ویژه اقتصادی خرمشهر موضوع تصویباتنامه شماره ۵۸۳۸۲/ت ۱۸۲۵۱ که مورخ ۱۳۷۶/۴/۳۰ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد به شرح ذیل در منطقه آزاد ارونده ادغام شده است:

منطقه ویژه اقتصادی خرمشهر به مساحت تقریبی دویست و سی (۲۳۰) هکتار، به شرح نقشه پیوست، در کنار اروندرود و در جنب گمرکات این بندر ایجاد و به عنوان منطقه دوم به منطقه ویژه اقتصادی خوزستان (موضوع تصویباتنامه شماره ۱۰۹۱۱۳/ت ۱۱۷۵۴۳ که مورخ ۱۳۷۵/۱۰/۲۲) اضافه و سازمان بنادر و کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران به عنوان سازمان مسؤول منطقه مزبور تعیین می‌شود.

حدود اختیارات سازمان مسؤول یادشده بر طبق تصویباتنامه شماره ۴۲۸۹۰/ت ۱۵۰۰۳ که مورخ ۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی آن و با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور می‌باشد.

- ۴ - به موجب تصویباتنامه مصوب ۱۳۸۷/۹/۲۷ هیأت وزیران حوزه مشاورت رییس جمهور در امور مناطق آزاد و ویژه اقتصادی موظف شده است با هماهنگی معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور و همکاری استانداری با رعایت قوانین و مقررات مربوط نسبت به اجرای تصمیم مربوط به ترجیح انواع خودروها و ماشین آلات سنگین راهسازی و پلاک‌گذاری در منطقه آزاد تجاری ^۰ صنعتی ارونده وفق مقررات و ضوابط مناطق آزاد اقدام نماید.

نقشه محدوده منطقه آزاد تجاري - صنعتي اروندي

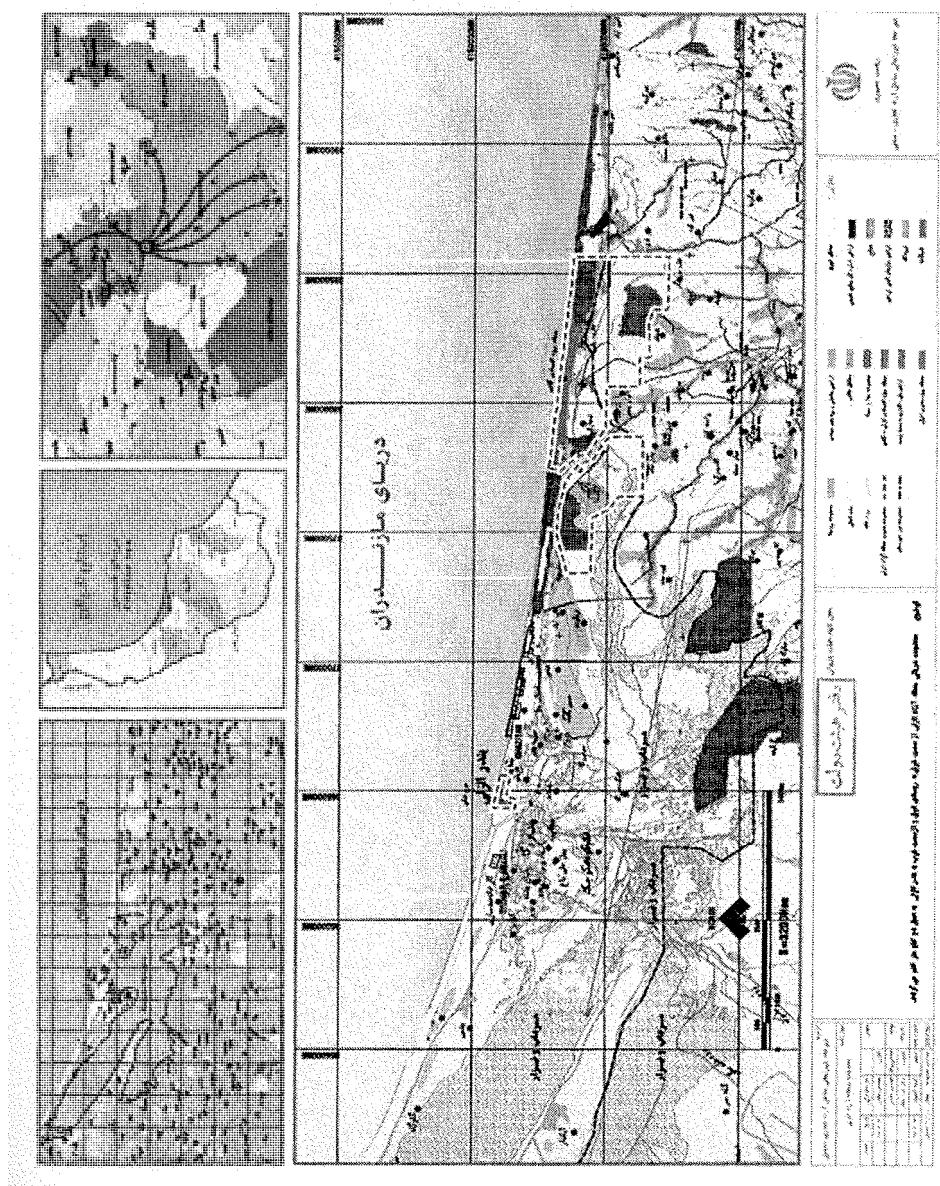

تعیین محدوده منطقه آزاد تجاری - صنعتی انزلی

مصوب ۱۳۸۴/۳/۸ هیأت وزیران

محدوده منطقه ویژه اقتصادی گلشن - بندرانزلی و شهرک صنعتی انزلی به شرح نقشه پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیأت دولت می‌باشد به عنوان محدوده منطقه آزاد تجاری - صنعتی انزلی تعیین می‌گردد.

نقشه محدوده منطقه آزاد تجارتی - صنعتی انزلی

اتخاذ تصمیماتی به منظور واگذاری زمین مورد نیاز دانشگاه‌های دولتی در مناطق آزاد

مصوب ۱۳۸۴/۶ وزیران عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی

۱- زمین مورد نیاز صرفاً با کاربری آموزشی و تحقیقاتی به طور رایگان در اختیار

دانشگاه‌های صنعتی شریف و تهران در منطقه آزاد کیش قرار گیرد.

۲- در خصوص سایر دانشگاه‌های دولتی، مناطق آزاد می‌توانند تا هشتاد درصد ارزش

زمین با لحاظ شرایط فوق تخفیف قائل شوند.

تعیین محدوده منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس

مصوب ۱۳۸۵/۹ هیأت وزیران

محدوده منطقه ویژه اقت صادی انرژی پارس موضوع تصویب‌نامه شماره ۱/۶۵۶۰

۲۰۶۶۷/ک مورخ ۱۳۷۷/۱۰/۲۱^(۱) از شمال به رشته کوه زاگرس، از جنوب به خلیج فارس

(منتھی به حد نهایی آبهای قلمرو انحصاری ایران)، از شرق به محدوده روستاهای چاه مبارک،

کنار خیمه، بنود، زیار، بساطین و هاله و از غرب به مج اورت روستای نخل غانم به وسعت

تقریبی سی هزار هکتار به استثنای پارک ملی نای بند موضوع مصوبه شماره ۱۲/۱۱۹۷۵/۱

مورخ ۱۳۸۴/۳/۲۲ شورای عالی حفاظت محیط زیست به شرح نقشه پیوست که تأیید شده به

مهر دفتر هیأت دولت است تعیین می‌گردد.^(۲)

۱- تصویب‌نامه مذکور به شرح ذیل می‌باشد: منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس به منظور فعالیت در صنایع وابسته به نفت و گاز در زمینی به وسعت تقریبی ۱۰۰۰۰ هکتار (به شرح نقشه پیوست) - که از شمال به کوه های عسلویه، از جنوب به رودخانه گاوپری، خلیج نای بند و خلیج فارس (منتھی به حد نهایی آبهای قلمرو انحصاری ایران)، از شرق به محدوده روستاهای بزیار، اخند، عسگری و چاه مبارک در حاشیه جاده اصلی بوشهر، بندرعباس و ازغرب به روستای شیرینو محدود می‌باشد ایجاد و شرکت مهندسی و توسعه نفت به عنوان سازمان مسؤول این منطقه تعیین می شود. منطقه فوق الذکر به میزانی که حصارکشی شده چنانچه مورد تأیید گمرک جمهوری اسلامی ایران قرار گیرد، عملیاتی خواهد شد.

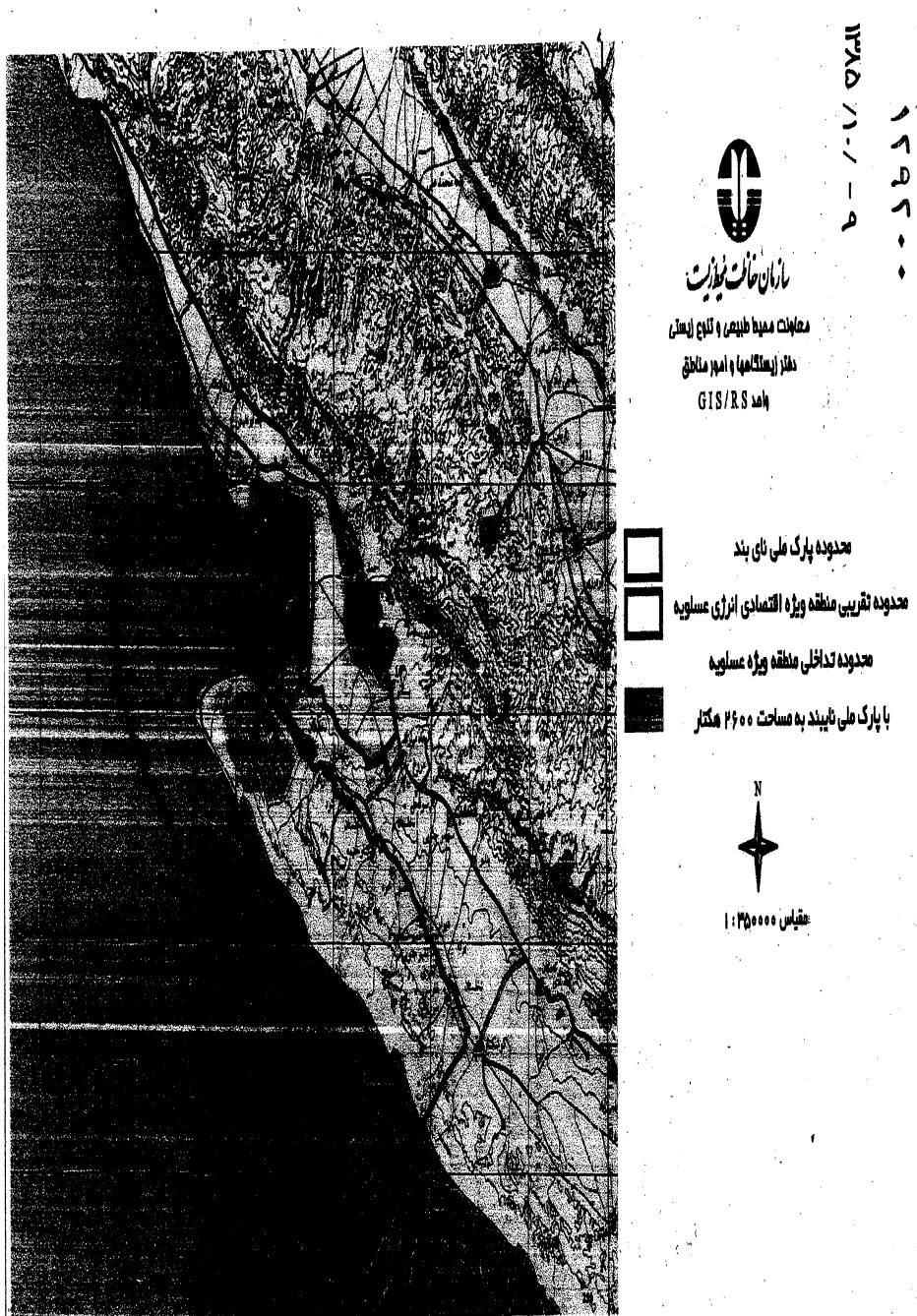
حدود اختیارات سازمان مسؤول یادشده مطابق تصویب‌نامه شماره ۱۵۰۰۳/ت ۱۳۷۴/۳/۲۳ و اصلاحات بعدی آن و با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور می‌باشد.

۲- تصویب‌نامه شماره ۴۰۵۵۶/۲۵۷۶۲۳ مصوب ۱۳۸۸/۱۱/۲۸ هیأت وزیران:

- ۱- محدوده شانزده هزار هکتاری تعیین شده در تصویب‌نامه^(۱*) شماره ۱۷۳۶۴۹/ت/۱۰/۲۶ مورخ ۳۷۲۰۷ هـ با رعایت سایر موارد تصویب‌نامه یاد شده به منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس موضوع تصویب‌نامه شماره ۱۳۸۶/ت/۲۰۶۷ ک مورخ ۱۳۷۷/۱۰/۲۱ به شرح نقشه پیوست که تأیید شده به مهر پیوست تصویب‌نامه هیأت وزیران است، الحال می‌شود.
- ۲- هرگونه اقدام در منطقه یاد شده پس از انجام مطالعات ارزیابی زیست محیطی و رعایت کامل منابع مطالعات مذکور و سایر قوانین و مقررات زیست محیطی و حفظ منابع طبیعی صورت گیرد.
- ۳- تصویب‌نامه شماره ۱۷۳۶۴۹/ت/۱۰/۲۶ مورخ ۳۷۲۰۷ هـ
- الف- حدود (۱۶۰۰۰) هکتار از اراضی بلا معارض ملی و منابع واقع در استان بوشهر (در محدوده اول و سوم نقشه^(۲*) که تأیید شده به مهر پیوست تصویب‌نامه هیأت وزیران است) مشروط به انجام موارد زیر به وزارت نفت واگذار می‌گردد:
- ۱- عدم تداخل با مناطق حفاظت شده محیط زیست.
 - ۲- ایجاد فنس یا سیم خاردار در مرز شمالی اراضی حفاظت شده.
 - ۳- ایجاد فضای سبز و جنگل کاری در محدوده سوم اراضی واگذار شده بر اساس طراحی مهندسین مشاور و عدم ایجاد تأسیسات در آن قسمت.
 - ۴- انجام ارزیابی زیست محیطی عبور کریدور خط لوله از رود خانه موند.
 - ۵- انجام ترتیبات لازم برای امکان عبور و مرور مردم منطقه.
 - ۶- پیاده نمودن محل اراضی واگذار شده بر روی نقشه عمومی کشور (سازمان نقشه برداری یا سازمان جغرافیایی ارتش (با تأیید ادارات منابع طبیعی و ثبت استان توسط وزارت نفت) طرف مدت سه ماه).
 - ۷- رعایت پدافند غیر عامل برای پروژه‌های اجرایی.
 - ۸- حل و فصل مسایل و مشکلات احتمالی اراضی واگذار شده سالهای قبل در چارچوب قوانین و مقررات مربوط توسط وزارت نفت به قائم مقامی وزارت جهاد کشاورزی.
 - ۹- ارایه طرح توسعه و پروژه‌های آتی با تعیین مقدار و محل اراضی مورد نیاز توسط وزارت نفت طرف مدت شش ماه.
 - ۱۰- نقشه مذکور تحت عنوان نقشه الحاقی به منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس در این مجموعه درج شده است.

نقشه محدوده منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس

نقشه الحاقی به محدوده منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس

**از تصویباتنامه تعیین متن قطبیق ترجمه (چهار) پیوست موافقتنامه تجاری آکو برای
ایجاد هماهنگی بین دستگاه‌های مربوط
مصوب ۱۴۰۶/۱۲/۲۲ هیأت وزیران**

ماده ۳۰: مناطق آزاد

- ۱- طرف‌های متعاهد کلیه اقدامات لازم را معمول خواهندداشت تا اطمینان حاصل شود که کالاهایی که تحت پوشش گواهی مبدأ آکو مبادله می‌شوند و در مسیر حمل از یک منطقه آزاد واقع در قلمرو آنها استفاده می‌کنند، با کالاهای دیگری جایگزین نمی‌گردند و مورد هیچگونه جابجایی غیر از عملیات متعارف جهت جلوگیری از خرابی آنها، قرار نمی‌گیرند.
- ۲- به عنوان استثنایی بر مقررات مندرج در بند ۱، هرگاه محصولات دارای مبدأ یکی از کشورهای متعاهد تحت پوشش گواهی مبدأ آکو وارد یک منطقه آزاد می‌شوند و مورد فرآوری قرار می‌گیرند، مقامات ذیربطری بنا به درخواست صادرکننده یک گواهی مبدأ جدید آکو صادر خواهند کرد به شرطی که فرآوری انجام شده با مقررات این پروتکل مطابقت داشته باشد.

ماده ۳۳: کالاهای ترانزیتی و نگهداری شده در انبار

کالاهایی را که با مقررات عنوان ۲^(۱) مطابقت دارند و در تاریخ به اجراء درآمدن موافقتنامه در حال حمل بوده یا در قلمروی کی از طرف‌های متعاهد بطور موقت نگهداری می‌شوند یا در انبارهای تحت نظارت یا در مناطق آزاد قرار دارند. می‌توان به عنوان محصولات دارای مبدأ پذیرفت مشروط بر اینکه ظرف چهارماه از تاریخ به اجرا درآمدن موافقتنامه، گواهی مبدأ آکو آنها که به طور عطف به مسابق تهیه شده و هرگونه مدرک مثبته‌ای راجع به وضعیت حمل آنها، به مقامات گمرکی کشور واردکننده تسلیم شود.

تعیین محدوده منطقه آزاد تجاری - صنعتی ارس

مصطفوی ۱۴۰۷/۹/۱۴ هیأت وزیران

هیأت وزیران در جلسه مورخ ۱۴۰۷/۹/۱۴ که در مرکز استان آذربایجان شرقی تشکیل شد، به استناد ماده واحده قانون توسعه محدوده منطقه آزاد ارس - مصوب ۱۴۰۵ - تصویب نمود:

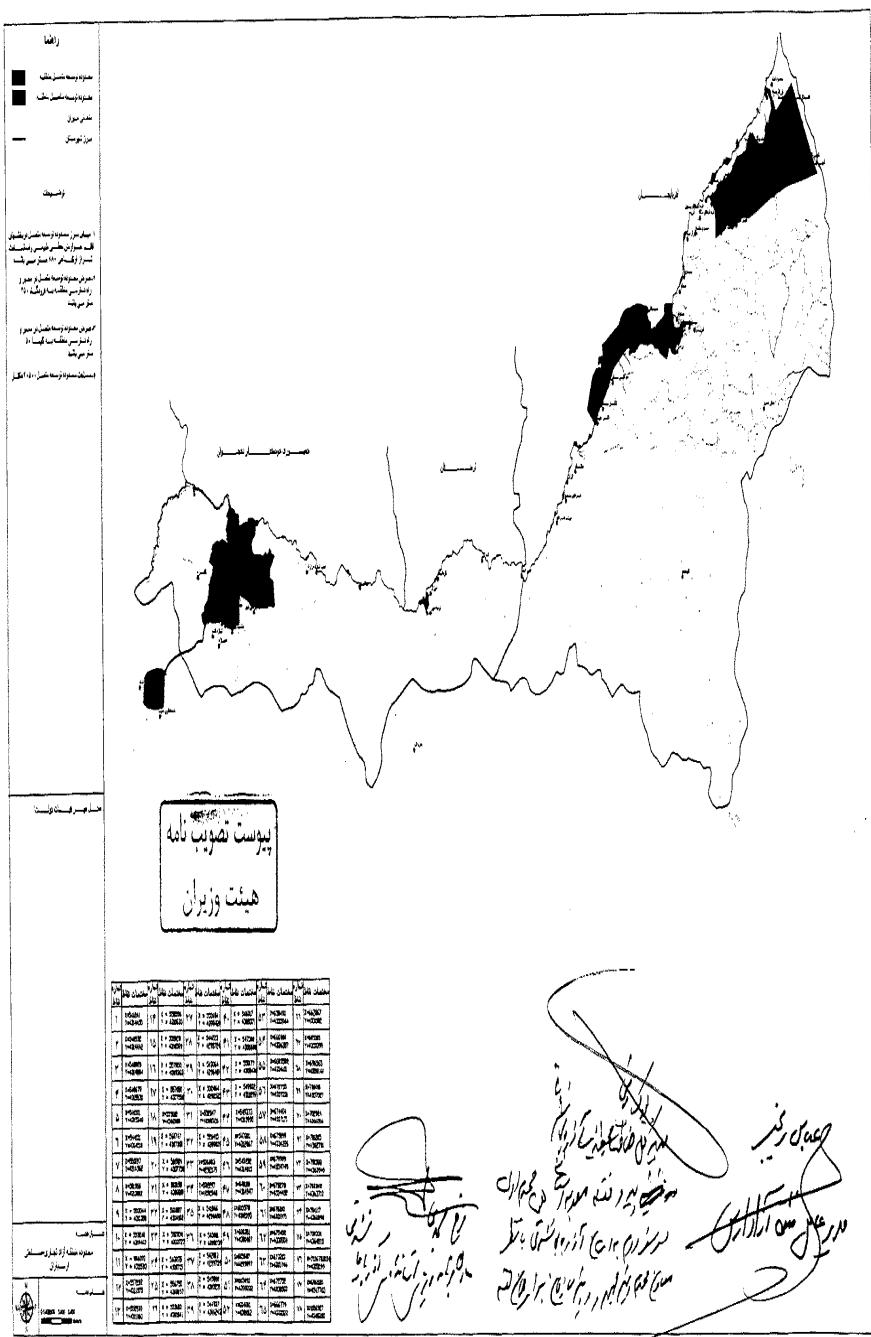
۱- برای ملاحظه «مقررات عنوان ۲» به سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران رجوع شود.

محدوده منطقه آزاد تجاري - صنعتي ارس به شرح نقشه پيوست که تأييد شده به مهر «پيوست تصويبنامه هيأت وزيران» می باشد، تعين می گردد.

اين تصويبنامه جايگزين تصويبنامه شماره ۲۰۷۰۸/ت ۳۰۸۲۰ هـ مورخ ۱۳۸۴/۴/۷^(۱) می گردد.

۱ - اين تصويبنامه مربوط به تعين منطقه آزاد تجاري ° صنعتي ارسباران (جلفا) است.

نقشه محدوده منطقه آزاد تجارتی - صنعتی ارس

**تعیین نرخ هزینه‌های دریافتی در قبال خدمات ارائه شده در مناطق ویژه اقتصادی
صوب ۱۳۸۸/۶/۴ هیأت وزیران**

نرخ هزینه‌های دریافتی در قبال خدمات ارائه شده در مناطق ویژه اقتصادی شیراز، پتروشیمی، پیام، کشتی‌سازی خلیج فارس، یزد، پارس، ارگ جدید، سیرجان، سرخس، سلفچگان، صنایع معدنی و فلزی خلیج فارس، بوشهر، شهید رجایی و امیرآباد به شرح پیوست^(۱) که تأیید شده به مهر پیوست تصویب‌نامه هیأت وزیران است، تعیین می‌شود.

**تشکیل شورایی به منظور ایجاد هماهنگی فيما بین سازمان‌های
مناطق آزاد تجارتی - صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران
صوب ۱۳۸۸/۷/۱۵ هیأت وزیران با اصلاحات بعدی**

۱ (اصلاحی ۱۳۹۰/۳/۳۱، ۱۳۹۰/۴/۸ و ۱۳۹۰/۵/۱۶) - به منظور ایجاد هماهنگی بین سازمان‌های مناطق آزاد تجارتی - صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران، شورایی مشکل از وزیر امور اقتصادی و دارایی (رییس) وزیر صنعت، معدن و تجارت، وزیر امور خارجه، وزیر راه و شهرسازی، معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی، رییس جمهور و آفای حمید بقایی (دبیر) تشکیل می‌شود.

۲ - (اصلاحی ۱۳۸۹/۷/۳) - وظایف و اختیارات هیأت وزیران در قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجارتی - صنعتی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۷۲^(۲) - و اصلاحات بعدی آن (به استثنای تبصره (۲) ماده (۱) قانون مذکور) و قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۴ - (به استثنای تبصره ۲ ماده ۱ قانون مذکور) و مقررات مندرج در سایر قوانین صرفاً در خصوص مناطق آزاد تجارتی - صنعتی و ویژه اقتصادی به وزیران عضو شورا تفویض می‌شود.

۳ - تصمیم‌گیری در خصوص امور اجرایی موضوع یاد شده به کلیه اعضای شورا به عنوان نمایندگان ویژه رییس جمهور و تصویب و اصلاح آیین‌نامه‌ها و مقررات مربوط به موضوع یاد

۱ - برای اطلاع از پیوست مذکور به مجموعه قوانین سال ۱۳۸۸ روزنامه رسمی کشور رجوع شود.

۲ - قانون مذبور در این مجموعه درج شده است.

شده به وزیران عضو شورا تفویض می‌شود.

۴- تصمیمات و مصوبات اکثریت اعضاء یا وزیران عضو شورا (حسب مورد) در حکم تصمیمات رئیس جمهور و هیأت وزیران بوده و با رعایت ماده (۱۹) آین‌نامه داخلی هیأت دولت قابل صدور است.

۵- دبیرخانه شورای یاد شده در دفتر هیأت دولت خواهد بود.

محسوب شدن معاونان مرکز امور مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی

همطراز مقامات بند (ه) ماده ۷۱ (قانون مدیریت خدمات کشوری)

مصطفوی ۱۳۸۹/۴/۲۲ وزیران عضو کمیسیون اجتماعی و دولت الکترونیک

معاونان مرکز امور مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی، همطراز مقامات موضوع بند (ه) ماده (۷۱) قانون مدیریت خدمات کشوری^(۱) - مصوب ۱۳۸۶ - محسوب می‌شوند.

اصلاح مصوبه شرایط و ضوابط اعطای تسهیلات از محل حساب ذخیره ارزی

مصطفوی ۱۳۸۹/۵/۹ هیأت امنای حساب ذخیره ارزی

بخش «ج»

تبصره بند (۷)- برای رفع تعهد از اعتبارات گشايش شده در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی که استناد آنها تا زمان ابلاغ این مصوبه به بانک‌های عامل توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، معامله شده است، براساس گواهی صادره توسط سازمان‌های منطقه و برای کالاهای وارد (استناد معامله شده) بعد از ابلاغ این مصوبه بر اساس نمونه پیوست که به مهر «دفتر هیأت دولت» تأیید شده است، اقدام می‌شود.

۱- ماده ۷۱ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۷/۸: سمت‌های ذیل مدیریت سیاسی محسوب شده و به عنوان مقام شناخته می‌شوند و امتیاز شغلی مقامات مذکور در این ماده به شرح زیر تعیین می‌گردد:

الف. رئیسی سه قوه (۱۸۰۰۰) امتیاز.

ب. معاون اول رئیس جمهور، نواب رئیس مجلس شورای اسلامی و اعضاء شورای نگهبان (۱۷۰۰۰) امتیاز.

ج. وزراء، نمایندگان مجلس شورای اسلامی و معاونین رئیس جمهور (۱۶۰۰۰) امتیاز.

د. استانداران و سفرا (۱۵۰۰۰) امتیاز.

ه. معاونین وزراء (۱۴۰۰۰) امتیاز.

گواهی ورود کالا به مناطق آزاد و ویژه اقتصادی

بانک.....

بازگشت به نامه شمارهمورخ

در اجرای مصوبه مورخ هیأت امنای حساب ذخیره ارزی بدین وسیله

گواهی می‌شود کالای مشروحه زیر:

شماره اعتبار استنادیشماره پروفراشماره بارنامه حمل کشور مبدأ

.....ارزش کالای وارد (به ارز معامله شده طبق شرایط حمل مندرج در اعتبار استنادی)

.....به بعدادوزن خالص / ناخالصتعرفه گمرکیبه نامدر تاریخطبق

مانیفیست / پروانه ترانزیت شمارهصادره شرکت حمل و نقل / منطقهتوسطوارد و

ارزش استنباطی آن به مبلغتوسط سازمان منطقه تعیین شده و طی قبض انبار شمارهبه

سایت عملیاتیانتقال یافت.

مدیر عامل سازمان منطقه: امضاء ارزیاب گمرک منطقه آزاد / ویژه اقتصادی:

مهر و امضاء مسؤول گمرک منطقه آزاد / ویژه اقتصادی:

موظف نمودن کلیه دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط در سطوح ملی و استانی به اجرای

تصمیماتی در راستای تحقق فرمان مقام معظم رهبری (مد ظله العالی) و عزم جدی

دولت دهم برای کاهش و به حداقل رساندن قاچاق کالا و ارز

مصوب ۱۳۸۹/۶/۹ نماینده ویژه رییس جمهور در ستاد مرکزی مبارزه

با قاچاق کالا و ارز

ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز که در این تصمیم‌نامه به اختصار «ستاد» نامیده

می‌شود و تمامی دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط در سطوح ملی و استانی موظفند در راستای

تحقیق فرمان مقام معظم رهبری (مد ظله العالی) و عزم جدی دولت دهم برای کاهش و به

حداقل رساندن قاچاق کالا و ارز، با استفاده از تمامی اختیارات، مسؤولیت‌ها و ظرفیت‌های

موجود نسبت به اجرای تصمیمات زیر حسب مورد اقدام نمایند:.....

۸- بازنگری میزان معافیت کالای ورودی همراه مسافر با همکاری مرکز امور مناطق آزاد

تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی و گمرک ایران و ارائه پیشنهاد لازم به هیأت وزیران.

**اجرای طرح‌های عادی یا طرح‌هایی با شرایط ترجیحی در مناطق آزاد
تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی و کمتر توسعه یافته**
مصوب ۱۰/۱۸ ۱۳۸۹ هیأت امنای حساب ذخیره ارزی

در مواردی که محل اجرای طرح‌های مشمول استفاده از تسهیلات حساب ذخیره ارزی اعم از طرح‌های عادی یا طرح‌هایی با شرایط ترجیحی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی و کمتر توسعه یافته واقع شده باشد و از این حیث مقررات متعددی برای تعیین دوره تأمین مالی و نرخ سود مورد انتظار آنها به تشخیص بانک عامل حاکم شود، انتخاب مقررات حاکم در موارد مذکور بر عهده خود متقاضی خواهد بود.

این حکم در قراردادهای جدید و طرح‌هایی که قرارداد مشارکت مدنی آن خاتمه یافته است و در مرحله بعدی مستلزم تبدیل به قرارداد فروش اقساطی است، قابل اجرا است.

**از تصویینامه اجرای طرح‌های مربوط به مناطق آزاد در منطقه
آزاد تجاری - صنعتی انزلی**
مصوب ۱۱/۳ ۱۳۸۹ هیأت وزیران

مرکز امور مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور موظفند با همکاری استانداری و رعایت قوانین و مقررات، نسبت به اجرای تصمیمات زیر اقدام نمایند:

۱- اعطای مجوز تردد خودروهای پلاک منطقه آزاد تجاری - صنعتی انزلی تا شعاع پنجاه کیلومتر از نقاط مرزی منطقه.

...

اتخاذ تصمیماتی به منظور تقویت عملکرد تجارت خارجی کشور
مصوب ۱۳ ۱۳۹۰/۶/۱۳ نمایندگان ویژه رئیس جمهور در کارگروه توسعه صادرات
به منظور تقویت عملکرد تجارت خارجی کشور، دستگاه‌های اجرایی حسب مورد موظفند نسبت به اجرای موارد زیر اقدام نمایند:

۱ (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) - دستگاه‌های اجرایی دخیل در تجارت خارجی موظفند هر سال

حداکثر تا پانزدهم آبان ماه «برنامه توسعه تجارت خارجی» سال آتی خود را با تأکید بر صادرات و تسهیل تجارت بنگاه‌های مربوط و با تعیین اهداف کمی و کیفی تهیه و به وزارت صنعت، معدن و تجارت (سازمان توسعه تجارت ایران) ارایه نمایند تا وزارت یاد شده با تلفیق آنها «برنامه سالانه توسعه تجارت خارجی کشور» را تا پانزدهم بهمن ماه هر سال جهت تصویب به کارگروه توسعه صادرات ارایه نماید.

۲ - دستگاه‌های اجرایی دخیل در تجارت خارجی موظفند هر سه ماه یک بار گزارش عملکرد خود در راستای برنامه سالانه تجارت خارجی را بر اساس «دستورالعمل نظام پایش و ارزیابی تجارت خارجی» موضوع بند (۳) تدوین و به وزارت یاد شده ارسال نمایند . وزارت مذکور موظف است گزارش جامع ارزیابی عملکرد دستگاه‌ها در مقاطع یاد شده را به کارگروه توسعه صادرات ارایه نماید.

۳ (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) - وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است با همکاری دستگاه‌های مرتبط «دستورالعمل نظام پایش و ارزیابی تجارت خارجی» را مشتمل بر عملکرد و کارکرد تخصصی هر دستگاه و بخش، شاخص‌ها و نحوه ارزیابی عملکرد و غیره ظرف یک‌ماه تهیه و با تأیید وزیر صنعت، معدن و تجارت ابلاغ نماید.

۴ (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) - وزارت صنعت، معدن و تجارت به عنوان متولی تحلیل و تلفیق آمار تجارت خارجی کالاها و خدمات، موظف است نسبت به تهیه آمار یاد شده در حوزه‌های مختلف از جمله مبادلات مرزی، تجارت از مبادی مناطق آزاد تجاری صنعتی و ویژه اقتصادی و همچنین تجارت چمدانی، کالای همراه مسافر و غیره به صورت یکپارچه اقدام و آمار تلفیقی تجارت رسمی و غیر رسمی برای هر یک از کدهای سیستم هماهنگ تعریفه (HS) در سرفصلی‌های این بند به طور سالانه اقدام و با تعیین میزان تحقق اهداف مصوب هر بخش به کارگروه توسعه صادرات ارایه نماید.

۵ (اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸) - وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است بر اساس ظرفیت تولیدی کشور، حقوق مصرف کنندگان، تنظیم بازار داخلی و غیره، سقف صادرات برای هر یک از کالاهای مندرج در کتاب قانون مقررات صادرات و واردات را تعریف و هنگامی که واردات و صادرات هر یک از کالاهای در مقاطع سه ماهه هر یک از اجزاء حقوق مصرف کنندگان، تولید داخلی، تنظیم بازار و سایر موارد را تهدید نماید نسبت به اطلاع رسانی و اتخاذ تدابیر لازم با هماهنگی کارگروه توسعه صادرات اقدام نماید.

تعیین سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت مناطق ویژه اقتصادی سیستان

(رامشار)، نمین، کازرون، کاوه، بجنورد، لاوان، پارسیان و بانه

مصوب ۱۳۹۰/۶/۲۲ نمایندگان ویژه ریس جمهور در شورای هماهنگی مناطق آزاد

تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی

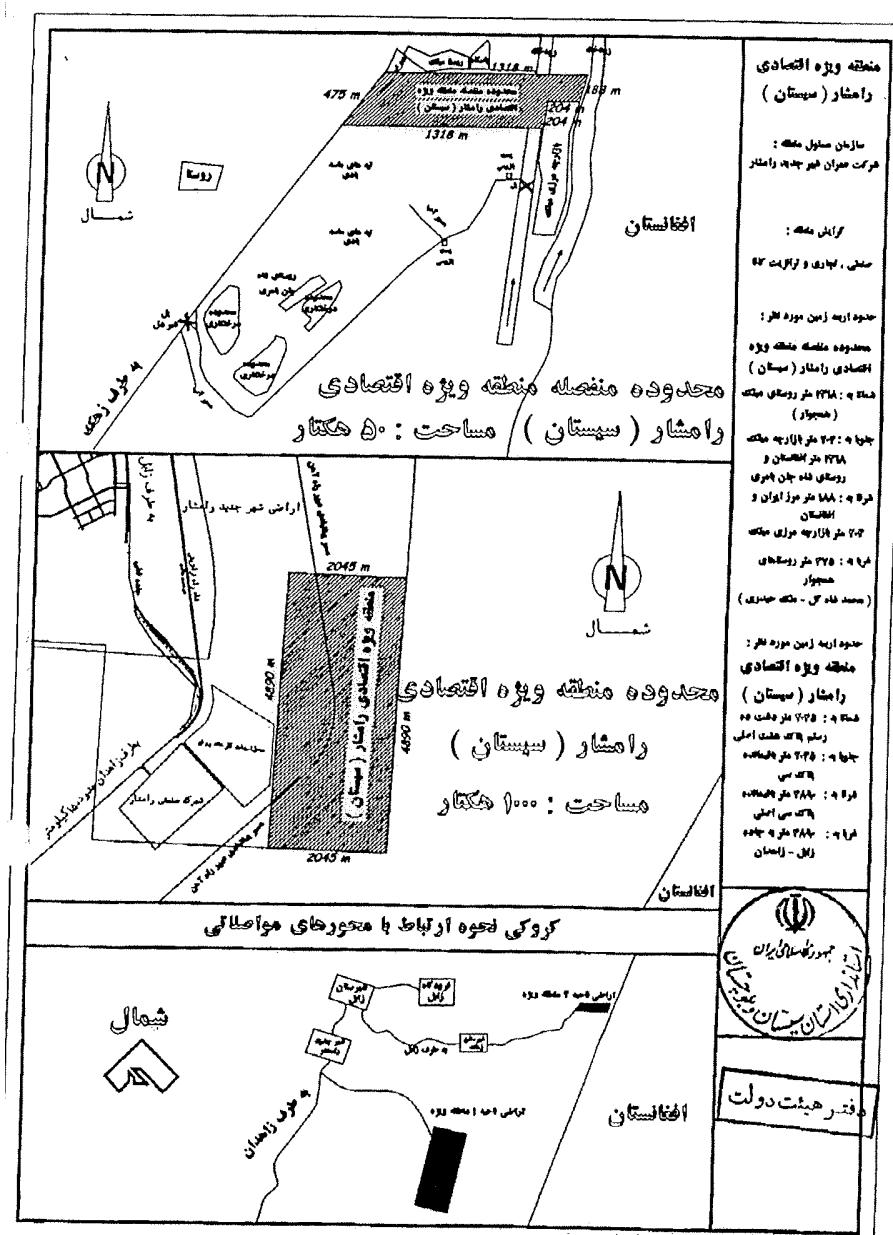
سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت مناطق ویژه اقتصادی سیستان (رامشار)، نمین، کازرون، کاوه، بجنورد، لاوان، پارسیان و بانه به شرح جدول زیر و نقشه های پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیأت دولت است، تعیین می شود.

نام منطقه ویژه اقتصادی	استان	گرایش	مساحت (هکتار)	سازمان مسؤول	وضعیت سازمان مسؤول
سیستان و بلوچستان	سیستان و بلوچستان	صنعتی، تجاری و ترانزیت کالا	۱۰۵۰	شرکت عمران شهر جدید رامشار	دولتی
نمین	اردبیل	تجاری صنعتی	۶۱۴۵/۳۳	شرکت شهرک های صنعتی استان اردبیل	دولتی
کازرون	فارس	صنایع تبدیلی کشاورزی	۳۰۰	شرکت شهرک های صنعتی استان فارس	دولتی
کاوه	مرکزی	◦ صنعتی ◦ تجاری خدماتی	۲۵۰۰	شرکت شهرک کاوه	غیردولتی

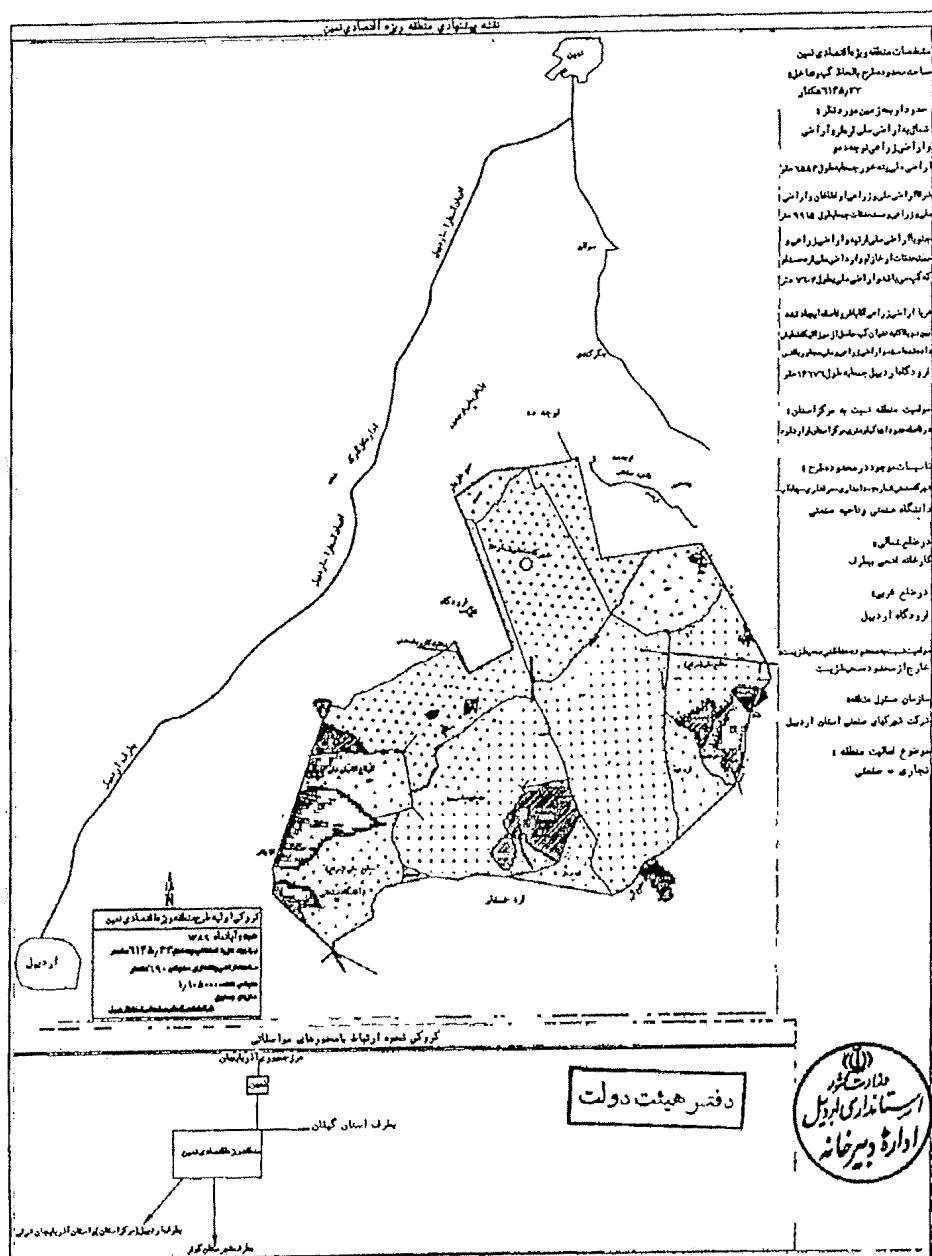
مجمومه قوانین و مقررات مناطق آزاد تهران- صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

دولتی	شرکت شهرک های صنعتی استان خراسان شمالی	۳۵۵	° ° تجاری صنعتی آموزشی	خراسان شمالی	جنورد
دولتی	شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران	۷۷۷۵	انرژی، شیلات و آبخیزداری	هرمزگان	لاون
دولتی	سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران	۹۸۰۰	° تجاری صنعتی	هرمزگان	پارسیان
دولتی	شرکت شهرک های صنعتی استان کردستان	۱۰۱/۵	صنایع تبدیلی و بسته بندی	کردستان	بانه

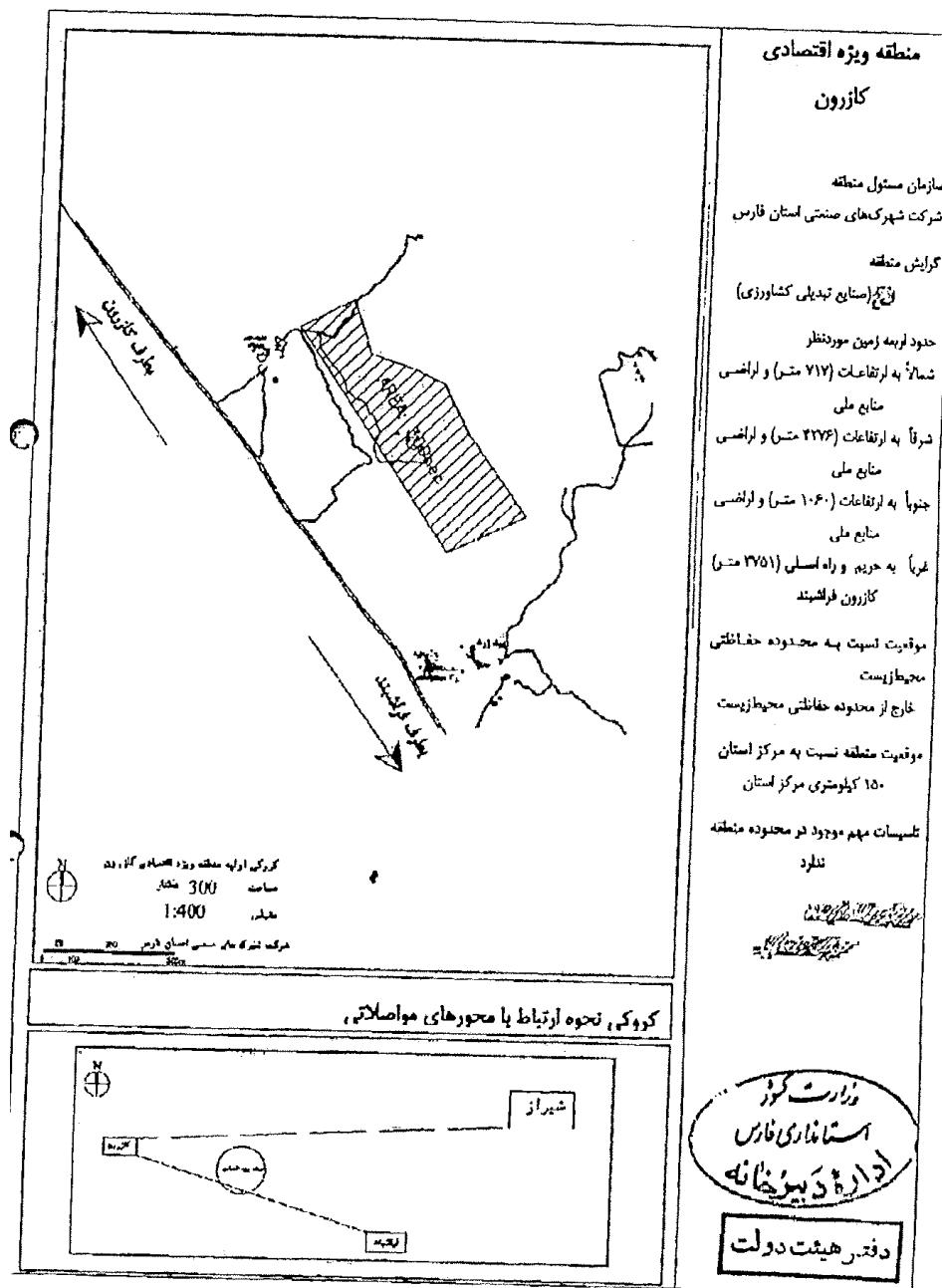
سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی رامشاد (سیستان)

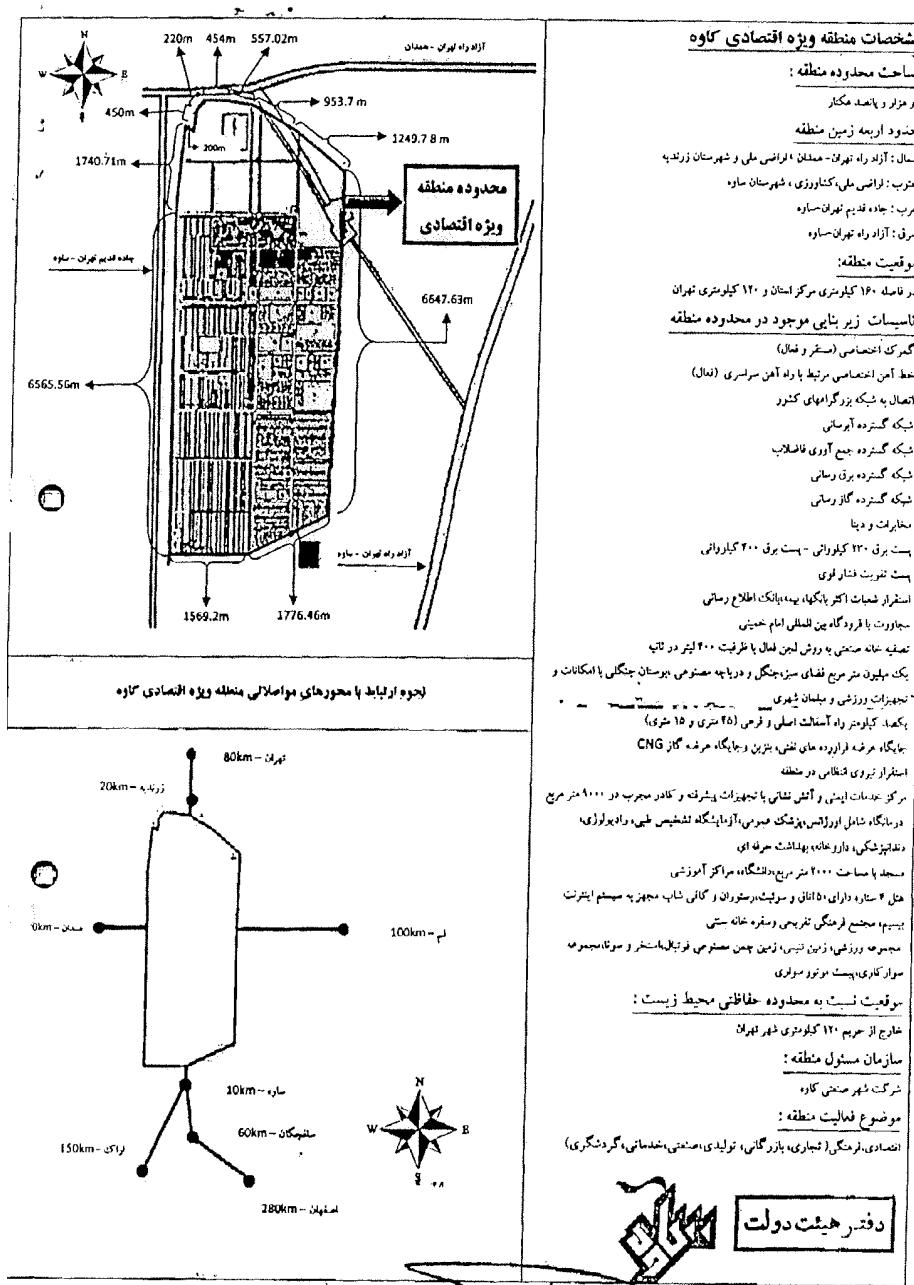
سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی نمین

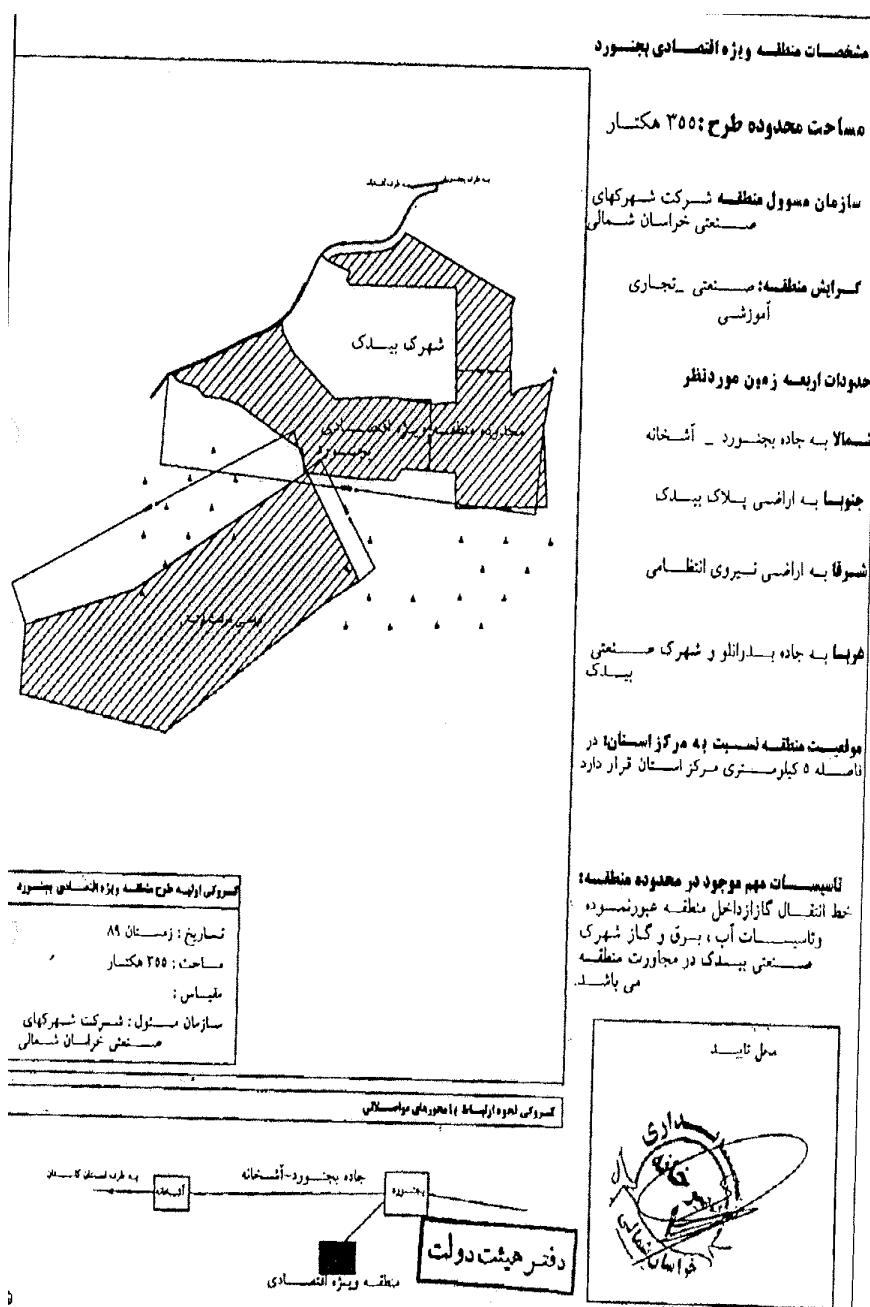
سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی کازرون

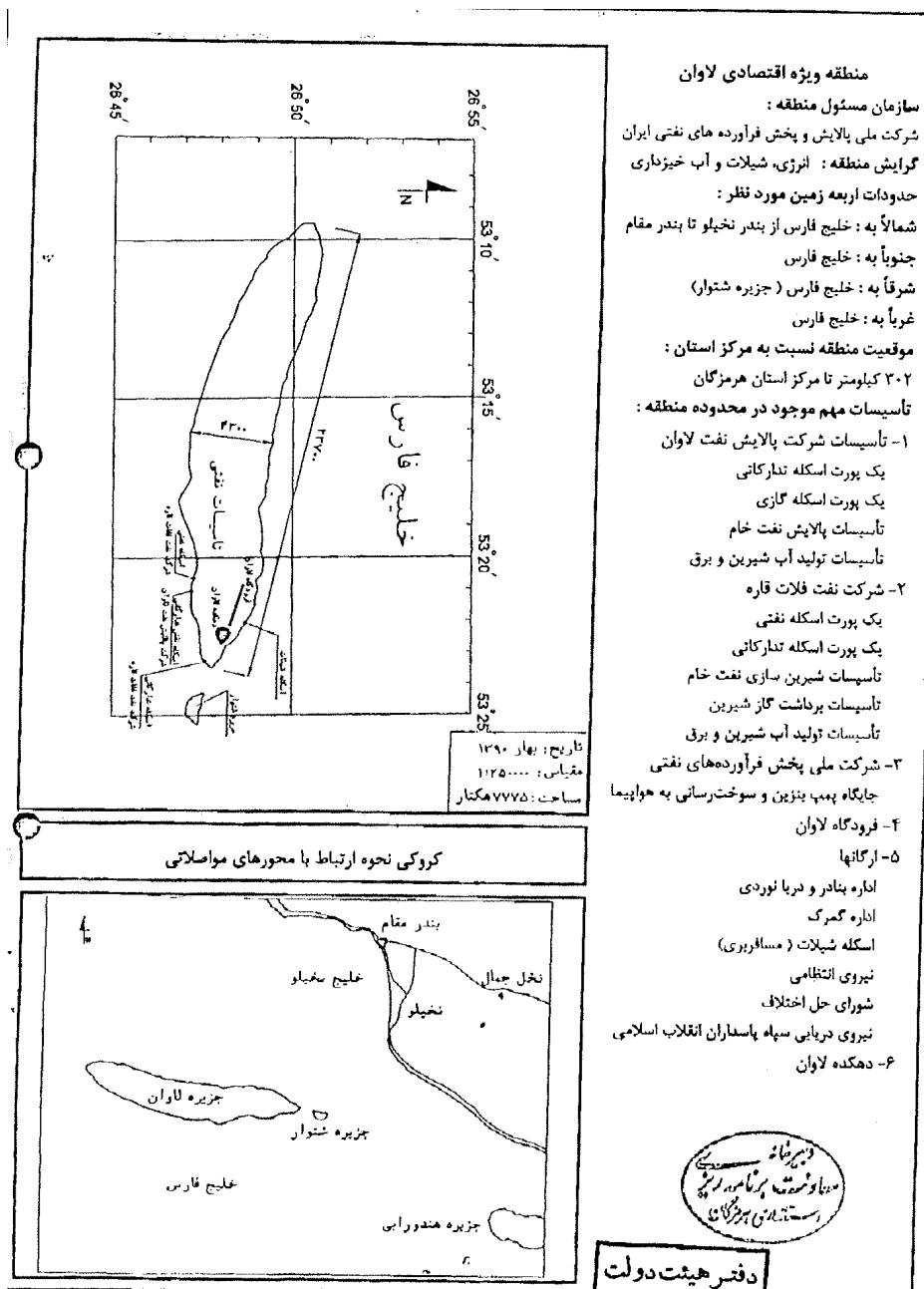
سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی کاوه

سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی بجنورد

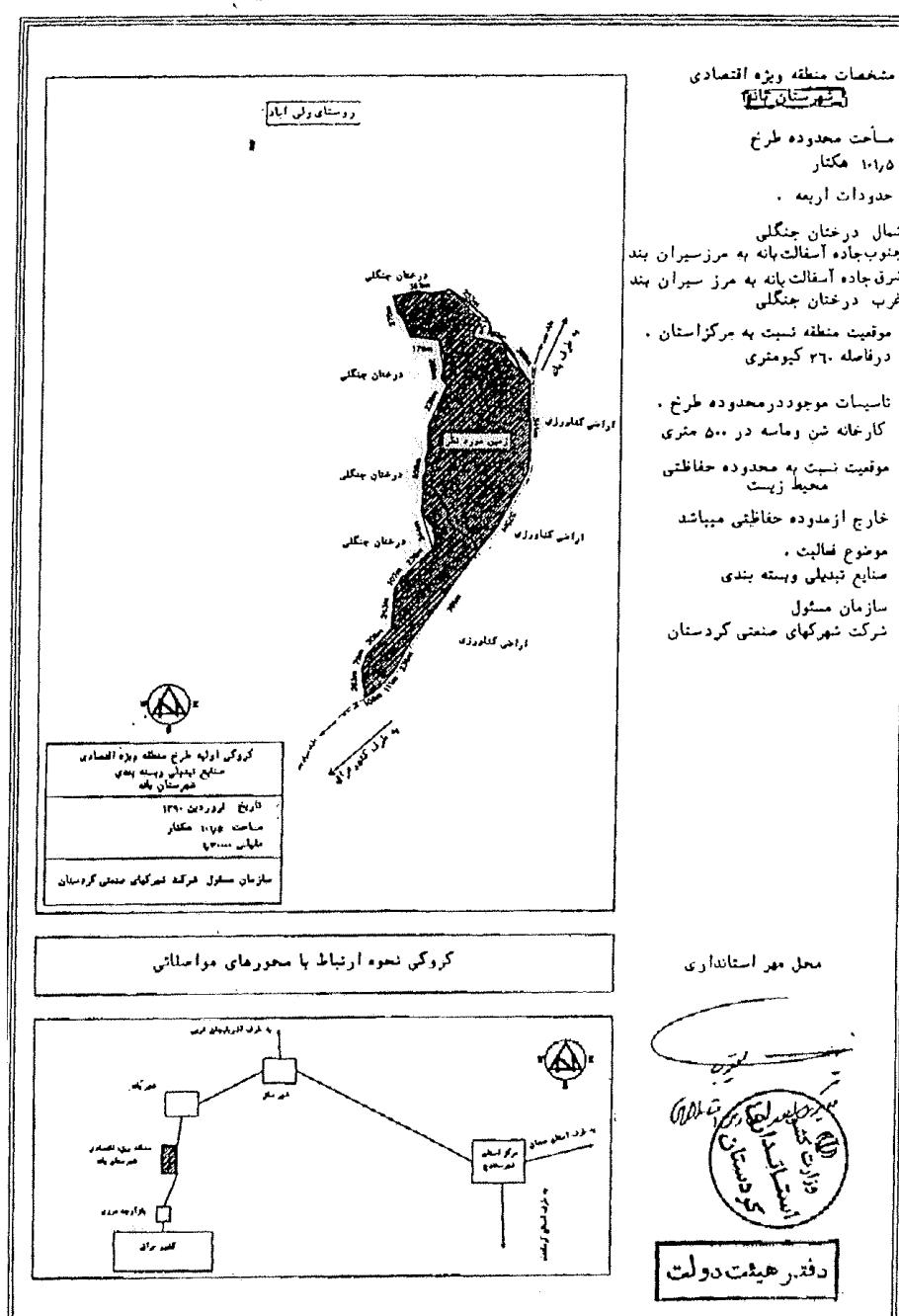
سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی لاوان

سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی صنایع انرژی بر پارسیان

سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی بانه

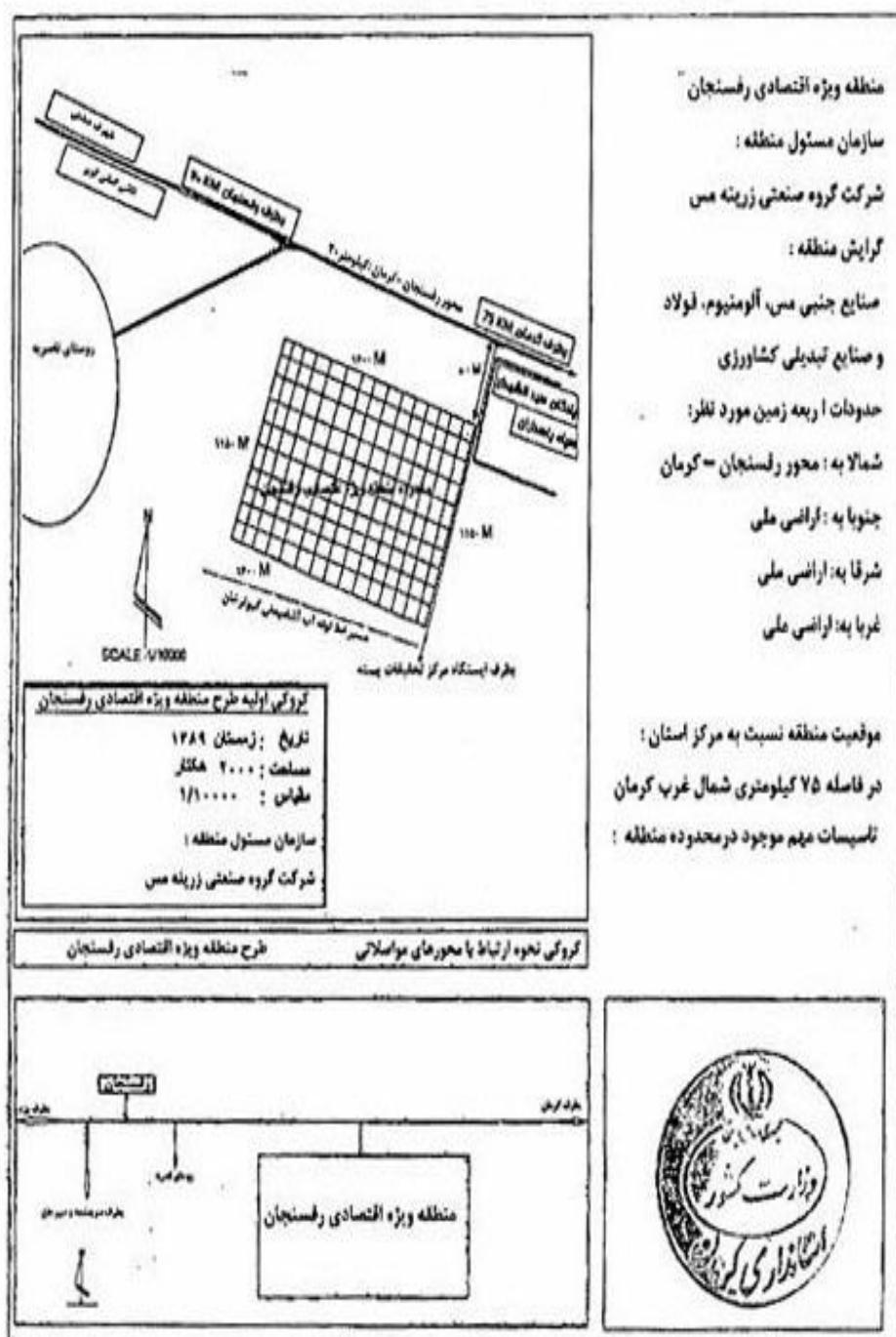
تعیین سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت مناطق ویژه اقتصادی دوغارون،
رفسنجان، جازموریان، بندر امام خمینی (ره) بندر نوشهر، شهر کرد،
اسلام آباد غرب، مهران، سلماس، اترک، دامغان، سمنان و لامرد
مصطفی ۱۳۹۰/۱/۲۹ نمایندگان ویژه رییس جمهور در شورای هماهنگی مناطق آزاد
تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی

سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت مناطق ویژه اقتصادی دوغارون، رفسنجان،
جازموریان، بندر امام خمینی (ره)، بندر نوشهر، شهر کرد، اسلام آباد غرب، مهران، سلماس،
اترک، دامغان، سمنان و لامرد به شرح نقشه ها و جداول پیوست که تأیید شده به مهر دفتر
هیأت دولت است، تعیین می شود.

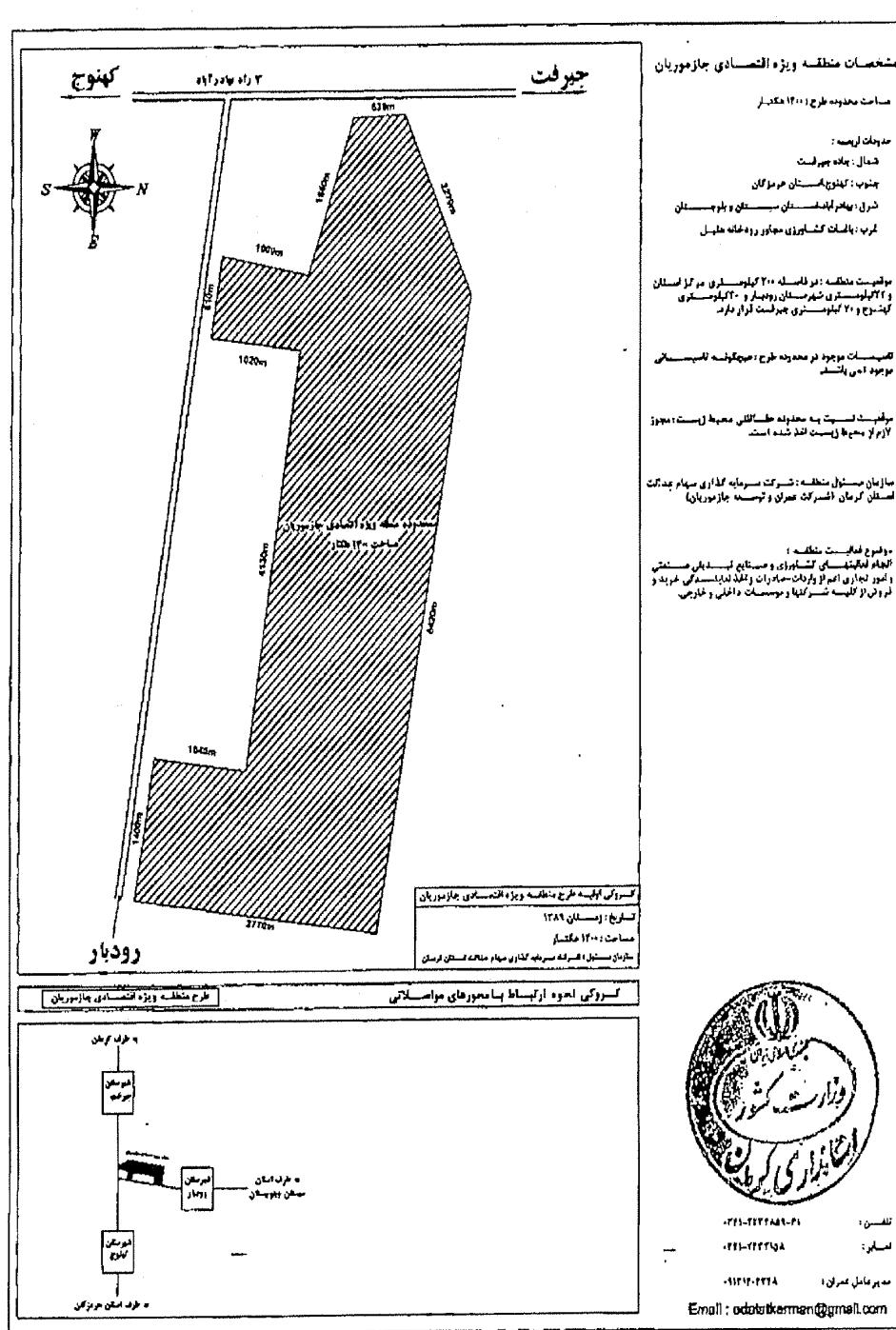
سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی دوغارون - تایید

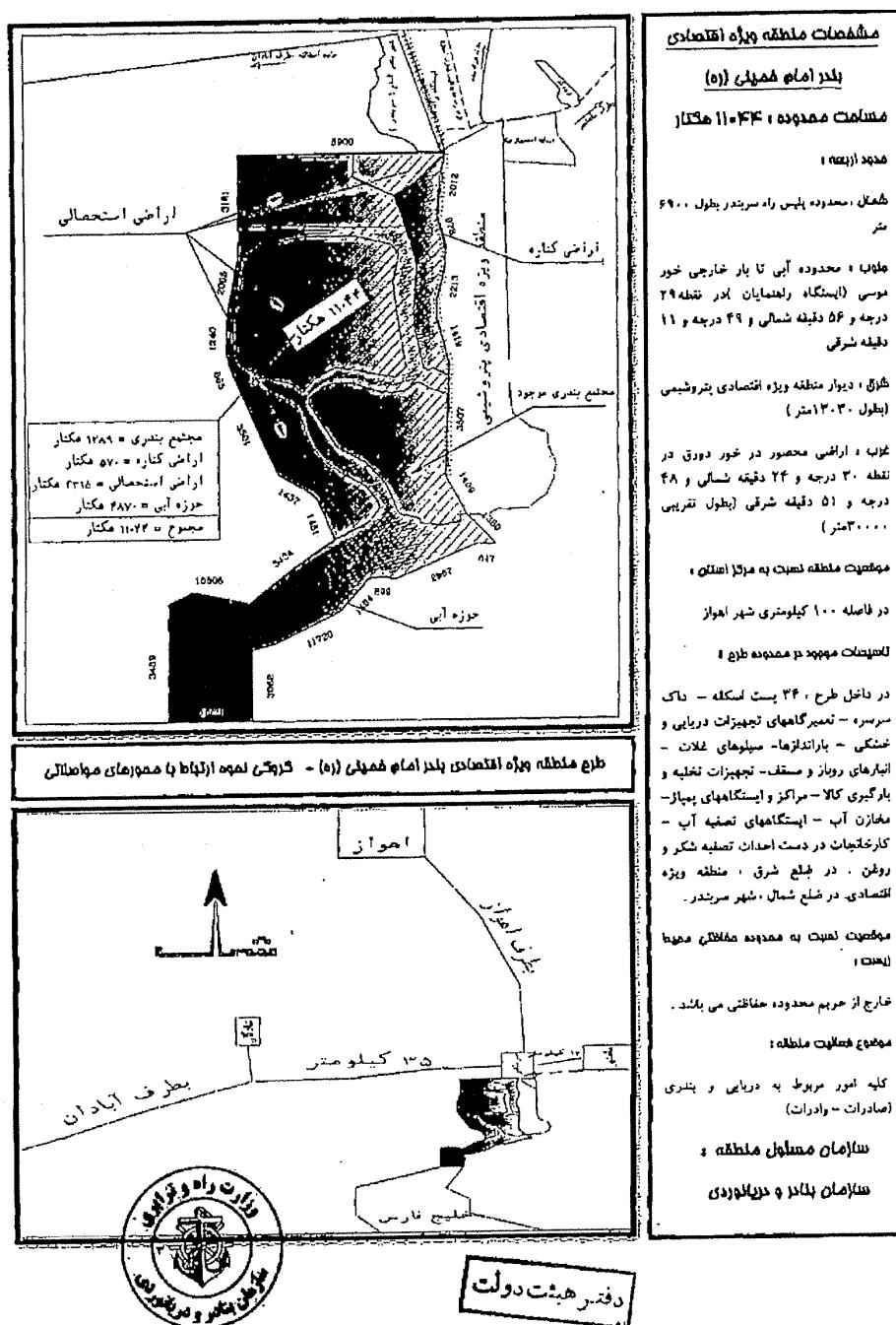
سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی رفسنجان

سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی جازموریان

سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی بندر امام خمینی

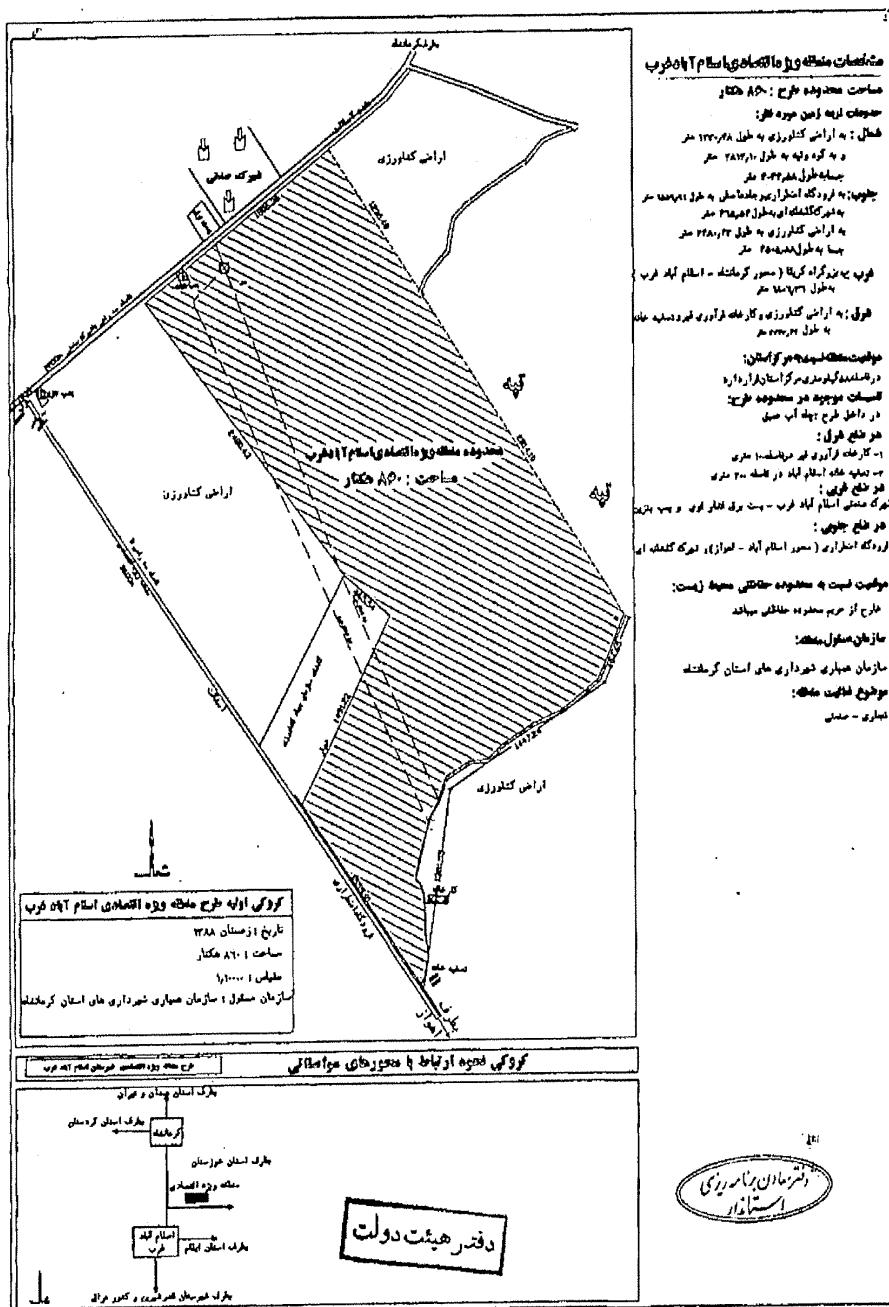
سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی بندر بوشهر

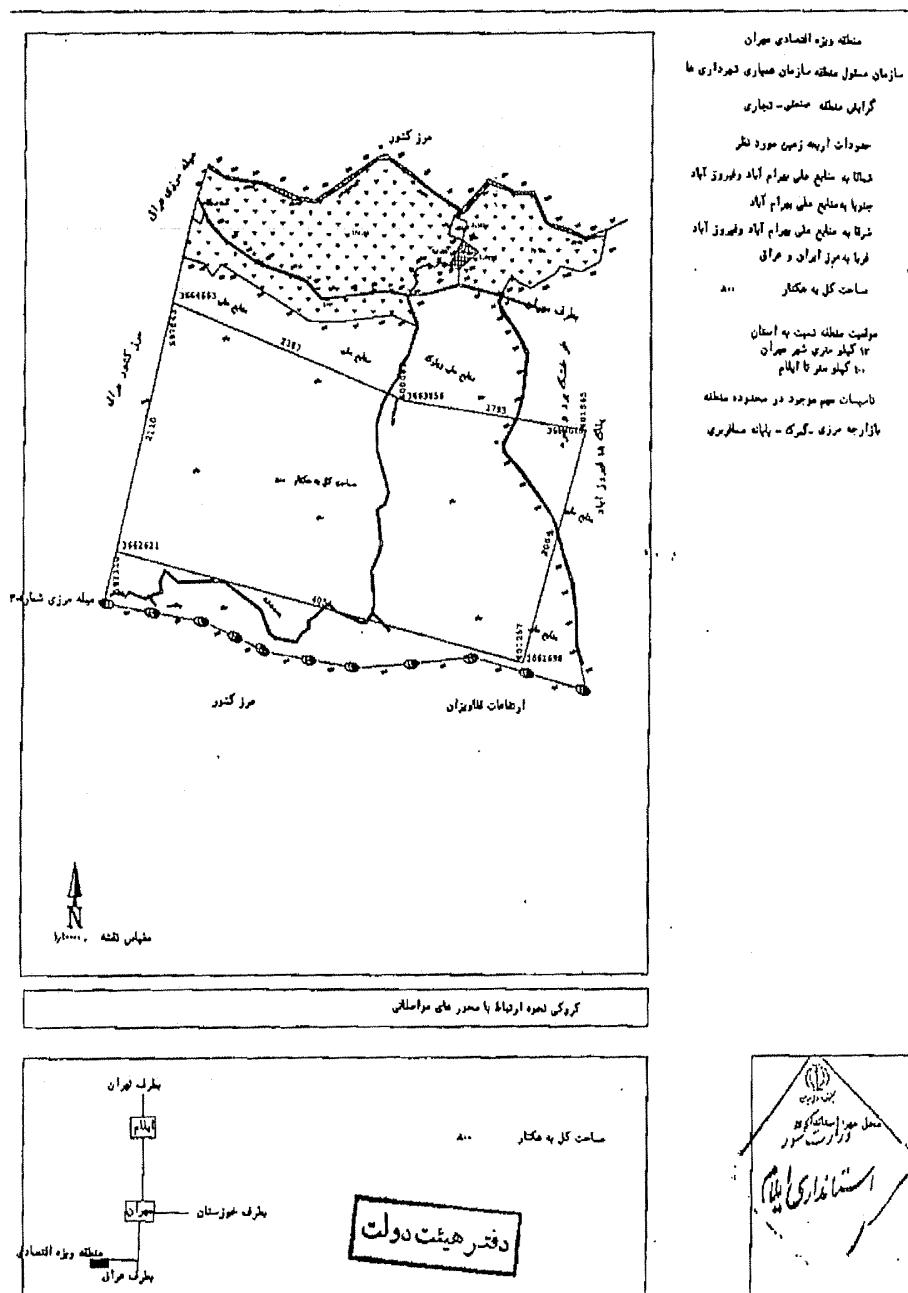
سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی شهر کرد

سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی اسلام آباد غرب

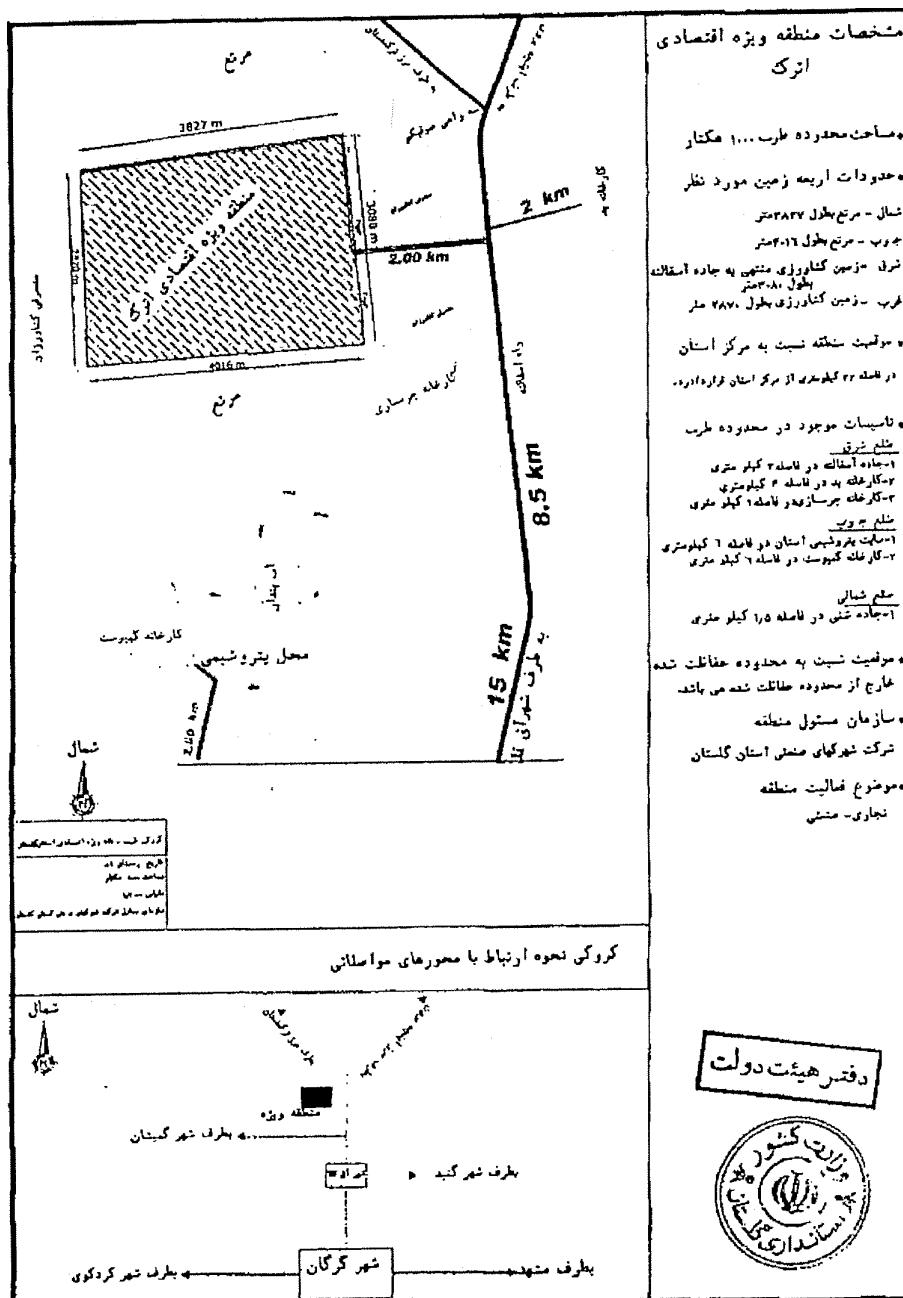
سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی مهران

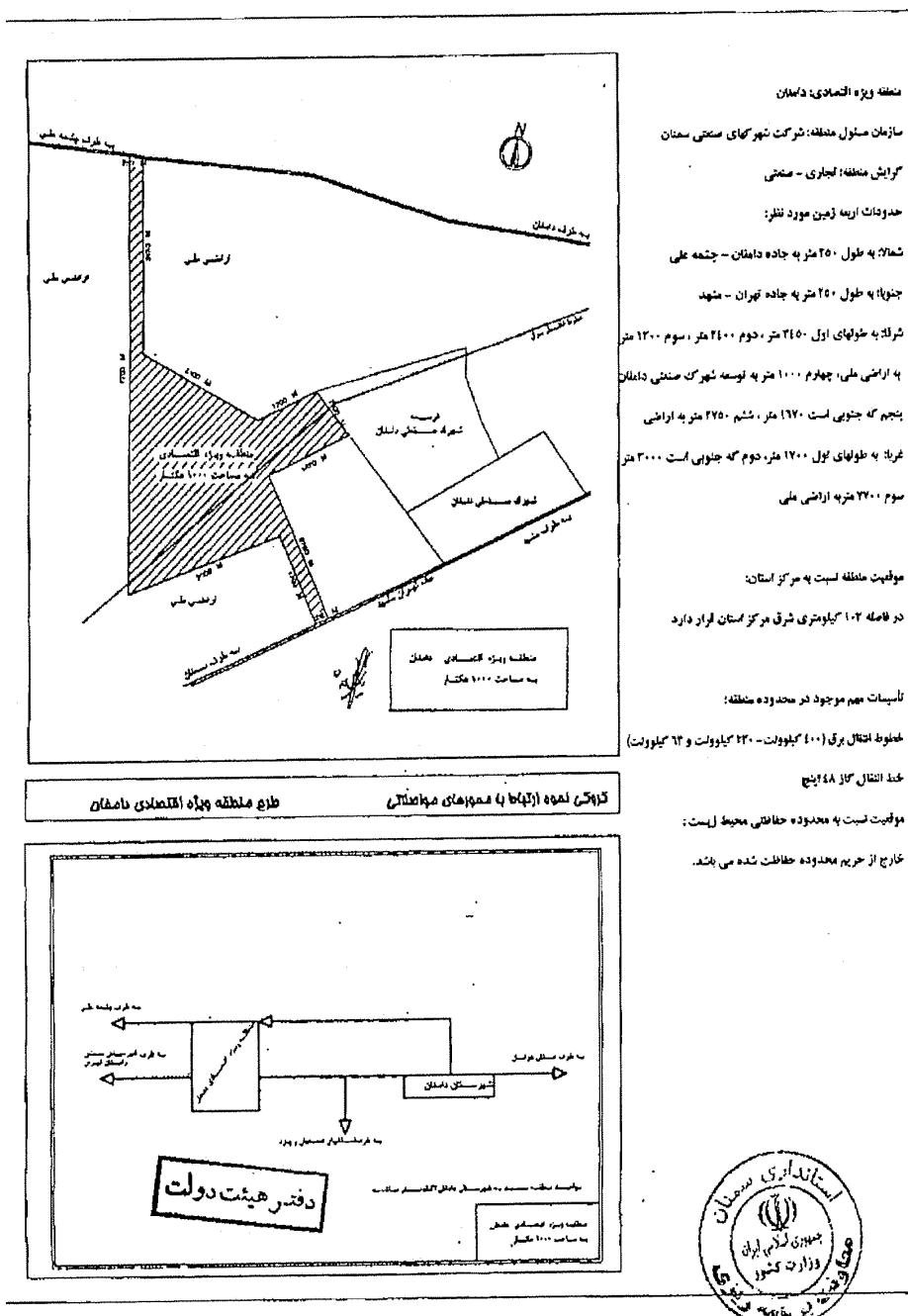
سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی قره تپه سلماس

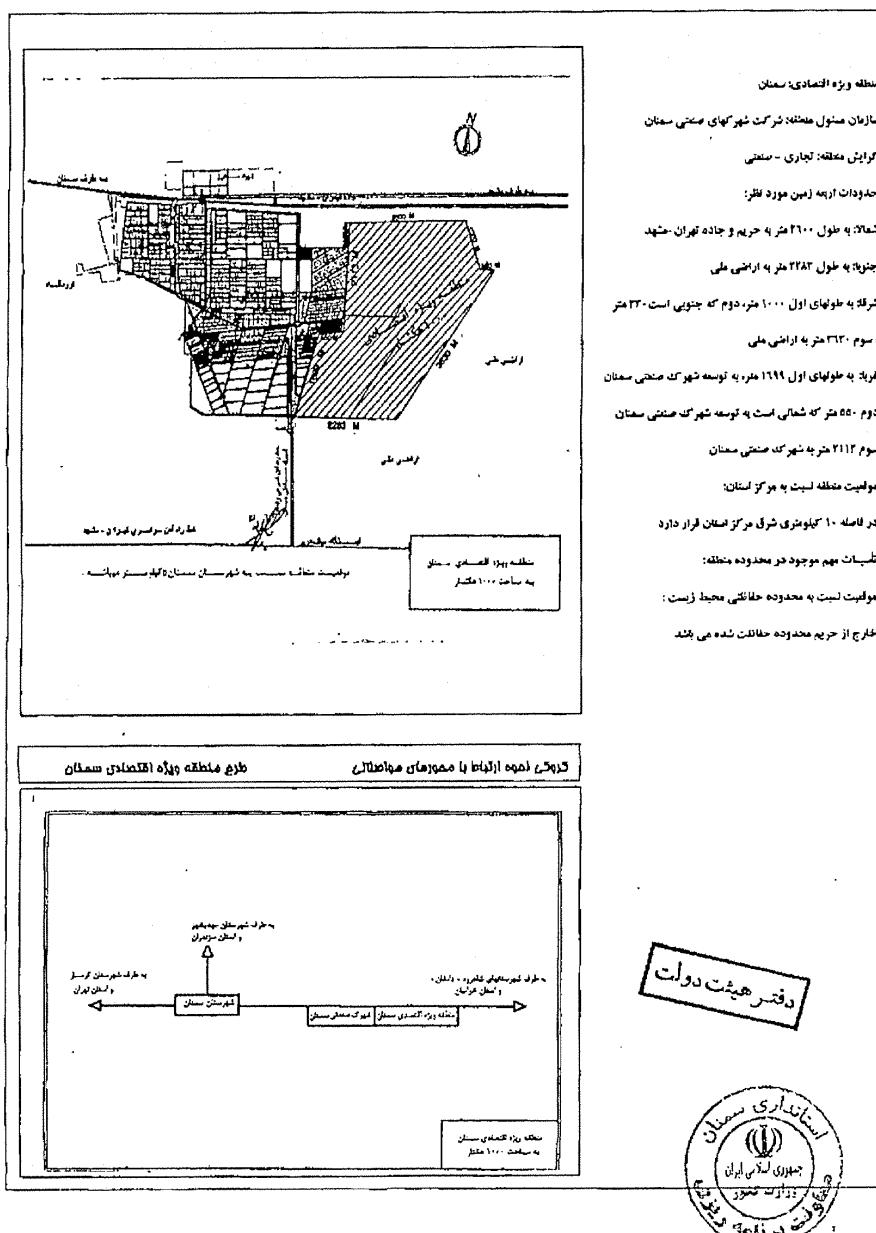
سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی اترک

سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی دامغان

سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی سمنان

سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی انرژی بر لامرد

ردیف	نام منطقه	استان	شهرستان	هزاران مسکن	هزاران نفر	نوع مالکیت
۱	منطقه زیراً اقلیٰ بروان	خوزستان	گزدان و همی	بیلار	نمک نهش و عرض بولفارون	مسکونی-مسکونی
۲	منطقه زیراً اقلیٰ اسپیلان	کرمان	اسپیلان	نمکی کوه مسکنی زرده کیش	بیلار	بلوار
۳	منطقه زیراً اقلیٰ جاچوپول	بسیل و پیوهشی	بیلار	نمک سویله گلزاری سهم عاشقانه کوچول	بیلار	بلوار
۴	منطقه زیراً اقلیٰ کلم	خرم‌آباد	شامل‌نیزی	شامل‌نیزی	شامل‌نیزی و دوچرخه	مسکونی-مسکونی
۵	منطقه زیراً اقلیٰ نهر خشم	خرم‌آباد	خرم‌آباد	شامل‌نیزی	شامل‌نیزی و دوچرخه	مسکونی-مسکونی
۶	منطقه زیراً اقلیٰ کیور	همدان و بستان	نیمکار	سیاهان شاهزاده‌ای لشکر چهل راه‌پذیر	بیلار	بلوار
۷	منطقه زیراً اقلیٰ اسلام‌الله خرب	کردستان	السلام‌بلور	شامل‌بیانی شهروندی‌ای لشکر کرنده	بیلار	بلایی-مشنی
۸	منطقه زیراً اقلیٰ هارون	ایلام	بیلار	شامل‌بیانی شهروندی‌ای لشکر اسلام	بیلار	بلایی-مشنی
۹	منطقه زیراً اقلیٰ سلسی	ازربیجان غربی	بسیل	نمک شمکل منی لشکر ایلخان	بیلار	بلایی-مشنی
۱۰	منطقه زیراً اقلیٰ ایزد	گلستان	نمک شمکل منی لشکر گلستان	بیلار	نمک شمکل منی لشکر گلستان	بلایی-مشنی
۱۱	منطقه زیراً اقلیٰ اسپان	سپاهان	نمک شمکل منی لشکر سپاهان	بیلار	نمک شمکل منی لشکر سپاهان	بلایی-مشنی
۱۲	منطقه زیراً اقلیٰ سران	سپاهان	نمک شمکل منی لشکر سران	بیلار	نمک شمکل منی لشکر سران	بلایی-مشنی
۱۳	منطقه زیراً اقلیٰ ابرد	قاس	ایزد	سراپ نرس و بولفار عصی و بیانی منی بولفار ایزد	بیلار	بلایی-مشنی

تصویب‌نامه در خصوص جریمه‌های تخلفات مربوط به حمل و نقل و عبور و مرور در کلیه نقاط کشور و مناطق - آزاد تجارتی - صنعتی

مصوب ۱۳۹۰/۷/۳ وزیران عضو کمیسیون امور اجتماعی و دولت الکترونیک

جریمه‌های تخلفات مربوط به حمل و نقل و عبور و مرور در کلیه نقاط کشور و مناطق آزاد تجارتی - صنعتی (در ۱۷ ردیف^(۱)) به شرح جدول پیوست که تأیید شده به مهر «دفتر هیأت دولت» است، تعیین می‌شود.

جدول جریمه‌های تخلفات مربوط به حمل و نقل و عبور و مرور در کلیه نقاط کشور و مناطق آزاد تجارتی - صنعتی

مبلغ جریمه به ریال			عنوان تخلف رانندگی	ردیف
ج	ب	الف		
روستاهای راه‌های روستایی	سایر شهرها	کلان شهرها، مراکز استان‌ها، جاده‌های بین شهری و مناطق آزاد تجارتی - صنعتی		
۵۰۰ / ۰۰۰	۹۰۰ / ۰۰۰	۱ / ۰۰۰ / ۰۰۰	هر گونه حرکات نمایشی مانند دور زدن درجا و یا حرکت موتور سیکلت بر روی یک چیز	*۱
۵۰۰ / ۰۰۰	۹۰۰ / ۰۰۰	۱ / ۰۰۰ / ۰۰۰	تجاوز از سرعت مجاز (بیش از ۵۰ کیلومتر در ساعت)	*۲
۵۰۰ / ۰۰۰	۹۰۰ / ۰۰۰	۱ / ۰۰۰ / ۰۰۰	سیقت غیر مجاز در راههای دو طرفه	*۳
۵۰۰ / ۰۰۰	۹۰۰ / ۰۰۰	۱ / ۰۰۰ / ۰۰۰	عبور از چراغ قرمز راهنمایی و	*۴

۱ - ۱۷ ردیف به اشتباہ ۱۷ ردیف تحریر شده است.

تصویباتنامه

۱۳۶۱

رانتندگی				
حرکت بطور مارپیچ	*۵	۱ / ۰۰۰ / ۰۰۰	۹۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰
حرکت با دندنه عقب در آزاد راهها و بزرگراهها	۶	۱ / ۰۰۰ / ۰۰۰	۹۰۰ / ۰۰۰	-
رانتندگی در حالت مستی و مصرف داروهای روان گردان و یا افیونی	**۷	۲ / ۰۰۰ / ۰۰۰	۲ / ۰۰۰ / ۰۰۰	/ ۰۰۰ / ۰۰۰
تجاوز از سرعت مجاز (بیش از ۳۰ تا ۵۰ کیلومتر در سرعت)	۸	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰
عبور از محل ممنوع(ورود ممنوع)	۹	۵۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰
تجاوز به چپ از محور راه	*۱۰	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰
عبور وسایل نقلیه از پیاده رو	۱۱	۵۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰
عدم رعایت حق تقدم عبور	۱۲	۴۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰
دور زدن در محل ممنوع	۱۳	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰
استفاده از تلفن همراه یا وسایل ارتباطی مشابه در حین رانتندگی در سرعت بالای ۶۰ کیلومتر	۱۴	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰
نقص فنی موثر یا نقص در سامانه (سیستم) روشنایی در شب	۱۵	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰
عدم رعایت مقررات ایمنی حمل و نقل جاده‌ای مواد خطرناک	۱۶	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰
رانتندگی با وسایل نقلیه عمومی بیش از زمان مجاز	۱۷	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰
عدم رعایت شرایط مندرج در گواهینامه از قبیل استفاده از عینک، سمعک یا تجهیزات خاص	۱۸	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰
عدم توجه به فرمان ایست یا پرچم مراقبین عبور و مرور محمصلین یا پلیس مدرسه	۱۹	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰

مجموعه قوانین و مقررات مناطق آزاد تهران- صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

۲۰	عدم رعایت مقررات حمل بار	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰
۲۱	نصب پلاک های متفرقه یا تغییر استاندارد پلاک وسیله نقلیه	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰
۲۲	مغایرت مشخصات فنی با کارت شناسایی وسیله نقلیه	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰
۲۳	در آغوش داشتن اطفال در حین رانندگی	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰
۲۴	حمل تیر آهن، ورقهای فلزی و امثال آن بدون رعایت شرایط ایمنی و مقررات مربوط	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰
۲۵	عدم رعایت مقررات حمل بارهای ترافیکی	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰
۲۶	عدم اقدام به تعویض پلاک به هنگام خرید و فروش وسیله نقلیه	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰
۲۷	هر گونه دخالت و دستکاری در دستگاه سرعت نگار (تاخوگراف) در وسائل نقلیه عمومی	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰
۲۸	نداشتن بیمه نامه شخص ثالث معتبر	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰
۲۹	توقف دوبله در محل ایستادن منوع	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰
۳۰	عبور کامیون و اتوبوس در خط سرعت بزرگراهها و آزاد راههای دارای بیش از دو خط عبور در هر سمت	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	-
۳۱	حمل مواد سوختی خارج از باک توسط وسائل نقلیه غیر مجاز یا نصب باک غیر مجاز	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰
۳۲	سوار کردن مسافر یا سرنشین داخل صندوق عقب یا هر قسمت خارجی وسیله نقلیه	۵۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰
۳۳	رانندگی با وسیله نقلیه با پلاک غیر	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰

تصویباتها

۱۴۶۱۳

			مجاز و یا دارای پلاک گذرنموقت، ویژه، تعمیری خارج از زمان و مکان تعیین شده و یا پلاک تعویض نشده متعلق به مالک قبلی	
۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	حمل مواد محترقه با وسایل نقلیه غیر مجاز	۳۴
۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	نداشتن مجوز فعالیت راننده وسیله نقلیه عمومی	۳۵
۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	استفاده از نور افکن یا چراغ دارای نور خیره کننده، چراغهای الوان، اضافی و داشتن نور سفید در عقب و نور قرمز در جلو وسیله نقلیه	۳۶
۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	نصب هر گونه تجهیزات یا اجسام اضافی بر روی بدنه وسیله نقلیه یا روی چرخ ها که از سطح بیرونی وسیله نقلیه تجاوز نماید.	۳۷
-	۴۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	توقف و سد معبر در سطح یا حریم تقاطع ها و میادین یا سطوح شطرنجی	۳۸
۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	تصادف ناشی از عدم توجه به جلو یا عدم رعایت فاصله طولی و عرضی با وسیله نقلیه جلویی یا جانبی	۳۹
۲۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	عدم اعلام نشانی محل سکونت جدید مالک وسیله نقلیه دهنده تعیین شده از تاریخ تغییر محل سکونت به ادره راهنمایی و رانندگی	۴۰
۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	سبقت از سمت راست وسیله نقلیه دیگر در راههایی که در هر طرف رفت و برگشت فقط یک خط عبوری وجود دارد و یا با استفاده از شانه راه	۴۱
۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	عدم تجهیز وسایل نقلیه مربوطه یا محل، به علائم هشدار دهنده در عملیات اجرایی و عمرانی راهها	۴۲

مجموعه قوانین و مقررات مناطق آزاد تهران- صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

-	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	سبقت اتوبوس و کامیون در داخل شهر	۴۳
۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	توقف در ابتدا و انتهای پیچهها، روی پل، داخل تونل و داخل یا خارج تقاطع‌های راه آهن	۴۴
۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	نشاندن مسافر یا سرنشین در سمت چپ راننده	۴۵
۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	سوار کردن یا سوار شدن و پیاده شدن یا آویزان شدن از وسیله نقلیه در حال حرکت	۴۶
۴۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	نداشتن پلاک جلو، عقب یا ناخوانا بودن آن	۴۷
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	روشن نکردن چراغ از هنگام غروب تا طلوع افتاب و در موقع لزوم به هر علت	۴۸
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	حرکت عمدى به موازات اتوبیل دیگر به نحوی که موجب کندی و انسداد ترافیک شود	۴۹
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	حرکت نکردن وسایل نقلیه بین دو خط یا تغییر خط حرکت بدون رعایت مقررات مربوطه در مابین خط کشی شده	۵۰
-	۴۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	عبور وسایل نقلیه غیر مجاز از خطوط ویژه	۵۱
۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	نصب و استفاده از تجهیزات سمعی و بصری مانند چراغ گردان، آذین و امثالهم در خودروهای غیر مجاز یا استفاده از تجهیزات مذکور توسط وسایل نقلیه امدادی خارج از زمان مأموریت (به استثنای خودروهای امدادی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و هلال احمر)	۵۲
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	عدم رعایت مسیرهای تعیین شده	۵۳

تصویباتها

۱۶۵

			حرکت در معاابر منتهی به تقاطعها	
۴۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	استفاده از وسایل آتش زا از قبیل اجاق گاز، پیک نیک، بخاری و امثال آن در داخل وسایل نقیه	۵۴
۴۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	باز کردن قفل مخصوص وسایل نقیه که توسط مامورین راهنمایی و رانندگی بسته شده است	۵۵
۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	تجاوز از سرعت مجاز (تا ۳۰ کیلو متر در ساعت)	۵۶
۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۵۰ / ۰۰۰	عدم بارگیری صحیح و مهار ایمن محمولات	۵۷
۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	تخلیه نخاله زباله، مصالح ساختمانی، فاضلاب و ایجاد هرگونه مانع در مسیر عبور وسایل نقیه در راهها و حریم آنها	۵۸
۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	حمل کود، زباله، نخاله و مصالح ساختمانی و امثال آن بدون حفاظ و پوشش لازم	۵۹
۴۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	عدم توجه به فرمان ایست و حرکت پلیس	۶۰
۲۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	حمل بار تجاری توسط نقیه عمومی حمل مسافر	۶۱
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	توقف در محل ایستادن ممنوع (توقف مطلقاً ممنوع)	۶۲
۱۰۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	نداشتن گواهی معتبر معاینه فنی وسیله نقیه	۶۳
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	حمل جنازه با وسایل نقیه غیر مجاز	۶۴
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	خودداری از کنار بودن وسیله نقیه قابل حرکت که بعلت تصادف منجر به خسارت یا نقص فنی و یا علل دیگر در سطح سواره رو متوقف شده	۶۵

مجموعه قوانین و مقررات مناطق آزاد تهران- صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

				است.
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	عدم رعایت فاصله طولی و عرضی کافی قبل، حین و بعد از سبقت	۶۶
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	راه ندادن به وسیله نقلیه پشت سر برای سبقت	۶۷
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	عدم رعایت مقررات در گردشها	۶۸
۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	نصب هر نوع علامت یا الصاق هر نوع نوشته، آگهی و تصاویر به بدنه خارجی وسایل نقلیه و قسمت درونی وسایل نقلیه عمومی مسافربری بدون داشتن مجوز لازم	۶۹
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	حرکت کمتر از سرعت مقرر در صورت نبودن مانع در معابری که حداقل سرعت برای آن تعیین شده است	۷۰
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	توقف وسایل نقلیه عمومی حمل مسافر و بار در خارج از ایستگاههای تعیین شده	۷۱
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	استفاده از تلفن همراه و سایر وسایل ارتباطی مشابه در حین رانندگی در سرعت کمتر از ۶۰ کیلومتر بر ساعت	۷۲
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	پرتاب کردن یا ریختن ضایعات، زباله، اشیاء، آب دهان و بینی و امثالهم از وسیله نقلیه به سطح معابر	۷۳
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	قصور در به کار بردن علامت اینمنی، هشدار دهنده حسب مورد در جلو، کنار و عقب وسیله نقلیه متوقف در سطح راهها برابر ضوابط مربوطه	۷۴
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	ریختن یا ریزش روغن، بنزین، گاز (گازوئیل) و با سایر مایعات آلوده و تخریب کننده دیگر در سطح راه	۷۵

تصویباتنامه

۱۳۶۷

۱۰۰ / ***	۲۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	توقف سایر وسایل نقلیه در ایستگاه وسایل نقلیه عمومی	۷۶
۱۰۰ / ***	۲۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	گردش به چپ یا به راست در محل ممنوع	۷۷
۱۰۰ / ***	۲۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	توقف وسایل نقلیه در سطح سواره رو راهها و محل هایی که شانه کناری وجود دارد	۷۸
۳۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	تغییر محل نصب پلاک وسیله نقلیه	۷۹
۲۰۰ / ***	۲۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	نداشتن وسایل ایمنی سالم و متناسب با فصل از قبیل زنجیر چرخ و یا لاستیک یخ شکن و یا نقص فنی بر ف بلک کن و بخاری	۸۰
۱۰۰ / ***	۲۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	حمل مسافر با وسایل نقلیه شخصی یا غیر مجاز	۸۱
-	۱۰۰ / ***	۲۰۰ / ***	ورود و تردد وسایل نقلیه غیر مجاز در معابر، محدوده ها و مناطقی که ممنوع اعلام شده است	۸۲
۱۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	نداشتن و یا عدم پکارگیری سامانه تهویه مطبوع برای وسایل نقلیه عمومی مسافربری	۸۳
۱۰۰ / ***	۲۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	عدم رعایت مقررات مربوط به تابلوی ایست یا چراغ چشمک زن راهنمایی در تقاطع ها و میادین	۸۴
۱۰۰ / ***	۲۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	توقف دوبله در معابر	۸۵
۱۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	۴۰۰ / ***	حرکت با دندنه عقب غیر ضروری در راهها	****۸۶
۲۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	حمل سر نشین توسط وسایل نقلیه کشاورزی و عمرانی	۸۷
۱۰۰ / ***	۲۰۰ / ***	۳۰۰ / ***	توقف وسایل نقلیه در حاشیه راه ها برای فروش کالا	۸۸

مجمومه قوانین و مقررات مناطق آزاد تهری- صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	نداشتن آج مناسب در سطح انکای لاستیک یا استفاده از لاستیکهای فرسوده	۸۹
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	رانندگی با وسیله نقلیه دود زا	۹۰
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	حمل اشیاء کتیف، آلوده و حیوانات یا هر گونه باری که موجب ناراحتی مسافران وسایل نقلیه عمومی می‌گردد.	۹۱
۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	عدم استفاده از کلاه ایمنی توسط راننده و سر نشین موتور سیکلت در حین رانندگی	۹۲
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	عدم استفاده از کمر بند ایمنی توسط راننده یا سر نشینان وسیله نقلیه در حال حرکت (غیر از استثنای قانونی) در آزاد راهها، بزرگراهها و جاده‌ها	۹۳
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	نداشتن بارنامه یا صورت وضعیت مسافری در وسایل نقلیه عمومی	۹۴
۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	مخالفت مشخصات مسافر یا محموله با صورت وضعیت یا بارنامه صادر شده یا استفاده مکرر از یک بارنامه یا صورت وضعیت	۹۵
۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	عدم رعایت مسیرهای تعیین شده توسط رانندگان وسایل نقلیه ترانزیت	۹۶
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	سوار کردن مسافر بدون صدور بلیط در وسایل نقلیه مسافربری برای ۵ نفر	۹۷
۱۰۰ / ۰۰۰	-	۳۰۰ / ۰۰۰	سوار کردن سر نشین اضافی به ازای هر نفر در وسایل نقلیه عمومی حمل مسافر در جاده‌های بین شهری و راههای روستایی	۹۸
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	استنکاف از قبول مسافر یا نرساندن	۹۹

تصویباتنامه

۱۶۹

			مسافر به مقصد توسط رانندگاه وسایل نقلیه عمومی	
-	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	تعمیر یا شستشوی وسیله نقلیه در راههای عمومی	۱۰۰
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	هر نوع توقف که منجر به سد عبور و یا اختلال در عبور و مرور گردد	۱۰۱
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	عبور وسایل نقلیه از بین دستجات نظامی، انتظامی، دانش آموزان یا تشییع کنندگان یا دستجات عزاداری	۱۰۲
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	عدم توجه به هشدار و علامه وسایل نقلیه امدادی در حال مأموریت	۱۰۳
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	نداشتن تجهیزات پیش بینی شده در برگ باز بینی فنی سلامت وسایل نقلیه عمومی	۱۰۴
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	آموزش رانندگی در محل های غیر مجاز	۱۰۵
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	عدم نصب پلاک با ابعاد بزرگ تر در قسمت عقب وسایل نقلیه سنگین باربری و مسافربری	۱۰۶
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	توقف وسایل نقلیه در بیاده رو	۱۰۷
-	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	سوار یا بیاده کردن مسافر در خارج از پایانه های مسافربری یا محل های مجاز	۱۰۸
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	استفاده از لاستیک های خارج از استاندارد وسیله نقلیه	۱۰۹
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	همراه نداشتن دفترچه و یا تجهیزات ثبت سرعت و ساعت در وسایل نقلیه عمومی	۱۱۰
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	همراه نداشتن گواهینامه رانندگی	۱۱۱

مجموعه قوانین و مقررات مناطق آزاد تهری- صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

-	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	همراه نداشتن پروانه تاکسی‌سیرانی یا اتوبوسرانی	۱۱۲
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	انجام سروی س مدارس بدون داشتن مجوز لازم یا با وسائل نقلیه غیر مجاز	۱۱۳
-	۳۰۰ / ۰۰۰	۵۰۰ / ۰۰۰	استفاده از شیشه دودی به نحوی که راننده و سرنشین قابل تشخیص نباشند	۱۱۴
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	بیرون اوردن دست و یا هر یک از اعضاء بدن سرنشین از وسیله نقلیه در حال حرکت به جز موارد مندرج در مقررات توسط راننده	۱۱۵
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	نداشتن یا نقص چراگاهای جلو، عقب، ترمز با راهنمای وسیله نقلیه و یا تغییر رنگ چراگاهها	۱۱۶
۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	عدم الصاق یا نصب علامت ممیزه خودروهای دارای بلک دولتی بر روی شبشه یا سایر قسمتهای تعیین شده	۱۱۷
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	عدم نصب یا عدم استفاده صحیح از تجهیزات الکترونیکی و غیر الکترونیکی مصوب کنترل سرعت و موقعیت وسائل نقلیه	۱۱۸
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	باز کردن درب وسیله نقلیه بدون رعایت احتیاط در حال حرکت و حین توقف و یا باز نداشتن درب وسیله نقلیه در سمت سواره رو	۱۱۹
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	حرکت با نور بالا در مواقعي که باید از نور پایین استفاده شود	۱۲۰
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	رانندگی با گواهینامه پس از پایان زمان اعتبار	۱۲۱
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	حمل بار غیر متعارف یا اشیاء با وسائل نقلیه غیر باربری به نحوی که	۱۲۲

تصویباتنامه

۱۳۷۱

			قسمتی از آن از اطراف وسیله نقلیه خارج شود.	
-	۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	عدم پرداخت عوارض مقرر در آزاد راهها	۱۲۳
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	بوق زدن در محلهای ممنوعه یا بوق زدن غیر ضروری و مکرر	۱۲۴
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	تولید صدای نا متعارف یا نا هنجار از بوق های شبیوری، لوله اکتروز، سامانه صوتی یا بلند گوی منصوب در وسائل نقلیه و امثالهم	۱۲۵
-	۱۵۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	عبور یا توقف در معابری که از طرف راهنمایی و رانندگی در ساعت معینی منع اعلام می شود.	۱۲۶
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	سوار کردن اطفال کمتر از ۱۲ سال در صندلی جلو اتومبیل	۱۲۷
-	۱۵۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	سوار کردن مسافر با داشتن مسافر قبلی توسط تاکسی های تلفنی، دربست یا آژانس بدون اجازه مسافر قبلی	۱۲۸
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	خروج غیر مجاز تاکسی از محدوده تعیین شده	۱۲۹
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	همراه نداشتن بیمه نامه شخص ثالث	۱۳۰
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	همراه نداشتن بوج توزین در وسائل نقلیه حمل بار	۱۳۱
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	عدم توجه به علامت هشدار دهنده در تقاطع راه با راه آهن	۱۳۲
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	همراه نداشتن کارت صحبت و سلامت روحی و جسمی راننده وسیله نقلیه عمومی	۱۳۳
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	استفاده از لاستیک میخدار (یخ)	۱۳۴

مجموعه قوانین و مقررات مناطق آزاد تهری - صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

			شکن) در موقع ضروری	
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	حرکت دادن غیر مجاز یا رها نمودن انواع حیوانات در راهها	۱۳۵
-	۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	توقف وسایل نقلیه در جهت مخالف حرکت وسایل نقلیه دیگر	۱۳۶
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	عدم رعایت مقررات ویژه عبور وسایل نقلیه کشاورزی و راه سازی در راهها	۱۳۷
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	عدم استفاده یا استفاده غلط از علامت با دست یا چراغ راهنمای وسیله نقلیه در موقع لزوم	۱۳۸
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	پوشاندن تمام یا قسمتی از چراغهای جلو یا عقب وسیله نقلیه که باعث کاهش، تغییر یا شدت نور شود.	۱۳۹
-	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	عبور یا توقف وسایل نقلیه باربری سنگین (ظرفیت ناخالص ۵ / ۶ به بالا) و اتوبوس های برون شهری در معابر شهری در ساعت غیر مجاز	۱۴۰
-	۲۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	حرکت در پوشش یا تعقیب وسایل نقلیه امدادی	۱۴۱
۱۰۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	عدم استفاده از علامت هشدار دهنده وسایل نقلیه طویل، عمرانی، راهسازی و کشاورزی در راهها	۱۴۲
۱۰۰ / ۰۰۰	۱۵۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	توقف در محل ممنوع (پارک ممنوع)	۱۴۳
-	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	نداشتن تجهیزات و علامت مصوب برای خودروهای تاکسی، آژانس و سرویس مدارس	۱۴۴
۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	نداشتن تجهیزات و علامت شناسایی و احتیاط در وسایل نقلیه مخصوص آموزش رانندگی	۱۴۵

تصویباتها

۱۷۳

۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	خاموش بودن چراغ داخل وسایل نقلیه عمومی مسافربری در شب	۱۴۶
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	نصب آینه های غیر مجاز در داخل و خارج وسایل نقلیه مسافربری	۱۴۷
-	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	حمل و در آگوش گرفتن حیوانات و یا سرگرم شدن با آنها در حین رانندگی	۱۴۸
۵۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	همراه نداشتن کارت شناسایی وسیله نقلیه	۱۴۹
۱۰۰ / ۰۰۰	۳۰۰ / ۰۰۰	۴۰۰ / ۰۰۰	سوار و پیاده کردن مسافر یا سر نشین در محل های غیر مجاز یا به نحوی که موجب اختلال در عبور و مرور گردد	۱۵۰
-	۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	توقف وسایل نقلیه غیر مجاز در ایستگاه بارگیری و تخلیه بار	۱۵۱
۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	عدم رعایت تقدم عبور عابر یا تجاوز یا توقف وسایل نقلیه در گذر گاه عابر پیاده	۱۵۲
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	توقف وسیله نقلیه با موتور روشن بدون حضور راننده در راهها	۱۵۳
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	خوردن، آشامیدن و استعمال دخانیات و امثال آن حین رانندگی	۱۵۴
۱۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	۲۰۰ / ۰۰۰	عبور از روی لوله آب آتش نشانی در راهها	۱۵۵
۵۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	۱۵۰ / ۰۰۰	باز گذاشتن درب صندوق عقب وسیله در حال حرکت، نصب یا قرار دادن هر شیء که مانع دید عقب یا جلو راننده یا پلاک وسیله نقلیه شود	۱۵۶
-	۱۰۰ / ۰۰۰	۱۵۰ / ۰۰۰	سوار کردن سر نشین اضافی به ازای هر نفر در وسایل نقلیه عمومی حمل مسافر در شهر و خود	۱۵۷

مجموعه قوانین و مقررات مناطق آزاد تهران- صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

-	۵۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	نداشتن برچسب عوارض سالیانه شهرداری	۱۵۸
-	۱۰۰ / ۰۰۰	۱۵۰ / ۰۰۰	پارک کردن تاکسی بدون حضور راننده در ایستگاههای تاکسی	۱۵۹
۵۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	۱۵۰ / ۰۰۰	عدم استفاده از کمریند اینمن توسط راننده یا سرنشیان وسیله نقلیه در حال حرکت (غیر از استثنای قانونی) در معابر شهری و روستایی	۱۶۰
۵۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	۱۵۰ / ۰۰۰	عدم توقف در مواجه شدن با خودروهای سرویس مدارس بهنگام سوار و پیاده نمودن دانش آموزان	۱۶۱
۵۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	۱۵۰ / ۰۰۰	سوار کردن سرنشین اضافه بر ظرفیت مجاز به ازای هر نفر در وسائل نقلیه شخصی	۱۶۲
۵۰ / ۰۰۰	۵۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	همراه نداشتن گواهی یا برچسب معابر معاینه فنی	۱۶۳
۵۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	حمل سرنشین اضافی با موتور سیکلت به ازای هر نفر	۱۶۴
۱۰۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	عدم توجه به اخطار و تذکر پلیس	۱۶۵
۵۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	عدم استفاده از تاکسیمت	۱۶۶
۱۰۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	دست گرفتن موتور سیکلت سوار، دوچرخه سوار، اسکیت سوار، اسکوتر و نظایر آن بوسیله نقلیه در حال حرکت.	۱۶۷
۵۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	۱۰۰ / ۰۰۰	یدک کشی یا حمل بار غیر متعارف به وسیله موتور سیکلت یا دوچرخه	۱۶۸
۳۰ / ۰۰۰	۵۰ / ۰۰۰	۵۰ / ۰۰۰	حرکت دادن وسایل نقلیه دارای چرخ فلزی در راهها	۱۶۹
۳۰ / ۰۰۰	۵۰ / ۰۰۰	۵۰ / ۰۰۰	نداشتن تجهیزات اینمنی از قبیل زنگ یا بوق، ترمز، چراغ یا چراغ عقب و نور تاب دوچرخه پایی	۱۷۰

۳۰ / ۰۰۰	۳۰ / ۰۰۰	۳۰ / ۰۰۰	عبور عابر پیاده از محل های غیر مجاز سواره رو و همچینی از طول راههایی که دارای پیاده رو است	۱۷۱
----------	----------	----------	--	-----

*: به استناد بند «د» ماده (۱۰) قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی در صورت ارتکاب همزمان دو فقره تخلفات موضوع ردیف‌های (۱)، (۲)، (۳)، (۴)، (۵) و (۱۰) این جدول که با یک ستاره مشخص شده است علاوه بر صدور قبض جریمه، وسیله نقلیه به مدت ۷۲ ساعت توقيف می‌شود.

**: به استناد بند «ب» ماده (۱۰) قانون رسیدگی به تخلفات ردیف (۷) این جدول که با دو ستاره مشخص شده علاوه بر صدور قبض جریمه موجب ضبط گواهینامه به مدت شش ماه و معرفی راننده به مرجع قضایی خواهد شد.

***: علاوه بر جریمه مذکور، وسیله نقلیه مطابق قانون بیمه تا ارایه بیمه نامه توقيف می‌شود.

****: در آزاد راه‌ها و بزرگراه‌ها مطابق ردیف (۶) این جدول اقدام خواهد شد.

اجازه تردد خودروهای به شماره منطقه آزاد تجاری - صنعتی ارس برای اشخاص حقیقی و حقوقی مستقر در محدوده منطقه تا مرکز استان آذربایجان شرقی مصوب ۱۳۹۰/۱۰/۴ هیأت وزیران

تردد خودروهای به شماره منطقه آزاد تجاری - صنعتی ارس برای اشخاص حقیقی و حقوقی مستقر در محدوده منطقه تا مرکز استان آذربایجان شرقی مجاز می‌باشد.
۲- این تصویباتنامه جایگزین تصویم نامه شماره ۱۴۷۵۴/ت ۱۴۶۴۸۷ مورخ ۱۳۹۰/۱/۲۷ می‌شود.

اجازه تردد خودروهای به شماره منطقه آزاد تجاری - صنعتی ارونده مصوب ۱۳۹۰/۱۰/۴ هیأت وزیران

تردد خودروهای به شماره منطقه آزاد تجاری - صنعتی ارونده برای ساکنان شهرستان‌های آبادان و خرمشهر و اشخاص حقوقی مستقر در شهرستان‌های یاد شده تا مرکز استان خوزستان مجاز است.

**تعیین سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت مناطق ویژه اقتصادی
جهانآباد، ری و سهلان**

محض ۱۳۹۰/۱۲/۲۰ نمایندگان ویژه رئیس جمهور در شورای هماهنگی مناطق

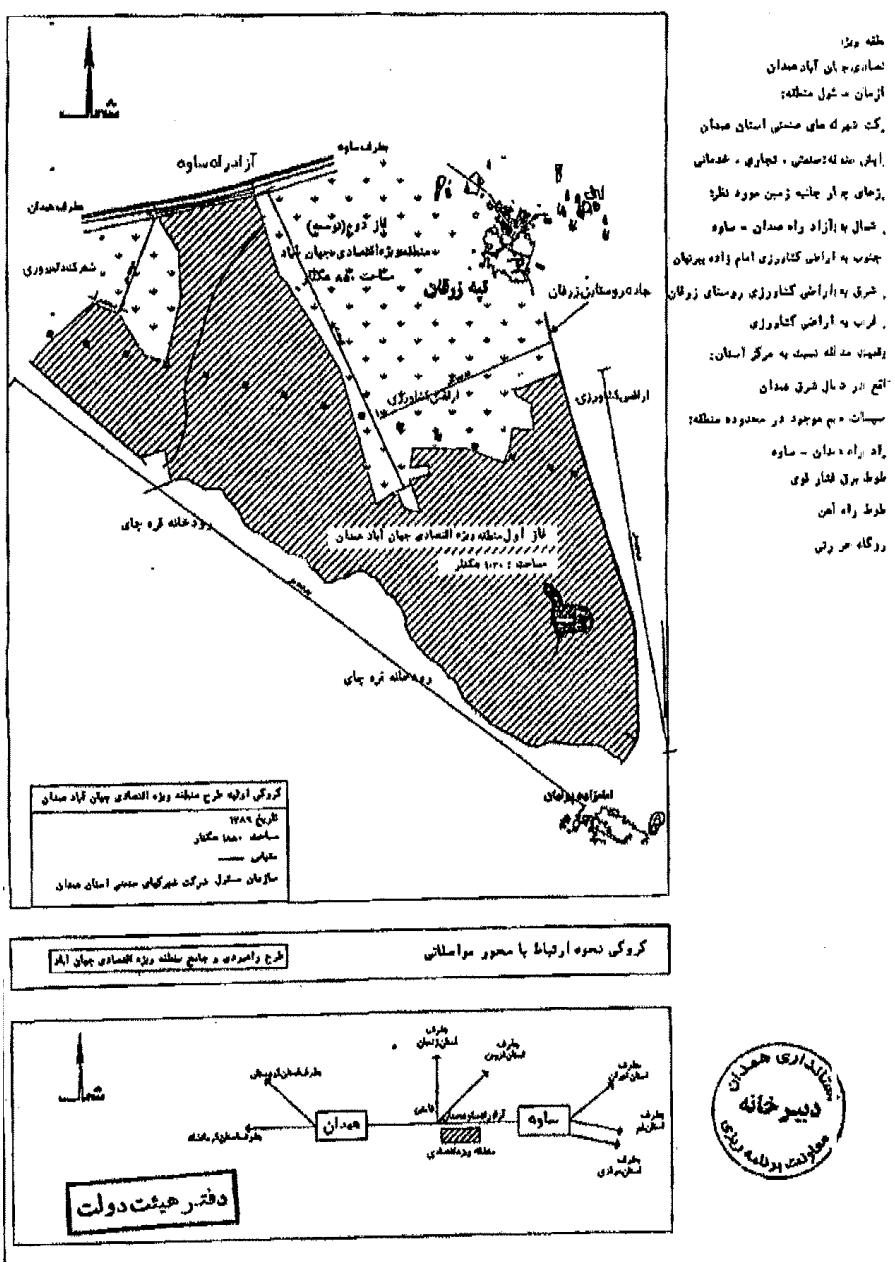
آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی

تصمیم نمایندگان ویژه رئیس جمهور در شورای هماهنگی مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی به استناد اصل یکصدوبیست و هفتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به شرح زیر برای اجرا ابلاغ می‌شود:

سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت مناطق ویژه اقتصادی جهانآباد، ری و سهلان به شرح جدول زیر و نقشه‌های پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیأت دولت است، تعیین می‌شود.

ردیف	نام منطقه	استان	گرایش	مساحت	سازمان مسؤول
۱	جهانآباد	همدان	تجاری ° صنعتی ° خدماتی	۱۸۸۰ هکتار	شرکت شهرک‌های صنعتی استان همدان (دولتی)
۲	ری	تهران	تجاری ° صنعتی ° خدماتی	۲۱۰۰ هکتار	شرکت سرمایه گذاری ری (غیردولتی)
۳	سهلان	آذربایجان شرقی	تجاری ° صنعتی - خدماتی	۲۰۵۲ هکتار	شرکت اپبارهای عمومی و خدمات گمرکی ایران (دولتی)

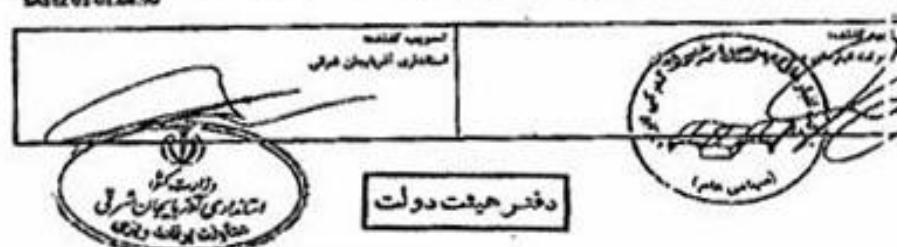
سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی جهان آباد همدان

سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی ری

سازمان مسؤول، محدوده و موضوع فعالیت منطقه ویژه اقتصادی سهلان

تعیین سازمان مسؤول، محدوده و گرایش مناطق ویژه اقتصادی بیرجند،

سبزوار، زرنده (ایرانیان) و جهرم

مصوب ۱۳۹۰/۱۲/۲۰ وزیران عضو شورای هماهنگی مناطق

آزادتجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی

وزیران عضو شورای هماهنگی مناطق آزادتجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی بنا به پیشنهاد دبیرخانه شورای عالی مناطق یاد شده و به استناد تبصره (۱) ماده (۱) قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۴ - و با رعایت تصویب‌نامه شماره ۱۵۹۱۷۶/ت ۱۳۸۸/۸/۱۰ تصویب نمودند:

۱- سازمان مسؤول، محدوده و گرایش مناطق ویژه اقتصادی بیرجند، سبزوار، زرنده (ایرانیان) و جهرم به شرح جدول زیر و نقشه‌های پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیأت دولت است، تعیین می‌شود.

ردیف	نام منطقه	استان	گرایش	مساحت	سازمان مسؤول
۱	بیرجند	خراسان جنوبی	صنعتی تجاری - خدماتی	پانصد و پنجاه هکتار	شرکت سرمایه‌گذاری و توسعه منطقه ویژه اقتصادی خراسان جنوبی (بیرجند) (غیردولتی)
۲	سبزوار	خراسان رضوی	تجاری ° صنعتی	یکهزار و دویست هکتار	مؤسسه آبادانی دیارسربداران غیردولتی
۳	زرنده (ایرانیان)	مرکزی	گردشگری تجاری - صنعتی	یکهزار و سیصد و نود و شش میز چهاردهم هکتار	شرکت توسعه سیاحان سرزمین ایرانیان (غیردولتی)
۴	جهرم	فارس	تجاری ° صنعتی	سیصدوسی و نه هکتار	سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران (دولتی)

۲- واگذاری اراضی محدوده مناطق یاد شده تابع قوانین و مقررات مربوط به اراضی ملی است.

۳- واگذاری اراضی توسط سازمان مسؤول منطقه در محدوده مناطق یاد شده منوط به مالکیت سازمان مسؤول منطقه بر آن اراضی قبل از واگذاری به اشخاص می‌باشد.

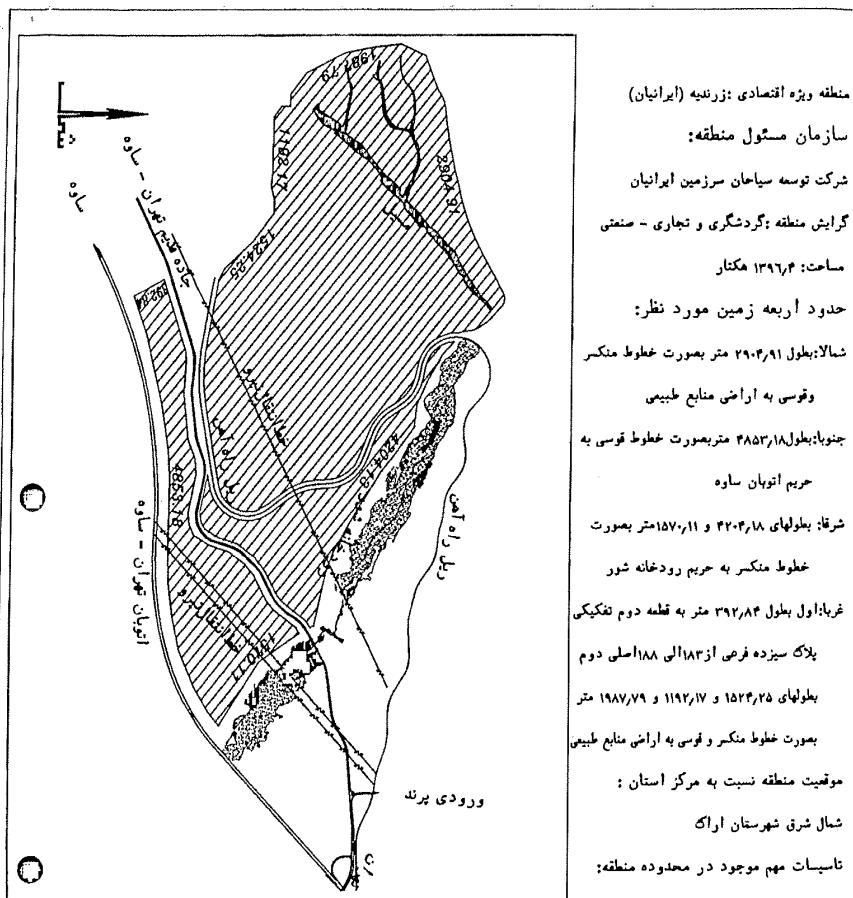
سازمان مسؤول، محدوده و گرایش منطقه ویژه اقتصادی پیر جند

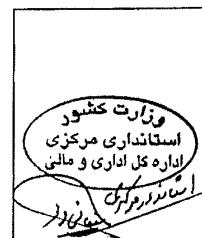
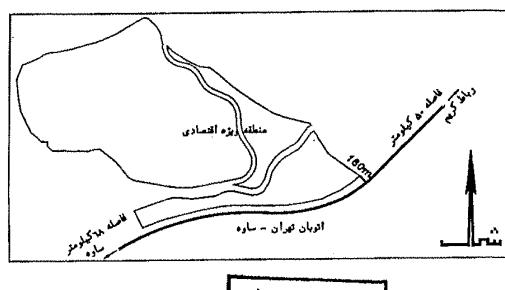
سازمان مسؤول، محدوده و گرایش منطقه ویژه اقتصادی سبزوار

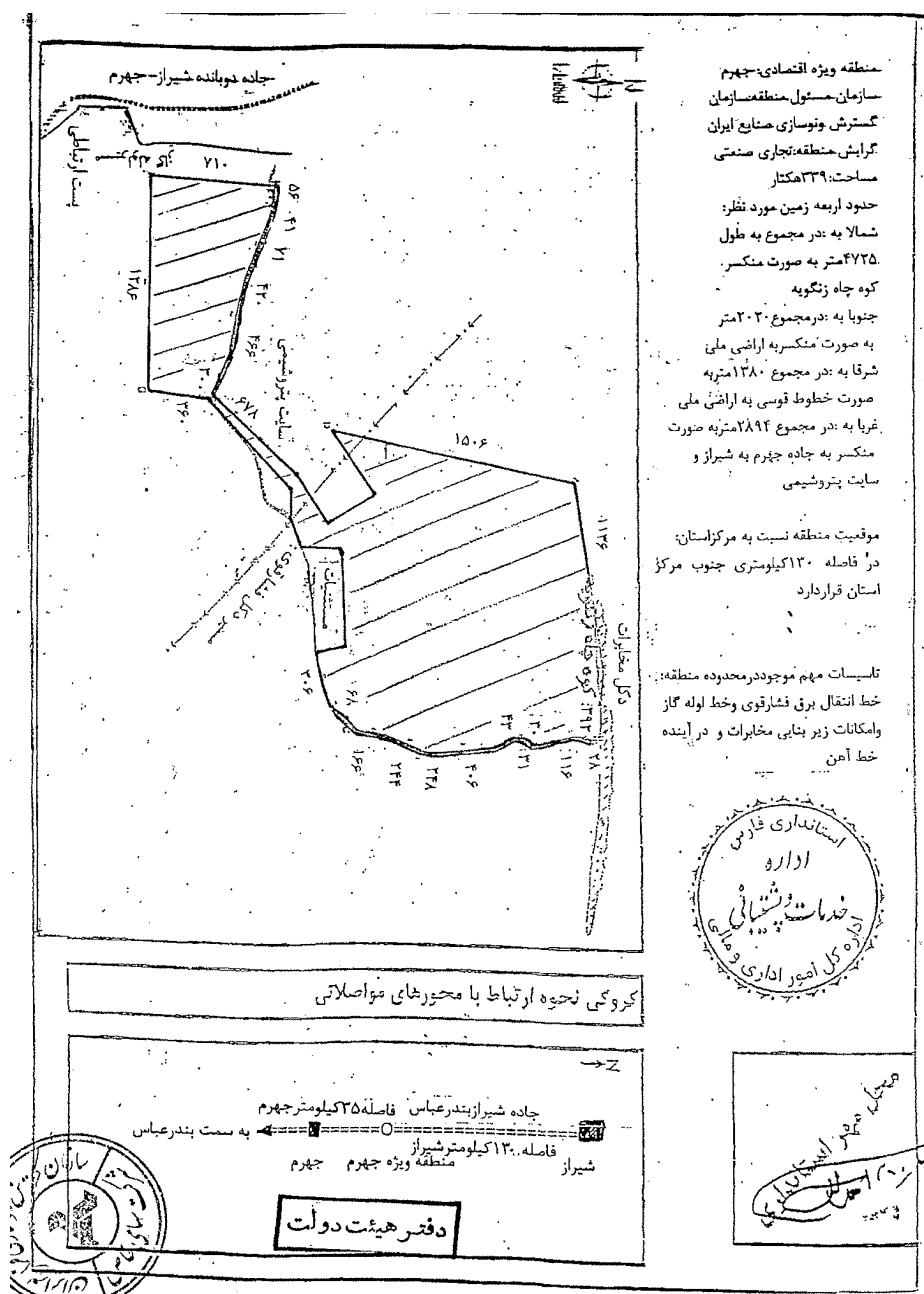
سازمان مسؤول، محدوده و گرایش منطقه ویژه اقتصادی زرنده (ایرانیان)

کروکی و نحوه ارتباط با محورهای موافقان

سازمان مسؤول، محدوده و گرایش منطقه ویژه اقتصادی جهرم

اجازه هزینه نمودن معادل یک سوم بودجه سال ۱۳۹۰ سازمان‌های مناطق آزاد

تجاری - صنعتی در چهار ماهه ابتدای سال ۱۳۹۱ به سازمان‌های مذکور

محبوب ۱۳۹۱/۱/۲۸ نمایندگان ویژه رییس جمهور در شورای

هماهنگی مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی

سازمان‌های مناطق آزاد تجاری - صنعتی مجازند تا تصویب و ابلاغ بودجه سال ۱۳۹۱

حداکثر معادل یک سوم بودجه سال ۱۳۹۰ خود را در چهارماهه ابتدای سال ۱۳۹۱ با رعایت

مقررات مربوطه هزینه نمایند.

اساسنامه‌ها

اساسنامه سازمان‌های مناطق آزاد تجاری – صنعتی قشم، چابهار و کیش مصوب ۱۳۷۳/۳/۳۱ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی

با اصلاحات و الحاقات بعدی^(۱)

فصل اول - کلیات و تعاریف

ماده ۱- نام سازمان: نام سازمان، سازمان منطقه آزاد تجاری – صنعتی... می‌باشد، که از این پس در این اساسنامه به اختصار سازمان نامیده می‌شود.

ماده ۲- مرکز اصلی سازمان: مرکز اصلی سازمان در داخل محدوده منطقه آزاد تجاری – صرعتی.... می‌باشد.

ماده ۳- مدت فعالیت: سازمان برای مدت نامحدود تشکیل می‌شود.

ماده ۴- سرمایه سازمان: سرمایه سازمان یکصد میلیارد (۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال است که از محل آورده‌های غیرنقدی (زمین و تأسیسات) سازمان تقویم می‌شود. سرمایه سازمان کلاً متعلق به دولت بوده و منقسم به یکصد هزار (۱۰۰/۰۰۰) سهم یک میلیون (۱/۰۰۰) ریالی می‌باشد.

فصل دوم - اهداف سازمان

ماده ۵- اهداف سازمان به شرح زیر می‌باشد:

انجام امور زیربنایی، عمران و آبادانی، رشد و توسعه اقتصادی، سرمایه گذاری و افزایش درآمد عمومی، ایجاد اشتغال سالم و مولد، تنظیم بازار کار و کالا، حضور فعال در بازارهای

۱ - به دلیل مشابهت و یکسانی مفاد اساسنامه‌های سازمان مناطق آزاد تجاری – صنعتی قشم، چابهار و کیش ، فقط یک اساسنامه درج گردیده و در مواد ۱، ۸، ۲، ۱۷ و ۱۹ به جای نام سازمان‌های مذبور نقطه‌چین گذاشته شده است.

جهانی و منطقه‌ای، تولید و صادرات کالاهای صنعتی و تبدیلی و ارائه خدمات عمومی.

فصل سوم - ارکان سازمان

ماده ۶- ارکان سازمان عبارتند از:

- مجمع عمومی
- هیأت مدیره
- مدیرعامل و رئیس هیأت مدیره
- بازرگان یا بازرگان قانونی

مجمع عمومی

ماده ۷- هیأت وزیران نماینده صاحب سهام در مجمع عمومی می باشد که به موجب تصویب‌نامه شماره ۱۶۶۳۲/ت ۳۰ هـ مورخ ۱۳۷۳/۲/۱۳^(۱) اختیارات خود را به و زرای عضوشورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی به ریاست رئیس جمهور تفویض نموده است.

ماده ۸- وظایف و اختیارات مجمع عمومی به قرار زیراست:

الف - موافقت با تأسیس و انحلال شرکت‌های تابعه.

ب - تصویب ، اصلاح و تغییر اساسنامه سازمان و شرکت‌های تابعه بارعایت اصل ۸۵ قانون اساسی.

ج - اعمال نظارت عالیه بر فعالیت‌های سازمان.

د - تصویب برنامه‌های عمرانی، فرهنگی، بودجه سالانه، صورت‌های مالی و عملکرد سازمان

ه - تصویب آیین‌نامه‌های سازمان.

و - تصویب مقررات امنیتی و انتظامی منطقه با تأیید فرماندهی کل قوا.

ز - اتخاذ تصمیم نسبت به افزایش و یا کاهش سرمایه.

۱ - الف - تصویب‌نامه مذکور راجع به تشکیل شورایی به منظور هماهنگی در بین سازمان‌های مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۳/۲/۱۱ می باشد که به موجب مصوبه تشکیل شورای هماهنگی سازمان‌های مناطق آزاد تجاری ^۰ صنعتی و ویژه اقتصادی مصوب ۱۳۸۴/۹/۱۳ نسخ شده است.

ب - به تصویب‌نامه تشکیل شورایی به منظور ایجاد هماهنگی فیما بین مناطق آزاد تجاری ^۰ صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی مصوب ۱۳۸۸/۷/۱۵ با اصلاحات بعدی مندرج در این مجموعه رجوع شود.

ح - نصب و عزل اعضای هیأت مدیره.

ط - انتخاب بازرس و یا بازرسان و تعیین حقالزحمه آنها.

ی - تعیین خط مشی عمومی سازمان.

ک - تعیین حقوق، مزايا و هرگونه پاداش اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل.

ل - تعیین میزان و نحوه اخذ عوارض در محدوده منطقه آزاد تجاري - صنعتي...

م - اتخاذ تصمیم نسبت به هر موضوعی که بارعايت مقاد این اساسنامه در دستور جلسه مجمع قرار گيرد.

س (الحقی ۱۳۷۵/۱۲/۱۳) - اتخاذ تصمیم درباره واریز تمام یا قسمتی از سود سالیانه

سهم سهامداران به حساب اندوختهای سازمان^(۱).

ماده ۹ - مجمع عمومی سازمان حداقل سالی یکباره رسانیدگی و تصویب صورت‌های مالی تا پایان تیرماه هر سال و حداقل یک باره رسانیدگی و تصویب بودجه سال بعد حداقل تا پایان دی‌ماه همان سال تشکیل می‌گردد.

ماده ۱۰ - دعوت برای تشکیل مجمع عمومی سازمان در هر موقع با موافقت رئیس جمهور به عمل می‌آید.

ماده ۱۱ - محل تشکیل و چگونگی رسمیت یافتن جلسات و نحوه تصویب موضوعات دستور جلسه مجمع عمومی براساس آیین نامه داخلی شورای عالی مناطق آزاد تجاري - صنعتی خواهد بود.
هیأت مدیره

ماده ۱۲ - سازمان توسط هیأت مدیره‌ای مشکل از سه یا پنج نفر با تشخیص مجمع عمومی اداره می‌گردد. اعضای هیأت مدیره توسط مجمع عمومی انتخاب می‌شوند. عزل اعضای هیأت مدیره با همان مرجع انتخاب کننده می‌باشد.

ماده ۱۳ - انتخاب اعضای هیأت مدیره برای مدت سه سال انتخاب می‌شوند و انتخاب مجدد آنان بلا مانع است. تازمانی که اعضای هیأت مدیره جدید انتخاب نشده‌اند، هیأت مدیره سابق به کار خود ادامه خواهد داد.

ماده ۱۴ - جلسات هیأت مدیره حداقل ماهی یک بار و بنا به دعوت رئیس هیأت مدیره و

۱ - به موجب تصویبنامه مصوب شورای عالی مناطق آزاد تجاري - صنعتی این بند تنفيذ شده است.

مدیر عامل سازمان تشکیل می‌گردد. اعضای هیأت مدیره می‌توانند موضوعات موردنظر خود را از طریق رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل در دستور جلسه هیأت مدیره فرارده ند.

ماده ۱۵- جلسات هیأت مدیره با حضور حداقل دو سوم اعضاء رسمیت می‌یابد و تصمیمات جلسه با اکثریت آراء اعضای حاضر در جلسه معتبر و لازم‌الاجرا می‌باشد.

ماده ۱۶- برای هریک از جلسات هیأت مدیره باید صورت‌جلسه ای توسط هیأت مدیره (منشی هیأت مدیره) تنظیم و به اعضای کلیه اعضای هیأت مدیره حاضر در جلسه برسد . در صورت‌جلسات هیأت مدیره نام اعضای هیأت مدیره حاضر یا غایب و خلاصه ای از مذاکرات و تصمیمات متخذه در جلسه با قید تاریخ درج می‌گردد. هریک از اعضای هیأت مدیره که باتمام یا بعضی از تصمیمات مندرج در صورت‌جلسه مخالف باشد، نظر او باید در صورت‌جلسه قیدگردد.

ماده ۱۷- هیأت مدیره دارای همه‌گونه اختیارات در چارچوب قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی، برای اجرای وظایف مصرح در این اساسنامه بوده و از جمله دارای اختیارات و وظایف به شرح زیر می‌باشد:

الف - تعیین روش‌های اجرایی انعقاد هرگونه قرارداد و مشارکت با اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از داخلی و خارجی.

ب - چگونگی و نحوه اخذ عوارض براساس آیین‌نامه‌های مربوط.

ج - چگونگی و نحوه ثبت شرکت‌ها و مالکیت‌های صنعتی و معنوی ، همچنین ثبت کشتی‌ها، شناورها و هواپیماهادر منطقه، براساس آیین‌نامه‌های مربوط و بدون ایجاد حق امتیاز و انحصار.

د - موافقت با تأسیس دفتر نمایندگی در محل‌های لازم.

ه - چگونگی و نحوه استفاده از زمین و منابع ملی و ترتیب فروش یا اجاره آن در محدوده منطقه آزاد تجاری - صنعتی...، براساس قانون و آیین‌نامه اجرایی مصوب مجمع عمومی.

و - اخذ تصمیم نسبت به خرید و فروش و اجاره و پیمانکاری و انجام کلیه امور تجاری و تولیدی و مبادرت به صادرات و واردات در چارچوب آیین‌نامه‌های مصوب.

ز - تهیه و پیشنهاد برنامه و بودجه سالانه سازمان به مجمع عمومی جهت تصویب.

ح - تهیه و تأیید گزارش هیأت مدیره، صورتهای مالی و عملکرد سالانه سازمان و ارائه آن به مجمع عمومی برای تصویب:

- ط - بررسی و تدوین آیین نامه های داخلی وارائه آن به مجمع عمومی جهت تصویب.
- ی - تشکیل و یا انحلال شرکت های فرعی براساس موازین قانون تجارت با ت صویب مجمع عمومی.
- ک - موافقت با اعطای و قبول ضمانت و ظهernoیسی و تضمینات تجاری و رهن و و ثیقه اموال منتقل و غیر منتقل در چارچوب آیین نامه های مربوط.
- ل - هیأت مدیره می تواند بعضی از اختیارات خود را به رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل نفویض نماید.

مدیر عامل و رئیس هیأت مدیره

- ماده ۱۸**- مدیر عامل سازمان که ریاست هیأت مدیره را به عهده دارد، به موجب حکم رئیس جمهور و از میان اعضای هیأت مدیره منصوب و بالاترین مقام اجرایی سازمان می باشد.
- دوره تصدی مدیر عامل سه سال است و انتخاب مجدد وی بلامانع می باشد . در هر حال دوره مدیریت عامل از مدت عضویت او در هیأت مدیره بیشتر نخواهد بود.
- ماده ۱۹**- رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل در اجرای مصوبات و تصمیمات هیأت مدیره دارای همه گونه حقوق، اختیارات و اعتبارات بوده و نمایندگی سازمان را در مقابل اشخاص ثالث دارد . سایر وظایف و اختیارات وی به شرح زیر است:
- الف - کلیه مکاتبات عادی و جاری سازمان با امضای رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل معتبر می باشد.

ب - عزل و نصب کارکنان سازمان

- ج - تعیین حقوق و مزايا ، ارتقا و اعطای پاداش و اضافه حقوق کارکنان و اخذ تصمیم درباره کلیه امور استخدامی کارکنان طبق آیین نامه های مربوط.
- د - دریافت مطالبات و پرداخت بدھی ها و افتتاح حساب ریالی و ارزی در بانک ها و داخلي و خارجي با امضای مجاز سازمان .
- ه - صدور مجوز برای انجام هر نوع فعالیت اقتصادي مجاز در محدوده منطقه آزاد تجاري - صنعتي....
- و - صدور روادید برای اتباع خارجي به موجب آیین نامه های مربوط.
- ز - تعیین متصلی برای انواع مشاغلی که در محدوده منطقه آزاد تجاري - صنعتي متصلی مستعیم ندارد.

ح - رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل می تواند برخی از اختیارات خود را به اعضای هیأت مدیره و یا کارکنان سازمان به تشخیص و مسؤولیت خود واگذار نماید.

ط - رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل مسؤول حسن اجرای کلیه امور منطقه آزاد تجارتی - صنعتی و حفظ حقوق و منافع واموال سازمان می باشد.

بازرس یا بازرسان قانونی

ماده ۲۰- مجمع عمومی یک بازرس اصلی و یک بازرس علی البدل را از میان اشخاص حقیقی و یا حقوقی ذی صلاح برای مدت یکسال انتخاب می نماید. انتخاب مجدد آنان به این سمت بلامانع است و تازمانی که تجدید انتخاب به عمل نیامده بازرس سابق به خدمت خود ادامه خواهد داد. در صورت فوت و یا استعفا و یا برکناری از خدمت بازرس اصلی ، با زرس علی البدل وظایف وی را عهدهدار خواهد شد.

ماده ۲۱- بازرس قانونی می تواند هرگونه رسیدگی و بازرسی را در حدود د اختیارات قانونی و وظایف محوله انجام داده و به کلیه دفاتر و پروندها و قراردادهای سازمان مراجعت نموده و اسناد و مدارک مربوط به سازمان را مورد رسیدگی قرار دهد. اهم وظایف و اختیارات بازرس به شرح زیر است:

الف - تطبیق عملیات سازمان با بودجه مصوب .

ب - رسیدگی به صورتهای مالی سازمان و تصدیق و مطابقت آنها با دفاترسازمان و تهیه گزارش و اظهار نظر درمورد عملیات سازمان برای تقدیم به مجمع عمومی . گزارش مذبور حداقل ۲۰ روز قبل از جلسه مجمع عمومی به رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل تسلیم می شود.

ج - اظهار نظر در مورد صحت و سقم گزارش هیأت مدیره به مجمع عمومی.

د - اجرای وظایف بازرس که طبق مقررات این اساسنامه تعیین شده باید به هیچ و جه مانع جريان عادي کار سازمان گردد.

فصل چهارم - صورتهای مالی

ماده ۲۲- سال مالی سازمان از اول فروردین ماه هرسال شروع می شود و در پایان اسفندماه همان سال خاتمه می یابد. کلیه دفاتر سازمان به تاریخ روز آخر سال مالی بسته می شود. صورتهای مالی سازمان و گزارش هیأت مدیره باید تا ۴۰ روز قبل از تاریخ تشکیل مجمع عمومی در اختیار بازرس قانونی گذاشته شود.

ماده ۲۳ - کلیه استناد و اوراق تعهدآور سازمان همچنین کلیه چکها ، بروات، سفته‌ها همواره بالمضای متفق ریسیس هیأت مدیره و مدیرعامل و یا نماینده او و یک نفر به انتخاب هیأت مدیره همراه با مهر سازمان معتبر می‌باشد.

ماده ۲۴ - تعداد و انواع دفاتر قانونی طبق مقررات قانون تجارت از طرف هیأت مدیره تعیین می‌گرددند.

ماده ۲۵ - حساب‌های سازمان طبق اصول صحیح و متداول حسابداری و براساس موازین قانون تجارت تنظیم و نگهداری می‌شود.

ماده ۲۶ - نسبت به اموری که در این اساسنامه، قانون نحوه اداره مناطق آزاد، مصوبات مجمع عمومی و آینده‌های اجرایی مربوط، مقرراتی منظور نشده باشد قانون تجارت حاکمیت دارد.

این اساسنامه به موجب نامه شماره ۸۳/۳۰/۸۳۳۷ مورخ ۱۳۸۳/۶/۵ شورای نگهبان به تأیید شورای یاد شده رسیده است.

اساسنامه شرکت صید صنعتی منطقه آزاد چابهار (سهامی خاص)
مصوب ۱۳۷۴/۲/۴ وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی
با اصلاحات بعدی
فصل اول - کلیات

ماده ۱ - نام شرکت «شرکت صید صنعتی منطقه آزاد چابهار» و نوع آن «سهامی خاص» است که از این پس به اختصار شرکت نامیده می‌شود.

ماده ۲ - موضوع شرکت انجام کلیه امور صید و خدمات صیادی، پرورش و تکثیر و عمل آوری انواع آبزیان و صنایع، خدمات، امور مجاز تولیدی، عمرانی و تجاری مرتبط با آن می‌باشد.

- تبصره - انجام هر نوع فعالیت - از جمله مشارکت در شرکت‌ها (حداکثر به میزان ۴۹%) - که برای توسعه و پیشرفت امور موضوع شرکت ضروری یا مفید باشد نیز در محدوده موضوع شرکت قرار دارد.

ماده ۳ - شرکت برای مدت نامحدود تشکیل می‌شود.

ماده ۴ - مرکز اصلی شرکت در منطقه آزاد تجاری - صنعتی چابهار، واقع در چابهار -

جاده طبیع است.

ماده ۵ - سرمایه شرکت یکصد میلیون ریال می‌باشد که به یکهزار سهم یکصد هزار ریالی با نام تقسیم می‌شود: ۹۹۷ سهم متعلق به سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی چابهار، که از این پس در این اساسنامه به اختصار سازمان نامیده می‌شود، یک سهم متعلق به شرکت شیلات ایان، یک سهم متعلق به شرکت سرمایه گذاری مهاب قدس و یک سهم آن متعلق به شرکت سرمایه گذاری ملت است.

تبصره ۵ - مبلغ اسمی سهام بطور نقد پرداخت شده و بقیه آن در تعهد سهامداران است که ظرف دو سال پرداخت می‌شود.

فصل دوم - اركان شرکت

ماده ۶ - اركان شرکت عبارتند از:

الف - مجمع عمومی.

ب - هیأت مدیره.

ج - بازرس (حسابرس).

الف - مجمع عمومی

ماده ۷ - مجمع عمومی شرکت از صاحبان سهام یا نمایندگان آنها با معرفی رئیس مجمع عمومی که مدیر عامل سازمان است، تشکیل می‌شود.

ماده ۸ - مجمع عمومی شرکت هر سال حداقل دو بار به دعوت هیأت مدیره یک بار حداقل تا ۴ ماه پس از پایان سال مالی برای بررسی و تصویب ترازنامه و حساب عملکرد سود و زیان و یک بار در نیمه دوم سال برای بررسی و تصویب بودجه سال بعد در مرکز اصلی شرکت یا با توافق مجمع در محل پیشنهادی هیأت مدیره تشکیل می‌شود.

ماده ۹ - دعوی نامه رسمی مجامع عمومی شامل محل تشکیل، روز، ساعت و دستور جلسه در مدتی که کمتر از پانزده روز قبل از تاریخ تشکیل جلسه نباشد توسط رئیس هیأت مدیره برای صاحبان سهام ارسال می‌شود.

ماده ۱۰ - تصمیمات مجامع عمومی همواره با اکثریت آراء (هر سهم یک رأی) معتبر است.

تبصره ۵ - مذاکرات و تصمیمات مجامع عمومی شرکت در صورت جلسه‌ای که به امضای

هیأت رئیسه مجمع می‌رسد، ثبت و در مرکز اصلی شرکت نگاهداری می‌شود.

ماده ۱۱ - اختیارات و وظایف مجمع عمومی عادی عبارت است از:

الف - تعیین خط مشی کلی شرکت.

ب - استماع و بررسی گزارش سالانه هیأت مدیره و بازرس و اخذ تصمیمات مقتضی.

پ - بررسی و تصویب بودجه و ترازname و حساب سود و زیان و نحوه تقسیم سود شرکت.

ت - بررسی و تصویب آیننامه‌های مالی، معاملاتی، اداری و استخدامی شرکت.

ث - تعیین حقوق اعضای هیأت مدیره موظف و حق الزحمه بازرس (حسابرس) و پاداش آنان.

ج - تعیین روزنامه کثیرالانتشار به منظور درج کلیه آگهی‌های شرکت.

چ - اتخاذ تصمیم نسبت به سرمایه‌گذاری یا مشارکت در خصوص موضوع شرکت با پیشنهاد هیأت مدیره.

ح - تعیین اعضای هیأت مدیره و بازرس قانونی.

ماده ۱۲ - اختیارات و وظایف مجمع عمومی فوق العاده عبارت است از:

الف - پیشنهاد تغییر در مواد اساسنامه به مجمع عمومی سازمان.

ب - پیشنهاد افزایش یا کاهش سرمایه شرکت به مجمع عمومی سازمان.

ج - پیشنهاد انحلال شرکت به مجمع عمومی سازمان.

ماده ۱۳ - مجمع عمومی فوق العاده و عادی بطور فوق العاده به دعوت هیأت مدیره شرکت یا بازرس قانونی یا درخواست صاحبان یک پنجم سهام تشکیل می‌شوند.

ب - هیأت مدیره

ماده ۱۴ - شرکت به وسیله هیأت مدیره‌ای متشكل از سه تا پنج نفر که توسط مجمع

عمومی برای مدت دو سال انتخاب می‌شوند، اداره می‌شود. انتخاب مجدد آنان بلامانع است.

**تبصره ۱ - در صورت استعفا، فوت یا عزل هر یک از اعضاء یا وجود موانع قانونی دیگر،
بلافاصله مجمع عمومی عادی با درخواستهای هیأت مدیره یا بازرس قانونی جهت تکمیل اعضاء تشکیل
می‌شود.**

تبصره ۲ - انتخاب اعضای جدید برای بقیه مدت دوره هیأت مدیره است و مسؤولیت

سایر اعضای هیأت مدیره تا انتخاب اعضای جدید کماکان به قوت خودباقی است.

ماده ۱۵ - اعضای هیأت مدیره در اولین نشست خود یک نفر را از بین خود به عنوان رئیس و یک نفر را به عنوان نایب رئیس هیأت مدیره برای مدتی که بیش از مدت عضویت در هیأت مدیره نباشد، انتخاب می‌کنند.

ماده ۱۶ - هیأت مدیره حداقل هر ماه یک بار بنا به دعوت رئیس هیأت مدیره در محل شرکت تشکیل جلسه می‌دهد.

ماده ۱۷ - برای هر یک از جلسات هیأت مدیره صور تجلسه ای حاوی خلاصه مذاکرات همچنین تصمیمات متخذه در جلسه با قید تاریخ، تنظیم و به امضای اعضای حاضر می‌رسد.
تبصره - نظر هر یک از اعضای هیأت مدیره که با تمام یا قسمتی از تصمیمات مندرج در صور تجلسه مخالف باشد، در صور تجلسه قید می‌شود.

ماده ۱۸ - اهم اختیارات و وظایف هیأت مدیره به شرح زیر است:

الف - کلیه اختیارات لازم برای اداره امور شرکت، جز موضوعاتی که اتخاذ تصمیم و اقدام در مورد آنها طبق قانون تجارت و این اساسنامه در صلاحیت خاص چوچامع عمومی است

ب - نمایندگی شرکت در مقابل اشخاص و کلیه مؤسسات دولتی و خصوصی، دادگاه‌ها و مراجع قضایی و غیر قضایی با حق توکيل.

پ - تقدیم گزارش سالانه به مجمع عمومی.

ت - تهیه و تدوین بودجه و تنظیم گزارش مالی سالانه شرکت و پیشنهاد نحوه تقسیم سود به مجمع عمومی.

ث - تدوین آیننامه‌های مالی، معاملاتی، اداری و استخدامی شرکت و پیشنهاد آن به مجمع عمومی.

ج - پیشنهاد نحوه سرمایه‌گذاری یا مشارکت در خصوص موضوع شرکت به مجمع عمومی

چ - افتتاح حساب و استفاده از آن به نام شرکت نزد بانک‌ها و مؤسسات مالی و اعتباری و سایر مؤسسات تجاری و انسداد حسابهای یاد شده.

ماده ۱۹ - مجمع عمومی یک نفر از اعضای هیأت مدیره را به عنوان مدیر عامل انتخاب می‌کند. مدیر عامل مجری مصوبات هیأت مدیره است و هیأت مدیره می‌تواند تمام یا قسمتی از اختیارات یاد شده در ماده (۱۸) این اساسنامه را به او واگذار کند.

ماده ۲۰ - کلیه چک‌ها، سفته‌ها، بروات، قراردادها و هر نوع سند تعهدآور دیگر با امضای مشترک مدیر عامل و یکی از اعضای هیأت مدیره و مهر شرکت معتبر است.

ج - بازرس (حسابرس)

ماده ۲۱ - مجمع عمومی عادی هر سال یک یا چند بازرس (حسابرس) انتخاب می کند تا بر طبق قانون تجارت و این اساسنامه به وظایف قانونی خود عمل کنند . انتخاب مجدد بازرس یا بازرسان بلامانع است.

تبصره ۱ - مجمع عمومی عادی می تواند در هر زمان بازرس یا بازرسان را مشروط بر تعیین جانشین آنها عزل کند.

تبصره ۲ - تعیین میزان حق الزحمه بازرس با مجمع عمومی عادی است.

ماده ۲۲ - بازرس یا بازرسان قانونی می توانند در هر زمان هرگونه رسیدگی یا بازرسی لازم را انجام و استناد، مدارک و اطلاعات مربوط به شرکت را مطالبه و مورد رسیدگی قرار دهند. این رسیدگی و بازرسی نباید باعث رکود یا توقف فعالیت شرکت شود.

ماده ۲۳ - گزارش بازرس باید حداقل ده روز قبل از تشکیل مجمع عمومی برای اطلاع صاحبان سهام در مرکز شرکت آماده باشد. تصمیماتی که بدون آگاهی از گزارش بازرس در مورد تصویب دارایی و ترازنامه و حساب سود و زیان شرکت از طرف مجمع عمومی اتخاذ شود، از درجه اعتبار ساقط است.

فصل سوم - مقررات مختلف

ماده ۲۴ - هیأت مدیره شرکت باید پس از انقضای هر سال مالی که از اول فروردین تا پایان اسفند ماه هر سال می باشد- به استثنای سال اول که از تاریخ تأسیس تا پایان اسفند ماه همان سال خواهد بود - طبق ماده (۲۳۲) لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت -

مصوب ۱۳۴۷ - صورت دارایی و دیون و همچنین ترازنامه و حساب عملکرد سود و زیان شرکت را به ضمیمه گزارشی درباره فعالیت و وضع عمومی شرکت طی آن سال مالی تنظیم کند. استناد مذکور در این ماده باید حداقل بیست روز قبل از تاریخ تشکیل مجمع عمومی عادی سالانه در اختیار بازرس گذاشته شود تا پس از رسیدگی همراه گزارش بازرس به مجمع عمومی صاحبان سهام ارایه شود.

ماده ۲۵ - از ده روز قبل از تشکیل مجمع عمومی سالانه، هر صاحب سهم می تواند در مرکز اصلی شرکت، به صورتحساب و صورت اسامی صاحبان سهام مراجعه و از ترازنامه، حساب سود و زیان شرکت و گزارش بازرس رونوشت تهیه کند.

ماده ۲۶ - سود خالص شرکت در هر سال مالی عبارت از درآمد حاصل در همان سال مالی پس از کسر کلیه هزینه‌ها، استهلاکات و ذخیره‌هاست.

ماده ۲۷ - از سود خالص شرکت پس از وضع زیانهای واردہ در سالهای قبل معادل یک بیست آن بر طبق مواد ۱۴۰ و ۲۳۸ لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت - مصوب ۱۳۴۷ - به عنوان اندوخته قانونی منظور می‌شود، همچنین به پیشنهاد هیأت مدیره و تصویب مجمع عمومی، ذخیره قسمتی از سود ویژه برای تشکیل اندوخته‌ای مخصوص امکان‌پذیر است.

ماده ۲۸ - سود قابل تقسیم عبارت از سود خالص سال مالی شرکت پس از کسر زیان سالهای قبل و اندوخته قانونی و سایر اندوخته‌های اختیاری به اضافه سودهای تقسیم نشده سالهای قبل می‌باشد. تقسیم سود و اندوخته بین صاحبان سهام فقط پس از تصویب مجمع عمومی جایز است. شرکت باید ظرف هشت ماه از تاریخ تصویب مجمع عمومی سودی را که مورد تصویب مجمع یاد شده قرار گرفته به سهامداران پرداخت کند.

ماده ۲۹ - انتقال سهام شرکت با رعایت مقررات، به اشخاص حقیقی یا حقوقی اعم از دولتی یا بخش خصوصی با تصویب دو سوم آرای مجمع عمومی امکان‌پذیر است و باید در دفتر ثبت سهام به ثبت بررسد و انتقال دهنده یا وکیل یا نماینده قانونی او انتقال را در دفتر مزبور امضاء کند.

ماده ۳۰ - انحلال شرکت با تصویب مجمع عمومی فوق العاده صاحبان سهام برابر ضوابط مندرج در قانون تجارت و اساسنامه سازمان انجام می‌گیرد.

ماده ۳۱ - سایر موضوعات پیش‌بینی نشده در این اساسنامه، مشمول قانون تجارت و دیگر قوانین است.

اساسنامه سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی ارسباران^(۱) (جلفا)، اروند (آبادان - خرمشهر)، انزلی

مصطفوی ۱۳۸۳/۵/۴ هیأت وزیران با اصلاحات بعدی^(۲)

فصل اول - کلیات و تعاریف

ماده ۱ - نام سازمان، سازمان منطقه آزاد تجاری - صنعتی... می‌باشد که از این پس در

۱ - به موجب تصویبنامه شماره ۱۳۸۷/۹/۱۴ هـ مصوب ۱۴۸۰/ت/۲۱۶۸۴ هـ. هیأت وزیران مندرج در این مجموعه محدوده منطقه آزاد تجاری صنعتی ارس تعبیین و تصویبنامه مذکور جایگزین تصویبنامه شماره ۲۰۷۰۸/ت/۳۰۸۲۰ هـ مورخ ۱۳۸۴/۴/۷ هیأت وزیران مربوط به تعیین منطقه آزاد تجاری صنعتی ارسباران (جلفا) شده است.

۲ - به دلیل مشابهت و یکسانی مفاد اساسنامه‌های سازمان مناطق آزاد تجاری - صنعتی ارسباران (جلفا، اروند «آبادان - خرمشهر»)، انزلی، فقط یک اساسنامه درج گردیده و در مواد ۱۹، ۱۷، ۸، ۲، ۱ و ۱۶ به جای نام سازمانهای مزبور نقطه چین گذاشته شده است.

این اساسنامه به اختصار سازمان نامیده می‌شود.

ماده ۲ – مرکز اصلی سازمان در داخل محدوده منطقه آزاد تجاری – صنعتی می‌باشد.

ماده ۳ – سازمان برای مدت نامحدود تشکیل می‌شود.

ماده ۴ – سرمایه سازمان مبلغ یکصد میلیارد (۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال است که از محل

آورده‌های غیرنقدی (زمین و تأسیسات) سازمان تقویم می‌شود. سرمایه سازمان کلاً متعلق به دولت بوده و منقسم به یکصد هزار سهم (۱۰۰/۰۰۰) یک میلیون (۱/۰۰۰/۰۰۰) ریالی می‌باشد.

فصل دوم – اهداف سازمان

ماده ۵ – اهداف سازمان به شرح زیر می‌باشد:

انجام امور زیربنایی، عمران و آبادانی، رشد و توسعه اقتصادی، سرمایه‌گذاری و افزایش درآمد عمومی، ایجاد اشتغال سالم و مولد، تنظیم بازار کار و کالا، حضور فعال در بازارهای جهانی و منطقه‌ای، تولید و صادرات کالاهای صنعتی و تبدیلی و ارایه خدمات عمومی.

فصل سوم – ارکان سازمان

ماده ۶ – ارکان سازمان عبارتند از:

۱ – مجتمع عمومی

۲ – هیأت مدیره

۳ – مدیرعامل و رئیس هیأت مدیره

۴ – بازرسنج یا بازرسان قانونی

ماده ۷ – هیأت وزیران نماینده صاحب سهام در مجتمع عمومی می‌باشد که به موجب تصویب‌نامه شماره ۷۶۳۰۵/ت ۱۹۰۳۷ هـ – مورخ ۱۰/۲۶/۱۳۷۶^(۱) اختیارات خود را به وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری – صنعتی به ریاست رئیس جمهور تفویض نموده است.

ماده ۸ – وظایف و اختیارات مجتمع عمومی به قرار زیر است:

۱ – منظور مصوبه تشکیل شورایی به منظور ایجاد هماهنگی در بین سازمانهای مناطق آزاد تجاری – صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۶/۹/۳۰ می‌باشد ضمناً به تصویب‌نامه تشکیل شورایی به منظور ایجاد هماهنگی فیما بین سازمان‌های مناطق آزاد تجاری – صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۸/۷/۱۵ هیأت‌وزیران با اصلاحات بعدی مندرج در این مجموعه رجوع شود.

- الف - موافقت با تأسیس و انحلال شرکت‌های تابعه.
- ب - تصویب، اصلاح و تغییر اساسنامه سازمان و شرکت‌های تابعه با رعایت اصل ۸۵ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.
- پ - اعمال نظارت عالیه بر فعالیتهای سازمان.
- ت - تصویب برنامه‌های عمرانی، فرهنگی، بودجه سالانه ، صورتهای مالی و عملکرد سازمان.
- ث - تصویب آیین‌نامه‌های سازمان.
- ج - تصویب مقررات امنیتی و انتظامی منطقه با تأیید فرماندهی کل قوا.
- چ - اتخاذ تصمیم نسبت به افزایش و یا کاهش سرمایه.
- ح - نصب و عزل اعضای هیأت مدیره.
- خ - انتخاب بازرس و یا بازرسان و تعیین حق الزحمه آنها.
- د - تعیین خطمشی عمومی سازمان.
- ذ - تعیین حقوق، مزايا و هرگونه پاداش اعضای هیأت مدیره و مدیر عامل.
- ر - تعیین میزان و نحوه اخذ عوارض در محدوده منطقه آزاد تجاری - صنعتی.....
- ز - اتخاذ تصمیم نسبت به هر موضوعی که با رعایت مفاد این اساسنامه در دستور جلسه مجمع عمومی قرار گیرد.
- ژ - اتخاذ تصمیم درباره و اریز تمام یا قسمتی از سود سالیانه سهم سهامداران به حساب اندوخته‌های سازمان.
- ماده ۹** - مجمع عمومی سازمان حداقل سالی یک بار برای رسیدگی و تصویب صورتهای مالی تا پایان تیرماه هر سال و حداقل یک بار برای رسیدگی و تصویب بودجه سال بعد ، حداقل تا پایان دی ماه همان سال تشکیل می‌گردد.
- ماده ۱۰** - دعوت برای تشکیل مجمع عمومی سازمان در هر موقع با موافقت رئیس جمهور به عمل می‌آید.
- ماده ۱۱** - محل تشکیل و چگونگی رسمیت یافتن جلسات و نحوه تصویب موضوعات دستور جلسه مجامع عمومی براساس آیین‌نامه داخلی شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی خواهد بود.
- ماده ۱۲** (اصلاحی ۱۳۸۸/۱۲/۲) - سازمان توسط هیأت مدیره‌ای متشكل از سه یا پنج

نفر به تشخیص مجمع عمومی اداره می‌گردد. اعضای هیأت مدیره توسط مجمع عمومی انتخاب می‌شوند. عزل اعضای هیأت مدیره با همان مرجع انتخاب کننده می‌باشد.

ماده ۱۳ - اعضای هیأت مدیره برای مدت سه سال انتخاب می‌شوند. انتخاب مجدد آنان بلامانع است. تا زمانی که اعضای هیأت مدیره جدید انتخاب نشده‌اند، هیأت مدیره سابق به کار خود ادامه خواهد داد.

ماده ۱۴ - جلسات هیأت مدیره حداقل ماهی یک بار و بنا به دعوت رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل سازمان تشکیل می‌گردد.

اعضای هیأت مدیره می‌توانند موضوعات مورد نظر خود را از طریق رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل در دستور جلسه هیأت مدیره قرار دهند.

ماده ۱۵ - جلسات هیأت مدیره با حضور حداقل دو سوم اعضا رسمیت می‌یابد و تصمیمات جلسه با اکثریت آرای اعضای حاضر در جلسه معترض و لازم‌الاجرا می‌باشد.

ماده ۱۶ - برای هر یک از جلسات هیأت مدیره باید صورت‌جلسه‌ای توسط هیأت مدیره (منشی هیأت مدیره) تنظیم و به اعضای کلیه اعضای هیأت مدیره حاضر در جلسه برسد . در صورت‌جلسات هیأت مدیره نام اعضای هیأت مدیره حاضر یا غایب و خلاصه‌ای از مذاکرات و تصمیمات متخذه در جلسه با قيد تاریخ درج می‌گردد.

هر یک از اعضای هیأت مدیره که با تمام یا بعضی از تصمیمات مندرج در صورت‌جلسه مخالف باشد، نظر او باید در صورت‌جلسه قيد گردد.

ماده ۱۷ - هیأت مدیره دارای همه‌گونه اختیارات در چارچوب قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۷۲ - برای اجرای و ظاییف

مصرح در این اساسنامه بوده و از جمله دارای اختیارات و وظایف زیر می‌باشد:

الف - تعیین رو شهای اجرایی انعقاد هرگونه قرارداد و مشارکت با اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از داخلی و خارجی.

ب - چگونگی و نحوه اخذ عوارض براساس آیین‌نامه‌های مربوط.

پ - چگونگی و نحوه ثبت شرکتها و مالکیتهای صنعتی و معنوی، همچنین ثبت کشتی‌ها، شناورها و هواپیماها در منطقه، براساس آیین‌نامه ای مربوط و بدوان ایجاد حق امتیاز و انحصار.

ت - موافقت با تأسیس دفتر نمایندگی در محل‌های لازم.

- ث - چگونگی و نحوه استفاده از زمین و منابع ملی و ترتیب فروش یا اجاره آن در محدوده منطقه آزاد تجاری - صنعتی براساس قانون و آیین نامه اجرایی مصوب مجتمع عمومی.
- ج - اخذ تصمیم نسبت به خرید و فروش و اجاره و پیمانکاری و انجام کلیه امور تجاری و تولیدی و مبادرت به صادرات و واردات در چارچوب آیین نامه های مصوب.
- ج - تهیه و پیشنهاد برنامه و بودجه سالانه سازمان به مجتمع عمومی جهت تصویب.
- ح - تهیه و تأیید گزارش هیأت مدیره، صورت های مالی و عملکرد سالانه سازمان و ارایه آن به مجتمع عمومی جهت تصویب.
- خ - بررسی و تدوین آیین نامه های داخلی و ارایه آن به مجتمع عمومی جهت تصویب.
- د - پیشنهاد تشکیل و یا انحلال شرکت های فرعی براساس موازین قانون تجارت جهت تصویب به مجتمع عمومی.
- ذ - موافقت با اعطای و قبول ضمانت و ظهرنویسی و تضمینات تجاری و رهن و وثیقه اموال منقول و غیر منقول در چارچوب آیین نامه های مربوط.
- ر - هیأت مدیره می تواند بعضی از اختیارات خود را به رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل تفویض نماید.
- ز - هیأت مدیره موظف است تمام اطلاعات درخواستی دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری را که جهت ارایه عملکرد سازمان به مجتمع عمومی لازم است در مهلت تعیین شده به دبیرخانه اعلام نماید.
- ماده ۱۸** - مدیر عامل سازمان که ریاست هیأت مدیره را به عهده دارد، به موجب حکم رئیس جمهور و از میان اعضای هیأت مدیره منصوب و بالاترین مقام اجرایی سازمان می باشد. دوره تصدی مدیر عامل سه سال است و انتخاب مجدد وی بلامانع می باشد. در هر حال دوره مدیریت عامل از مدت عضویت او در هیأت مدیره بیشتر نخواهد بود.
- ماده ۱۹** - رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل در اجرای مصوبات و تصمیمات هیأت مدیره دارای همه گونه حقوق، اختیارات و اعتبارات بوده و نمایندگی سازمان را در مقابل اشخاص ثالث دارد. سایر وظایف و اختیارات وی به شرح زیر است:
- الف** - کلیه مکاتبات عادی و جاری سازمان با امضای رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل معتبر می باشد.
- ب** - عزل و نصب کارکنان سازمان.

پ - تعیین حقوق و مزایا، ارتقاء و اعطای پاداش و اضافه حقوق کارکنان و اخذ تصمیم درباره کلیه امور استخدامی کارکنان طبق آیین نامه مربوط.

ت - دریافت مطالبات و پرداخت بدهی ها و افتتاح حساب ریالی و ارزی در بانک ها و داخلی و خارجی با امضای مجاز سازمان.

ج - صدور مجوز برای انجام هر نوع فعالیت اقتصادی مجاز در محدوده منطقه آزاد تجاری - صنعتی.

ج - صدور روادید برای اتباع خارجی به موجب آیین نامه های مربوط.

ح - تعیین متصدی برای انواع مشاغلی که در محدوده منطقه آزاد تجاری - صنعتی متصدی مستقیم ندارد.

خ - رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل می تواند برخی از اختیارات خود را به اعضای هیأت مدیره و یا کارکنان سازمان به تشخیص و مسؤولیت خود واگذار نماید.

د - رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل مسؤول حسن اجرای کلیه امور منطقه آزاد تجاری - صنعتی و حفظ حقوق و منافع و اموال سازمان می باشد.

ذ - مدیرعامل موظف است یک نسخه از صورت جلسات هیأت مدیره را مرتبًا به دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی ارسال نماید.

ماده ۲۰ - مجمع عمومی یک بازرس اصلی و یک بازرس علی البدل را از میان اشخاص حقیقی یا حقوقی ذی صلاح برای مدت یک سال انتخاب می نماید. انتخاب مجدد آنان به این سمت بلامانع است و تا زمانی که تجدید انتخاب به عمل نیامده است، بازرس سابق به خدمت خود ادامه خواهد داد.

در صورت فوت و یا استعفا و یا برکناری از خدمت بازرس اصلی ، بازرس علی البدل وظایف وی را عهده دار خواهد شد.

ماده ۲۱ - بازرس قانونی می تواند هرگونه رسیدگی و بازرسی را در حدود اختیارات قانونی و وظایف محوله انجام داده و به کلیه دفاتر و پرونده ها و قراردادهای سازمان مراجعه نموده و استناد و مدارک مربوط به سازمان را مورد رسیدگی قرار دهد. اهم وظایف و اختیارات بازرس به شرح زیر است:

الف - تطبیق عملیات سازمان با بودجه مصوب.

ب - رسیدگی به صورتهای مالی سازمان و تصدیق و مطابقت آنها با دفاتر سازمان و تهییه

گزارش و اظهارنظر در مورد عملیات سازمان برای تقدیم به مجمع عمومی گزارش مزبور حداقل بیست روز قبل از جلسه مجمع عمومی به ریس هیئت مدیره و مدیرعامل تسلیم شود.

پ - اظهارنظر در مورد صحت و سقم گزارش هیأت مدیره به مجمع عمومی.

ت - اجرای وظایف بازرس که طبق مقررات این اساسنامه تعیین شده اند، نباید به هیچ وجه مانع جریان عادی کار سازمان گردد.

فصل چهارم - صورت‌های مالی

- ماده ۲۲** - سال مالی سازمان از اول فروردین ماه هر سال شروع و در پایان اسفندماه همان سال خاتمه می‌یابد. کلیه دفاتر سازمان به تاریخ روز آخر سال مالی بسته می‌شود.
- صورت‌های مالی سازمان و گزارش هیأت مدیره باید تا چهل روز قبل از تاریخ تشکیل مجمع عمومی در اختیار بازرس قانونی گذاشته شود.
- ماده ۲۳** - کلیه اسناد و اوراق تعهدآور سازمان همچنین کلیه چک‌ها، بروات و سفته‌ها همواره با امضای متفق ریس هیأت مدیره و مدیرعامل و یا نماینده او و یک نفر به انتخاب هیأت مدیره همراه با مهر سازمان معتبر می‌باشد.
- ماده ۲۴** - تعداد و انواع دفاتر قانونی طبق مقررات قانون تجارت از طرف هیأت مدیره تعیین می‌گردد.

- ماده ۲۵** - حساب‌های سازمان طبق اصول صحیح و متداول حسابداری و براساس موازین قانون تجارت تنظیم و نگهداری می‌شود.
- ماده ۲۶** - نسبت به اموری که در این اساسنامه مقرراتی منظور نشده باشد مقررات قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران، مصوبات مجمع عمومی و آیین‌نامه اجرایی مربوط، حاکمیت دارد.
- این اساسنامه به موجب نامه شماره ۸۳/۳۰/۸۳۳۷ مورخ ۱۳۸۳/۶/۵ شورای نگهبان به تأیید شورای یادشده رسیده است.

اسسنامه سازمان منطقه آزاد تجاري - صنعتی ماکو

مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۵ هیأت وزیران

- ماده ۱** - نام سازمان، سازمان منطقه آزاد تجاري - صنعتی ماکو می‌باشد که از این پس در

این اساسنامه به اختصار، سازمان نامیده می‌شود.

ماده ۲۵۵- مرکز اصلی سازمان در داخل محدوده منطقه آزاد تجاری - صنعتی ماکو می‌باشد.

ماده ۳۵۵- سازمان برای مدت نامحدود تشکیل می‌شود.

ماده ۴۵۵- سرمایه سازمان، مبلغ یکصد میلیارد (۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰) ریال است که از محل آورده‌های غیرنقدی (زمین و تأسیسات) سازمان تقویم می‌شود. تمام سرمایه سازمان متعلق به دولت بوده و منقسم به یکصد هزار سهم یک میلیون ریالی است.

ماده ۵۵۵- اهداف سازمان، شامل انجام امور زیربنایی، عمرانی و آبادانی، رشد و توسعه اقتصادی، افزایش درآمد عمومی، ایجاد اشتغال سالم و مولد، تنظیم بازار کار و کالا، حضور فعال در بازارهای جهانی و منطقه‌ای، تولید و صادرات کالاهای صنعتی و تبدیلی و ارایه خدمات عمومی می‌باشد.

ماده ۶۵۵- ارکان سازمان به شرح زیر است:

۱- مجمع عمومی

۲- هیأت مدیره

۳- مدیرعامل و رئیس هیأت مدیره

۴- بازرگانی یا بازرگانی قانونی

ماده ۷۵۵- هیأت وزیران نماینده صاحب سهام در مجامع عمومی می‌باشد که به موجب

تصویب‌نامه شماره ۱۵۹۱۷۶/ت.۵۴۳۵۰۵-۱۳۸۸ مورخ ۱۰/۸/۱۳۸۸ اختیارات خود را به وزیران عضو شورای هماهنگی مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی تفویض نموده است.

ماده ۸۵۵- وظایف و اختیارات مجمع عمومی به قرار زیر است:

۱- موافقت با تأسیس و انحلال شرکت‌های تابع

۲- پیشنهاد تصویب، اصلاح و تغییر اساسنامه سازمان و شرکت‌های تابع به هیأت وزیران با

رعایت اصل (۸۵) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

۳- اعمال نظارت عالی بر فعالیت‌های سازمان

۴- تصویب برنامه‌های عمرانی، فرهنگی، بودجه سالانه، صورت های مالی و عملکرد

سازمان

۵- تصویب آیین‌نامه‌های سازمان

۶- تصویب مقررات امنیتی و انتظامی منطقه با تأیید فرماندهی کل قوا

۷- اتخاذ تصمیم نسبت به افزایش یا کاهش سرمایه و پیشنهاد آن جهت تصویب هیأت وزیران با رعایت اصل (۸۵) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

۸- نصب و عزل اعضای هیأت مدیره

۹- انتخاب بازرس یا بازرسان و تعیین حق الزحمه آنها

۱۰- تعیین خط مشی عمومی سازمان

۱۱- تعیین حقوق، مزايا و هرگونه پاداش اعضای هیأت مدیره و مدیرعامل

۱۲- اتخاذ تصمیم نسبت به هر موضوعی که با رعایت مفاد این اسناد در دستور جلسه مجمع عمومی قرار گیرد.

۱۳- اتخاذ تصمیم درباره واریز تمام یا قسمتی از سود سالیانه سهم سهامداران به حساب اندوخته‌های سازمان.

ماد ۹۵۵- مجمع عمومی سازمان حداقل سالی یک بار برای رسیدگی و تصویب صورت های مالی تا پایان تیرماه هر سال و حداقل یک بار برای رسیدگی و تصویب بودجه سال بعد، حداقل تا پایان دی ماه همان سال تشکیل می‌گردد.

ماد ۹۵۶- دعوت برای تشکیل مجمع عمومی سازمان در هر موقع با موافقت رئیس جمهور به عمل می‌آید.

ماد ۹۵۷- محل تشکیل و چگونگی رسمیت یافتن جلسات و نحوه تصویب موضوعات دستور جلسه مجامع عمومی براساس آیین‌نامه داخلی شورای هماهنگی مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی خواهد بود.

ماد ۹۵۸- سازمان توسط هیأت مدیره‌ای متشكل از سه یا پنج نفر با تشخیص مجمع عمومی اداره می‌گردد. اعضای هیأت مدیره توسط مجمع عمومی انتخاب می‌شوند. عزل اعضای هیأت مدیره با همان مرجع انتخاب کننده است.

ماد ۹۵۹- اعضای هیأت مدیره برای سه سال انتخاب می‌شوند و انتخاب مجدد آنان بلامانع است و تا زمانی که اعضای هیأت مدیره جدید انتخاب نشده‌اند، هیأت مدیره سابق به کار خود ادامه خواهد داد.

ماد ۹۶۰- جلسات هیأت مدیره حداقل ماهی یک بار و بنا به دعوت رئیس هیأت مدیره و مدیرعامل سازمان تشکیل می‌گردد. اعضای هیأت مدیره می‌توانند موضوعات مورد نظر خود را از طریق هیأت مدیره و مدیرعامل در دستور جلسه هیأت مدیره قرار دهند.

ماده ۱۵۵- جلسات هیأت مدیره با حضور حداقل دو سوم اعضاء رسمیت می یابد و تصمیمات جلسه با اکثریت آرای اعضای حاضر در جلسه معترض و لازم الاجرا می باشد.

ماده ۱۶۵- برای هر یک از جلسات هیأت مدیره باید صورت جلسه ای توسط منشی هیأت مدیره تنظیم و به امضای همه اعضای هیأت مدیره حاضر در جلسه برسد . در صورت جلسات هیأت مدیره، نام اعضای هیأت مدیره حاضر یا غایب و خلاصه مذاکرات و تصمیمات متخذه در جلسه با قید تاریخ درج می گردد. هر یک از اعضای هیأت مدیره که با تمام یا بعضی از تصمیمات مندرج در صورت جلسه مخالف باشد، نظر او باید در صورت جلسه قید گردد.

ماده ۱۷۵- هیأت مدیره دارای همه گونه اختیارات در چارچوب قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران برای اجرای وظایف مصرح در این اساسنامه بوده و از جمله دارای اختیارات و وظایف زیر می باشد:

۱- تعیین روشهای اجرایی انعقاد هرگونه قرارداد و مشارکت با اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از داخلی و خارجی

۲- چگونگی و نحوه اخذ عوارض براساس آیین نامه های مربوط

۳- چگونگی ثبت شرکت ها و مالکیت های صنعتی و معنوی و ثبت کشتی ها ، شناورها و هواپیماها در منطقه براساس آیین نامه های مربوط و بدون ایجاد حق امتیاز و انحصار

۴- موافقت با تأسیس دفتر نمایندگی در محل های لازم

۵- چگونگی استفاده از زمین و منابع ملی و ترتیب فروش یا اجاره آن در محدوده

منطقه آزاد تجاری - صنعتی مأکو براساس قانون و آیین نامه اجرایی مصوب مجمع عمومی

۶- اخذ تصمیم نسبت به خرید و فروش و اجاره و پیمانکاری و انجام امور تجاری و

تولیدی و مبادرت به صادرات و واردات در چارچوب آیین نامه های مصوب

۷- تهیه و پیشنهاد برنامه و بودجه سالانه سازمان به مجمع عمومی جهت تصویب

۸- تهیه و تأیید گزارش هیأت مدیره، صورت های مالی و عملکرد سالانه سازمان و ارایه آن به مجمع عمومی جهت تصویب

۹- بررسی و تدوین آیین نامه های داخلی و ارایه آن به مجمع عمومی جهت تصویب

۱۰- تشکیل یا انحلال شرکت های فرعی براساس موازین قانونی با تصویب مجمع

عمومی

۱۱- موافقت با اعطای و قبول ضمانت و ظهرنویسی و تضمینات تجاری و رهن و وثیقه

اموال منقول و غیرمنقول در چارچوب آییننامه‌های مربوط

تبصره ۵ - هیأت مدیره می‌تواند بعضی از اختیارات خود را به رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل تفویض نماید.

۱۸۵- مدیر عامل سازمان که ریاست هیأت مدیره را به عهده دارد، به موجب حکم

رئیس جمهور و از میان اعضای هیأت مدیره منصوب و بالاترین مقام اجرایی سازمان می‌باشد.

دوره تصدی مدیر عامل سه سال است و انتخاب مجدد وی بلامانع می‌باشد و در هر

حال دوره مدیریت مدیر عامل از مدت عضویت او در هیأت مدیره بیشتر نخواهد بود.

۱۹۵- رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل در اجرای مصوبات و تصمیمات هیأت مدیره

دارای همه گونه حقوق، اختیارات و اعتبارات بوده و نمایندگی سازمان را در مقابل اشخاص

ثالث دارد. سایر وظایف و اختیارات وی به شرح زیر است:

۱- انجام مکاتبات عادی و جاری سازمان

۲- عزل و نصب کارکنان سازمان

۳- تعیین حقوق و مزايا، ارتقاء و اعطای پاداش و اضافه حقوق کارکنان و اخذ تصمیم

درباره امور استخدامی کارکنان طبق آییننامه‌های مربوط

۴- دریافت مطالبات و پرداخت بدھی‌ها و افتتاح حساب ریالی و ارزی در بانک‌ها

داخلی و خارجی با امضای مجاز سازمان

۵- صدور مجوز برای انجام هر نوع فعالیت اقتصادی مجاز در محدوده منطقه آزاد تجاری

- صنعتی ماکو

۶- صدور روادید برای اتباع خارجی به موجب آییننامه‌های مربوط

۷- تعیین متصدی برای انواع مشاغل که در محدوده منطقه آزاد تجاری - صنعتی متصدی

مستقیم ندارند.

تبصره ۱- رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل می‌تواند برخی از اختیارات خود را به اعضای هیأت مدیره یا کارکنان سازمان به تشخیص و مصلحت خود واگذار نماید.

تبصره ۲- رئیس هیأت مدیره و مدیر عامل مسؤول حسن اجرای امور منطقه آزاد تجاری -

صنعتی ماکو و حفظ حقوق و منافع و اموال سازمان می‌باشد.

ماده ۲۰- مجمع عمومی یک بازرس اصلی و یک بازرس علی‌البدل را از میان اشخاص حقیقی یا حقوقی ذی‌صلاح برای مدت یک سال انتخاب می‌نماید و انتخاب مجدد آنان به این سمت بلامانع است و تا زمانی که تجدید انتخاب به عمل نیامده است، بازرس سابق به خدمت خود ادامه خواهد داد. در صورت فوت یا استعفا یا برکناری از خدمت بازرس اصلی، بازرس علی‌البدل وظایف وی را عهده‌دار خواهد شد.

ماده ۲۱- بازرس قانونی می‌تواند هرگونه رسیدگی و بازرسی را در حدود اختیارات قانونی و وظایف محول شده انجام داده و به دفاتر و پرونده‌ها و قراردادهای سازمان مراجعه نموده و استناد و مدارک مربوط به سازمان را رسیدگی کند.

ماده ۲۲- مهم‌ترین وظایف و اختیارات بازرس به شرح زیر است:

۱- تطبیق عملیات سازمان با بودجه مصوب

۲- رسیدگی به صورت‌های مالی سازمان و تصدیق و مطابقت آنها با دفاتر سازمان و تهیه گزارش و اظهارنظر در مورد عملیات سازمان برای تقدیم به مجمع عمومی. گزارش مذکور حداقل بیست روز قبل از جلسه مجمع عمومی به ریس هیأت مدیره و مدیرعامل تسلیم می‌شود.

۳- اظهارنظر در مورد صحت و سقم گزارش هیأت مدیره به مجمع عمومی.

تبصره - اجرای وظایف بازرس که طبق مقررات این اساسنامه تعیین شده است، نباید به هیچ وجه مانع جريان عادي کار سازمان گردد.

ماده ۲۳- سال مالی سازمان از اول فروردین هر سال شروع و در پایان اسفند همان سال خاتمه می‌یابد. دفاتر سازمان به تاریخ روز آخر سال مالی بسته می‌شود . صورت‌های مالی سازمان و گزارش هیأت مدیره باید تا چهل روز قبل از تاریخ تشکیل مجمع عمومی در اختیار بازرس قانونی گذاشته شود.

ماده ۲۴- استناد و اوراق تعهدآور سازمان و چک‌ها، برات‌ها و سفته‌ها همواره با امضای متفق ریس هیأت مدیره و مدیرعامل و یا نماینده او و یک نفر به انتخاب هیأت مدیره با مهر سازمان معتبر می‌باشد.

ماده ۲۵- تعداد و انواع دفاتر قانونی طبق مقررات قانون تجارت از طرف هیأت مدیره تعیین می‌گردد.

ماده ۲۶- حساب‌های سازمان طبق اصول صحیح و متداول حسابداری و براساس موازین

قانون تجارت تنظیم و نگهداری می‌شوند.

این اساسنامه به موجب نامه های شماره ۸۹/۳۰/۴۱۴۶۷ مو رخ ۱۳۸۹/۱۱/۲۰، شماره ۹۰/۳۰/۴۳۹۰۹ مورخ ۱۳۹۰/۷/۲۷ و شماره ۹۰/۳۰/۴۴۲۵۲ مورخ ۱۳۹۰/۷/۲۷ شورای نگهبان به تأیید شورای یادشده رسیده است.

مصطفی شورای عالی
مناطق آزاد تجارتی - صنعتی و
شورای اقتصاد

شرح وظایف و اهداف دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران

مصوب ۱۲/۷/۱۳۷۲ شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی

مقدمه

به منظور سازماندهی و اداره اموری که طبق قانون به عهده شورای عالی مناطق آزاد (مناطق آزاد) تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران (کشور) گزارده شده است دبیرخانه (دبیرخانه) شورای عالی که اهم شرح وظایف و اهداف آن به قرار ذیل است تشکیل می‌گردد.

اول - امور اداری

۱- دریافت، ارسال و پیگیری کلیه مکاتبات و انجام امور پرسنلی و تدارکاتی مربوط به فعالیت‌های شورای عالی.

۲- تهیه دستور جلسات، دعوت از اعضاء و تشکیل جلسات شورای عالی.

۳- تهیه خلاصه مذاکرات و صورتجلسات منعقده شورای عالی.

۴- ابلاغ تصمیمات متخذه توسط شورای عالی به مراجع ذی‌ربط.

۵- پیگیری لواح قانونی مربوط به فعالیت مناطق آزاد در هیأت دولت و مجلس شورای اسلامی تا مرحله تصویب.

۶- انجام کلیه امور مربوط به روابط عمومی داخلی و بین‌المللی شورای عالی از طریق ارتباط با مراجع و مجتمع و سازمان‌های داخلی و بین‌المللی.

۷- شرکت در جلسات داخلی و بین‌المللی مربوط به مناطق آزاد جهت کسب اطلاعات و گسترش و تبلیغ فعالیت‌های مناطق آزاد کشور.

دوم - امور مطالعاتی و انتشاراتی

۸- ایجاد و نگاهداری بانک اطلاعاتی در مورد قوانین، مقررات، فعالیت‌ها و تجارب

مناطق آزاد در داخل کشور و تکمیل مستمر اطلاعات موجود از طریق گردآوری منابع و مأخذ و تماس با مراجع ذیربط.

۹- تهیه، تنظیم و تکمیل متواتر مجموعه قوانین و مقررات ناظر بر فعالیت مناطق آزاد جهت اطلاع عموم.

۱۰- تهیه و انتشار اطلاعیه، خبرنامه و نشریات و کتب لازم جهت نشر و گسترش اطلاعات مربوط به مناطق آزاد.

۱۱- تهیه و تنظیم اساسنامه، مقررات، آییننامه‌های لازم جهت اجرای مفاد قانون مناطق آزاد، با همکاری و بر اساس پیشنهادات ارائه شده توسط سازمان‌های از این مناطق آزاد تهیه به نیازهای هر منطقه به منظور طرح در شورای عالی جهت تصویب.

۱۲- تهیه و تنظیم لوایح قانونی مورد نیاز مناطق آزاد با همکاری و بر اساس پیشنهاد سازمان‌های مناطق آزاد جهت طرح در هیأت دولت و مجلس شورای اسلامی.

۱۳- جمع‌آوری گزارش‌های تهیه شده توسط سازمان‌های از این مناطق آزاد در مورد نحوه مطلوب سیاست گزاری، تعیین اهداف و برنامه‌های عمرانی مناطق آزاد، اظهارنظر در مورد هر یک از آن‌ها جهت طرح و تصویب شورای عالی.

۱۴- جمع‌آوری اطلاعات و تهیه بودجه‌های سالانه هر یک از مناطق آزاد بر اساس پیشنهاد سازمان‌های از این مناطق آزاد جهت تصویب شورای عالی.

۱۵- تهیه گزارشات تشریحی و توضیحی در مورد صورت های مالی و گزارشات حسابرسی ارائه شده توسط سازمان‌های از این مناطق آزاد و مقایسه عملکرد مالی سازمان‌های مذکور با بودجه و برنامه مصوب جهت طرح و تصویب شورای عالی.

۱۶- بررسی و تهیه گزارشات لازم جهت مقایسه مقررات و ترتیبات عملی فعالیت‌های اقتصادی در مناطق آزاد جهت طرح در شورای عالی به منظور ایجاد هماهنگی بین فعالیت‌های مناطق آزاد و برنامه‌های عمرانی کشور.

۱۷- تهیه و انتشار گزارشات تحقیقی تطبیق در مورد مسائل، مشکلات و امکانات مناطق آزاد کشورهای جهان و مطالعه پژوهی‌های هر یک از مناطق آزاد جهت استفاده در زمینه فعالیت‌های مناطق آزاد کشور به منظور ارائه گزارش بشورای عالی با همکاری سازمان‌های از این مناطق

سوم - امور بازرگانی و کنترل

- اعزام گروه‌های کارشناسی مستقل جهت بازدید و بررسی عملکرد سازمان‌های از

مناطق آزاد به تواتر مورد درخواست شورای عالی جهت رسیدگی به مسائل خاص و موارد موردنظر شورای عالی.

- انجام بازرسی‌های ادواری از مناطق آزاد و تهیه گزارشات ادواری از عملکرد سازمان هر یک از مناطق آزاد جهت اطلاع به شورای عالی.

تبصره ۵- دبیرخانه می‌تواند به منظور انجام امور مطالعاتی مذکور در قسمت دوم و همچنین امور بازرسی مذکور در قسمت سوم فوق قراردادهای لازم را جهت استفاده از خدمات کارشناسان و محققین ذی صلاحیت لازم، منعقد نماید.

انتقال کالاهای مرجعی از گمرکات کشور به مناطق آزاد

مصوب ۱۳۷۴/۵/۹ شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی

نظر به اینکه اعاده کالاهای مرجعی (موضوع فصل ششم از بخش چهارم آین نامه اجرایی قانون امور گمرکی مصوب ۱۳۵۱/۱/۲۰) از گمرکات کشور به ر نقشه خارج از قلمرو گمرکی کشور بلامانع است، بنابراین واردات کالاهای موصوف به مناطق آزاد تجاری - صنعتی و مناطق موضوع بند «د» تبصره (۲۵) قانون برنامه دوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی نیز که خارج از قلمرو گمرکی کشور قرار دارند از نظر قوانین مربوط بلامانع می‌باشد.

نحوه حل و فصل اختلافات بین دستگاه‌های دولتی

و سازمان‌های مناطق آزاد

مصوب ۱۳۷۵/۱۱/۸ شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی

در خصوص چگونگی حل و فصل اختلاف بین دستگاه‌های دولتی و سازمان‌های مناطق آزاد مقرر گردید در مرحله مقدماتی دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد نسبت به رفع آن اقدام نماید و در صورت نیاز حسب مورد جهت اخذ تصمیمات لازم به شورای عالی مناطق آزاد ارائه گردد.

نحوه تهیه و اجرای نظامنامه فرهنگی سازمان‌های مناطق آزاد

مصوب ۱۳۷۶/۳/۲۷ شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی

نظامنامه فرهنگی منطقه آزاد کیش مطرح شد که مقام محترم ریاست جمهوری مقرر فرمودند این موارد نیاز به تصویب شورا ندارد و هر یک از سازمان‌های مناطق آزاد می‌توانند با

هماهنگی دبیرخانه شورای عالی نسبت به تهیه و اجرای نظامنامه فرهنگی منطقه مربوط اقدام نمایند.

توجه به اینکه منطقه آزاد کیش با هدف تجاری، صنعتی، گردشگری (توریسم) در حال برنامه‌ریزی میان مدت و درازمدت و اجرای برنامه‌ها عمرانی است، تدوین و اجرای برنامه‌های فرهنگی و اجتماعی همگام با توسعه صنعتی، سیاحتی و تجاری امری ضروری و اجتناب‌ناپذیر است.

به منظور توسعه فعالیت‌های فرهنگی توجه هر چه بیشتر به ارزش‌های انقلابی و اسلامی در منطقه آزاد کیش نظامنامه فرهنگی منطقه به شرح زیر تصویب و ابلاغ می‌گردد.

ماده ۱- شورای فرهنگی منطقه

آنجا که مقوله فرهنگ و پرداختن به آن از امور حتمی و مورد نیاز است، به منظور برنامه‌ریزی و هدایت فرهنگی و نیز هماهنگی بین سازمان‌ها یعنی که به فعالیت فرهنگی می‌پردازند و نظارت و ارزشیابی از فرآیند شوراهای فرهنگی، شورایی تحت عنوان شورای فرهنگی منطقه تشکیل می‌گردد. این شورا که مسؤولین و سازمان‌های فرهنگی در آن عضویت دارند مسائل و مشکلات فرهنگی منطقه را شناسایی و اولویت‌بندی نموده و نسبت به رفع مشکلات از طریق دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط اقدام می‌نماید.

شورای یاد شده به عنوان تنها مرجع مسؤول، مسؤول مطالعه و تحقیق درباره مسائل فرهنگی منطقه بوده و مقررات و دستورالعمل‌های لازم فرهنگی را به سازمان‌ها و نهادهای مربوط ابلاغ و فعالیت‌های فرهنگی را در منطقه نهادینه می‌کند.

ماده ۲- اهداف شورای فرهنگی منطقه

اهداف کلی شورای فرهنگی منطقه به شرح زیر است:

- گسترش و ترویج مبانی فرهنگی و اخلاقی اسلام.

- مطالعه دائمی و مستمر وضعیت فرهنگی منطقه

- ارایه پیشنهاد در مورد فعلیت‌ها و برنامه‌های اسلامی - فرهنگی.

- اعلام نظر در خصوص پیشنهادهای فرهنگی متقاضیان.

- نظارت بر حسن اجرای مصوبات و عملکردها.

- ایجاد هماهنگی و وحدت رویه بین سازمان‌های مسؤول امور فرهنگی.

- ارزشیابی عملکردهای فرهنگی.

- برنامه ریزی و تعیین خط مشی و تدوین ضوابط و مقررات مورد نیاز برای انجام امور فرهنگی و همچنین اتخاذ تدابیر لازم اجرای سنت الهی امر به معروف و جلوگیری از و قوع تخلف به ویژه در امر محترمات و منکرات.

ماده ۳- وظایف شورای فرهنگی

شورا بر اساس اهداف کلی و در اجرای وظایف خود نسبت به تعیین خط مشی و تدوین ضوابط برای مسایل و امور فرهنگی و هنری به شرح زیر اقدام می‌کند:

۱- ضوابط اجرایی برای تورها و آژانس‌ها،

۲- نحوه استفاده از سیستم‌های ارتباط ماهواره‌ای، تلویزیونی و یو اینترنت در هتل‌ها و

مراکز عمومی،

۳- نامگذاری خیابان‌ها، میدان‌ها، بیمارستان‌ها و اماكنی که توسط سازمان منطقه آزاد و یا مؤسسات دولتی ایجاد می‌شود.

۴- ضوابط فیزیکی و ظاهری غرفها و صلاحیت کلی غرفه‌داران و کارکنان آن.

۵- ضوابط صدور و ابطال مجوز فعالیت‌های فرهنگی

۶- ضوابط فیزیکی و ظاهری غرفها و صلاحیت کلی غرفه‌داران و کارکنان آن

۷- ضوابط فرهنگی فعالیت هتل‌ها، رستوران‌ها، مهمانسرانها و مراکز اقامتی و سیاحتی.

۸- نحوه ارشاد مسافرین در مورد پوشش مناسب و ارائه شاخص‌های رفتاری مطلوب برای گروه‌های اجتماعی.

۹- ضوابط انتشار کتب و نشریاتی که در منطقه نشر و یا از خارج وارد منطقه می‌شود.

۱۰- اتخاذ سیاست‌های تبلیغاتی اعم از دیوارنویسی و زیباسازی نماهای بیرونی، نصب تندیس، نصب تابلوهای تبلیغاتی حاوی مطالب، نصایح و پیام‌های غیرمستقیم.

۱۱- نحوه استفاده و نظارت بر امور رادیوپیام کیش.

۱۲- نحوه تهیه و پخش فیلم‌های ویدئویی با استفاده از سیستم مداربسته و دیگر شبکه‌های مخابراتی و کامپیوتری که به ارسال پیام یا فیلم و صوت می‌پردازند.

۱۳- تبلیغ در شبکه‌های بین‌المللی کامپیوتری، ماهواره‌ای و...

۱۴- طرح استفاده از دریا برای عموم به منظور تفریحی و یا ورزشی و...

۱۵- ضوابط تفریحات سالم برای زن و مرد.

۱۶- نحوه بزرگداشت ایام و مناسبات‌های اسلامی، ملی و جهانی.

- ۱۷- نحوه فراهم آوری تسهیلات به منظور راه اندازی تورهای خاص برای خانواده های
معظم شهدا و ایثارگران با همکاری واحدهای ذیربط.
- ۱۸- تعیین ضوابط برای رعایت متصدیان و رانندگان شبکه حمل و نقل عمومی در
برخورد با مسافرین.
- ۱۹- تعیین کالاهای ممنوعه و نحوه کنترل واردات و کالای همراه مسافر به هنگام و رود
از خارج کشور به منطقه از حیث موارد ممنوعه شرعی و یا ابتدال فرهنگی.
- ۲۰- نحوه استفاده از ابزار و تکنولوژی های آموزشی رفتاری در هواپیما، تورها و مراکز
عمومی جهت آموزش در خصوص مواردی مثل رعایت تقوی و اخلاق اسلامی، نظم، نظافت
عمومی، حسن خلق، ادب و احترام، اعتدال در رفتار، مسؤولیت پذیری، وجودن کاری، شرکت
در نماز جماعت و اقامه نماز در مسجد، پوشش مناس ب، مطالعه ، ورزش، رعایت حقوق
دیگران و ...

۲۱- تعیین ضوابط و نحوه انتخاب

الف - غرفه دار نمونه

ب - تور نمونه

ج - هتل و واحدهای پذیرایی نمونه

د - راننده نمونه در شبکه حمل و نقل عمومی

ه - سایر اصنافی که هویت حقوقی داشته و در منطقه فعالیت دارند.

و - سازمان های ارائه کننده بهترین فعالیت در زمینه مسائل فرهنگی، هنری و اجتماعی

ز - افراد حقیقی ارائه کننده بهترین فعالیت در زمینه مسائل فرهنگی، هنری و اجتماعی

۲۲- برنامه ریزی مناسب فرهنگی به منظور اصلاح نگرش جامعه در مورد منطقه

آزاد کیش از طریق:

الف - انتشار کتاب در مورد مناطق آزاد، اهداف، مقررات عمومی و ضوابط اجتماعی و ...

ب - مطبوعات و درج مقالاتی در مورد مسائل عمومی و اجتماعی منطقه

ج - داستان های کوتاه تلویزیونی

د - در صورت امکان ساخت سریال تلویزیونی یا فیلم سینمایی یا فیلم مستند

ه - انتشار رمان

و - مصاحبه ها و میزگردهای تلویزیونی

ز - گردهمایی

ح - سایر روش‌ها

۲۳- برنامه‌ریزی فرهنگی جهت ارتقاء بینش فرهنگی ساکنین منطقه آزاد از طریق:

الف - آموزش رسمی

ب - آموزش نیمه‌رسمی

ج - آموزش غیررسمی

د - نشریه یا روزنامه محلی

ه - صدا و سیمای منطقه

و - جلسات ماهیانه

ز - گردهمایی‌های فصلی

ح - سایر روش‌ها

۲۴- برنامه‌ریزی برای اوقات فراغت کودکان و نوجوانان جوانان و بزرگسالان شامل:

الف - برگزاری مسابقات علمی، فرهنگی، هنری در سه سطح

ب - برنامه‌ریزی ورزشی و برگزاری مسابقات ورزشی در سه سطح

ج - برگزاری کلاس‌های آموزشی علمی، فرهنگی، هنری در سه سطح

ماده ۴- اعضای شورای فرهنگی منطقه:

۱- مدیرعامل سازمان منطقه آزاد (رییس شورا)

۲- امام جمعه منطقه

۳- معاون فرهنگی و اجتماعی سازمان (دبیر شورا)

۴- مدیر سازمان صدا و سیمای منطقه

۵- رییس اداره آموزش و پرورش

۶- مدیر اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی

۷- رییس دانشگاه منطقه

۸- مدیر روابط عمومی سازمان

۹- فرمانده نیروی انتظامی

۱۰- مدیر اداره تربیت بدنی

۱۱- مدیر مؤسسه سیاحتی سازمان

۱۲- مسؤول امور زنان سازمان

۱۳- ۴ نفر شخصیت فرهنگی (۲ نفر از آفایان و ۲ نفر از خانم‌ها) به انتخاب مدیر عامل سازمان.

تبصره ۱- دبیرخانه شورا در حوزه معاونت فرهنگی و اجتماعی سازمان تشکیل می‌شود.

تبصره ۲- انجام هر گونه فعالیت و برنامه فرهنگی، هنری و اجتماعی توسعه اشخاص حقیقی یا حقوقی در منطقه پس از طرح و تصویب در شورا و ابلاغ توسط رئیس شورا قابل اجرا بوده و هیچ مرجعی اعم از حقیقی یا حقوقی بدون اخذ مجوز لازم از این شورا نمی‌تواند به فعالیت و اجرای برنامه‌های فرهنگی در منطقه پردازد.

تبصره ۳- هیچ مرجعی حقیقی یا حقوقی اجازه ندارد بدون اخذ مجوز لازم از این شورا از فعالیت و اجرای برنامه فرهنگی، هنری و اجتماعی که با اجازه شورا به اجرا در آمده است، جلوگیری و ممانعت نماید.

نحوه واردات خودروهای تولیدشده در مناطق آزاد و مناطق ویژه

اقتصادی به سایر نقاط کشور

مصوب ۱۳۷۹/۸/۲ شورای اقتصاد

۱- تولیدکنندگان خودرو در مناطق آزاد و مناطق ویژه اقتصادی مجازند متناسب با میزان ارزش افزوده و مواد و قطعات داخلی به کار رفته در خودروهای تولیدشده (به تشخیص کمیته تعیین ارزش افزوده)، پس از انجام تشریفات گمرکی و پرداخت سود و حقوق و عوارض قانونی مربوط به آن بخش از قطعات وارداتی که در تولید خودرو استفاده شده است، بخشی از خودروهای تولید شده مذکور را به سایر نقاط کشور وارد نمایند.

۲(اصلاحی ۱۳۹۰/۴/۸)- خودروهای وارد شده از مناطق آزاد و مناطق ویژه اقتصادی تا میزان ارزش افزوده و مواد و قطعات داخلی به کار رفته در آنها همانند خودروهای تولید داخل کشور، با کاردهکس صادره از سوی شرکت مزبور شماره گذاری شوند و مالیات تعیین شده در تبصره ۳۵ قانون بودجه سال ۱۳۷۹^(۱) متناسب با قیمت تعیین شده از سوی کمیته

۱- تبصره ۳۵ قانون بودجه سال ۱۳۷۹ با مضمون مشابه ضمن تبصره ۳۵ قانون بودجه سال ۱۳۸۰ به شرح زیر پیش‌بینی شده است (تبصره‌های مزبور با انقضای زمان اجرا متنفی شده‌اند)

خودروی وزارت صنعت، معدن و تجارت اخذ شود.

تبصره ۳۵- الف- در سال ۱۳۸۰، کالاهای زیر که توسط اشخاص حقوقی، کارخانهای دولتی تولیدکننده، به صورت محصولات نهایی به فروش می‌رسد، مشمول مالیات بر فروش به شرح زیر می‌باشد:

۱- هر کیلوگرم فولاد تولید داخلی مبلغ هفتاد و پنج (۷۵) ریال.

۲- هر کیلوگرم مس کاتد مبلغ یکصد و پنجاه و هفت (۱۵۷) ریال و هر کیلوگرم مس مفتول ، مبلغ پانصد و سی (۵۳۰) ریال.

۳- هر کیلوگرم تولیدات شرکت ملی پتروشیمی ایران و شرکت‌های تابعه (به استثنای انواع کودشیمیایی و گاز مایع) مبلغ چهل (۴۰) ریال.

عملکرد سال ۱۳۸۰ «سود ابرازی» شرکت ملی فولاد ایران و شرکت‌های تابعه آن «شرکت‌هایی که بیش از پنجاه درصد (%۵۰) سهام آن متعلق به شرکت ملی فولاد ایران است»، شرکت ملی صنایع مس ایران و شرکت ملی صنایع پتروشیمی و شرکت‌های تابعه مشمول مقررات ماده (۱۳۸) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۳/۱۲ و اصلاحیه آن می‌باشد.

ب- شرکت‌های تولیدکننده خودرو موظفند به ازای فروش هر دستگاه خودرو به استثنای آمبولانس، تاکسی، اتوبوس، مینی‌بوس، کامیون، کامیونت و تاکسی بار و وانت بار مبلغ ده درصد (۱۰٪) قیمت فروش را به عنوان مالیات غیرمستقیم اخذ و به حساب درآمد عمومی (نرخ خزانه‌داری کل) موضوع ردیف ۱۵۱۹۵۰ قسمت سوم این قانون واریز نمایند.

ج- در سال ۱۳۸۰ مالیات غیرمستقیم برخی از کالاهای به شرح زیر تعیین می‌شود:

۱- هر خط انشعاب جدید تلفن همراه یک میلیون و پانصدهزار(۱۰۰۰۰) ریال.

۲- مالیات به ازای هر سیصد سی سی نوشابه گازدار تولید داخلی موضوع ماده (۱) قانون اجاره و صول مالیات غیرمستقیم از برخی کالاهای و خدمات مصوب ۱۳۷۴/۷/۱۶ از بیست (۲۰) ریال به هفتاد (۷۰) ریال افزایش یابد.

۳- مالیات فولاد وارداتی تا میزان دویست و پنجاه (۲۵۰) ریال در هر کیلو با تصویب شورای اقتصاد ، به استثنای شمش و تختال (اسلب).

د- قانون ممنوعیت ورود برخی از کالاهای غیرضرور مصوب ۱۳۷۴/۶/۲۲ در مردم سیگار لازم‌الاجرا نبوده و با مجوز شرکت دخانیات تأمین کسری سیگار موردنیاز در سال ۱۳۸۰ از طریق واردات مجاز می‌باشد.

ه- اشخاص حقوقی مذکور و واردکنندگان، مکلفند مالیات بر فروش مربوط به هر ماه را حداقل تا پانزدهم ماه بعد ، به حسابهایی که وزارت امور اقتصادی و دارایی اعلام می‌دارد واریز کنند و رسید دریافت دارند. تأخیر در اجرای این بند، موجب تعلق مالیات اضافی به میزان پنج درصد (%۵) مالیات متعلقه، به ازای هرماه تأخیر، خواهد بود.

و- صادرات کالاهای فوق، مشمول مالیات بر فروش نخواهد بود.

ز- مالیات موضوع این تبصره، طبق مقررات اجرایی قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ و اصلاحات بعدی ، قابل وصول است.

ح- دستورالعمل اجرایی این تبصره را وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و ابلاغ می‌کند.

ط- وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است در اجرای بند (ج) ماده ۹۵ (ج) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران نسبت به ایجاد بورس فلزات اقدام و کالاهای فلزی را در بورس عرضه نماید.

- ۳- خودروهای مازاد بر ارزش افزوده و مواد و قطعات داخلی به کار رفته در آنها ، وارداتی تلقی شده و علاوه بر نیاز به مجوز ورود مشمول تمام تشریفات قانونی مربوط به واردات خودروهای خارجی از جمله مابه التفاوت خواهند بود.
- ۴- گمرک جمهوری اسلامی مکلف اسرت رونوشت مجوز ترجیح خودرو های وارد مربوط به ارزش افزوده را به سازمان حمایت مصرف کنندگان و تولیدکنندگان ارسال نماید . همچنین شرکت های تولیدکننده خودرو موظفند آمار تولید خودرو های تولیدی وارد شده به کشور و صادر شده را به صورت ماهیانه به سازمان اخیر الذکر اعلام نمایند.

تعیین تکلیف ورود کالاهای مستعمل بازسازی شده از مناطق آزاد تجاری - صنعتی به داخل کشور

مصوب ۱۲/۱۸ شورای هماهنگی امور مناطق آزاد

و ویژه اقتصادی با اصلاحات بعدی

- (۱) اصلاحی ۱۳۸۹/۳/۱) - واحدهای موجود بازسازی کننده کالاهای مستعمل در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی براساس مستنداتی که ارائه می نمایند صرفاً برای کالاهای وارد و مجوزهایی که منجر به انعقاد قرارداد یا تعهد مالی گردیده (تا تاریخ ۱۳۸۸/۱۲/۱۸) حداقل تا یک سال بعد از ابلاغ این مقرر می توانند نسبت به بازسازی و انجام تعهدات خود اقدام نمایند. ملاک تصمیم گیری برای انجام فعالیت های مذکور مصوبات کمیسیون ارزش افزوده می باشد.

۲- سازمان های مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی مجاز به صدور مجوز واردات جدید کالاهای یاد شده به محدوده خود نمی باشند.

۳- سازمان های مناطق آزاد تجاری - صنعتی و ویژه اقتصادی مجاز به صدور مجوز ایجاد واحدهای جدید بازسازی کالاهای مستعمل نمی باشند.